

ALINMASI GEREKEN RİSK
TESSA BAİLEY

Buraya yüklediğimiz e-book ve pdf kitap özetleri indirildikten ve okunduktan sonra 24 saat içinde silmek zorundasınız.

Aksi taktirde kitap'ın telif hakkı olan firmanın yada şahısların uğrayacağı zarardan hiçbir şekilde sitemiz zorunlu tutulamaz.

Bu kitapların hiç birisi orijinal kitapların yerini tutmamaktadır.

Sitemizin amacı sadece kitap hakkında bilgi edinip,fikir sahibi olmanızdır.

Birinci bölüm

Aynı saçmalık, farklı şehir.

O'Hanlon'un barının en karanlık köşesinden, Troy

Bennett fıçı birasından uzun bir yudum aldı ve erkek ve kadınların çiftleşmeye başlayıp kendi karanlık köşelerine çekilmelerini izledi. Dışarıda meydana gelen şiddetli kar fırtınası, insanları kesme noktasının çok ötesinde içeride tutmuştu. Etrafındaki herkese kadar görünmeyen hoparlörlerden yüksek sesle müzik çıktı.

diye bağırdı ya da vazgeçti ve dans etmeye başladı. Arkaya doğru, bir grup adam eski bir ışığın altında bilardo oynuyor, kız arkadaşları kenardan bakıyorlardı. Oyuna kendisi katılmayı düşünmüştü ama bir saat önce geldiğinden beri Troy parayı gizlice görmüştü.

birkaç kez el değiştirin. Böyle bir dalış barında yeni bir şey yok, ama yasadışı kumar

bir polis olarak kaçınma eğiliminde olduğu bir şey.

Birasından bir yudum daha aldı ve önündeki tartışmaya odaklanmaya çalıştı. NYPD üyesi olarak ilk haftası uzundu ve

sıkıcı. Daniel ve Brent, kendisine ipleri gösterme görevi verilmiş iki subay,

hayatta kalmasını kutlamak için onu bara sürüklemişti.

"Öyleyse şunu açıklığa kavuşturmama izin ver, Danny oğlum. sen

bir kızın önünde hiç ağlamadın mı?"

Daniel tavana doğru bir nefes verdi. "Numara,

Brent. Bir kızla *birlikteyken* neden ağlayayım ki ?"

"Ona duygusal olarak ne kadar karmaşık olduğunu göstermek için."

Brent parmağını şakağına vurdu. "Kadınlar bu bok için deliriyor."

Daniel tembelce gülümsedi, dikkatini

geçerken sevimli barmen tarafından bir kez daha yönlendirildi.

"Bir kızla birlikteyken, duygularımı nasıl ölçtüğü konusunda endişelenmek için biraz fazla meşgulüm.

olgunluk."

Troy'un Chicago'dan transferinden sonraki bir hafta içinde, rehine arabulucusu Daniel'i izlemişti.

en az üç farklı kadınla çık ve at. Öte yandan Brent, ortalığı havaya uçurmakla daha çok ilgileniyor gibiydi. İşlerinde iyiydiler ve Troy kendini şanslı sayıyordu, Chicago'daki eski amiri Teğmen Tyler, NYPD Acil Durum'da onun için iyi bir söz vermişti.

Hizmetler Birimi.

Troy, önceki evini ve Chicago polis teşkilatındaki konumunu hatırlatarak,

ve barmene bir tane daha vermesini işaret etti. Chicago'dan ayrılma nedenini unutmak için içmemeliydi ama bu son zamanlarda bir alışkanlık haline gelmişti. Yakında kontrolünü ele geçirmesi gereken biri. Sadece bu gece değil.

"Bunu tart, Troy. Kadınlar erkekleri ister mi?

benim gibi, okyanus kadar derin ve dipsiz mi?"

Brent, birasıyla Danny'yi işaret etti. "Ya da şurada ona vuran, bırakan ve unuttur mu?"

Troy yudumlayarak hemen cevap vermekten kaçındı.

onun birası. Cevabının tamamen yeni bir tartışmaya ilham vereceğini hissediyordu, ancak kadınlara ve daha az tanıdığı Daniel ve Brent ile ilişkilere yaklaşımını tartışmaya hiç ilgi duymuyordu.

bir haftadan fazla. Baktıklarında ne gördüklerini biliyordu.

o. Sessiz, arkadaş canlısı adam. İş konusunda tutkulu. Kadınların da gördüğü aynı şey. İçinde

başlangıç.

Ama Yakışıklı Prens onlar gider gitmez ortadan kayboldu.

yatak odasına yaptı.

Geçmişte bir ya da iki kez olmayı denemişti.

Bir kızın kulağına geldiğinde kulağına tatlı şeyler fısıldayan, ama asla başaramadığı adam

cepheye devam. Onu bir sonraki adımda nasıl ve nereye götürmeyi planladığını çok açık terimlerle açıklamayı tercih ederdi. Açıklayamadığı ama kucaklamayı öğrenmiş olduğu bir parçasıydı. kadın bulmak

onunla kucaklamak zor kısım olma eğilimindeydi.

En iyi şansı olarak kaçınmaya karar veren Troy Half

gülümsedi. "Kadınların tam olarak ne istediğini bilseydim, sence burada ikinizle oturur muydum?"

Her iki adam da güldü ve Brent konuyu değiştirdi.

Biraz. "Daha önemli konulara geçelim beyler.

Sarışınlar mı esmerler mi?"

Daniel barmene göz kırptı. "Sen terk ettin

kızılar."

Brent birasını burnundan çekti. "Sanırım Danny'nin

bu gecenin şanslı kazananını seçti." Saatini kontrol etti. "Seni yeterince uzun sürdü. biz zaten

bir saattir buradaydı."

Troy, ıssız bir geçişin bir flaşını yakaladı

Daniel'in yüzünün üzerindeydi ama bu, kendi aleyhine yaptığı şakaya güldüğü kadar çabuk kayboldu.

"Ya sen Troy? Herhangi bir tercih?"

Birasını aldı ve dudaklarına götürdü. Alay etme girişimlerini takdir etmediğinden değil ama şu anki ruh halinde, olası bir fethin saç rengi aklından en uzak şeydi.

Daniel ve Brent, Chicago'dan neden nakledildiğini biliyorlardı ve neyse ki hafta içinde bir kez bile gündeme getirmemişti. Ancak, alkollü polislerin hassas konulardan çekinmediğini çok iyi bildiğinden, eve gitmesi gereken akşama hızla yaklaşıyorlardı.

hakkında kalpten kalbe bir istek duymadı.

transferinin şartları.

Dikkatini boştan uzaklaştırarak—

Troy iki adamın da kendisine bakıp bir cevap beklediklerini fark etti. ne vardı

soru bile oldu mu? Doğru. Sarışın veya esmer.

İçeri girdiğinde yarım yamalak bir cevap vermeye hazır bir şekilde birasını bıraktı.

"ikisi birden,"

dudaklarında öldü, yerini hemen "Ona.

Onu tercih ederim."

Yoga matı omzuna astı, dokudu

barda sıradan bir zarafetle, her şeyi gözlemleyerek ama hiçbir şeyi kabul etmeden yoluna devam etti. O

Sıkıca kemerli bir trençkot ve kot pantolon giymişti, omuzlarında kar fırtınasının kalıntıları vardı. Palto, altındaki kıvrak bedeni, bir erkeğin elleri için yalvaran kıcının yumuşak kabarmasını gizlemek için hiçbir şey yapmadı. *Elleri* .

Uzun, siyah bir saç dalgası yüzünün bir kısmını gizledi, ama omzunun üzerinden geri attı.

ona yaklaştı, egzotik yeşil gözlerini Troy'a çevirdi, sanki onun bardan onu takip ettiğini hissetmiş gibi.

Bu tek bakış, çenesine bir aparkat gibi çarptı.

Brent, görüş hattını takip etmek için bardan geriye doğru eğildi ve yakalanınca alçak bir ısıklık çaldı.

onun sitesi.

Daniel bile omzunun üzerinden ilgili bir bakış atmak için döndü. Ağzını hafifçe sıkması, onları duyduğunun tek göstergesiydi, ama giderken bir yorum yapmadan geçip gitti.

çubuğun arkası. Bir dakika sonra Daniel ve Brent'in onu eğlenerek izlediğini fark etti.

özelliklerini örtbas ediyor.

"Sanırım cevabımızı aldık. Troy'un uzun bacaklı, siyah saçlı yoga tutkunları için bir şeyi var."

Troy ikisini de görmezden geldi, onun yerine ilerlemesini izlemek için döndü. Onu şaşkınlıkla izledi

Kibar bir gülümsemeyle bir grup bilardo oyuncusunun etrafından dolandı, ardından adını tebeşirle imzaladı.

bir sonraki oyunu iddia eden duvara monte edilmiş tahta. *Yakut* . Dikkatleri zaten yeni gelene çevrilmişti, oyuncular onun niyetinin bariz rekabetçi takımlarına katılmak olduğunu görünce güldüler.

oyun. Burnunu buruşturdu ve geri dönmeden önce şakalarına katılıyormuş gibi güldü.

sırasını beklemek için bara doğru.

Troy'un yanına yanaştı ve işaret etti.

bir dolarlık banknot ile kızıl saçlı. "Merhaba. Biraz çeyreklik alabilir miyim lütfen?" Barmen döndüğünde

değişiklik yapın, Troy'a doğrudan bakmadan konuştu. "Demek mavi gözlü. Neden bakmayı bırakıp bana bir içki ısmarlamıyorsun? Sinirini bozmadan önce susuz kalmak istemiyorum."

Troy sürprizini iyi bir şekilde gizleyerek onu inceledi.

Onun açık sözlü yaklaşımının onu ne kadar tahrik ettiğini kabul etmek istemiyordu ama öyleydi. Kötü. BT

ayrıca onu meraklandırı ve bu onu fena halde sinirlendirdi. İlgi duymaya ya da *umursamaya hazır değildi* .

Henüz değil. Hayır, dikkatini dağıtmak istiyordu. Gece için kendini kaybedebileceği bir şey ya da *biri* . Onun hareket etme, ses çıkarma ve hissetme şekli dışında bir şey düşünmesi gerekmecekti.

Eli barın kenarına dayadı, kadınsı parmakları sanki avucunun içinde kıvrılıp açılıyordu.

bir şeye dokunmak için huzursuz. Kot pantolonunun önünden aşağı kayarken o eli düşündü.

alt dudağını emdi. Nefesi ağzına çarpacaktı, o zariflerden hemen önce

parmakları onu kavradı.

Bir anda onu eve götürme fikri ortaya çıktı.

dayanılmaz. Acil. Kendine engel olamayıp daha da yaklaştı. Çok yakın. "Kibarca sor, düşünceğim."

Durdu, yüzündeki sırıtiş kayboldu. Troy, kafasında dönen çarkları görebiliyordu.

Onu hemen şok etmişti. İyi. "Şimdi eğlence bunun neresinde?"

"Özellikle eğlence havamda değilim."

"Bu çok kötü." Bir avuç kabul etti

barmenden bir baş işaretiyle çeyrekler. "Ben sıradan bir kahkaha isyanıyım."

Omzunun üzerinden bılardo masasına bir bakış attı. "Eğlence arıyorsanız, orada da bulamazsınız. Bence kendi liginin biraz dışında olabilirsiniz."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Eğlence onun üzerinde parladı

yüz. "İlginç hale getirmek ister misin?"

"Kazanacağına bahse mi girdin?" Troy başını salladı. "Ben kumar oynamam."

Ruby kollarını kavuşturdu ve çubuğa yaslanarak yüzünü ona çevirdi. "Kumar oynamıyorsun ve değilsin

eğlence havasında. Belki de bana içki ısmarlaması için yanlış adamı seçtim. Bunun yerine arkadaşlarından birine sorayım mı?"

Ölü bedeninin üzerinde. içeri girmiyorlardı

onun iki ayağı. "Ben tavsiye etmem."

"O zaman sana biraz daha kibar olmanı tavsiye ederim."

"Şimdi eğlence bunun neresinde?"

Ruby, sözlerinin kendisine geri çevrilmesiyle

başını arkaya atıp güldü. Yumuşak bar ışığında görünen uzun, zarif boynunu görünce Troy'u ısıttı. Dudakları, hemen yeniden duymak istediği yavaş, gırtlaktan gelen bir ses çıkarmak için aralandı. "Sana ne diyeceğim..." Tek kaşını kaldırdı.

"Troy Bennett."

"Troy Bennett." Adını tekrarlardı ve

karnındaki kaslar gerildi. Aniden onun karanlıkta hareket ettiğini gördü.

Adını haykırırken gözleri kapalı, başı geriye atılmıştı. "Benim sıram geldi. Eğer oyunumu kazanırsam, satın alırsın

bana bir içki. Adil mi?"

Sandalyesinde geriye yaslanarak başını salladı. "Ya kaybedersen?"

Cevap vermedi, sadece ona göz kırptı ve

bilardo masasına doğru yürüdü. Rakibiyle birkaç hızlı kelime alışverişinde bulunduktan sonra,

Onu eğlendiriyor gibi görünen Ruby, paltosunu çıkardı ve bir sandalyenin üzerine fırlattı. Troy izledi

Yoga matını ve bir havuzun birbirine bağlı olmayan iki ucunu sallarken şaşkına döndü.

sopa düştü. İki ucu birbirine vidalarken, ona bir öpücük gönderdi.

İkinci bölüm

Ruby duvara yaslandı, sopasını tebeşirledi ve ustaca yırtılmış kot pantolon giyen sık kafanın kırılmasını bekledi. Üzerinde gözleri hissederek yukarı baktı ve Troy'un barda arkadaşlarıyla oturduğu yerde bakışlarıyla karşılaştı. Kendi takdirine göre, kesinlikle tuhaf karşılaşmaları üzerine bir ahbap-kıkırdama şenliğine dönüşmek için uzaklaştığı anda onlara dönmemişti. Bunun yerine, sanki onu gözünün önünden ayırmak istemiyormuş gibi, buharlı ve yoğun bir şekilde orada oturmuş onu izliyordu. Onu biraz sarstı.

Beğendi.

Ömür boyu kumar oynayan biri olarak, ona para yatırırdı.

şehirde yeni olmak. New Yorkluların eğilimindeki kibar, cilalı ilgisizliği pek geliştirmemişti.

sahip olmak. Koyu kahverengi saçları bir süredir kesilmemişti, kıyafetleri bir Cuma gecesi için fazla rahattı.

Kenarlarda biraz pürüzlü olan Troy göze çarpıyordu.

Ve aslında ona bir içki ısmarlamayı reddetmişti. *Öncelikle her şey için zaman* . Zihinsel olarak omuz silkti, onun varlığını kafasından uzaklaştırdı ve oyuna odaklandı.

Denim Dickhead öyleymiş gibi davranmış olsa da

onun para için oynama teklifi karşısında şoka uğrayan adam sonunda pes etmişti. Top başına yirmi dolar. Fena değil,

yavaş bir gece olduğu düşünülürse. Sonunda yeşil keçeğe eğildi ve kırıldı. Ruby, renkli toplar çeşitli pozisyonlarda yuvarlanırken gülümsedi, hiçbirisi cebe sığmadı. Masayı daire içine almaya başladı.

Pekala, başlıyoruz. Annenin yeni bir çifte ihtiyacı var ayakkabı. şeritler alıyorum. O on bir asılı batırın üzerinde cebi ve dokuz topu nakavt etmek için rayı kullanın altıya sıkıştığı yer. bu olacak açık bırak on iki, on dört ve on beş. On beşi bıraktığımda, beni getirmek için biraz İngilizce kullanarak diğer ucuna masa, dokuzu ve on üçü aynı kefeye koyacağım köşe cebi, nazikçe sekizi raydan çıkarmak süreç, böylece daha sonra bankaya girmek zorunda kalmam.

On'u çal, sonra bitirmek için sonuna kadar açığım. Ben 160 dolar daha zengin ve o hala bir sik yırtık kot.

Ruby masanın üzerine eğildi ve işe koyuldu. O

Planını uygularken adamın kız arkadaşından gelen fısıltıların sinirini bozmamaya çalıştı.

metodik ve kesin olarak. Her zaman onun Aşil topuğu olmuştu.

Kendi yaşındaki kızlar onun hakkında fısıldıyor. Kıyafetlerine yorum yaptı. Ne tür bir merak

kız bir Cuma günü geç saatlerde tek başına bir bara gelir ve erkek arkadaşına bilardo masasında kış kırbaçlamaya devam eder. Bu *tür bir kız. Başka bir yol bilmeyen türden masaya yemek koymak için.*

On topu sıralarken, Troy'a baktı ve konsantrasyonunun biraz düştüğünü hissetti. İki arkadaşının yaptığı gibi yüzünde bir gram eğlence yoktu. Her şeyden çok, büyülenmiş görünüyordu, sanki çözmek istediği bir bilmeceymiş gibi.

Çözmesine gerek yoktu.

"Devam et ve bana buzlu bir Maker sipariş et.

Birazdan orada olacağım," diye seslendi ve ağzının iki yana kıvrılmasını izlemenin zevkini yaşadı. *Tanrım* , ama adam ölüydü, deli gibi seksiydi. O'Hanlon'a bir hevesle düştü, asla

daha önce orada çok fazla rekabete rastlamıştı, ama şimdi sahip olduğu için kendini şanslı hissediyordu. Troy şüphelendiğinin yarısı kadar ilginç çıkarsa, R'ye atlamadan önce onu öpmesine bile izin verebilirdi.

Brooklyn'e geri trenle.

Troy barmene işaret etmek için döndüğünde, masanın üzerine eğildi ve kalan ikisini batırdı.

toplar. Bitirdiğinde, rakibi kız arkadaşının yanında durdu, baktı, iyi... *acele etti* . Ve bundan zerre kadar mutlu değil. Ruby, teselli eden kız arkadaşını mırıldanan bir müstehcenlikle itip ona doğru kararlı adımlarla ilerlediğinde, bir endişe alevini bastırdı.

"Paramdan bir kuruş bile alamayacaksın," dedi onun yüzünden santimler ötede. "Hile yapanlara para vermem."

Ruby yerini korudu, hatta hoş bir şekilde gülümsedi.

"Kazanmanın hile yapmakla eşdeğer olduğunu bilmiyordum. Göğüslerim olduğu için oynayamayacağımı düşünmen kimsenin suçu değil, senin suçun."

Yanağı uyarırcasına seğirdi. "Biliyor musun

ihtiyacın var mı? İyi bir-"

"Sert içki?" Troy, Ruby'nin arkasından konuştu ve ona omzunun üzerinden bir bardak burbon uzattı.

Söyleyeceğin şey buydu . Doğru?" Sözleri yumuşak bir şekilde iyi huyluydu, ancak Kızgın Denim'e hitap ederken ses tonunda altta yatan çeliği duyabiliyordu. Adam tartışmaya devam etmek istiyormuş gibi görünüyordu, ama Troy sessizce onun önünde durmak için döndüğünde, daha iyi düşündü.

Kızla Troy'un arasına öfkeli bir bakış atarak masanın üzerine bir tomar para attı ve yürüdü.

uzak. Ruby, Troy'a bakmadan çabucak arka cebine koydu.

İşaretini gevşetti ve yoga matının içine yerleştirdi, sonra barlardan birine atladı.

bilardo masasını çevreleyen tabureler. Troy yüksek, yuvarlak masaya yaslandı, kadının dizi onun karnına değecek kadar yakındı.

Zeki bakışları onu süpürdü. "Gösterdiğin bir şovun cehennemi. Ne kadar kazandın?"

Ruby içkisinden bir yudum alarak sesindeki keskinliği görmezden gelmeye karar verdi. Şimdilik. "Haftalık yiyecek almaya yetecek kadar. Telefon faturamı öde."

"Biriyle karşılaştığınızda ne olur?"

Acele edilmekten hoşlanmıyor ve araya girecek kimse yok mu?"

İçkisini yere koydu. "Endişeniz için teşekkür ederim ama ben kendime nasıl bakacağımı biliyorum."

"Evet? Öyle görünüyordu," dedi alayla. "Kim

sana bunu yapmayı öğretti mi?"

Dudaklarını büzdü. "Biliyorsun, bu ilk buluşma için biraz derinleşiyor."

"Sen buna randevu mu diyorsun?"

Babasının her zaman söylediği bir şey patladı

onun kafasına. *Tanrı korkaklardan nefret eder, Ruby.* Saçlarını omzunun üzerinden attı ve onun bakışlarıyla karşılaştı.

"Bana alkollü bir içecek aldığına ve seni öpmeyi planladığıma göre, evet. diyecektim ki

bu bir tarih olarak nitelendirilir.”

Bakışları ağızına kayd ı ve yapamad ı

alt dudağını ıs ırmaktan vazgeç. Müzik bu kadar yüksek olmasaydı, bunu yapacağını biliyordu.

inlediğini duydu. "Afedersiniz. Seni öpemem."

Yüzüne yayılan sıcaklık, Ruby sandalyesini itti.

geri ve durdu. "Öpüşmek yok, eğlence yok, kumar yok. Seni neden bulduğumu unutmaya başlıyorum

ilginç."

Gözlerini kırpmadan önce, onun arkasında durmak için hareket etti. İki yanına ellerini koydu

masa, kaçışını etkili bir şekilde engelliyor. Konuştuğunda, onun her kelimesini boynunda hissetti. "Az önce o gülünç derecede dar kotların içinde b ıardo masasının üzerine eğilmeni izledim.

Üzerinde. Ve bitti. Öpüşmeyi bırakabileceğimi mi sanıyorsun?"

Bu değişiklikle omurgasından aşağı bir ürperti geçti.

onun tonu. "Aklında başka ne vardı?"

"Gerçekten bilmek istiyor musun? Karar vermeden önce çok iyi düşünün."

Zorlukla yutkundu. *İlginç* bu adamı örtmeye başlamadı. "Söyle bana."

Yaklaşt ı, göğsü sırtını okşadı.

, *bir sonraki hamlenin senin olduğunu* söylemeye yetecek kadar ona karşı kemer yapmak istemesini sağla .

Konuşurken ağız kulağından bir santim uzaktaydı. "Şu şovu izledikten sonra

üzerinde, aklımda bir sürü şey var." Bir eli kalçasını fırçalamak için bardan çıktı. Ruby kendini geri çekilmekten alıkoyamad ı, vücudunu onunkiyle aynı hizaya getirdi. Troy onun cesaretinden memnun bir şekilde mırıldandı.

"Bir dahaki sefere masanın üzerine eğildiğinde, tüm o saç ı yumruğuma saracağım ve kafanı geri çekeceğim. Seni unutmak için becerdiğimde gözlerinin parıldamasını izlemek istiyorum."

Isı tüm vücuduna yayıldı ve yerleşti

uyukları arasında. Kendi hızlı nefes alışlarını, hızlanan kalp atışlarını duyabiliyordu. Ciğerlerine çektiği hava ağır geliyordu. Bu ona hiç olmadı. Onun özenle inşa edilmiş

mesafe onu asla terk etmedi, özellikle de erkeklerin yanında. Ama Troy elini kalçasından karnına kaydırduğında, basit temas altında titredi.

"Bana dokunabileceğini söylemedim." Ruby sözcükleri ağzından çıkarmaya zorladı, nefesi kendi kulaklarına sert geliyordu.

"Bebeğim. Evet yaptın. Belki kelimelerle değil." Tek bir parmak kotunun belinde gezindi.

Yavaşça.

Davetkar bir şekilde. "Benimle eve gel. O güzel vücuda ibadet etmeme izin ver. Bütün lanet geceler."

O zaman biraz sakinliğini geri kazandı. Ne

fena mı yapıyordu? O'Hanlon'a çabucak para verip kefalet almak için durmuştu. Bunun yerine, o

bu yabancıнын ellerini onun üzerine koymasına izin veriyordu. Onunla *yanlış* hissettirecek, ama hissetmeyecek şekilde konuşun . Hiç. Günahkar bir şekilde iyi hissettiriyordu. Yine de, yeni tanıştığı erkeklerle eve gitmeyi alışkanlık haline getirmede. Ya da gündelik seks yapmak. Düşünebilmek için aralarına biraz mesafe koymasına gerekiyordu.

Açıkça.

Ruby masayı itti ve uzaklaştı.

onu, zaten temas kaybindan pişmanlık duyuyor. "Seninle eve gitmiyorum." onun üzerinden baktı

Troy'un iki arkadaşının hala barda oturdukları omuz, biri sarışınla flört etmeye çalışırken, diğeri playboy görünlü adam taburesinde arkasına yaslandı, kızıl saçlı barmen onun arasına park etti.

uzanmış kalçalar.

"Neden onların liderliğini takip etmiyorsun? Başka biriyle yatmak için daha iyi bir şansın olur."

Bir kez başını salladı. "İlgilenilmeyen

başkası."

Kaşlarını çatarak onun özelliklerini inceledi ve

dürüstlükten başka bir şey değil. Bu adam da nereden çıktı? Yeni tanıştığı biri nasıl

onu yap

kendi kurallarını çiğnemek mi istiyorsun? Onunla eve gitmek istediğini, bir şaşkınlıkla fark etti.

Vücuduna tapınmanın tam olarak neyi gerektirdiğini görmek için. Hayatında hiç bu kadar baştan çıkmamıştı. Onu biraz ne kadar korkuttu. "Bu çok kötü. Brooklyn'e yetişmem gereken bir trenim var."

Troy alay etti. "Bu kadar geç metroya binmiyorsun. Saat neredeyse sabahın biri."

"Affedersiniz?" İnanamayarak güldü. "Yürüybildiğimden beri trene biniyorum."

Bir an onu düşündü, sonra omuz silkti.

"İyi. Hadi gidelim."

Tereddüt etti. "'Hadi' de ne demek?"

"Az önce yarattığın düşmanın seni eve kadar takip etmemesini sağlamak için seninle geleceğim.

para iade.

Sonra kapınıza kadar eşlik edip gideceğim."

Mümkün değil. Bunun olmasına izin veremezdim. o istemedi

nerede yaşadığını görmek için. Mikroskobik stüdyosundan tam olarak utandığından değil.

Çin yemek mekanının üzerinde bulunan daire.

"Endişeniz dokunaklı, ama bir şeye ihtiyacım yok.

eskort." Hiçbir yere yakın görünmüyordu. "Tamam, ben taksiye bineceğim."

"Bu kar fırtınasında taksi bulamayacaksın."

"Şehri yeni olduğun için oldukça iyi biliyorsun.

şehir."

Ona merakla baktı. "Beni nereden bildin

şehirde yeni miydi? Bunu sana söylemedim."

"Şanslı bir tahmin."

Troy bir an sessiz kaldı, onu düşündü.

"Bunun kolay bir çözümü var. Sen benim evimde kal.

kanepeyi alıyorum. Sabah içki içmiyorken seni eve ben bırakırım."

İstese muhtemelen onu kaybedebilirdi.

Kalabalık barda ilerleyin, kapıdan dışarı çıkın ve o daha o bile olmadan yan sokağa kestirmeden gidin.

ceketini giydi. Çoğu durumda yapacağı şey buydu.

Ama bir yanı da merakını yatıştırmak istiyordu. Nerede yaşadığını görmek için, öğrenmek için

onu ne gıdıkladı. Henüz iyi geceler demek istemiyordu.

Ve günün sonunda, her zaman bir

iyi kumar.

"Cüzdanını görmeme izin ver."

Başı geriye doğru savruldu. "Ne?"

"Cüzdanına bakmama izin ver," diye tekrarladı.

"O zaman bu gece seninle kalacak kadar sana güvenip güvenemeyeceğime karar vereceğim."

Troy bir kahkaha patlattı. "Bir parça para için bir adamı soymanızı izledim ve benden bunu yapmamı istiyorsunuz.

gönüllü olarak cüzdanımı mı verdin?"

"Sen bana güvenemezsen ben sana nasıl güveneyim?" İkisi de hala bir an, birbirlerine göz küreleri halindeydiler.

kabadayı bar ortasında. Son olarak, kendi haline inanamıyormuş gibi bir ifadeyle

Kararını vermek için elini arka cebine attı ve cüzdanını masaya fırlattı. Parlak bir NYPD rozetine tutturulmuş siyah deri cüzdana şok içinde baktı. " *Polis* misin?"

"Dedektif, evet."

"Artık sana güvenemeyeceğimi biliyorum. "

"Bu mantığı açıklayın."

Yeni bir oyunun olduğu bilardo masasını işaret etti.

başladı. "Az önce senin dediğin gibi bir adamın tüylerini diken diken etmemi izledin ve beni durdurmak için hiçbir şey yapmadın."

"Saatinde değilim."

Ruby gözlerini kıstı. Kahretsin, o genellikle vardı

polisleri bir mil öteden seçme yeteneği. Onun radarının altına girmeyi nasıl başarmıştı, o anlayamadım. Uzanıp cüzdanı aldı ve bir an için elinde tarttı.

onu açmadan önce. Gözüne ilk çarpan yaşlı bir çiftin fotoğrafıydı.

muhtemelen anne babasıdır. Onun lehine bir puan. Troy'u paylaşan yaşlı adam mutlu görünüyorlardı.

yakışıklılığı ve kolunu savurduğu çok daha kısa neşeli görünümlü kadın.

Bir melankoliyi bir kenara iterek yoluna devam etti.

Spor salonu üyeliği, kredi kartı, prezervatif. Ona bir bakış attı. Omuz silkti. Hiçbirinin resmi yok

çocuklar ya da karı görünümlü civcivler. Masaj salonu için sık alıcı kartı yok. Herhangi birini doğramak ve yemek için Post-it hatırlatıcısı yok. Kontrol etmek için ortaya çıktı.

Ruby teftişinin sonuna yaklaşırken

başka bir resim dikkatini çekti. Troy yaklaşık aynı yaşta bir adamın yanında duruyor, ikisi de

polis üniforması giyiyor. Wrigley Field arka planda onların arkasında yükseliyordu. Aniden cüzdan elinden alındı.

"Bitti mi?"

Merakla ona baktı. "Kim bu?"

Ani hareketlerle sandalyesinin arkasından paltosunu çıkardı ve geniş omuzlarına geçirdi.

Ruby kendi paltosuyla onu izledi ve onun bunu yapmasını izledi. Resimle ilgili bir şey sinirini bozmuştu. Saniyeler içinde tavrı alaycı olmaktan sert bir hal almıştı.

"Eski ortağım Grant," diye açıkladı sonunda. "Toplamayı geçtim mi? Şimdi gidebilir miyiz?"

Her zaman kendi iyiliği için fazla meraklı olmuştu.

"Neden *eski* ortak? Ne oldu?" Sözcükler ağzından çıkarken ne olacağını anladı ve hemen sorusunu geri almak istedi.

Troy içini çekerek onu bir bakışla sabitledi. "Öldü.

Bu yılın başlarında bir baskın sırasında vuruldu."

"Özür dilerim," diye fısıldadı daha o bile olmadan

açıklamasını bitirdi. Midesi boş hissediyordu.

Son dakikayı geri almak ve yeniden başlamak, onu tekrar gülümsetmek istedi. garip bir tepki

daha yeni tanıştığı biri hakkında konuştu, ama işte oradaydı. Kahretsin! Titrek bir yutkunmayla,

uzanıp elini tuttu. "Hadi gidelim."

Arkadaşlarına kısa bir baş sallamasıyla onu bardan çıkardı.

Üçüncü bölüm

Troy, Ruby'nin paketinin yarısı açılmamış halde hareket etmesini izledi.

mutfakta, meraklı bakışları her yüzeyi aydınlatıyor, en ufak ayrıntıları bile değerlendiriyor. Paket menüleri, viskisinin markası. Dikkatinden kaçan bir şey olduğundan şüpheliydi. Cehennem gibi bir araştırmacı olurdu, diye düşündü alaycı bir şekilde. Troy her konuştuğunda onu gerçekten görebiliyordu.

sözlerini tartıyor, başka bir anlam arıyor, tonunu ayırt ediyor.

Sokak zekası, hayatını insanları koşuşturarak kazanan biri için muhtemelen bir gereklilikti. para.

Bu düşünce kaşlarını çatmasına neden oldu.

Paltosunu çıkardı ve yemek odasındaki sandalyenin arkasına astı, bir kez daha o uzun, kot pantolonla kaplı bacakları ve dekolte siyah kazağı ortaya çıkardı. Az önce onun kot

pantolonla eğilmesini izlerken neredeyse patlayacaktı. Alt sırtının pürüzsüz cildini görmek, her seferinde sadece üstten dışarı bakıyor. O kot pantolonun düğmelerini açıp, onu kıcına geçirme fantezisiyle zihni çılgına dönmüştü.

ve onu bekleyen ereksiyona geri çekiyor. Kalabalık barda uyanmış bir halde, göğüs dekoltesini bir an için görebilmeyi umarak, bir yandan da başka kimsenin onu görme ayrıcalığına sahip olamasın diye onu tekrar ceketine bağlama dürtüsüyle savaşmak, en tatlı işkence türüydü. yüksek, lezzetli yuvarlak göğüsler.

Adamı daha önce parasından bu kadar rahat ve verimli bir şekilde elden çıkarması hala aklını başından alıyordu.

Ah, daha önce yapmıştı. Pek çok kez. Troy, rakibinin giderek ilerlemesini izlemişti.

oyun ilerledikçe sinirlendi ve neyse ki müdahale etmek için oradaydı.

Elbette her zaman bu kadar şanslı değildi. Basitçe dövdüğü adamlara inanmakta güçlük çekti

dolandırıldıklarını anlayınca paralarını teslim ettiler.

Muhtemelen ne tür yerlerin olduğunu düşündü.

sık sık oyun arıyordu ve içten içe sinmişti.

Ona benzeyen bir kız, erkek bir yana, sadece sokakta yürüyerek ortalığı karıştırdı.

hakim havuz salonları. Düzenli olarak yaptığı şey, hayal gücünün herhangi bir zorlamasıyla güvenli kabul edilemezdi.

Kendine bakabileceğini söyledi. bir

ölçüde, ona inandı. Ama biri onu kumar dünyasıyla tanıştırmıştı ve o

kim olduğunu bil. Onun keskin bir zekaya sahip olduğunu ve muhtemelen hayatında dilediği her şeyi yapabileceğini görmek için deneyimli bir dedektif olmaya gerek yoktu. Yine de biri onu profesyonel bir yalancı olmaya teşvik etmişti.

yerine. Bildiği kadarıyla tehlikeli bir şehirde, işler kötüye giderse müdahale edecek kimsenin olmadığı tek başına çalışan biri. Olasılıkları düşünmek bile onu huzursuz ediyordu. İşinde, işlerin ne kadar çabuk boka sarabileceğini çok iyi biliyordu. Grant'le yaşadıkları gibi.

Her zaman olduğu gibi, eski ortağının düşüncesi bir

göğsünü saran rahatsızlık hissi. Kendisine çok fazla hatırlatıcı sunuldu

Bu gece.

İlk olarak, Daniel ve Brent'in ona Grant'in çok fazla şeylerini hatırlatacak şekilde etkileşime girmesini izlemek.

tuhaflıklar.

Sonra tekrar Ruby cüzdanındaki resme rastladığında. Ama bunu henüz düşünemiyordu.

Aylar önceki o ölümcül gecenin acısı sanki dün yaşanmış gibi hala tazeydi.

Ruby'nin kendisini yakından izlediğini görmek için başını kaldırdı.

sanki kafasındaki her düşüncüyü okuyabiliyormuş gibi.

Garip bir şekilde, kelimeleri yüksek sesle söylemek zorunda olmadığını bilmek onu rahatlattı.

"Aç mısın?"

Ruby ani sorusu üzerine kara kaşını kaldırdı.

"Sabah birde benim için yemek mi yapacaksın?"

"Oturun," diye yönlendirdi. Bir süre sonra

Troy'un onun talimatını görmezden gelme dürtüsüne karşı savaştığından şüphelendiği bir tereddütle, bir yemek sandalyesi çekip oturdu ve onu beklentiyle izledi.

"Omlet, tamam mı?"

"Bakalım neyin var, Chicago çocuğu"

cevap verdi, dudakları bir gülümsemeye yukarı kıvrıldı.

Troy ona bıkkın bir bakış attı.

Malzemeleri çıkarmaya başlamak için buzdolabına yürüdü. "Sana ne haber verdi? Aksan?"

Gülümsemesi biraz soldu ve hatırladı.

Onu ve Grant'i üniformaları içinde gördüğü resimde, Wrigley Field arka fon.

Neyse ki konuyu değiştirdi. "Şehrin hangi bölgesindensin?"

"Meşe Parkı. Chicago'nun hemen batısında bir banliyö. Tanıdık mısın?"

"Bir ya da iki kez Chicago'dan geçtim"

çitle çevrili.

"Yok canım." Buzdolabından bir Tupperware kabı çıkardı ve yumurta kartonunun yanına koydu.

"Neden orada bir Cubs maçı yakalamak için orada olmadığın hissine kapılıyorum?"

Sorusunu görmezden geldi. "Bunlar önceden doğranmış mı?"

Biberler o Tupperware kabında mı?"

Troy bir kaseye bir yumurta kırdı. "Evet."

"Seninle yatmıyorum."

"İsa," diye mırıldandı. "Buraya nasıl geldik?"

önceden doğranmış biberlerden mi?"

Ruby sandalyesini geri itti ve gergin enerjinin poster çocuğu olarak ayağa kalktı. "Yemek pişirmelisin"

kızlar genellikle biberleri önceden doğrarlar, tüm söylediğim bu. Yani o omlete bağlı ipler varsa, onu istemiyorum. Tadı ne kadar güzel olursa olsun, cevap hayır."

"Aslında biberler benim için." işaret etti

spatula ile. "Annem Chicago'da bir şef.

Her zaman buzdolabında sakladığı bir şeydi ve sanırım buna alıştım."

"Ha." Tekrar oturdu ve yemek yapmasını izledi.

omlet. Bitirdikten sonra, bir tabağa kaydırıp ve onun önüne koydu, sonra kendi sandalyesini çekip oturdu.

"Sana böyle bilaro oynamayı kim öğretti?"

Çatal ağzına kadar yarıda kaldı. "Anlıyorum.

Benim için yemek pişirdin, bu yüzden şimdi sorularına cevap vermek zorundayım." Troy sadece beklediğinde,

iç geçirdi, nefesinin altında polisler hakkında bir şeyler mırıldandı.

"Babam."

"Ve senin bu yerlere gitmeni onaylıyor.

kendi başına mı? İnsanların parasını almak için sana öğrettiği beceriyi mi kullanıyorsun?"

"Onaylamak?" Hızla ısırmalarını yuttu. "O

teşvik ediyor."

Bu çileden çıkaran bilgi parçası içeri girerken Troy'un eli masanın üzerinde esnetti. "Bu harika. Seni bilerek tehlikeli durumlara yolluyor. Görünüşe göre seni gerçekten önemsiyor."

Ruby, sert bir şekilde teslim edilmesi üzerine biraz irkildi.

Troy umutsuzca onları geri alabilmeyi diledi. Eli gevşekçe yanında dinlenmeye geldi

tabağı, sanki iştahını kaçırmış gibi. Konuştuğunda sesi farklı geliyordu. Daha az emin.

Ve onu parçaladı. "Belki sen haklısın. Ama onun böyle gördüğünü sanmıyorum." Çatalını bıraktı, kollarını ortasında çaprazladı. "Bu atasözünü duydunuz, bir adama balık tutmayı öğretin ve

tüm hayatı boyunca onu besleyecek misin? Bana bilardo oynamayı öğretmek, beni ömür boyu beslemenin yoluydu. O *bilmiyor* , bilmiyor, başka bir yol bilmiyor."

Troy öne doğru eğildi. "Dinle, babanın seni umursamadığını söylemek istemedim. Kulağa böyle geldiyse özür dilerim. Sadece koşuşturma havuzunun para kazanmanın en güvenli yolu olduğunu düşünmüyorum."

Çenesi yukarı kalktı ve özgüvenini tamamen sarsmadığı için içini rahatlattı. "BEN

Buraya ders için gelmedi. Daha şimdi tanıştık. Ne yapmayı seçtiğim konusunda hiçbir söz hakkınız yok."

"Buraya ne *için* geldin? Bara geri dönmeyi düşündün. En hızlı çıkış yolu aranıyor. Neden beni havaya uçurmadın?"

Biraz gülümsedi. "Sen akıllı olanlardanısın, değil mi?"

"Evet. Ben." Troy tabağını alıp lavaboda duruladıktan sonra yatak odasına döndü. "Gidip sana uyuyacak bir şeyler getireyim ve kendimi koltuğa bırakayım."

Koridorda yürürken, onun şüpheli bakışlarının ağırlığını sırtında hissedebiliyordu.

Bölüm dört

Burada ne işim var?

Ruby, Troy'un lacivert polis departmanını kaçırdı

gömleğini başının üzerine geçirdi ve banyo aynasındaki yansımasına baktı. Hiç kimse onu titiz bir bakire olmakla suçlayamazdı ama eve bir saatten az süredir tanıdığı yabancı erkeklerle gitmezdi.

Durmadan. Özellikle bir *polis* , Tanrı aşkına. Ona polisi tanımayı, kaçınmayı ve polisten kaçmayı öğreten babası, polis tuvaletinde departman tarafından verilen gereçlerle ayakta durması hakkında ne düşünürdü? Muhtemelen

gülme krizinden asla kurtulamaz. Tek çocuğunu yaşam tarzıyla tanıştıran ömür boyu kumarbaz biri olarak Jim Elliott, polis teşkilatı üyeleri hakkında küçümsemekten başka bir şey söylememişti.

Ellerinden parayı ve dolayısıyla masadaki yiyecekleri uzak tutmaya çalışanların onlar olduğuna inanarak büyümüştü.

Öyleyse neden orada duruyordu, umuduyla

banyo kapısı açılır mı? Troy'un içeri adım atacağını ve nefesini öpeceğini umuyordu. Görmek

protestolarına devam et ve onu istediği gibi yatağına götür. Anlamadı. Karnındaki amansız çekişme.

Kıçını onun kucağına oturtma dürtüsü, kalçalarını biraz oynattı. Onu ona dokunmaya ikna et. Bardan çıktıklarından beri birlikte oldukları görüntülerin saldırısına uğradı.

İlkini kafasına koymuştu. Saçlarını yumruğuna dolayarak bilardo masasının üzerine eğildi.

Oradan orman yangını gibi yayılırlardı.

O halde kendini şımartmakta tereddüt nasıl olur?

Nedenini biliyordu. Troy ona tek komodin malzemesi gibi gelmedi. Onun aksine, iyi bir yerden geldi

aile. Önceden doğranmış biber türü bir aile. Gözlerinde bir hüznün izi vardı, ortağının ölümünden şüpheleniyordu. Güldüğünde bile, hala orada pusuya yatmıştı, acısını hatırlatıyordu. Bu kadar umursamamalı. Ya da onun hakkında daha fazla şey öğrenmek için çok meraklı olun. Kaşıntıyı çoktan kaşıyıp o uyuyakaldığı anda kapıdan çıkıp gitmiş olmalıydı. Sadece bunu yapma düşüncesi onu üşüttü. Ve kahretsin, arkasına bakmadan giderse içkiyi reddeden, omlet yapan, mavi gözlü dedektifi unutmanın kolay olacağından pek emin değildi.

Rahatsız edici düşünceleri bir kenara itti ve

şimdiye odaklandı. Ne zamandan beri anı yaşamaktan başka bir şey yaptı? Daha sonra. o yapardı

Daha sonra göğsünde dolaşan aptalca duygular için endişelen. Lanet olsun, Troy'u kendi sisteminden çıkarmayı başarır başarmaz muhtemelen yok olacaktı.

Tanrı korkaklardan nefret eder, Ruby.

Sabit bir nefesle ödünç aldığı gömleğinin kenarına uzandı ve onu üzerine çekti.

kafayı yakındaki bir giysi sepetinin üzerine fırlatarak. Aynada kendine son bir kez baktı, ipeksi mavi iç çamaşırı dışında çıplaktı ve banyonun kapısını açtı.

Troy mutfakta sırtı ona dönük durmuş, ona omlet yapmak için kullandığı tavayı temizliyordu. Bir an için, sadece onun ev işlerini yapmasını izledi, önkolunun görüntüsünün tadını çıkardı.

bir tabağı kuruturken kasları esniyordu. Onu ne kadar erkeksi gösterdiğine hayret ediyordu.

Troy'un omuzları birleşti, sanki hissetmiş gibi

orada duruyor. Sanki arkasını döndüğünde tam olarak ne bulacağını biliyormuş gibi. titredi

endişe içinde, banyoya geri koşma ve kapıyı kilitleme dürtüsüne direnerek. Troy tavayı bir takırtıyla tezgahın üzerine fırlattı ve döndü. Sıcak bakışları onun çoğunlukla çıplak vücuduna indiğinde derin bir nefes aldı. Kendini hareketsiz kalmaya zorladı, elleriyle göğüslerini kapatmaya özendirildiler gibi. Dolgunluğuna bakmasına izin verin. Sonunda, onun kızgın bakışları altında alev alabileceğini düşündüğünde, ona doğru yürüdü.

Troy onu geri almaya zorlayana kadar gelmeye devam etti.

koridor duvarına karşı. Kolları başının iki yanında durmak için dışarı fırladı, bakışları kadının göğüslerinden çıplak bacaklarına ve tekrar yukarıya doğru bir yol tutuşturdu.

Baktığı her yerde teni alevler içindeydi.

Meme uçları dikkatini çekmek için büzüldü. Kollarında tüyler diken diken oldu. Bir saniye daha dayanamazdı.

"Bütün geceyi arayarak mı geçireceksin? Yoksa gerçekten bu konuda bir şeyler yapacak mısın?"

Bir adım daha yaklaştı, vücutlarını kızardı, temas anında boğazının derinliklerinde hırladı.

Onda bir dönüşümün gerçekleştiğini izledi. Ona omlet pişiren, güvenliği için endişelenen adam gitmişti. Yerine kaba ve iddialı biri gelmişti. Değişiklik olmalı

onu korkuttu, ama bir heyecan dalgası hissettiğini inkar edemezdi.

Beklenti. "O akıllı ağı diğer insanlara koştuktan kurtulabilirsin. Ama yapmayacaksın buradan uzaklaş. Ağzından çıkan her kelimeyle bana meydan okumaya devam edersen, kibar olmayı öğrenene kadar seni defalarca becereceğim."

Bir parçası hücumda çılgılık attı, diğer yarısı

yapması için yalvarmak istedi. Bu anda, içinden akan binlerce hisle,

ikinci yarı eller aşağı kazandı. "O zaman başlasan iyi olur."

"Buna pişman olacaksın."

Ağı sert ve cezalandırıcı bir şekilde onunkinin üzerine indi.

Dudaklarını açmaya zorlayıp ağını yalarken çaresiz inilti onunkiyle çarpıştı. yakut

hemen sersemledi, dengesi onu terk etti. Kendini topraklamak için gömleğinin önünü kavradı, öpücüğüne karşılık vermek için kendine koz verdi, ama ağı onunkiye hakim oldu ve ona meydan okuduğu için onu azarladı. Dilini emmek, dudaklarını ısırarak için onu daha da yakınına çekerek karşılık verdi. Ellerini saçlarına daldırdı, onu kenara ne kadar yaklaştırdığını bilmesine yetecek kadar çekiştirdi.

Sonunda nefes almak için geri çekildi, hava hızla dudaklarının arasından girip çıktı.

Konuştuğunda sesi sert çıkıyordu. "Ne

fikrini mi değiştirdin?"

"Önemli mi?"

"Evet." Eğilip altını ısırdı

onun çenesi. "Çok önemli."

Bacaklarının arasında biriken ısı nefesini daha da fazla çalışıyordu. Gerçeklerden başka bir şey düşünemiyordu. "Belki de anı yaşamaya karar verdim."

Troy onu incelemek için geri çekildi, onu inceledi.

ifade. Temel açlık yüz hatlarını gölgeleyerek başını bir kez salladı. "Numara."

"Ne demek hayır'?"

Dişlerini kullanarak, boynunun yanında bir yol kazıdı. "Yani, sikimi arada batırdığımda

O çılgın kalçalar, sonradan pişman olmayacağını bilmem gerek." Elini külotunun altına indirdi ve onu sertçe avuçladı. "Sana tam yanımda ihtiyacım var, sana bindiğim her saniyeyi seviyorum. Bir saat içinde her şeyi yeniden yapacağımı bilmek."

Tam ihtiyacı olan yere baskı uygularken iniltisini ısırdı. "Beni geri mi çeviriyorsun? BT öyle hissetmiyor."

"Seni geri çeviremem," dedi acılı bir gülüşle, kadının göğüslerini yiyip bitiren bakışlarla.

"Seni yatağıma götüreceğim ve senden zevk alacağım. Ama külot duruyor. Onun pazarlıksız."

Tüm sistemi onun sözlerine isyan etti. Ona nasıl dokunabilir, onu böyle öpebilir ve sonuna kadar almayı reddedebilirdi? Mantıklı gelmedi. Erkeklerin böyle bir iradesi yoktu, değil mi? *Kesinlikle* böyle bir iradeye sahip değildi. "N-ne? Neden fikrimi değiştirdiğime dair farklı bir cevap vermek için çok mu geç?"

"Evet. Ama merak etme bebeğim." o yapmadan önce niyetini kaydetti, onu kollarına sarmıştı.

"Külotunuzla bile, hayatınızın en iyi seksi olmaya devam edecek."

Onu karanlık yatağına yatırdı.

sadece mutfaktan süzülen ışıkla aydınlatılan yatak odası. Bedeni onunkinin üzerine düştü, ağızları sıcak bir dil arayışında buluştuğunda onu yatağı bastırdı ve eşleşen kahkahalar.

Sert göğsünü göğüslerinde hissetmek için çaresizce uzandı ve parmaklarını T-shirt'ün içinde kıvırdı, sonra onu aralarında yukarı doğru sürükledi. Troy öpücüğü onun başının üzerine çekmesine yetecek kadar kesti. Loş ışıktaki bile, kendini ondan uzak tutarken esneyen kollarının ve karnının gergin kaslarını görebiliyordu.

O kasların her birini yalamak için ani bir istek duydu.

Düşünceleri yüzüne yansımış olmalı,

çünkü Troy aç bir ses çıkardı. "Gördüğün gibi mi? İyi. çok şey göreceksin

BT."

Kenara çekildi, ağızıyla göğsünü bulana kadar vücudunda aşağı doğru kayd. Onu aldığı gibi

dudaklarının arasında meme ucu, sanki onun tadıyla uyuşturulmuş gibi titredi. Ruby, onu cesaretlendirmek için saçlarını parmaklarıyla kavrayarak inledi. Pembe tepe sertleşene kadar onu emdi, sonra diliyle hafifçe vurmak için geri çekti ve ifadesini izleyerek.

"Bu gece seni izleyen her erkek,

memeleri ağzında." Diğer meme ucunu uzun uzun yalamak için göğsünün üzerinden geçti. "Ama *benimkiler* . *ağzım* . Onlar değil mi?"

" *Evet* ." Onu dudaklarının arasına emdiğinde cevabı inilti ile sona erdi. Ruby, ağzının her hareketini karnının derinliklerinde ve altlarında hissedebiliyordu.

Her çekişinde giderek daha nemli hale geldi

ağzını göğüslerine bastırdı ve bacaklarını ayırmaktan kendini alıkoyamadı, kalçalarını kucaklamak için onları yukarı kaydırđı. İç uyluklarının yumuşak tenini kazıyan kot hissi inanılmaz derecede erotik hissettiriyordu ve bunu her yerde hissetmek istiyordu. Vücudunu onun altına yuvarladı, sessizce daha fazlasını istedi.

"Bana ne istediğini söyle."

"Ne istediğimi biliyorsun." başını çekti

sıcak, ağzı açık bir öpücük için ona doğru. "Beni bunun için yalvartma."

Nefesinin altından güldü. "Ah, tam olarak yapacağım şey bu." Tutuşunu kırmak, Troy bacaklarının arasına diz çökünceye kadar vücudunda süründü.

Güçlü eller dizlerini kavradı, bekliyormuş gibi sıktı. "Bana ne kadar yayılabileceğini göster onlara."

Dirseklerinin üzerinde doğruldu. "Ne?"

"İki kez sormayacağım." İfadesi bir meydan okumaydı. Kısa sürede biliyordu

onu zaten sabitlemişti, değil mi? Hayatında hiçbir zorluktan kaçmamıştı. Ruby, neredeyse her iki taraftaki şilteye ulaşana kadar bacaklarını açık bıraktı. Bir dalgalanma hissetti

Bakışları hala saklı olan çekirdeğine düştüğünde ve nefesi pürüzlendiğinde memnuniyet duydu. Dudaklarının bilmiş bir hareketiyle parmak boğumlarını ipeksi iç çamaşırının üzerinde aşağı yukarı gezdirdi.

malzemeyi ağrıyan, hassas etinin üzerine kaydırđı. Sırtı yastıklara yaslandı ve sızlandı.

"Yakında aramızda hiçbir engel kalmayacak,

Yakut. Sadece cilt üzerinde cilt. Çok tatlı olacak. Ama bu gece seni yapacağım

hayır dediğime pişmanım."

"Kim hayır dedi?" Bir kez başını salladı. "Değil

ben."

Gülüşü göğsünde uğulduyordu. "HAYIR dedin

omletin tadı ne kadar güzel olursa olsun, cevap hayır."

Bir boğum bastırdı ve klitorisine sıkıca tuttu.

"Bir dahaki sefere, belki evet dersin."

Sonra eğildi ve dilini

külotunun ortasında, arkasında nemli ipek bırakıyordu.

Ruby parmaklarını yorganın içine soktu, dişlerini alt dudağına bastırdı. Troya rahatladı

Geri çekildi ve ıslak kumaşın üzerine tek, sıcak bir nefes üfledi, yanıt olarak titrediğinde boğazında memnun bir ses çıkardı. Başını bir kez daha aşağı eğdiğinde,

Ruby düşünmeyi bıraktı, sadece dilini, dişlerini ve dilini kullanarak onu ipeğin arasından öperken hissedebiliyordu.

dudaklar. Yatakta kıvrandı, kalçaları onun zevk veren ağzına yaklaşmak için inip kalkıyordu.

"İstedüğün öpücük bu mu?"

Duyularını bile olmadan nasıl yumruklayabilirdi?

doğrudan temas kurduğunu bilmiyordu. Umurumda değildi.

Ama görünüşe göre, daha başlamamıştı bile. İç çamaşırını iyice ıslattıktan sonra,

dilini sertleştirdi ve zonklayan klitorisine sıkı, konsantre dairelerle işkence etmeye başladı. Ruby tavana anlaşılmaz bir şeyler bağırdı ama ustaca yaptığı işkenceyi bırakmadı. Dizlerinin üzerinde duran eller daha da genişledi ve onu aç ağzına açtı. Nemli ipek ortadan kaybolmuş, bariyeri bilmesine rağmen sadece onun dilini onun teninde bırakmış gibiydi.

kaldı. Sinir uçlarının her biri ateşleniyordu, uylukları yatakta titriyordu. Onları başının etrafında sıkıştırmaya çalıştı, ama o buna izin vermedi, sıkı ellerle geniş açık tuttu.

ağız onu çalışırken. Ruby'nin salıverilmesi onu sıcak, erimiş bir dalga gibi çarptı ve onu bedeninin ezici farkındalığının altına gömdü. Bilinçli düşünce aklından uçup gitti ve ona yalnızca hissetme yetisini bıraktı.

"*Troy*," sesi titriyordu. "Aman Tanrım."

Göbeğine karşı hırladı. "Lanet olsun, Ruby.

Senden sağdığım ilk orgazmı tatmadığım için mutlu değilim. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Ne?"

Ellerini kot pantolonunun düğmesine indirdi, hafifçe iterek açtı. Ardından fermuar geldi.

"İşim bitmedi demek. Bu, daha da üzölmek üzere olduğun anlamına geliyor." Bir eli içeride kayboldu

onun kötü.

Dişlerinin arasından nefesini tıslayarak, büyük ereksiyonunu serbest bıraktı. Ruby'nin dudakları, onun kendisini sıkı bir yumrukla kavradığını görünce bir solukta aralandı. Vücudu yatakta kıvranarak hemen karşılık verdi.

Birkaç dakika önce, tamamen tatmin olduğunu hissetmişti, ama şimdi onu vücuduna almak için güçlü, itici bir ihtiyaç duyuyordu.

Dudaklarını ıslatmak için dilini yaladı.

Aşağı uzandı ve parmaklarını

kölotunun kemerini bacaklarından aşağı çekmeye çalışıyordu. O herhangi bir şey yapmadan önce

Başını sallayarak boşta olan elini tuttu.

"Kalıyorlar."

"Ciddi olamazsın," diye bağırdı. "Seni istiyorum. Yalvarıyorum, tamam mı? İsteddiğin bu mu?"

Koca vücudunu bacaklarının arasına sıkıştırdı,

Sertliği sırlıklam merkezine baskı yaptığında nefesini tuttu. "Evet. Seni becermem için bana yalvar."

Ruby'nin nefesi titredi. Bacaklarını beline doladı ve sırtını eğdi

eski bir baştan çıkarma yöntemi. "Siktir et beni Troy. *Lütfen* ."

Troy sert vücudunu onunkinin üzerine indirdi ve kalçalarını ona yasladı. Aşağıya indi iniltisini ağızıyla yuttu, kalçalarını cezalandırıcı bir hızla ona pompaladı. "Bunun için ne yaparsın?"

"Şu anda?" Nefes nefese. "Herhangi bir şey. *Herhangi bir şey* ."

"Bunun için bir bilardo masasının üzerine eğilir misin?"

"Evet!"

Troy açısını değiştirdi, böylece her ileri itiş

Kalçaları kızın şişmiş yumruğunun tam üzerine baskı yaptı, ıslak, ipeksi sürtünme onu bir kez daha inanılmaz zevke doğru sürükledi.

Eğildi ve dişlerini

kızarmış boynunun derisi. "Bunun için diz çöker misin? Beni o akıllı küçük içine al ağzın mı?"

Ulaşılabilecek başka bir kör edici orgazm, ateşli çekirdeğini çalıştırarak kalçalarını çılgınca yuvarladı.

kalın ereksiyonuna karşı. "Evet. İsterim. *yapardım* ."

Yıkıcı ritmini bozmadan,

kafasını salladı. "Numara."

Dudaklarından bıkkın bir hıçkırık koptu. "Neden

bunu bana sen mi yapıyorsun?"

"Ne yapıyorum bebeğim?" Kollarını bağladı

dizlerinin altına ve onları yukarı ve omuzlarına doğru itti, devam etmesi için onu açtı. saldırı.

"Gelmeni mi sağlıyorsun?" Kalçalarını son bir kez iterek Ruby başka bir serbest bırakmaya geçti, bacaklar ve

midesi onu biçerken titredi. Troy, kadının uyluğunun içini ısırmak için başını eğdi,

titremelerini düşündüğünden daha uzun süre

mümkün. Satın almak için çabalarken, parmaklarını saçlarına daldırdı ve uzun, sıcak bir öpücük için onu ağzına doğru çekti. Açlıkla geri verdi, bir hırıltı ile dilini emdi.

Öpücüklerini bozmadan Troy onu yakaladı.

elini terden ıslanmış bedenlerinin arasına indirdi. Parmaklarını etrafına sardı

ereksiyon gidebildikleri kadar zorladı ve yumruğuna pompaladı. "Sar beni. *Şimdi* , Ruby. Sıkı ve hızlı. Ve bir dahaki sefere bundan hoşlandığımı unutma."

O düşünmedi. Basitçe itaat edildi. Eli onu istediği gibi çalıştırdı, ağırlığını seviyordu.

o, onun kulağına karşı sert inliyor yastık üzerinde. Vücuduna bakarak, dokunarak bu derinden uyarılmış duruma geldiğini bilmek, onun ihtiyaçlarını karşılama konusunda çaresiz kalmasına neden oldu. Elinde zar zor tasmalı kısıtlama hissi, içinden bir güç dalgası gönderdi. Ona verdiği zevkin aynısını ona da verme ihtiyacıyla tükendiğini hissetti. Elinde şişti. Kalçaları çılgınca onun yumruğuna değdi.

"Külotunun üzerine geleceğim. Ve onları bir daha gördüğümde, onları söküp atacağım.

lanet dişlerim. Anlaşıldı mı?" Yumruğunu bitirdiğinde nefes nefese yanıtı, tamamlama iniltisinde kayboldu. Adamın salıverilmesinin sıcaklığını hâlâ mavi ipekle korunan kısmında hissedebiliyordu ve çöküşün tadını çıkarmak için gözlerini kapadı. Bunu ona yapmıştı.

Onu bu noktaya getirdi. Her ne kadar kabul etmek istemese de, tüm zaman boyunca kendi kontrolünü elinde tutması onu daha da tahrik etti. Bu adam kelimenin tam anlamıyla tipik değildi.

Muhtemelen, herhangi bir yere gitmek için beklemekte haklıydı.

daha öte. Çünkü yarın, kaçınılmaz olarak, bu geceyi hatırlayacak ve ona emir vermesine, onu yalvaracak kadar uyandırmasına izin verdiğine pişman olacaktı.

Ama şu an kendini tükenmiş hissediyordu. Onu korkutması gereken yabancı bir memnuniyet duygusu vardı ama savaşacak gücü bulamıyordu. Diye hissetti...

fethetti. Bir saat önce durup ona hükmedilmekten hoşlanıp hoşlanmayacağını düşünseydi.

yatakta, kaburgaları ağrıyana kadar gülerdi. Şimdi? Elinde küçücük beyaz bir bayrak olsaydı teslim olurcasına havada sallıyor olurdu.

Troy yataktan kalktı ve çekmecesine doğru yürüdü. Bir çift siyah boxer külotu çekti

üst çekmecedan çıkardı ve onlara verdi, neye tepki vereceğini temkinli bir şekilde izledi.

sırtını dönmeden önce yapmışlardı. İç çamaşırını çıkardı ve sağladıkları sıcaklıktan memnun olarak onunkini giydi. Bir dakika sonra yatağa tırmandı ve omzuna bir öpücük kondurmak için onu göğsüne yasladı. Ruby bu hassas jest karşısında otomatik olarak kaskatı kesildi.

Nefesinin altından güldü. "Şimdi utandın mı?

yanımdan giden kıza ne oldu

banyo çıplak mı?" Ruby cevap vermeyince Troy

içini çekti. "Uyu artık, dolandırıcı. Sabahları zor benliğinize geri dönebilirsiniz. Hatta gerektiği kadar ağzını açmana izin vereceğim. Tüm gün boyunca. Ama aldığım zaman geldiğinde

sen yatağa, işte o zaman buna bir son verdim. Bununla yaşayabilir misin?"

Sabah anlatırım, diye fısıldadı.

karanlığa minnettarım.

"İyi. İyi geceler Ruby."

"Gece."

Beşinci Bölüm

Troy, ağzından küfürler savurarak karakola girerken soğuk rüzgarı engellemek için yakasını kaldırdı.

Allah bugün yoluna çıkan herkese yardım etsin. Ruh hali ancak siyah olarak tanımlanabilirdi ve bu

yine de çok büyük bir eksiklik olurdu. Bu sabah boş bir yatağa uyanmıştı. Ruby'den iz yok. Birlikte geçirdikleri çılgın-sıcak geceden eser yok. Not yok. Hiç bir şey.

Bir kanun uygulayıcı profesyonel ve bir ışık olarak

Genel olarak uyuyan, sayısız gıcırdama sesiyle ona gizlice girmeyi başarmış olması

apartmanının eskiliği sayesinde döşeme tahtaları, onu gıcık etti. Ancak bundan çok daha sinir bozucu olan, onun gitmiş olmasıydı. Çarşafı ateşe vereceklerine dair onun güvencesine ihtiyacı yoktu.

Onlar vardı. Ve bu sabahki tekrar performansına hazırды.

külot onun yoluna çıkmak için. Ama çoktan gitmişti, yatağın yan tarafı zar zor uyuyordu.

Özellikle bir endişe onu yedi, yaktı.

göğsünde delik. Aldığı zevki yanlış anlamış ve çok mu ileri gitmişti? Çok mu güçlüydün? onun her zamanki

yatakta kontrolü ele alma ihtiyacı tarafından birleştirildi

onun meydan okuyan tavrı. Kendini tehlikeye atma eğilimi, onun

eylemlerini yapabileceği tek şekilde dikte et. Vücuduyla.

Kendine yardım edememişti. onu ekle

dokunuşuna sınırsız tepki, gırtlğından gelen inleme sesleri ve adam kaybolmuştu.

Kadının bacaklarının arasındaki ipeğı bir kenara itip kendini kaybedecek kadar derine batmamak için disiplininin her zerresini harcamıştı. Acısını ve sorumluluklarını unut. Sadece ona odaklanmak çok kolay olurdu.

Kendini tutmasının başka bir nedeni.

Eğer o getirdiğı farklı bir kadın olsaydı

bardan eve, aynı sahiplenme içgüdülerine ilham vermeyen biri,

girişini engelleyen küçük ipek parçasını çıkarmakta sorun yok. Ama şüpheli Ruby'yi eve getirmişti.

Güvenmeyen Ruby. Onu kazanmak istemesini sağlamıştı

kendine güven, kendi müritini çalıştır ve buna layık olduğunu kanıtla. Onun kısıtlaması vardı

ortadan kaybolan bir hareket yapmasıyla ödüllendirildi, bu da ilk etapta neden rahatsız olduğunu merak etmesine neden oldu.

Neyse ki, Ruby bunu yapan tek kişi değildi.

insanların cüzdanlarına bakma alışkanlığı. Üstünü değiştirmek için banyoya gittiğinde

Dün gece gömleğini açmış, Manhattan'daki Baruch Koleji'nin öğrenci kimlik kartını bulmak için cüzdanını açmıştı ki bu onu şaşırtmıştı. Şüphelendiğı gibi, seksi havuz dolandırıcısında görüldüğünden çok daha fazlası vardı. Ne kadar daha fazlasını öğrenmek istiyordu. Ondan uzaklaşmazdı

oldukça kolay.

Troy, masasına giden köşeyi sert bir topuk üzerinde döndü ve geçen bir Acil Duruma sertçe başını salladı.

Geçen hafta tanıştığı servis elemanı. Akıllıca, adam onu sohbete dahil etmeye çalışmadı. O

barındıran ana komuta alanının kapısını çekerek açtı.

daha yüksek rütbeli memurlar tarafından işgal edilen birkaç masa ve ofis. Genellikle gürültülü olan oda hareketsizdi,

normalden daha sessiz. Normalde, ara sıra başka bir memurun hakaret veya azarlamasıyla serpiştirilmiş yüksek sesli telefon konuşmaları yapılırdı. Acil Servisler istasyonun bu bölümünü işgal ederken, diğer departmanlardan dedektiflerin ve memurların çeşitli masaların etrafına toplanmış, hızla konuştuklarını görünce şaşırdı.

Brent elinde bir bardakla sağında belirdi.

Kahve. Her zamanki, rahat gülümsemesinin yerini sert bir ifade almıştı.

"Neler oluyor?"

"ESU adamlarımızdan biri en son dövülmüş halde bulundu.

gece. Adam Tenney. Onunla tanışıp tanışmadığından emin değilim." Troy tek ve kısa bir şekilde başını salladı. "Çocuklar

çılgın bir komada. Bir karısı var. Çocuklar. Neler olduğunu anlamaya çalışıyoruz."

Brent'in sözleri Troy'un rahatı için eve çok yakın geldi. "İsa."

"Evet."

Aniden kuruyan boğazını temizleyerek

odaklanmayı sürdürmek. "Yakın zamanda serbest bırakılan birini içeri aldı mı?"

Brent tek omzunu silkti. "Az önce duyduk

haberler, bu yüzden herkes hala çabalıyor. Hepimizi farklı şekillerde göndereceklerinden eminim.

her an yol tarifi alabilirsiniz, bu yüzden yuvarlanmaya hazır olun."

"Ben hazırım."

Brent sonra uzaklaştı, Troy'u yahni

Sessizlikte. Yaralı dedektifi çok iyi tanıımıyordu ama önemli değildi. Durum çok tanıdık geldi.

Grant'in cenazesinde aylar önce ağlayan karısının ve çocuklarının istemsiz görüntüleri parladı

onun zihni.

Göğsü acıyla daraldı. Teğmen Rhodes, karanlık düşüncelerinden kurtuldu.

aranan

adını istasyonun karşı tarafından ofisine girmesi için işaret etti. Anılarının sisini bir kenara iten Troy içeri girdi ve oturdu.

Rhodes konuya girmek için hiç zaman almadı, bu ona Chicago'daki eski teğmeni Derek Tyler'ı hatırlatan bir özellikti. "Dinle, Bennett. Şikago'dan parlak bir tavsiyeyle geldin.

Ellerini kirletmekten korkmadığını söylediler."

"Doğru." En azından birinde yoktu

zaman. Ordudaki ilk birkaç yılında, kısa sürede korkusuz olmasıyla ün kazanmıştı.

dikkatli planlama ve uygulamadan ödün vermeden suçluları takip etmek. Ortağı Grant'te gözüpek bir adam bulduktan sonra, meslektaşlarının saygısını kazanmışlar ve Chicago'nun en kötü mahallelerinde meydana gelen çete savaşlarını düzenlemeye odaklanan seçkin bir dedektif ekibine yerleşerek rütbeleri yükselmişlerdi.

Önce kafalarına atlamışlardı, tek bir tehlikeli durumdan asla geri adım atmıyorlardı. Troya her zaman

planı sağladı ve Grant'in mümkün olduğunca hüküm sürmesini sağladı.

Birbirlerini mükemmel bir şekilde dengelemişlerdi. Akşama kadar her şey alt üst oldu.

"İyi. Elimde bir ipucu var, kaçmana ihtiyacım var."

Teğmen derin bir nefes verdi. "Memur Tenney'nin onu öldürdüğünü iddia eden isimsiz bir ihbar aldım.

Bazı mali sıkıntılara girmiş, muhtemelen Lenny Driscoll adında bir adamdan borç almış. New York'ta biraz daha uzun süre kalsaydın, şimdiye kadar Driscoll'ü duymuş olurdun. Gerçek bir her şeyi bilen bir tip. İpotek, bahisçilik, adını siz koyun. Tenney'nin daha iyisini bileceğini düşünmüştüm."

Troy bilgiyi özümsemişti. "Beni istiyorsun

Drisco'yu sorgulamak için. Tenney'in hastanede kalmasından onun sorumlu olduğunu mu düşünüyorsun?

"Bunu düşünmek *istemiyorum* , *inan bana*. Ama Tenney'nin cesedini bu sabah erken saatlerde Brooklyn Navy Yards'da, Dricol'ün sahasının hemen kenarında buldular.

Bu bir tesadüf olamaz." Masasının üzerinde açık olan dava dosyasını işaret etti.

"Muhtemelen Driscol, Tenney'in bir rozet olduğunu fark etmemiştir. Tenney kimliğini gizli tutardı."

"Bu, yalnızca Driscol'ün bununla bir ilgisi olma olasılığını artırır." Troy oturduğu yerden kalktı. "Onu nerede bulabilirim?"

...

Profesör dersini bitirirken Ruby defterini ve kalemlerini topladı. Onun etrafında, dostum

Öğrenciler, iki saatlik dersten sonra penceresiz odanın sınırlarından kaçmak için can atarak aynı yolu izlediler.

Normalde her kelimeyi özümseyen ve ayrıntılı notlar alan o bile huzursuz ve sinirli hissediyordu. Troy'u yatakta uyurken terk ettiğinden beri iki gün boyunca yaptığı gibi.

Saat dört civarında bir sarsıntıyla uyandı.

sabah, neden kendi küçük bedeninin yanında bir yerde uyuyakaldığını bir anlığına unutarak

ikiz yatak. Kimin kolları sıkıca sarıldı merak ediyorum

onun etrafında. Anılar onu bir anda bombalamış, teninde bir ateş basması göndermişti.

Troy'un ağzı, verdiği sözler ve emirler, ona yalvardığı şeyler. Orada yatarken,

utancın gelmesini bekledi. Ama olmamıştı. Sadece daha fazlası için arzu. İşte o zaman oradan çıkması gerektiğini anladı. Yanında kendini tanıyamadı. ile eve gitmek

yabancı, bir *polis* , kendi içinde ondan farklıydı. Onun banyosundan çıplak çıkışına ve utanç verici yalvarışına ve sen

zar zor tanıdığı biri vardı.

Ruby Elliott yalvarmadı.

Öyleyse neden her şeyi yeniden yapma düşüncesi onu nefessiz bırakmıştı?

Hafta sonu boyunca keskin olanı beklemişti.

Troy'un sönmesi için can atıyordu ama uzak kaldığı her gün daha da güçleniyordu. o istemedi

artık değil.

Sınıftan çıkar çıkmaz onu bulmaya gidecekti. Sanki ona ulaşması için bir yol bırakmamıştı , bu yüzden eğer birbirlerini tekrar göreceklerse, top onun sahasındaydı. Troy'un istediği buydu. Cuma gecesi kontrolünü ona çok fazla bırakmıştı, ama istediği zaman ayrılıp yeniden ortaya çıkarak, biraz geri almayı umuyordu. Önce O'Hanlon'un hesabını kontrol edecek, beklerken bیلardo masasında birkaç dolar kazanacaktı. Gelmezse, belki de sıradan bir şekilde dairesine uğrardı. Arkasında bir toka bıraktığını farz et.

Hala ilgilendiğini düşündüren ne? Ruby bilinçaltına tek parmakla zihinsel bir selam verdi. Bir dahaki sefere birden fazla kez olacağını ima etmişti, değil mi? Peki neden sinirleri

birdenbire onun en iyisini elde etmek mi? Kendisini ikinci kez tahmin ettiği için ona lanet olsun. Hiç yapmadığı bir şey.

Mümkün olan en kötü sonucun

reddedildi, bununla yaşayabilirdi, Ruby ayağa kalktı ve sınıftan çıktı, göz temasından kaçındı ve

Birlikte kahve içmeyi planlayan gruplar halinde duran diğer öğrencilerle sohbet. saat

yirmi beş yaşındaydı, onlardan sadece birkaç yaş büyüktü ama uçurum çok, çok daha genişti. Liseden sonra, üniversiteye gideceği yılları yollarda geçirmişti. Kaybettiği zamanı daha yeni telafi etmeye başlamıştı.

Odadan çıktığı an, biri kolunu omzuna atarak onu kendine çekti.

onların tarafına. Refleks olarak dirseğini bilinmeyen kişinin midesine bastırdı ve bir ses duydu.

çabaları için tatmin edici .

" Tanrım . Ne sikim, Ruby Salı?"

Arkasını döndü. "Bowen?"

Elleri dizlerinin üzerine düştü,

koyu sarı saçları beyzbol şapkasının altından dışarı fırlayarak nefesini geri kazandı. "Et içinde."

Etrafına bakınarak sesini alçalttı. "Ne

burada mı yapıyorsun?"

"Ah, çömlek dersi almayı düşündüm, bilirsin, ufkumu biraz genişletmek için." Ruby doğrulurken şüpheyile başını ona çevirdi. "Neden burada olduğumu düşünüyorsun? Seni görmeye geldim."

"Ne için?"

"Lanet etmek. Biraz çözül, buz prensesi."

Kızgınlığına rağmen gülümseyerek içini çekti.

Çocukluk arkadaşı ve her yönden ahmak olan Bowen, öfkesini oldukça kolay bir şekilde söndürme eğilimindeydi. "Üzgünüm. Sadece, beni görmeye geldiğin son birkaç sefer baban için çalışmaya geri dönmem için beni ikna etmekte."

Ve sana daha önce de söylediğim gibi, ilgilenmiyorum."

Arkasını dönerek bir onay sesi çıkardı.

iki kadın sınıf arkadaşını kontrol etmeye gidin. Baktıklarında, göz kırptı ve onları gönderdi.

bir kahkaha krizine. Bowen bu etkiyi karşı cins üzerinde yaptı. "Biliyorum. Biliyorum. Artık düz ve dar yoldasın."

Eskiden eğlenceliydin, Rubik Küpü."

"Bir noktada bir takma ad üzerinde anlaşabilir misin?"

"Kızamıkçık. Adil Ruby. Barney Rube-el."

"Adımı bir hastalığa çevirme, sonuncusu da işe yaramadı." Kokladı. "Adil"

Ruby hakkında konuşabiliriz." Bina çıkışına doğru ilerlerken Bowen'a takip etmekten başka seçenek bırakmadı.

o. "Peki babanın bu seferki teklifi ne? Dur tahmin edeyim, Jersey'de bana ihtiyacı olan bir nakit oyun haberi almış. Neden her zamanki gibi beni görmeye gelmedi?"

Bowen, alışılmadık biçimde rahatsız görünüyordu.

"Şu anda alçakta yatıyor. Küçük bir belanın geçmesini bekliyorum."

Parmağı dudaklarına götürerek onu durdurdu. "Bilmek bile istemiyorum. Herhangi bir sorun hakkında duymakla ilgilenmiyorum ve kazancımdan pay alabilmesi için düzenlemek istediği hiçbir oyunla ilgilenmiyorum."

Ruby onun ifadesini dikkatle inceledi. "Sadece bana onunla bir ilgin olmadığını söyle."

"Yapmadım." Bowen ciddi bir ciddiyetle cevap verdi, koyu kahve renginin içinden bir gölge geçti.

gözler. "Bu sefer değil."

Ruby memnuniyetle başını salladı ve konuşmalarının bittiğini düşünerek yürümeye devam etti.

"Bak, hala etrafta çalıştığını biliyoruz.

Kent. Hatta geçen gece biraz sorun yaşadığını duydum." Arkasından seslendi. "Bu ne fark nasıl ve nerede oynuyorsun? En azından bu şekilde arkanı kollayabilirim."

Ruby aniden durdu ve döndü. "Nerede oldu

Başım belaya girdi duydun mu?"

Bowen hızlıca omuz silktili. "İnsanlar bana bir şeyler anlatmaktan hoşlanıyor."

Bir küfür savurdu. "O zaman dinlemeyi bırak. ben

kendim için çalış. Artık babana cevap vermek zorunda değilim. Ya da benim, bu konuda."

"Son zamanlarda ondan haber aldın mı?"

"Numara." Omuz silkerek bakışlarını kaçırdı. "Son duyduğumda Miami'ye doğru ilerliyordu."

Bowen, platonik bir teselli gösterisiyle onun yanağını avucunun içine aldı. "Biliyorsun, bir atlayabilirdik

oraya uçun ve birkaç hafta sahilde rahatlayın.

Gece çalışmak. Tıpkı eski günlerdeki gibi olacak. Parayı sen kazanırsın, ben de istenmeyen sorunlarla ilgilenirim. Bunun cazip olmadığını kabul edemezsin."

Başını avcunun içinden çekti ama eli sadece bir sıkma ile omzuna kondurdu.

"Neden burada yapmaya çalıştığımı kabul edemiyorsun, Bowen? Sonsuza kadar koşmayacağım. Artık okula gitmemek için okula gidiyorum."

"Miami'nin kadınlarını,

tanış ve bana aşık ol?" Şaka yapma girişimine gülümsemediğinde içini çekti. "Gel

üzerinde, Ruben Sandviç. Bu sen değilsin. Buradaki son oyununuz nedir?"

Aptal bir patrona hesap verdiğin sıkıcı bir masa başı işi mi? bundan ne farkı var

bizim için mi çalışıyorsun? Bir şey olursa, daha kötü."

"Beni bundan daha iyi tanıyorsun." Ruby'de yoktu

bir saati delme veya işe uygun bir takım elbise giyme niyeti. Asla olmayacak.

Planları oldukça farklıydı. Elini daha büyük olanın üzerine koydu. "Biliyorsun, sırf senin baban olduğu için çıkış yolunun olmadığı anlamına gelmez. Onun kası olmaktan fazlasını yapabilirsin.

Bowen."

Adem elması duyguyla sallandı. o olarak

cevap vermeye başladı, arkasındaki adam boğazını temizledi.

Farkındalık boynunun derisini diken diken etti. Arkasını dönerse kimi bulacağını biliyordu.

Bowen omzunun üzerinden baktı, şefkatli ifadesi kavgaya dönüştü.

"Yardım edeyim mi dostum?"

"Şüphelisin," diye yanıtladı ses. "Onu görmek için buradayım."

Ruby, sert bir Troy bulmak için döndü, mavi gözleri Bowen'a kilitlendi ve eli omzundaydı.

Tam hatırladığı gibi, gerçekten bir saç kesimine ihtiyacı vardı, koyu kahverengi saçları kulakları ve boynu biraz dağınıktı. İşten gelmiş gibi takım elbise ve kravat takıyordu, saat beş gölgesi çenesini karartıyordu.

İstemsizce bakışlarını onun ağzına, boynunun çukuruna indirdi. ona basmak istedi

yüzünü oraya çevirin, görüldüğü kadar yenilebilir kokacağını bilerek kokusunu içinize çekin.

Troy'un tepkisine Bowen'ın kaskatı kesildiğini hissetti.

çatışmacı tavır. Bowen dövüşmeyi severdi.

Onu, ara sıra birinin parasını almaktan kaynaklanan sayısız tartışmada görmüştü.

bilardo masasındaydı, ama bundan uzaklaşmıştı ve bir daha buna tanık olmak istemiyordu.

Yine de Troy'un muhtemelen Bowen'a ilk kaybını vereceğini hissediyordu.

"Sen kimsin lanet olası?" diye sordu.

Troy ileriye doğru bir adım attı ve kendisini ona karşı bastırma dürtüsüne zar zor direndi. Aniden, onu görmeden geçirdiği iki gün çok daha uzun hissettirdi. Şimdi onun önünde durduğuna göre, dokunmak ve dokunulmak için acı çekiyordu . Onun için gelecekti. Onu aramak ve bulmak için zaman harcadım. Göğsünde yabancı, neşeye benzer bir şey köpürdü.

"Cuma gecesini birlikte geçirdiği adam benim. Ve bu geceyi birlikte geçireceği adam da benim . O halde belki de daha iyi soru, sen de *kimsin* ?" Omzunun üzerinden konuşmak için eğilirken ceket hafifçe açıldı ve beline klipsli NYPD rozeti ortaya çıktı.

Bowen'ın gözleri manzara karşısında şişti ve inanamayarak güldü. "Benimle dalga mı geçiyorsun, Ruby?"

Bir polis? Lütfen bana bunun gerçek olmadığını söyle."

Çenesini kaldırdı, arkadaşının omuzlarına yüklemeye çalıştığı utancın bir gramını bile hissetmeyi reddetti. Hayatında bir zamanlar kendini satılmış olarak adlandırırdı. Ama artık değil.

Ona bir suçlu gibi düşünmesi öğretilmiş olabilir, ama büyümüş ve onun için düşünmeye başlamıştı.

kendini. Belki de Troy'la çok az zaman geçirmişti ama Troy, ona beklemesi öğretilen tembel, bencil polisler gibi değildi.

Bowen'a döndü, sesini sadece onun duyabilmesi için alçalttı. "Belki beni *tanımıyorsun*

artık, Bowen. Öyle olsaydı, olman gereken arkadaş gibi davranır ve beni desteklerdin. Beni kendinle birlikte aşağı çekmeye çalışmaktan vazgeç." Gözlerinde acı parladı ve kadın sert kelime seçiminden hemen pişman oldu. İçini çekti. "Boven..."

Hayır, anlıyorum, dedi ellerini kaldırıp ondan ve Troy'dan uzaklaşarak. "Beni ara kafanı kıcıncıdan çıkarıyorsun."

Troy sendeleyerek öne çıktı ama Troy tam zamanında onun omzunu tuttu ve peşinden gitmesini engelledi.

hayat boyu arkadaş. "Daha da kötüleştirme. Bırak gitsin."

"O senin için kim?"

"Bir arkadaş." Ona son bir bakış attı

omuz. "En iyi arkadaşım."

Sert gözler yüzünü dikkatle inceleyerek herhangi bir aldatma belirtisi aradı. "Bütün arkadaşların dokun

yüzünün ve seni öpecek kadar yakınlaşmanın mı?"

Onun yakınlığına tepki olarak hızla atan nabzını görmezden gelmeye çalışarak omuzlarını silktilti, bu da gerçeğin biraz fazla kaçmasına neden oldu. "O kadar çok arkadaşım yok, bu yüzden bilemem. Ve ben emin değilim

Buraya geldiğin ve sonuncumdan kaçtığın için teşekkür ederim."

"Arkadaş yok? Ama sen çok arkadaş canlısı ve cana yakınsın."

donakaldı.

Dudakları hafif tahriş olmasına rağmen seğirdi. "Beni nasıl buldun?"

Troy ensesini ovuşturdu. "Cevabımdan hoşlanacağını sanmıyorum."

"Böylece?" Ruby onu daha fazla sorgulamak istedi ama bekleyebileceğine karar verdi. Şu an için.

Günlerdir durmadan dedektifi düşünmüştü ve o burada, onu eve götürmeye hazır halde duruyordu. Basit.

Onu istiyordu ve kesinlikle onu geri istiyordu. *fazla düşünme Bu.* Ceketini çekiştirdi, biraz daha yaklaştı.

"Peki, şimdi beni bulduğuna göre, benimle ne yapmayı planlıyorsun?"

Gözleri ağzına kayarken, boğazından aşağı indi. "Seni eve bırakacağım ve

Beni terk ettiğin için çok üzgünsün."

O, başını salladı. "Seni terk etmedim."

"Güneşin önünde gizlice dışarı çıkmaya ne diyorsunuz?

çıkageldi?"

"Dakika," diye karar verdi. "Yapacak işlerim vardı."

" *Yapmamız gereken şeyler vardı.*"

Sıcaklık karnına iyice yerleşti. "Yaptık mı? Yapmıyorum

Randevu aldığınızı hatırlayın."

"O ağzı çalıştırmaya devam et, dolandırıcı," diye hırladı

kulağının yanında, onu titretiyor. "Günlerdir seni becermek için sabırsızlanıyorum. Benimle alay etmeye devam edersen, bunu olabildiğince sert ve kirli istediğini varsaymaktan başka çarem kalmayacak. Ve bebek?" Kulağını ısırdı. "Sesimi arkada duyduğunda sırtını nasıl kamburlaştırdığını ve baldırlarının nasıl birbirine yapıştığını gördüm. Bunu ne kadar çok istediğini biliyorum."

Nefesi ciğerlerine girip çıkıyordu, her santim onun körlüğüne tepki veriyordu. isteksiz

üstünlükten tamamen vazgeçerek, her şeyi eşit bir zemine oturtmaya karar verdi. Parmaklarını karnında gezdirdi, dokunuşunun altında kaslarının kasılmasının tadını çıkardı. "Eh, en azından önce bana yemek ısmarla."

Altıncı Bölüm

Troy ve Ruby, kampüsün hemen dışındaki yayalarla dolu bir kaldırımdan geçtiler. o

onu güzel bir yemek için dışarı çıkarmayı teklif etti, ama o, "Manhattan'ın ilçesindeki en iyi pizzayı" denemesi için ısrar etti.

sonunda pes edene kadar. Troy, onu eve götürmek için acil bir ihtiyaç hissetse de, dizginleme şansına sahip olduğu için minnettardı. Onun sınıfına geldiğinde niyeti onunla konuşmak, neden ayrıldığını sormaktı. Onun büyük yeşil gözlerinin erkek arkadaş gibi davranan birine odaklandığını gördüğünde bu plan havaya uçmuştu. O anda, onu sürükleme dürtüsüne yenik düşmüştü.

piç kurusu ve onu eve götür. Cuma gecesi almak için bir şekilde direndiğini al. bu

onun altındaki hatırası ve hayatının en akıllara durgunluk veren seksiliği günlerce ona yapışmıştı.

Şimdi tam önünde durduğuna göre, onu tekrar altına almaktan başka pek bir şey düşünemezdi.

Bu sefer lanet külot olmadan.

Kenara çekilince ona gülümsedi.

yaşlı bir kadının geçmesine izin verdi, ama onun ifadesini görünce solgunlaştı. Açıkçası, bir şey yapmıyordu

çok fena istediğini gizlemek için çok iyi bir iş. Kontrolünü yeniden kazanmadıkça ve çaba göstermedikçe, onu yalnızca bedeniyle ilgilenen biri olarak silecekti. Onu seksten daha fazlası için takip etmişti.

Troy, rahat bir zarafetle hareket ederken onu inceledi

sokağın aşağısında, insan kalabalığı ve trafik işaretleri arasında sanki kör yapabilirmiş gibi geziniyordu.

Ellerini avuçladı ve içeriye sıcak hava üflemek için ağzına götürdü, sonra ovuşturdu.

soğuktan korunmak için birlikte kuvvetle. Dürtüyle hareket ederek uzandı ve onun ellerini tuttu. Onları ağzına götürdü ve parmaklarına sıcak hava üfledi, sonra onları ısıtmak için büyük ellerinin arasına bastırdı.

Ruby onun hareketlerini ihtiyatla gözlemledi. "Sadece bir blok daha."

Onayladı. "Söyle bana. Yeni ile ne var

Yorklular ve pizza konusundaki kendini beğenmiş üstünlükleri mi?"

"Hmm. Tamamen haklı olduğu gerçeğinin yanı sıra?"

Işık yeşile döndü ve caddeyi geçmek için elini hızla çekti. "Ayrıca, siz Chicagolular, pizzanız konusunda aynı derecede narsist değil misiniz?"

"Açıkça kendinden emin terimini tercih ediyoruz" dedi.

alay etti. "Ve derin yemek hakkında sevilmeyen şey nedir? Bu sadece iyi şeylerden daha fazlası. "

"Hiçbir incelik yok. her zaman ayrılmalısın

daha fazlasını istiyorlar."

"Bununla bağdaştıramam," dedi kuru bir şekilde, ona doğru bir bakış atarak.

Başını eğdi ve güldü. "Seni düşündüm

annen bir şef dedi. İyi bir sos yapabilecek gibi görünüyor. seni hiç yaptı mı

Pizza?"

O'Hanlon'da cüzdanını karıştırırken anne babasının resmini gördüğünü hatırlaması bir saniyesini aldı. "Birisi nasıl iyi sos yapıyor gibi görünür? "

"Biliyorsun..." Ruby omuz silkti. "O göğüslü."

"Büyük göğüslü?"

Bir anlaşma sesi çıkardı. "Kadınlar kim

iyi sos yapmak neredeyse her zaman üst katta cömerttir.

Bu bir kural ya da başka bir şey gibi. Kimseye sorun."

"Beni gündeme getirmenin iyi bir fikir olduğunu düşündün.

önce annenin göğüslerini mi?

Pizza dükkanına ulaştılar ve onun için kapıyı açarken o bekledi. "Haklıyım değil mi?

Onun sosu nasıl?"

Tereddüt etmeden cevap verdi. "en iyi

Chicago."

Onu geçerek dükkana girdi, hatta

muzaffer gülümsemesini saklamaya çalışıyordu. Troy, övünen küçük kuruluşa baktı.

çeşitli turta çeşitlerini gösteren cam tezgah. Arkasında, bir avuç işçi, devasa bir paslanmaz çelik fırının içine ve dışına pizzalar yerleştiriyordu. Daha arkada, bir düzine turuncu, plastik kabin, çeşitli insanlarla yarı yarıya doluydu. Takım elbiseli iş adamları, lise çocukları, hatta bir rahip. Görünmeyen bir konuşmacıdan mariachi müziği yükseldi ve tüm gürültüyü birbirine karıştırdı.

"Göğüslü annemden bahsetmişken,

İlk buluşmada bir kızı bir dilim pizza için dışarı çıkardığımı bilseydi beni cehenneme çevirirdi."

Ah, ama bu bizim ikinci randevumuz, diye düzeltti onu.

Kokusunu içine çekmek için kulağına eğildi.

"Numara. Cuma gecesi daha çok dördüncü bir randevu gibiydi. İlk üçünü bir nevi atladık ve en iyi kısma geldik, değil mi?"

"Öyle diyebilirsin." Ona doğru eğildi

kulak memesini dişlerinin arasına alıp çekiştirmeye zar zor direndi. "Bu şu anlama mı geliyor?

En iyi kısma dönmeden önce üç randevu mu bekleyeceğiz?"

"Hayır Bebek. Değil," diye mırıldandı, memnun

Ruby yanıt olarak titrediğinde.

Sıranın önüne geldiklerinde Ruby

Tezgahın arkasındaki önlüklü adama peynir dilimi siparişini verdi, sonra Troy'a baktı.

Onun emri için umutla, onun ifadesinde açıkça artan bir farkındalık.

"Sen seç. Tadının eski, sade pizza gibi olduğunu söylediğimde, yanlışı dilimi seçmiş olmalıyım diye şikayet etmeni dinlemeyeceğim."

"Sadece alıngan çünkü biz hakkında konuşuyorduk

annesinin koynunda," dedi önlüklü adama gizlice göz kırparak. "Ona sahip olacak

peynir dilimi de lütfen. Ardından bir dilim mütevazı turta."

"Derin bir yemek olduğu sürece."

"Sessizlik. Pizza tanrılarını gücendireceksin."

Troy gülümsedi. Yemeklerinin parasını ödediğinde, gerçekten eğlendiği aklına geldi.

Ve bunu gerçekten söyleyebilmeyeli ne kadar olmuştu?

...

Ruby, Troy pizzasından ilk ısırıkını alırken masanın karşısından izledi. Bir şekilde başardı

Sıradan olanı şehvetli görünmesini sağlayın, bir ısırık için dişlerini batırın, koparın ve boğazındaki ve çenesindeki kaslar çalışırken yavaşça çiğneyin. Kendi dilimi önündeki yağlı kağıt tabakta unutulmuş halde duruyordu ve her saniye soğuyordu. Nemli avuçlarını kot pantolonunun baldırlarında gezdirdi ve gözlerini ondan ayırmadan Sprite'tan bir yudum almak için öne eğildi.

"Peki? Ne düşünüyorsun?"

Gıcırdayan kabinde arkasına yaslandı ve

onu düşündü. "Tamam sen kazandın. Bu, pizzanın Kutsal Kase'sidir. Sos..."

Ruby başını eğdi ve gülümsedi. "Anneninkinden daha mı iyi?"

Troy peçeteyle onu işaret etti. "Bunu yüksek sesle söylememe asla izin vermeyeceksin."

Kaşlarını kaldırdı, dükkana baktı.

"Nasıl bilecek?"

"Hiçbir fikrim yok ama yapacaktı. Güven bana. Ailemin evinin üzerinde pizza şeklinde bir yarasa işaretinin yanıp sönmeyeceği gibi olurdu."

O zaman sussan iyi olur, dedi alaycı bir ciddiyetle. "Eğer ne tür bir sinyal yanıp söner?

barda koşuştururken tanıştığın bir kızla çıktığını biliyor muydu?"

Omuz silkerek içkisinden bir yudum aldı ve

Ruby'nin midesi bu samimiyet karşısında kasıldı.

"Açıkçası? Muhtemelen İtalyan olup olmadığınızı bilmek isteyecektir."

Parmaklarını birbirine kenetledi. "Birazcık.

Sosunu takdir etmeye yetecek kadar." Dıştan, o

onun dürtüsel yorumuna sindi. "Aman Tanrım. Kulağa garip gelmek için söylemedim. plan yapmıyorum

annenin sosunu ya da herhangi bir şeyi denemek üzerine." Dramatik bir şekilde iç çekerek gözlerini kapattı.

"Gözlerimi açtığımda, gidersen, sana karşı tutmayacağım."

Bir göz kapağını açtığında, masanın karşısından ona sırtarak oturdu. Bir saniye sonra o

öne eğildi ve elini tuttu. Başparmağıyla küçük daireler çizerek avucuna masaj yaptı ve Ruby vücudunun her yerinde minik hareketi hissedebiliyordu. "Annem burada olsaydı, derdi ki

Bütün bir dilim pizzayı önünüzdeki masanın üzerinde bırakamayacak kadar zayıfsınız."

Zorlukla yutkundu. "Belki değilim

artık aç."

"Yemen gerekiyor." Bakışları ağzına kaydı.

"Bir süre başka şansınız olmayabilir, bu yüzden şimdi yararlanın."

Ruby'nin duyuları ateşlendi, vücudu sert, plastik koltukta adeta sıvılaştı. Masanın altında, ayağıyla pantolonunun bacağına dürttü. "Şimdi pizzadan yararlan, böylece daha sonra *benden faydalanabilirsin ?*"

Dudakları seğirdi. "Benimle ayak oyunu mu oynuyorsun?"

Yanlarında rahip, kabininden çıkmadan önce yüksek sesle boğazını temizledi ve çöplerini doğru bir koklamayla onlara doğru çöpe attı.

İkisi de kafalarını eğip güldüler. Ruby dudağını ısırarak ayağını biraz daha yukarı kaldırdı.

dizinin içini ovuşturmak. "Ayakkabı artık havalı değil mi? Notu almadım."

"Oh, şu anda oldukça havalı hissediyorum." İfadesi ısındı. "Seni o pizzayı alıp gitmeye ikna etmemin bir yolu var mı?"

Vücudundaki her nabız noktası yüksek sesle ve hızlı atıyordu.

"Çok sabırsız."

"Seni uyarmıştım."

Sesi önemli ölçüde azalmıştı, kaba

kaliteli derisini okşayarak. Aniden, pizza almak için arabasından bu kadar uzaklaştığına pişman oldu. O

Şimdi onunla yalnız kalmak istiyordu, ona ihtiyacı olanı verebileceği özel bir yerde. Açık

Cuma gecesi, onu mantık noktasından uzaklaştırmış, vücudundan inanılmaz tepkiler talep etmiş, o zamandan beri yüzü kızaran şeyler söylemesini sağlamıştı. Şimdi yine istiyordu. Troy'un onu eve getirmesini ve... onu *almasını* istedi.

"Sabırsız olan tek kişi sen değilsin."

Ayak bileği onun sineğine değdi. Karşısında, sanki onu sürüklemeye tamamen hazırmış gibi gerildi.

Masanın karşısında bedensel. "Beni çabuk eve götür Troy. Olay çıkarmadan önce."

Yedinci Bölüm

Troy arabaya nasıl geri döndüğünü ya da pizzacıdan sonra eve nasıl döndüğünü zar zor hatırlıyordu.

Yanındaki koltukta oturan kızdan başka hiçbir şeye odaklanamıyordu. Bacaklarını çaprazlamak ve çaprazlamak.

Dudaklarını ıslatmak. Ağırlığın altında ona bakmak

yüzünde o kadar gizlenmemiş bir ihtiyaçla siyah kirpikler vardı ki, sıcakıyla yandığını hissetti. O

zafer hissini inkar edemezdi. Onu bulmayı düşündüğü kadar kolay yapmamıştı.

Baruch kayıt ofisini aradığında, ona ders programının bir kopyasını vermişlerdi, ancak Pazartesi ve haftanın ilk dersini beklemek zorunda kalmıştı.

Üç gün beklemek zorunda kalmaktan duyduğu hoşnutsuzluk onu sinirlendirdi. Huzursuz. İstekli. Ve yine de, bazıları

ilkel kısmı kovalamacadan zevk alıyordu. Hatta takdir etti.

Kaçacaktı. Peşine düşmüş, onu bulmuştu ve şimdi ödülünü almak için onu eve getiriyordu.

Adrenalin, keskin bir uyarılmayla karıştı, içinden yükseldi ve ona dokunmak için çıldırdı. Onu görmek

çıplak. İnlemesini sağla.

İçindeki o ilk tatlı dürtü nasıl olurdu?

Bacaklarını mı açacaktı yoksa ona sıkıca mı saracaktı? Onu kaç kez elde edebilirdi?

adını haykırmak?

Direksiyon simidindeki eller sıkı, o denedi

yangını söndürün, onu arabadan indirip asansöre bindirmeye ve

apartman. İşe yaramadı. Pantolonundaki ısrarlı zonklama dişlerini sıkmasına neden oldu. Şehvetin bulanıklığı içinde bile, bu tür bir aciliyeti hissetmenin kendisi için ne kadar olağandışı olduğunu fark etti. İşini izin verdiğinde şımarttığı sağlıklı bir cinsel iştahı vardı. Anlayamadığı şey onun

Ruby için iştah. Sadece Ruby. Cumartesi yaptığı gibi başka bir kız onu terk etseydi

sabah, duşa girdiğinde bunu unutmuş olacaktı. Bununla birlikte, onunla birlikte, sürekli, fiziksel bir arzu hissetti. Bu onu alarma geçirmeliydi, ama ihtiyacının ötesini, onu önemseyecek ya da daha fazla inceleyecek kadar uzun süre göremedi.

Binanın önüne çektiler ve işaretsiz aracını gördüğü en yakın yere park etti.

yaklaşık iki blok ötede bulabilirdi. Bir haftadan biraz daha uzun bir süre önce buraya taşındığından beri Manhattan hakkında öğrendiği bir şey var mı?

Otopark bir fahişeydi. Özellikle kaldırımda yanınızda yürüyen kız

sana bir ağaç gibi tırmanmak istedi. Troy binanın lobisine giden kapıyı açtı ve onu elinden tutarak içeri çekti. Asansörün düğmesine bastı ve kapılar hemen açıldığında gergin bir nefes verdi.

Boş asansörün kapıları kapanır kapanmaz, avuçlarını onun ceketinin altında gezdirdi ve

tırnaklarını meme uçlarının ve göbeğinin üzerinden aşağı doğru sıyırdı. Onun horoz o kadar büyük şişti ki

pantolonunun fermuarını kırmakla tehdit etti. Kabaca, ellerini tuttu ve ereksiyonunun üzerine yerleştirdi, parmaklarını sıkıca kavrayacak şekilde şekillendirdi. Göz kapakları hafifçe düştü ve dudağını ısırdı.

"Cumartesi sabahından beri sizin için hazır.

Onu tatmin etmek için o sıkı küçük vücudunu becermek saatlerce sürecek. Umarım neyin içinde olduğunu biliyorsundur."

Cesur ve kararlı bir şekilde ona baktı. "Ben

buradayım değil mi?"

Homurdandı, aynı derecede heyecanlandı ve rahatsız oldu.

onu geri itmek için ısrar etme şekli. "Seni dizlerinin üstüne koyacağım, Ruby. sen

ne kadar sevdiğinden nefret edeceksin."

Asansörün kapıları açıldı ve onu dışarı çıkardı. Dairesine girdiklerinde çekti

onu yatak odasına doğru, uyanık yattığı yatağında tutmaya kararlı, hafta sonu sayısız saat boyunca onu zihinsel olarak tatmin etti. Aynı hızla arkasından onu takip etti. Sonra aniden eli onunkinden koptu ve aniden durdu. Kafası karışmış bir halde döndüğünde onu mutfak masasındaki açık bir çalışma dosyasına bakarken buldu, birkaç kağıt belgenin üzerinde duran sekize on parlak parlak bir fotoğraf. Okulda onu bulmaya gitmeden önce kitabı baştan sona okumuştu ve onu kaldırmayı unutmuştu. Fotoğrafa bakarken yüz ifadesindeki bir şey, adamın içine bir korku dalgası gönderdi.

"Bu ne?"

Cevap verdiğinde sesi boğuk geliyordu.

"Neden bu adamın resmi burada?"

İlerledi ve dosyayı topladı. "zerinde çalıştığım bir dava."

"Bu yüzden mi buradayım?" O olmadan güldü

mizah izi. "Aman Tanrım, beni kullanıyorsun."

Sözleri kafasında alarm zillerinin almasına neden oldu.

"Ruby, sen neden bahsediyorsun?"

"Beni bulmak için neden bu kadar ğraştığını şimdi anlıyorum.

O'Hanlon'a girdiğimde kucağına düşen bir hediye gibi olmalıyım." Onun sesi

kapıya doğru dönerken titredi. "Tanrım, bu şehirde kirli işlerini yapmama ihtiyacı olmayan bir kişi var mı?"

Troy onu parmaklarından önce yakaladı

düğmeye dokundu. Kollarının üstünü dolamak için ellerini kaldırdı ve onu göğsüne yasladı.

Yanlış farkındalığı yüzünden mücadele edemeyecek kadar sersemlemiş görünüyordu. Midesinde bir çukur oluştu. Sözlerinin ne anlama geldiğini bilmiyordu ama bir an önce derinlere inmesi gerekiyordu. şu bakışa bak

Yüzündeki ihanetten.

"Beni dinle," dedi başının tepesine karşı. "Seni buraya getirdim çünkü seninle olmaya fena halde ihtiyacım var, başka bir nedeni yok. Bana neden bahsettiğini söyle."

"Sana inanmıyorum. Buna düştüğüme inanmıyorum.

Beni nasıl bir bok fırtınasının içine soktuğunu biliyor musun?"

Kaygısı tavan yaptı. " Neye düştün, kahretsin?

Açıklamak."

Arkasını döndü ve dosyayı işaret etti. "O

adam. Lenny Driscoll. Bana onun benimle olan bağlantısını bilmediğini söyleme. gidecek miydin

beni bir tel veya başka bir şeyle gönderir misin? Asla yapmayacağım."

Troy onun sözleri üzerine bir ton tuğla gibi düşerken bir adım geriledi. Veritabanında veya yaptığı hiçbir vaka çalışmasında Ruby ile bir bağlantıyı ortaya çıkarmamıştı. Lenny Driscoll, yeraltı kumar dünyasında elini tuttu, ancak müşterileri eski hükümlüler, yerel mafyaydı. O asla bir kez

Ruby'nin bilardo oynama tutkusunun onu çevresinde herhangi bir yere yerleştirdiğini düşündü.

"İsa. bilmiyordum." Ellerini beline koydu, bir adım uzaklaştı, sonra hemen geri geldi. hala baktı

Mola vermesine yaklaşık iki saniye kaldı ve kaçması için ona yer vermek istemedi. "O adamın ne kadar tehlikeli olduğu hakkında bir fikrin var mı? Seni bir tel ile onun yakınına gönderme riskini alır mıyım sanıyorsun? Ruby, senin adını bilmesi bile hoşuma gitmiyor."

Söylediği başka bir şey beyninde yankılandı.

"Seni boktan bir fırtınaya soktum da ne demek?"

"Sanki bilmiyorsun," diye alay etti. "Onu sana vermeliyim, dedektif. sen son derece inandırıcı, olası bir muhbirle yatmak bile polis tarafından etik dışı kabul edilebilir standartlar. 'Pis polis' sözüne yeni bir anlam kazandırıyorsunuz."

Yeterince içmişti. Kollarını kapının iki yanına yaslayarak yaklaştı. "Ne bok fırtınası mı?

Bir daha sormayacağım."

Tam yüzüne geldi. "Beni okuldan aldığında yanında olduğum çocuk Bowen, adamın oğlu. Bowen Dricol. Babalarımız birlikte büyüdü, biz de öyle. Lenny nakit para ayarlardı

benim ve babam için oyunlar. Onun için çalışıyordum."

Kaygı, güçlü ve hızlı, Truva'ya yerleşti.

Bir lanetle kapıyı iterek ondan uzaklaştı.

Tepkisi onu şaşırtmış gibi gözlerini kıstı, ama Troy zar zor anladı. bu

yaptıklarının yansımaları kafatasını deldi. Henüz bilmiyordu ama tahmin ettiğinden çok daha büyük bir tehlikedeydi. Ve bilmeden onu oraya koymuştu. Hiç uyarı vermeden, Grant'in öldüğü geceden sahneler zihninde canlandı ve ona önemli birini koyduğu başka bir zamanı hatırlattı.

o tehlikede. Bunun bir daha olmayacağına yemin etmişti, ancak aylar sonra burada, başında başka birinin güvenliğiyle oturdu. Teğmeni ona Driscoll'ü parmaklıklar ardına koyma görevini vermişti ve bugün, adamın oğlunun önünde kendini Ruby ile ilişkilendirmişti.

"Şapkası vardı. Bu yüzden yapmamış olmalıyım

Oğlunu Driscoll'ün dosyasından tanı." Ağır bir şekilde yemek odasındaki sandalyeye oturdu, kendini kör hissediyordu, kulakları yalnızca silah seslerini duyuyordu. "Bu iş bitene kadar güvenli bir yerde kalmanı istiyorum."

"Aklını kaçırmışsın." O güldü. "Kimse

nereye gideceğimi söylüyor."

Troy başını salladı. "Anlamıyorsun. Hafta sonu, mahallesini gezdim,

ortaklarını konumu hakkında sorguluyor. Hepsi nasıl göründüğümü biliyor. Şimdi oğlu beni seninle gördü. İkiyle ikiye toplayacaklar ve benimle çalıştığını düşünecekler." Ona baktı.

Bu bilgiyi özümsemişinde gözleri bulutlandı. "Tehlikedesin ve istesen de istemesen de seni koruyacağım."

Onu öyle değerlendirdiği bir an sonra

Çıplak hissettiğini yakından hissedince, "Gerçekten hiçbir fikrin yoktu," dedi.

"Tanrım hayır." Kendinden, durumdan ve söyleyeceklerinden nefret ederek ayağa kalktı.

"Ve eğer sen

Henüz ikna olmadım, seni kendimden olabildiğince uzağa götürmek üzereyim."

...

Ruby, Troy'un telefonundaki kişileri gözden geçirmesini izledi.

gelip kendi güvenliği için onu saklayacak biri. Bir milyon yıl geçse asla

özgürlüğünü tehdit edecek bir arama yapmasına izin verdi, ama buna bir son vermeden önce onu incelemek için biraz zaman aldı. Yüzü solmuştu ve cep telefonunu beyaz boğumlu bir ölüm tutuşuyla tutuyordu. Oyunculuk yapıyorsa, DeNiro'ya bakın çünkü aralarında yeni bir Oscar ödüllü vardı.

Onunla ilişkisinin bir tesadüf olması mümkün müydü? Onlara asla inanmamıştı

ama tepkisi onun mantığını boşa çıkardı.

Lanet olsun ama ona gerçekten inanmak istiyordu. İçin

Birincisi, bir polisin ona hızlı bir şekilde çekmesine izin vererek avantajını kaybetmediğinden emin olmak için. İki, çünkü ona karşı hissettiği ezici çekim bir an bile azalmamıştı.

diye düşündü

onu kullanıyordu. Bu duyguları, Lenny'nin ona yapacağı her şeyden iki kat daha tehlikeli buluyordu.

o. Orada birkaç dakikalığına, yüzünün korkuyla dönüşmesini izlemeden önce, incinmişti. Tanımadığı derin, kıvrımlı, ağrılı bir acı. Ve berbattı.

Onun tehlikede olduğunu düşündü. Tehlikede miydi?

Derinlere gömdüğü hatıralar, duyduğu şeyler yüzeye çıktı. Bowen ona tırmanıyor

babası onu dövdükten sonra gece geç saatlerde pencereden yerde yattı. Komşu tanıdıkları Lenny'ye borçlu olduklarına dair söylentilerin ardından kayboluyor.

arasında özellikle bir hatıra göze çarpıyordu.

geri kalan. On üç yaşındaydı, Paskalya'dan önceki gece babasıyla paylaştığı dairede oturmuş, yumurta boyayabilmeleri için eve gelmesini bekliyordu. Sonunda ön kapıyı açacak bir şey onu ele geçirene kadar saatler geçti. Onu orada baygın halde, bacağı bükülmüş halde bulmuştu.

doğal olmayan aç Kısa bir panik anından sonra ambulansı aramış ve onu hastaneye götürmüştü.

hastanedeydi, ama bir kez olsun ona ne olduğunu söylememişti. Gerek duymamıştı.

Lenny'yi tekrar görmeden önce aylar geçti ve o zaman bile ilişki gergindi,

iş odaklı. Bunu babasına kimin yaptığını biliyordu.

Rahatsız edici hatırayı salladı, elinden gelenin en iyisini yaptı

şimdiye odaklanmak için. Şu anda tek gevşek nokta Bowen'dı. Bowen ona ihanet eder miydi?

baba?

Hayır. Birlikte çok şey yaşamışlardı ve onu herkesten daha iyi tanıyordu. O olmayabilir

Gerçeği kabul etmeye hazır olun, ama o da tıpkı onun gibi bu yaşam tarzını aşmıştı. Babası Lenny Driscoll olabilir ama Ruby, Bowen'ın korkudan onunla kaldığına tüm kalbiyle inanıyordu.

bağlılık. Troy'u bundan sonra asla ikna edemese bile bu konuda güvende olacaktı.

Bowen'ın önceki davranışlarına tanık olmak.

Yani tehlikede miydi? Hayır. Ve o da çalıştı

kendini o dünyadan uzaklaştırmak zor. Saklanmazdı. *Saklayacak* hiçbir şeyi yoktu.

Troy telefonu kulağına götürdü ama Ruby sıçradı.

ileri ve bitirme düğmesine basarak elinden aldı. "Numara. Hiçbir yere gitmiyorum. Unut gitsin."

Dişlerini gıcırdattı. "Evet öylesin. İşleri batırdım ve şimdi düzelteceğim."

"Polislerle çevriliyken daha güvende olacağımı mı sanıyorsun? Eğer

aslında aramızda bir bağlantı kurarlar, bu sadece çalıştığım yanlış teoriyi doğrular

senin için. Kendi başıma daha güvendeyim."

"Bu saflık, Ruby. İnandığınızın aksine, dünyayı ele geçiremezsiniz." o kaldırdı

sinirli bir nefes. "Bak, yapmak istediğim son şey seni göndermek. İnan bana. Bu kadar yakın olmak ve sana dokunmamak acıtıyor. Ama başka birinin incinmesinden sorumlu olamam. Tekrar olmasın."

Kaşlarını çattı. "Tekrar?" Troy cevap vermedi.

O zaman endişesinin nereden geldiğini biliyordu. Daha önce daha karmaşık bir şeyden şüphelenmişti.

kederinin ardında sadece hüznü vardı. Sözleri sadece bunu doğruladı. "Senin eşin. Sence Onun ölümünden sen mi sorumlusun?"

"Evet!" o patladı. "Ben sorumluyum. Arkasını kollamalıydım. *Benim yüzümden öldü* . Sıradaki olmak ister misin?"

Acı, itirafının sertliği göğsünü deldi. Geri çekilmeli. Acıyla kendi başına baş etmesine izin verin. Birinin onun için yapmasını isteyeceği şey buydu. Ama yapamadı.

Tek başına halletmek zorunda kalmasını istemiyordu. Belki de daha önce tamamen tesadüfen tanıştıklarına tam olarak inanmamıştı, ama Troy'un acısı, onunla tüm bağlarını koparması konusundaki ısrarı onu ikna etti.

"Ne oldu?"

Acı dolu gözler onunkilerle buluştu. bir an sonra

tereddüt ederek konuştu. "Baskın sırasında oldu. İki rakip çetenin bir depoda buluştuğuna dair bir ihbar aldık, muhtemelen savaşa devam etmek için.

haftalarca birbirinize Grant ve ben zemin kata girdik, herkesten daha yakındı.

takım.

Tam önümüzde, bir duvarın diğer tarafındaydılar. Grant, her zamanki gibi düşüncesizce ayrılmak istedi, iki taraftan da gelip onları tutukladı." Kafasını salladı. "Her zaman risk almak istedi.

Onu tutan bendim. Hep. Bu sefer hariç. Önemli olan tek sefer."

Göğsüne bir şey sıkıştı. "Sen olamazsın

Grant'in eylemlerinden sorumludur. Uzun zaman önce öğrendim, kendinden başka kimseden sorumlu olamazsın."

"Bu, karısını ve çocuklarını teselli etmekte pek ileri gitmez," diye sertçe yanıtladı. "Benim için de öyle olmuyor. Seni korumak için bu ihtiyacı kapatamam."

Yıllarca, o insanlar tarafından gönderilmişti.

onun iyiliğini önemsemesi gerekiyordu

Yaşı ve cüssesi iki katı olan erkekleri paralarından kurtarmak için şüpheli durumlar ve tehlikeli kuruluşlar.

Şimdi onu sadece birkaç gündür tanıyan bu adam, bu güzel hasarlı adam onu korumak istiyordu.

o. Aralarındaki fiziksel bir ilişki pahasına bile olsa.

Ruby, kendisini etkilemediğini söylese kendine yalan söylemiş olurdu. Hayatında ilk kez ona değer verildiğini hissettirin.

Aklını başına topla, Ruby o gelene kadar öne çıktı.

yüzüne bakabilirdi. Beklenmedik yakınlığından şüphelendi, derin bir nefes aldı. Gömleğinin düğmelerini açmadan önce ceketini omuzlarından itti. İşkence dolu bakışları onun ellerinin ilerlemesini takip etti. "Benden kurtulamazsın.

Nerede kalacağıma karar veren tek kişi benim. Şu anda burayı seçiyorum. Seninle."

"Hayır, Ruby. Artık yapamayız," dedi sert bir şekilde.

"Şimdi herşey farklı. Kabul etsen de etmesen de senden ben sorumluyum. Bu düşünüyor yararlanıyorum başlığı altında."

Gömleği yere düştü ve durdu

göğsünün kabarmasını, midesinin oyuk çıkıntılarını ve çukurlarını takdir edin. "O zaman almama izin ver

senin avantajın ." Baştan çıkarıcı sözleri dudaklarından bir inilti kopardı ve Ruby, bacaklarının arasında yanıt veren bir sıcaklık oluştuğunu hissetti. "Beni üzme isteyen pis ağızlı dedektife ne oldu?

diz mi?" onun çevik

parmakları cüzdanı ön cebinden çıkardı ve ön tarafa sıkıştırdığı prezervatifi ona verdi.

Onun anlamını yorumlarken bakışları yüzünde keskinleşti. Kemerinin tokasına geçti, deriyi metal halkalardan beslemek. Ereksiyonunu ısrarla sineğine bastırdı, aldığı her nefeste şişti. Elini pantolonunun içine kaydırды ve kalın boyunu kavradı ve onu destek için ellerini arkasında yemek odası masasına koymaya zorladı. Ruby önünde yere diz çöktü. "Kimse için diz çökmem Troy. Bunu hatırla."

"Tanrım. Lütfen yapma—"

Onun gönülsüz itirazını görmezden gelerek, onu ağzına aldı ve dokusunu öğrenerek tadına baktı.

Dilini tombul kafanın etrafında döndürerek, onun iki gece önce meme uçlarının tadına bakma şeklini taklit etti. Bir elini gırtlaktan gelen bir inilti ile saçlarına daldırdı, sanki ağzından mıknatıslanmış gibi kalçaları öne doğru yuvarlandı.

"Lanet olsun, seni küçük sürtük. Onu yalamayı bırak ve derine al. Bana ne kadar özlediğini göster

ben."

Artık tanıdık dönüşüm

tavır— ilgili erkek arkadaş tipinden

baskın seks tanrısı birkaç saniye içinde midelerini titreterek bacaklarını jöle haline getirdi. Sıcak ve

huzursuz, daha fazlasını deneyimlemek için endişeli bir şekilde, onu ereksiyonunun tabanından tuttu ve istediği gibi yaptı, onu yatağında sürüklediği aynı akılsız duruma getirmek dışında aklındaki her düşüncüyü engelledi.

Dudaklarını onun boyutuna uydurmak için gerekerek, onu alabildiği kadar derine çekti, sonra geri çekilirken onu ağzıyla çekerek emdi. Aşağı uzanıp onu ayakta durma pozisyonuna çekmeden önce sadece iki kez tekrarlamasına izin verdi. Onu döndürüp mutfak masasının üzerine eğmeden önce, kararlı yüzüne yalnızca kısa bir bakış verildi.

"Kimse için diz çökmezsın." Truva

boynunu bir iz bırakacak kadar sert emdi ve

kotunun düğmelerini açmak için ellerini onun önüne doladı. "Benim dışımda. Dizlerinin üstüne çökeceksın ve o akıllı ağzını benim üzerimde kullanacaksın. Doğru?"

"Doğru." Titredi, kıcını onun kucağına bastırdı. Sonunda onun içinde olacağı beklentisiyle tüm vücudu sarsıldı. Acele et diye bağırmamak için dudağını ısırđı, talepte bulunduğu için onu pişman etmenin bir yolunu bulacağını biliyordu.

"Doğru. Olacaksın. Ne zaman istersem. Evet?"

"Evet. *evet* ."

Kotunu bacaklarından aşağı indirdi, dizlerini geçti ve o pantolonlardan çıktı. hiçbir şey olmadığına

uzun süre sonra oldu, Troy'a soru sorarcasına bakmak için döndü, ancak gözlerinin Troy'un ortaya çıkardığı şeyi perçinlenmiş olduğunu gördü. Sonra hatırladı. Bu sabah ipeksi kıyafetinden kaçınmıştı.

Cuma gecesi ona verdiği siyah boxer külotları için iç çamaşırı.

"İç çamaşırımı giyiyorsun."

Boynunda bir kızarma hissetti ama çabuk

her türlü utancı bastırdı. "Ne olmuş?"

Özenle külotun içinde kaybolmak için elini karnının düzlüğünden aşağı kaydırđı.

yavaşlık, sanki teninin her dokunuşunun tadını çıkarmak istiyormuş gibi. Uzun parmaklar ihtiyaç duyduğu yere biraz daha yaklaştı, oraya varması çok uzun sürdü. Onu avucunun içine aldı, ardından uyluklarının birleşim yeri eliyle masanın arasına daha sıkı bir şekilde oturana kadar vücuduyla onu ileri doğru itti.

Sesi, kulağının yakınında şehvetli bir şekilde titriyordu. "Yapmak

İçimden bir şeyin seni kucakladığını bilmek beni ne kadar tahrik ediyor biliyor musun?

bütün gün tatlı amcık mı?" Hiçbir uyarıda bulunmadan iki kalın parmağını, onu çığlık attırmaya yetecek bir güçle içine soktu ve onu ayak parmaklarının üzerine kaldırdı. Onları hareket ettirmedi, sadece orada tuttu, onun içinde yüksek ve sıkı. Ruby'nin başı, aynı ölçüde hüsrana uğramış ve rahatlamış bir inilti ile öne düştü.

Sonunda onu doldurmuştu. Ama ondan çok daha fazlasına ihtiyacı vardı ve

zaman ayırmaya kararlı. "Bütün gün yaramaz sırrınla ortalıkta dolaştın, değil mi? Yaptı

İç çamaşırlarımla sınıfta otururken beni mi düşünüyorsun?

Beni düşünmek seni ıslattı mı bebeğim?" Parmaklarını daha derine bastırdı. "Bana cevap ver yoksa

daha fazla alma."

"Evet! Çok ıslandım."

Dürüst cevabını okşayarak ödüllendirdi

başparmağıyla klitorisi. "Cevaplarından tatmin olana kadar parmaklarımı sik. Ne oluyor

Sonrası beni ne kadar mutlu edeceklerine bağlı." Onun ile

eli hala onunla masa arasında sıkışıp kalmışken, parmaklarının sert baskısına karşı kalçalarını pompalamaya başladı, başparmağı inatçı saldırısına devam ederken inledi. "Sınıfta ne düşündün, Ruby?" Sabırsız bir hıçkırık bıraktı. "Bana cevap ver yoksa başparmakla silerim."

"Numara. Lütfen yapma." Titrek bir nefes aldı ve odağını konuşmak ve konuşmak arasında bölmeye çalıştı.

onun nemli, muhtaç etine ısrarlı işkencesi. "Eğer düşünseydim ne olurdu diye düşündüm.

bütün gece kaldı," diye nefes aldı, kelimeleri akıp gitti

bir arada. "Uyanmayı düşündüm... merak ettim

ne yapardın."

"Sana göstereyim mi?" diye hırladı.

" *Evet .* "

Göz açıp kapayıncaya kadar elini kaldırdı

bacaklarının arasına sıkıştırdı ve onu yüz yüze gelecek şekilde döndürdü.

Sırtı masanın yüzeyine sert bir şekilde çarptı ve bacaklarını kuvvetlice iterek açtı. Troy ustaca prezervatifin üzerinde yuvarlandı ve güçlü bir hamleyle kendini onun içine doğru sürdü. Ruby'nin çılgılığı

haykırdığı küfürle karıştı. Onun büyük bedenini tam olarak kaydetmeden önce, onu dolduruyordu.

tamamen hareket etmeye başladı.

Kalçalarını belli bir açıyla aşağı yuvarladı, şişmiş boyu ona her çılgınca pound ile klitorisi ile temas etti.

Başı omzuna düştüğünde Troy

parmaklarını saçlarına daldırdı ve gözlerinin içine tam olarak bakana kadar başını kaldırdı.

"Benimle olduğun sürece, bir serserinin senin muhteşem yüzüne dokunmaya hakkı olduğunu düşünmesini istemiyorum. Eğer dokunulmak istiyorsan, bana yerini söyle, ben hallederim. Artık sana dokunan tek kişi benim, Ruby. *ben*."

Ruby düşünmeye, zevkle akıl yürütmeye çalıştı ama akli buna izin vermedi. O sadece

Troy'un savunmasını hesaplı bir şekilde ortadan kaldırmasına odaklanın. Onu vücuduyla aşağı yönlendirdi

sırtı masanın yüzeyinde kavislenene kadar ve sonra tekrar doğruldu.

"Orada kalın. Geldiğinde vücudunun her santimini görmek istiyorum. Yakında olacak bebeğim.

Şimdiden amının üzerimde sıkıştığını hissedebiliyorum." Ateşli gözleri neredeyse gizlendi

vahşi bir hızla ona doğru sürmeye devam ederken zevk onun şehvetli hatlarını örttü. Bir kez daha masaj yapmak için baş parmağını bacaklarının arasına daldırdı.

onu o mükemmel noktada, hızla salıverilmeye doğru yolluyor.

"Aman Tanrım, Troy. Aman *Tanrım!*"

Masanın üzerinde kıvranıp sallanırken, Troy

dizlerini tuttu ve onları daha geniş itti

onu ağırla. Kadının üzerine eğilerek yüzünü boynuna gömdü, hamleleri giderek arttı.

masanın altlarındaki yere süründüğünü hissedene kadar. Onun içinde daha da şişti, büyük vücudunun her güçlü hareketiyle tatmin iniltileri daha yüksek ve daha gırtlaktan geliyordu.

Sonunda tamamlamaya ulaştığında, boynunu batırmadan önce adı boynunda bir hırıltıydı.

dişlerini omzuna Acının şokuna minnettar, çünkü onu dünyaya geri getirdi. Troy'un onun üzerinde yattığı, nefesini geri kazanmaya çalıştığı yere, bedenleri iki yapboz parçası gibi birbirine kenetlendi.

Ona bakmak için geri çekildi. "Hala burada benimle misin?"

Başını sallayarak uzandı ve yanağını okşadı.

"Buradayım."

Rölyef, onu kucağına alıp yatak odasına taşımadan önce yüzünü değiştirdi. ne zaman yattı

onu yatağına yatırdı, yorganın altına girdi. Troy yanına tırmandı ve onu yukarı çekti.

çıplak göğsüne yaslandı, başları yastığa çarparken içini çekti.

Ruby bekledi, konuşmalarını biliyordu.

daha öncesi bitmemişti. Karşılıklı ilişkilerinin sonuçlarını düşünmek istemiyordu.

Onu göndermeye çalışan Lenny Driscoll veya Troy ile bağlantısı. Sadece orada onun kollarında uzanmak ve onun dağınık düşüncelerini toplamak istedim. Ancak arkasında, sert vücudunda yavaş yavaş artan gerilimi hissedebiliyordu ve sonunda neyin anlık huzurlarını bozacağını biliyordu. Böylece o paramparça oldu

ilk o.

"Lenny'yi ne için istiyorsun?"

Troy içini çekti. "Bunu sana söyleyemeyeceğimi biliyorsun."

Kalbi yalpaladı. "Ona ipucu vereceğimden korktuğun için mi?"

"Hayır, kahretsin. Ne kadar az bilersen o kadar güvende olursun." Uzun bir sessizlikten sonra Troy devam etti. "

en azından, seni gözetlememe izin vermelisin. Kendi koruman için. Orada olduğunu bildiğim için başka türlü konsantre olamam. Hassas."

Yüzünü ona döndü. "Numara. Üzgünüm ama hayır. Beni korumak istemeni takdir ediyorum ama bu insanları tanıyorum. Gelip beni bulmak isterlerse, işaretsiz bir araç onları durduramaz. Tıpkı benim yaptığım gibi, onu bir mil öteden fark edecekler. Sonunda işleri benim için daha da kötüleştirecek."

"İnanılmaz derecede boktan bir polis imajın var."

Saçlarını alnından çekti. "Belki

Ederdim."

Troy elini öpmek için başını çevirdi. "Yapamam

bu konuda uzlaşın. Benimle yarı yolda buluşmalısın. Benim

tercih seni güvenli bir eve kilitlemek olurdu." Bakışları karşısında ağzının bir köşesi yukarı kıvrıldı.

korku, ama hızla düzleşti. "Seni kendim bile koruyamıyorum çünkü seninle görülemiyorum."

Teslim olduğunu hissedebiliyordu. Bu tavizin kendisine ne kadar az mal olduğu onu şaşırttı. Normalde istediğini elde etmek için savaşırdı, ama bu tek şey onu işte daha güvenli hale getirdiyse, ona yardım etti.

konsantre olursa, bunun acısını çekebilir. "Tamam bakırım. Sana bir anlaşma yapacağım. Gözetleme adamını görürsem, onları kaybederim. İyi saklanabilirlerse, kalmalarına izin vereceğim."

Rahatlamış bir gülümseme yüzünü değiştirdi, suçluluk duygularını üçe katladı. Çünkü onun arkasında

Bunun dışında kalamayacağını kesinlikle biliyordu. Başlangıç

yarın istese de istemese de onun yardımını alacaktı.

Troy iki elini de tuttu ve onu döndürdü. Komodinin üzerinde yeni bir kutu açtı ve bir prezervatif çıkardı, sonra onu şişkin ereksiyonundan aşağı kaydırды. Kalçalarının bir itişile, Ruby'nin boğazından bir inilti çıkararak kızın derinliklerine oturdu.

"Bunun ne kadar kolay olduğunu gördün mü, dolandırıcı?"

Sonra eğildi ve onu öptü, yutkundu.

hareket etmeye başladığında ısrarlı ağzıyla ağladı.

Sekizinci Bölüm

Daniel karakola girerken Troy başını kaldırıp baktı, Brent ve Matt hemen arkasından. İlk kez

Memur Tenney'in Brooklyn'de dövülerek öldürüldüğü haberini aldıklarından beri,

iyi haberleri varmış gibi görünüyordı. Troy'un kesinlikle biraz ihtiyacı vardı.

Ruby'yi bu sabah yatağında uyuyor numarası yaparak bırakmıştı. Konuşmaları gerektiğini bilerek ama

ayrıca onunla geceyi geçirmenin başlı başına bir taviz olduğunun da çok iyi farkındaydı, şansını zorlamamıştı.

Onu çok sıkıştırırsa, onunla gereksiz risklere girmeyeceğine söz vermeye zorladı.

güvenlik, gözetleme konusunda zor kazanılmış anlaşmalarını bozabilir.

Onu takip eden bir araba olduğunu bilmek,

Bir masanın arkasına oturup Lenny'yi daraltırken aklını kaybetmesini engelleyen tek şey

Dricol'un olası konumu.

Niyetlerini gizli tuttuğunu düşündü

önceki gece, ama onları onun gözlerinde görmüştü. O bulmadan önce bu davayı çözmesi gerekiyordu.

müdahale etmenin bir yolu. Onunla tanıştığı gece, onun meraklı doğasını tanımıştı ve uzun süre arka koltukta oturmaktan mutlu olmayacaktı. Sadece davayı değil, davadaki güvenliğini de tehdit ederdi.

işlem. Ayrıca, Teğmen'i ikna etmek için onun adına bazı süslü adımlar atmıştı.

Rhodes, koruma detayını atayacak ve bunun yerine Ruby'yi sorgulamak için getirmeyecek. Ancak Troy'un sabrı tükenmeden ve bulabildiği her yerde bilgi aramaya başlamadan önce Troy'un çok uzun sürmedi. Ruby'nin olası bir kaynak olarak kullanılmasına izin veremezdi, onun refahını tehlikeye atabilecek bir şey ama hızlı çalışması gerekiyordu, yoksa bu kaçınılmaz olurdu.

Kesin olarak bildiği bir şey vardı. Ona ne olabileceğine dair tüm olasılıkları düşünmeyi bırakmasaydı, hiçbir şeyi başaramayacaktı.

Yoğunlaşmak.

Sessiz komutu iki saniye boyunca yardımcı oldu.

Önceki gecedен sahneler zihninde sonsuz bir döngüde oynuyordu. Ruby önünde diz çökmüş, Ruby onun altında, Ruby'nin siyah saçları onun yanında uyurken yastığına dağılmıştı. Orada olmayacağından yarı yarıya emin olarak uyanmıştı. Ama o olmuştu. Ona güvenmişti, bir şey

kolay yapmadığından şüpheleniyordu. Şimdi onu kazanması gerekiyordu. Ruby gibi bir kız güvenini verdiğinde, kalbi onu takip ederdi. Bunu da kazanmak istiyordu.

Daniel kalçasını masasına dayadı ve

düşüncelerinin döngüsü. "Günaydın, Bennett. Önce iyi haberi mi yoksa kötü haberi mi istersin?"

"İyi," diye yanıtladı Brent onun yerine. "Her zaman al

önce iyi."

Matt başını Brent'e sallayarak bir sandalye çekti ve oturdu. "Tenney komadan uyanı sabah.

Hastaneden yeni döndük. Kalıcı bir hasar yok."

Troy'u bir rahatlama dalgası sardı. "Harika. Bu harika. Kötü haber ne?"

Daniel, "Brent hâlâ burada," dedi.

"Komik, pislik," diye karşılık verdi Brent, görünüşe göre

etkilenmemiş. "Kötü haber şu ki, Tenney'nin Driscol ile ilişkisi olduğuna dair aldığımız tüyo.

kanıtlanmış

dışarı. Tenney, hastane yatağından bize Dricol'ün adamlarından birinin üzerinde çalıştığını söyledi."

Troy şaşırmayarak başını salladı. O zaten olmuştu

saklandığı gerçeğine dayanarak, Driscol'ün sorumlu olduğuna ikna oldu ve

ortaklarını sorgularken aldığı kaçamak cevaplar. "Bu bize getirmemiz gereken şeyi verir.

onu içeri."

"Doğru. Bir takımı bir araya getirmek bir günümüzü alacak.

İlk olarak, bulunduğu yere ihtiyacımız var."

Troy notlarını masasının üzerinden adamlara doğru itti. "İki yere kadar daralttım.

İkisi de Brooklyn'de. Artık adamımızın Driscol olduğunu bildiğimize göre, teğmen buna daha fazla ceset koyacak.

Yarına kadar yerini kolayca buluruz."

Brent notlarını aldı ve taradı.

hızlı bir şekilde. "Olası bir tanığı gözetlediğini duydun mu? Teğmen tam olarak değildi

Detaylar hakkında gelecek."

Troy, yapması gerektiğini bilerek rahatsızca kıpırdandı.

itiraf etmek. Vicdanı, subay arkadaşlarını işin dışında bırakmasına izin vermezdi.

olası bir joker karakterin oyunda olduğundan habersiz. "O'Hanlon'daki bilardocu kızı hatırla.

diğer gece mi?"

"Bütün o siyah saçlı uzun bacaklı güzel mi?"

Daniel'in sırtışı daha da yayıldı. "Tabii, onu hatırlıyorum."

Troy ona dik dik baktı, sonra çabucak durumu açıkladı.

Ruby ve Dricol arasındaki bağlantı.

Brent'in kaşları havaya kalktı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Bizi doğrudan ona götürebilir."

Troy, "Olmayacak," dedi. "Biz

onu riske atmamak. Artık onlardan biri değil ve benimle olan ilişkisi

keşfedildi, biz sadece bunu yapacağız. Drisco'yu kendi başımıza buluyoruz." Arkasını döndüğünde Matt'i sessizce onu izlerken buldu.

"Sanırım Cuma gecesi arasında çok şey oldu

ve bu sabah."

"Öyle diyebilirsin."

Brent'in kafası onun beklemesine düştü

bir *şaplak ile el* . "Lütfen bana bu kıza aşık olduğunu söyleme. Geçimlerini sağlamak için insanları dolandırıyor."

Troy cevap vermedi, sadece tek kaşını kaldırdı. İlişkisini tartışmak gibi bir ilgisi yoktu.

Ruby ile. Bir balta hala başlarının üzerinde tehlikeli bir şekilde sallanıp düşmeyi beklerken değil. Brent, "Tanrıya şükür, bu duygusal saçmalık asla başıma gelmeyecek," diye devam etti. "Bir gün geldiğini görürsem, ellerinde oklavayla beni kovalayan on kayınvalidem varmış gibi kıcımlı ters yöne çekeceğim."

Matt alışılmadık bir kahkaha attı. "Zamanın gelecek, Brent."

Daniel başını sallayarak, Ne kadar büyüklerse o kadar sert düşerler, dedi.

"Lanet olsun. Eğer aşağı inersem, hepinizi yanımda götürürüm."

Daniel içini çekti. "Bir kadını memnun etme konusunda tavsiye almak için beni de yanında götüreceğini sanıyorum? Anlıyorsun,

cl denen bir şey var—”

"Siz güzel bayanlar işiniz bitti mi?" Truva içeri girdi

sabırsızca. "Keşif için iki yerimiz var ve fazla zamanımız yok."

...

Ruby kaldırımında hızlı hızlı yürüdü,

ara sıra omzunun üzerinden bakışlar. Akşam çökmüştü ve soğuk rüzgar yanaklarının derisini ısırdı.

Yoga matını omzunun üzerinde yükselttikten sonra ısınmak için ellerini ceplerine soktu.

İşaretsiz polis arabasını beş dakika önce görmüştü ama göze çarpmamak konusunda iyi bir iş çıkardıklarını kabul etmek zorundaydı. Onları aramayı bilmeseydi, varlıkları olmayabilirdi.

kayıtlı.

Zaten onları kaybetmek üzere olması çok kötüydü.

Brooklyn'in East Flatbush bölgesindeki bir yıldan uzun süredir uğramadığı bir bilardo salonuna yarım saat kadar yürümüştü. Çevredeki mahalle, şehirdeki okula giden kolej çocukları, Brooklyn'deki daha ucuz kiranın aksine, daha iyi bir dönüş yapmıştı.

Manhattan. Kısa bir süre sonra yeni dükkanlar ve kafeler açıldı.

yeni kan. *Ancak* varış noktası kendisine sadık kalmış, bir dizi boş deponun sonunda ağrıyan bir başparmak gibi yeni gelişmeler arasında öne çıkmıştı.

Bozulmuş bir göz kamaştırıcı, Hildebrand's Bilardo

umarım hala daha yeni, daha genç kalabalığa ek olarak her zaman olduğu gibi aynı kaba kalabalığı çekti

mahalleyi işgal ediyor. Aslında, Ruby buna güveniyordu.

Troy'u uzak tutmak için bir şey yapabilseydi

Lenny Driscol ile uğraşırken bunu yapması gerekiyordu. Bu *onun* karanlık, çarpık dünyasıydı. Asla sahip olamayacağı türden bir erişime sahipti. Ve hayatındaki diğer erkeklerin aksine, onu kendi yararına kullanmaya çalışmamıştı. Onu gerçekten uzak tutmak istiyordu. Zarardan güvenli.

Lenny Driscol'ün neler yapabileceğini biliyordu. O

Hayatında başka bir ruhtan ya da tehlikeli bir durumdan hiç korkmamış olan baba, sağlıklı bir Lenny korkusuyla yaşamıştı. Adamla ilgili gördüğü veya duyduğu her şey hakkında ağzını kapalı tutması için onu birkaç kez uyarmıştı. Lenny'nin sahip olabileceği ihtimalini bile ima etmişti.

polis gücündeki veya onu beladan uzak tutan siyasi ofisteki arkadaşları.

Oturup, kendisinden önce pek çok kişinin başına gelen aynı kaderin Truva'nın başına gelmesini izleyemezdi. Kendi

baba hatta. Bu konuda bir şey yapabileceği zaman değil.

Baktığı yoga stüdyosuna daldı.

Troy'un dairesinden döndükten sonra bu öğleden sonra çevrimiçi oldu. Beyaz cüppeli bir adam ayakta

Tezgahın arkasında yüzünde hoş bir gülümsemeyle beklentiyle yukarı baktı. "Hoş geldin. Sen

saat yedi dersi için mi buradasın?"

Ruby onun sorusunu görmezden geldi. "Bu yerde bir arka kapınız var mı?" Kafası karışık görünüyordu ama

ifadesinin arkasındaki aciliyeti açıkça yorumlayarak,

arkaya doğru loş bir stüdyoyu işaret etti.

"Harika. Teşekkürler." Gösterdiği yöne doğru yürümeye başladı ama yetişemedi, döndü ve

tezgahtan bir broşür aldı. Belki bir süre sonra geri gelir ve yoga konusundaki tüm bu yaygaranın neyle ilgili olduğunu görürdü.

Bir an sonra arka kapıdan çıktı.

stüdyonun arkasından koşan sokağa. Kişisel randevusuna sadece bir saat kaldığını bilerek gözetleme ekibi onun aslında bir yoga dersi almadığını fark etti, aceleyle arkaya doğru gitti.

Hildebrand'ın girişi.

Bilardo toplarının çatırtısı ve bas ağırlıklı klasik rock onu içeri ittiğinde karşıladı.

En sevdiği masanın köşede boş durduğunu fark ederek. Pabst Blue Ribbon içen kamyon şoförü şapkalı bir grup üniversite öğrencisinin etrafından dolandı ve bara doğru yürüdü, bunu fark ettiğinde minnettardı.

arkasındaki tıknaz adam. Bir eliyle bira bardağı çeken Gerard, kocaman gülümseyerek selam verdi.

"Pekala, kahretsin. Ruby Elliott değilse. Nereledeydin kızım?"

"Etrafta," dedi gizemli bir şekilde göz kırparak. Gözünün ucuyla çubuğu taradı.

bulmaya geldiği ama onu göremeyen adam. "Birkaç top atabilir miyim?"

"Devam et. Masanız sizi bekliyor." Gerard eğildi

barda ileri ve sesini düşürdü. "Kendine bir iyilik yap ve hiç para çekme

yeni hipster müşterim. Göz kırpabileceğinizden daha hızlı bir Yelp incelemesi yazacaklar ve bu hiç kimse için iyi değil."

"Merak etme Gerard. Onların parası bu gece güvende.

Ben sadece pratik yapmak için buradayım."

Bir kez daha doğruldu, şüphe iyice arttı

ağzı, ama yorum yapmadı. Kim yaptıysa

Ruby'yi bir yıl önce tanımış olsaydı, böyle bir yerde zamanını boşa harcayacağına inanmazdı.

gecenin sonunda bekleyen bir yığın para oldu. Fikrini değiştirip onu daha fazla sorgulamadan önce, tezgahtan bir tepsi bardo topu aldı ve masasına doğru yöneldi.

Kırk beş dakika erkeğinden hiçbir iz olmadan geçti. Ruby ilgisiz görünmeye çalıştı.

Hildebrand's'a müşteri gelip gidiyor ama gergin olmaya başladığını hissediyordu. O

on beş dakika içinde yoga stüdyosunun önünden çıkması gerekiyordu yoksa işaretsiz araba

Troy'a onları bıraktığını rapor edecekti, bu da cevaplamak istemediği bir dizi soruya yol açacaktı.

Tam ümidini kesecekken gördü

Tim Keith ön girişten içeri girin ve kendini barın en uzak ucuna park edin.

Gerard otomatik olarak bir bardak Guinness yapmaya başladı.

Hildebrand'ın müdavimi ve mahalle hayatı olan Tim için. Lenny hakkında bilgi varsa

Tim Keith, Driscoll'un nerede olduğunu ya da polisleri peşinden sürüklemek için ne yaptığını bilirdi.

detaylar. Şimdi çok fazla çaba harcamadan aşağı inmenin bir yolunu bulmalıydı.

Ruby taşaklarını yeniden dizdi, sopasını geri itti

katlanmış yoga matının içinde ve bara doğru yöneldi. Tim'in yanındaki koltuğa kayarak Gerard'a bir gülümseme gönderdi. "Zencefilli gazoz lütfen?"

"Anladın tatlım." Ruby, Tim'i bulmak için döndü.

onu yakından izliyordu, bu yüzden kayıtsızca gülümsedi. "Merhaba Tim. Uzun zamandır görüşemedik."

Yakılmamış bir sigarayı bara vurarak,

başını salladı. "Seni bir süredir bu mahallede görmedim. Seni ne çekiyor?"

"Sadece kaçırdım, sanırım."

"Ha."

Gerard içkisini önüne koydu ve

aniden kuruyan boğazını ıslatmak için bir yudum aldı. Tim ona karşı hiçbir zaman dostça davranmamıştı ama şimdi biraz şüpheli görünüyordu. Ayağa kalkmalı, kayıplarını kesmeli ve o anda dışarı çıkmalıydı, ama koltuğuna bağlı kaldı. Troy'a yardım etmek istiyorsa bilgiye ihtiyacı vardı. Ve

Bu durumda kesinlikle gidemediği Bowen dışında, onu geri almanın başka bir yolu yoktu.

Ruby rahat görünmeye çalışarak sandalyesinde arkasına yaslandı ve onun konuşmasını bekledi.

"Babanı bir süredir buralarda görmüyorum,

herhangi biri. Hâlâ Lenny ile mi çalışıyor, yoksa senin liderliğini takip edip yeni bir sayfa mı açıyor?"

Tim'in babasıyla ilgili sorusunu görmezden geldi.

sadece onu iğnelemesini istediğini bilerek. "Aslında, çevirdiğim bu yeni yaprak, hepsi bu değil.

olmak için çatladı. Lenny'den eski işimi geri istemeyi düşünüyorum. Tek başıma çalışırken aynı türden bir aksiyon alamam."

Cep telefonu cebinde çaldı ve Troy olması gerektiğini bildiğinden telefonu görmezden geldi. Zamanı daralıyordu.

"Onu bulamıyorum. Şimdi nerede iş yaptığına dair bir fikrin var mı?"

Tim'in keskin gözleri onunkilerle buluştu, derinlere indi.

bir tür aldatma. Arkadaş canlısı, açık ifadesi tereddüt etmedi. O zaman bir karar vermiş gibi görünüyordu,

vücudu taburede rahatlıyor. Sonunda, ceketinin cebinden bir kalem çıkardı ve peçeteye bir adres karaladı, sonra onu barın üzerinden onun yönüne kaydırmadan önce. Ona uzandığında, kenarına tutundu. "Burası sadece bir önsezi. Neredeyse bir hafta önce gözden kayboldu ve kimse nereye gittiğini bilmiyor." O

sesini alçalttı. "Geçen hafta bazı ödenmemiş borçlar için bir rozete dayak attı. çıldırmak

adam komada. Şimdi ortalıkta dolanan başka bir polis var, bu yüzden biraz paranoyaktan daha fazlası." Tim başını salladı.

"Bu yeni polisi listesinde bir sonraki olarak işaretlediğini duydum. Onun için dokunuşunu kaybetmeye başlıyor

incelik."

Ruby ara sokaklara geri döndüğünde

Daha sonra Tim'in sözleriyle zihni çınlayarak yogaya geri dönmeyi unuttu.

Kuyruğu evini takip edebilsin diye stüdyoya girdi.

Duyduğuma göre bu yeni polisi sıradaki olarak işaretlemiş. onun listesi.

Hızlı çalışması gerekiyordu.

Dokuzuncu Bölüm

Ruby'nin binasının karanlık merdivenlerinde oturan Troy, artan paniğiyle savaşımaya çalıştı. o

gözetleme memurundan saat sekizde Ruby'nin bir yoga stüdyosuna gittiğini ve bir daha dışarı çıkmadığını söyleyen bir telefon aldı. Adamı mahalleyi şanssız bir şekilde aradı. uzun zaman olmuştu

gitmiş. Gidip onu aramak isteyen Troy, Ruby'nin yakın zamanda gittiği her yerde yüzünü göstermesinin kötü bir fikir olacağını farkında olarak oturup beklemek zorunda kalmıştı. Onun binasında olmak, içine gizlenmiş olsa bile, tam olarak aklına gelen en iyi fikir değildi, ama onu görme arzusu yargısını bulandırdı.

Aramanın üzerinden bir saat geçmesine rağmen hala

eve gelmemişti ve lanet olası telefonuna cevap vermiyordu. Tahriş ile karışık korku ve

çaresizlik. Şu anki düşünce yapısında dayanılmaz bir kombinasyon.

Troy, kilide dönüşen bir anahtarın sesini duyduğunda, onu aramaya niyetli bir küfürle ayağa fırladı. Kimin gireceğini görmek için beklerken kalbi kendini göğsünden atmaya hazır hissetti.

Ağır metal kapı itilerek açıldı ve lanet yoga matıyla yarı donmuş görünen Ruby ortaya çıktı.

omzuna astı. Çok güzeldi, saçları kapıdan esen rüzgar sayesinde omuzlarında dalgalanıyordu. Bir elinde yarısı yenmiş bir çikolatalı çörek tutuyordu.

O orada otururken hayatından endişe ederek bir çörek için mi durmuştu? Bununla, onun

öfke kaynama noktasına ulaştı. "Hangi Cehennemdeydin?"

Ruby'nin tüm vücudu kesilen bir çığlıkla sarsıldı ve çörek ayaklarının dibine yere düştü. Karanlıkta çılgınca arama yaparak duvara yaslandı ve sonunda bir saniye sonra Troy'u fark etti. Onun birkaç metre ötede durduğunu görünce, bir eliyle kalbinin üzerine bastırarak, gizlenmemiş bir rahatlamayla sarktı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Sen deli misin? Sen

neredeyse bana kalp yetmezliği verdi."

Pişmanlık göğsünde hareket etti. Söndürmeye hizmet etti

öfkesinin bir kısmı, ama hepsi değil. Uzun bir atışla değil. "Numara.

ben deli değilim Delilik, gidip lanet bir çörek almak için profesyonel korumayı ortadan kaldırmak olur."

Kızgın bir şekilde düşen çöreği ona tekmeledi,

elbise ayakkabısını zar zor özlüyor. "Sadece iki ısırık aldığım bir çörek!"

"Sevimli olmaya çalışma," diye uyardı, elini sallayarak.

kafa. "Cehenneme kadar kızgınlım, Ruby."

"Bir anlaşmamız vardı," dedi omuz silkerek, biraz pişmanlık duyma lütfunda bulunarak. "seninkini fark ettim

adam, ben de ayrıldım. Bir dahaki sefere yarım beyinli birini gönder."

"Kendimden başka bulabildiğim en iyisi o. O eski bir asker."

"Ve yine de..." Burnunu buruşturdu, başını yana yatırdı. "Beni kaybetti."

Troy karanlık bir şekilde güldü. "Ah, hiçbir fikrin yok

ne tür bir ateşle oynuyorsun bebeğim."

Tahriş olmuş bir nefesle, merdivenlerde onun yanından geçmeye çalıştı. "O zaman neden sakinleşmiyorsun? Kıcımin başı dertte, o yüzden bırak ben endişeleneyim."

"Hayır , kahretsin." Dirseğinin üzerinde sağlam bir el ile yanından ilerlemesini durdurdu. "İnan ya da inanma, sana ne olduğu umurumda. Son bir saat tam bir cehennemdi Ruby. Beni korkutmanın komik olduğunu mu sanıyorsun?"

Savaşçı ifadesi onu terk etti ve bakışlarını başka yöne çevirdi. "Numara. Komik olduğunu düşünmüyorum. ben

seni korkutmak için yapmadı."

"O zaman neden?" talep etti.

"Ben..." tereddütle başladı, sonra bir nefes verdi.

"Gidip biraz para kazanmam gerekiyordu. Her hareketimi izleyen bir polisle yaptığım şeyi yapamam."

Troy başını salladı. "Bilgi verdiğimi düşünmüyorsun

Onları her zamanki aktivitelerinizde? Başın belada olmadıkça müdahale etmeyeceklerdi." Kolunu bıraktı. "Bana biraz kredi vermenizi istemek çok mu fazla olur?"

Her ikisi de yeniden gruplandırılırken uzun bir duraklama oldu.

argüman. Ruby konuştuğunda, sesi bir fısıltıdan biraz daha yüksekti ve ona ne kadar iyi olduğunu söylüyordu.

özür ona mal oldu. "Üzgünüm." Bir kez başıyla onayladı ama bir şey söylemedi. Önünde hareket etti, bakışlarıyla buluşmaya çalıştı, ama yine de öfkesinde haklıydı, kararlı bir şekilde başının üzerinden duvara baktı. Çenesinin altını öpmek için parmak uçlarında durana ve artık aşına olduğu sıcaklık karnına çökene kadar. "Bugün neden saçımı yıkiyorum biliyor musun?" Bu sefer başka bir öpücük

boynunda kalıyor. "Dün gece o pis ağzınla boynumu işaretledin.

Ve başka ne var biliyor musun?" Troy savunmasını hissetti

kayma. Daha iyi kararına karşı, aşağı baktı ve hemen onun yeşil gözlerinde kayboldu.

"Beğendim.

İzlerin üzerimde olsun."

Penisi pantolonunun önüne doğru şişti, elinin darbesi için yalvarıyordu. Ruby'nin kokusu, boynunun sütununu takip eden dudakları, paltosunun altına saklayarak ezberlediği vücut.

öfkesini devirmekle tehdit etti, ama korkusunun hatırası çok taze kaldı. Kadının elinden aldığı kontrolü yeniden kazanması gerekiyordu. O biliyordu gerekli sözler

vermezdi.

Göğsünden aşağı inen bileğini kavradı

midesine doğru. "Önce bana doğruyu söyle. Sadece bu gece mi koşturdun? Gerçek , *Ruby* ."

Birkaç saniye tereddüt ederek ona gülümsedi. "Sana yalan söyler miyim hiç?" Çok geç. o

tereddütünü yakaladı ve şimdi cevabını aldı. Kendini durduramamıştı

müdahale eden. Sınırsız merakını yatıştırmak. Onu tanıdığına göre, masumca sorulan soru, bu gece gerçeğe en çok yaklaştığı soru olacaktı. Akıl sağlığını korumak için, kaybettiği kontrolünü başka bir şekilde yeniden kazanması gerekecek gibi görünüyordu. Yanında olduğunu bilmesine izin veremezdi. Henüz.

Troy elini onun ağzına götürdü, öptü.

bileğinin içinde. "Seni eve getirdiğim ilk gece sana ne söylediğimi hatırlıyor musun?"

Bir an onun ani tarafından atılmış görünüyordu

yön değiştirdi ama ona yumuşak bir şekilde cevap verdi. "O gece çok şey söyledin. Onu daralt

benim için."

Onu yaklaştırdı. Sıkı kıcını sıkamak için bir elin ceketinin arkasından aşağı kaymasına izin verin,

nefesi boğazında düğümlendiğinde tatmin oldu. "Sana gündüzleri akıllı ağzına, kahrolası kaçamaklığına tahammül edeceğimi söylemiştim. Ama seni yatağa götürme zamanı geldiğinde, işte o zaman buna bir son verdim. Seni becerdiğimde hiçbir şeyi saklamana izin vermeyeceğim." Dişleri onu ısırdı

kulak memesi ve o inledi. "Şimdi hatırlıyor musun?"

İhtiyatla, başını salladı. "Evet."

"İyi." Onu vücuduna yasladı, kalçalarını bacaklarının arasına sıkıştırdı. "Sadece biz

Açık, bebeğim, yaptığım şey bu. Cazip vücudunla dikkatimi başka yöne çekmene izin veriyorum, bu yüzden sorularıma cevap vermene ya da bu gece nereye gittiğini açıklamana

gerek yok. Bunun *farkındayım* . Senin *yanından ayrılmaya izin veren* benim." İhtiyacı olduğunu hissetmesine izin vererek yukarı doğru tek bir hamle yaptı. Gözleri kapalı, ağzı bir inilti ile aralandı. "Ve bundan uzun süre kaçamayacaksın. Şu anda sana karşı pek hayırsever hissetmiyorum."

...

Troy onu güçlü bir koluyla kaldırdı ve bacakları sanki sanki otomatik olarak onun beline dolandı.

onun için yaratılmıştı. Aynı dansı binlerce kez yapmışlar gibi

yeni, heyecan verici, uyandırıcı hissettiriyordu. Adımları emin ve kendinden emin, merdivenleri ona doğru çıktı.

apartman. Ruby ona odaklanmaya çalıştı, boynunu öptü ve hızla çarpan kalbini sakinleştirmek için kokusunu içine çekti, ama boşuna. Onun içini bu kadar kolay görebilen biriyle hiç tanışmamıştı. Onun saçmalıklarında ona çok doğru deyin. Ona güvenmek istemesine neden oldu. Ona asla başka bir yalan söyleme. Onu sadece bir

Birkaç gün geçmesine rağmen, geçmişini takip ettiği suçlu için çalıştığını bildiğinden, o sabah onu dairesinde yalnız bırakacak kadar ona güvenmişti. Ona karşı kullanmak için potansiyel olarak lanet olası bilgileri olmasına rağmen, özgürlüğünü korumasına izin vermenin bir yolunu buldu. Ruby bu güveni geri ödemek için umutsuz bir ihtiyaç hissetti. Troy, tek seferde kazanabileceği paradan daha değerli olduğunu düşündü.

gece. Bunu kanıtlama zamanı.

Dairesine hiç kimseyi getirmemişti.

Eve dönüş yolunda babasını kendi haline bıraktığında, sonunda onu bulmuştu.

Kendi alanı. Sık sık gittiği sıkıcı, kişisel olmayan motel odalarının aksine burası onun eviydi.

Başka bir şeyle paylaşmak büyük bir adımdı ama doğru geldi. Yatağında onun hatırasını, yastığında kokusunu istiyordu. Uzun zamandır sakladığı bir yanını onunla paylaşmak.

Troy onun kapısında durdu ve onun vücudundan aşağı kaymasına izin verdi. Aniden kendini bilinçli hissetmek,

cebinden anahtarları çıkarmak için bakışlarını kaçırdı.

Gülümsemesi titrediğinde kaşlarını çatarak, "Hey," dedi çenesini yukarı kaldırarak. "Bence bu ilk

senin gergin görüldüğünü gördüğüm zamanlar oldu."

Omuz silkerek onun gözleminden etkilenmemiş görünmeye çalıştı ve başarısız oldu. "Ben hiç getirmedim

daha önce burada olan kimse. Ya da her neyse."

Yaklaştıkça yüzünde ilkel bir şey parladı. "Ben hariç."

"Sen hariç," diye fısıldadı bir saniye önce.

ağzı kendini onunkine kilitledi, bitmek bilmeyen uzun günün yarattığı gerginliğin her zerresini emdi.

onun vücudundan.

O ana kadar, ne kadar olduğunu fark etmemişti.

onu öpmesine ihtiyacı vardı. Son bir saat onu gergin bırakmıştı, geçmiş yaşamının

kendini ifşa olmuş hissediyor, bir sahtekar gibi. Onun aç dudaklarının temasından güç alıyordu. Bu onu, başka hiçbir şeyin sahip olmadığı bir şekilde bütün hissettiriyordu. Ağzının bu kadar kolay olması onu alarma geçirmeliydi.

ruh haline hükmediyordu, ama ortaya çıkardığı duyumlar ona umursayacak bir yer bırakmıyordu.

Geri çekildi, bakışlarını ona kilitledi

ağzı, daha fazlasına olan ihtiyacını zapt edemiyormuş gibi.

"Şu kotları soymadan ve seni bu kapıya sertçe vurmadan önce içeri girelim."

Bunu yapması için ona yalvarmamak için dudağını ısırarak Ruby döndü ve kapıyı iterek açtı.

Yüz ifadesini kontrol ederek ona fısıldadı. "Sadece sesini kıs. uyanmak istemiyorum

kocam kadar."

Arkasında Troy gerildi. "Şaka yapıyor olsan iyi olur."

Ruby omzunun üzerinden ona göz kırptı ve

tepe lambasını yaktı. Tepkisini ölçmek için Troy'a döndü. Odayı taradı,

saniyeler içinde her şeye inmek, kaşları şaşkınlıkla kaldırmak.

Daireyi onun gözleriyle görmeye çalışırken, dört duvara sabitlenmiş bitmemiş bilardo çubuklarına ve teknik özellik sayfalarına ve mevcut her yüzeyde düzgün bir şekilde

saklanan matkaplara, yapıştırıcıya ve aletlere baktı. Arka duvarın tamamı, çeşitli boyutlarda ve parlak renkli sargılarda bitmiş bılardo ipuçlarıyla kaplandı.

Troy dikkatlice tutucudan bir ipucu çekti.

Elinde çevirdi, sonra ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Bunları sen mi yapıyorsun?"

Yutkundu. "Evet."

"Onları *burada mı yapıyorsun* ? Apartmanda?" İnanamayarak başını salladı. "Muhteşemler."

Odaklanacak teknik bir şey için rahatladım,

hızlı konuştu. "Bazılarını, sarma ve vernikleme gibi burada yapıyorum. Akçaağaç oymacılığı için yerel bir adamın dükkanında bir ahşap torna tezgahı kiraliyorum." Rahatsızca kıpırdandı. "Kendi torna tezgahım için para biriktiriyorum. Çok pahalılar yani..."

Aralarındaki mesafeyi kapattı. "Yani sen acele."

Ruby ciddi bir şekilde başını salladı. "Zaten bir iş modeli geliştirdim. benimkini alır almaz derecesi, kendim için işe gidiyorum. Bunu doğru yapmak istiyorum."

Bakışlarıyla tanıştı. "Sonsuza kadar uğraşmayacağım."

"Tabii ki değil." Yüzünün kenarlarını kavrayarak, kalp atışlarını hızlandıracak şekilde yarı gülümsedi.

kekemelik.

"Tanrım, ne kadar inanılmaz olduğunu bilmiyor musun? İstedğin her şeyi yapabilirsin."

Göğsüne adını bilmediği güçlü bir his yayıldı. Ona inanıyordu.

Ve o anda başka bir şeye ihtiyacı yoktu. Sadece önünde duran bu adam, onunla tanıştığı için şansına inanamıyormuş gibi ona bakıyordu. Ruby'yi küçük düşürdü. Onun kadar harika olmak istemesini sağladı

Troy olabileceğine inanıyor gibiydi. Ona rüyasını açmıştı, bir

hiç kimseyle paylaşmamış, kabul etmiş, hatta övmüştür. Ona bildiklerine bağlı kalmasını ya da gerçekçi olmayan hayaller peşinde koşmaktan vazgeçmesini söylemedi. Hayatında hiç böyle koşulsuz bir destek görmemişti. Kendiyle ilgili her şeyi ortaya çıkarmak, tüm iyi ve kötü şeyleri onun ayaklarına bırakıp enkazın içinden geçmesine izin vermek istemesine neden oldu.

"Teşekkür ederim," dedi, sesinin titrek çıkmasına şaşırılmamıştı. Başını çevirerek avucunu öptü. "Bu gece bir maceraya daha var mısın?"

Onuncu Bölüm

Ruby onun eline baktı, ara sokaktan geçerken Troy'un daha büyük olanı tarafından yutuldu.

onun binasının arkasında. Gidecekleri yeri söylememişti ama bir kez daha, onu merdivenlerden aşağı ve geceye kadar takip edecek kadar güvenmişti. Etraflarında, betondaki metro havalandırma deliklerinden buhar yükseliyor, insanların pencerelerinde televizyonlar titreşiyor ve rüzgar sürekli esen rüzgarlarla yanlarından geçip gidiyordu.

Hepsi ona tanıdık.

Ev. Herhangi bir işaret arayarak sokağın her karanlık köşesini şüpheyile nasıl incelediğini fark ederek.

beladan, şakacı bir şekilde gülümseyerek kaburgalarına dirsek attı.

"Bir uzaylı saldırısına tamamen hazır görünüyorsun."

Onu korumacı bir tavırla yanına çekti. "Lütfen, Tanrı aşkına, bana yürüdüğünü söyleme.

geceleri tek başına buradan geç. Ya da gün içinde, bu konuda."

"Tamam, bunu sana söylemeyeceğim." Uyarıcı bakışına gülümsedi. "Gerçi bu bizi eşit daha önce beni yarı ölüme korkuttuğun için."

"Bunu hak ettin," diye homurdandı. "Yemin ederim, bana ülser vereceksin. için çok gencim ülser, Ruby."

"Fazla uzak değil," dedi. "Yakında

benim için beni azarlayabileceğin bir yerde güvende ol

pervasızlık ve daha iyisini yapacağıma söz vermem için beni taciz et."

"Sadece biraz rahatladım."

"Mmm. Bundan çok daha iyisini yapabiliriz." Ne zaman

onu kollarına alarak yerden kaldırmaya çalıştı, kadın kıvranarak elinden kurtuldu ve sokağın tuğla duvarı boyunca bulunan asma kilitli bir kapıya doğru koştu. "İşte burada." Cebinden ince, metal bir nesne çıkardı ve kilide soktu. "Şimdi bakma, ama işte o ülser geliyor." Bileğinin birkaç hesaplanmış dönüşüyle kilit açıldı. Metal halkadan çıkardı ve kapıyı açarak içeri girerken onu takip etmesini işaret etti.

"İsa," diye inledi, elini yüzünden aşağı indirdi.

"Beni bir suça bulaştırmadan önce küçük bir uyarı iyi olurdu."

"Ve sürprizi mahvetmek?" Duvardaki bir düğmeyi çevirdi. Başlarının üzerinden bir düzine ışık geldi

üzerinde, ıssız bir meyhaneyi aydınlatan. "Oh, güzel, henüz elektriği kesmediler."

Troy odanın etrafında döndü, ahşap zemin ayaklarının altında gıcırdadı. Mobilyalar düzenli bir şekilde bölümlere ayrılmıştı ve ünlü İrlandalı yazarların portreleri duvarları kaplamıştı. Sanki dakikalar önce, insanlarla dolmuş gibi geldi. Alanın ortasında bulunan tam boy bilardo masasında durdu.

"Pekala, izinsiz zorla girdiğimiz bu yer neresi?"

Ruby, yüksek bir taburenin arkasına asmadan önce ceketinin cebinden birkaç çeyrek çıkardı.

"Kötü Keşiş Tavernası. Yaklaşık bir aydır kapalı

evvel. Potansiyel alıcılara gösterdikleri için hala düzenli olarak temizleniyor." gönderme

Kocaman bir gülümsemeyle ellerini ovuşturdu. "Sıcaklık da açık kalmış gibi geliyor." O

çömeldi ve çeyrekleri masanın yuvasına yerleştirdi. Toplar hızlandı, bir çarpma ile indi ve kız toplanmaya başladı. "Bir oyun mu istiyorsun?"

"Ne oluyor be." Derin bir iç çekerek ceketini çıkardı. "Ben zaten suç ortağıyım. Might aynı zamanda onu değerli kılıyor."

"İşte ruh budur." Ruby ayağa kalktı ve onu salladı

Her zaman mevcut olan yoga matı, içindeki çubuğun her iki yarısını da yerinden çıkarır. Çabuk, uçları vidaladı

birlikte ve önünde durmak için bilardo masasının etrafında dolandı ve onu alması için uzattı.

"Senin molan."

Göz ucuyla onu şüpheyle izleyerek sopayı aldı. Korkuluktan bir küp mavi tebeşir aldı, ucunu çabucak tebeşirle çizdi, sonra atışını ayarlamak için eğildi. "Bu ilk kullandığın sopa değil. Şunun bordo bir şalı vardı."

Arkasında kaşları havaya kalktı. "Hatırlarsın

o?"

Troy alçak bir sesle, Evet, dedi ve dar rafı kırmak için isteka topunu masanın aşağısına gönderdi. İki katı madde farklı ceplere yuvarlandı ve o doğruldu. "Seninle ilgili her şeyi hatırlıyorum

gece."

İyi gizlenmiş bir şokla, onu etrafını izledi

masa, üç topu daha batırdı, formu ve uygulaması yeni başlayanların çok ötesinde. Dudaklarına yerleşen gülümsemeye engel olamıyordu. "Neden bana oynayabileceğini söylemedin?"

İşaretini tebeşirlerken omuz silkti. "Sen sormadın. Ayrıca, birbirimiz hakkında hâlâ bilmediğimiz çok şey var, değil mi?"

Ruby'nin iyi ruh hali azaldı. Açıkça, rağmen

ona karşı tavrındaki hafif iyileşmeye rağmen, daha önceki öfkesini hala atlatamamıştı. Kendisi hakkında şimdiye kadar olduğundan daha fazlasını açığa vuracağını hissederek derin bir nefes aldı. Bir bakıma, ona biraz dürüstlük borçlu olduğunu hissetti. "Ne yapmak istiyorsun

bilmek?"

"Lenny için hangi kapasitede çalıştın?"

Dricol?"

"Vay. Noktasına doğru. sen en azından

önce en sevdiğim rengi bilmek ister misin?"

"Yeşil olduğunu zaten biliyorum." Bir top daha attı.

"Bak, istemiyorsan cevap vermek zorunda değilsin.

Kimse seni zorlamıyor."

İşte burada. Meydan okuma. Her ne kadar saygı duysa da o karşı konulmaz kartı oynamasından nefret ediyordu.

Kollarını belinin üzerinde çaprazlayarak kendini onun tepkisine hazırladı. "Sanırım en baştan başlamalıyım."

Troy'un kafası kalktı, yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. Onun konuşmasını beklemiyordu, Ruby

tahmin etti.

"Annem ben çok küçükken gitti. Çok genç

Onu hatırlayamıyorum." Ağır bir nefes verdi.

"Babam Jim, hayatını hep bilardo oynayarak kazandı. O gittiğinde, günü karşılayamadı

bakıcı ya da bebek bakıcısı, bu yüzden beni de yanına aldı. Bilardo salonlarında büyüdüm. Okula başladıktan sonra bile gecelerimi ve hafta sonlarımı geçirdiğim yer onlardı."

Troy sessiz kaldı, masanın karşısından dikkatle dinledi, bilardo sopası elinde unutuldu.

"Yaz tatillerinde yollara düştük.

Biraz para kazanacak kadar bir kasabada kaldı, sonra devam etti. Sonunda o da oldu

fazla. Tanıdık olmayan bir yere girdiğinizde çok fazla joker karakter

yer." Troy'un sopayı sıkan elini gördü ve bunun üzerinde durmamaya karar verdi. "Geldik

Brooklyn'e geri döndüm ve babam Lenny ile yeniden bağlantı kurdu.

Bir süre için her şey harikaydı. Lenny nakit oyunlar buldu, beni ve babamı içeri gönderdi ve

ona kazançtan bir pay. Sonra bir keresinde, Lenny babamın yerini aldı. Tartıştılar... Çirkinleşti."

Terk edilmenin verdiği acıyı saklamaya çalışarak omuz silkti. "Babam tekrar yola çıktı ve ben burada kaldım."

"Seni terk etti," dedi öfkeyle. "Yine de Driscol için çalışmaya devam mı ettin?"

Ruby başını salladı. "Hemen hemen aynı konser, sadece

Bowen benimle gelmeye başladı. İşler kontrolden çıkarsa devreye girdi."

"Bu ne sıklıkla oldu?" Troy'un sesi

kırbaç gibi çatlayarak Ruby'nin irkilmesine neden oldu. Yüzündeki ifadeyi pek takdir etmedi. Tam olarak yargılama değil, karar verme sürecindeki kuşkuya benzer bir şey. o ani oldu

ona tam olarak ne kadar kötü olduğunu söyleme dürtüsü. Uzaklaşmadan önce ne kadar gerçeğe başa çıkabileceğini görmek için. Geçmişindeki hiçbir şeyden pişmanlık duymuyordu ve bunu öğrenmesinin zamanı gelmişti.

Kabul edip etmemek ona kalmış.

"Sık sık," diye yanıtladı sonunda, çenesi

yukarı. "Lenny için oynadığım son maç bir kavgayla sonuçlandı. Bowen, tüm hayatı boyunca bir dövüşçüydü.

Ama o bile bir kıza sahip oldukları için küçük bir intikam almak isteyen sekiz adamla kendi bölgelerinde A Sınıfı pislikler gibi görünmelerini sağlayamadı. Zamanında arka kapıdan zar zor kaçtım. Geceyi bir Denny'nin otoparkında saklanarak geçirdim."

Troy sopayı masaya fırlattı ve o

raya karşı durmasını izledi. Masayı kıza doğru çevirdi, ifadesini öfkeyle örttü.

"O küçük hikayeyi beni delirtmek için mi anlattın?"

Ruby omurgasını düzeltti,

niyetinin ne olduğu konusunda içinden akan heyecan. geldiğinde ne yapardı

ona ulaştı. "Evet. Belki de yaptım."

Vücudunu kendine doğru çekti. "Pekala, işe yaradı." Ağzı onunkinin üzerine bastı, kesti

şaşkın nefesini kesti. Ruby, elleri onun saçlarına dalıp ağzını onunkilerin üzerinden tekrar tekrar eğebilmek için başını yana doğru çektiğinde inlemeye karşı koyamadı.

Uzun telleri gereğinden biraz daha sert çektiğinde, azarlamak için alt dudağını ısırды, ama bu sadece öpücüğünü derinleştirmesine neden oldu, dili sahiplenici bir hırlamayla onun ağzını yaladı.

"Beni neden yapmak istediğini biliyor musun?

sinirli?" Doğrudan onun aralık, nefes nefese dudaklarına karşı konuştu. "Çünkü bunun beni zorladığını biliyorsun.

Beni sevişmenin seksi yaptığını biliyorsun." Kalçalarını eğdi ve ona doğru itti,

sözlerinin etkisi.

için ateşli olduğun anlamına geliyor . İyi. Pazarlık ettiğinden çok daha fazlasını almak üzere olman çok kötü, dolandırıcı. Arkanı dön."

Tereddüt etti. Arkasını dönmek istemediğinden değil ama onun emrine bu kadar kolay teslim olmak istemiyordu. Troy sabırsız bir sesle onun beline sarıldı ve yüzünü ondan uzaklaştırmaya kadar döndürdü.

Nefesi titreyerek içeri girip çıkıyor, boş barda yüksek sesle, ona olan ihtiyacına ihanet ediyordu. O

kotunun düğmesini çalıştırdı, sonra büyük elini külotunun içine kaydırды. Ruby'nin midesi ve uylukları emir vermiş gibi kasıldı. Onun gibi bağırdı

iki parmağını içine daldırdı, sonra ıslaklığı klitorisinin çevresine acı verecek kadar yavaş daireler çizerek yaydı.

"Kabul ederek bunu kendiniz için çok daha kolay hale getirebilirsiniz. Artık kaybolmak yok. Artık tehlikeli değil

durumlar. Hiçbiri. Kabul et, Ruby. *Şimdi*."

Dudağını ısırarak başını salladı. "Yapamam."

Uzun parmaklarını onun içine itti, yukarı ve

sıkı, orta bölümünü bılardo masasına zorladı. Adını söylemiş olabileceğini düşündü,

ama emin olamazdı. "Ben benim olanı korurum. Benim olduğunu inkar mı ediyorsun Ruby? Cidden buna karşı tavsiyede bulunurum."

"H-hayır, inkar etmiyorum," diye soludu ve

devam ettiği masajla ödüllendirildi

dokunuşunu umutsuzca arzuladı. Başı öne düştü, avuçları ağırlığını yeşilin üzerinde taşıyordu.

keçe.

Aniden tatlı baskı kayboldu ve kot pantolonunun ve iç çamaşırının çekildiğini hissetti.

kabaca bacaklarından aşağı. Olacakları bekleyerek hıçkıra hıçkıra ona sırtını yasladı ve çıplak kıcını onun kucağına yasladı. "Lütfen Troy. Onu istiyorum."

Yanına eğildi ve sert bir şekilde konuştu.

kulak. "Henüz değil. Yakınında bile değil. Tebrikler, bugün beni sınırımı aştınız. Ne zaman ben

kazandığına karar ver, hızlı ve zorlu olacaksın. Bir saniye önce değil."

Ne olduğunu görmek için hevesle karışık karışıklık

planlamıştı. Onu yapmakla ne demek istemişti

kazan ? Düşünmeden öne eğildi ve vücudunun üst kısmını masanın üzerine yaslayarak arka tarafını onun önüne koydu. Onu düzensiz bir inilti ile ödüllendirdi, nasırlı elleriyle kıcını

avuçladı, yumuşak parmaklarla eti yoğurdu. "Bu sana yeterince iyi geliyor mu yoksa canını yakmamı mı tercih edersin?"

Ruby'nin kafası öne, masanın üzerine düştü.

bir inilti ile yüzey. Cevap, analiz edemeden ya da fikrini değiştiremeden ağzından çıktı.

"Acıtın."

Troy sağ eliyle masadan bilaro ıstakasını aldı. Arkasında, onu duyabiliyordu.

sökerek, daha küçük, daha ince olan üst kısmı kalın tabandan ayırarak. Niyetlerini bilmeden sadece

beklentiye yükseltmek. Sertleşmiş nefesi, kendi bariz heyecanı, sıvı sıcaklığı vurdu.

onun aracılığıyla. Bir an sonra Ruby, ıstakanın üst yarısının, poposundaki kıvrımı izlediğini hissetti. Serin, pürüzsüz ahşap, ateşli cildinde hareket ederken yabancı ve yatıştırıcı hissetti. Sonra, bir hareketle

Troy hiç tahmin etmemişti, kıcına sert bir darbeyele ince tahta sapını indirdi.

Derin bir nefes aldı ve titreyerek verdi.

Sinir uçları çatırdadı, nabızı kulaklarında deli gibi uğulduyordu, tek düşünebildiği *yine buydu* .

"Daha."

"Her zaman daha fazlası vardır bebeğim." tekrarladı

tam olarak on kez daha hareket et, tahta şaftı hassas etine çarpmak için aşağı indir

acının nerede bitip zevkin nerede başladığına karar veremedi. Tüm varlığının tek odak noktası haline geldi.

Her swat, boğazından adı şeklinde bir inilti çıkardı. Sadece çok fazla olduğunda,

ne zaman

içinde meydana gelen duyumlar kasırgasından alev alabileceğini düşündü, durdu.

Sonra pürüzsüz, parlak tahta, bir ucu masanın üzerine, diğer ucu ise onun elinde kalana kadar bacaklarının arasından kaydı.

"Bugün sınırlarımın ne olduğunu öğrendin, değil mi?"

sen?" Boşta kalan elini sırtından yukarı kaydırđı, sonra kalçasının yanında dinlenmek için aşağı indirdi. "Şimdi test edeceğiz

senin."

Troy çok yavaş bir şekilde ipucunu ileri geri çekti.

tahta şaftın orta kısmını mükemmel bir doğrulukla ıslak etine doğru kaydırđı ve gereken yere baskı uygulayacak kadar aç verdi. Ruby'nin bacakları altında yol vermekle tehdit ediyordu, şimdi her parçası bacaklarının arasından geçen kaygan sürtünmeye odaklanmıştı. Başını geriye attı ve gözlerini kapadı, ne kadar erotik bir görüntü yarattıklarını hayal etti, Troy bilardo işareti vücutundan zevk almak için kullanıyordu.

Dokunuşu, dudaklarından dökülen sert sözler onu yavaş yavaş yozlaştırdı ve o buna bayıldı. Sanki başka biri için onu kasten mahvediyormuş gibi, kendi dokunuşunun dışında herhangi bir dokunuş. Nasıl olduğunu öğrenmek istedi

çok şey alabilirdi. Ve ona bir ders vermek için en sevdiği şey olan bilardoyu kullanıyordu.

"Bunu beğendin, değil mi?" Troy'un sesi ham, şehvetli geliyordu. "Bu arada söyleyebilirim o sik beni kalçalarını çalıştırıyor. Onları daha sonra benim için aynen böyle çalıştıracaksın."

"Evet," dedi titrek bir nefesle. "Yapacağım."

Bükülmeye başladığında tüm bilinçli düşünceler kaçtı

okşadığı sırada işaret, onu yeni bir şekilde alay ediyor. Bir fısıltı ile kalçalarını, vücudunu dalgalandırđı.

salıverilmeye doğru koşar. Küçük pantolonunun içinde nefesi geliyordu, uylukları titriyordu, Troy'un hareketleri onu kenara doğru iterken meme uçları acıyla sıkışıyordu. Sonra işaretin tüm hareketi durdu, basınç

gitmiş. Ruby, başı öne düşerek itiraz ederek bağırdı.

"Daha fazla istemek?"

" *Evet* . Lütfen."

Kaygan basınç geri döndü ve bir kez daha,

O, orgazm olamadan hemen önce durarak, onu mantık noktasının ötesine ovmak için ipucunu kullandı. Ne zaman

aynı işkenceyi üç kez daha tekrarlamıştı, Ruby arkasını dönüp ona yumruklarıyla saldırmaya çalıştı ama o sadece onu masanın kenarına bastırđı ve bilardo istakasını bir

kenara attı. Tek bir hızlı hareketle, kadının derinliklerine yerleşti ve onu neredeyse masanın üzerine devirecekti. Ruby, vücudunun beklenmedik şekilde dolmasıyla çığlık attı. Etrafındaki kasları sıkıca sıktı, o titriyordu.

nihayet geldi.

O lanet kafana giremem, diye hırladı Troy ensesine doğru. "Sen çok

Beni dışarıda tutmaya kararlı. Ama vücudun kime cevap verdiğini biliyor. Bana cevap veriyor,

değil mi?"

Ruby ancak Troy çekildiğinde iyileşmeye başlamıştı.

kendini neredeyse tamamen vücudundan çıkardı, sonra bir kez daha eve itti, yeterince derine itti.

onu ayak parmaklarına getir. "Truva. *Troya* ." Ne söylemeye çalıştığının ya da kaç kez söylediğinin farkında olmadan adını defalarca tekrarladı.

"İçeri girmeme izin ver Ruby," diye emretti, bir kez daha derine kayarak. Saçlarını yumruğunun etrafına sardı ve

onu dik tuttu. Boynunu tatlı bir şekilde öptü. "İçeri girmeme izin ver . "

Bir hıçkırıkla Ruby'nin kafası tekrar onunkine düştü.

geniş omuz. "Seni daha önce hiç olmadığı kadar çok içeri aldım. Herhangi *biriyle* ."

"Bu yeterli değıl. Hepsini istiyorum. Sahip olduğun her şeye ihtiyacım var." Saçlarını serbest bırakarak kalçalarını ellerinin arasına aldı ve nefesini kesen bir hızla ona doğru sürmeye başladı. Vücudu, artan taleplerine cevap vermeye çalışırken, baş döndürücü bir baskı onu bir kez daha ele geçirdi. Arkasında, Troy kendi zirvesine yaklaşırken inledi, boyu onun içinde daha da kalınlaştı ve onu kendine uydurmak için gerindi. "Onu bana ver. Her şeyi teslim et bebeğim."

Cezalandırma ile birlikte rendelenmiş emri

parmakları etine battı, onu uçurdu. Adının son bir iniltisiyle içinde salıverirken, titreyen vücudu onunkini sağlıyordu. Alnını sırtının ortasına yasladı ve onu sert nefes alışlarıyla yıkadı. Ruby'nin tüm vücudu sıvılaşmış, tamamen dolu hissediyordu ve eğer masa onu desteklememiş olsaydı, yerde bir yığın halinde olurdu. Aniden, Troy'un tutkulu sözleri aklına geldi ve gözlerini yaşarttı.

Beni içeri al. Hepsini istiyorum.

Ona cevap verecek durumda bile değildi.

Kendisini duygusal olarak kendisine açması için ona yalvarmış ve o sessiz kalmış, ikisini de reddetmişti.

aralarındaki bu inanılmaz bağlantıyı kabul eden özel bir şey. İsyanla geçen yıllar korkak olarak etiketlenmek artık aptalca ve anlamsız geliyordu.

Bu gece bir olmuştu. Hala öyleydi. İçinde bir şeyler kırıldı. Herhangi bir engellemeyi başardı kaçmaktan gözyaşları, ama küçük bir ses dudaklarından kayıp gitti.

Sırtını takip eden ağız sustu. "Yakut mu?" Troy onu omuzlarından nazikçe kaldırdı ve arkasını döndü.

onunla yüzleşmek için etrafında. Yüzünü aradı, mavi gözleri endişeyle parladı, sanki kırılacakmış gibi yanağını kavramak için sıcak elini kaldırdı. "İsa." Bir nefes çekti. "Ben... Canın acıyor mu?"

Başını sallayarak onu rahatlatmak için koştı. "Hayır, beni incitmedin."

Rahatlayarak söndürdü. "O zaman ne?"

Kelimeler boğazında öldü. o istedi

Ona söz ver, hayatıyla ilgili daha fazla risk almayacağını söyle. Ama olmazdı

doğru. Hala yapması gereken bir şey daha vardı. Troy'a nedenlerini, onun için ne yapmayı planladığını açıklamaya çalışsa, Troy anlayamazdı. Bunu egosuna bir darbe olarak alacaktı, ya da daha kötüsü, onu tutuklamanın bir yolunu bulacaktı. Sözlere değil, eylemlere inanarak yetiştirildi, değerini başkasına kanıtladı.

Belki bu mantık burada, aralarında geçerli değildi. Ama onun dünyasında her zaman mutlak bir gerçek olacaktı.

Bu kadar kısa bir süre içinde onunla derinden ilgilenmeye gelmişti. Artık hayatı tehlikedeydi. O

onun veya bir başka meslektaşının yaralanmasını önleyebilir. Grant'i tekrar kaybetmenin acısını yaşamasına engel ol. Her şey ona siyah ve beyaz görünüyordu, Truva'ya ne zaman gidilecekse devasa bir gri karmaşası olacaktı.

Bir şekilde anlamasını sağlayabilir mi?

kendini ele vermek?

"Yakut mu?"

"Beni gerçekten istiyorsan sabırlı olmalısın. Bir gecede değişemem." Derin bir nefes aldı.

"Koca bir baş belası olduğumu biliyorum ama benden vazgeçmemeye çalış."

Yüzünü ellerinde, vaatlerinde ve ifadesinde bir mizah dokunuşunu destekledi. "Hey. sen *kıçımdaki* devasa ağrı. Ve hiçbir yere gitmiyorum."

Boğazından bir kahkaha yükseldi. "Tamam Troy

Bennett. O zaman geceyi burada geçirmene izin vereceğim.

Ama bilmelisin ki, biberlerim taze."

Ağzının kenarları bir gülümsemeyle yukarı kıvrıldı.

"Merak etme. Yaratıcı olabilirim."

Ruby, unutulmuş bilardo sopasına baktı.

"Bana bundan bahset."

Onbirinci Bölüm

Troy, önündeki konferans masasına yayılmış Brooklyn Navy Yards haritasına odaklandı.

Bir saat içinde Lenny Driscoll'ü tutuklayacaklarını umdukları depoyu çevreleyen alanı detaylandırıyor. Günlerce gece gündüz gözetleme ve çeşitli muhbirlerle çalıştıktan sonra, teğmeni ve memurların çoğu, Driscoll'ün hizmet dışı bırakılmış bir giysi fabrikasının bodrumunda gizlice yattığından yüzde 100 emindi.

Troy onların inancını paylaşmadı. Bir şey

hakkında doğru gelmiyordu. Memurları sokağın karşısındaki apartman gelişimine yerleştirdiler.

son iki gün için depoyu inceleyin. Bu süre zarfında, düzinelerce adamın gelip gittiğini, pratikte etrafta zıplayarak ve Driscoll'ün içeride sakladığı bir kırmızı bayrak salladığını görmüşlerdi. Çok kolay hissettiriyordu. Driscoll, aptal olarak bu kadar uzun süre hayatta kalamazdı.

İki sokak ötede başka bir boş depoya oturdu, ikinci bir yer için düşündükleri ikinci yer.

olası saklanma yeri. Günlerdir ön kapıdan tek bir kişi bile çıkmamıştı, bu yüzden onu elemek için arama yapmışlardı. Yine de içindeki huzursuzluk devam etti.

Bitmesini istedi ve bitti. sadece

Çünkü Driscol kendi adaletini ortaya koyduğu ve içlerinden birini komaya soktuğu için uzaklaştırılmayı hak etmişti, ama Ruby'nin duruma bu kadar yakın olmasından hoşlanmadığı için. Dricol sokakta kaldığı sürece, Ruby birliktelik nedeniyle tehlikede olacaktı.

Dricol'den kaynaklanan tehlike. Kendinden tehlike. İstediğini al. Ondan bir şeyler saklıyordu.

Troy bunu iliklerine kadar biliyordu. O orospu çocuğunu ne kadar çabuk tutuklarsa o kadar çabuk nefes alabilirdi.

Bir şekilde kendini işin içine karıştırmıştı.

Grant'le karşı karşıya kaldığı çok zor bir durumdu. Kendi güvenliğiyle hızlı ve gevşek oynayan birine, *ok farklı bir türden* de olsa bir bağlılık oluşturmuştu . Grant bunun anlamını bilmiyordu.

dikkatli kelime ve Ruby de yapmadı. Ortağının sürekli hatırlatmalarından, en çok ihtiyaç duyduğu anda arkasını kollamayı nasıl başaramadığından kaçmak için Chicago'dan ayrılmıştı. Ruby ile başarısız olamazdı.

olmanın basit eylemi onu tehlikeye attı. Sırlarının kolluk kuvvetleriyle paylaşılmasına pek sıcak bakmayacak bir kalabalıkla birlikte koşardı. Onu bir tehdit haline getirmişti.

tehlikeli insanlar Olası bir kaynak. o biliyordu

onu rahat bırakmalıdır. Uzak durarak onu koruyun.

Yine de yapamadı. Ve birlikte geçirdikleri gece ve sabahtan sonra, bunu yapabileceğini düşünmemişti.

istese de uzaklaşır.

Önündeki çok renkli harita bulanıklaştı.

Ruby'nin dairesinde uyandığını hatırladığında birlikteydi.

Erken kalkmıştı, güneş doğmadan ayrılmaya niyetliydi, böylece fark edilme şansı yoktu.

onun binası. Ama bu sefer, aynı yatakta ikinci kez uyandıklarında, o uyanmamıştı.

uyuyormuş gibi yaptı. Onu sırtına itmiş ve o kadar sert basmıştı ki, işini bitirdiğinde gelme ihtiyaıyla çılgına dönmüştü, titreyerek ve onun üzerinde inliyordu.

en erotik fantezilerinden bir şey. Srklemeyi başaralı bir saat daha olmuştu.

uzaktaydı ve o zaman bile daha fazlası için geri dönmek istemişti. Ruby kot pantolonunun çoraplarını çıkardı

ve bir ceket. Ama cehennem, çıplak ve buruşuk, sesi uykudan boğuk, onu içine almak için umutsuz mu?

Onu deli gibi yakmıştı.

Aslında, şu anda bunu düşünmeyi bırakması gerekiyordu, bir oda dolusu memurla birlikte.

Görünüşe göre bir haritayı incelemekten, sertliği olup olmadığına kesinlikle dikkat edin.

"O içeride. Biliyorum," dedi teğmen

masanın karşısından. "Pazartesi gününden beri binayı 24 saat gözetliyoruz.

Sağduyulu olmayabilirlerdi, ama yine de Driscoll'un vücudunda ihtiyatlı bir kemik yok.

Bu kadar uzun süre gözden uzak kaldığına inanmak zor. Sonunda köpeği becerdiğini biliyor olmalı."

Yanında Daniel bir surat çekti. "O ifade

dün olduğu gibi emekli olması gerekiyor."

Brent omuz silkti. "Bundan hoşlanıyorum." İşaret parmağını kaldırdı. "Bekle, pooch mu yoksa coo mu dedin?

."

Teğmen uzun süre acı çeken bir iç çekti. "Siz iki ahmak bir dakika ciddi olabilir misiniz?"

Başlarını salladılar. "İyi. Bunu temizlemeliyiz. Matt ve Daniel, güney girişinden geliyorsunuz.

Brent, sen Bennett'lesin."

Troy ensesine masaj yaptı.

uyarı hissi gelişmiştir. "Teğmen,

bununla ilgili bir şey kapalı. Diğer konumdaki arka girişleri araştırmadık çünkü

Elimizi uzatmak istemedik ama farklı bir şekilde girmeleri mümkün. Devam edip yanlış depoyu basarsak ve onlar bunu öğrenirse, Driscoll yeraltına o kadar gidecek ki onu asla bulamayacağız."

Brent ona dönmeden önce bir an düşündü.

teğmen. "Haklı olabilir efendim. Çok kolay geliyor.

Belki de diğer konumu ekarte edebileceğimizden emin olana kadar beklemeliyiz."

Troy'un telefonu cebinde titremeye başladı,

konsantrasyonunu bozuyor. Aralıksız vızıltıyı görmezden gelmeye çalıştı çünkü onlar

Başlattığı çok önemli bir tartışmanın ortasında, ancak iki cevapsız aramanın ardından durmayınca, ekranı kontrol etmek için telefonunu çıkardı. Arayanın adını gördüğünde nabızı iki katına çıktı.

Ruby'ye atadığı memur arka arkaya üç kez aramıştı.

"Teğmen, bunu almam gerek." Cevap tuşuna bastı. "Bennett. Neler oluyor?"

"Arabadan inmeden ve onu kovalamadan elimden geldiğince onu takip ettim. Depoya giden cadde, cadde onarımı için trafiğe kapatıldı," diye geldi memurun gürleyen sesi hayal kırıklığıyla doluydu.

Ağzı kurudu. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Otobüsten, dairesinden ayrıldığından farklı bir ceket giyerek indi. olmalı

üzerinde gezinirken değişti. Ben onun olduğunu bile anlamadan köşeyi depoya çevirdi."

Troy, kafasındaki uğultuyu net bir şekilde düşünmeye çalışarak burnunun kemerini sıktı. *içinde yakut tehlike.*

"Devam etmek. Hangi depodan bahsediyorsun?"

Bu sabah yola çıkacağımız yerin dışında inşaat yok."

"Biliyorum. O diğeri." Sırıttı. "Sadece

Pazar günü yürüyüşe çıkarmış gibi vals yaptı.

Komik, o yeri ekarte ettiğinizi sanıyordum."

"Onu ekarte ettik." Odadaki her memur

bir şeylerin çok yanlış gittiğini bilerek onu izledi. Troy boğuluyormuş gibi hissetti.

Kurşun geçirmez yelek giymiş silahlı adamlarla dolu bir odada durmuş, en güvenli girişi tartışıyordu.

Tehlikeli bir suçluyu tutuklama stratejisiydi ve o tamamen savunmasız bir şekilde içeri girmişti.

Troy elini yüzüne indirdi. "Allah kahretsin, Ruby." Telefonu kapattı ve memur arkadaşlarına döndü, endişesi her yeri yakıyordu. onun vücudu.

"Hareket etmeliyiz. Şimdi."

...

Ruby, kel, taş suratlı bir adam tarafından hafifçe aralık tutularak depo kapısından içeri süzüldü.

belli belirsiz tanıdık gelen küpeli adam. Tabii ki, bu koruma türleri neredeyse

her zaman kel ve taş bir küpeyle karşı karşıyaydı, yani bu bir şey ifade etmiyordu.

Onu biraz uzaklaştırmak için göz kırptı. Babasının ona öğrettiği değerli bir şey, onu *yüzsüzleştirmekti. dışarı* . Bu gibi durumlarda, yaptığınız her hareket şüphe altında olacaksa, o lanet yerin sahibi sizmişsiniz gibi davranın. Bu tür davranışlar, istediğinizi elde etmek için insanları yeterince uzun süre oyalama eğilimindeydi.

gerekli. Ya da sizden daha hızlı kurtulmak için ihtiyacınız olanı size *vermeleri için onları kızdırın*.

Lenny'nin gerçekten saklandığını doğruladıktan sonra

Depoda, bilgiyle birlikte Troy'u arayabilirdi. Tutuklamayı yapacak ve alacaktı

kendini, güvende olacağı Lenny'nin hedeflerinden kurtardı.

Meslektaşlarından hiçbiri tehlikede olmayacaktı, onun endişelendiğinden şüphelendiği bir şeydi.

ortağının kaybından beri sürekli. Dün gece ona deponun adresini verebilirdi ama çabucak buna karşı karar verdi. Önce içeri girerek faydalı bilgiler alabilirdi.

Troy'un diğer taraftan sağ çıkmasını sağlayacak bilgiler.

Bowen'ı da uyarması gerekiyordu.

"Sen kimsin?"

"Hadi ama. Beni hatırlamadın mı?" Bay.

Temiz sıfır reaksiyon gösterdi. "Ruby Elliott. Çocuklarımız birlikte beyzbol oynuyor!"

"Benim hiç çocuğum yok."

"Evet, ben de." O daha uzağa taşındı

tozlu depo, olası her çıkışı çabucak gözetliyor.

"Dinle, Lenny'ye burada olduğumu söyler misin? Fazla zamanım yok."

Homurdandı. "Size Lenny'nin

burada?"

"Bir önsezi." Dudaklarını büzdü. "Seni bir önsezi

Kapıyı açtığınızda hemen hemen onaylandı.

Başka neden gün ortasında bu terk edilmiş depoda duruyorsun? Eminim

eHarmony profilinizi güncellemeyi veya yoga dersi almayı tercih edersiniz. Bu arada, ben kendim almayı düşünüyorum."

Yüzünde bir tanıma belirdi, bir

ona parmak. "Bir dakika bekle. Seni hatırlıyorum. Piliç bılardo oyuncusu. Jim'in çocuğu."

Onu duyunca göğsündeki sancıyı görmezden gelerek

babasının adı, kollarını iki yana açtı. "Et içinde."

Yüzünde bir gülümseme belirdi ve onu

neredeyse yakışıklı. Hemen hemen. "Pekala, hadi o zaman. Arkada."

"Bu daha çok benziyor," diye mırıldandı Ruby onun altından.

talaş ve boş sandıklarla dolu devasa, güneşli odada onu takip etti.

"Temizlikçinizi gerçekten kovmanız gerekiyor."

"Bu şekilde gelen çok fazla insan almıyoruz"

şüphesinden sıyrılarak neşeli bir şekilde devam etti. İlgilendiği kadarıyla, onlar kesildi

aynı bez. Onu rahatsız hissettiren bir farkındalık. "Otoparktan bir giriş var

arkada kullandığımız garaj." Omzunun üzerinden bir göz kırptı.

"Sanki burada bile değiliz."

"Gizli." Ruby izin vermiş gibi yaptı

bilgi bir kulaktan girip diğlerinden çıkıyor. "Pizza getiren adamlar senden nefret ediyor olmalı."

Bir tahtaya vardıklarında gülerek durdu.

Deponun arkasındaki kapıyı ayağıyla dürterek açtı. Onun yanından hızla geçti

karanlık koridor ve kenarlardan yayılan ışıkla başka bir kapalı kapıya doğru devam etti. O

yaklaştıkça nabızı hızlanmaya başladı ama buraya gelmekle kötü bir karar vermiş olma ihtimalini göz önünde bulundurmayı reddetti. Lenny'nin burada olduğunu teyit edecek kadar uzun süre kalacak ve

Brooklyn'in kendi ucuna geri götürmeden önce elinden geldiğince birçok ayrıntı.

Eskort omzunun üzerinden bir el uzandı

kapıyı itmek için. Ruby, Bowen'ı ve yarım saatini gördüğüne dışarıdan herhangi bir tepki göstermemeye çalıştı.

bir düzine adam yuvarlak bir masada oturuyor, gazete okuyor ve sigara içiyor. tüm spor

silahlar. Her zamanki gibi Bowen, siyah bir gözle ve yüzünde acı veren birkaç kesikle övündü. Çabucak, odanın etrafında oturan diğer yedi erkeği saydı, konuşmalarını durdurarak ona göz kulak oldu.

faiz. Onun kapıda durduğunu görünce arkadaşının bakışları genişledi, sonra Mr.

Clean, kim onlara katılmaya gitmişti masada. Diğer adamlar onun tepkisini bekleyerek Bowen'a baktılar.

Sandalyesi geldiğinde sadece birkaç saniye geçmişti.

geri çekildi ve kollarını açarak ona doğru geldi.

"Ruby Doo, ne oldu?" Bowen'ı çocukluğundan beri tanımayan birine,

belli olmak

kaygısız, onu gördüğüne sevinmişti, ama onun gözlerindeki endişenin zenginliğini gördü. Kollarını fırlattı

etrafını sardı ve kulağına fısıldadı. "Onlara hiçbir şey söylemedim ama burada olmamalısın."

"Sen de yapmamalısın. Üzgünüm Bowen," dedi.

geri fısıldadı. Vücudunun gerilen şekli, onun gelme sebebini anladığını biliyordu. O biliyordu

polisler geliyordu ve onu uyarmak için gelmişti. Ruby inancına sımsıkı tutundu

Lenny'ye söylemezdim.

Bunu bir çıkış yolu olarak görecekti. Belki babasının dünyasının daha derinlerine çekilmişti, ama o

hala arka sokaklarda ve motel banyolarında yaralarını sardığı çocuktü. Onun en iyi arkadaş. Ve o da onun kadar buraya ait değildi.

Bowen saçlarına karşı titrek bir iç çekti, sonra geri çekildi, bir kez daha genişçe gülümsedi, ama

çatışmayı gözlerinde görün. Herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle konuştu. "Lenny, fikrini değiştireceğini biliyordum. Ruby geri döndü. Tıpkı eski günlerdeki gibi."

Lenny bir yerden içeri girerken gerildi.

bitişik oda. Tüm güven ve havalı, o

yine de uykusuz birkaç gece geçirmiş gibi görünüyordu. Lenny her zaman bir

inkar edilemez derecede çekici bir adamdı ama koyu sarı saçları şakaklarında grileşmeye başlamıştı, yaşı yanaklarının derisinin sarkmasına neden oluyordu. Siyah elbise pantolonu ve dirseklerine kadar kıvrılmış beyaz düğmeli bir gömlek giymişti. Akıllı gözler onun üzerinde gezindi, yüzünde oyalandı. Lenny'nin bunu şüpheli bulacağını bildiği için gülümsemedi. Aralarında iş ilişkisinden başka bir şey yoktu.

Lenny sonunda, "Onu yeterince uzun sürdü," dedi.

Odada yankılanan kalın Brooklyn aksanı. Elini Bowen'ın omzuna koydu. yanında bir arkadaşının rahat ifadesi tereddüt etmedi.

"Ama Bowen'a her zaman söylediğim gibi, kolay paradan öylece uzaklaşmıyorsunuz."

Kim için kolay? Ruby sormak istedi ama akıllıca kaçındı. "Sanırım haklısın. İşte buradayım. Benim için bir oyunun var mı, yok mu?"

Lenny başını arkaya atıp güldü. "Sen

kesinlikle değişmedi, evlat."

"Evet iyi. Leopar. Noktalar."

Başını ona doğru salladı. "Bu kız korkusuz.

Sanırım ondan uzak kalman, bana yumuşak davranmaya başlamanın nedeni olabilir."

"Yumuşamayacağım," dedi Bowen sessizce.

Lenny garip bir an yarattığı için bariz bir zevkle güldü, ama sonra gülümsemesi ortadan kayboldu.

"Öyle diyorsam öylesin oğlum." Bakışları onunkilere sıkıldı.

"Ve biraz saygı öğrenmek akıllıca olur."

Lütfen bana bir zaman ve yer ver, dedi Ruby, odağı ona geri vererek. "Şirketinizden ne kadar keyif alıyorsam, yapacak işlerim de var."

Yaşlı adamın gözleri ona kısıldı. o tuttu

nefesi, fazla ileri gitmemiş olması için dua etti. Sonra pantolonunun cebine uzandı ve

bir not defteri çıkardı. Adamlardan biri sormadan ona bir kalem uzattı ve bir adres karaladı. Onu yırtıp ona verdiğiinde, ilgisizmiş gibi yaptı ve ceketinin cebine attı. "Tamam mıyız?"

"Şimdilik."

Bowen ve Bay Clean'i başıyla selamlayarak,

döndü ve kapıya yöneldi. Aniden, Bowen'ın onunla gelmesini fena halde istedi. Baraka

üzerine düşeni yapmayı ve kendi başına bir çıkış yolu bulması için ona güvenmeyi planladı, ama huzursuz bir duygu

onu yapabileceklerinin olasılıkları üzerinde kavradı. Karanlık koridorun bir ucundan diğer ucuna yürürken kürek kemikleri kaşınıyordu ama yüzündeki endişeyi görmelerinden korktuğu için arkasını dönmedi.

Bir dakika sonra Ruby ön kapıdan çıktı.

depodan. Derin bir nefes aldı ve yolda bile hızını korumaya odaklandı.

Onun gidişini izliyorlarsa diye kaldırırma. Bitişik sokakları taradı, kendisini beklediğine şüphe olmayan işaretsiz arabayı aradı, ama asla görünmedi. Kaşlarını çatarak köşeyi döndü.

Ve Troy'a tokat attı.

Dirseğini kavrayarak onu kendine doğru itti.

siyah sedan kaldırıma park etti. "Lanet arabaya bin," diye hırladı.

Ruby, taştan oyulmuş gibi görünen yüzünü aradı ve protestonun sadece

işler daha kötü. "Pekala, iyi," diye yanıtladı, onun ses tonuyla uyuşarak. "İşlemleri sonraya saklayın."

Troy sadece birkaç saniye sonra kaldırımdan uzaklaştı ve odağını gördüğü sokaklara böldü.

navigasyon ve dikiz aynası. Sonsuz bloklar için konuşamayacak kadar kızgın göründü ama sonunda sessizliği bozdu. "Ölüm dileğin var mı, Ruby?"

Sorusunu görmezden geldi. "Driscoll o deponun içinde. Teyit ettim." Cevap olarak hiçbir şey söylemedi, sadece dümdüz karşıya baktı, çenesini gıcırdattı. En az yirmi blok gittiklerinde, bir parkın yanında uzanan boş bir araziye girdi.

Yine de dönüp ona bakmadı. "Kızgın olduğunu biliyorum ama bana bak, iyiyim." Emniyet kemerini çözüp yüzünü ona çevirdi. "Bunun için birini aramayacak mısın? Lenny içeride. Ben sadece onunla konuştum."

"Neden bunu yaptın?" Troy sessizce sordu. Sesi Ruby'yi alarma geçirmeye başladı. neden olmasın

Ona bakmak? "Tanrım, bir şey sakladığını biliyordum ama bu..." Başını salladı. "Bu senin standartlarına göre bile aptalca."

"Aptalca?" Mizah olmadan güldü, şok oldu

onun sert sözleri göğsünden süzülüyordu. "Orada olduğunu biliyor muydun? olduğunu biliyor muydun?"

arkasındaki otoparka girip çıkıyor

bina? Ya da Lenny dahil, içeride sekiz silahlı adam mı var?" Direksiyondaki tutuşu

tekerlek sıkıldı ve parmak boğumları bembeyaz oldu ama cevap vermedi. "Hayır, yaptığını sanmıyorum. yardım etmeye çalışıyordum. Ve *yaptım*."

Sonunda ona baktığında, onun yüzünün rengi soldu.

perili ifade. "Senden yardım istemedim. Senin yardımını asla *istemedim* ya da *ihtiyacım* *olmadı*."

"Sormana gerek yoktu." o yuttu

göz kapaklarının ardındaki gözyaşlarını küçümseyerek boğazına bir yumru oturdu. "Benimle ilgili olan şey bu. Bir kere senin köşende olduğuma karar verirsem, kurtulmam çok zor."

Her kelimeyi noktalayarak ona doğru eğildi.

"Köşemdeki insanlar ölüyor Ruby. ölürlər . "

"Bu saçmalık," diye boğuldu, onun ürkütücü tepkisinden korktu. "Grant'ın ölümü için kendini suçlamakta ısrar ediyorsan, seni durduramam. Ama durumlar kıyaslanamaz. Bunu sonunun Grant gibi *olmaması için yaptım*.

Hazırlıklı olmanı istedim."

"Devam et ve bunu kendine haklı çıkar. Bana yalan söylediğin veya yalan söylediğin gerçeğini değiştirmez.

Bir dakikalığına bana güvenmek yerine kasten kendini tehlikeye atmayı seçtin."

Acı bir ses çıkardı. "Sanki taşlarını çıkarmak isteyen pervasız kafa vakaları için lanet bir mıknaş gibiyim."

Göğsünde büyüyen bir acıyla titrek bir kahkaha attı.

"Eh, seni uyarmadığımı söyleyemezsin." Yorumu Troy tarafından beğenilmedi, o yüzden denedi

Yeniden. "Endişelendim. Neler yapabileceğini biliyorum ve seni kaybetmek ya da incindiğini görmek istemedim."

Direksiyonu yumrukladı. "Sence

çok alıştığım için *seni* kaybetmem bir şekilde daha kolay olur muydu? Bu noktada, kafamda bir ölüm daha ne demek, değil mi?" Sesi duyguyla titriyordu. "Durum *aynı* . Nasıl bilmiyorum... Birbirimizi bir haftadan az süredir tanıyoruz. Ama bir şey olsaydı

Bugün Ruby, beni Grant'in ölümü kadar mahvederdi. Belki...

daha fazla. Yani aynı şeyleri hissetmek için çok erkense, çok kötü. Benim için önemlisin. Ve sahip olabilirsin

çoktan gitmişti."

Ruby'nin beklenmedik sözlerini özümseğinde göğsü hızla inip kalktı. Nasıl yapacağını bilmiyordu

cevap vermek.

Söz değil eylem. Tek bildiği buydu. O olmasaydı bugün planını gerçekleştiremezdi.

onun için önemli bir şey hissetti. Bunu neden göremiyordu? Bunu başka türlü nasıl ifade edeceğini bilmiyordu.

Sen de benim için önemlisin, diye fısıldadı, Troy'a ne demek istediğini anlaması için sessizce yalvardı.

ama o sadece sessizce arabanın penceresinden dışarı baktı.

Orada uzun, işkence dolu dakikalar boyunca sessizce oturdular ama ikisi de bir daha konuşmadı. Kızgınlık,

ksknlik ve sürücü koltuğunda Truva'dan yayılan yenilgiye benzer bir şey. Kontakta anahtarı çevirip arabayı çalıştırdığında sıçradı.

"Nereye gidiyoruz?" onlar gibi boğuk bir sesle sordu

otoparktan çıkardı.

"Seni eve götürüyorum."

Sonunda sesindeki panik kadının içine yayıldı.

"Benimle geliyor musun?"

"Numara." Kafasını salladı. "Bunu yapamayız

artık, Ruby."

Kalbi kulaklarında yüksek sesle atıyor, arabanın motorunu boğuyordu. "Ne yap?" Troy cevap vermedi.

"Bana bak!"

Onunla yüzleşmeden önce gözleri bir anlığına kapandı.

O zaman bile, doğrudan onun yolcu koltuğunda oturduğu yere bakıyor gibi görünüyordu.

"Daha önce sadece benimle iş birliği yaparak tehlikedeydin. şimdi? Sana karşı tam bir sorumluluğum." Boğazı duyguyla çalışıyordu. "Bahsetmiyorum bile, kaçınılmaz olarak gemişinizden insanları içeren daha fazla vaka olacak.

Bir daha böyle bir şey yapma riskini alamam. Seni hiç riske atamam."

Silmek ister gibi başını salladı. "Beni güvende tutmak için serbest bırakıyorsun. Bunu mu söylüyorsun?

ılgınca."

"Başka nasıl yapacağımı bilmiyorum. Senden basit bir şey istedim, bana güvenmen, seni güvende tutmama izin vermen ve sen onu bana veremedin."

"Güven benim için *kolay mı sanıyorsun ?*"

"Numara. Yapmıyorum." Tek omzunu yuvarladı. "Aslında, belki de imkansız."

Ruby ön cama, arabalara ve

ağaçlar geçerken birbirine karışıyordu. Sağda, Çin yemeği restoranının üzerindeki binası görölüyordu. Daha bu sabah yatağında Troy ile uyanmıştı. Mutluluk onu zehirlemişti

ama şimdi saatli bir bomba gibi patlamakla tehdit ediyordu. Onu bırakıp gideceği düşüncesiyle göğsü sıkıştı ama o anda onu kalmaya ikna etmek için tek bir şey düşünemiyordu.

Konuştığında sesi duygudan yoksundu.

"Biz tutuklama yapana kadar evde kalmalısın. Sana yeni bir subay atanmasını istedim.

diğeri belli ki işini yapamıyor çünkü. Arkamdaki arabada. Ruby, evi terk edersen seni tutuklama emri aldı." Onun inanılmaz ifadesine tepki vermedi. "Kendini tehlikeye atmanı engellemenin tek yolu buysa, öyle olsun. Bu öğleden sonra bir soruşturmaya müdahale ettin. Seçim artık benim değil."

Ruby onun duygusuzca teslim edilen sözlerini özümsemi,

sonra sıkıca başını salladı. Vücudunda kıvrılan acıyı saklamaya kararlı olarak, omurgasını düzeltti ve bir elini kapı koluna koydu. "Beni şimdi bırakırsan, bu son birlikteliğimiz olacak. Asla geri gelme. Sana günün saatini vermeyeceğim." Onun fırtınalı bakışlarıyla karşılaştı.

"Bu bir söz. Ve asla sözümü bozmam."

Cevap vermesi için ona beş uzun, acı verici saniye verdi, ancak çenesinde çalışan bir kasın yanı sıra ve

en

göğsünün hızla kalkıp inmesi, hiçbir tepki göstermedi.

Ruby arabadan indi ve kapıyı arkasından kapattı. Arkasını dönüp ona göstermeyi reddetti.

gözyaşları yanaklarından süzülüyor. Kimseye onun ağladığını görme zevkini yaşatmazdı. Onu gerçekten incitmek isteseydi, uçan renklerle başarılı olurdu. Kalbi göğüs kafesinden çıkmaya çalışıyormuş gibi hissediyordu.

Elinde anahtarlarla kapıya ulaştığında, kapının hafif aralık olduğunu gördü. Bir an tereddüt etti

eli düğmede, içeri girip girmemesi gerektiğini tartışıyor. Bazen restoran

alt kattaki işçiler, özellikle kış aylarında merdiven boşluğunu sigara içmek için kullanırlardı. Ancak bugün biraz gergin hissetti. Sonra hafif bir acı iniltisi duydu ve bunu hemen anılarından tanıdı.

Bowen. başkası olmadan

diye düşündü, arkadaşının acı çekmesi dışında kapıyı çekip içeri girdi.

Bowen uzak köşede yatıyordu, yerde kıvranıyordu ve kaburgalarını tutuyordu, yüzü kan içindeydi.

Yarı şişmiş gözünde özür dileyerek ona baktı.

"Üzgünüm Ruby, onları durdurmaya çalıştım."

Kapı çarptı ve iki çift el tutuldu.

onu arkadan.

On İkinci Bölüm

Troy, boшта duran arabasında oturdu ve Ruby'nin binasına doğru yürümesini izledi. içinde attığı her adım

ters yön onu giderek daha fazla panikle doldurdu. *yapma hiç geri gel* . İçgüdüleri, ona gitmesini, onu merdivenlerden yukarı taşımasını ve mide bulandırıcı korku geçene kadar onu tutmasını talep ediyordu. Eğer olduysa. Brooklyn'e koşarken hissettiği korkuyu hiçbir zaman silemeyecekti.

oraya vardığında ekibi ateşli silahlarla gidecekti, Ruby çapraz ateşte çaresizdi. O çıkarken arabayı çektiklerinde, rahatlayarak sendelemişti, ama duygunun yerini hızla öfke almıştı.

Ruby'nin kendini böyle savunmasız bir duruma sokması üzerine öfke. Gizliliği yüzünden öfke.

Neye sahip olduğunu göremediği için kendine öfke

planlı.

İnanılmaz derecede tanıdık geliyordu. Bunu daha önce de yaşamıştı, uğruna öleceği kişinin hiç tereddüt etmeden ona bir şans bile vermediğini anladığı saniyelik korku. Ancak bu sefer, bölünmüş saniye, onun göremediği, dayanılmaz bir on beş dakikaya uzamıştı.

bir silah sesi denizinin ortasında Ruby dışında her şey. En büyük korkusu gerçekleşti.

Bunun yapılacak doğru şey olduğuna inanması gerekiyordu.

Ondan ne kadar uzak durursa o kadar güvende olacaktı. Uzaklaşmayı başarmış olabilir kendini

geçmişinden, ama tek bir öğleden sonra boşluğunda, aynı kalabalığa kendini sevdirmişti.

Onun adına. Onunla hiç tanışmamış olsaydı, bu kadar kararlı bir şekilde peşinden gitmeseydi bugün olmayacaktı. İlişkileri, bugün ölümünden kolayca sorumlu olabilirdi.

Binanın kapısını açarken ve

Troy onun arkasından fiziksel bir darbe gibi çarptığını hissetti. O bile yoktu

kez geriye baktı.

Zaten onun görüntüsünü çok özlemişti. Kokusu arabada oyalandı, onunla alay ediyor, onu yastığında koklamaktan aldığı şiddetli zevki hatırlatıyordu. Onun yatağında.

İsa. Bu bir hata gibi geliyor.

Cebinde titreyen telefonu ona bir

çok ihtiyaç duyulan oyalama.

"Bennett," diye yanıtladı, sesi sertti.

"Hey," Daniel'in sesi kulağında cınladı. "Tamam her şey?"

"Hayır lanet olsun."

"Evet, öyle gelmiyor."

Troy burnunun kemerini sıktı. "Rhodes'a baskını ertelemesini söyle. Biz haklıydık.

Otoparktan iki numaralı konuma arka giriş var. Driscoll sekiz silahlı adamla içeride."

Daniel inanamayarak güldü. "Bu yüzden o

oraya girdi, değil mi? Yeri kapsamak için. Tanrım, bununla dolu ellerin var.

Rhodes onunla konuşmak isteyecektir."

"Bok yok. Elimden geldiğince erteliyorum." Arabayı çalıştırdı. "Ona yeni korumalar koyduğumu bilmesini sağla. Tekrar içeri giriyorum."

Troy'un kaldırımından gerçekten uzaklaşması tam bir dakika sürdü, Ruby'nin arkasından içeri girme dürtüsü o kadar güçlüydü ki, uzaklaşabileceğini düşünmedi. Kızın bloğunun sonundaki ilk kırmızı ışıktaki durdu, ayağını frende sıkıca rölantide bıraktı. Işık yeşile döndü ve hala hareket etmedi.

Bu şekilde daha güvende olacağını kendine hatırlattı.

Yıllarca onsuz inanılmaz zorluklardan kurtulmuştu.

Sonra onun hayatına girmiş ve bir hafta içinde hayati riskler almaya başlamıştı. O

tekrar olmasına izin veremezdi. O öğleden sonra onu okuldan eve getirdi, Dricol ile ilişkisini açıkladığında... o zaman çekip gitmeliydi. Bu onun cezasıydı. ne olduğunu bilmek onun kollarında uyumak ve ondan vazgeçmek gibi bir şeydi.

Yine de Troy gidemedi. Fiziksel olarak ondan daha fazla uzaklaşmaya cesaret edemiyordu.

Ruby'nin binasına girmesinin anısı

ve kapıyı arkasından çarparak, zihninde bir döngüde oynadı, bir

Omurgasına tırmanan tanıdık bir korku duygusu. Ani bir düşünceye kapılarak dikiz aynasına baktı, Ruby'nin binasına doğru döndü. Bir şey onu rahatsız ediyordu ve sallanamadı

BT. Sonunda ona çarptığında, Troy harekete geçti. Hızla polis telsizindeki imdat düğmesine bastı, kapısını açtı ve koşmaya başladı.

Anahtarlarını kullanmamıştı. Binaya girmeden önce elini cebine atmış ve anahtarlarını çıkarmıştı ama onları kullanmamıştı.

...

Ruby, kim olduğunu görmek için etrafında dönmeye çalıştı.

onu tuttu, ama onu merdivenlerden yukarı çekerlerken, dizleri her adımda acı verici bir şekilde çarptı. Kot pantolonu yırtıldı, metal dizlerini sıyırdı. Çığlık atmak için ağzını açtı, ama nemli bir avuç

ağzına tokat attı.

Lenny Driscoll merdivenlerin başında duruyordu.

Bir anda kendini uyuşmuş hissetti. Onu sürükleyen adamlar

Onu yaralanmadan tutmak için hiçbir çaba sarf etmiyorlardı ve bu ona tam olarak ne olacağını söylüyordu. O izin verdi

bedeni topallıyor, duygusal ve fiziksel acı hiçbir şey hissedemeyecek hale gelene kadar birbirine karışıyordu.

Hiçbir şey için. Hepsini bir hiç için yapmıştı. Hayatında kaç kez, babası ya da acele ettiği erkekler tarafından, pervasız kibrinin onun çöküşü olacağı söylenmişti? Bir gün kışından dev bir ısırik alacağını mı? Yüzlerine gülmüştü ama haklıydılar. Bugün her zaman yaptığının aynısını yapmış, sonuçlarını düşünmeden kendini riske atmıştı ve şimdi bedelini ödeyecekti. İki defa. Sonuçta o da adamı kaybetmişti. Aşık olduğu bir adam. *Hiçbir şey için* .

Merdivenlerin başına ulaştılar. o zorladı

ayağa kalkıp topallayarak daireye girdi, ama bacakları pes etti ve sonunda kanlı dizlerinin üzerinde kapı çerçevesinin üzerinden sürünerek, gülümseyen bir Lenny'nin yanından geçti.

Aşağılanma onu içten yaktı, ardından özel havuzundan iki tanesini görünce öfkeleni.

ipuçları yarı yarıya kesilmişti. Bir sandalyenin arkasını tuttu ve bir rahatlama iniltisiyle tutarak kendini içine çekti.

Adamlar merdivenlerden aşağı gözden kaybolurken, Lenny'ye meydan okurcasına baktı, tereddüt etmeyi reddetti.

onun soğuk değerlendirmesinde. Kendini evinde hisset, dedi kayıtsız bir omuz silkmeye.

Lenny güldü, ama onun altında yatan siniri hissedebiliyordu. "Almak için ne gerekeceğini merak ediyorum

yüksek atından iniyorsun." Gülümsemesi genişledi. "Daha fazla merak etmemeliyim."

İki adam, kapının eşiğinde yeniden belirdi.

ayaklarının dibinde yarı baygın bir Bowen. Lenny bir tepki bekleyerek onu yakından izledi, ama o

yüzündeki tiksintiyi ve dehşeti uzak tutmayı başardı. Kendi oğluna bunu yaparsa ona ne yapardı? Lenny dairesinin kapısını kapatmak için döndüğünde, sırtındaki küçük silahı gördü.

Gergin bir yutkunmayla Bowen'a bakma riskini aldı ve kendini irkilmekten alıkoyamadı.

Düşüncesiz davranışlarıyla incittiği başka bir insan. Belki de sahip olduğu her şeyi hak etti.

"Oldukça aptal olduğumu düşünüyor olmalısın, Ruby." Lenny

dedi sandalyesini çevirerek. "Doğru gitmeye karar veriyorsunuz, bir yıllığına radarı bırakıyorsunuz ve sonra bir oyun arayarak yeniden ortaya çıkıyorsunuz." Önünde durdu, yüzünün yanına doğru eğildi. "Ve bu, beni becermeye çalıştığının haberini vermeseydi, seni

dışarı bırakan işaretsiz araba yapardı. Depoyu terk ettiği an, oradan defolup gittim çünkü bir baskının geleceğini biliyordum. Haklıydım." Omuz silkti. "Bana haber verdiğiniz için size ve oğluma teşekkür etmeliyim . Geldiğimi sana haber vermek için çekip gitmeden önce kapıdan zar zor çıkıyordun."

"Lanet olsun Bowie," diye fısıldadı titrek bir sesle, sonra

Lenny'nin yönüne baktı. Acıyla karışık utanç. Muhtemelen tutuklamayı bozmuş ve bu süreçte Bowen'ı yaralamıştı. Eğer bunun dışında kalsaydı, bunların hiçbirisi olmayacaktı. Bunun yerine gidip Troy, Bowen ve kendini tehlikeye atmıştı.

tam tersi amaçlanmaktadır. Boğazı sıkıştı, duyguları boyun eğmekle tehdit ediyordu. "Sanırım

canavarlar doğar, yapılmaz. Tanrıya şükür Bowen senin gibi değil."

Lenny'nin gözleri tehlikeli bir şekilde parladı. Adım attı

ondan uzaklaştı, ensesini sarsıntılı hareketlerle ovuşturdu. Sonra dev bir adım attı

ileri atıp yüzüne tokat attı, onu sandalyeden düşürmeye yetecek kadar sert. Yanağından yayılan acı verici bir acı; dudaklarından şaşkın bir çığlık koptu. Bowen yanında yerde kıpırdanarak onu korumaya çalıştı, ama o elini onun yanağına koydu ve ona yerde durmasını söyledi.

Onun hatası için daha fazla cezalandırılmasını izlemeye dayanabileceğini düşünmüyordu.

Bir el boynuna doladı ve onu yerden kaldırdı.

zemin. Derin nefesler içinde boğularak ve sürüklenerek koltuğa geri atıldı. Çaresizce,

Lenny'nin silahını almak için kotunun arkasına uzanmasını izledi.

Budur. İşte bu , o da yüksek sesle söylemeye başlayana kadar zihni sürekli tekrar etti.

Ruby gözlerini sımsıkı kapattı, gördüğü son görüntünün Lenny'nin yüzü olmasını istemiyordu.

Apartman kapısı kırılarak açıldı, ardından

bir silahın bariz şekilde düdüğü ve vücudunu hızla dolduran rahatlama gönderen bir ses.

"O silaha uzanmam Bay Driscoll." Troy'un sesi şiddetle titredi. Lenny'nin iki adamı da ceketlerine uzanıyor. "Siz ikiniz de. Yedeklemem az önce geldi. Binadan dışarı çıkamayacaksınız."

Troy'un arkasındaki daireye birkaç polis memuru daha girdi, silahlar çekildi. hızlı ile

Verimlilik, Lenny'nin adamlarını silahlarından mahrum ettiler ve onları kelepçelediler. Troy, diğer tehditler ortadan kalkana kadar silahını Lenny'nin üzerinden çekmedi ama sonra Lenny'nin silahına el koydu.

kemerini bağladı ve kelepçelemek için onu aşağı itti. Ruby, daireye girdiğinden beri ilk kez Troy'u görebiliyordu.

Kelepçeleri istifa etmiş bir Lenny'ye yerleştirirken,

Troy'un bakışları endişeyle onun üzerinde gezindi, harap olmuş dizlerini görünce dişlerini sıkı. iki memur

o

O'Hanlon'dan tanındı, sanki ne yapacağını tahmin ediyormuş gibi Lenny'yi kelepçelemek için devreye girdi.

yapabilir. Onu izlerken yüzünde pişmanlık, özür, öfke ve ihtiyaç vardı. ama çok fazla

Onun da ağırlığına dayanamayacağına dair duygular içinde savaşıyordu. Bu ona yaptıklarını hatırlattı. Onu nasıl riske attığını. Birlikte olabileceklerini riske attılar.

Ve onun pişmanlığını görmekten nefret ediyordu çünkü bunu hak etmiyordu.

"Bana iyi olduğunu söyle," diye sordu

kendini kontrol altına aldı.

Ruby titrek bir baş hareketiyle bakışlarını ondan ayırdı.

ve hasarı onarmak için yapabileceği bir şeye odaklandı. Sandalyeden düştü

dizlerinde neden olduğu acıyı görmezden gelerek yere çöktü ve Bowen'ın yüzündeki kanı silmek için ceketinin kenarını kullandı. Onu omuzlarından silkerek güçlükle oturur pozisyona getirdi. Genel olarak odaya baktı.

"Birisi lütfen ambulans çağırabilir mi?"

Troy'u arkasında hissetti. "Zaten üzerinde

yol." Yanına diz çöktü, ama o onu görmezden geldi, gözlerinde sempati görmeye dayanamadı.

Bir kolunu beline doladığını hissetti ve sıcaklığına yaslanma dürtüsüne zar zor direndi. "Koltuğa otur bebeğim. Dizlerin..." Boğazını temizledi. "Ambulansa da ihtiyacın var."

"Numara. İyiyim."

"İyi değİlsin," diye rendeledi. "İkimiz de iyi değİliz."

Sanki bir ipucu varmış gibi, üç sağıık görevlisi içeri girdi.

daire ve sonunda konuşan Bowen, doğruca gitti. Burada iyiyim Rube, dedi.

Troy'u izlerken düşünceli bir ifade. "Git kendine yamalı."

Sağıık görevlisi onu keserken Troy onun üzerinde durdu

yaralarını temizleyip bandajlayabilmesi için dizine kot pantolon koydu. Troy'un üzerindeki gerilimi hissedebiliyordu ama kendi zihinsel gerilimi onunkiyle kolayca eşleşıyordu.

Her şeyden çok, herkesin dairesinden çıkmasını istedi, böylece yüzünü bir yere gömebildi.

yastık ve ağla. Bir yıl önce babası tekrar yola çıkmak için ayrıldığından beri ağlamamıştı. Şimdi, dış kısmında patlamaya hazır küçük çatlaklar oluşuyormuş gibi hissediyordu.

Lenny ve adamlarına merdivenlerden aşağı kadar eşlik edildi.

ve ayrı devriye arabalarının arkasına yerleştirildi. Üçü de kaba davranışlarından şikayet etti.

avukatlar gittikleri gibi tedavi ve bağırdılar. Bowen'ın yaraları daha fazla tıbbi tedavi gerektirdi ve şiddetle itiraz etmesine rağmen, sonunda onu ikna ettiler, eğer dikiş atmazsa, yüzü düzgün bir şekilde iyileşmeyebilir.

Bu onu harekete geçirdi.

Sonunda o ve Troy yalnız kaldılar.

apartman. Kapıyı son memurun arkasından kapattı ve yüzünü ona döndü. O başladığında konuş, sözünü kesti.

"Ne diyeceğini zaten biliyorum, bu yüzden

lütfen... Nefesini tut."

"Ne diyeceğim hakkında hiçbir fikrin yok."

Ruby başını kaldırdı ve bakışlarının üzerinde perçinlendiğini ve onu içeri çektiğini gördü. Kız hemen başka tarafa baktı.

"Tabii ki yaparım. Kendimi ve sen de dahil başkalarını tehlikeye attım.

aptalca davrandım. Hem kendi iyiliğim hem de senin iyiliğin için senden uzak durmam gerekiyor." o verdi

tek, titrek baş sallama. "Sonunda bir konuda anlaştık. Gitmekte haklıydın. Benden mümkün olduğunca uzaklaşmalısın."

Troy çok hareketsiz kaldı, yüzünde huzursuzluk dolaşıyordu.

"Yakut—"

"Sadece beni bırak. Lütfen."

"Benden bunu isteme," dedi ona doğru yaklaşarak. "Bugün ikimiz de hata yaptık ama doğru şimdi, bu anda, birbirimize ihtiyacımız var. Gururun buna engel olmasına izin verme."

"Bu gururla ilgili değil." Sesindeki yenilgiden nefret ediyordu ama uyuşukluk başka hiçbir şeye izin vermiyordu. Belki de reddetmesi *gururuna* dayanıyordu. Son bir saat içinde, onunki muazzam bir darbe almıştı.

Maruz kaldığını, utandığını hissetti... Şimdiye kadar savunduğu her şey yüzüne fırlatılmıştı. Fakat

Şu anda nedeni umursamıyordu, sadece kırık parçaları kazımak için onu rahat bırakmasını istediğini biliyordu. "Eve git Troy. Kötü adamı yakaladın ve pervasız kurtardın

kesin ölümden baş vaka. Bitti."

Troy onun önünde diz çöktü, sesi duyguyla titriyordu. "Hayır değil. Ama şu anda söylediğim hiçbir şey geçmeyecek, değil mi?" Cevap vermedi, boş bir ifade tutmak için elinden gelenin en iyisini yaparken sadece ona baktı. Ayak bileklerini kavradı ve sıcak ellerini yavaşça dizlerinin arkasına kaydırды, dokunuşu o kadar acı vericiydi ki tüm vücudu kontrolsüz bir şekilde sallandı. Sonra

Son bir saatin duygusal çalkantısı, dokunuşu onu yok ederken bile iyileştirici bir merhem gibi geldi. Troy öne eğildi ve her öpücük arasında özür dileyerek dizlerindeki bandajlara hafif öpücükler kondurdu.

"Çok üzgünüm Ruby. Çok üzgünüm."

Boğazı, kırılmak için can atan hıçkırıklarla tıkanı

Bedava. O gitmeyecekti. Bunu onun yüzünde, ifadesinin sertliğinde görebiliyordu. Elleri uzanıp onun çatılmış alnını izlemek için ağırıyordu.

Sakalının yanağına değdiğini hisset. Ama aynı derecede güçlü bir başka yanı, kusurlarını ancak şu anda onun yüzüne baktığında görebiliyordu.

bırakması gerekecekti . Soğukkanlılığı geri dönüşü olmayan noktayı geçmeye başlamıştı.

Sana söyledim, eğer gidersen, bu son beraberliğimiz olacak, diye fısıldadı ve yüzünün bulutlanmasını izledi.

"Ben asla bir sözden dönmem Troy. Çık *dışarı* ."

Çıkmadan önce kapıda durdu. "Onlar

bir açıklama yapmak için gelmen gerekecek. Seni kendim almak istiyorum, ama başka birini tercih edersen..."

"İsterim."

Bir kez başını salladı. Kapıdan çıktığında bir

az sonra tanıdığı memurlardan biri geldi, kendini Brent olarak tanıttı ve arabayı sürdü.

onu istasyona indir. Troy'u geldiğinde cam bir bölmeden gördü ama sorgu odasına götürülürken onu görmezden geldi. Neyse ki, Brent ifadesini aldı. o yoktu

Manhattan'a giderken onu konuşmaya zorladı ve onu orada gereğinden fazla tutmadı, ki bunu takdir etti. Tekdüze cevaplarını yasal bir deftere not ederken, olaylarla ilgili ayrıntılı anlatımı ve bunların ardındaki sebepler kendi kulaklarına nahoş geldi ve onu daha da derinlere batırdı.

içine düştüğü kara kuyu.

Brent ona Brooklyn'e geri dönmeyi teklif etti, ama o reddetti, umutsuzca geri dönmek istedi.

ona Truva'yı ya da öğleden sonraki olayları hatırlatan her şeyden uzaktı. Yarım saat sonra eve geldiğinde barajın yıkıldığını hissetti. Apartman kapısını çarptı, topallayarak yatağına gitti, uzandı ve çok uzun bir süre ayağa kalkmadı.

Onüçüncü Bölüm

Troy'un görüşü beşinci bardak viskiyi doldururken bulanıklaştı. Ne kadar zaman olduğunu hatırlayamadı

kapıdan içeri girip yemek odası sandalyesine düştüğünden beri geçmişti. Saniyeler, saatler, günler olabilirdi. Beyninde bir türlü sallayamadığı bir görüntü vardı. onun gevşek

amaç hafızasından silinene kadar içmekti, ama ne kadar çok likör tüketirse o kadar içki içiyordu.

Daha çok Ruby'yi düşündü, yaralanmış ve kanamış, kendi ölümünün yüzüne bakıyordu. Eğer bir saniye sonra olsaydı... sadece bir saniye...

Bardağı dudaklarına kaldırdı ve uzun bir süre

çekin, sıvı içinden geçerken göğsündeki yanığı karşılayın. Görüntü tek başına olurdu

Hayatının geri kalanında ona kabuslar yaşatmak için yeterliydi, ancak daha sonra onun mağlup tavrı onu daha da kötüleştirdi. Hayatında bir gün bile mağlup olmamıştı. Sahip olduğu her kuruşunu üzerine yatıracaktı.

Bunu ona yapmıştı. Ona tutunacak bir şey vermeden. Savaşmak için bir sebep yok.

Onu, cinayete meyilli bir suçluyla tek başına savaşması için bırakarak uzaklaşmıştı. asla affetmezdi

kendisi.

Hiçbir zaman.

Troy sandalyesini geri itti ve ayağa kalktı. adım attı

mutfak, bir düşünceden diğerine yarışan zihin.

Uyuyor muydu, kaçındığı kabuslarla savaşıyor muydu? Acı çekiyor muydu? Düşünce onu yaptı

deli. Yaraları Ruby'nin değil de kendisininmiş gibi acıttı.

Umutsuzca bir dikkat dağıtmaya ihtiyacı vardı, yoksa

elinde kalan azıcık akıl sağlığını kaybetmek. Bugün birden fazla nedenden dolayı cehennem olmuştu. onun kapmak

Telefonu masadan kaldırdığında, bu sabahtan beri korktuğu aramayı daha fazla erteleyemeyeceğini biliyordu. Derin bir nefes verdi ve yıllardır hızlı aramada kullandığı numaraya bastı. Judith,

Grant'in dul eşi, üçüncü çalışta cevap verdi.

"Merhaba?" Judith'in sesi, bir ikili ile birlikte

arka planda çocuk sesleri. O kadar tanıdık geliyordu ki, bir an duraksamasına neden oldu.

"Merhaba?"

"Judith, onun Truva'sı."

"Troy," diye onu sıcak bir şekilde selamladı. "Bugün arayacağımı hissettim."

Yemek odasındaki sandalyeye geri oturdu. "BEN

daha önce aramalıydı. Yoğun bir gün oldu."

Nefesinin altından güldü. "bunları hatırlıyorum

çok iyi."

Elbette yapardı. "Nasılsınız?"

"Oh, bilirsin... başa çıkma. Grant olurdu

bugün otuz." İçini çekti. "Harika bir parti olurdu."

Troy gülümsedi. "Doğru hatırlıyorsam, bu yirmi sekizinci için, çocukların Slip'N'ini kurmakta ısrar etti.

Ön çimenlikte kayın."

"Evet. 2 :00'de . Komşular çok heyecanlıydı."

İkisi de güldüler. "Peki New York nasıl bu kadar

uzak?"

Aynen böyle, inatçı düşünceleri Ruby'ye geri döndü. Suçluluk ona saldırdı. En iyi arkadaşının

dul diğer hattaydı ve Ruby'yi kafasından çıkaramadı.

"Uh-oh. Radyo sessizliği asla iyiye işaret değildir. Adı ne, damızlık?"

"Judith, biz gerçekten-"

"Lütfen," diye yalvardı, sesi aniden ciddileşti.

"Birkaç dakikalığına kafamı dağıt Troy. Memnuniyet duydum."

Troy donuk olduğu yerde alnına masaj yaptı

zonklama oluşmuştu. "Yakut. Adı Ruby. O, tavırları olan profesyonel bir havuz dolandırıcısı.

lanet Illinois büyüklüğünde. O kışında muhteşem bir acı." Yavaş bir nefes vererek koltuğuna yaslandı. "Ayrıca güzel, cesur ve sadık. Ve kendi iyiliği için fazla zeki."

"Lanet etmek. ne halt ediyorsun zamanını

benimle konuşmak için mi?" Judith güldü. "Profesyonel bir havuz dolandırıcısı, ha? Bahse girerim bu güvenli, sıkıcı kariyer seçimine gıdıklanmışsındır."

"Açık mıydı?"

"Ha." Judith bir an sessiz kaldı. Troy, kendi resmini çizdiğini neredeyse duyabiliyordu.

sonuçlar. "Biliyorsun, Grant gecesinden hiç bahsetmedik...

bilirsin," diye tereddütle başladı. "Şu anda hazır olduğumu bile düşünmüyorum. Ama Troya? İkimiz de biliyoruz

Söylediğin ya da yaptığın hiçbir şey onu içeri dalıp kahraman olmaya çalışmaktan alıkoyamazdı. Bir kovboyla evlendim. Başından beri biliyordum." Bir vuruş geçti. "Ve ben onu bunun için sevdim , buna rağmen değil."

Sözleri üzerine küçük bombalar gibi düştü

Troy'un kafası, tükettiği alkolün getirdiği sisi doğrudan keserek. "Judith-"

"Gitmek zorundayım. Çocuklar..." Judith sözünü kesti. Konuşmanın onun için çok fazla olduğunu hissetti.

O da hoşçakal dedi ve telefonu kapattı, sözleri kafasında çınlıyordu. Hiç beklemiyordu, hatta

Grant'in ölümünden kendisini bağışlamasını istedi, ama aylardır ilk kez bir huzur duygusu hissettiğini inkar edemedi. Kendini daha iyi hissetmiyordu, bu çok daha uzun sürerdi ama eskisinden biraz daha hafif hissediyordu.

Onu buna rağmen değil, bunun için sevdim.

Troy ayağa kalktı ve pencereden dışarı baktı.

Brooklyn. Ruby'nin O'Hanlon's'a girdiği andan itibaren hiçbir şeyin *güvenli olmadığını* biliyordu.

Onun hakkında.

Yine de onu durdurmamıştı. Takıntılı bir adam gibi peşinden gitmişti, hiçbir şey yapamayacak durumdaydı.

Onu kollarında tutandan başka bir seçenek yoktu. Onu heyecanlandırmış, meydan okumuş ve onu hissettiren her şeyi dışlamak için bu kadar çok zaman harcadıktan sonra onu yeniden insan yapmıştı.

Troy'un başı sanki onu dik tutan bir ip kesilmiş gibi öne düştü, mide bulandırıcı bir çukur oluştu.

onun kederli yüzünü hatırladığında midesinde

arabasından indiği gibi. Onunla olamayacağını söyledikten sonra. Tanrım, terk edilme sorunları olan bir kıza âşık olmuştu ve ona çoktan ondan farklı olmadığını kanıtlamıştı.

geçmişte aynı şeyi yapmış olan herkes. Ona bir daha asla günün saatini vermeyeceğine söz vermiş, *cehennem gibi inatçı* bir kız.

Bu sefer iyi ve gerçekten berbattı. Ne yazık ki onun kadar inatçı ve kararlı olabilir.

Ruby bir şey istediğinde. Hiçbir dünyada onu kabul etme olasılığı yoktu.

karar ver ve gitmesine izin ver. Şu an itibariyle, kendi lehine çalışan tek bir avantajı vardı.

O da ona kapılmıştı.

Kaybetme korkusuyla kör olmasaydı

onu, bugünkü riskli numarasının Ruby'nin ona söylemenin benzersiz yolu olduğunu fark ederdi.

Yarın ona nedenini hatırlatması gerekecekti.

...

Ruby, on iki saatlik kesintisiz uykunun ardından ertesi sabah nefes nefese uyandı. Sanki beyni varmış

zorunluluktan kapanmış, karanlık, rüyasız bir boşlukta uyumuştı. Ancak şimdi, önceki günün olayları bir netlik patlamasıyla geri döndü ve onu tekrar yastığına fırlattı. Troy'un ayrılık sözleri üzerinde uçuşarak onu yeniden katletti. Dizlerinin üzerine çökmüş, onu öpmüş ve özür dilemişti.

Yani onu dışarı atmıştı. Bu onu deli mi etti yoksa aptal mı?

Hayatında iki kez terk edilmenin acısını hissetmişti.

Önce babasıyla, dün de Troy'la. Kendini büyük bir acıya açmıştı ve

gardını indirdiği için maça ödüle layık görüldü. Onun iyiliği için ayrıldığını ama bu süreçte kalbini kırdığını ve hatırlayabildiğinden beri ilk kez her zamanki içsel gücünün elinden alındığını hissetmişti. Koltuğa oturup Lenny'nin silahını çekmesini beklediğinde, küçük bir parçası savaşılamayacak kadar yorgundu. Bu tür bir zihniyet onun gibi biri için tehlikeliydi. Baraka

her zaman bir kurtulan olmuştur ve beş dakika içinde Troy'un ayrılması onu bundan mahrum bırakmıştı. Onu affedemezdi, kendini de affedemezdi.

Kalbinin her sıkıcı atışı kulaklarında yankılandı

sanki kelimenin tam anlamıyla zarar görmüş gibi. Düşünmek, hareket etmek ya da nefes almak acı veriyordu. Ona giderek, düşüncesiz davranışları için özür dileyerek ve ayrıldığı için onu affederek kendini düzeltebilirdi. Bütün acıları alacaktı. Bir daha ki sefere kadar. Her zaman bir dahaki sefere olurdu.

Dizlerini bükerek test ettikten sonra

karnını tutarak bacaklarını yatağın kenarından sarkıttı ve duşa girdi. hiç istememek dünü hatırlatarak, bandajları yırttı ve çöp kutusuna attı. Güç çekti

Hasarlı cildinin üzerine akan sıcak su, uyuşmayla savaşmaya yardımcı oldu. Bu

onu yenemezdi. Çok fazla planı vardı ve çok ileri gitmişti. Dün kırılmıştı, bu yüzden bugün, kendini düzeltmeye başlayacaktı.

Külleri ayırın ve hayatta kalan kısımlarının üzerine inşa edin. ona göre yeni parçalar ekleniyor

gitmiş.

Her zamanki gibi lehimleyerek.

Ruby, acı verici şeyleri engelleme konusunda çok deneyime sahipti.

düşünceler. Troy'u düşünmek canımı yakıyordu, o yüzden düşünmedi.

Belki de şu anda, her şey bu kadar tazeyken, başarının imkansız olduğu ortaya çıktı. Ama zaman bitti,

o yapardı. Hayatına giren, vücuduna, kalbine sahip olmayı emreden adamı unutacaktı. Sonuçta, başka seçeneği yoktu, değil mi?

Onu 9:00 yapmanın ne kadar önemli olduğunu bilmek

Sınıfım, kotunu giydi ve ayaklarını deri çizmelerinin içine soktu. Bilardo sopası köşeye oturdu, gözüne takıldı ama her zamanki gibi onu tutup omzuna asmadı. Merdivenlerin sonunda, kapıyı iterek açtı ve bir anda durdu.

Troy arabasına yaslandı, kollarını kavuşturmuş, açıkça onu bekliyordu. Korkunç görünüyordu, gözleri kırmızı-

kenarlı, saç her yöne yapıyor. Onun çıkışını görünce arabadan indi ve ona doğru bir adım attı.

Ruby hiç düşünmeden geri çekildi. Aksi takdirde, tüm gücüyle ona koşar ve fırlatırdı.

kendisi ona. Bu asla işe yaramaz. Tam kenarda sendeledi ve eğer ona dokunursa, elleri savrulur vadiye düşecekti.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, hissettiğinin yarısı kadar zavallı çıkmadığını duyduğuna minnettardı.

"Sana bittiğini söylemiştim."

"Lanet olsun." Hemen cevap verdi,

kararlılıkla karşı karşıya. "Dün ikimiz de hatalar yaptık, ama bundan uzaklaşmamıza izin vermeden lanetleneceğim." Yaklaşınca başını yavaşça salladı. "Burada bitmiyoruz. Bunu biliyorum çünkü buna *izin vermeyeceğim*."

"Yürüyen sensin." En kısa sürede

kelimeler ağzından çıktı, onları geri almak istedi.

Onu ne kadar incittiğini bilmesini istemiyordu.

Bu kadar incitmek *istemeditim* . Eğer bundan bahsederse, acı daha da kötüleşecekti. "Bak buna vaktim yok. Sınıfım var." Metro girişine doğru yürümeye başladı ama adamın sözleri onu durdurdu.

"Dün lanet olası bir blok yapmadım,

Ruby." Sabırsız elini saçlarının arasından geçirdi.

"Bak, ikimiz de inatçı kızgınlarız ve savaşağız. Erken ve sık. Ama geri dönmeden önce *asla* bir bloktan fazlasını yapmayacağım. Sana sözüm *budur* . Ben de sözlerimden caymam." Elleri kalçasında, kendini sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi derin bir nefes aldı. "Seni kaybetme korkumun bizi ayırmasına izin verirsem, aynı lanet sonucu alırım. Bu korkuyla savaşılabilmemin tek yolu, benimle savaşmandır."

Ham, dürüstçe savunmasını devirdi. "Yapmıyorum

Şu an içimde bir kavga var, Troy," diye mırıldandı daha iyi düşünmeden önce.

"Evet yaparsın." Uzandı ve onu kucakladı

yanaklar. "Tanıdığım herkesten daha çok kavga ediyorsun. aksini düşündürdüğüm için özür dilerim

bir saniye."

Ruby geri çekildi, bir kez daha

metro yönü. "Ben de üzgünüm. Ama bunu yapamam."

"Yarın geleceğim," diye seslendi.

ondan sonra. "Ve o günden sonra. Her gün, senin için geleceğim. Ne kadar sürerse sürsün, Ruby.

Senden vazgeçmiyorum."

...

Troy sözüne sadık kalarak bir hafta boyunca her sabah geri geldi. Ruby her gün uyandı ve oturma odasının penceresinden dışarı baktığında onu arabasına yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, soğukta onu beklerken buldu. O ilk sabahtan sonra birbirleriyle konuşmadılar.

Gerek duymadılar. Bilmesi gereken her şey Troy'un gözünden kendini gösteriyordu.

Tek bir bakışla, ona hiçbir yere gitmeyeceğini söyledi. Günden güne geri dönecekti ona eziyet et.

Bazı sabahlar, sanki onu başının üstüne atmak istiyormuş gibi sabırsızca ona baktı.

omuz silkip onu yukarıya taşıyın. Ruby'nin yürümeyi en zor bulduğu zamanlardı. Ona olan ihtiyacı gün geçtikçe daha da arttı ve onun bunu bildiğini hissetti.

Onu telefonla arayıp yatakta uyandırmaya başladı. Bir keresinde, daha iyi kararına karşı nihayet cevap verdiğinde, "İçeri girmeme izin ver bebeğim. Şimdi."

Daha önce soğuk bir duş almaya zorlanmıştı.

o gün ders için daireden ayrılmak.

Hafta geçtikçe, onun varlığı başladı

onu rahatlat. Hatasını ve her seferinde yarattığı acıyı görmeyi bıraktı.

ona baktım. Bunun yerine, onun sözlerini ezberleyebileceği sabahları sabırsızlıkla beklemeye başladı.

görüntü ve

bütün gün yanında taşı. Söylediklerine, bitmelerine izin vermeyeceğine inanmaya başladı. O fark edene kadar her gün geri geleceğini.

Bir şey, zaten kesin olarak biliyordu. Onu unutmaya yönelik planı, daha ilk aşamalarında başarısız olmuştu. Ortaya çıkmaya devam ettiği, seksi, uykusuz ve kararlı görüldüğü sürece, ona karşı hisleri sadece yoğunlaşmaya devam edecekti. Bu onu okulda takip eden ve eve getiren adamdı.

Sanki kaybolacakmış gibi uyurken onu sıkıca tuttu. Onu daha fazla cezalandırmak istemiyordu.

Uzaklaşma nedenleri bencil değildi, ama tam olarak böyle davranıyordu. Bencil.

Onu ve bu süreçte kendisini cezalandırmak.

Artık değil , diye karar verdi Ruby o sabah yataktan fırlarken, günlerde olduğundan daha çok kendisi gibi hissediyordu. Bornozunu giydikten sonra, Troy'a ilk kez bakmak için sabırsızlanarak yüzünde bir gülümsemeyle pencereye doğru yürüdü.

O orada değildi.

Ruby'nin midesi yere düştü. o çekti

pencereden yukarıya doğru eğildi, bloğun aşağısında arabasını aradı, ama görünürde yoktu.

Titreyen elleriyle pencereyi kapattı ve loş dairede hareketsiz durdu. Aklına gelen ilk düşünce, *Oh, Tanrım oldu. çok bekledim* .

İkinci düşüncesi mi? *Bunu vidala* .

Cep telefonunu şarj cihazından çıkardı ve pencerenin önünde volta atarken Troy'un numarasını tuşladı. İlk çalışta cevap verdi. "Selam ben-"

"Bir hafta? Limitiniz bir hafta mıydı? Dedin

ne kadar sürerse , neredesin?" Boğazındaki sıkışmayı yutkundu. " *Senin* baş belası olduğumu söyledin. Pekala, kışını buraya getir de başımın belası olayım. Belki bir hafta sonra vazgeçtin, ama ben vazgeçmedim. Seni özledim, tamam mı? Seni özlüyorum ve senin dışarıda olman gerekiyor."

" *Ruby* ," diye araya girdi. "Pencereden dışarı bak." Tam zamanında döndü ve telefonu hâlâ kulağına tutarken kaldırımı yanaşıp arabasından indiğini gördü. "Biraz trafiğe takıldım."

"Ah," diye beceriksizce idare etti. o yapmadan önce

Dondurucu havada ince bir cübbe giyip ayakkabısız dışarı çıkma zekasını düşündü, telefonu düşürdü ve apartman kapısını açtı. Merdivenlerden koşarak indi ve binadan çıktı.

Troy kapıyı açtığında kapının diğer tarafında durdu, kollarına atlamadan önce onun görüntüsünü yiyip bitirdi.

"Tanrım, seni özledim, t-"

Ağzı onu kesti. Bacaklarını sardı

beline doladı ve onu öptü, sahip olduğu her şeyi içine döktü. Öpücüğüne karşılık verdi

onu bina koridoruna geri çekerken ve onunla birlikte merdivenleri tırmanmaya başladığında işkenceyle inledi.

uzun gövdesine yapıştı. Onun dairesine girene kadar havaya kalkmadılar ve Troy arkalarından kapıyı tekmeleyerek kapattı.

"Belki de trafiğe daha erken çıkmalıydım," dedi.

ağzına doğru mırıldanarak onu güldürdü.

Çaresizce tenini hissetmek için vücudundan aşağı kaydı ve hemen onu çıkarmaya başladı. çamaşırlar.

Ağızları açgözlülükle birbirinin üzerine eğilirken ceketini ve gömleğini çıkardı. Endişeli parmakları kemer tokasını çalıştırdı, sinek arkasındaki kalın sırtı hissettiğinde dudaklarından bir inilti geçti. Avucunu avucunun üzerinde gezdirmek için durduğunda, Troy'un başı omzunun üstündeki kapıya doğru düştü.

"Tanrım, lütfen ona dokun. Çok fena acıyor," diye homurdandı, kendini pantolonundan kurtardı. "Ben oldum

her sabah burada çıplak ve yumuşacık olduğunu bilerek çıldırmak. şimdi sana sahip olmalıyım,

bebek. İzin ver seni alayım yoksa aklımı kaybedeceğim. düşünemiyorum. düşünemiyorum .
"

Ruby cübbesinin yere düşmesine izin verdi ve saniyeler içinde onu kapıya doğru kaldırdı ve derine indiler, rahatlama iniltileri aralarında çarpıştı.

"Pes ettiğini sanıyordum," dedi kararsızca, ağzı adamın çıplak omzunda hareket ediyordu.

Troy hareketsiz kaldı ve onu gözlerinin içine bakmaya zorladı.

Orada gördüğü şey kalbinin göğsünde yüksek sesle çarpmasına neden oldu. Dudaklarını yumuşak bir şekilde öptü, sonra döndü ve onları yatak odasına doğru yürüttü. onu yatırdı

buruşuk çarşaflar ve onun üstüne geldi,

dirseklerine yaslanarak. "Orada durup sonsuza kadar beklerdim. asla şüphe etme

o." Kalçalarını ileri itti ve Ruby nefesi kesildi. "Bana uykusuz geceler yaşatacaksın, Ruby ve ben de imzalıyorum. Sensiz çok daha uykusuz geceler geçireceğim." Yere eğildi ve

boynunu öptü, hareket etmeye başladı. "Tartışacağız ve sonra barışacağız. Ve her seferinde, olacağız

Onun için daha güçlü." Yoğun ifadesi yumuşadı. "Basit. Sen benim içinsin, Ruby."

"Ben senin için," diye nefes aldı.

Troy gülümsedi, ellerini tuttu ve tuttu.

Ritmi arttıkça başını salladı. "Şimdi. Benim olduğunu söylediğini duymaktan bıkana kadar bu yatakta kalacağız. Önümüzdeki birkaç saat boyunca ağzından çıkmasına izin verilen tek şey bu. Anlaşıldı mı?"

Gözleri titreyerek kapandı, başını salladı. "Evet."

Alt dudağını ısırды. "Kurallara uymak."

"Ben seninim Troy. Ben seninim. *senin* ."

Seksi, baskın polisleri sever misin?

başlangıcına göz atın

O'nun olanı korumak

Görev Hattı serisinin ilk kitabı

Tessa Bailey tarafından

Kanundan ve kanundan kaçıyor

onu kötü istiyor .

Fırsat çok lezzetliydi

Zencefil Peet geçmek için. Bulduğu para dolu cüzdan -tam olarak 50.000 dolar- ona

ve genç kız kardeşi ihtiyaç duydukları yeni başlangıç. Bu yüzden parayı, gotik kardeşini ve onların gerçek boyutlu Dolly Parton heykelini alır ve bir toz bulutu içinde Nashville'den dışarı üfler. *Chicago, işte geliyoruz ...*

Görünüşe göre Chicago'da oldukça seksi polisler varmış. Derek Tyler gibi ateşli, ateşli, yaramaz görünümlü polisler,

bir kızı yiyip daha fazlası için yalvarmasına izin verecekmiş gibi görünen. Ve *daha fazlası* . Baştan çıkarıcı olsa da, yan komşunun seksi cinayet masası teğmeni ile ilişkiye girmek, lapa lapa bir kız için ufacık bir sorun teşkil eder. Ama kesin olan bir şey var - Derek onun peşinde ve sadece bir tattan fazlasını istiyor.

Ve ona göre, sahip olmak yasanın onda dokuzu.

Birinci bölüm

Çalmak ya da çalmamak, işte bütün mesele buydu.

Ginger Peet şişe sarışın düşündü

önce sararmış aşk koltuğuna yayılmış

dikkatini kadının elindeki para dolu ağız açık çantaya verdi. Dudaklar sıkıştı, o

atasözü melek/şeytan etiketi ekibinin omuzlarında ortaya çıkıp çelişkili durumları ortadan kaldırmasını bekledi

tavsiye.

Hiçbir şey olmadı. Ve bu sadece anlamadı mı?

Bunun yerine, vicdanı göğsünden dışarı fırladı, odanın diğer tarafına geçti ve üzerine tündü.

1992'de kullanılmayan dev stereo sistem. Kollarını kavuşturup, "Birlik dağılsın" dercesine omuz silkti.

Anladın."

Ginger tek kaşını kaldırdı. ona göründü

hayal gücü zaten vicdanının yokluğunu fazlasıyla telafi ediyordu.

Pis halinin üzerine çöktü, dizlerini göğsüne çekti ve titrek bir nefes aldı.

nefes. Bobby's Hideaway'deki gece vardiyası her zamanki gibi çılgındı, düelloya ne oldu?

Bekarlığa veda partileri ve Vanderbilt'ten erkek kardeşler sabah 4:00'e kadar ona içki siparişleri çılgılık atıyor

Nashville şehir merkezinde tipik bir gece.

Çoğu gece, onlarla birlikte çılglık attı.

Rol oynamak. Honky-tonk müziğinin üzerinde duyamadığı şakalara gülüyordu. olarak vermek

aldığı kadar iyi. Bu gece, müdavimleri için tek bir gülümseme toplayamayınca eve gelip onu bekleyen bir yığın nakit bulması tamamen tesadüf müydü?

Ayrıca, anneleri gözlerini karartmamıştı.

aylar içinde kapı, ama uğrayıp biraz kestirmek için bütün gecelerin içinde bu geceyi seçmişti. Son kez

Ginger, Valerie ile konuştu - tamam *tartıştı* - *geçimini* sağlamak için soyunuyordu. Hayatın içinden geçerken uyuşturucu ve alkole bağlı puslu bir *yaşam diyorsanız* . En azından onurlu bir şekilde bayılmayı ve bu süreçte Ginger'ın on yedi yaşındaki kız kardeşi Willa'yı uyandırmamayı başarmıştı. Willa denedi

Annelerinin alışlagelmiş yoklukları yüzünden depresyonunu yiğitçe gizlemek istiyordu ama Ginger bunun onu derinden yaraladığını biliyordu.

Ginger, onu inciten kimseye nazik davranmadı.

kardeş. Anne ya da değil.

Nakit dolu çantaya bir kez daha bakışlarını kıstı. Valerie hiçbir şekilde bu kadar çekmemişti.

bir direğin etrafında dönen nakit. Lastik bantlarla bir arada tutulan yüz dolarlık banknotların şişkin rulolarınıeledi. Bu kadar çok şeye sahip olmak için neler vermezdi

para. Önündeki para yığını özgürlüğü temsil ediyordu. Değiştirmek. Takip etme şansı

kendini ve Willa'yı desteklemek için içki dökmekten başka bir şey.

Willa.

Bu, Ginger'ın kız kardeşini bu yıkık dökük yığından kurtarmak için tek şansı olabilir.

ev denir. Aslında annesinin eve getirdiği garip adamların tehlikesinden uzak

eve geldi .

Senin yirmi üç yaşındaki-

yaşlı kız seni dolandırmayı tartıştı.

Ve. Henüz. Ginger kesinlikle biliyordu

bu parayı alırsa, kapıdan çıkıp giderse, bir parça almak için geri gelirdi.

kıçından. Dahası, bu tek kötü kararın onu en büyük korkusuna dev bir adım daha yaklaştırdığını anladı.

Annesi olmak.

Ginger, kanepedeki deri ve kemik yığınının bir zamanlar hayalleri olduğuna inanmak zorunda kaldı.

bir nevi hırslar. Sonra yanlış bir seçim onu bir G-string'e getirdi ve Dirk adında bir kamyoncu için çalınmış bir seksenlerin marşı için sallayarak pasties.

Ginger yeterince *uzun süre iyi bir* insan olabilseydi, Willa için senaryoyu çevirebilirdi.

Altıncı sınıfı atlayan Willa, bir denizci gibi yemin etti ve

Zencefil ağlaması, bir şey olma şansı olurdu.

Birisi.

Soyulması boyaya, lekeli halıya ve iki rehine verilmiş televizyona baktı. Olmadan

kız kardeşine ebeveynlik yapma sorumluluğu, Ginger uzun zaman önce aydınlanır ve Nashville'i dikiz aynasında bırakırdı. Willa ile paylaştığı odada gıcırtilı ikiz yatağında uyuyakalmak, ancak yarın uyanmak ve aynı kasvetli rutini tamamlamak - çift vardiya çalışmak için şehre otobüse binmek, sonra hala masaya yemek koymak için mücadele etmek. *ve bir yandan da kız kardeşine göz kulak olurken kirayı da kazanıyordu - midesini bulandırıyor.*

Artık yarını göremiyorum ve bu değil iyi.

İdolü Dolly Parton'ın bir keresinde dediği gibi, "Yürüdüğünüz yolu beğenmiyorsanız, başka bir yol döşemeye başlayın."

Cehennem, bir çimento karıştırıcı filosuna ihtiyacı olacaktı.

Ve bunun için biraz paraya ihtiyacı olacaktı.

Ginger parayı yüzünün önünde yelpazeledi,

küf kokusunu teneffüs etmek. Elbette suçluluk her an ortaya çıkacaktı ve çantayı dolduracaktı.

Valerie'nin kolunun kıvrımına geri dönün ve onu hiç görmemiş gibi yapın. Daha sonra temiz bir vicdanla ve annesinin yeni bir sayfa açıp parayı Willa'yı beslemek, kız kardeşini daha güzel bir eve taşımak için kullanacağına dair yanlış bir umutla uyuyabilirdi.

Ya da kaderin eline geçen fırsatı değerlendirebilirdi.

kucağına düşüyor ve Dodge'dan defolup gidiyor...

Ginger çantayı alıp üzerine asarken

omzunda, insan doğası hakkında çok önemli bir şey öğrendi. Çoğu zaman insanlar yapar şüpheli kararlar Ve zaten yağlı pişmanlık sandviçini tatsalar da

bir şekilde, bunu bir gülümsemeyle yapıyorlar.

Titreyen, irileşmiş vicdanına parmağını uzattı ve bavulunu toplamaya gitti.

İkinci bölüm

Teğmen Derek Tyler banyo lavabosunun üzerindeki konumundan kan çanağına dönmüş gözlere baktı. *Ey, Sağ.*

Bu yüzden aç karnına viski içmem.

Derek, kendisinin hatırlatmasından hoşlanmadı.

aptallık, ne de üzerinde düşünmek için zamanı vardı. Saint Luke'a varmak için bir saatten az zamanı vardı.

Mezarlığa gitti, bu yüzden çabucak üç ekstra güçlü ağrı kesiciyi geri attı ve kırıksız üniformasının kravatını düzeltti.

Chicago polisi bugün kendi içlerinden birini gömecekti. Bir

kendi . _ Bu nedenle önceki akşam içki içmesi.

Derek daha önce görev başında hiç kimseyi kaybetmemişti ve geçen hafta Chicago'nun en tehlikeli suç örgütüne yapılan baskında bir tanesini kaybetmişti, midesi pil asidi gibi yanmıştı.

Derek'in aksine, memurun bir ailesi vardı. Derek'in yüz yüze geleceği bir aile

bir saatin altında.

Bir cinayet masası polisi olarak, olasılığını biliyordu.

nöbetinde birden fazla kez meydana gelen benzer trajediler yüksekti, özellikle de sadece

kısa süre önce otuz yaşına girdi ve önünde uzun bir kariyer vardı. Buna asla alışmayacağını umuyordu.

Kulakları boşalırken üniforma şapkasını dolaptan almak için banyodan yeni çıkmıştı.

apartmanın dışından gelen tiz kahkahaların saldırısına uğradı. Derek kaşlarını çatı. o

Şehir merkezindeki sürekli aktiviteden uzaklığı nedeniyle Hyde Park'ta genişleyen bir tuğla kolonisi olan bu binayı özellikle seçti. Sessizliği tercih etti. Özellikle bugün, kafatasına bir buz kıracağı saplanmış gibi hissettiğinde.

"Sonunu al! Her şeyi taşıyamam, kokarca vag!"

"Siktir git! Sadece tek elini kullanıyorsun!"

"Çünkü diğerini seni yoldan çıkarmak için kullanıyorum."

"Eh, çoklu görevle tartışamam."

"Papa'nın annesiyle tartışırdın."

İsa. Bu kızlar, her kimse,

Bölümündeki kabadayıları paraları için bir şans ver. Ne yazık ki adamlarına izin vermedi.

görevdeyken yemin et

Az önce birinin diğerine *eşek-queef dediğini mi duydu ?*

Derek, ön lobundaki darbeyi bastırmak için başını duvara yasladı. O yapabilir

bir daha asla viski içme. Normalde, Chicago Cubs onun tek kusuruydu ve bu genellikle

ceza yeter

Bir lanetle açık pencereye doğru yürüdü

seyrek ve işlevsel bir şekilde dekore edilmiş oturma odasında.

İşinin gereği olarak evde çok az zaman geçirmiş ve bir kanepe, televizyon ve düzenli bir şekilde düzenlenmiş çalışma masası, mekanı tamamlamıştır.

Penceredeki gözetleme noktasından, Derek

paslı, düz yataklı bir kamyonetin yatağından lav lambası çeken genç bir kız gördü. Kalın siyah saçları omuzlarından aşağı sarkıyor ve adamın yüzünü görmesini engelliyordu. Mor file çorapların üzerine siyah diz boyu savaş botları bağlanmıştı.

Mobilya ve ev eşyalarına bakılırsa

kaldırımında sıralanmış, mavi bir çizgiyi lanetleyebilen bu kızlar içeri giriyorlardı.

bina demografisine kesinlikle uymadığını görebiliyordu. Sakinlerin çoğu kasabada çalıştı ve güvenilir saatler tuttu.

Yüksek sesli müzik veya parti yok. Bu ikisinin çatlaklardan nasıl sıyrılmayı başardığını merak etti.

İkinci sesi sahibine bağlayamayınca daireye geri dönmeye başladı.

siyah saçlı tehdit kamyonun üzerine eğildi

ikinci kızıdan bir çığlık attı ve Derek'in kafasını duvara vurmasına neden oldu.

pencere çerçevesi. Kafatasındaki buz kıracağı büküldü ve kelimenin tam anlamıyla yıldızların göz kapaklarının arkasında göz kırptığını gördü.

Kendini durduramadan Derek kapıyı açtı.

camı açıp en sert teğmen sesiyle havladı, "Hey! Herkesin senin içinde olması gerekmiyor hareketli gün macerası!"

Aşağıdan tüm konuşmalar kesildi. Memnun bir şekilde

homurdandı, pencereyi kapattı, şapkasını ve anahtarlarını aldı ve kapıya yöneldi. Onun

daire ikinci katta, uzun bir koridorun sonundaydı ve kapısını kilitlerken, holün karşısındaki dairenin boş olduğunu fark etti.

Kapı, iri göğüslü sarışın bir kadının dev porselen heykeli tarafından açılmıştı.

göğüsler.

Sevgili Tanrım, lütfen bana söyleme...

" *Diğer* soluna geç, seni çatlak!"

"Ah. Ah! Yere koy. Elim düşüyor."

Ağırlığın altında koridorda sendeleyerek ilerleyen, boynuzlu, siyah saçlı tehdidi bulmak için döndü.

yarı tedirgin, yarı eğlenmiş görünen bir yemek masası gibi görünüyordu.

Derek'in dikkati, masanın diğer ucunu taşıyan ve geriye doğru yürüyen kıza çevrildi.

o.

Yüzünü göremedi, ama gördüğü en güzel kıcı anında perçinledi.

Yasadışı olacak kadar dekolteli kot pantolonlar giyen kızın, kahverengi deri kovboy çizmelerinin içine doldurulmuş uzun, mükemmel biçimli bacakları vardı ve hemen ona biniyormuş gibi bir görüntü çiziyordu.

beynine mekanik at.

*Lütfen, lütfen sertleşmeme izin verme bir genç kız. En azından yasal ol, böylece uyuyabilirim
Bu gece Öfkeli bir sapık olmadığımı bilmek.*

Derek eğilirken neredeyse kalp krizi geçiriyordu.

Masayı yerleştirmek için yanaştı ve boyalı kot pantolonunun bel kısmından mor danteller görünüyordu.

Ağzı kurudu, görüşü bulanıklaştı ve hem şapkası hem de anahtarları yere düştü.

Ani gürültüye şaşırان kızlar atladı

ve ciyakladı, kovboy çizmeli kız dönüp ona döndü. Ve kutsal cehennem, eğer Derek düşünseydi

Onu arkadan görmekte güçlük çekiyordu, az önce Tehlike: Yol Önümüzde Bitiyor tabelasını hızla geçmiş ve uçurumdan hızla atlıyordu.

En azından mutlu öleceğim.

Kestane rengi saç bulutu ters döndü

omzunu ona döndü ve o kayboldu.

Parlak ela gözleri, neredeyse altın rengindeydi ve üzerine indi ve çıkık elmacık kemiklerinin üzerine daraldı.

Pouty dudaklar hoşnutsuzlukla büzüldü. Bir tutam çil, burnunun tozunu aldı ve onu seks tanrıçası ile komşu kızı arasında bir çarpı işareti yaptı.

Görünüşe göre tehlikeli bir kombinasyon, eğer Derek

ona tepki herhangi bir belirti olarak sayılır.

Daha iyi karar vermesine karşın, bakışlarının tam olarak üç saniye boyunca onun dairesine dalmasına izin verdi.

giydiği dar beyaz atletin üzerinde karın ve göğüs dekoltesi vardı. Bel bandının üzerinde bir santimlik deri açıkta kaldı ve o kısacık anda, dizlerinin üzerine çökmek ve göbeğinin altındaki o noktayı ağzı açık bir şekilde öpmek istedi ve onu sarsacak bir yoğunlukla.

O seks enkarnesiydi ve

koridorun karşısındaki daire. Durum şüpheli geldi, sanki biri şaka yapıyormuş gibi.

zavallı, akşamdan kalma bir polisti ve kontrol etmek için yeterince uzun süre ondan uzak kalmayı başarabilirse, kesinlikle onu şakaya dahil etmek için bekleyen bir kamera ekibi bulacaktı.

Barışçıl olduğunu o anda biliyordu.

varlığı sarsılmıştı. İşinden önceki sessiz molasının karşısındaki koridorda yaşadığı için, diğer tarafta tam olarak ne olduğunu bilerek her gün kapısının önünden geçmek zorunda kalacaktı.

Gözleri bir kez daha en kolay yere indi

şimdiye kadar gördüğü çarpıcı yüz. Onun bariz bakışları karşısında tek kaşını kaldırdı. Derek buna karar verdi

değer olmuştu.

"Yukarıdaki pislik gerçekten bizim için polisi mi aradı?"

O hayali dudakların hareket ettiğini ve sıcak, küçük bir taşra tınısını ortaya çıkardığını izlerken, bir boşluk çizdi. Sonra durum yeniden keskin bir odak noktasına geldi. Bu öğleden sonra bir cenazeye katılacağı için orada tam bir polis departmanı kıyafeti içinde duruyordu. Ve onun bir gürültü şikayeti için orada olduğunu düşündü.

Suçluluk ve kızgınlık içini kapladı. Baraka

düşmüş subayını düşünmesi gereken bir zamanda dikkatini dağıttı. Ne kadar bencil olabilir? Bir adam ölü yatıyordu ve tek düşünebildiği Mrs.

Low-Rider Jeans pantolonunda büyüyen ağrıyı dindirmek için dairesinde.

Kendini topla, Tyler.

"Ben üst kattaki pisliğim."

Üçüncü bölüm

Pekâlâ. Gitmişler ve bir polisten koridorun tam karşısına taşınmışlardı. *Ateşli* bir polis, eğer yaşadığı gergin, cinsel olarak bastırılmış havayı seviyorsan. Ve ona pislik demişti. Mükemmel.

Şahsen, yeni tıraş olmuş yüzündeki kavgayı ya da koyu yeşil gözlerini bir kez süpürerek çıplaklığını sıyırışını umursamıyordu. Birisi ona, akşam yemeğinde istediğiniz gibi birine bakarken bir gülümsemenin asla zarar görmeyeceği konusunda ipucu vermeli.

Üzgünüm, ama sana bu özel şeyi ödünç vermek istemiyorum. bir bardak şeker, komşu.

eğer bu kadar meyilliyse kesinlikle *çok daha kötüsünü yapabilirdi*. Üniforma ceket, geniş göğsünü ve güçlü yapısını gizlemek için hiçbir şey yapmadı. Bu seni kaldırıp fırlatabilecek türden bir adamdı.

üst dudağının şehvetli eğimi genel sağlamlığıyla çelişmesine rağmen, çok az çabayla omzunun üzerinden geçtiniz.

O sabit bakışıyla, sanki onun farkındaymış gibi fiziksel farkındalığını yaydı.

bariz bir çekicilik, ancak onu kullanmaya isteksiz.

Yan komşuda yaşamaktan endişelenmeli mi?

bir polis? Genç, çok yakın duran ve canınız yanabilecek bir polis mi? Hayır, Ginger doğru karar verdi

uzak.

Nashville'den ayrılmalarını çevreleyen koşullara rağmen, polisleri uyarmayı biliyordu.

Valerie'nin düşüneceği son hareket tarzı olurdu. Annesini tanıyorsa, bu para yasal olarak gelmemişti ve polise nereden geldiğini açıklamak kesinlikle onu sıkacaktı.

stil. Valerie'nin mavili çocuklarla ilişkisi en iyi ihtimalle düşmancaydı.

Hayır, bu adamdan endişelenecek bir şeyi yoktu.

Göbeğine yaptığı hararetli incelemenin ayak parmaklarını vücudunda kıvrımasını saymazsak tabii.

bot ayakkabı.

Ginger, onun ilgili bakışlarından kendini koruma dürtüsünü reddederek, omurgasına biraz çelik koydu ve sonra Memur'un neden bu kadar garip bir tepki verdiğini merak ederek kaşlarını çattı. Baraka

Erkeklerin beğendiğini genç yaşta kabul ederek, daha önce kontrol edilmekten hiç çekinmemişti.

yüzünün ve vücudunun görünüşü ve şekli. Bu ona çok büyük iyilik yapmıştı.

Ama sonra gözleri onunkilere takıldı. Ve

kararlı bir şekilde orada kaldı.

İlginç.

Ona en güzel gülümsemesini gönderdi. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim memur bey. Kimsenin olacağını düşünmedik

evde, günün ortası olduğu için.

"Pekala, işte buradayım. Ve bu Teğmen."

Ah. Vuruyor, özlüyor. Ginger, Willa'nın alaycı tavrını hissedebiliyordu *oh, söyleme!*

Yüzü ablasına dönük olmasına rağmen yüz ifadesi doğrudan teğmene yönelikti. Zencefil yüzündeki aynı ifadeyi saklamakta zorlanıyordu. Gülümsemesinin ardında dişleri hafifçe sıkılmışsa, Teğmen Cranky Pants kesinlikle fark etmemişti.

"Özür dilerim, *Teğmen* ," diye sertçe karşı çıktı.

"Ve bu gün için ikinci ve son özürüm."

Ginger onu kaldırması için bir kez daha ona sırtını verdi.

masanın sonunda, döndüğünde yüzünde bir eğlence belirtisi yakaladı. Umrunda olduğundan değil.

Ön cebindeki cep telefonu titredi

bugün on beşinci kez. Kimin neden aradığını biliyordu. Cevap vermeyeceğini de biliyordu ya da

sonraki sesli posta mesajını dinleyin. İlk fırsatta planı iptal edecek, kendisi ve Willa için yeni cep telefonları alacaktı.

Kız kardeşinin başını sallayarak, daireye devam etmek niyetiyle masayı kaldırdılar.

"Bu ne lan?"

Ginger masayı düşürdü ve soru soran teğmenle yüz yüze geldi ve Willa'nın dört harfli bir çılgılık atmasına neden oldu.

tavanda küfürlü. Kızgın yeşil bakışı, kapıyı açan heykele doğru başını eğmeden önce Willa'ya döndü.

Hem o hem de Willa önce heykele sonra da ona baktılar.

Ginger ağır ağır yanıtladı, sanki kendisi de işitme güçlüğü çeken kasabalı budalayla konuşuyormuş gibi.

kim ? ' demek istedin. ve bu soruya diyorum ki, *sen kimsin ?* Biz kimiz ki?"

"Ben takip etmiyorum."

"Bu, *Teğmen* , Smoky Mountain Songbird'ün kendisi."

"Arka Ormanlar Barbie," diye mırıldandı Willa öfkeyle.

Adam tamamen kafası karışmış görünüyordu, bu yüzden Ginger ona acımaya karar verdi. "Dolly Parton."

"Dolly *lanet olası* Parton."

"Dil, Willa. Açıkçası."

Ginger bir tepki bekledi ve

"Kim olduğunu bilmeli miyim?" der gibi geniş omuzlarını silktiğinde tatmin oldu.

Ve bu bardağı taşıran son damla oldu.

"Willa, hayatım, beni apartmanda bekler misin?"

Kız kardeşinin gözlerinin yuvarlandığını görmekten çok hissetti,

ama apartmanın içinde ayağını yere vurarak sesli bir şekilde uyduğunu duydu. Sonra Ginger tek başına durdu

Yüzünü asan Teğmen Von A-deliği ile parlak bir şekilde aydınlatılmış salon.

İki kez bariz bir şekilde ona bir kez daha baktıktan sonra özür diledi , küçük kız kardeşine pis bir bakış attı ve sonra omuz silkti, Nashville Kraliçesi'nden bahsedince omuz silkti. Ve bu, üst kattaki penceresinden onlara deli gibi bağırmasından sonraydı .

Ginger dayanamadı.

Öne doğru yürüdü, bir adım durma noktasına geldi

uzun gövdesinden uzaklaştı ve gözlerinin ihtiyatla kısılmasını izlemenin memnuniyetini yaşadı. yakın,

yeşil gözlerinin kıpkırmızı olduğunu gördü ve birini gördüğünde akşamdan kalma olduğunu anladı. sahip olmak

onun yağını aldı

Acımasızca kesilmiş, koyu kahverengi saçlarına kadar kolalı, lacivert üniforması vardı, bir şey ona bir şey *bağlamanın* düzenli olarak yaptığı bir şey olmadığını söylüyordu. Hayır,

açıkça erkeksi görünümüne rağmen, çekingenliği barda bir bardak süt ısmarlayacak türden biri olacağını gösteriyordu.

ve eğlence amaçlı bir içici olarak rahatsız etti .

Derin, sakinleştirici bir nefes aldı ve bıraktı.

yavaş yavaş. Bu sabah mutlu uyanmıştı ve

iyimser. Ginger en son ne zaman böyle olduğunu hatırlayamadı. Nashville'de başının üstündeki gökyüzünü karartan fırtına bulutunu geride bırakmış ve yeni bir başlangıç için Chicago'ya gelmişti. Onun için. Willa için. Adios sızdıran çatı ve şüpheli gelecek.

Ucuz, pis bir motelde bir hafta geçirdikten sonra,

Ginger sonunda yakınlarda iyi bir lise bulunan uygun fiyatlı bir mahalle buldu.

Chicago şehir merkezi ve kendisi için potansiyel iş. Ardından, zorunlu kredi kontrolü yerine ev sahibini iki kat güvenlik depozitosu olarak tatlı bir şekilde konuşmuştu. Ve bam! Artık kendilerine tatlı yediler

yeni cihazlar ve parke zeminler ile iki yatak odalı . Düne kadar kulağa yabancı bir dil gibi gelen olanaklar.

O ve Willa hafta boyunca ikinci el mağazalardan ve bahçe satışlarından mobilya seçmişlerdi.

kampüs dışında yaşayan üniversite öğrencileri gibi davranmak. Eğlendiler , *kahretsin* . Zaman sınırı olmadan.

Ve bu orospu çocuğu geçit töreninde yağmur yağıyordu.

"Senin sorunun tam olarak ne, Teğmen?"

Öne doğru bir adım attı, onları ayak parmaklarına getirdi ve onunla göz göze gelmek isterse onu yukarı bakmaya zorladı.

Kahretsin , bu adam onu şaşırtmaya devam etti. Erkekler Ginger'ı severdi.

Kibirli konuşma değildi. Tamam, belki biraz, ama esas olarak bir gözlemdi. Ancak *bu* adam onu iyice kızdırmaya kararlı görünüyordu.

Yüzüne yayılan gülümsemeye engel olamıyordu.

"Artık bana 'Teğmen' demeyi bırakabilirsin. Onun

sinirlerime dokunuyor."

"Sanırım mesele buydu."

Çenesindeki bir kas esnedi. "Bundan sonra Derek benim."

Oh, isteklerde bulunan taşakları vardı. ona verirdi

o. "Sana bir şey demek için bir nedenim olacağına inanmıyorum. Bunun hakkında ne düşünüyorsun?"

Sorusuna cevap vermedi. "Sanırım bir tür ebeveyn gözetimi ile birlikte hareket ediyor. sen?"

Gülümsemesi hemen kayboldu. "Pardon?"

Derek, patentli polis kafasıyla başını salladı.

açık kapıya Willa yakın zamanda ortadan kaybolmuştu

vasıtasıyla. "O bir araç kullanacak kadar zar zor büyüdü ve sen de *kesinlikle daha büyük değilsin.*"

Ginger'ın sol gözü seğirdi. Bu küçük *baş* başa, ilginçten çekilmez hale gelmişti.

Sabırlı ifadesine bakılırsa, az önce nasıl bir kara mayına bastığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Pekala, cehennemi bulmak üzereydi. "*Aslında* yirmi üç yaşındayım .

Ve son baktığımda, bu oy verecek, içki içecek, kumar oynayacak, bir daire kiralayacak, ev sahibi olacak kadar yaşlıydı.

Ateşli silah kullanın ve yetişkin bir adama , polis *teğmeni olsun* ya da olmasın, devasa bir *sikkafa olduğunda açıklayın* .

Ve Derek, yeterince açık değilse, bu küçük senaryodaki sık kafalı *sensin* . " Bir nefes almak için durakladı. "Ve beni kesinlikle arama."

Gözleri daha da kısıldı, tamamen

irislerinin yeşilini gizleyerek. "Az önce *Airplane'den* alıntı mı yaptın ! bana göre?"

Ginger, buhar çıktığını hissedebildiğine yemin etti.

onun kulakları. "Gerçekten tek düşündüğün bu mu? Sık kafalı kısmın hemen üzerinde parladı mı?"

"Adınız ne?"

Dişlerini gıcırdattı. “Bu noktada pek önemli değil, aynı fikirde değil misiniz? Geleceğimizde çok fazla komşuluk sohbeti olduğunu düşünmüyorum.”

Willa o anı içeriden haykırmak için seçti.

apartman. "Zencefil! Açlıktan ölüyorum ve elimizdeki tek şey Triscuit krakerleri ve çilek buzlanma!"

Ah, her zamanki gibi kusursuz zamanlama, kardeşim.

Muzaffer gülümsemesini pek bastırmayarak,

Derek onun retorik sorusunu yanıtladı. "Seninle aynı fikirdeyim, *Ginger* . Sana karşı en ufak bir komşuluk hissetmiyorum."

"Pekala o zaman tatlım, derneğimizin burada bittiğini söyleyebilirim."

"Bundan şüpheliyim."

"Yeterince uzun düşünürsen her şeyden şüphe edebilirsin. Ve bunu düşünmekten bıktım.

Hoşçakal, Derek. Bunun bir zevk olduğunu söyleyemem ama kesinlikle bir deneyimdi."

Ginger çizmesinin topuğunda döndü

daireesine dalıp onu arkasından bakarken, umarım gevşek çeneli ve pişman olarak bırakma niyeti. Bunun yerine, koridoru hâlâ kapatan yemek masasına tokat atarak midesini ve yelkenlerini etkili bir şekilde dışarı attı. Aynı anda derin nefes alma ve karate masayı kesme ihtiyacıyla mücadele eden Ginger, doğruldu ve sessizce masanın etrafından dolandı, dönüp onun utanç verici kazasına vereceği tepkiyi ölçmeyi reddetti.

Apartman kapısını arkasından kapatırken,

Derek'in ona seslendiğini duydu. "Gingers genellikle kızıl değil mi?"

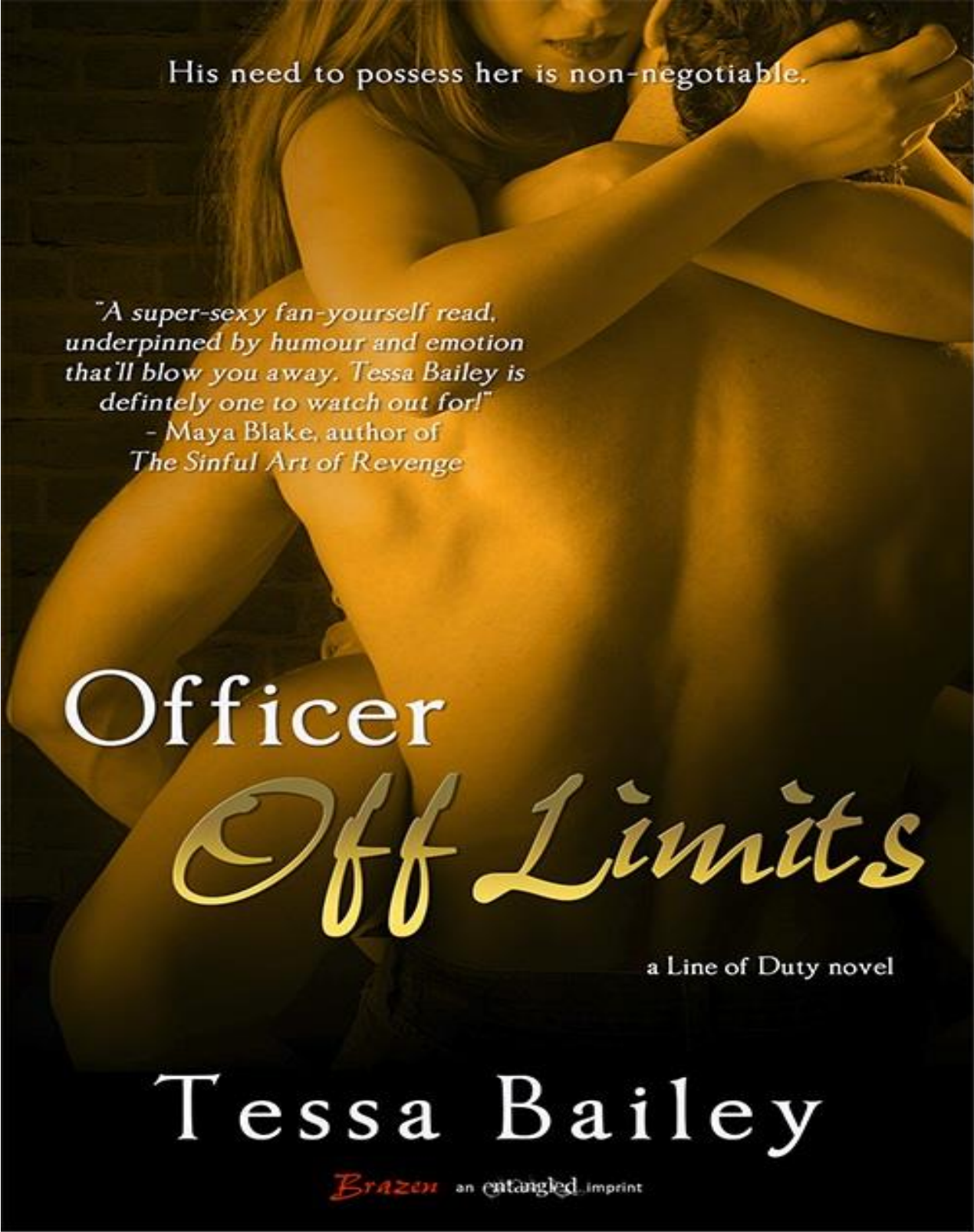
"Cehenneme git!"

Kapısının önünden geçen erkeksi kahkahalara rağmen Willa'nın yaklaştığını duydu.

"Pekala, Ginger,

Görünüşe göre sonunda ayaklarına kapanamayan tek adamı bulduk."

Sanırım bunu görmeleri gerekecek, değil mi? onlar?

His need to possess her is non-negotiable.

*"A super-sexy fan-yourself read,
underpinned by humour and emotion
that'll blow you away. Tessa Bailey is
definitely one to watch out for!"*

*- Maya Blake, author of
The Sinful Art of Revenge*

Officer *Off Limits*

a Line of Duty novel

Tessa Bailey

Brazen an *entangled* imprint

LİMİTSİZ MEMUR
(Line of Duty #3)

Tessa Bailey

Birinci bölüm

Bir deniz ürünleri restoranında nişanımızı bozuyor .

Çırpınan buz küpleri, çine sürtünen gümüş eşyalar ve yumuşak kahkahalar, hepsi bir fırtınaya dönüştü.

sesi, Story Brooks'u çevresine karşı uyuşturuyor. Fisher'ın onu özellikle buraya getirdiğinden şüpheleniyordu.

bir şekilde terk etmek için en iyi deniz ürünleri restoranlarından biri San Diego, çünkü

Böyle cömert bir ortamda bir sahne yapın. Fisher olay çıkarmaktan nefret ederdi .

Bir et lokantası çok daha uygun olurdu. Daha keskin metal nesneler

beni kalbimden bıçakla.

Story bir kez olsun onun başıboş iç monologunu memnuniyetle karşıladı. Fisher'ı kesinlikle engellemeye hizmet etti.

ışığıyla aydınlatılmış masanın üzerinden geniş el hareketleriyle onunla konuşurken hoş karşılanmayan sözler

onun fikrini söyle. Dinliyor olmalı, ama sözleri duyduktan sonra hemen hemen sesini kesmişti, *ben*

düğünü iptal etmek .

Odaklanacak bir şey ararken gözleri boş tabağına kaydı ve bunu biraz garip buldu.

onu serbest bırakırken iştahını tutmayı başarmıştı. Nefret sahnelerine ek olarak, Fisher *hayrandı*

ıstakoz, muhtemelen zarif mekanın bir başka nedeni.

Bir taşla iki kuş vuruyor. Ve neredeyse bu pislikle evleniyordun.

Story'nin hayalindeki o noktada, şimdiki anındaki her şey tekrar keskin bir şekilde odaklandı. Nişanlı

nişan bozma. Doğru.

"Böyle olmasını istemedim Öykü. Birlikte yakın çalışıyoruz ve işler bir nevi... ilerledi."

"Gecikmek. Ne?"

Görünür bir şekilde kızaran Fisher, sudan bir yudum aldı. "Bu benim için kolay değil, biliyorsun. lütfen deneyebilir misin

ve ayarla?" Sandalyesine geri çöktü. "Sana Diana ile benim bir şey aramadığımızı açıklıyordum.

birbirleriyle olan ilişki, zamanla daha fazla bir şeye dönüştü."

Hay aksi. Dışarıya yaptığı küçük gezi sırasında bazı önemli detayları kaçırmış gibi görünüyor.

kafa boşluğu. Yani başka biriyle tanışmıştı. Bilgileri sakince kaydetti, sanki ona söylediklerini söylemiş gibi.

sütü bitmişti. Belki de sadece şoktaydı. Ya da üç kadeh şarabın etkileriyle uğraşmak ve midesinde yemek yok. O söyleyemedi. "Yine hangisi Diana?"

Uzun süredir acı çeken bir iç çekti. "Onkolog." Hiçbir tepki göstermedi. "Boston...’den mi?"

Öykü başını eğdi. "Bob saç kesimi olan mı?"

"Evet."

"Ha."

Story, bir ay önce bir akşam yemeği partisinde görünen yerine geçen Diana ile tanıştığını hatırladı. onlar var mıydı

zaten birbirinizi görüyor musunuz? Bilmek istiyor muydu? Onların hedef düğünMaui her iki şekilde de gerçekleşmeyecekti.

Yemek odasının beyaz gürültüsü, abartılı deniz dekoru ile birleşti Öykü taşındı okyanusa ve neredeyse boğulduğu zamana. Köpüklü suyunu yudumlarken o günü hatırladı. mükemmel netlik.

Annesinin uyarısını ve tehlikeli bir akıntıya karşı uyarı işaretlerini görmezden gelen on iki yaşındaki

Öykü çok uzağa yüzdü, ancak büyük bir dalga tarafından altına çekildi. Kolları ve bacakları gibi

her yöne fırl fırl dönüyor, ciğerlerinden nefes fışkırıyor, hala beynini hatırlayabiliyordu.

düşünceyi kaydettim, *belki de şimdi ölmek, annemin "Ben*

sana öyle söyledi." Ama bir şekilde, sonunda havayı emerek yüzeye çıkmayı başarmıştı ve gözlerinden tuzlu su akıyor.

Sonra tahtasını kaptı ve daha da uzağa kürek çekti.

O kıza ne oldu? Dersler için kıpırdamadan oturmayı reddeden cesur kız. Ya da insanların zorlamasına izin verin

onu deniz ürünleri yemeye itti. Eskiden korkusuzdu. Düzenli olarak, ilkokul öğretmenleri eskiden

"Kendine ait bir aklı var" diye mırıldanarak ellerini kaldırarak teslim oldular.

Üç yıl önce üniversiteden mezun olmak ile şimdi arasında bir noktada, cesaretini kaybetmişti.

Onun moxie'si. Onun chutzpah'ı. Biraz daha yaşlı, hırslı Fisher ile genç bir yüksek lisans öğrencisiyken tanışmıştı ve

şimdi ona gösterdiği ilgiden biraz daha fazla gözlerini kamaştırdığını kabul edebilirdi - özellikle

dört yıl boyunca deneyimsiz kolej çocukları tarafından kuşatıldıktan sonra.

Sofistike akşam yemeği partileri ve yabancı filmlerden oluşan dünyasına uyum sağlamaya çalışırken,

bu süreçte kendisinin parçaları mı kopuyor? Açıkça. Onu yakından gören eski Öykü...

macera olarak boğulmak, biri konuşurken kibarca dinleyen kızı tasvip etmezdi.

iki santim boyunda hissediyor.

O Hikaye kızı tekmeleyecek ve isim alacaktı.

Garson yaklaşarak dikkatini çekti. "Hala pisi balığınız üzerinde mi çalışıyorsunuz, bayan?"

El değmemiş balığa baktığında -Fisher deniz ürünlerini sevmediğini *biliyordu*, *piç kurusu*-

Öykü başını salladı. "Hayır, bitirdim, teşekkür ederim."

Plakayı verimlilikle temizledi. "Tatlı menümüzü görmek ister misiniz?"

"Hayır, teşekkür ederim," diye yanıtladı Fisher, şimdiden cüzdanına uzanarak.

Ve dürüst olmak gerekirse, tatlı menüsüne bakmasını engellemek, sonunda bardağı taşıran son damla oldu.

çikolata geri döndü. Belki bu onu çocuksu yaptı, ama Story onun aylarca bir plan yapmak için boşa harcadığını düşündü.

Artık olmayacak olan düğün, en azından ona lanet olası bir tiramisu kazandırmıştı. *beni ara düğün, ama bana tatlılarımı bırak.*

"Aslında," Story parlak bir gülümsemeyle araya girdi, "Bir dilim çikolatalı kek ve bir şişe en pahalı şampanyanız lütfen. Gitmek."

Fisher'ın değerli cerrahının eli, kredi kartını çıkarırken dondu. "Çok komik."

Rahatsızca kıpırdanan garsona sadece bir kaşını kaldırdı. "Hanımefendi yapamayız

binadan ayrılman için sana alkol satıyor. Bu kanuna aykırı."

"Yok canım?" Başparmağını Fisher'a doğru salladı. "Çünkü nişanlım beni bu gece buraya ayrılmam için getirdi.

nişanımızdan. Düğünden iki hafta önce."

Garsonun ağzı açık, gözleri fal taşı gibi açılıp Fisher'a döndüğünde, ciddi bir şekilde başını salladı. "Hasta

ne yapabileceğimi gör."

Öykü bir kez ellerini cırpı. "Harika."

Garson mutfağa doğru koşarken, Fisher ona döndü. "Bunu daha da zorlaştırıyorsun olması gerekenden. Böyle *olmasını istemedim* ."

Story hissetmediği bir sakinlikle sandalyesini geri itti ve ayağa kalktı. "Sanırım eve gideceğim

şimdi. Bana bir tür kıdem tazminatı paketi teklif etmeyi düşünmüyorsan...?"

"Üzgünüm," diye yanıtladı, sanki daha fazlasını söylemek istiyormuş gibi görünüyordu, ama sonunda kaldı.

sessiz.

O an ve orada Fisher'ın zamanının bir anına değmeyeceğine karar veren Story onu duymazdan geldi.

Son birkaç aydaki mesafeli tavrıyla şimdiki gönülsüz özrü arasında, artık bıkmıştı.

haketmediğini hissetmek. Bir daha asla. Elinde bir şişe şarapla mutfaktan çıkan garsonu gördü.

Şampanya. Duruşu ve ifadesi, Story'nin adına ne kadar öfkeli hissettiğini ifade ediyordu.

o akşam ilk kez ağlamak istemesine neden oldu. Kesinlikle daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyan bir gerçek,

çünkü kırılan nişanı yüzünden henüz tek bir gözyaşı dökmemişti.

Garson, hazır kutuyu ve bir şişe soğuk şampanyayı masaya bırakarak Fisher'ı görmezden geldi,

sadece Öykü'ye hitap ediyor. "Size herhangi bir açık konteynırın kutunun içinde kalması gerektiğini söylemem *gerekiyor* .

restoran. Ama ben fark etmeden sıvışıp gidersen, sanırım bu konuda bir şey yapamam, değil mi?

BEN?" Fisher'a son bir bakış attıktan sonra bir topuk üzerinde döndü ve uzaklaştı.

Kadın dayanışmasını sevmeliyim.

Story şişeyi vücudundan uzaklaştırdı ve mantarı bükerek yüksek bir *patlama* sesi çıkardı ve

çevredeki patronların dikkatini çekiyor. En azından daha önce izlememiş olanlar

sahne büyük bir ilgiyle açılıyor.

Omuz silkerek şişeyi dudaklarına götürdü ve uzun, sağlıklı bir yudum aldı. Fısıltılar ve rahatsız edici kahkahalar odayı doldurdu. İlk defa bu *kadar* uzun süre, umursayamazdı az.

Fisher, koltuğuna doğru büzülürken, "Hikaye, lütfen buna bir son ver," diye yalvardı.

Şişeyi boynundan tutan Story, artık sessiz olan restoranın çantasına doğru ilerledi.

karşı kolun altına sıkışmış. Sağında, belirli bir masa gözüne çarptı. Bir erkek ve kadın oturdu

başlarını sallayarak.

Şişeyle onlara doğru işaret etti. "Ah, neye *bakıyorsun* ? için beni terk ediyor

bob'lu birisi. Kahrolası bir *bob* !"

Sonunda dışarıda, acı verecek kadar rahatsız edici topukluları kaldırım boyunca tıkırdadı, ta ki kaldırıma ulaşana kadar.

Kasaba arabası Fisher onları restorana götürmek için kiralamıştı. Sürücü atladı ve açtı

Neyse ki taşıdığı şişeyi tanımadan onun için kapıyı açtı. Hikaye onun etrafında kazıldı evinin adresini söylemeden önce cüzdanını çıkardı ve iki yirmi dolarlık banknot çıkardı.

Kasaba arabası otoyola çekilirken arkasını deri koltuğa yaslayan Story, başka bir arabaya bindi.

soğuk şampanyayı derince çekti, sonra yutarken şişeyi alnına dayadı. Baraka

yarın biraz akşamdan kalma var, ama en azından bir oda dolusu şeyi öğretmek zorunda değildi.

sabah anaokulu.

Yaz tatili için Tanrıya şükür.

Elini çantasına attı ve annesini aramak niyetiyle telefonunu çıkardı.

Bunun yerine, cihaz avcunun içinde vızıldayarak gelen bir aramanın sinyalini verdi. Kaşlarını çatarak aşağı baktı

tanıdık olmayan alan kodunu ve cevaplamak için parmağını ekranda kaydırды.

"Merhaba?"

"Evet, merhaba. Bu Bayan Story Brooks mu?"

Zaten yarısı boş olan şişeyi dudaklarına götürdü ve derin bir şekilde içti. "Mmm-hmm."

Hamile bir duraklama. "New York'taki Lenox Hill Hastanesi'nden arıyorum. Baban Jack Brooks,

bu öğleden sonra geçirdiği kalp krizinin ardından hastaneye kaldırıldı. Onun tıbbi raporunda akraba olarak listeleniyorsun.

kaydeder."

"Ne?" Story oturduğu yerde doğruldu, bacaklarına şampanya döktü. "O... d-ölü değil, Sağ?"

"Numara. Hayır, durumu stabil. Bunu önceden belirtmediğim için özür dilerim. Genellikle herhangi biriyle iletişim kurarız

bu durumlarda yakın akraba. "

"Ey." Alkolden buğulanmış beyni, yetişmeye çalışmakta zorlanıyordu. Babası Jack'i evde görmemişti.

yıllar. Daha çocukken annesinden boşandıktan sonra, annesiyle birlikte olmak için bir girişimde bulunmuştu.

ama nihayetinde son on yıldır New York'ta ayrı bir varoluşa öncülük etmişti. En iyi ihtimalle, o

ilişkilerini samimi olarak tanımlayacaktı, ancak yine de kendini dahil etmeyi başardı,

Gerektiğinde onun hakkında fikir beyan ederdi. Jack Brooks kontrolcüydü ve baş belasıydı. Ama o

babasıydı. "... yanında kimse var mı?"

"Ailen yok hanımefendi."

Story hastane yöneticisine teşekkür etti ve tam şehir arabası geldiğinde aramayı kesti.

apartmanının önünde. Nemli parmaklarını kapı koluna doladı ve seslendi.

cam bölmeden sürücü.

"Benim için bekleyebilir misin? Havaalanına gitmem gerekecek."

İkinci bölüm

Ülke çapında rehine müzakerecileri arasında bir efsane olan Jack Brooks, sonuçta insandı.

Daniel Chase hastanenin bekleme odasında otururken, kafasının

hayattan daha büyük, puro içen, saçmalamayan akıl hocası şu anda bir hastane yatağında yatıyor, bir

bir dizi bip sesi makinesi ve tel. Jack'in sağlamdan daha az bir şeye baktığını hiç görmemişti, ama

dakikalar içinde hastane ziyaret saatleri başlayacaktı ve her şey değişecekti. Kolayca yanıp sönebilirdi

rozetine bak ve erken gel, sadece bitir, ama toplanacak fazladan zaman için minnettardı.

onun düşünceleri.

Jack'in nefret ettiğini bilerek, işlevsel olarak gri, karakersiz duvarlara baktı.

bu yerle sınırlı olmanın her dakikası. Son beş yılda birbirleri hakkında çok şey öğrenmişlerdi.

Jack, yeni basılmış bir dedektif olan Daniel'i, sağlanan bir müzakere kursundan çekip çıkardıktan yıllar sonra,

departman tarafından. Daniel sınıfında üstün geldiğinde, subay arkadaşlarını açık bir farkla geride bıraktı,

ipleri öğrenmek için Jack'in kanatları altına alınmıştı. O zamandan beri Jack'in düzinelerce pazarlık yaptığına tanık olmuştu.

rehine durumlarının çoğunu kendi başına çözdü.

Yol boyunca bir yerde, akıl hocası, aralarındaki yaş farkına rağmen onun arkadaşı olmuştu. Rağmen

Bir yabancı, aralarındaki tipik bir konuşmaya kulak misafiri olursa, onların öyle olduğunu varsayabilir.

düşmanlar. Arkadaşları ikisine de kolay gelmedi ve gönülsüz bir saygıyla

birlikte çok iyi çalıştı. Hala Jack'ten öğreneceği çok şey vardı.

Daniel, Jack'ten erken emekli olmanın tam olarak nereye varacağını kabul etmeye pek hazır değildi.

o. Otuz iki yaşında, New York City'deki birincil rehine müzakerecisi olacaktı. Onun saygıdeğer Jack Brooks'a profesyonel bağlılık, neredeyse garanti. Nasıl bir yetim harcadı Devlet malı olan gençliği bu yüce makama gelmeyi başarmıştı, bir türlü başlayamıyordu. çözmek.

Ayağa kalktı ve koridorda volta atmak niyetiyle bekleme odasından çıktı. hareketsiz oturmak

kaygısını hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Daniel resepsiyonun önünden geçerken, oldukça karanlık olana göz kırptı-

Geldiğinden beri ona gülümseyen saçlı hemşire.

"İyi günler..." Dikkatli bir şekilde isim etiketini kontrol etti. "Helin."

Bir an için ona adıyla hitap ettiğini görünce şaşırdı, sonra isim etiketine baktı ve

kıkırdadı. "Ey. Tünaydın."

Sesini bir sahne fısıltısına indirdi. "Biliyorsun, gerçekten hasta olmayı düşünüyorum, bu yüzden

Buraya gelip seni hemşirem olarak isteyebilirim." Daniel arkasından bir homurtu duyduğunu sandı ama

kaynağını araştırmak için geri dönmedi.

Helen gülümseyerek başını salladı. "Bu şekilde çalışmıyor."

Söylemiyorsun , diye düşündü alayla. Belli ki Helen pek bir şey teklif etmeyecekti.

konuşabilir, ancak bunun üstesinden gelebilir. Sahip olduğu şey için fazla konuşmaya gerek yoktu.

akılda. Aklını bir saatliğine uyuşturmaya yardımcı olacak, ancak onu hissetmesine izin verecek başka bir boş değişim.

bir kez bittiğinde daha kötü. Bu, birlikte yaşamayı öğrendiği bir döngüydü. Nasıl kırılacağını bilmediği biri. O

Akıl hocası yatarken Daniel'in bir hemşireyi alması Jack'in gücenip gücenmeyeceğini merak etti.

hastane yatağında aciz. Zihinsel bir baş sallaması yaptı. Hayır, Jack onaylar ve muhtemelen

hemen ardından bir tane al.

Daniel hemşirenin telefon numarasını cebine koydu ve Jack'in odasına doğru yöneldi.

Onu gördüğünde, bir köşeyi dönmüştü, elbise ayakkabıları cilalı zeminde gıcırdayordu.

Daniel'in kolay adımı aniden durdu. Hemşirenin adı aklından uçup gitti.

Otomatın camından bakarken, son derece güzel bir sarışın,

onun sıradan çevresinde tamamen yersiz. Yıllarca süren eğitim, Daniel'in her şeyi kaydettirmesini sağladı

sadece saniyeler içinde görünüşü hakkında. Ayaklarından başlayıp yukarı doğru yayılan doğal, altın rengi bir bronzluk

kot eteğinin altında kaybolana kadar ya şehir dışında yaşadığını ya da yeni döndüğünü düşündürdü.

tatilden.

Bronz çizgileri olacak. Daniel onları bulma düşüncesiyle neredeyse yüksek sesle inleyecekti.

Sandalet ve kolsuz bluz içinde, doğrudan kumsaldan gelmiş gibi giyinmişti, açıkçası öyle değildi.

hastanedeki sert iklimlendirmeyi bekliyor. Kollarını ovuşturarak onun biraz titremesini izledi.

ısı üretmek için. Onun ağız sulandıran teninde gezinen narin ellerinin görüntüsü, onu tekmeledi.

kalp atış hızı bir basamak daha yükseldi.

Ayaklarının hareket ettiğinin henüz farkında olmayan Daniel, tek amacı rengi öğrenmek için ona doğru ilerledi.

onun gözlerinden. *Mavi* , diye tahmin ederdi, sırtının ortasına sarkan uzun, saman rengi saçlarına bakarak,

uçlarında hafifçe kıvrılıyor. Kadının bir nefes üflemesini izledi, kalın kahküllerin sonunu bozdu.

gözlerinin hemen üstünde. Duruşu yorgunluk ya da kederi ima ediyordu, hangisi olduğunu anlayamadı. Sadece o istedi

daha iyisini yap.

Otomatın içindekilere baktı, kararsız bir şekilde dudağını ısırđı. Dişleri battı

cevap olarak kendi alt dudağını, onun olmasını diledi.

Yaklaştıkça, şaşkın bakışları onunkiyle buluşmak için uçtu. Şimşek, sisteminin içinden fırladı.

Meraklı mavi-yeşil gözler onun üzerinde genişledi ve aynı hızla uzaklaştı. Bir adım daha yaklaştı.

Kadınlarla konuşmak onun için doğal bir şeydi, ancak kendini sessizlikte mahsur buldu, ikinci olarak-

kafasına gelen her şeyi tahmin etmek. Ve yakında konuşmasaydı, yakınlığı başlayacaktı.

onu alarma geçirmek için. *Bir şey söyle, aptal.*

Bunu yapmana izin veremem, dedi Daniel.

"Tam olarak ne yapmama izin veremezsin?"

Sesi teninde ipek gibi kaydı ve düşünce trenini yeniden yakalaması bir dakikasını aldı. O

başını otomat makinesine doğru eğdi. "O sağlıklı mısır gevreği barında gözünüz var. bu kötü

seçim. Başka bir şey seç."

Camdaki yan yana yansımalarına sıırttı. "Detaylandırmak."

"Hiç kimse sağlıklı tahıl çubukları satın almaz." Parmağını cama vurdu. "O zamandan beri orada

makinenin kendisi gibi."

Ona baktı, ağzının kenarlarında bir gülüş uçuştı. "Alternatifiniz var mıydı?

öneri?"

"Tabii ki." Daniel dudaklarına bakmamaya çalıştı. "Görüyorsun, göz önünde bulundurulması gereken üç faktör var.

bir otomattan atıştırmalık seçerken. Madde, biri için. kadar seni tutması gerekiyor

gerçek yemek mevcuttur. Tahıl barınızın çok eksik olduğu tazelik. Ve sonunda"—gözleri

ağına düştü - "tat".

Onun bariz gelişi duraksamasına neden oldu, ancak seçeneklerini değerlendirmek için geri dönerek oynadı.

"Bunlar yaptığın güçlü noktalar, ama daha spesifik olmana ihtiyacım olacak."

"Oraya geliyordum." Daniel bunu ona yaklaşmak için bir bahane olarak kullanarak, ışığı incelemek için eğildi.

seçimler yapmak, onun güneş kokusunu almak ve derin derin içine çekmek. "Ah. Fıstık ezmeli kraker. gidemezsin

orada yanlış. Paranın karşılığını en iyi onlar alır."

Zaten kafasını sallıyordu. "Numara. Bunları yemek için süte ihtiyacım var. Bu bir felaket olurdu." Şunlar

mavi-yeşil gözler onunkiyle bir kez daha karşılaştı, ancak bu sefer derinliklerinde mizah gizleniyordu. "Biliyorsun, yapabilirim

iz karışımını seçeceğine yemin ettim."

"Ah evet? Nedenmiş?"

"Çünkü ikiniz de bok dolusunuz."

Mısır gevreği barı seçimini yumruklamak için döndüğünde Daniel şaşkın kahkahasını durduramadı.

koridorda yankılanmaktan. Onu hazırlıksız yakalamıştı. Nadir bir olay. Beğendi. bir cehennem

çok fazla.

Ellerini kaldırdı. "İyi. En azından gıda zehirlenmesi yaşarsan zaten hastanedeyiz."

O makineden satın aldığı şeyi almak için eğilirken Daniel bakışlarının ona çevrilmesine izin verdi.

tatlı, kalp şeklinde eşek. Kendini ona bastırmak için tek yapması gereken bir adım ileriye gitmekti.

onun üzerinde yarattığı güçlü etkiyi hisset. Nasıl tepki verirdi? *Tanrım* , onu geri sarması gerekiyordu.

biraz. İyi aydınlatılmış bir koridorun ortasında duruyorlardı ve o, kendisini zar zor dizginleyebiliyordu.

bu yabancıya dokun.

Uzun süre yabancı kalmayacaktı. Eğer yardım edebilirse değil.

Doğrulup mısır gevreğini folyo ambalajından soyarak yüzünü Daniel'e çevirdi. bakıyor doğrudan gözünün içine, dişlerini içine batırdı. Yavaşça. Ağzı kurudu ve pembe dudaklarının etrafını sardığını görünce yüksek sesle inledi.

Birkaç çiğnemedi sonra ağzının tüm hareketleri durdu. Onun ısırtığı neyle boğduğunu izledi

önemli bir çaba gibi görünüyordu, gözleri hafifçe yaşlandı. Sonra onun etrafında dolaştı ve Daniel'in solundaki su çeşmesi. Kahkahalarını bastırarak iradeyi zar zor buldu. İçkisini içtiğinde hala biraz solgun görünüyordu. "Tamam iyi. onunla gitmeliydim fıstık ezme kraker."

Daniel gülümsedi. "Yanlış olduğunu kabul etmek için kendine güvenen bir kadın gerekir." Gözlerinin arkasında bir şey karardı. "Ah, sık sık yanıliyorum."

Gülümsemesi kayboldu. Biraz kaybolmuş görünmeye geri dönmüştü ve bundan hoşlanmamıştı. istedi

yüzünde alaycı bir sırıtış. Aralarındaki mesafeyi kapatarak, ihtiyacı olana kadar durmadı.

Göz temasını sürdürmek için başını geriye doğru eğin. O gün ışığı kokusu etrafını sardı, çizdi

kişisel alanını kesin olarak ihlal edene kadar onu daha da yakınlaştırdı.

Gözleri yakınlığıyla kısıldı, ama bunun onu caydırmasına izin vermedi.

"Bu sorunu çözmenin tek bir yolu var."

Bir kaşını kaldırdı. "Sahip olduğum tek sorun senin sınırlarının olmaması."

"Bundan emin misin?" Tereddüt ettiğinde tatmin hissetti. "Sen açsın. işin bittiğinde Gel, seni öğle yemeğine çıkarayım." *Seni eve götürmeme izin ver.*

Onun keskin nefes alışını yakaladı ve niyetini anladığını biliyordu. Büyü bozmak, onaylamayan bir kaşlarını çatarak geri çekildi. "Öğle yemeği randevusu almaya gelmedim ama

teklifinizin inceliği."

O sırada Daniel'in aklına ani bir düşünce geldi ve ruh halini kararttı. Tek bildiği, o içerideydi.

bir kocayı veya sevgiliyi ziyaret etmek için hastane. Bu onun yüzünde gördüğü çaresiz ifadeyi açıklayabilirdi.

Daniel keskin bir kıskançlık sarsıntısı hissetti ve bu onu ürküttü. Onunla iki dakikadır konuşuyordu ve

Başka bir adamın sağlığı için üzülmesi düşüncesinden şimdiden tiksindi. o nasıl bir adamdı tercih? Muhtemelen ilk karşılaşmalarından birkaç dakika sonra ona evlenme teklif eden türden biri değil, diye düşündü.

bir tiksinti parlaması ile. "Neden *buradasın* ?"

Sert ses tonuyla bir kaş çatıldı, ama yine de cevapladı. "Babamı ziyaret ediyorum."

Rahatlama onu sakinleştirdi ama yeterince değil. "Yalnız mısınız?"

Gözlerinde bir parıltı daha. "Neden? Beni hastaneden kaçırıp zorla-bana fıstık ezmeli kraker yediriyor ama sütü kesiyor musun?"

Daniel, merakı tatmin olmaktan uzak olsa da, gülümseme ihtiyacını bastırdı. "Numara. ben ... idim

İtalyan yemeği çizgisinde daha fazla düşünmek. "

"Peki." Kollarını ortasında çaprazladı. "Deniz ürünlerinden kaçındığımız sürece."

"Orada itiraz yok. Kabuklu deniz ürünleri alerjim var."

Ağzı açık kaldı. "Ciddi anlamda?"

Daniel neden bu kadar sıradan bir gerçeğin onu memnun ettiğini anlayamıyordu. Ama istediğini alırdı

alabilir. Onun gitmesine izin veremezdi. "Öğle yemeğine evet mi?"

İnanılmaz görünüyordu. " *Hayır* , hiçbir şeye evet değil. senin hakkında bildiğim tek şey senin

atıştırmaılık yiyecekler üzerine tuhaf bir felsefe."

"Benim hakkımda ne bilmek istersin?"

"Hiç bir şey. Seninle öğle yemeğine gitmeyeceğim." Mavi-yeşil gözler çevredeki koridoru taradı. "İçinde

Aslında, hastanede olduğumuz için kaçmış bir akıl hastası olabileceğin aklıma geldi.

Belki de yardım çağırmalıyım."

Gülümseyerek savaşı bıraktı. "Seni öğle yemeğine götürüyorum, güneş ışığı."

"Cehennem gibisin, iz karışımı."

"Benim adım daniel."

"Peki kimi görmeye geldin Daniel? " Başını eğdi, zarif bir el onun eline uzandı.

Helen'in numarasını çıkarıp yüzüne sallamak için cebine koy. "Hemşireler dışında."

Tanrı. Lanet etmek. Daniel, kendisine nakavt bir darbe yemiş gibi hissetti. İlk kez en az bir on yıl sonra tamamen dili tutulmuştu. Bir cevap beklemedi, sadece ona göz kırptı.

Dönüp ön büroya doğru sendeleyerek yürürken, Helen'in numarasını geçerken çöpe attı.

Hemşire istasyonunda kısa bir duraklamadan sonra, bir kez bile arkasına bakmadan koridora döndü.

O. Lanet olası adını bile öğrenememişti. Kendinden iğrenen Daniel harekete geçti,

tam hastane odalarından birinin önünde durduğunda onu gördü. İzlediğinden habersiz,

gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı, diğer tarafta olanlar için kendini hazırlıyormuş gibi görünüyordu.

Onu bu kadar savunmasız görünce göğsünde yabancı bir şey sıkıştı ama Daniel geri çekildi.

herhangi bir müdahaleye içerleyeceğini bilerek.

Sonunda, omurgasını düzeltti ve kapıyı açmak için aşağı uzandı. Daniel yavaşça takip etti, ama Jack'in içeriden çıkan zayıf sesini duyunca tamamen dondu.

"Hikaye."

"Selam baba."

Üçüncü bölüm

Daniel bir adım geriledi. Jack'in kızı mı? En azından adını öğrenmişti, diye düşündü acı acı. Hikaye.

Hikaye *Brooks* . Kaderin onunla dalga geçmenin komik bir yolu vardı. Kendisine vuran bir kadınla tanışır.

eşek, onu görünüşü ve tadı için çıldırtıyor, sadece onun arkadaşı ve akıl hocası olduğunu öğrenmek için

kız evlat. Bugüne kadar, hakkında nadiren konuşulan Öykü'yü pek düşünmemiştir. O ve Jack

özel hayatlarıyla ilgili hikayeleri değiş tokuş etmeyi alışkanlık haline getirmediler. İlişkileri buna dayanıyordu

müzakere taktikleri ve eğitim yöntemleri. Beş yıllık birlikteliklerinde muhtemelen kendilerinden bahsetmişti.

kızı bir kez geçerken ve Daniel, onun hassas bir konu olduğunu hissederek, bırakmıştı.

Yine de kimliğini önceden bilmek bir fark yaratmazdı. onun tepkisi olurdu

nasıl ve ne zaman tanışmış olurlarsa olsunlar aynıydı. Kafasını temizlemek için sallayarak, tekrar konuya odaklandı.

yan odada geçen konuşma.

"Bunca yolu gelmemeliydin. Biraz Ar-Ge'den sonra iyi olacağım." Jack hırıldadı,

Daniel'i çıldırtıyor. "Seni gördüğüme sevinmediğimden değil. Sadece gelmene şaşırdım."

"Sadece doğum günlerinde konuştuğum babama bakmak için her şeyi bırakmama şaşırdım.

Bayram? Ben de biraz şaşırdım." Durakladı. "Yine de New York'a hiç gitmedim. görünüyordu

iyi bir bahane gibi."

Görüyorum ki hiç değişmemişsin, dedi Jack iyi huylu bir şekilde. "Hikaye, sana anlatmalıyım...

Annem dün gece olanlardan bahsetti. Üzgünüm."

Daniel, Jack'in ne demek istediğini merak ederek kaşlarını çattı.

"Üzülme," dedi sertçe. "Sanki senin suçun değil."

"Evet, şey..." Sustu. "Meslektaşım her an burada olabilir. benim yedek anahtarım onda

yer. Yerleşmek istediğine eminim."

Daniel bunu bir genç gibi gizlice dinlemeyi bırakıp müzikle yüzleşmek için bir ipucu olarak aldı. Yürüdü

içeride, bakışları hemen Story'nin kafası karışmış olanıyla çarpıştı. Yüzünü herhangi bir şeyden temiz tutmak

tanıyarak dikkatini Jack'e çevirdi.

"Ah, şeytandan bahset ve o ortaya çıkıyor." Jack zayıf bir el hareketiyle işaret etti. "Daniel, benimle tanış

kızı, anaokulu öğretmeni. Story bu sabah California'dan geldi."

Sıcak bir gülümseme olduğunu umduğu şeyi yapıştırdı ve elini uzattı. "Tanıştığımı memnun oldum Öykü."

Hareket etmedi. Jack yatakta uzanmış pozisyonundan beklentiyle onları izledi ve Daniel

Onu harekete geçirmek için Story'de gözlerini hafifçe büyüttü. Küçük bir baş sallama ile onu yerleştirdi.

statik bir patlama oluşturan temas.

"Şey. Aynı şekilde."

Jack kızına bir kez daha seslendi. "Dedektif Chase burada çırak olarak başladı ve şimdi

kendi çapında uzman bir müzakereci. Yaklaşık 5 yıldır birlikte çalışıyoruz."

Bir kez başını salladı. "Bu harika."

"Anaokulu öğretmeni, ha?" Daniel yüzündeki eğlenceyi saklayamadı. O asla

Bir anaokulu öğretmeni olarak ona bok gibi olduğunu söyleyen kızı tespit ettim. "Eminim çocuklar

seni parmak uçlarında tut. Ve tam tersi."

"Birçok şeyden oldukça emin görünüyorsun," dedi nefes nefese.

Onunla konuşurken çok yakın dururken, gündelik duruşunu korumak için büyük çaba harcadı.

onun o husky tarzında. Sıradanlıktan başka bir şey hissetmiyordu. Dakikalar önce onda uyandırdığı ihtiyaç,

sadece yabancı olduklarında, onun Jack'in kızı olduğunu öğrenmekle azalmamıştı. Aslında, saniyesinde daha da güçlendi.

Jack, hastane yatağından boğazını temizleyerek Daniel'i gerçeğe döndürdü. "Öykü, sen bana kafeteryadan bir fincan kahve alır mısın? Bana getirdikleri şeyler bir değer değil lanet etmek."

Eli onun elinden kaydı. "Tabi baba."

Story'nin hastane odasının kapısından kayboluşunu izlerken, Jack'in bakışlarının odaya yandığını hissetti.

başının yan tarafı. Yüzüne sıradan bir ifade yerleştirdi ve döndü. "Kendinden bahsetmedin kızı New York'a geliyordu."

aklından bile geçirme , Danny."

Lanet etmek. "Müdür?"

Jack koridoru işaret etti, yüzünde açıkça " *Kimseyi kandırmıyorsun,*

dostum . "Her ne düşünüyorsan, unut gitsin. Şu anda sizin ilerlemelerinizi bildirecek bir yerde değil."

"Nedenmiş?" Daniel sordu. Jack ona kara bir bakış attı ve o da geri pedal çevirdi. "Ben değilim

onunla ilgileniyor... onun üzerinde ilerliyor. Açıkça. Sadece ikinci kısmı merak ediyorum. Bir şey

yanlış?"

Jack derin bir iç çekti. "Gezi... kendiliğinden oldu. Evlenmeyi planladığı pislik doktoru iki hafta sonra dün gece nişanları bozuldu."

Daniel'in kalbi öfkeyle göğsünde çarparak, bipleme makinelerini boğdu. O olmuştu

dün geceye kadar meşgul. Koridorda ona rastladığında, onun mesafeli ifadesi yüzüne süzüldü.

zihin. Şimdi bu özel bakışın onu neden bu kadar rahatsız ettiğini biliyordu. *Kalp kırıklığı.* "Orospu çocuğu."

Jack geniş omuzlarını silkti. "Fisher onun için uygun değildi. Durumdan biraz uzak ona bir dünya iyilik yapacak."

"Mesafe. Doğru." Daniel, Story'nin görüntüsüyle boğuşarak konuşmadan ayrıldı ve bu *Balıkçı*. Görünüşe göre onu ülkenin öbür ucuna uçuracak kadar incitmiş bir adam. Kavram onunla iyi oturmadı. Jack boğazını temizlediğinde karanlık düşüncelerinden sıyrıldı.

akıl hocasının onu yakından izlediğini bulun. Çok yakından.

Jack nihayet konuştuğunda, Daniel neredeyse boynuna doğru bir baltanın ıslık çaldığını duyabiliyordu. "Ben hiç

Kadınlarla olan berbat geçmişinize değindim, çünkü benimki de o kadar parlak değil.

Bu farklı. O benim *kızım* ve ayrıldıktan sonra savunmasız kaldı. almana izin vermeyeceğim onun avantajı. Buraya iyileşmek için geldi, senin son zaferin olmak için değil. *eller _ Kapalı . Kızım .*"

Daniel ensesini ovuşturdu. Görünüşe göre akıl hocası onun hakkında pek iyi düşünmüyordu. Temelli olarak

sebepten. Kadınlarla olan geçmişi, hafifçe söylemek gerekirse, berbattı. Akli başında baba yok kızının yakınında olmasını isterdi. Göğsündeki sancıyı gidermek için hemen bir şaka yaptı.

"Kalp krizinin iyi mizahını köreltecek hiçbir şey yapmadığını görmek harika."

"Bu gülünecek bir konu değil." Jack sabırsız bir ses çıkardı. "Bu hastane yatağında sıkışıp kalmaktan nefret ediyorum.

ilk kez beni ziyarete geldi. Onun için hiçbir şey yapamam. ona verir misin

benim yerime bir yolculuk mu?"

Daniel başını hızlıca salladı. "Vay canına. Beklemek. Dedin ya-"

"Ne? Fiziksel olarak ona yaklaşmadan onu eve götüremez misin?"

Daniel, Jack'e çok üzülmeyen ve kalbini kırmadan önce, "Onu eve bırakacağım," diye temin etti.

monitörler. Bunu Story'ye anlatmaktan çok hoşlanırdı. "Rahatlayabilirsin. Benim yanımda güvende."

"İyi. Ben buna güveniyorum." Ayak sesleri bir kez daha duyulduğunda Jack sesini alçalttı.

koridor, odaya doğru ilerliyor. "Garip bir şehirde ve ona göz kulak olacak birine ihtiyacım var. ben

tek seçeneğim olduğunu varsayalım. Ama ne dediğimi hatırla. Fermuarlı tutun."

O zaman Story odaya geri döndü ve Jack aydınlandı. "İşte orada. Günün kızı." O

Daniel'e küçük bir gülümsemeyle baktı. Jack, Story'nin arkasından işaret parmağını kesti.

boğazı boyunca.

Kendini neyin içine atmıştı?

Bölüm dört

Story ve Daniel, Jack'le gösterişli bir şekilde vedalaştıktan sonra konuşmadılar. asansöre binerken

hastane lobisinde, aralarındaki gerginlik elle tutulur bir hal aldı. Öykü iki bavulunu oradan aldı.

Daniel onları onun için taşımakta ısrar edince omuz silkti. Siyahını park etmişti

departman aracı doğrudan girişin dışındaydı, bu yüzden yürümek için fazla mesafeleri yoktu.

Story, hastanenin sıfırın altındaki sıcaklıklarda donmasının ardından Temmuz sıcaklığının patlamasını memnuniyetle karşıladı.

dışarıda. Sonra hemen klimalı hastaneye geri koşmak istedi. Nem yayıldı

darbeyi yumuşatmak için bir esinti ipucu olmadan kaldırımdan. New Yorklular her yerde aceleyle geçti

yön, bir şekilde birbirine tokat atmamayı başarıyor. Bir düzine koku aynı anda çarptı. Araba

egzoz, kaldırım satıcısı tarafından ızgarada pişirilen et ve bu... hafif bir idrar izi miydi?

Daniel onun için yolcu tarafındaki kapıyı açtı ve o koltuğa yerleşirken göz göze geldi. A

farklı türde bir ısı onun içinden süzüldü. Bu oranda, Daniel ve nem kombinasyonu

akşam yemeğinden önce onu eritip bir su birikintisine çevirirdi. Sağlam gövdesiyle sürücü tarafına eğildi.

arabayı sonsuz derecede küçük hissettiriyor. Onları çok yakına koymak.

Story'nin gizlice onun profilini incelemesini umdu. Güçlü çene, inatçı çene, derin siyah saç fırçalama

gömleğinin yakası. Trafiğe girerken dişleri alt dudağını ısırды.

bilinçsizce şehvetli jest. Vücudunun her hareketi *seks çığlıkları atıyordu* . *Hanımlarıyla* birlikte ,

bayanlar, etrafta dolaşacak kadar çok var, kadınların neden aval aval bakmayı kestiğini anlayabilirdi.

o kaldırımda. Onun manyetizmasını inkar edemezdi. Pratikte memnuniyet garantisi

ondan yayıldı.

Bu kadar bariz bir hanımefendiyle hiçbir şey yapmak istemiyordu ama bu düşünemeyeceği anlamına gelmiyordu.

nasıl olacağı hakkında. Onu "öğle yemeğine götürmesine" izin vermek, tabiri caizse. Onu incelemesini izlemişti

onun bakmadığını sandığı anda otomatın camına açlıkla baktı. bir adam

Daniel bir kadının vücudunda yolunu biliyormuş gibi göründü ve davrandı, ama Daniel ona yardım etmek niyetinde değildi.

becerilerini daha da geliştirerek. Bu onurları Hemşire Helen'e bırakacaktı.

Ama hayal edebiliyordu. Daha sonra. Beş metre ötede oturmadığı zamanlar gibi.

Sessizliğe ya da kendi anlamsız düşüncelerine daha fazla dayanamayan Story sonunda konuştu. "Yani. O

ilginç bir olay oldu."

Daniel ona doğru bir bakış attı. "Evet. İlginç." Detaylandırmadı.

Kararlı bir şekilde tekrar denedi. "Yani, kabul etmelisin ki bu, gündüz televizyonuna çok benziyor.

Baba hastanede hasta...Yarı yabancı kızı yürüyor..." Daniel'den hiçbir şey yok. O vardı

onu sarsmak için ani bir dürtü. "Sen ve Jack yakın görünüyorsunuz. Sanırım bilmek için çok heyecanlanmazdı

bana pas attın." Memnuniyetle, direksiyon simidinde parmak boğumlarının beyazlamasını izledi.

"Bu onu hafifçe koyuyor."

Öykü nefesinin altından kıkırdadı. "Merak etme, seni ispiyonlamayacağım."

Rahatsızca boğazını temizledi. "Dinle, daha önce... Fark etmemiştim..."

"Neyi anladın mı?" Gergin bir andan sonra aklına geldi. Görünüşe göre üç bin mil yoktu aşağılanmasının sürekli hatırlatılmasından kaçmak için yeterince uzaktı. Öykü başını eğdi. "Ah. Jack

Sana Fisher'dan bahsetti." Boğazından şüphesini onaylayan alçak bir ses çıkardı. "Benim ne kırık nişan senin bana pas vermenle mi ilgili? Bir şey olursa, hoşgeldin haberi olmalı, çünkü ribaund alıyorum." Durumu hafife alma girişimi başarısız oldu.

"Senin geri dönüşün olmakla ilgilenmiyorum." Sesi sert geliyordu. "Buraya sen mi geldin? için? Çalışmak için... onu ... sisteminizin dışında mı?"

"Hayır," diye karşı çıktı. "Tek istediğim buysa, bunun için kesinlikle ülke çapında uçmama gerek yoktu.

Babam için buradayım ve hepsi bu."

Daniel ona yorumlayamayacağı bir bakış gönderdi. "Duyduğuma sevindim."

Yeşil tenteli, yüksek, tuğla bir apartmanın dışına çıktılar. Motoru kesti ve

Bagajını almak için arabadan indi, onu açmasını beklemediği zaman ona kaşlarını çatı.

yolcu tarafı kapısı. Bu sinir bozucu adam hakkında bir şey okuyamadı. Bir dakika tavrı sınırlandı

düşmanca ve bir sonraki şövalyelik resmiydi.

Binanın sade mermer lobisi birkaç saksı bitkisinden ve bir asansör bankından oluşuyordu. Onlar

Aralarındaki atmosfer dolu gibi görünse de sessizce dördüncü kata çıktı. Daniel baktı çenesini esneterek çift kapıya, onun tahrişini artırdı. O bulmaya tamamen istekliydi

Jack kendi başına inşa ediyor. Onu bir çaresiz gibi kapının önüne bırakmasına ihtiyacı yoktu.

çocuk. Kapılar sonunda kayarak açıldığında, asansörden onun yanından hızla indi, sonra beklemek zorunda kaldı.

Jack'in daire numarasını bilmediğini fark ettiğinde onun için. Onun eğlenerek homurdanmasını görmezden gelerek,

onu koridorda 4R'ye kadar takip etti ve kapıyı açmasını bekledi.

Babasının dairesi az dekore edilmişti ama rahattı. Kanepe, düz ekran televizyon, yemek oda masası. Resim veya ıvır zıvır yok. Acımasızca temiz ve düzenli. Bir parça puro kokuyordu

sigara içip gülümsedi. Kokusu onu her zaman rahatlatmıştı. Pencereye yürüdü ve dışarı baktı

bir çiçek bahçesi, ağaçlar ve bir bank ile tamamlanmış olan binanın arkasındaki bir avluya.

Daniel'in apartman kapısının hemen içinden onu izleyen gözlerini üzerinde hissedebiliyordu. Sessizlik

aralarındaki her geçen dakika daha kalınlaşıyor gibiydi. Beklenti ile mi? Hayır. Şimdi o kim olduğunu bilseydi, Jack'le olan iş ilişkisini tehlikeye atmazdı. Yapacaklarını düşündü zımnen arabaya binme konusunda tam da bu anlamaya varın. Ama onun sessiz, kalıcı varlığı dedi ki

aksi halde.

"Sanırım yedek yatak odası koridorun sonunda sağda," dedi huysuzca. "Jack'i tanıyorum, muhtemelen buzdolabında pek bir şey yok ama sokağın aşağısında bir süpermarket var. York."

Story boş yatak odasını kontrol etmek için Daniel'in heybetli çerçevesini atlayarak dalgın bir şekilde başını salladı. O

bavullarıyla onu takip etti ve midesindeki sinirsel çarpınmayı durdurmaya çalıştı. İçinde Hastanedeyken, iki kişi atıştırmalık yiyecekleri tartışırken, onu eve götürmek istemişti. Sonra her şey değişmişti.

dün gece, artık ona sadakatini borçlu değildi. İsteddiği gibi yapabilirdi. Daniel'i kışkırtmak ateşle oynamak gibi ama o anda duracak iradeyi bulamıyordu. son yirmi dört

hayatının saatleri boktan bir şov olmuştu. Onun tam ve mutlak utancı ona hakkı vermedi mi?

biraz eğlenmek için?

Daniel dişleriyle tırmıklarken gözleri Daniel'in alt dudağına kayd. ağzına verir mi

aynı tedavi? Belki sadece bir öpücük iyi olurdu. *Bir öpücük.*

Sonra ağzını açtı ve planını cehenneme çevirdi. "Ama sadece *istiyor* olmam, yapacağım anlamına gelmez.

Sen Jack'in kızısın. Oraya gitmiyoruz."

Tahriş onun içinden yılan gibi geçti. Onun adına bir ömür yetecek kadar çok karar vermişti.

ömür. Abartılı bir omuz silkti. "Haklısın. Muhtemelen bir hayal kırıklığı olurdu,

her neyse."

Geri sıçradı. "Bir hayal kırıklığı? Bu ne demek oluyor?"

Story gülümsemesini bastırarak bavuluna uzandı ve onu yatağın üzerine itti. "Hiç bir şey. Sadece bu

Tecrübelerime göre, en büyük oyundan bahseden adamlar genellikle sonunda hayal kırıklığına uğrar."

Daniel bir an onu inceledi, sonra bir kahkaha patlattı. "Dürüst olmak gerekirse tersini kullanmaya mı çalışıyorsun?

rehine müzakerecisinin psikolojisi? Bir uzmana bakıyorsun, gün ışığı."

Bok. O tamamen olmuştu. Beş yaşındaki öğrencileri üzerinde yeterince işe yaradı. "Hayır, sadece

açık sözlü. Dürüstlüğün direği değilsem bir hiçim."

"Doğru." Kapı aralığından ayrılmadı.

Bavulundan bir yığın gömlek çıkarırken, kirpiklerinin arasından ona baktı.

"Beni bıraktığın için teşekkürler, Daniel. Kendini nasıl bırakacağını bildiğini varsayıyorum?"

Çenesinde çalışan bir kas, ona meydan okuyan bakışını geri verdi. "Beni görevden mi alıyorsun?"

Dudaklarını büzdü. "Sesine kesinlikle benziyordu."

"Hayal kırıklığı olmazdı."

Ha! Zihinsel ganimet dansı. Şimdi uzman kim, evlât? Öykü katlanmış kıyafetlerini sehpanın üzerine koydu.

bir iç çekerek yatağa, sonra ona doğru döndü. "Ne olduğunu sana söyleyeyim. Bana kanıtlamak için bir dakikan var

yanlış."

Gözleri kısıldı. "Detaylandırmak."

Cebinden telefonunu çıkardı ve havaya kaldırdı. "Zamanlayıcıyı bir dakikaya ayarlayacağım. yapacaksın

boş laftan ibaret olmadığınızı kanıtlamak için altmış saniyeniz var."

Daniel arkasındaki yatağa baktı. "Sana yapmak istediğim şeyler Story, çok daha uzun sürer.

altmış saniyeden fazla. Ben bitirmeden telefonunuzun pili biterdi."

"O zaman kendine kapıyı göster," diye başardı, bedeni onun bariz dürüstlüğüne karşılık verdi.

"Lanet zamanlayıcıyı ayarla."

Ona blöf demişti. Ya da belki onunkini aramıştı. Öykü artık bilmiyordu. Sadece bu

Aralarındaki elektrik kıvılcımları onu endişeli ve muhtaç hissettirdi. Ateşinin altında savunmasız hissetti

onu kükreyen bir ateş gibi ısıtarak yaydığı şehvet. Yakınlığının etkisini bilseydi

üzerinde olsaydı, durum üzerinde sahip olduğu her türlü kontrolü kaybederdi. Bir dakika çalıp yürüyebilir mi?

uzak? Eldiveni fırlatan kendisi olduğu için başka seçeneği yoktu.

Story, parmakları telefonun ekranının kilidini açarken sesini zar zor tutmayı başardı.

ve zamanlayıcı uygulamasını açtı. "İyi. Bir dakika içinde neyi kanıtlayabileceğinden emin değilim, ama hadi

Elinde ne olduğuna bir bak, koca oğlan."

"Eteğini kaldır."

Beklenmedik talebinin derin tonu tüm duyularını tırmaladı. Soğukkanlılığı kayıyor, gözleri vuruldu

onun için. "N-ne?"

"İzin istiyorum."

"Anlamıyorum," diye nefes aldı.

"Bir dakikam dolduğunda, bunu senin istediğini hatırlaman gerekiyor. eteğini kaldır."

Bir düşünce ve bir düşünce sadece zihninden geçiyordu. *Aman Tanrım. Burada kafamın çok zerindeyim.*

O anda neredeyse iptal edecekti ama adamın bilmiş sırtıtışı onu cesaretlendirdi. O düşünmedi

devam edecek kadar cesurdu. Kibiri onu daha çok istemesine rağmen çileden çıkardı.

Telefonu dar şifonyerin üzerine fırlattı. Titreyen eller onun eteğine dşt

kot etek. enesinin gevşediğini, gözleri parlarken onu izlemenin mutluluğunu yaşadı.

parmaklarının hareketi. Yavaşça elindeki malzemeleri topladı ve eteğini yukarı çekti.

basit siyah tangasını ortaya çıkarmak için uylukları ve kalçaları üzerinde.

Daniel alçak bir onay sesiyle tısladı ve yüzünde kararlı bir ifadeyle ona doğru yürümeye başladı.

Elleri, kadının derisinin üzerinde hareket ettiğini hayal etmiş gibi iki yanında esnetti. Panik, tuttu

onu bir eliyle göğsüne.

"Beklemek. Dakikanız henüz başlamadı."

"Başlat. şimdi."

Sinirlerini yatıştırarak telefonuna doğru uzandı. İki de onun parmağına dokunurken izlediler.

ekranda görüntülenen başlat düğmesi. Dakikası başladı.

Zaman hızla geçti, ama Daniel düşündüğü gibi hemen hareket etmedi. Gözleri yere düştü ağızını ve onu beklentiyle doldurarak başını yavaşça daldırdı.

Bir eli çenesini çerçevelemek için kalktı. "Bu bir geri tepme değil."

"Ne istersen onu ara," diye fısıldadı.

Dilini içine daldırmadan önce, sanki cevabı arıyormuş gibi ağızını örneklemek için dudakları onunkinin üzerinde gezindi.

bir soruya. Onunla alay ederken saniyeler geçiyordu, dudaklarının her bir dokunuşuna verdiği tepkileri keşfediyordu.

dilini yalamak. Daha önce maruz kalmış hissetmiş olsaydı, sırlarını öğrendiğinde his on kat arttı.

öpücüğü ile onları dışarı çekiyor. Onu kendini ifşa etmeye zorlamak.

Sonra yeni öğrendiği bilgiyi aldı ve ona karşı kullandı.

Daniel, güçlü, becerikli elleriyle onun kalçalarını kavradı ve yıldırımla onu duvara yasladı.

hız. Kalçası bacaklarının arasına sıkıştı. Artık nazik ya da meraklı değil, ağızı tamdı

onun sahipliğini, onu onunkiyle birleştirerek, yok etmek ve yeniden inşa etmek anlamına geliyordu. vahşete rağmen

arkasında sanki onun zevki kendininkini çok aşıyormuş gibi tapınıldığını hissetti, ki bu imkansız olmalıydı.

Story daha önce hiç öpülmemiş olabilir. Birden kendini umursamaz hissetti. Vahşi. Özgür.

Çaresiz ellerini saçlarına daldırıp onu daha da yakınına çekti ve öpücüğü daha da derinleştirmesi için yalvardı.

Daniel homurdanarak dilini onun ağızına sokarak mecbur kaldı.

Nefes almak için ayrılırlarken, sesi onun dudaklarında çınladı. "Eğer bu kadar ateşli çalışmaya devam edersen

benimkine karşı dil, seni becermekten başka seçeneğim olmayacak."

Cevap veremedi önce, kaslı uyluğunu daha yükseğe ve çekirdeğine daha sıkı bastırdı.

sözlerini kökten. Story onu duvara yapıştırana kadar ayakları yerden kalktı. ısrarcı

bacaklarının arasındaki baskı onu düşüncelerinden mahrum etti. Nefesi sert küçük pantolonlarla geldi ve hiçbir şey

onun sert uyluğu üzerinde hareket etmesini, kalçalarını yukarı ve aşağı hareket ettirmesini engelleyebilirdi.

büyüyen ağrı

"Artık gelmek ister misin güzelim?"

Öykü'nün yanıtı nefes nefeseydi. "Ne düşünüyorsun?" Kafası duvara çarptı

güm. Ellerinden biri çıplak kalçasını yukarı kaydırды, kıcına ulaşana kadar yükseldi. onu hissetti

tangasının arkasını avucunun içinde topla, kumaşı bir kez parmaklarına dolanana kadar bük.

İpeksi malzeme gerildi, en hassas yerinden kayarak başını döndürdü.

Dişleri boynuna sürünerek vücudunda titreyen bir his uyandırdı.

"Lütfen söyle bebeğim."

"Lütfen," diye inledi.

Sonra tangayı çekiştirdi ve zihni boşaldı, zevk dışında her şeyden habersizdi.

onun içinden geçiyor. Orgazmı vücudunu hırpalarken ona karşı salladı,

bacaklarının arasında hesaplanan malzeme çekişi ile uzadı. Ağzı onunkinin üzerine kilitlendi,

çığlıklarını emerek, vahşi tepkisine inleyerek.

Titreme azaldığında Daniel ağzını bıraktı, nefes nefese nefesleri kendisinininkiyle aynıydı.

"Ayarlamak

tekrar dene. Daha başlamadım bile." Kendini sert ve kalın bir şekilde onun uyluğuna bastırdı. " *Daha fazla* ."

Daha? Story'nin dünyası eğildi. Az önce ne olmuştu? O terra firma üzerinde duruyordu

onunla bir sohbete devam etti ve bir dakika sonra ona en güçlü olanı vermeyi başardı.

orgazmı hatırlayabiliyordu. *Başının üstünde mi?* Onun adına ne kadar büyük bir abartı. Daniel

tamamen farklı bir düzeyde faaliyet gösteriyordu. Uykusuz kalmış, yakın zamanda terk edilmiş beyni

anlamaya başlayamadı.

Büyük olasılıkla, yeteneği yüzlerce kadınla mükemmelleşmişti. Ve o sadece şişirmişti

Altmış Saniyede Geçti'nin kendi amatör versiyonunu onun bacağına karşı oynayarak daha da fazla ego.

Tanrım, daha zavallı olabilir miyim?

"Hey. Bana geri dön Öykü."

Boynuna karşı yapılan ciddi bir yalvarışla boğazına bir şey düğümlendi. son olaylar yirmi dört saat aniden bir ton tuğla gibi kafasına indi. Zar zor oksijen alabiliyordu.

onun ciğerleri. Bir an daha net bir şekilde düşünmesine izin verirse, her zerre acı ve

aşağılanma yüzeye çıkar. Gözyaşları ve kendine acıma içinde boğulacak, kendini itiraf etmeye zorlayacaktı.

son üç yılın bir zaman kaybı ve onun ruhunun tüketilmesiydi. Yani düşünmeyecekti. Henüz değil.

Daniel onun dikkatini dağıtabilirdi. Sadece bir öğleden sonra için arzu edilen bir kadın gibi hissetmesini sağlayın. Engel olmak

Hataları ve eksiklikleri hakkında çok fazla düşünmekten. Parmaklarını onun arasından geçirerek

saçı, ağzı boynundan ayrılınca kadar çekiştirdi. Başını kaldırdı ve soran gözlerle ona baktı.

karanlık ve ağır, ağzı onu öpmekten nemliydi. Uyarılmasında uyuşturulmuş gibi görünüyordu. Onun için.

Bunu ona yapmıştı. Bilgi onu umutsuzca ihtiyaç duyduğu güvenle doldurdu. öyle değil miydi

Dün gece etrafında hayat yaşanırken boş boş oturmaya mı karar verdiniz? o istemedi

artık güvenli oynayan kız ol. Sonunda, Fisher'daki "güvenli" seçimi ısırarak için geri dönmemiş miydi?

kıçından mı? Tam burada, şu anda Daniel'i istiyordu.

"İşte buradasın," diye mırıldandı, altın-kahverengi gözleri ısınarak. Kaşlarını çatmak için başını eğdi

çenesini dekoltesine soktu. "Şu anda kafandan ne geçiyorsa onu düşünmeye devam et."

Nefesi boğazında tılandı. "Beni yatağa götürmeni düşünüyorum."

Daniel'in iri bedeni karşılık olarak ona karşı titredi. Elleri kalçalarının yanlarını okşadı, poposunu avuçlamak için yukarı ve aşağı kayıyor. "Söyle bana. Aklında, o yatakta ne işimiz var? var

İyi ve yavaşız, yoksa beni terletiyor musun?"

"Ben...sen..." Story kelimeler oluşturmaya çalıştı ve kadının etini yoğururken başarısız oldu.

Telefonunda zamanlayıcı çaldı, ama o duymamış gibi devam etti. "Ben altında mıyım

Kalçalarını kaldırırken göğüslerinin zıplamasını mı izliyorsun? Yoksa ilk kez senin üstünde miyim? ben

o uylukları genişçe zorlayabilir ve kendimi aralarına gömebilirdim." Yalamak için öne eğildi

kulağının kıvrımı. "Belki arkandayım. Ah, kahretsin, bu şekilde çok derine inebilirim, muhteşem. Söyle bana

Ne istiyorsunuz. Ben bunu gerçekleştireceğim."

Cevap zihninde belirdi. Tam ona söylemek için ağzını açtığı anda, içinde bir yerde

odada bir cep telefonu çaldı, yüksek sesle ve siren gibi. Daniel sert bir lanetle başını öne eğdi, yumruk

üstündeki duvara çarpıyor.

Sanki görmezden gelmek istiyormuş gibi göründü, sonunda cebinden çıkarmak için elini arka cebine attı.

telefon. "Çalışıyor. Cevap vermeliyim," diye açıkladı dişlerini sıkarak.

Sessizce başını sallayan Story, ayakları yere değene kadar kalçasından aşağı kayd ve ayağa kalktı. o yaptı

ayrılmalarına karşı bir protesto sesi duydu, ama aralıksız zil onu böldü.

"Takip etmek." Telefona havladı. Bir süre dinledikten sonra gözleri kapandı. "İyi. ben olacağım

onda orada." Telefonu kapatırken, sıcak bakışları onu baştan ayağa süpürdü ve hala yürüyüşe çıkmış olan kadının üzerinde oyalandı.

etek. Yanakları ısındı, çabucak yerine geri çekti. "Gitmek zorundayım."

Bakışlarından kaçınarak başını salladı. "Yani duydum. Um. Her şey için teşekkürler." *Aman Tanrım* . "Demek istediğim,

Beni bırakıp bavulu taşıdığın için teşekkürler. orgazm için teşekkürler ya da

her neyse." *Kapa çeneni. Kapa çeneni.* "Şey, demek istediğim, bunun için de teşekkürler. Sanırım."

Mortifikasyon tamamlandı . Şimdi beni öldür.

Daniel'in kaşları kalktı ve ağzının köşeleri yukarı kıvrıldı. "Rica ederim." bir adım attı ona doğru. "Gerçekten ayrılmak istemiyorum."

Belki de en iyisi budur, diye daha fazla yaklaşmadan dışarı fırladı.

Yüzü karardı. "Bu konuyu sonra konuşuruz. Bana ihtiyaç duyulan bir durum var ya da biz hemen tartışın."

Birdenbire yalnız kalmaktan başka bir şey istemeyerek, yanıt olarak başını salladı. Sanki o baktı

daha fazlasını söylemek istedi, ama son bir kez onun yönüne bakıp odadan çıktı. Bir an sonra o

ön kapının açılıp kapandığını duydu.

"Orgazm için teşekkürler? *Yok canım?* Öykü tavanda inledi.

Beşinci Bölüm

Story, Grand Central Terminal'in tavanına baktı, yeşil ve altın takımyıldızları

meşgul salonun uzunluğu. Yüzlerce insan her yöne koştu, bazıları hücreye konuşuyordu

telefonlar, hepsi birbiriyle göz temasından özenle kaçınıyor. Kendini görünmez ve enerjik hissetti

bir Zamanlar. İstasyonun büyüklüğü ve sürekli uğultu sesleri onun sorunlarını bastırdı.

onlar yok olana kadar.

Yıpranmış kot eteğine ve sandaletlerine baktığında, denizin ortasında kendini korkunç bir şekilde yabancı hissetti.

iş elbisesi, ama kimse fark etmemiş gibiydi. Palyaço kostümüyle hokkabazlık yaparak geri dönmek istemesine neden oldu.

en az bir havalı New Yorklunun dikkatini çekip çekemeyeceğini görmek için ananas şüphelendi.

Daniel gittikten sonra kaçma ihtiyacı hissetmişti. Jack'in dairesi, başlamak için neşeli olmaktan uzak

ile, çok sessiz hissetmişti. Karanlık düşüncelerin iltihaplanması için mükemmel bir alan. Bu yüzden paketini açtı ve başladı

yürüyerek, Grand Central'ı yanlışlıkla bulmak. Şu anki için mükemmel bir eşleşme olduğu ortaya çıktı

ruh hali. Karışık, kaotik, karışık.

İçini çekerek mermer bir sütuna yaslandı, yoldan geçen kalabalık rotasını hafifçe değiştirdi.

ondan uzak dur. Fisher'ın ondan ayrılmasının üzerinden bir günden az zaman geçmişti. Buna inanmakta güçlük çekiyordu.

O küçük zaman diliminde New York'a giden bir uçağa atlamış, babasını görünce şoke etmişti.

habersiz ve delicesine ateşli bir rehine arabulucuyla sevişti. Babasının çırağı, daha az değil.

Daniel'in ağzının onunkinin üzerinde olduğunu hatırladığında, elleri onun teninde sahiplenici bir şekilde hareket etti, Story hissetti.

onun kan sıcaklığı. Yayılan pembeliği gidermek için soğuk elini yanına bastırarak düşünmeye çalıştı.

bir şeyden, herhangi bir şeyden , başka bir şeyden. Austin Powers. Çürük muzlar. Beatlemania. Uyuz.

Hiçbir şey işe yaramadı.

Fisher'ı düşünmeyi bile denedi ama bu sadece tek bir korkunç gerçeğe yol açtı. Üç yıl içinde,

Daniel'in o öğleden sonra yaptığı gibi asla beynini karıştırmamıştı. Yakınında bile değil. o yoktu

Daniel onu öperken bir kez bile onu düşündü. Onu birazcık hissettirmek için neredeyse yeterliydi

suçlu. Hemen hemen.

Story bir anda kendini aptal gibi hissetti. Onu neredeyse hiç öpmemiş birine razı olmak üzereydi.

sona doğru. Tabii ki, Daniel'in bir şekilde daha iyi bir seçim olacağına dair hiçbir yanılsaması yoktu. Baraka

sahada oynamaya daha uygun bir adamla hiç karşılaşmadım. Ama başka bir şey değilse, ona değerli bir şeyler vermişti.

perspektif. Ciddi anlamda akıllara durgunluk veren bir orgazma ek olarak.

Biraz daha iyi hisseden Story, kapüşonlu cebinden cep telefonunu çıkardı ve

Fisher'dan bir cevapsız arama gördü. Neden onu arayacak ki? Dün gece bunu açıkça belirtmişti.

yoluna devam etmişti. Muhtemelen düğünle ve bir düzine kadar iptalle ilgili bir şey.

henüz yapmak vardı. Onunla şu anda -ya da hiçbir zaman- başa çıkamazdı, bu yüzden bilgisayarındaki ayarlara girdi.

telefon edip numarasını engelledi. Sonra kişilerine göz attı ve farklı bir isim seçti.

Aslında konuşmak istediği biri. Gülümseyerek telefonu kulağına götürdü.

Üniversiteden oda arkadaşı Hayden ikinci çalışta cevap verdi. "Kaltak, eğer bana nasıl olduğunu söylemek için arıyorsan

San Diego'da hava harika, kapatıyorum."

Story bir kahkaha atarak sütundan uzaklaştı ve çıkışa doğru yürüdü,

gitmiş. O ve Hayden, UC Berkeley'e birlikte katılmışlardı, ilk yıl bir yurdu paylaşmışlardı ve

daire kalan üç. Manhattanlı bir yerli olan Hayden, okuldan sonra New York'a dönmüştü.

Çanta iplerini sıkı bir yumrukla tutan inanılmaz derecede zengin ailesinin yanında olmak. Onlar istedi

Hayden, çeşitli yardım kuruluşlarını yönetmeye yardımcı olmak için evdeydi ve ona hiçbir yardım verilmemişti.

itaat etmekten başka seçenek yok. En iyi arkadaşının gidişini izlemek Story'nin kalbini kırmıştı.

"Hava muhtemelen her zamanki gibi mükemmel, ama ne onaylamak ne de inkar etmek için orada değilim."

"Ha. Zaten Maui'de misiniz? Düğün daha iki hafta değil."

"Aslında asla değil. Umarım uçak biletiniz iade edilir." Hikaye çizgi olarak derin bir nefes aldı

sessiz gitti. "Düğünler zaten sıkıcıdır. New York'a gelip seninle takılmaya karar verdim.

yerine. Yurttaşlarınızın kamuya açık idrara çıkmayı tamamen benimsediğini biliyor muydunuz?"

Uzun bir aradan sonra Hayden nihayet konuştu, sesi net ve iş gibiydi. "Tam olarak ne kadar boşa

sarhoş olacak mıyız? Sadece benim için basketbol sahası yap."

"Yok edilmiş."

"Efsanevi. Yarın gece çalışıyor mu? En sevdiğim anne beni bu gece bir yardıma ev sahipliği yapmaya ikna etti.

Gaga."

"Aslında bu mükemmel. Uyumaya ihtiyacım var. Yarın bir plan hakkında mesaj atacağız."

"Anlaşmak." Hayden durakladı. "Hey tatlım, burada olmana sevindim. Sadece iyi olacaksın. Ve eğer sen

Fazladan bir itmeye ihtiyacımız olursa, Fisher'ı kukla olarak yakacağız. Times Meydanı'nın tam ortasında."

Gözyaşlarının tehdit edildiğini hisseden Story güldü. "Seni özledim."

"Yarın görüşürüz."

Öykü, Grand Central'ın eşit derecede yoğun kaldırırma açılan kapılarını itti, ruh hali

dört gözle bekleyecek bir şeye sahip olma konusunda önemli ölçüde gelişti. Kendini yönlendirmek için bir dakika ayırarak,

Jack'in Doğu Yakası'ndaki dairesine doğru yürüdü, sadece yiyecek almak için durdu. Çok

pahalı yiyecekler. Tahıl için altı dolar mı? Görünüşe göre yaşam alanına ek olarak mısır gevreği geldi

bir de prim.

Bir kolunun altına yüklediği çantalarla cebinden anahtarları çıkardı ve binaya girdi.

Asansöre iki kişinin girdiğini görünce onları tutmaları için seslendi. Bir el atıldı, engellendi metal kapılar sürgülü kapanıyor.

"Teşekkür ederim," diye nefes aldı.

Kırkly yaşlarının başında kel bir adam ona kirli gözlüklerinin arkasından baktı. Sağında, bir yaşlı kadın, destek için kolunu kullanarak kambur durdu. Story ikisine de gülümseyerek yumruk attı.

dördüncü katın numarası.

"Merhaba, ben Öykü," dedi çabucak, sessizliği doldurmak için. "Sadece bir haftalığına babamı ziyaret ettim." Hiç biri

cevap verdi ve adam ona doğru karanlık bir bakış atarak onun demesini engelledi.

başka bir şey. Onun sarsılmaz bakışından rahatsız olan kadın, asansörün yukarı çıkması için dua ederek bakışlarını kaçırdı.

acele etmek.

Kapılar açılınca adam ve kadın yavaşça arkasından çıktılar. ona bakmak

omuzunda, kadının gençken bile yürümekte büyük zorluk çektiğini fark etti.

adamın yardımı. En iyi durumda değil, onun ağırlığının altında çalıştı.

Yiyecekleri Jack'in kapısının önüne koyduktan sonra, döndü ve onlara doğru koşmaya başladı. "Olabilmek

Yardım ederim?"

Adam onun teklifinden biraz ürkmüş görünüyordu ama başını salladı ve omuz silkti. Öykü kadının kolunu tuttu,

koridorda onlara yardım ediyor.

Kendi kendine mırıldanarak kot pantolonunu içine soktu ve kapının kilidini açmak için bir dizi anahtar çıkardı. "Teşekkür

sen. Buradan alabilirim."

"Tamam, tabi, sorun değil." Kısa bir tereddütten sonra gitmek için döndü. kadın hazır göründü

yıklılmak üzereydi ama yardımını onlara zorlamak istemiyordu. yardımını kabul etmekte isteksiz görünüyordu.

ilk yer.

"Lanet olası sigorta şirketi," diye aniden Story'nin arkasından seslenerek onu geri dönmeye zorladı. Onayladı

kendi adına konuşamayacak gibi görünen kadına doğru. "Hastanesini örtmeyecekler

daha fazla kal. Onu eve getirmek için bugün işi kaçırmam gerekti. Lanet olası dolandırıcılar. Lanet olası dolandırıcılar ."

Onun sert ses tonundan biraz korkan Story, daire kapısına doğru ilerledi. "Bunu duyduğuma üzüldüm.

Yardım etmek için bir şey yapabilirsem bana haber ver."

"Teşekkür ederim," dedi sonunda, onu rahatsız edecek kadar uzun ve sıkı bir şekilde inceleyerek.

Story yiyecekleri topladı ve gözlerini sürekli onun üzerinde hissederek içeri girdi. kilitleme

çabucak arkasından sürtünerek, New Yorkluların komşularından uzak durdukları aklına geldi.

iyi sebep.

...

Daniel, sokağın karşısına park ettiği yerden Story'nin apartmanın içinde kaybolmasını izledi.

bina. Onun iki blok ötede yaklaştığını görmüştü, sarı saçları

şehrin gri fonunda bir işaret. Parmakları avucunun içinde kıvrıldı. Umutsuzca istedi

onu binaya kadar takip etmek, daha önce başladıkları işi bitirmek, ama o yapamadı.

Dakikalar sonra, Jack'in dairesindeki ışık yandı ve Daniel rahatladı. birine çağrıldıktan sonra

Midtown'daki bir market soygunu, kendisi de dahil Acil Servis Birimi'nin yaptığı

bir saatten kısa sürede çözülürse, Story'nin gittiğini bulmak için doğruca buraya gelirdi. Ve yoğunluğuna rağmen

hayal kırıklığından sonra, bunun en iyisi olduğunu biliyordu. Onun dönmesini beklemek için harcadığı zaman

güvenle ona düşünmek için bolca zaman vermişti.

Departman tarafından on sekiz yaşında işe alınmak Daniel'e bir amaç vermişti, ama

rehine arabulucusu hayatını kurtardı. Ve bunun için Jack'e teşekkür etmesi gerekiyordu. Herşey için. öğrenmeden önce

Bir rehine krizini çözmek için gereken dikkatli kontrol ve akıl yürütme yeteneği, karanlık geçmişte tehdit etmişti.

onu bütün olarak yutmak. Tüm gençliğini koruyucu ailelerin arasında taşımak ve on sekiz yaşına basmak

Daniel herhangi bir yön duygusu olmadan büyümüş pek çok yetim gibi başıboş bırakılmıştı. ebeveyn rehberliğinin faydaları.

Beş ilçede geçen zamanının anılarından asla tam olarak kaçamayacaktı.

kalabalık evler arasında. Ve özellikle bir acı hatıra. Müzakere etmeyi öğrenmek vermişti ona bir kontrol duygusu. O yılların acısıyla baş etmesine yardımcı oldu.

Bir öğleden sonra, onu bir arada tutan yapıştırıcıyı tehlikeye atmıştı. Lafı olmaz

zor kazanılmış bilgeliğini aktarmayı uygun gören adamla olan ilişkisi. Borçlu olmasına rağmen

Jack'e karşı, ilk evliliğini yapan bir mahkum gibi Story'ye gelmek için zaman kaybetmemişti.

on yıl içinde ziyaret edin. Jack bilseydi, başını döndürecek kadar hızlı bir şekilde onun sözünü keserdi. bu nereden

onu bırak?

Daniel'in aklı, iradesi dışında Story'ye geri döndü. Geçici bir delilik miydi yoksa

hafızasının yansıttığı kadar tatlı olabilir mi? İlk baştaki kabadayılığınla rağmen, onun yapacağını söyleyebilirdi.

Dokunuşuna verdiği tepki karşısında şaşırmıştı ve bu dürüstlük onu sarsmış, öfkelen-dirmişti.

amaçlanandan daha ileri götürdü. Tam o anda cep telefonu çalmamış olsaydı, Daniel hiçbir şey söylemedi.

Ona karşı hissettiği sarsıcı çekiciliği keşfetmek için hâlâ yukarıda olacağından şüpheleniyor. İyice.

Defalarca.

Story'nin arabayı sürerken geriye atılan kafasının bir görüntüsü Daniel'in direksiyonu çarpmasına neden oldu.

yumruğuyla. Onunla fiziksel olarak görüşmek büyük bir hataydı. Çünkü şimdi o olmuştu bir tat verildiğinde, onun için duyduğu özlem neredeyse dayanılmazdı.

Hiçbir şey yapamayacağı söylenerek geçen bir çocukluktan sonra, onay almayı öğrenmişti.

seks yoluyla. Ama çizgi boyunca bir yerde, fetihlerinden herhangi bir zevk almayı bırakmıştı.

hepsi bir araya gelerek kadın sesleri ve yüzlerinden oluşan bir kasırgaya dönüştü. Bağlantı olmadan seks.

Onu ucuzlatmak ama karşılığında hiçbir şey vermemek.

Story'de öyle değil. Onunla, o mevcuttu. Şu anda. O korkmamıştı

kaçınılmaz yan etkiler. Kafasında ondan başka hiçbir şeye yer yoktu.

Dün geceye kadar başka bir adam ona nişanlım demişti. Muhtemelen hala sevdiği bir adam ve

için bakım. Daniel'in çenesi bu hatırlatma üzerine gerildi. Sadece bir piçin elinin onun üzerinde olduğu düşüncesi

net düşünmesini engelledi. Pek çok düzeyde ondan farklı bir tepki. Bir, mesleği

duygularının, yeteneklerinin önüne geçmesine asla izin vermeyerek her zaman dengede kalmasını dikte etti.

sebepten. Normalde kişisel yaşamına taşınan bir özellik.

İkincisi, fetihlerinin kendisinden önce veya sonra kiminle olacağı hiç umrunda olmamıştı. asla

taksiye binmek için dairesinden çıktıklarında aklına girdi.

Daniel, Story'nin doruk noktasına ulaştıktan sonra yüzünde gördüğü belirsizliğin parıltısını hatırladı.

Sanki vücudunun ihtiyaçlarından utanmış gibiydi. Bir kadının güveninden yoksundu.

güzelliği genellikle erkekler söz konusu olduğunda ele geçirilirdi. Görünüşe göre bir piç olmanın yanı sıra, eski-

nişanlısı boktan bir âşıktı, bu konuda tam olarak herhangi bir öfke toplayamadı.

Önemli olmamalı, moron. Ona sahip olamazsın.

Jack, Daniel'in tam olarak ne olduğunu biliyordu. Onu Story'den uzaklaştırmakta haklıydı. kim ister ki

kızlarının yanında mazoşist bir erkek-fahişe mi? Bir şekilde hakkında bir fikir edinmeyi başarmıştı.

Jack'in yıllarca birlikte çalıştıkları güveni ve bir saatten kısa bir süre içinde bu güvene ihanet etmişti.

Hastalığını kanıtlayarak, tekrar yapmak istedi.

Kontrolünü bozan tek kadının, onu öldüren adamın kızı olacağı tamamen anlaşılmıştı.

ona her şeyden önce disiplinin ve kısıtlamanın önemini öğretti. Neredeyse ironiye gülecekti

Hepsinden. Hemen hemen.

Onu istiyordu. Çok kötü. Ona vücudunun neler yapabileceğini göstermek için. Herhangi bir izi söndürmek için

önceki ilişkisinin ona empoze ettiği güvensizlik duygusu. Belki eski nişanlısı kalbini tutmuştu ama

Daniel, şans verilirse onun vücuduna sahip olabileceğini biliyordu. ona öğretmekten zevk alırdı

karşılığında onu nasıl tatmin ederim. Çok fazla alacağından değil. Sadece Story ile aynı odada olmak

onu ıstırap verici derecede uyandırdı. Onun çıplak ve memnun etmeye hevesli olduğu düşüncesi, onu

nefes.

Daniel kendini korumak adına arabayı vitesine taktı ve kaldırımdan kenara çekti.

trafik akışı. Binanın dışında daha fazla oturursa, kapısını yumruklayacak ve

onun içeri girmesine izin vermesini talep ediyor. Birden fazla şekilde.

Jack iyileştikten sonra bir hafta kadar sonra California'ya dönecekti ve her şey eski haline dönecekti.

normal. Daniel, neredeyse yabancılarla anlamsız sekse geri dönebilir ve zamanla Story'nin imajı

zihninden silinecekti.

Kendi saçmalıklarına bile inanmıyordu.

Altıncı Bölüm

Öykü ertesi sabah on saatlik rüyasız uykudan erken uyandı. Duştan sonra ve

üzerine hafif bir yazlık elbise giyerek kapıdan çıktı. Karmak için köşe şarküterisinde hızlı bir duraklama ile

kendisine ve Jack'e kahve ve kekler, hastaneye giden on iki bloklu yürüyüşe başladı.

Mahalle sakinleri İkinci Caddeden aşağı inen taksileri selamlamak için ellerini kaldırdılar.

cep telefonlarından veya gazetelerinden bakıyorlar. Erken saatte bile, Temmuz nemi şimdiden

havaya nüfuz etti. Ancak bugün, Doğu Nehri'nden hafif bir esinti eserek düşünü kuruttu.

onun için nemli saçlar.

Korna sesleri ve geçen otobüslerin müziğine doğru kaldırımda yürüdü.

sürekli gürültüye alışacak kadar şehirde kalacaktı.

Annesinin bu konuda söyleyecek bir şeyi yoksa hayır. Lynette dün gecedan beri ona üç e-posta göndermişti.

kırılgan zihinsel durumu için endişeleniyor ve ah, öylesine gelişigüzel bir şekilde terapinin faydasına dair imalarda bulunuyordu. O

Story'nin ona bebek yapabileceği ve onu bütünsel bir spa turuna tabi tutabileceği eve gelmesini istedi.

tedaviler. Ama bir kez olsun, bunların hiçbirini kulağına çekici gelmiyordu. Hayır, onun üzerinde durması gerekiyordu.

bu sefer iki ayağına sahip ol. Olanları söylemenin rahatlığı olmadan hatalarını düşünün

Fisher ile onun hatası değildi.

Çünkü açıkçası, *kısmen* onun hatasıydı. Aldatmak ya da ayrılmak değil açıkçası, kalmak ilişkide olduğu sürece. Sayısız hastane işlevi ve fonu için Fisher'ın kolunda olmak

Yükseltme olayları, özgünlüğü ortaya çıkana kadar beyindeki her soruya doğru yanıtları yerleştirmişti.

ona karşı beslediği gerçek duygularla birlikte solup gitti. Kayıpları için bahaneler üretti

Kendi kendine, kariyerini kurduğunda birlikte daha fazla zaman geçireceklerini söyleyerek bağlantı kurdu.

Başarısız olmak istememişti.

Gerçekten evliliğin bozulan şeyi düzelteceğini mi düşünmüştü? Hikaye, küçük bir kısmının olduğundan şüpheleniyordu.

Tanımlamak istemediği o, annesi gibi yalnız kalmak istememişti. kadar

Lynette'i seviyor ve saygı duyuyordu, yalnızlığını iyileştirmek için Story'ye çok fazla güveniyordu. Onun eksikliği

arkadaşlık. Hangi Öykü hesaba katmadı? Basitçe bir ilişki içinde olmak zorunlu değildi mutluluğa eşittir.

Lynette'in şu anda Fisher'a hayran olduğundan ve suçluluk duygusuyla hareket ettiğinden şüpheleniyordu.

Story'yi teklifini kabul etmesi için cesaretlendirmiş, annesine e-posta göndererek

Endişelenmemek iyi olurdu ve onu seviyordu. Umarım onu bir iki saat tutabilirdi.

Jack ile ziyaret etti.

Hastanenin döner cam kapısından içeri giren buz gibi klima, üzerine hücum etti.

çıplak kollar ve hemen bir kazak getirmediğine pişman oldu. Aileler ve sağlık personeli

lobide vızıldadı. Kavganın arasından sıyrılırken, kapıda bekleyen insan kalabalığını gördü.

asansör bankosu ve içini çekti. Yukarı çıktığında Jack'in kahvesi donmuş olacaktı. karar vermek

egzersizden zarar gelmezdi, asansör sırasını merdivenlerden yana atladı.

Merdiven boşluğuna açılan bir kapı açılıp kapandığında neredeyse sekizinci kata ulaşmıştı.

yukarısında, ardından ona doğru inen ayak sesleri. Sinirle yutkunarak,

merdiven boşluğundan çıkmayı düşündü. O ve bilinmeyen yabancından başka kimse kullanmıyordu.

sessiz merdiven. Sola bir bakış atıp yedinci kata doğru yürümeye başladı.

yabancı görüş alanına girdiğinde çıkın.

"Hikaye?"

"Daniel." Rahatlama onu boğdu, ardından hızla artan farkındalık. Lacivert giyinmiş

takım elbise ve gevrek, beyaz gömlek, bu sabah kalbi durduracak kadar yakışıklı görünüyordu, bir flaşla fark etti

can sıkıntısı. Bazı erkekler takım elbise içinde rahatsız görünüyordu ama Daniel onu ikinci bir deri gibi giyyordu. Bir

koridorlarda yürürken ona külotlarını fırlatan ağlayan hemşirelerin görüntüsü zihninde yüzdü.

Story'nin arkasına baktı, sonra sert bakışlarını ona kilitledi. "Buradan geçmemelisin

kendin."

"Sana da güneydin." Omuzlarını silkti, elleri kağıt kahve fincanlarıyla doluydu. "Bir çizgi vardı

asansör bankında."

"Bir dahaki sefere bekle. Güvenli değil." Sabırsız elini saçlarının arasından geçirdi. "Ve biz yoldayken

konu, umarım tek başına dışarıda bir gece geçirmeyi planlamıyordur. New York, San Diego'dan çok uzak."

Olumlu tavrı düştü. New York'a vardığında, diğerlerine izin vermeyi bırakmaya karar vermişti.

insanlar onun kararlarını veriyor ve emir almak onun gündemine uymuyordu. "Eğer dışarı çıkmaya karar verirsem

geceleri kendim, bu konuda ne yapacaksın? Bana bir APB çıkar mı?" En iyi taklitini yaptı

Bir erkeğin. "Evet, memurlar, saat sekizi geçen yetişkin bir kadın için gözünüzü dört açın.

Haydut oldu."

Dudakları seğirdi. "Bunun benim bir taklidi mi olması gerekiyor? Çalışmaya ihtiyacı var."

Story kaşlarını kaldırarak kahvesinden bir yudum aldı.

Daniel içini çekti. "Bak, az önce Jack ile konuştum. Gece geç saatte dışarı çıkmanı istemiyor... ben yanında değilsem

sen. Garip bir şehirdesin ve güvende olmanı istiyor. Ben de."

Yanından geçmek için merdivenleri tırmanırken, sinirinin görünmesine izin verdi. "Gerçekten mi? beni kim tutacak

senden güvenli mi? Kısa bir süre içinde eteğimi kaldırmamı emrettiğini bilse fikrini değiştirirdi.

Benimle buluştuğun saat."

Yanından geçerken bir nefes aldı. "İsa, lütfen dünü gündeme getirme. elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum

unutmak."

Öykü ona tokat yemiş gibi irkildi.

Daniel ona yetişmek için merdivenlerden çıkarken solgunlaştı. "Bebeğim. Öyle demek istemedim."

Utançtan yanaklarının kıpkırmızı olduğunu bilerek başını eğdi ve

Hızla, merdiven boşluğundan çıkmaya ve Daniel'den bir an önce uzaklaşmaya kararlı. ondan önce

kapıya ulaştığında kolunu yakaladı ve hareketini durdurdu.

"Güneş ışığı." Story'nin yüzünü ona çevirdi, çenesini kaldırıp gözünün içine bakmasını bekledi.

"Düne dair her şeyi sevdim. Bundan nasıl şüphe edebilirsin?"

Başını hafifçe salladı. "Açıklamak zorunda değilsin. Önemli değil."

"Benim için önemli," diye homurdandı. Her birini sevmediğimi düşünerek çekip gitmene izin vermeyeceğim.

saniye sana dokunarak geçirdim. Güzel ağzını öpüyorum."

Yakınlığı, sözlerinin kabalığıyla birlikte kendini gösteriyordu. "Öyleyse neden unutmak istiyorsun?"

Kahretsin, bunu sormamalıydı. Sesinin umutsuz olmasına neden oluyordu. O değil miydi? Çaresiz

onun için? Vücudundaki her hücre onun basit dokunuşuyla canlandı. Belli ki ona verdiği cevap

dün onun hayal gücü değildi. Yine de tipini biliyordu. Uzak durmaya karar vermişti. Henüz burada

durdu, cevaplar istedi. Onu *kışkırtmak* .

Bakışlarını kadının ağzından uzaklaştıran Daniel isteksizce elini indirdi ve geri adım attı.

ondan. Kaybı fiziksel bir darbe gibi hissetti. Uzanmamak ve onu geri çekmemek için mücadele etmek

onu, bekledi.

Yüzünde hareket eden gölgeler, donuk ışıktan dolayı sahanlığa adım attı. "Ne oldu

dün... Bunun tekrar olmasına izin veremem. Sen Jack'in kızısın ve bu doğru değil. ona çok şey borçluyum

kızı hastanede hastayken harekete geçmek için."

Gözlerini tavana dikerek alaycı bir şekilde güldü. "Ve ben kendi hayatımı yapacak kadar yaşlı değilim.

kendi kararları, değil mi? Tıpkı diğer her şey gibi. Son yirmi beş yılı onsuz nasıl atlattım?

hayatımı benim için organize eden insanlar mı?" Ayrılmak için bir topuk üzerinde döndü, ama bir kez daha onu durdurdu.

kapıda el. "Hareket et Daniel. Bu kahve soğuyor."

Daniel kahve fincanlarını elinden aldı ve basamaklara koydu. "Ben umurumda değil

Kahve. Bu konuyu konuşacağız."

Artık boşta kalan ellerini havaya kaldırdı. "Konuşacak ne var? Benim adıma kararını çoktan vermişsin.

Artık hantal-panky yok. Resmi bir toplantı gerektirmez."

Yüzü onunkinin birkaç santim yakınındaydı. "Olduğunu söylersem olur. Nedenlerimi bilmen gerek."

"Bu senin için neden bu kadar önemli?" Sıkıtığı dişlerinin arasından söyledi. "Sadece yukarı çıkamaz mısın?

ve benim yerime bir hemşire bul? Belki bob'lu bir onkolog bile. Basit."

"Bunun benim için *kolay olduğunu mu sanıyorsun* ?" Sesi kızgın geliyordu. "Senin hakkında ne bildiğimi biliyor musun?"

"Neden bahsediyorsun? Benim hakkımda *hiçbir şey* bilmiyorsun ."

Sırtı kapiya dayadı. Ellerini başının üstünde tutarak eğildi ve konuştu.

sertçe kulağına karşı. "Değil mi güzelim? Öpüşürken çok fazla dil sevdiğini biliyorum. Seni tanıyorum

gelmeden hemen önce nefesini tut. Güzel kıcının ellerime tam oturduğunu biliyorum. yapabilirim

hala orada hissediyorum."

Story titredi, bacakları altında zayıfladı. Özlem, sıcak ve çaresiz, onun arasında nabız gibi atıyordu

Bacakları, önceki öğleden sonranın anıları zihninde çılgınca koşmak için serbest bırakıldı. Yapabileceğini bilmek

gereksinimlerini kolayca belirleyip, yıkıcı bir verimlilikle tatmin etmesi, yalnızca ona olan arzusunu artırdı.

anda , karanlıkta, onu istemesini hiçbir şey engelleyemezdi.

merdiven boşluğu.

Daniel sözlü işkencesini henüz bitirmemişti. "Nasıl olduğunu öğrenmeden önce dün gitmeliydim.

sıcak koşuyorsun. Ama yapmadım. Ve şimdi sıçtım." Bir el, yan tarafını tutmak için duvardan düştü.

kalçası, sıkıyor ve bırakıyor. "Senin o zarif vücudunun çok fazla özen ve ilgiye ihtiyacı var. ben

dilimi senin üzerinde kullanma şansım bile olmadı. Tadını bilmemekten *nefret ediyorum*."

Başı kapıya geri düştü. Dışarı çıkmak için eli elbisesinin altına kaydığında

kalçasından bir inilti kaçtı dudaklarından. Bilinçsizce göğüslerini yukarıya doğru itti.

onun ağzı.

"Evet, onları görüyorum bebeğim. Ben de seni orada tadacaktım." Eli yavaşça kavşağa doğru kayd.

uyukları arasında. "Dün benim için çok çabuk geldin, bir fanteziden çıkmış gibi. Sen

burada ihmal mi var?" Külotunun dikişinde boğum yaptı. "Nasıl daha iyi hale getireceğimi biliyorum."

Altlarında bir kapı çarptı, gürültü merdiven boşluğunda yankılandı. içinde iki kadın

hararetli bir tartışmanın ortasında aşağıdan birbirlerine hakaretler yağdırdı. Onu yakalamaya çalışırken

Nefes alıp Daniel'in uzman dokunuşunun daha fazlasını istemek için duyduğu özlemi yatıştırırken Story elini geri itti ve

karşı çıktığı kapıdan doğruldu. Gözleriyle buluştuğunda ve tanık olduğunda yardımcı olmadı

Çatışmayla karışık keskin uyarılma.

Kalbi kulaklarında küt küt atarak kahve fincanlarını almak için onun yanından ayrıldı. Sesini alçak tuttu

alt katta kavga eden kadınları uyarmamak için. "O neydi öyle Daniel? Karışık

çok sinyal veriyor?" Sorusunun titrekliğinden nefret ediyordu.

Gözlerini kısıtırırken, alçak bir hayal kırıklığı sesi çıkardı. "Böyle olmasını istemedim,

kahretsin. Kontrolüm senin etrafında kayboluyor. Beni kıskırtmanın da bir faydası yok."

İnanamayarak sırttı. "Ah, bu benim hatam mı?" Tartışma onların altında durdu. bir kapı açıldı

ve onları sessizce bırakarak bir kez daha kapandı.

"Bu kimsenin suçu değil." Yenilgiyle i çekti. "Ama olamaz-"

"Tekrar. Anladım." Göğsünde yanan duygu gamına isim vermeyi reddetti. "Yapabilirmiyim Şimdi merdiven boşluğunu terk edin, lütfen?"

Çenesi sıkı, Daniel geçmesine izin vermek için kenara çekildi.

"Oh, ve sadece bil diye söylüyorum, bu *gece* dışarı ıkıyorum. Hava karardıktan sonra *olacak* . Ve eğer bir problemin varsa

Bununla benim avuç içi büyüklüğündeki kıcıımı pebilirsin."

Yedinci Bölüm

"Senin raundun, Danny oğlum."

"Ha?"

Daniel'in en iyi arkadaşı ve Acil Servis Birimi yesi olan Brent, parıldıyan cama doğru eğildi.

boş bira bardaklarıyla dolu bar masası. "dedim" -parmaklarıyla yürüme hareketi yaptı- "bu

Kalkma ve bir tur içki alma sırası sende. Bu gece kafan nerede?"

Yanında, Matt'in homurdanması, yüksek sesli müzik ve uğultu arasında zar zor duyulabiliyordu.

Quincy'nin her zamanki meknları arasında dolaşan konuşma. İki de ona baktı umutla.

Daniel, Brent'e hitap ederek yüzüne bir glmsemi yapıştırdı. "zgnm, senin hakkında düşünmeden duramıyorum.

son zamanlarda abla. Benimle çıkacağını mı düşünüyorsun?"

Brent sırtıtarak onu masadan kovdu. "Bu çok komik, seni pislik. Bir sonrakini satın aldın yuvarlak da."

Daniel omuz silkti ve iki arkadaşının ertelediğine sevinerek bara doğru yürüdü. Onlar şu anki ruh hali içinde olamayacak kadar anlayışlı.

Brent ve Matt polis akademisinden aşağı yukarı onunla aynı zamanlarda geçmişlerdi, ama

üçü NYPD'nin Acil Servis Birimi'ne alınana kadar tanışmamıştı. ESU'ya çağrıldı

sık sık, bir durum normal görevli memurların kendi başlarına idare edemeyecekleri kadar tehlikeli hale geldiğinde.

Operasyonları, yüksek bina kurtarmadan tehlikeli madde temizlemeye kadar her şeyi içeriyordu. veya içinde

onun davası, rehine krizleri.

New Yorklular yardıma ihtiyaç duyduklarında polisi ararlar. Bu polis birimleri yardıma ihtiyaç duyduğunda ararlar.

Acil servisler. Ama bu gece onların izin gecesiydi.

Daniel bara yanaştı ve isteksizce kızıl saçlı barmene işaret etmesi için el salladı.

üç bira daha. İçkileri gösterişli bir tavırla önüne kaydırduğunda, Daniel'e bir gülümseme gönderdi.

açıkça bir davet anlamına geliyordu. Bir gram ilgi toplayamayarak, gülümsemesine kibarca karşılık verdi.

Brent ve Matt tekrar oturduğunda kısılmış gözlerle onu izlediler.

İçkisini dudaklarına götürdü ve fark etmemiş gibi yaptı. Kayıtsız bir havayla, numara yaptı

Barın üzerinde bulunan düz ekranda oynanan beyzbol maçına ilgi. Ama onunla

Story tarafından tüketilen düşünceler, hiçbirini görmedi. Bu gece nereye gitmişti? O ne yapıyordu?

Kahretsin, Manhattan'da bir Cuma gecesi, onun gibi güzel bir kız, on fitlik bir yol kat etmeden yapamazdı.

vurmak. Erkekler onu eve götürmeye ya da en azından numarasını atmaya çalışırdı. aynı çorabı mı giyyordu

Bu sabah hastanede giydiği elbise mi yoksa başka bir şeye mi bürünmüştü? Tanrım, o

bu sabah onu tatmin etmeden o merdiven boşluğunda yaraladı ve şimdi bile

Onun dokunuşundan faydalanacak şanslı bir herifle flört ediyor olabilirsin.

Kafasını defalarca masaya vurmak istemesine neden oldu. En azından bilinçsiz durumdayken,

Onu başkasıyla düşünmek zorunda kalmayacaktı. Çarparak geçici olarak kendini yatıştırdı

zaten boş bardağı masanın üzerinde.

"Tamam Dany. Onunla dışarı." Brent kendi bardağını yere indirdi. "Bizden beri neredeyse hiç konuşmadın.

buraya geldi, bu da Troy'un evinden asla ayrılmadığı için düzgün bir konuşma yapmayı zorlaştırıyor.

baş belası kız arkadaşı iki saniyeden fazla yalnız başına ve Matt burada elinden gelenin en iyisini bile zar zor konuşuyor

gün. Ve" -sahte bir tiksintiyle titredi- "uzun zamandır bir Yankees maçı izlediğinin farkında mısın?

bir saatin daha iyi kısmı?"

Vay be. O mu? Brent ve Matt gibi Daniel de sonuna kadar sıkı bir Mets hayranıydı.

Yankees'i Mets oynamadıkları zaman izlemek ihanetle eşdeğerdi.

"Önemli değil."

Matt, Brent'in kaburgalarına dirsek attı, çenesini Daniel'in arkasındaki bir şeye doğru çekti, ama dönmedi.

ne olabileceğini görmek için. Ancak Brent, sola doğru eğildi, Daniel'in etrafına baktı ve alçaldı.

ıslık.

"Güzel çağrı Matt." Beşlik çıktılar. "Danny, buradaki dilsiz meslektaşımız az önce hastalığın tedavisine dikkat çekti.

seni ne rahatsız ediyor Seninle kırk metreden daha az bir mesafede oturan inanılmaz derecede çekici iki kadın var.

üzerlerine isim. Göreyim seni." Ciddiyetle başını salladı. "Yardıma ihtiyacın olursa hemen burada olacağım,

asker."

Daniel ayağa kalkmak için hiçbir harekette bulunmadığında, hatta arkasını dönüp kızlara bir göz atmak için zahmet ettiğinde.

Matt ve Brent yavaşça öne doğru eğildi, yüzlerinde komik bir inançsızlık ifadesi vardı.

"Ah, canım, tatlı İsa. Bu bir kız. Danny bir kız için kafayı yemiş." Brent döndü ve

ubuk. "Burada birkaç atışa ihtiyacımız var STAT!" Daniel'e döndü. "O kim?"

İfadesini yumuşak tuttu. "Kim?"

"Bana o pisliği yapma. Onu tanıyor muyum?"

"Numara."

Kendinden etkilenmiş görünen Matt sonunda konuştu. "Daha önce hiç vurmadı. Olmalı kullanım dışı."

"Mükemmel bir nokta, ama sakinleşmenin bir sakıncası var mı, dostum?" Brent parmağını Matt'e doğru salladı. "Sen

bu adamla kenarda bir kelime alamıyorum. " Matt gözlerini devirdiğinde güldüler. "kullandın mı

ona külot hareketi mi?"

Daniel inledi. "Sana bundan bahsettiğime inanamıyorum."

" *Yaptın* . Hareketi kullandın ve yine de vurdun."

O kahrolası hareketi kullanmasan iyi edersin, diye uyardı Daniel onu.

"Senin üzgün hareketlerine ihtiyacım yok, pislik." Brent rahatsız görünüyordu. "Yani, belki Matt burada

birkaç işaretçi kullan, ama beni değil."

Matt ona kuşu çevirdi. "Evlendi?"

Daniel başını salladı.

"Biriyle çıkmak mı?"

"Hayır. En azından, bu sabah itibariyle değil."

Matt nadiren gülümsedi ve Daniel onun çok fazla şey söylediğini biliyordu. "Sen hastanede değil miydin

sabah Jack'i mi ziyaret ediyorsun?"

Brent parladı. "Ah, bir hemşire. Hiç arkadaşı var mı? Benimle tanışmak istiyorlar mı?"

"O hemşire değil." Matt birasından uzun bir yudum aldı. "Ben de bu sabah Jack'i görmeye gittim. Neresi

Onun güzel kızıyla tanışma şerefine eriştim."

Daniel'in omurgası sertleşti. "Tanrım yardım et Matt, eğer onun yanına gidersen onu boğarım.

çıplak ellerimle senden hayat.

Matt ona göz kırptı, sonra her zamanki düşünceli sessizliğine geri döndü.

"Sıcak lanet olası!" Brent bağırarak masaya vurdu. "Kötü almış. Ve patronun kızı için, daha az değil.

Bunun nasıl sonuçlanacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

Daniel elini saçlarından geçirdi. "Hiçbir şey ortaya çıkmayacak. O Jack'in kızı. o beni çarmıha gerin."

Brent onlara yedek almak için ayağa kalktı. "Tamam, bu turu satın almaktan muafsin." çarparak

dolu barın üzerine boş bardaklar, diye bağırdı gürültünün üzerine. "Tamam. Çırpılmış bir adamımız var

Beşinci masada! İçecekler gelmeye devam etsin!"

...

"Sonra *dedim* ki, 'Bana en iyi şampanyanızdan bir şişe getirin!' Ve sonra akan şalımı çevirdim

omzuma bir şal geçirdim ve bir alkış denizinde restorandan süpürüldüm."

Hayden masanın karşısından, "Saçmalık," diye karar verdi.

Story üçüncü-sekizinci- martinisine bir kahkaha attı. "Genç bir parça süslüyor olabilirim. İçin

mesela paisley bana çok kötü. Ama ne yazık ki, hikaye çoğunlukla doğrudur."

"Tatlı menüsünü görmeden terkedildim," diye somurttu Hayden, sahte bir gözyaşını silerek.

Story bardağını arkadaşına doğru eğdi. "Hey, sonunda pastamı aldım. Olacak bir şey var çikolatadan yapıldıklarında küçük zaferler için söylenir."

Arkadaşı kıkırdadı, kendi içinde sarhoş olduğu belliydi. Story'nin adil görünümüyle tam bir tezat,

Hayden'ın omuz hizasındaki kahverengi saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti, makyajı zevkli ve hoştu.

abartılmış. Bir gece içki içtikten sonra bile, hiçbir zaman bir araya gelmekten daha azına bakmadı. saat

Hayden'ın önerisiyle, geceye Bowery'deki bir gece kulübünde dans ederek başlamışlardı. birkaç düzine

İstenmeyen ve kötü teslim edilen toplama hatları daha sonra kayıplarını kesmeye ve

Quincy's, Jack'in o sabah önerdiği sıradan bir bar.

Kanında uğuldayan alkol, gergin olduğunu fark etmediği kaslarını gevşetti. onun kolay

bardaki sürekli sesler ve müzikle birleşen vızıltı onu rahatlattı, sorunlarını

biraz daha az ciddi görünüyordu ve bunun için minnettar hissetti.

"En azından üç yılını sevişmek için harcadın. Hawaai'de eğlenemedim."

Öykü'nün gözleri büyüdü. "Ne kadardır?"

"Pilleri toplu olarak satın aldığımı varsayalım. Aslında, annemin bir dahaki sefere hayır kurumuna sahip olacağını düşünüyorum.

Müzayede, sahneye atlayabilir ve benimle bir gece için teklifler almaya başlayabilirim. sanırım içine çekebilirim

en az bir bin. Bu süreçte annemi şok etmekten bahsetmiyorum bile. Bu bir kazan-kazan."

"Oh Balım. Sana teklif verirdim."

Hayden elini okşadı. "Yapacağını biliyorum tatlım."

"Her neyse, seks abartılıyor." Story içkisini yudumladı, kararlı kahverengi gözleri içinden parladı.

zihin. Kaşlarını çatı. "En azından yakın zamana kadar bu varsayım altında hareket ediyordum."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Yetmiş iki saattir bekarsın ve şimdiden harekete mi geçtin?"

Bir içkiye daha ihtiyacım olacak." Garsona işaret etti.

"Teknik olarak değil. Karmaşıık. Jack'le birlikte alışıyor."

"Ve?"

Öykü omuz silkti, sıradan olmaya çalıştı. "Öpüştük ve bilmiyorum... Bacağına orgazm olmuş olabilirim.

ya da başka birşey. oluyor, değil mi?"

Hayden içkisini masaya tükürdü. " *Bana* mı soruyorsun ?"

Story bir bar peetesi aldı ve kendini kuruladı. "Başka birşey hakkında konuşabilir miyiz?"

"Siktir, hayır."

"İyi." Bir nefes üfledi, kaküllerini karıştırdı. "Adı Daniel'di. onunla hastanede tanıştım daha önce bir hemşirenin önlüklerini cezbetmeye çalıştığı yer. Sonra hepsini çevirdi" - o doğru kelimeyi aradı—" üzerimde *kirli kuş büyüşü*."

"Ve bir şekilde bacağında orgazm oldun mu?"

Öykü yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Aman Tanrım, böyle söyleyince kulağa korkunç geliyor."

Hayden elini salladı. "şimdi bunu boşver. Bu adamdan hoşlanıyor musun?"

"Numara. Evet. Ama muhtemelen sadece Fisher'ın tam tersi olduğu için ona ilgi duyuyorum, değil mi?"

"Ah, bu düşünceyi tut." Hayden, Story'nin omzunun üzerinden bar alanına baktı. "Bir masa var

inanamayacağıınız güzel erkeklerle dolu. Bacaklarından birinde orgazm *olmayı* çok isterim ."

"Aman Tanrım, bunun hakkında konuşmayı kes!" Martinisini boşalttı. "Artık benim için erkek yok. İlgilenmiyorum.

Resmen ara veriyorum."

Hayden teslim olurcasına ellerini kaldırdı. "İyi. Benim için endişelenme. sadece mezara gideceğim

kızlık zarım sağlam." Eğildi ve siparişleri geçen bir garsona verdi. "Her neyse, sen

bana Daniel ve Fisher'ın ne kadar farklı olduğunu söylüyor..."

"Ben ... idim?" Öykü bir an düşündü. "Ben ... idim. Yani Westminster köpeğinde yarışıyorlarsa

göster, Fisher mükemmel bakımlı bir tazı olurdu. Bakmak için zarif ve ilginç, ama tutunacak bir şey yok. Daniel ise, herkesin kafasını karıştıran büyük bir Alman çoban köpeği gibidir.

bacak arkası."

"Bacak yapanın sen olduğunu sanıyordum."

"Ah, siktir git."

Hayden dudaklarını büzdü. "Bu deymi kullanmak için mükemmel fırsatı kaçırdığınızın farkındasınız.

Bir köpek referansının ortasındaiken 'biraz kuyruk almak'? Puanları düşürmeye zorlanıyorum."

"Sen her zaman bir üst oldun." Öykü'nün bakışları seğiren dudaklarıyla mahvoldu. "arkamda duruyorum

orijinal köpek karşılaştırması."

Önlerinde içkiler belirdi. "Eh, erkekler ve köpekler hakkında ne derler bilirsin. onlar temelde değiştirilebilir." Hayden garsona sıcak bir şekilde gülümsedi. "Bir keresinde minyatür bir pinscher ile çıkmıştım.

Gerçek hikaye."

Story çaresizce içkisine baktı. "Bu çok garip. Fisher için olması gerektiği kadar üzgün değilim.

bana yürüyüş kağıtlarımı uzatıyor. Ben bir nevi..." Pipetiyle oynayarak doğruyu aradı.

kelime. "İlerlemeye ve kirli işleri bizim için yaptığı için rahatladi. Neredeyse onu umduğum gibi

istemek. Dürüst olmak gerekirse, sonlara doğru daha çok oda arkadaşı gibi hissettik."

İğrenme, arkadaşının güzel hatlarını bulandırdı. "Bize bakın, en iyi zamanlarımızda iki bekar kız ağlıyor.

Cuma gecesi içkilerimiz. Çok acıklı." Bakışı hesaplaşmaya döndü, bir ifade Öykü

üniversitedeki zamanlarından iyi tanınırlar. "Ne yapmamız gerektiğini biliyor musun? Çılgın şeyler."

Öykü hıçkırdı. "Karaoke mi?"

"Hayır, ahmak. Başka bir şey."

"Peki. Hala karaoke yapabilir miyiz?" Hayden'ın arkasında, iki bar çalışanının yan yana takılmasını izledi...

yan mikrofonlar ve bir projeksiyon ekranı. Zaten sarhoş patronlar şarkılarını yazıyorlardı. seçimler.

Boşluğa bakan Hayden, konuşmamış gibi devam etti. "Kimsenin beklemeyeceği bir şey."

"Karaoke fikrimin ardındaki aciliyeti kavradığınızı sanmıyorum."

İçkisini yudumladı. "Oh iyi. Bir şarkı. Üstat!"

Story ve Hayden yalpalayarak sahneye çıktılar ve isteklerini sahneyi yöneten genç adama iletiler.

karaoke ekipmanları. Nedense onları hattın ve mikrofonların önüne taşıdı.

yerinde ellerine yerleştirildi. Onların bakış açısından, bar çok daha büyük görünüyordu ve sanki

işaret, herkes onlara döndü.

Ah, kahretsin, dedi Story ağzının kenarından. "Bir içki için daha zamanımız olacağını düşünmüştüm.

Bunu yapmadan önce."

"Bu senin fikrindi Öykü kızı. Pişmanlık için zaman yok."

"Pişmanlık yok. Yani liderlik mi ediyorum? Lanet olsun, bu şarkıyı üniversiteden beri söylemedim. zar zor hatırlıyorum

kelimeler."

Hayden onun omzunu sıvazladı. "Ah tatlım, ekranda çıkacaklar."

"Doğru. Doğru. Tanrım, sarhoşum."

Şarkı seçimleri, bazılarının heyecan cıyıkları eşliğinde ekranda belirdi.

çevredeki masalarda oturan kadınlar, Story'nin güvenini artırmada uzun bir yol kat etti.

Hayden'ın yedek şarkı söylemesiyle Story, hiçbir şey istememekle ilgili tüm zamanların klasik şarkısına başladı.

fırçalar.

...

"Peki adı ne?"

Daniel dikkatini masanın üzerinde izlediği görünmez desenden uzaklaştırdı ve yanıtladı Brent. "Hikaye."

"Hikaye? Bu nasıl bir isim Allah aşkına?"

"O California'dan."

"Ah."

Matt banyodan dönerken konuşmanın son kısmını yakaladı. "Ve yanında

Brooks'un kızı olduğu gerçeği, seni tam olarak ne durduruyor?"

Daniel ona baktı. "Ciddi misin? Başka hangi nedene ihtiyacım var?"

"Jack'in onaylamayacağını mı düşünüyorsun?"

"Yapacağını *biliyorum* . Ellerimi ondan uzak tutmamı söyledi.

"Kahretsin." Brent başını salladı. "Senin için hazırladı. Bunu yanlış yorumluyormuş gibi yapamazsınız."

Oldukça meraklı görünen Matt, bira şişesini Daniel'e doğru eğdi. "Ne zamandan beri orta çağ şairi gibi bir kıza mı? Devam edecek başka birini bulman gerekmez miydi ile birlikte?"

Daniel, Quincy'nin arkasında başlayan korkunç şarkı yüzünden Matt'i zar zor duyabiliyordu.

İsa. Karaoke gecesi. O unutmuştu. "Ben sıçmıyorum." İsteksizce bara doğru el salladı.

"Burada beni ilgilendiren kimse yok."

Brent abartılı bir omuz silkti. "İyi. Sadece orada oturup onu bir Wall Street'in kucağında hayal ederken

finans kralı. Eminim Jack senin yerine böyle birini tercih ederdi." diye gözlerini kıstı

ancak Story'nin hayali bir adamla gecesinin gözlerinin önünde geçtiğini görebiliyordu. "Acaklar

ne kadar ortak noktaları olduğuna şaşıracaksınız. Böğürtlenli krep sever misin ? *Böğürtlenli kreplere* bayılırım !

Sonra onun evine geri dönerler ve başka ortak yönlerini keşfetmek için saatler harcarlar.

ne yaptığımı biliyorsan..."

Daniel masayı iterek ayağa fırladı. "Lanet olsun. Gidip onu bulacağım." Onun içine kazdı

Bardaki herkesin tezahürat yapmaya başladığını fark edince kaşlarını çattı ve

ıslık çalmak. O kadar derin düşüncelere dalmıştı ki, erkek müşterilerin artık ayakta durduğu dikkatinden kaçmıştı.

ayakları üzerinde, barın arkasına bakacak şekilde. "Tanrım, neler oluyor?"

Omzunun üzerinden restoranın arkasına baktığında cüzdan elinden kaydı.

Story, bir esmerle birlikte, parlak spot ışığının altında derme çatma bir sahnede durup şarkı söylüyordu.

mikrofonlar. Daha önceki endişesini haklı çıkararak, o sabahtan kalma ince beyaz elbiseyi hâlâ giyyordu.

ancak şimdi, spot ışığı sayesinde, sutyeni ve külotu ince kumaştan neredeyse tamamen görülebiliyordu.

malzeme.

Yumruklarını iki yanında sıkarak, önündeki bir sandalyeyi tekmeledi ve sahneye yaklaştı.

Sekizinci Bölüm

Gözleri, yüzeyinde kayan şarkı sözleriyle bulanık ekrana odaklandı, Story'nin bunu yapması biraz zaman aldı.

Quincy'nin üzerine düşen sessizliğe dikkat edin. Aniden, müşteriler şarkı söylemeyi bıraktı. Onun yanında Hayden

yedek vokallerle çalmayı bıraktı. TLC şarkısı çalmaya devam etti, ancak sesleri olmadan

sadece sürekli bir bas sesi gibi geliyordu.

Arkadaşının şaşkın bakış açısını takip eden Story'nin gözleri Daniel'i bulmak için yavaşça aşağı doğru kaydı.

sahnenin dibinde durup ona kaşlarını çattı.

Saçları bir yandan dışarı çıkmış, sanki bütün gece onu parmaklarıyla taciz etmiş gibi görünüyordu.

Zengin kolonyasının kokusunu alabiliyordu. Teninde farklı koktuğu bilgisi onu bulandırdı.

zihin. Kot pantolon ve polis departmanı logolu gri bir tişörtle, hayal ettiği sert vücut

iş kıyafetlerinin altında var olan mükemmelliği ortaya çıkardı. Sert ve hazır görünüyordu, sanki

en yaramaz fantezilerinden sıyrıldı.

"Şarkımı bölüyorsun," diye onu bilgilendirdi. *Ve* tüm bar, hala elinde tuttuğundan beri ağzına kadar mikrofon.

Gözlerini kırpmadan önce, onunla sahneye çıkmış ve mikrofonu kolayca içinden çekmişti. el. "Rica ederim."

Bir öfke sesi çıkardı. "Taylor Swift, Kanye West onu çaldığında tam olarak böyle hissetti. VMA'larda gök gürültüsü."

Kaşları derinleşti. "Bu şeylerin kim veya ne olduğunu bilmiyorum."

"Yalan söylüyorsun."

"Çok içmişsin."

Dikkatini ekrana çeken yeni bir şarkı başladı. Öykü'nün dudakları bir gülümsemeye yayıldı. "Ve

mikrofonu tutuyorsun. Bir sonraki şarkıyı sen söylemelisin. Ev Kuralları." DJ'e baktı, kim başını sallayarak onayladı.

"Sarhoş olimpiyatlara katılacağımı sanıyorsan, delisin," diye yaklaştı Daniel yaklaştı. ve alay etti.

"Şarkı söylersen, beni eve götürmene izin veririm." *Vay be.* Bu nereden gelmişti? O dürüst parçası

görünüşe göre, sadece çantanın yarısı olduğunda ortaya çıkan kişinin ruhu. O anda,

düşünce bilinçli olsun ya da olmasın, onu görmeyi umduğunu fark etti.

Bu gece. Şimdi, onun tam önünde, karamsar, yakışıklı ve hüsrana uğramış görünüyordu. O istedi

onunla eve gitmek ve ona gülümseyecek bir şeyler vermekten başka bir şey değil.

Daniel'in gözleri onun ifadesiyle parladı ve tamamen hareketsiz kaldı. Etraflarında, bar müşterileri

güldü ve koltuklarında beşlik çaktı. Görünüşe göre, bir kez daha meydan okumasını doğrudan

Mikrofon. Mükemmel.

Cevabını beklediğini belirtmek için tek kaşını kaldırdı. "Eee ne olacak,

Büyük oğlan?"

Çenesi büküldü. "Seninle hiçbir şey kolay olmayacak, değil mi?"

"Umarım değildir."

Şarkı sözleri ekrana geldi. Uzun bir iç çekişin ardından Daniel şarkı söylemeye başladı. Ya da denedim,

en az. Sesi çoğunlukla düz ve monoton geliyordu, ama yine de sayılırdı.

Story onu izlemek için Hayden'ın yanında sahneden indi, kadının sırtıttığından emindi.

ona tam bir deli gibi. Mickey adında bir adam hakkında şarkı söylediği mısralar arasında

o kadar iyi ki insanların aklını başından alıyor, onun yönüne karanlık bakışlar atıyor, sadece onu yaratmayı başarıyor.

daha geniş gülümse. Sağında, Daniel'in arkadaşı olduğunu varsaydığı iki adam, gülmekten iki büklüm olmuştu.

gözlerinden yaşları silerek izlediler. Bir dakika kadar sonra eğlendiği kadar

Daniel için işkence olması gereken şeyi geride bıraktıktan sonra, onu sefaletinden kurtarmaya karar verdi.

Story, şarkıyı bitirmesine yardım etmek amacıyla sahneye geri çıktı, ama öyle görünüyordu ki

Aniden onu öpme dürtüsüne kapıldığı için müdahalesine minnettardı. Parmak uçlarında yükseliyor,

kollarını Daniel'in boynuna doladı. Sonra ona tüm barı bir

şiddetli alkışların ve tiz ıslıkların patlaması. Birkaç müşteri bile dövdü

barda gök gürültülü, onları tezahürat. Ancak Story bunların hiçbirini kaydetmedi, çünkü bir süre sonra

Kısa bir şaşkınlık anı, Daniel'in kolları beline doladı, ayakları yerden kalkıncaya kadar kaldırdı,

vücudu onun daha büyük, kaslı gövdesine yaslandı.

Ağzını yırttı. "Yapamam. Senden uzak duramam," diye homurdandı, zar zor duyulabilir bir şekilde.

onlara doğrultulan bağırışlar ve ıslık sesleri arasında.

"İyi." Dudaklarına hızlı bir öpücük daha kondurdu. "Daniel?"

"Söyle bana güneş ışığı."

Kokusunu bir can simidi gibi içine çekerek eğildi ve telaşla kulağına doğru konuştu. "Beni eve götür.

Daha iyisini yap."

Cevap veren inilti göğsünde gürledi. Ellerini saçlarına daldırdı. "Ah bebeğim, ben

çok daha iyi hale getirecek." Sonra ağzı onunkinin üzerine indi, onu her zamankinden daha acil bir şekilde öptü.

önceki. Story'nin nabızı kulaklarında atıyor ve diğer her şeyi bastırıyordu. Güçlü bir el düştü

belini, ağzına doğru inerken onu sıkıca kendisine doğru çekti.

Dudaklarının ve dilinin her hareketini bekliyordu, bir şekilde zaten bir uzman haline gelmişti.

ne sevdiğine bağlı. Bunu gerçekten inkar etmeyi düşünmüş müydü?

"Hey çocuklar? Sadece halka açık bir yerde olduğumuzun dostça bir hatırlatması." Hayden'ın sesi sisi deldi

şehvetin kafasındaki herhangi bir mantıklı düşünce izini gizlemesinden.

"Evet," derinden bir erkek sesi güldü. "Bizi tanıştıracak mısın, Danny oğlum?"

Daniel sinirli bir sesle uzaklaştı ve aç gözlerini ona kilitledi. "Numara. Siktir git."

Sonunda çevrelerinin gerçekliği araya girmeye başladığında, Story bir şekilde irade gücünü buldu.

kollarını Daniel'in boynundan gevşet. Kuruluştaki her bir çift göz üzerinde eğitildi

onları ilgiyle, şarkıları çoktan bitmişti.

Kızın kızardığını fark eden Daniel'in dudakları keyifle seğirdi. Elini tutmak için uzandı, sonra

onu spot ışığından barın önüne ve çıkışa doğru çekti. Omzunun üzerinden bakarak,

Hayden, Daniel'in şu anda bir çift gibi sırttan iki arkadaşının yanında onu takip ettiğini gördü.

mahkeme heyeti. Hayden'ın ifadesi iki şeyi ilettiler: *Ne sikim? Ve bir tane istiyorum!*

Kapıdan kaldırıma çıktıklarında Daniel aniden durdu. hikaye tökezledi

bir *oof ile göğsüne* . Geri çekilmeye çalıştığında, bir kolunu omuzlarına doladı.

onu yanında basılı tut. Üç arkadaşı peşlerinden yığıldı.

"Harika bir gösteri. Bunun için kapıda ücret alabilirdik," dedi fedai göz kırparak

olarak geçtiler. Daniel'in arkadaşları yeniden kahkahalara boğuldu. Story başını Daniel'e çevirdi

omuz ve inledi.

Kaşlarını çattı. "Tamam tamam. Herkes onu sisteminden çıkardı mı?"

"Cehennem, hayır," dedi iri, koyu sarışın olan. Yanında, tanıdık görünen arkadaşı başını salladı.

Sarışın, " Bunun için *haftalar* var ," dedi. Elini Story'ye doğru uzattı. "Olmalısın

Hikaye. Senin hakkında çok şey duyduk."

Kaşları havaya kalktı. "Var?"

"Brent," diye uyardı Daniel.

"Tanıştığıma memnun oldum, Brent." Elini salladı. "Şarkımı beğendin mi?"

"Sevdim. Sen gerçek bir yeteneksin."

Ona gözlerini kısarak baktı. "Çok şanslısın, kafam karıştı yoksa alaycılığına itiraz ederim."

Daniel'in yanında sabırsızca kıpırdanmasını görmezden gelen Story, diğerk adama gülümsedi. "Senden hatırlıyorum

bu sabah. Matt, değıl mi?"

Başını salladı, tüm durum karşısında oldukça eğlenmiş görünüyordu.

"Hikaye, yarın erken bir kuaför randevum olduğunu şimdi fark ettim. Kalksam sorun olur mu?" Hayden

diye sordu, hiç de kurnazca ona bir ipucu göndererek. Yine de arkadaşını sonsuza kadar görmemişti ve

bir erkek için onu terk etme hakkı. Siklerden önce piliçler ve tüm o güzel şeyler.

"Ama Hayden, emin misin—?"

"Eminim," dedi üç adam da aynı anda.

Story Daniel'e baktı ve kaşlarını çatıı.

"Oh hayır. Az önce orada yaptıklarımđan sonra bana kaşlarını çatamazsın." Döndü ve hitap etti

arkadaşlar. Story'nin arkadaşının eve sağ salim döndüğünden emin olabilir misiniz? gibi kafalarını salladılar

iyi küçük askerler, bu yüzden Story'ye döndü. "Gitmeye hazır?"

Cevap vermek için ağzını açtı ama Daniel onu kaldırımdan aşağı çekmeye başlamıştı bile. "Hoşçakal,

Hayden!" Omzunun üzerinden seslendi.

"Yarın beni aramazsan, bu arkadaşlığı bir düşün!" Hayden tekrar bağırdı. hikaye güldü

ve Daniel'in ardından biraz tökezledi.

Sonra nihayet yalnızdılar, sokakta neredeyse koşarlarken, sıcak havalarda taksiler vızır vızır vızır geçiyordu.

yaz akşamı. Trafikten geçmek yumuşak bir esinti yarattı, omuzlarından saçlarını dalgalandırdı ve taşıdı.

sayısız koku. Puro dumanı, Daniel's kolonyası, taze pişmiş simit. Yüksek sesli müzik ve

Paketlenmiş barların ve gece kulüplerinin yanından geçerlerken konuşmalar onları sardı, müşteriler akın etti.

kaldırım. New York bir Cuma gecesi bu kadar geç saatlerde elektrik hissetti ve Story onun bir parçası olmaktan keyif aldı.

büyü.

"Beni nereye götürüyorsunuz?"

"Yerinizi. Benimki daha uzakta," diye yanıtladı Daniel sertçe.

Öykü etrafına bakındı. "Hiçbir şey tanımıyorum."

"Dairenizden sadece iki blok ötedeyiz." Elini sıkıca tutarak, onları aşağı indirdi.

Doğu Yakası'na giden ara sokak. "Lütfen bana eve taksiyle gitmeyi planladığınızı söyle.

yalnız yürümek."

"Bu kadar ilerisini düşünmemiştim."

Ona karanlık bir bakış attı.

Onun ifadesine kıkırdadı, az sonra söyleyeceği şeyden şimdiden pişmanlık duydu. ve yapamıyor

bakım. "Sanırım kafamın arkasında, bir noktada ortaya çıkacağını biliyordum. Beni almaya ev."

Sözcükler ağzından tamamen çıkmadan önce, Daniel onu karanlık bir

onu sert vücuduyla oraya sabitledi. "Bu doğru mu?"

Dudağını ısırarak başını salladı, verdiği cevabın gözkapaklarını düşürmesine ve nefesinin hızlanmasına bayılıyordu. A

Şiddetli bir ağrı, vücudunun alt kısımlarının birbirine sıkıca bastırdığı yerden başlayarak onu sardı. bu

vücudunun tepkisini bu kadar kolay bir şekilde komuta etmesi başını döndürdü.

Daniel başını eğdi ve kulağının hemen altındaki eti ısırđı, sonra karnındaki acıyı yatıştırmak için yaladı.

dişler. "Beni iyi bir kız gibi mi bekliyordun?"

Yine, başını salladı. Dişlerini boynunun kolonunda aşağı yukarı kaydırırken, kontrolünü kaybetti.

kafası ve kapıya geri düştü.

"Numara. değildin." Eli elbisesinin altına uzandı ve uyluğunun içini yoğurdu. göbeğı

karşılık olarak gerildi, bacaklarının arasına nem yayıldı. "Biraz yaramazlık ettin, değil mi?

muhteşem?" Eli daha yukarı kaydı. "Bu konuda ne yapacağız?"

"Bilmiyorum. Söyle bana," diye nefes aldı, yanlış bir şeyin onu durdurabileceğini söylemekten korktu.

Sonunda parmakları kadının uyluklarının birleşim yerlerine hafifçe dokundu. Hikaye basit bir şekilde sızlandı

İletişim. Parmak uçlarını külotunun önüne karşı yumuşak fırçalarla kızdırdı.

boynuna işkence etmeye devam ediyor. Denge için omuzlarından tutarak onu öpmeye çalıştı ama o inkar etti

onu sert bir şekilde sallayarak.

"Henüz öpücük yok. Sana bakan adamlardan hoşlanmadım. Ve önce bunun için biraz acı çekeceksin."

Elinin topuğunu kullanarak bileğinin yavaş daireleriyle çekirdeğine masaj yaptı ve malzemesini yaptı.

iç çamaşırı şişmiş klitorisine doğru kayıyor. Mükemmel baskıda bağırdı, ama görmezden geldi

o. "Seni eve götürdüğümde, amına batacağım, güzel ve derin. O zaman hareket etmeyeceğim. Hasta

Altımda kıpırdamana ve kıvranmana izin ver, gelmek için can at, ama sana izin vermeyeceğim. resmini alana kadar

kafamın dışında bir sahnede yarı giyiniksin."

Kulağımı sertçe ısırđı ve dişleriyle çekti. Acıtmış olmalıydı, ama bunun yerine bir saldırı gibi geldi.

vücudundaki her erojen bölge. Dizleri altında büküldü, ama ağırlığı onu dik tutuyordu.

Daniel karanlık bir şekilde güldü, elini bacaklarının arasından çekmeden önce onu kabaca bir kez avuçladı.

ve elbisesini geri çekiyor. "Kimi kandırıyorum? Sonunda senin içine girdiğimde, gideceğim Adımı haykırmaktan sesin kısılana kadar siktir git."

Story'nin elini bir kez daha tuttu ve onu kapı eşiğinden çekti. Suçlu yürüdüler

binasına kalan bloğu susturun. Merakla ona sürekli bakışlar atıyordu.

yüzünde yoğun bir gerginlik. Daniel gibi bir adamın muhtemelen bir haftada daha fazla cinsel partneri oldu.

tüm hayatı boyunca sahip olmuştu. Öyleyse neden *onunla birlikte olmak* bu kadar aciliyet taşıyordu? Onun umutsuz davranışı

ona hiçbir anlam ifade etmiyordu. Bütün kadınlara karşı böyle miydi?

Binaya girdiler ve bir an sonra asansöre bindiler. Daniel'in kolları onu sardı.

arkadan, onu sıcaklığına karşı geri çekerek. Kalçalarını onun poposuna bastırdı, böylece

onun heyecanını hisset. Cesur hissederek, arkasına uzandı ve onu daha yakına çekmek için ellerini kıcının üzerine kaydırды.

Daniel onunla birlikte hareket ederek başının üstünde inledi. "Seni bu yola götürmeyi düşündüm bin

son iki gün içinde."

Nefesi tutuldu. "Var?"

"Tanrım, evet."

Bir sonraki sorusunun balık tutuyormuş gibi görünebileceğini biliyordu ama yine de sordu, merakını giderdi. "Senin için hep böyle mi?"

Acı bir kahkaha attı. "Hiçbir zaman."

Story, samimiyetini yargılamak için kollarında döndü, ancak kararlı bakışlarında yalnızca dürüstlüğe tanık oldu.

Aralarındaki havada bir şeyler değişti. İçgüdülerini sorgulamadan suya atladı.

kollarını, bacaklarını beline doladı ve onu hevesle öptü. tutmak için yapıp yapmadığını

Yüzündeki duygular gizliydi ya da tamamen ona daha yakın olma çaresizliğinden, bilmiyordu.

Asansör kapıları yuvarlanarak açıldı ve Daniel ağzını bırakmadan onları asansöre doğru yürüttü.

koridor ve daireye doğru. Her nasılsa, kapıyı açmak için anahtarlarını buldu. Bir sonraki şey o

Yatağa yuvarlandıklarını biliyordu, Daniel'in kaya gibi sağlam vücudu onun üzerine iniyordu. Hala

uyluklarının arasına sıkıştı, hemen ona karşı sallanmaya başladı, zevk şokları gönderdi

merkezine doğru yarıyor. Sonunda, kotunun sürtünmesine karşı yüksek sesle inlemek için öpücüklerini kestiler.

onun ipeksi külot karşı sürtünme kapalı ereksiyon. Bacaklarını elleriyle daha geniş açarak itti.

en hassas noktasına karşı, ona karşı kıvranmasına izin verdi. diye soludu ve inledi

duyumlar ona saldırdı.

"Biliyorum. Bunu sevdiğini biliyorum bebeğim." Aşağı uzandı, baş parmağını sağ meme ucuna doğru okşadı.

elbisesinin malzemesine karşı gerildiği için. Yine, kalçalarını onunkilere sürterek hareket etmeye başladı.

"Gerçek şey için hazır olduğunda bana haber ver. Ama sen damlayana kadar değil."

Story'nin kafası yastığının üzerinde ileri geri savruldu. "Ben hazırım. Ben hazırım. Lütfen."

"Lütfen, *kim?*"

"Daniel," diye titredi. "Lütfen Daniel."

Elini arka cebine attı ve dondu. Kafası karışmış ve hüsrana uğramış, kalçalarını kavradı ve altında, hareket etmesi için yalvarıyordu. Yine de sinir bozucu bir şekilde hareketsiz kaldı.

"Bu ne?" Sonunda nefes nefese sordu.

"Lütfen bana prezervatifin olduğunu söyle."

Onun anlamını kavraması biraz zaman aldı. "Ne? Hayır. Genelde prezervatifle seyahat etmem." Ne zaman

başı bir lanetle öne düştü, gözleri onun üzerinde büyüdü. "Yanında biri yok mu?

Sen?"

Topuklarının üzerinde geriye yaslanarak titreyen parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Numara. *Bok*. yapacağımı düşünmemiştim

bu gece görüşürüz ve benim hakkımda ne düşündüğünüze rağmen tam olarak başka biri için dolaşmıyordum.

Tanrım, bu çok utanç verici." Gözleri ona kısıldı. "Ne gülüyorsun

hakkında?"

Gülümsüyor muydu? Parmaklarını ağzında gezdirdi. Evet, görünüşe göre. Belki naifti

ve gülünç, ama Daniel'in sevişme niyeti olmadan çıktığını kabul etmesi,

çılginca mutlu. Bu da kısa süre önce kafasını vurup bunu yapmayı unutup unutmadığını merak etmesine neden oldu.

"Bilmiyorum. Hiç bir şey." *Başka bir şey söyleme!* "Yani ben miydim, yoksa hiç kimse miydi?"

Kadının ifadesini dikkatle inceleyerek kasvetli bir şekilde başını salladı. "Doğru."

Story dizlerinin üzerine yükseldi, elbisesinin eteğini kavradı ve başının üzerine çekti, sonra bırakmasına izin vermedi.

yere düş.

Kadının çoğunlukla çıplak vücudunu ortaya çıkarmasını izlerken, elleri yatak örtüsüne kenetlendi. "neler

yapıyorsun? Güneş ışığı, yapamayız. Seni koruyamazsam olmaz."

Sutyenini arkadan çıkardı ve göğüslerini açarak kollarından aşağı düşmesine izin verdi. Daniel'in

nefesi bir içeri bir dışarı titredi, bakışları onu yiyip bitiriyor, yollarına çıkan her şeyi yakıyordu. düşük ile

homurdanarak eli, gergin ereksiyonuna masaj yapmak için kot pantolonunun uç kısmına düştü.

"Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?"

Parmaklarını yanlarında gezdirerek meme uçlarını şakacı bir şekilde çimdikledi. "Aşağıya, şarküteriye gidin.

ve bir şey al. Döndüğünde seni burada bekliyor olacağım."

Başını salladı, ama hareket etmedi, görünüşe göre göğüslerindeki elleri tarafından hipnotize edilmişti. Sonra bir fikir

yüzünde kayıtlı. Parmağını koridora doğru sallayarak kabaca, "Orada olduğunu düşünmüyorsun," dedi.

bir...?"

Anlamı çökerken elleri düştü. Aslında Jack'ten bir prezervatif ödünç almayı düşündü. O

baba. "Bu düşünceyi bitirme bile. *Cidden* . Bundan asla kurtulamayacağım."

"Tamam. Ben gidiyorum." Öne eğildi ve onu öptü, çekmeden önce dilini derine soktu.

uzak. "Hareket etme."

Story koridorda hızlı adımlarla yürürken gülümsedi, giriş masasından anahtarlarını aldı ve kapıyı arkasından çarptı. Yatağa geri döndü ve niyetiyle gözlerini kapadı.

dönene kadar onları dinlendirdi.

Bir dakika içinde derin bir uykuya dalmıştı.

Dokuzuncu Bölüm

Üç dakika. Lanet olası üç dakika önce gitmişti.

Daniel elinde tuttuğu kese kağıdını komodinin üzerine bıraktı ve inleyerek başını ellerinin arasına aldı.

sefil bir şekilde sessiz odaya. Bu özel işkence türünü hak etmek için tam olarak ne yapmıştı?

Vergisini ödedi. İnsanları yaşamak için kurtardı ve her zaman gereğinden fazla bahşış verdi. O

kimsenin işi gibi geri dönüştürülmez. Öyleyse neden, *neden* evren onunla yatmaya karar verdi,

ipucu. Ama vardı. Büyük zaman.

Yorgun gözleri Story'nin yatağa yayılmış neredeyse çıplak bedeninde gezindi.

hızlı ve acı verici bir şekilde yanıt verir. Elini kalçasının kıvrımında gezdirmek için can atıyordu,

Göğüsleri. Karnının en tatlı yerini öpmek için aşağı inmeden önce karın boşluğunu yalamak.

Uyurken ona dokunmanın doğru olmayacağını bile bile, mıknatıslanmış gibi ilerledi, onu gözleriyle tüketiyor.

On altı yaşından beri bir kez bile korumasız evden çıkmamıştı. O zaman bir kere

sayıldığında, dünyanın en kötü İzci'si gibi hazırlıksız bırakılmıştı. Şimdi bile hareket ediyor olabilir

onun içinde, onun çaresiz zevk çığlıklarını kulağında dinleyerek. Onun etrafında sıkıştığını hissetmek,

tırnakları sırtına vururken salıverilmeye hazırlanıyordu.

Bunun yerine, gecenin geri kalanında kalıcı gaf-unutmaya sürüklenmişti. Mükemmel.

Yanındaki yatağa düştüğünde, parmaklarını onun karnında gezdirmekten kendini alamadı ve

elinin altındaki deri titrerken memnuniyetle dudağını ısırды. en çıplak

Kalça kemiğinde kremi beyaz bir bronzluk çizgisi görünüyordu. Ağzı pratik olarak sulandı onu orada tatmak gerek. Diliyle yolu takip et.

“ Muhteşem .”

O sırada Daniel'in aklına bir fikir geldi. Altında bronz çizgiler vardı, üstte neden olmasın? İçinde bir hırıltı oluştu

sahilde, aşırı bronzlaşmış sörfçüler tarafından göz kamaştıran üstsüz görüntüsünde boğazı. Onlar olurdu

yarın güneşlenme alışkanlıkları hakkında ciddi bir tartışma yapacak. Bunun farkına varılmasına neden olan

yakında California'ya geri dönecekti ve yaptığı her şeyde ya da nasıl davrandığı konusunda sıfır söz sahibi olacaktı.

giyinmeyi seçti. Kahretsin, şimdi neredeyse hiç söz hakkı yoktu.

Tamam, hiçbir.

Kendini huzursuz hisseden Daniel, tekmelemeden önce tişörtünü başının üzerine çekti ve kot pantolonunun tokasını açtı.

onları bir kenara. Story'yi nazıkçe onun yanına yuvarladı ve arkasına uzandı. En çok gibi hissettim

bir kolunu onun beline dolamak ve uyuyan bedenini onunkine

göğüs. Daha önce seks olmadan bir kadınla asla yatmamıştı ve asla

geceydi, ama avantajından yararlanmadan onun geçmesine izin verseydi lanet olsun.

Yaptığın tam olarak bu değil mi? Ondan faydalanmak mı?

Birkaç gün öncesine kadar evlenmek için nişanlıydı. Travmatik bir şeyin yanından geçmek

bozulan nişan bir gecede olmadı ve onu bir sonraki karanlık düşüncesine getirdi. çok daha fazlasıydı

muhtemelen *ondan* yararlanan oydu . Dikkatinden zevk almak ve gündelik vaatler

gönül yarısından kurtulmanın bir yolu olarak seks. Bir kadının onu ilk kez kullanması olmayacaktı.

ribaund, ama ilk kez umrunda olacaktı.

Jack'ten eski nişanlısını öğrendiğinden beri, piç hakkında düşüncelere dalmıştı. Hakkında

o ve Story birlikte, bir çift olarak. Hala ona aşık mıydı? Şimdi bile, onun kollarında yatarken,

Aklından birlikte geçirdikleri zamanın düşünceleri mi geçiyordu? Bu fikir onu çıldırttı. Yaptı

Kaliforniya'ya bir uçağa atlamak ve adamın yanına gelmek gibi dürtüsel bir şey yapmak istiyor.

kapı eşiği. Adını bir daha asla söylememesini talep et.

Bu sahiplenici düşünceleri düşünmeye hakkı yoktu. Ona ait değildi. onun sefil ile

Geçmişte onu o piç Fisher'dan daha az hak etmişti. Bu sert gerçek, onu durdurmak için çok az şey yaptı.

mantıksız düşünceler İşte buradaydı, hayatının son on yılında, geçmişinden *bir* erkeğe takıntılıydı .

hayat sonsuz bir kadın geçit töreniyle doluydu. Çoğu isimlerini ve yüzlerini çıkaramadığı hatta hatırlayın. Story onun sefahatinin derinliğini bilseydi, tiksintiyle ondan yüz çevirirdi.

Hiçbir koşulda onunla aynı yatağı payla mamalıydı. ona layık değildi

zaman veya vücudunun zevki. Bu yüzden eğer korkuları doğru çıkarsa ve kadının ona olan ilgisi yalnızca

onu kırık bir kalpten uzakla tırırsa, onu bir erkek gibi alırdı. Bu gece ne kadar zor olduğunu kanıtlamı tı.

ondan tamamen uzak durmak olurdu.

Otomatin önünde tanışalı gerçekten sadece bir gün m  olmuştu? Gözlerini kırpı tırdı

gözleri ve aniden hayatında kaçınılmaz bir hale gelecekti. Sadece o değildi. New York'ta kaldığı

sadece geçici olurdu. Daniel ge icinin ne demek olduğunu çok iyi biliyordu. O mesafeli olmalı

Şimdi kendisi. Ama yapmazdı. Yapamadım.

 yk 'ye yaklaştı. K cını onun kucağında oynattı, yeni pozisyonuna yerle tı ve

hareket etmeyi kesene kadar di lerini sıkmak zorunda kaldı. Burnundan nefes alarak, bir şekilde

soğukkanlılık ve onun kollarındaki hissine odaklandı.

Burnunu onun saçlarına g men Daniel derin bir nefes aldı ve güneş ışığının kokusunu hafızasına kazıdı.

kısa bir süre sonra uykuya daldı.

...

Bilinçaltının derinliklerinde Daniel rüya gördüğünü biliyordu. Ayrıca deneyimlerinden biliyordu ki

rüya kendini tamamlayana kadar kendini uyandıramayacaktı.

Rüya her zamanki gibi ba ladı. Daniel beyzbol antrenmanından eve dönüyor, savuruyor

eldivenini sırt çantasının yanındaki yemek masasının üzerine koydu.   eriye nüfuz eden olağandışı sessizliğin farkına varmak

ev. Gıcırdayan merdivenlerden yukarı çıkarken, tırabzan boyunca eli kayan biri olup olmadığını sormak için seslendi.

başkası evdeydi ve cevap alamıyordu.

Yedi çocuğun yaşadığı bir koruyucu evde, nadiren sessizlikle karşılaştınız. Her şey çok hareketsiz hissettirdi,

doğal olmayan bir şekilde durgun. On altı yaşında daha fazlasının içini görmüş olan bir koruyucu çocuğu korkutmak çok zaman aldı.

on yıl boyunca ondan fazla ev, ama tehditkar bir şey havada asılı kaldı, ayak sesleri.

Sahanlığın tepesine ulaştığında, şu anki bakıcısının içinden gelen, solunda bir sıyrık duydu.

aile odası. Ellili yaşlarının sonlarında, Wickham'lar kariyerlerini yetimlere ev sahipliği yaparak yaptı. onunkini görmüştü

kötü koruyucu ailelerin payı, ama onlar nadir iyi olanlardan bazılarıydı. Altı yıldır evdeydi

ay, geçmiş göz önüne alındığında iyi bir esneme. O zaman aslında ortaya çıkmak için bir noktaya değindiler

yapabildikleri zaman beyzbol oyunlarına. Yemekler bile yeterliydi. onun bir teki yoktu

şikayet. Bu yüzden başını eğdi ve gönderilmek için bir şey yapmamasını umdu.

Daniel sıyrıkları bir kez daha duydu ve derin bir endişeyle araştırmaya karar verdi. Ne zaman o

Wickham'ların yatak odasının kapısını iterek açtı, önce sahneyi kaydetmesi biraz zaman aldı.

o. Odanın bir tarafında, elleri havada solgun yüzlü bir Bay Wickham duruyordu. Onun gergin

gözler odanın karşı tarafında ona silah doğrultmuş kemikli genç kıza çevrildi.

Nora. Aynı yaşta okulda bazı dersleri paylaştılar ve çabuk arkadaş oldular. o yapmadı

kolayca arkadaş edin, bu yüzden Nora ile bulduğu kolay arkadaşlık onun için çok şey ifade ediyordu. onun bir

Rahat bir kahkaha attı ve Daniel onun gözlerinin ardındaki kederi fark etmemiş gibi yaptı ve bunu sormadı.

Kaçınma her zaman onun savunma mekanizması olmuştu. Sen bana sormazsan ben sana sormam. Yetim

hayatta kalma rehberi, sayfa bir. En azından kitabında.

Şimdi, güzel yüz hatları çarpıktı, silahı tutan eli şiddetle titriyordu. o bağısladı

Daniel odaya girerken ve kendi ellerini kaldırarak durduğunda bir anlığına Daniel'e baktı. saf içgüdü.

"Sana ne oldu Nora? İndir o silahı," diye emretti Bay Wickham. "istemiyorum

Sosyal Hizmetleri arayın ve onları dahil edin. Şimdi bırak ve bunu hiç yapmamış gibi yapacağız

olmuş."

Nora, "Hiç olmamış gibi davranmak istemiyorum," diye homurdandı. "Bir şeyler olmamış gibi davranmaktan yoruldum

olmak!" Son iki kelimeyi haykırdı ve Bay Wickham irkildi.

Odaya bir adım daha atmayı göze alan Daniel, kendisinden daha genç olan üç koruyucu çocuğun sinmiş olduğunu gördü.

Bay Wickham'ın arkasında, gözleri Nora'ya odaklanmıştı. İki kız ve bir erkek. Kızlardan biri, Opal, tuttu

başı ellerinin arasında, ahşap zeminde ileri geri sallanıyordu.

Daniel, o silahı Bay Wickham'a ateşlerse çocuklardan birinin vurulabileceğini anladı.

hata. Titreyen eli ve görüşünü bulandıran gözyaşlarıyla hedefini kolayca ıskalayabilirdi.

on metre uzakta durmasına rağmen.

Nora akıllı, makul bir kızdı. Sadece onunla konuşması gerekiyordu, ona sadece konuşmaları gerektiğini hatırlatması gerekiyordu.

18 yaşına gelene kadar koruyucu aile saçmalıklarıyla uğraşırlar ve sonra dünya onların olur. Daha fazla yok

senede iki kez eski mobilyalar gibi paketlenip karıştırılmak. Artık acıyan bakışlar yok

öğretmenler ya da bir yatak odasını üç yabancıyla paylaşmak. Kendi hayatlarını dikte edebilecekler.

"Nora, bence silahı bırakmalısın. O şeyi ateşlersen, çocuklardan birine çarpabilirsin."

Onun sesini duyunca titredi ama silahı Bay Wickham'a doğrulttu. Sadece o anlık

Vahşi gözlerini bir an için görmek Daniel'e durumun düşündüğünden daha ciddi olduğunu söyledi. O

tanıdığı Nora'dan hiçbir iz görmedi. Neredeyse Daniel'i tüm kırmızılığını kurtaran tatlı kız gibi

Skittles ortadan kaybolmuş ve yerini histerik bir versiyonuna bırakmıştı.

"Belki de en iyisi olur," diye yanıtladı, sesi her zamankinden daha tizdi. "Onlar

artık burada yaşamak zorunda kalmayacaktı. Ya da artık bu hayatı yaşa. Ya da artık bir şey!"

Daniel onun ne demek istediğini çok iyi biliyordu. Her gece ne olduğunu bilmeden uyumaya gittiğinde

yarın düzenlenen, gerginlik size ulaşabilir. İnşa etmesine izin verirseniz veya üzerinde çok fazla düşünürseniz,

sonunda çırp. Ve görünüşe göre Nora vardı.

Farklı bir yaklaşım denedi, bir konuşma tonu denedi. "Bunun geçici olduğunu biliyorsun.

Veteriner olmak istiyorsun, unuttun mu? Birini vurursun ve muhtemelen içeri girmene izin vermezler.

veterinerlik okulu."

"Aman Tanrım, aman Tanrım! Asla olmayacak. Bizim için bir şey olur mu sanıyorsun? Öyle değil.

Numara yapmayı kes!" Akan burnunu omzunun üzerinden kaydırıldı. "Bu geçici değil. olacak hayatımızın geri kalanında bizi takip et."

Opal, Bay Wickham'ın arkasından cenin pozisyonuna kıvrılarak ağlamaya başlamıştı. o çok gençti

Ağlamasının Nora'yı daha da tedirgin edeceğini anlayın. Bay Wickham'ın gözleri Daniel ve

Nora, ama konuşmadı, görünüşe göre Daniel'in Nora'yı onu vurmaktan vazgeçirmesine bağlıydı. ağır

gerçekliği batarken Daniel'in omuzlarına bir ağırlık çöktü.

"Bak, en azından çocukların gitmesine izin ver. Lütfen. Yanlış bir şey yapmadılar."

Acı acı güldü. "Biz de yanlış bir şey yapmadık ve bize bakın. gibi olmadığını biliyorum görüldüğün kadar mutlusun. Senin içini görüyorum, Daniel. Sen de benim kadar korkuyorsun."

Sözlerinin acı verici şokuna rağmen, bir rahatlama hissi yaşadı. gözleri dönüyordu normal, sesi normal perdesini geri kazanıyor. Onunla biraz daha konuşsaydı, onu sakinleştirirdi.

tamamen indirecek ve silahı bırakacaktı.

"Haklısın, tamam mı? Ben de korkuyorum. Bu berbat. Hepsi berbat. Ama başka seçeneğimiz yok. Biz yalnızca

atlatmak zorunda." Opal'ın feryatları sessiz hıçkırıklara dönüşmüştü. Bir kez daha itti. "Bırakın çocuklar ayrılmak."

Yüzünde sinir parladı. "İyi!"

Üç çocuk da ayağa fırlayarak odadan kaçtı.

Daniel konuşmadan Bay Wickham, Nora'ya doğru eğildi. "Simdi tamam. sadece teslim et silah. Neye üzülüyorsan, onu daha iyi hale getirmenin bir yolunu bulabiliriz."

Çılgın bakış bir kez daha gözlerine girdi ve Daniel Bay Wickham'a bağırarak istedi. o neredeyse onu gerçeğe döndürmeyi başardı ve bir saniye içinde tüm ilerlemesi mahvolmuştu.

"Tabii ki. Sonunda beni anlayacak olan sizlersiniz, değil mi? Geçmiş benim için yok mu edeceksin?"

Sesi düz geliyordu. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Aniden silah elinde sabitlendi. "Sen

ikisi de yalancı. Tıpkı diğerleri gibi."

Silahı doğrulttu.

"Numara!" diye bağırdı Daniel.

Çok geç. Silah patlayarak Bay Wickham'ın göğsüne bir kurşun sıktı. Kurşuna baktı

yere düşmeden önce yaralanmış, gömleğinin önünden kan fışkırmıştı.

Nora, Daniel ile gözlerini kilitledi. Ve biliyordu.

"Nora, bırak silahı."

"Yapamam."

Sonra ona doğrulttu.

Onuncu Bölüm

"Daniel, uyan!" Story, Daniel'in terden ıslanmış omuzlarına tutundu ve onu sarstı. "Sorun değil,

sadece rüya görüyorsun. Uyan ve bana bak."

İşkence gören sesinin sesiyle irkilerek uyandı, kısa bir süre önce dehşete kapılmıştı.

akşamın olayları sonunda onu yakaladı. Beklerken uyuyakalmış olması gerektiğini anlayınca

Daniel geri döndüğünde, hiçbir şey olmamasına rağmen geceyi burada geçirmeye karar vermesine bir an şaşırdı.

aralarında geçmişti. Ondan sonra düşünecek zaman yoktu.

Daniel, "Nora" adını tekrar tekrar mırıldanmaya devam etti, uzadıkça giderek daha fazla tedirgin oldu.

rüyası devam etti. Yatakta çırpınırken çarşaflar kalçalarının etrafında kıvrıldı. Kalbi tehdit etti

onu böyle bir sıkıntı içinde görünce kırılmak ve hemen onu kurtulmak için odakladı.

kabus.

Omuzlarından birini bıraktı ve soğuk elini yanağına koyarak adını yumuşak bir sesle tekrarladı.

gözleri sonunda neredeyse karanlıkta açılana kadar. Uzun dakikalar boyunca, hala içinde kaybolmuş gibiydi.

ta ki alnındaki saçları taramak için parmakları uzanana kadar. Gözleri yerinden fırlamış gibiydi

onun dokunuşu altında odaklanmaya kararsızdı.

Daniel'in kendine zarar vermesinin artık bir tehdit olmadığı konusunda tatmin oldu, vücudunun üzerinden uzandı ve döndü.

başucu lambasında, onları yumuşak ışıkta yıkar. Çıplak göğsü titrek nefeslerle yükseldi ve düştü

altında, ona ikisinin de çoğunlukla çıplak olduğunu hatırlatıyordu. Karanlıkta, onunla yarı uykuda değildi,

çok önemliydi, ama şimdi ışıkta birbirlerinin her santimini görebiliyorlardı. O yoktu hiçbir şey

göstermişti , ama sekiz martini vızıltı onun alçakgönüllülüğünü dizginlemek için uzun bir yol kat etmişti.

Kızarak kendini yorganın altına gömmek niyetiyle göğsünden itti, ama o

onu engellemek için bileğini tuttu, çelik gibi tutuşu. Story'nin gözleri onunkilere çevrildi, yoğun

içlerinde dönen duygular, acı dolu bakışları onun yüzüne perçinlendi. Tehlikeli bir şekilde yakına baktı

kenar, rüyanın etkileri onun özelliklerine kazınmıştı. Göğsündeki ve kollarındaki her kas gergindi

sanki kontrolü her an bozulabilirmiş gibi vücuduna karşı gerginlikle.

Onu yatıştırma içgüdüğü içinde yükseldi, o kadar güçlüydü ki nefesi kesildi.

Zorlukla yutkunarak bedenlerinin birbirine kenetlenme şeklini görmezden gelmeye çalıştı.

göğüsler göğsüne bastırdı. Onun teselliye ihtiyacı vardı ve kadının tek düşünebildiğı kalçalarını iki yana sallamaktı.

ve dün gece onda yarattığı hayal kırıklığını dışarı atarak.

Daniel onların mahrem durumlarını görmezden gelmek için hiçbir girişimde bulunmadı, ancak bakışları her yeri aydınlattı.

bedenleri dokundu. Nefesi hızlandı, ancak bu sefer ona atfedilemezdi.

kâbus. Uyluğuna karşı, ereksiyonunun her seferinde daha büyük ve daha talepkar şiştiğini hissetti.

nefes. Aralarındaki havayı bulandıran baş döndürücü şehveti artık görmezden gelemezken,

göğsüne bir öpücük kondurmak istedi, sonra ona bakmak için başını kaldırdı.

"Daniel?" Sesi tanıdık değildi, boğuk geliyordu. "Neye ihtiyacın var?"

Bir an cevap vermeyeceğini düşündü. Sonra yavaşça, elleri saçlarına battı, kavrayarak başının arkası. "Yine" dedi.

Tek kelimelik emrini göğsünü tekrar öpmek için izin olarak aldı, göğsünün kabarmasını ve dudaklarının altına giderek daha hızlı düşerek onu cesaretlendirdi. Sıcak tenini yıkamak için dilini kullandı, sonra

geride bıraktığı nemli ete dişlerini sürttü. Daniel'in titreyen iniltisi ona bundan hoşlandığını söylüyordu.

Elleri onu alçaltarak karnına doğru yönlendirdi, ama o onun yerine ulaşmadan onu durdurdu.

levha tarafından gizlenmiştir. Ağzı onun sert karnının hemen üzerinde gezindi.

"Yalamak. Dilini karnımda görmek istiyorum."

Story, talebinin yarattığı şiddetli zonklamayı yatıştırmak için kalçalarını birbirine bastırmak zorunda kaldı, ama

sorduğu gibi yaptı. Ağzı onun üzerinde gezindi, sanki alamıyormuş gibi karnını ısırды ve yaladı.

yeterli. Ve yapamadı. Baharatlı sıcak erkek gibi tadı vardı. Bir kez tattıktan sonra, onu bir uyuşturucu gibi arzuladı. O

dili göbeğinin ötesinde bir yol izlemeye başladı, ama ilerlemesini durdurdu ve onu yukarı doğru yönlendirdi.

yerine. Şikayet sesi çıkardı.

"Sorun ne güzelim? Tadına ihtiyacın var mı?"

"Evet," diye fısıldadı titrek bir sesle.

Daniel inledi, kalçaları yukarı doğru eğildi. "Numara. Henüz izin veremem. için yeterince çalışmadım

dudaklarının ayrıcalığı benim horozumdan aşağı kayıyor." Yenilenmiş bir kararlılıkla, elleri onu

hızlı nefesleri bir kez daha göğsüne inene kadar başını kaldırdı. Isı çarpması

Öykü onu dalgalar halinde öpmek için eğildi, aksi halde kusursuz olan yüzünde bir kusur vardı.

göğüs dikkatini çekti. Yükseltilmiş, büzülmüş et, sağının hemen üstünde çeyrek boyutunda ve şeklinde

pektoral. Kurşun yarası mı?

Story'nin sorgulayan gözleri onunkilere çevrilirken Daniel onun altında dondu. İfadesi kepenkli büyüdü,

korunuyor. Konuştuğunda, sesi cam kesebilecekmiş gibi geliyordu. "Sıkılıp kalmış gibisin hasarlı mallar. Hayal kırıklığına uğramış?"

Onun sadece yarasına atıfta bulunmadığını bilerek irkildi. Farklı bir şekilde hasar gördüğünü

yol da. Görev başında mı vurulmuştu?

Hayır, içgüdüsel olarak hikayede daha fazlası olması gerektiğini biliyordu. Bu şekilde tepki vermezdi

aksi halde. Birkaç saniye önce, onun önünde öylece açık bir şekilde uzanmıştı. Ne çabuk duvar örmüştü

onların arasında. Ne yazık ki, onu yıkmaya kararlıydı.

"Rahatladım aslında. Mükemmel sıkıcıdır."

Daniel'in gözleri büyüdü, burun delikleri genişledi. Elleri başının arkasında büküldü. Hikaye sonunda verdi

onun daha önceki dürtüsüne ve kalçalarına yaslandı, nemli materyali kaybolduğunda ondan kaçan titrek bir iç çekiş

külot onun gergin ereksiyon üzerinde kaydırdı. Altında, göğsü beklentiyle inip kalkıyor, gözleri çatırdıyordu.

çıplak göğüslerinin görüntüsünü yiyip bitirirken ısıyla. Altında Daniel gibi bir adam olması onu bir anda korkuttu ve heyecanlandırdı. Günahkar derecede güzel bir erkek, uyandırılmış ve hazır, sadece onu bekliyor

hamle yap. Onu güçle doldurdu. Baş döndürücü, sarhoş edici güç. Dudakları kapanana kadar eğildi.

ondan sadece bir inç uzakta. Kalçaları bir, iki kez ona döndü, iniltileri aralarına karıştı.

"En kötüsünü yap."

Sözcükler dudaklarından tamamen çıkmadan önce Daniel yüzüstü pozisyonundan fırladı ve onu yere fırlattı.

şilte ve ağırlığını onunkinin üzerine indirdi. Bir dizi kaotik düşünce içinden geçti

Story'nin külotu vücudundan sökülmeden ve ağzı onunkinin üzerine açılmadan önce vicdanı,

onu açgözlülükle öpmek için dilini yalıyor.

Bu şekilde saklanıyor. Kadın. Seks. O saklanıyor.

Saniyeler sonra, onun hisleri dışında hiçbir şeyden habersiz, duyuları tamamen elinden alınmıştı.

Kalçaları, giydiği tek engel olan bir çift pamuklu boxer külotu, uylukları arasına sıkışmıştı.

Daniel geri çekildiğinde, Story havayı ciğerlerine çekerek bir nebze olsun benzemeye çalıştı.

diye düşündü, ama ağzı göğüslerine indi ve çabalarını engelledi. Dilini döndürdü

meme ucunun etrafında, sonra tepeyi ağzına emdi, iniltisinin titreşimi rezonansa girdi

o. Aşağıya baktığında, onun ifadesindeki gaddarlığa hayret etti. Onu gömleksiz görene kadar, onun

büyüklüğü ve gücü tam olarak kendini belli etmemişti, ama onun daha küçük, daha narin çerçevesinin üstünde meydana geldi.

ona durum üzerinde ne kadar kontrol sahibi olduğunu. Kendini tamamen onun merhametine bırakacaktı. heyecanlandırı

ve onu heyecanlandırı.

Ağzı, kızın ısıtılmış teninden diğer göğsüne doğru kaydı ve orada hafifçe alt tarafını ısırды, sonra

meme ucuna doğru üfledi, onun dikkatini çekmek için büzüşmesini açıklıkla izledi. Onu ödüllendirdi

Ellerini saçlarına daldırana kadar dilini kısa küçük bıçaklarla

işkencesine son verin. Daniel, hassas tomurcuğu ağzına çekerek itaat etti, eller aşağı kayıyordu.

onu avucunun içine almak için karnının üzerinde. Kalçalarının sözsüz bir davetle açılmasına izin verdi. tahmin etmek

hareketinde, daha dizleri şilteye ulaşmadan iki parmağını kadının içine sokmuştu.

Kalçalarını bükerek inledi. Onu ıslak bulduğunu biliyordu, sıvı sıcaklık kaplamasını hissedebiliyordu.

onun çekirdeği. Daniel'in içinde olması için çaresizce vücudunu yuvarladı, göğüslerini baştan çıkarmak için yaklaştırdı.

o.

Komodinin üzerine uzandı ve daha önce fark etmediği bir kese kağıdından folyo bir paket çıkardı.

ve dişleriyle yırtıp açtı. "Seni bu odaya ilk getirdiğimde, nasılsın diye sordum.

sikilmek istedi. Bunu hatırlıyor musun?"

Sesi, son konuştuğundan beri şehvetle rezonansa girerek şiddetli bir şekilde derinleşmişti. o yuvarlandıktan sonra

bir eliyle prezervatifte, diğerinin parmaklarını bükte, hala onun içinde kaldı ve

döndü, varlığından haberdar olmadığı bir nokta bulup orta parmağıyla okşadı. Hikayenin kalçaları

yataktan kalktı ve derinlerde kasları gerilerek haykırdı. Onun birkaç saniyesi daha

uzman dokunuş ve o orgazm olur. Ama o doruğa çıkmadan hemen önce orayı okşamayı bıraktı, gülererek

nefesinin altında.

"Cevabımı alamadan araya girdik. Şimdi isterim. Seni nasıl becermemi istersin?"

"Neyse. Her şekilde," diye nefes aldı, vücudunun talepleri düşünmeye çok az yer bıraktı.

Eli tamamen hareketsiz kaldı ve kız bir itiraz sesi çıkardı. "Açık ol. seni ağlatabilirim ve

herhangi bir pozisyonda salla, ama ben senin seçmeni istiyorum."

"Arkamda. Seni arkamda istedim," dediğini duydu kendi kendine.

Daniel homurdanarak onu karnına yatırdı ve kalçalarını havaya kaldırdı, böylece dinlenmeye başladı.

dört ayak üzerinde başlığa dönük. Yabancı konumu, sahip olduğu güce rağmen güç duygusunu artırdı.

itaatkarlık. Daniel'in onu bu şekilde çıplak ve onun için eğilmiş gördüğünü hayal etmek, bir ürperti yarattı.

teninde heyecan yarışı.

Nefesini boynunda hissetti, devasa ereksiyonunu aralarındaki nemden geçerek

bacaklar, klitoris üzerinde kayma, onu alay. Boynundan başlayıp kulağının hemen altında biten,

dili onun etini yaladı, boğazının derinliklerinde bir onay mırıltısı vardı.

Sonra doğrudan kulağına doğru konuştu. "Çığlık atmaya hazır mısın güzelim?"

Kalçalarının tek bir hamlesiyle kendini onun derinliklerine gömdü. Adını haykırdı,

Daniel'in küfürlü haykırışlarına karışan boğuk bir çığlık. Yine de anın tadını çıkarmak için durmadı.

kalçaları yukarı doğru açılıp zorlu bir ritimle ona çarpıyor, tam olarak ona doğru kayıyor nerede ihtiyacı vardı.

Daniel'in uzun parmakları kıcının etini gömdü, onu sıktı, en ufak bir ipucu bile vermeden yoğurdu.

nezaket. "Sıcak kıcını bana doğru kaldır ve daha derine çek." Uyum sağlamak için sırtını kamburlaştırdı,

onun boyuna uyum sağlamak için gerildiğini hissettiğinde inledi. "Sorun ne Öykü?

Beni gidebildiğim kadar derine istemiyor musun?"

"Evet!"

"Söyle o zaman bebeğim. 'Daniel, lütfen beni derinden becer' de.

"Daniel..." Sözleri söylemek isteyerek ama tereddüt ederek inledi. Hiç konuşmamıştı

daha önce böyle. Yanlış olurdu. Harika olurdu.

"Oh hayır. Ters çevrilmek ve kötü bir kız gibi sikilmek istedin. Şimdi kötü sözler söyleyeceksin

onunla birlikte giden. Bana ne istediğini söyle."

"Beni derinden sik," diye bağırdı.

Derinden memnun bir hırlamayla ona doğru sürdü. "Çok iyi. Şimdi daha fazlasını alıyorsun."

Eli, şişmiş klitorisine mükemmel bir doğrulukla masaj yapmak için uzandı ve

o kadar hızlı baskı yapıyordu ki zihni vücuduna zar zor yetişebiliyordu. Sonra öyle bir şey yaptı ki

aklı tamamen yarıştan düşer. Nazikçe, dört parmağının düzlüğüyle Story'yi okşadı.

uyluklarının arasında, doyum için yalvaran sinir demetinin tam üzerinde. Bir desene dönüştü.

Kalçaları adamın ereksiyonunu çılgınca pompalayana kadar itin, vurun, itin, vurun.

"Senin için ne sakladığımı bilseydin, uyuyakalmazdın. Bu doğru değil mi?"

Aniden kalıptan ayrılıp onun yerine kalçalarını çevirdiğinde cevabı bir inilti ile sona erdi.

elinin topuğunu sıkıca ona karşı tutuyordu, böylece her bir itme onu iki taraftan bombalıyordu. O

Orgazm onu kaparken, uzuvlarını sıvıya çevirirken uylukları sallanmaya başladı. Bir kol o

Vücudunu desteklemek için kullandığı, Daniel'in ona doğru sürmesinin gücü altında yol verdi.

Saldırısında duraksamadan kalçalarını yukarı çekti. "Yapamazsan yatak başlığına tutun al."

Kibirli talebi, kadının ihtiyacını azaltmak için hiçbir şey yapmadı; daha da yükseltmiş olabilir.

Parmaklarını dövme demir parmaklıklara dolayarak doğru yolu bularak ona doğru itti.

açı ve onu tutmak, sonunda doruk onun içinden geçene kadar vücudunu konsantre hale getirene kadar

zevk spazmları.

"Tanrım, hepsi bu. Hepsi bu," diye rendeledi, ona son bir kez daha sokmadan önce.

O gelirken dişleri bir hırıltı ile omzunu ısırdı.

İyileşmesi biraz zaman aldı, sonunda kolları onu sardığında gerçeğe döndü.

onu dik ve göğsüne doğru çekerek. Yavaşça, dişlerinin olduğu yerde omzunu öptü.
anlar önce ve onu daha da yakınına çekti. Titrek bir nefes verdi ve kapatmak için uzandı.
lambayı yan yana yatırın.

Aklından bir sürü düşünce geçiyordu ama tek bir tanesine bile ses vermiyordu.

İstese bile nasıl başlayacağına dair en ufak bir fikri olmazdı. Bu gece eve onunla gitmişti.

uzman bir oyuncu olduğunu düşündüğü biri, ama tamamen başka birinin yanında uyanmıştı.

Hiç beklemediği biri. Hissettiği bağ, ondan kopardığı tepki...

derinliğine hazırlıklı değildi.

Daniel'in etrafını saran ısıyla rahatlatarak, duyduğunda çoktan uykuya doğru sürüklenmeye başlamıştı.

nemli boynuna fısıldadı.

"Bana ait Öykü. Kısa bir süreliğine de olsa."

Onbirinci Bölüm

Bir anlık panikle Story, kendi giyinmeyi hatırlayıp hatırlamadığını anlamak için aşağı baktı.
bu sabah. Kot şort, kontrol et. Tişört, kontrol et. Meraklı bakışı görmezden gelerek,
hemşire istasyonunda, koridordan Jack'in odasına doğru döndü.

On iki bloğun tamamını Lenox Hill Hastanesi'ne yürüdükten sonra hatırlamadığını fark etti.

Bununla ilgili tek bir ayrıntı, hızlanan bir taksiye çarpmadığı ya da çarpmadığı için kendini şanslı sayıyordu.

bir kuyuya düştü. Bir tane bile almayı unuttuğu, artık soğumuş bir fincan kahve tutuyordu.
Yudumlamak.

Önceki gecedен sahneler, Daniel'in kabusu ile başlayan her düşüncesini tüketti ve
karanlıkta fısıldadığı sözlerle bitiyor. Ve arada, bir sürü "iş için güvenli değil"
ana katılımcı olarak bile kızarmasına neden olan malzeme. Ağzı göğüslerinde, gücü
onun sözleri, *külot ripping* .

Dün geceyi alıp dosyaya koymanın, yalnızca gecenin geç saatlerinde, karanlıkta tek başına düşünüleceğini *biliyordu* .

köpük banyosu, alınacak en akıllı yol olacaktır. Hatta belki Hayden'a onunla geçirdiği gece hakkında bile güvenebilir.

Daniel iyi bir şişe şarap içer. Bu gece tekrar *yapmamalı , istememeli ve*

yarın ve tamam, *şimdi!*

Her nasılsa, annelerin kızlarını uzak durmaları için uyardıkları adamla yatakta kalmıştı. bu

babaların bir av tüfeğiyle peşinden gittikleri, hıçkıran kızları bir düğünde arkalarından takip ettikleri türden bir adam

elbise. Uzak durmalıydı, çünkü artık tüm bu yaygaranın ne hakkında olduğunu bildiğine göre,

asla daha azıyla yetinmeyin. Onu gafil avlamış, mahvetmiş ve tek bir şarkıda bağımlısı olmuştu.

akşam.

Ne yazık ki, baştan çıkarıcı dokunuşlar ve açık sözlü vaatlerle onu kendine çektikten sonra,

altında tamamen farklı bir adam. Birini o kadar kolay kategorize edemezdi. barınak birisi

sırlar. Ağrı. Ama Daniel'le olan bağlantısının ne olduğunu görmesi gerekiyordu. Sağlıklı bir cinsel

rıza gösteren iki yetişkin tarafından şımartılmak. Her ne kadar cinsel çekiciliği yanlış anlayamıyordu.

fiziksel bir arzunun ötesinde her şey için güçlü olan.

Jack'in kapısına ulaşmadan önce koridorda duraklayan Story, ellerini yanaklarına bastırdı.

Daniel'in düşüncelerinin onları parlak kırmızıya boyadığından emindi. Attığı her adımın bir önemi yoktu.

Aldı ona nerede olduğunu, nereye dokunduğunu hatırlattı. Görünüşe göre kot şort ve tişört

bugün giymeyi seçti, hassas tenine karşı çok sıkı hissettim. Onun yaygın düşüncelerini ele geçirmek

hemen olması gerekiyordu, babasının hastane odasına girip ağzından çıkmadan önce,

dün gece çömezinizle hayatımın -herkesin hayatının- en akıllara durgunluk veren seksini .
üç şerefe

benim için! Ah, nasıl hissediyorsun?"

Yani kalp krizi geçiren babanı selamlamanın en iyi yolu değil.

Bu sabah yuvarlanarak Daniel'in yatağın yarısının boş olduğunu, ancak tam panik modunda olduğunu gördü.

bir kutu dolusu kese kağıdı bulmak için komodine baktığında çabucak önlendi.

prezervatifler ve bir kova fıstık ezmesi kraker, güvensiz paniğini kahkahaya çevirerek. O zamanlar,

telefonunda ondan bir sesli mesaj keşfederek, dışarı çıkmadan önce onu iki kez dinlemişti.

yatağında, çakıllı sesi karnında lezzetli bir çekişme çağırıyordu. Ve tamam, belki onu dinlemişti

iki yerine üç kez.

Hey bebeğim, az önce senin yerinden ayrıldım. Seni uyandırmak istemedim. Orada yatarken çok güzel görünüyordun... Biz

Jersey'de bütün gün antrenman yap, yoksa hala seninle yatakta olurdum, güzelim. Bunu biliyorsun,

Sağ? Bir sebep olmadan öylece ortadan kaybolmazdım. Seninle değil. Yakında seninle konuşacağım... Ve

Bir daha üzerimde uyuyakaldığında, beni o bronzluk çizgilerini yalarken bulacaksın. Bu bir söz,

Hikaye.

Daniel'in sert mesajından aldığı zevkin ürpermesine rağmen, bir anlık bir telaş hissetmişti.

sözlerinin üzerine. Zaten bir dahaki sefere planlıyordu. Tanrı biliyor ya, o da bunu istiyordu ama nerede?

yol açtı mı? Ayrılığından sadece günler sonra, başını zar zor düzeltmişti. tüm o için

Daniel'e karşı duyduğu bunalıcı arzusunun, Fisher'ın onu tekmeledikten sonra kapanma ihtiyacından kaynaklandığını biliyordu.

kaldırırma.

Tanrım, bunu düşündükçe, sert bir içki daha iyi geliyordu. En azından düşünceleri vardı yanaklarının kızarmasına neden oldu ve artık dün geceyi düşünmeden Jack'in odasına girebilirdi.

yüzünde gösteriliyor. Duvarı itti ve Jack'in odasının kapısından içeri girdi.

Onun içeri girdiğini görünce yatağın üzerinde asılı duran minyatür televizyonu kapattı ve masanın üzerine uzaktan. "Hikaye." Genişçe gülümsedi. "Bugün iyi görünüyorsun."

"Ah, teşekkürler!" *Kusma.* "Sen de öyle. Bana hala hastaneyi yemeyi reddettiğini söylememe rağmen

Gıda. Biliyorsun, her zaman etrafta senin pis işlerini yapacak üniformalı bir memur olmayacak.

sinsice sana konserve etli sandviç getiriyorum."

"Ne? Bunu sana kim söyledi?" Masumiyetin resmine baktı.

Bir sandalyeye çöktü ve bacak bacak üstüne attı. "Hemşirelerden biri."

"Hangisi? Gözlüklü şirin olan mı?"

Öykü kaşlarını kaldırdı.

"Beni sattığına inanamıyorum. Anlaştığımızı sanıyordum."

"Diyetinizi değiştirmeniz ve sağlıklı olmanız gerektiğini *anlıyor*, yoksa geri dönmenize izin vermeyecekler.

iş."

"Beni temizlemelerine ihtiyacım yok." Homurdanarak kendini yatağa attı. "Cehennem, çoğu Her neyse, bir kulaklıkla konuştuğum zaman. Orada çok fazla yorucu fiziksel aktivite yok."

"Anahtar kelimeler 'çoğu zaman'. Üç yıl öncesini hatırlıyor gibiyim, yeterince yakınlaştın Fail, söz konusu kulaklığı düşürdünüz ve onunla güreşti. Herhangi bir hatıran var mı?"

Jack bir süre sessizce ona baktı. "Tabi, hatırlıyorum. Eski Ordu Korucusu acı çekiyor

PTSD, Staten Island'daki bir kilisenin içine barikat kurdu. Soru şu ki, bunu nereden biliyorsun?

San Diego'da haber yaptığından şüpheliyim."

Ashında hayatının çoğunu Jack'in kariyerini takip etmişti. En çok satanı yazmanın yanı sıra

Bir ay değil, baştan sona okuduğu bir NYPD rehine müzakerecisi olarak yaşamla ilgili anı

bu yüzden haberlerde bir yerde adı geçmedi. Çoğu zaman, teknoloji sanki

babasıyla ilişkisini bir arada tutan yapıştırıcı. Onu bu küçük ayrıntıyı doldurmaya gerek yok,

fakat. Başını sallamak için kendini zorladı. "Seni bir ya da iki kez kontrol etmiş olabilirim. biliyorsun, biz

İnternet denen bu süslü yeni buluşa sahip olun. oldukça kolaylaştırıyor."

Jack, ellerine bakarak bir kahkaha attı. "Sen büyürken yanında olmayabilirdim,

ama kesinlikle zeki genini aktarmayı başardım." Sonra ciddileşti, kasvetli gözler onunkilerle buluştu

odanın karşısında. "Üzgünüm. İşlerin nasıl yürüdüğü hakkında."

Özür dilemesinden rahatsız olarak ayağa kalktı ve pencereye doğru yürüdü. O sahip olmayı amaçlamamıştı

bu konuşma, ama şimdi kaçınılmaz görüldüğü için, şu soruyu dile getirmesi gerekiyordu.

ona hep musallat olmuştu.

"Neden ziyarete gelmeyi bıraktın?"

Anne ve babası boşandığında çok küçük olduklarından, yaşadıkları zamanı zar zor hatırlıyordu.

bir evde, bir aile olarak. Biraz daha büyüdüğünde Jack'in uçtuğunu hatırlayabiliyordu.

Kaliforniya'ya yılda bir kez, genellikle doğum günü civarında. Onu sahile götürür, satın alırdı.

Bir şey, okul hakkında sor. Neşeli bir beklentiyle bunu dört gözle bekliyordu. Sonra bir yıl,

gelmeyi bıraktı. Lynette, Jack'in New York'ta ne kadar meşgul olduğunu defalarca anlattı ve

Noel'de yaptığı telefon görüşmelerinden memnun olabilirdi, ama onun yokluğuna neden olup olmadığını hep merak etti.

Jack bir nefes verdi. "Peki Öykü. Doğrusu sana yeterince iyi bir cevabım yok. ben değil

hazırlamak için yeterli zamanım olmadı." Bir elini kaldırdı ve düşmesine izin verdi. "Sen çok gençtin. Her

gelip gittiğimde, kafanı daha da karıştırdı. Bir yıl kaçırdım, gitmek hiç doğru gelmedi geri."

"Eninde sonunda anlayacaktım." Öykü hala onunla yüzleşmedi. "Ve birkaç telefon görüşmesi veya e-

yıllık postaların da zararı olmazdı."

"Bunu biliyorum ve üzgünüm." Boğazını temizledi. "Başka şekillerde dahil olmaya çalıştım."

Sanırım gönderdiğin para için sana teşekkür etmeliyim, dedi, biraz uyuşmuş hissederek. "sanmıyorum ben

önce var."

"İsa, bana teşekkür etmene gerek yok. Bunu yapmaktan mutlu oldum." Onun ses tonu onu yoldan çıkardı.

pencere. "Annen ve ben anlaşılamayabilirdik ama onunla yeniden evlenirdim.

tüm argümanlarla, seni elde etmek için. Sadece bunu bilmeni istiyorum."

Boğazı sıkıştı. "Sağol baba."

Jack boğazını temizledi ve konuşmanın sona erdiğini işaret etti ve kadın minnettar hissetti. Onun duyguları

bugün kalıcı bir roller coaster'daydılar ve inme zamanıydı.

"Peki dün geceni nasıl geçirdin?"

Hız treni durdu, baş aşağı asılı kaldı. "Ah, arkadaşım Hayden ve ben içki içmeye gittik,

Quincy's'de önerdiğin gibi biraz karaoke. Çılgınca bir şey yok."

"Karaoke." Jack sırtıttı. "Ne korkunç bir eğlence."

Story güldü, ruh halinin normale döndüğüne memnun oldu. "Bak, şimdi gün ışığında, yapabilirim

sana katılıyorum. Ama dün gece birkaç içkiden sonra ölümsüzlüğü temsil ediyordu."

Jack, parmağına kenetlenmiş sensörü ayarladı. "Peki kalabalık nasıldı?"

"Ah... ee," diye kekeledi. "Kadın. Tonlarca kadın." *Deli gibi konuşuyorum* .

"Quincy's için ne kadar sıra dışı." Kıkırdadı. "Pekala, eğlenmene sevindim. Belki bir gün yapabilirsin

Beni Hayden'la tanıştır."

"Elbette." Jack'in başucuna yürüdü, suyla dolu sürahiyi aldı ve birazını suya boşalttı.

plastik bardak. "Ama sizi uyarıyorum, memurlarınızdan biriyle anlaşmak isteyecektir."

"Eminim bunu başarabiliriz. Belki Daniel Chase? Bana oldukça çekici olduğu söylendi."

Story az önce aldığı sudan boğuldu, burnundan iyi bir miktar damladı.

Jack endişeyle doğruldu. "Hey. İyi misin?"

Öksürürken parmağını havaya kaldırarak başını salladı. "İyi." *Hack, hack*. "İyiyim." Jack bir kez uzandı

dahası, odayı geçip koltuğa geri otururken onu şüpheyile izliyordu. "Peki, ne var

Daniel ile çalışmak gibi mi? Çalışmakta iyi mi?"

Oh, gerçekten pürüzsüz, seni gümüş dilli şeytan.

"O en iyisidir. Benden başka tabii." Jack sırtıttı. "Onu bir müzakere dersinde buldum. O zaten iş için gereken yeteneğe sahipti ve sanırım ona itici gücü veren şey geçmişiydi."

Öykü kaşlarını çattı. "Onun geçmişi?"

Babası aniden rahatsız görünüyordu. "Söylemek benim işim değil."

"Söyle bana," dedi kendini tutamayarak.

"Güvenli davranacağına inanıyorum."

Sessizce başını salladı.

"Daniel koruyucu bir çocuktü. Annesi ona bakamadığı için devletin malı oldu.

çok genç. Yetiştirme evleri arasında çok dolaştı. " Jack pencereden dışarı bakmak için döndü.

"On altı yaşındayken, koruyucu bir ebeveynin, üvey kız kardeşi tarafından öldürölmesine tanık oldu. konuşmaya çalıştı

onu yere serdi ve çabaları için vuruldu." Jack hırıltılı bir nefes almak için durakladı. "Her şey mesele değil

Ama bana anlattığına göre o, zihinsel bir çöküş yaşayan bir istismar kurbanıydı. O

en azından odada tutulan diğer üç çocuğu serbest bırakmasını sağlamayı başardı." Düşündü

bir an için. "Çoğu insan rehine pazarlığını bir kariyer olarak görüyor, ancak Daniel'in durumunda, bulduğunu söyleyebilirim.

o."

Öykü neredeyse gözyaşlarına boğuldu. Genç bir çocuk için olmanın ötesinde deneyimlemesi ne kadar korkunç bir şey.

tek başına, onu sahiplenecek bir ailesi olmadan. Dün geceki kabusu bununla mı ilgiliydi? Öyleyse nasıl

sık sık onlara sahip miydi? Onu uyandırmayı başardığında gözlerinde korkuyla karışık acı

şimdi düşünmek canımı acıtıyor. Dakikalar önce, Jack'in hayatındaki yokluğu için kendine bir acıma partisi düzenlemişti.

Şimdi, Daniel'in neler yaşadığını bilmek onu bencil hissettirdi. Sevgi dolu bir annesi vardı ve

ona hiçbir şey verilmemişken avantajlar.

"Aman Tanrım." Başını kaldırdığında Jack'in onu yakından izlediğini gördü. "Onun için ne korkunç bir şey

çok genç aracılığıyla."

Jack homurdandı. "Evet. Yine de onun için çok üzölmeyecektim. O sadece rozeti olan başka bir ahmak

şimdi."

Story, Daniel'in adına haklı olarak öfkelenerek ayağa fırladı. "Bunu nasıl söylersin?

Bana anlattığın onca şeyden sonra, neler başardığına bir bak. O çok daha fazlası

Daha."

Babası büyük omuzlarını silkti. "Öyle diyorsan."

"Ne... adı neydi? Üvey kız kardeş." Kelimeler sanki içinden sıkılıyormuş gibi hissettirdi.

onun boğazı.

Jack bu tuhaf soruya sarı kaşını kaldırdı ama yanıtladı. "Nora, inanıyorum."

Ah, Daniel. Aniden ayağa kalktı, çaresizce yapacak bir şeye ihtiyacı vardı. "Kahvenizi unuttum. Ben

Gidip ikimize de birer bardak alacak."

"Ekstra şeker!" Koridorda yürürken Jack ona bağırdı.

...

"Geç kaldın Chase. Dün gece hepimiz sevişmedik, o yüzden pek bekleyecek havamda değilim.

senin tatlı çocuk kıçın," Daniel caddenin karşısına koşarken Brent pencereden bağırdı.

arkadaşın bekleyen arabası.

Daniel spor çantasını bagaja attı, kapadı ve arka koltuğa oturdu. Brent ile tanışmak

dikiz aynasındaki gözleri sabırsızca bir kaşını kaldırdı. "Hala yapmak için çok zamanımız var

eğer ağzını biraz daha çalıştırma ihtiyacı hissetmezsen."

Brent, yolcu koltuğunda oturduğu Matt'e şaşkın bir bakış attı. "Çok huysuz davranıyorsun geçirmiş olduğun geceden sonra dostum. Biz iki pislik eve yalnız gittik."

Daniel sessiz kaldı ve Brent'in yüzünde bir inançsızlık maskesiyle koltuğunda dönmesine neden oldu.

"Sakin bana dün gece o anlaşmayı tamamlayamayacağını söyleme."

Yüzü taşa döndü. "Onu böyle tartışamazsın. O kapatılacak bir anlaşma değil."

Yavaş bir ısıklıkla Brent arkasını döndü ve arabayı çalıştırdı. "Rahatlamak. Bununla bir şey kastetmedim."

Derin bir iç çekti ve burnunun kemerini sıktı. "Biliyorum dostum. Afedersiniz. sadece bir sürü bok var

aklımda."

"Ne gibi?" Matt sordu.

Daniel'in eli düştü. "Bilsem cehennem. Bu kız... o beni ele geçirdi..." Elini salladı.

sabırsızca.

Dikiz aynasında Brent'in kaşlarının havaya kalkmasını izledi. "Kahretsin, o kadar iyi miydi?"

"Brent, kes şunu yoksa yemin ederim..."

"Uh-oh." Brent konsola uzandı ve açıyormuş gibi yaparak iki yönlü telsizini aldı.

sonra ağzına götürür. "Bu, iki-iki-dokuzuncu araba, destek talep ediyor. bir memurumuz var

aşağı. Tekrar ediyorum, memur aşağı. Sevk, lütfen sağık personeline memurun kırbaçlandığını bildir."

"Lütfen bana neden arkadaş olduğumuzu hatırlat."

"Ah, beni seviyorsun, seni pislik."

Matt yolcu koltuğunda yüzünü ona döndü. "Senin hakkında ne hissediyor?"

"Beni biraz mahveden bu, tamam mı? Hiç bir fikrim yok. Genelde sormam gerekmez." Ve Uyuduğundan beri onunla konuşamadan gitmişti. Sıcak, çıplak ve lezzetli. İsa.

Dün gece koruma konusunda tamamen hazırlıksız olmasının yanı sıra, tam bir-

onu zorla uyandırması gereken bir kabus. Sonra, sadece akşamı tamamlamak için,

sanki ondan daha iyisini hak etmiyormuş gibi onu ters çevirmiş ve beynini paramparça etmişti.

Ona ateşli, pis, geri tepme seks yapmıştı. Sade ve basit. Sadece, bir olma fikrinden hoşlanmadı.

Story'ye geri tepme. Aslında bundan nefret ediyordu. Bir geri tepme kolayca bir gece anlamına gelebilir. Ve İsa, o

onu tekrar görmeye ihtiyacı vardı.

Her zaman yaptığı gibi yinelenen rüyadan uyanmıştı, aklı kontrolden çıkmıştı. Onun habersiz

çevre. Ama dün gece, vücudu kafasından çok önce tutulmuştu. gerçek endişe

yüzünde sadece onu daha fazla silahsızlandırmayı başarmıştı, kelebek öpücükleri karnına ve göğsüne

beynine kısa devre yaptırıyor. Tutarlı bir düşünce oluşturmada önce, seksi kullanarak ona saldırmıştı.

rüyasında sahip olmadığı kontrolü yeniden kazanır. Onu daha önce en az iki kez orgazm olmaya ikna etmeyi planlamıştı.

onun içine girmesine izin vermek. Bütün yol boyunca onunla tatlı tatlı konuşuyorsun. Ama kahrolası rüya vardı

süzgecini çıkardı, aklındaki her pis düşüncenin dışarı akmasına izin verdi.

Onu tatmin etmiş olmasaydı, onu tekrar görme umudunu çoktan yitirmişti.

Adını haykırış şekli hala kulaklarında yankılanıyor ve onu tekrar duymak için çıldırıyordu. Yüksek sesle

çevredeki herkesin duyması için yeterli. Tecrübesi olan o olabilir, ama o göstermişti.

dün gece kaçırdığı her şeyi ona Onu diliyle ya da kabalıyla gücendirdiyse,

onu telafi etmenin bir yolunu bulacaktı.

"Onu ara ve onunla konuş. Bu eğitim seansına zihniniz başka bir yerde giremezsiniz.

İşte o zaman kazalar oluyor."

"Ah Matt, güvenlikten bahsetmene bayılıyorum," dedi Brent, Lincoln Tüneli'ne dönerken.

"Evet, onu arayacağım. Brent iki adım ötede oturup not almadığında."

Sürücü koltuğundan bir homurtu. "İpuçlarına ihtiyacım yok."

Matt tek kaşını kaldırdı. "Bilmiyorum dostum. Hayden dün gece pek etkilenmiş görünmüyordu."

"Gerçekten mi?" Daniel öne doğru eğildi, odağın onun üzerinde olmasından memnundu.

"Şimdi konuşuyoruz. Hadi duyalım

BT."

Brent başını salladı. "Önemli değil-"

Matt onun sözünü kesti. "Sen ve Story ayrılır ayrılmaz bir kolunu omzuna attı ve sordu:

bir içki daha isterse. Ya da belki buna bir *gece içkisi dedi* . Ona sarhoş olduğunu söyledi

yeterli. Ve...bekleyin... kelimesi kelimesine, 'Sarhoş değilim, sadece senin tarafından sarhoş oldum' dedi. O

yeterince hızlı bir taksiye binemedim."

Daniel bir kahkaha patlattı. "Vay canına. Şiir yazmalısın." Kafasını salladı. "Cidden, var Sana hiçbir şey öğretilmedi mi?"

"Çok komik, pislikler." Brent kaşlarını çatı. "Ben zaten gergin zengin kızlardan hoşlanmıyorum."

Daniel ve Matt, tam bulunan eğitim merkezine girerlerken eğlenerek baktılar. doğrudan Hudson Nehri'nin kıyısında. Kullanacakları üç helikopter pisti ile övünüyordu. eğitim tatbikatı için ve bir spor salonu içeren devasa bir depo, olimpik büyüklükte bir yüzme havuzu ve çeşitli engel kursları.

Brent park yerine girer girmez Daniel inip Story'nin numarasını çevirdi. o yapmadı seans başlamadan çok önceydi ve Matt haklıydı - onunla konsantre olamayacaktı. onu tekrar başının üstünde asılı halde görmek istememe ihtimali.

Üçüncü çalışta, sesi duyularını okşayarak cevap verdi. "Merhaba?"

"Hey Günışığı."

"Daniel."

Tanrım, bebeğim, adımı tekrar söyle. Bunu uykunda söylemeni istiyorum. Kendine dokunduğunda.

Özellikle kimseye. Sadece söyle, söyle, söyle. "Daha yataktan çıkmadın mı?"

Birkaç saat önce birlikte yatakta olduklarını hatırlatınca nefesi kesildi. İyi.

Onu düşünmesini istiyordu. "Evet, hastanede babamı ziyaret ediyorum. lobide satın alıyorum

Kahve."

Jack'in söyledikleri hiçbir şeye kulak misafiri olmayacağına dair ince bir ipucu. Nedense bu onu rahatsız etti

biraz fazla. "Bugün nasıl?"

"Ona konserve sığır eti tüketimiyle ilgili isyan yasasını okumak zorunda kaldım." İcini çekti.
"Ayrıca, düşünüyor

seni Hayden'la ayarlamaya çalışıyorum, işte o kadar..."

Daniel'in gözleri kısıldı. "Bu doğru mu?"

"Hmm."

"Ne yazık ki benim tipim değil." Sesini düşürdü. "Ben bronz çizgileri olan seksi küçük sarışınları tercih ederim.

külotlarının altına saklanıyorlar."

Onun yumuşak bir şekilde inlediğini duyduğunu ve vücudunun tereddüt etmeden yanıt verdiğini düşündü. Hiçbir şey gitmedi

bu kızla plana göre. Numarasını çevirirken bile planı özür dilemekti.

dün gece yatakta çok fiziksel davrandı, ama cevap verdiği anda her şey pencereden uçup gitti. A

konuşmalarını cinsel bir hale getirmekten kendini alıkoyamadığı bir kızgınlık dalgası geçti içinden,

ama geri kalanı umursayamayacak kadar heyecanlıydı.

"Ben uyurken sen mi bakıyordun?"

"Olabilir. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Olması gerekiyor."

"Ama öyle değil."

Kısa, nefes nefese. "Numara."

Daniel telefona doğru homurdandı. "Tanrım, neden bu sabah seni tekrar götürmedim? baştan yapabilseydim

Yine, seni yuvarlar ve benim için yeterince ıslanana kadar meme uçlarını emerdim. ben her zaman

Kaygan olduğundan emin olmalısın, bebeğim. çok sıkısın..."

Boğuk bir öksürük verdi. "Sırada beklerken bana bunu söylediğine inanamıyorum.

Kahve. Etrafta insanlar var..."

"Kimse seni duyamayacak olsa, kaba bir şey söyler miydin?"

"Belki." Derin bir nefes. "Evet."

Daniel onun dürüstlüğünü onayladığını mırıldandı. "İyi. Ne söylemek istediğini hatırla ve bana söyle

sonra."

Kaküllerini karıştırdığını düşündüğü nefesini dışarı üfleyerek konuyu değiştirdi. "Ne tür bugün antrenman var mı Heyecan verici bir şey var mı?"

Sesindeki kararsızlığa güldü. "Bizi Long Island'a götüren bazı helikopterlerimiz var.

Su kurtarma yapmak için ses. "

"Bir helikopterden suya atlamak gibi mi? Bu tür bir su kurtarma?" Bir özet yaptı onay sesi. "Dikkatli ol Daniel. Yarınki ilk beyzbol maçımı kaçırmak istemiyorum gece."

Kaşları çatıldı. "İlk beyzbol maçın mı?"

"Evet. Jack, yarın gece beni Mets maçına götürmek istediğini söyledi."

"O yaptı?" Bir şey mi kaçırdı? Mets sezonluk bilet sahibiydi ve oraya gitmeyi planlamıştı. yarın gece maç vardı ama Jack'e Story'yi alacağını söylememişti.

"O...yanlış mıydı?" Öykü sordu, emin değildi. "Eğer başka birini alıyorsan-"

"Numara!" *Uyan, aptal.* "Numara. Üzgünüm, sadece dikkatim dağıldı. Tabii ki seni alıyorum."

"Tamam, harika." Arka planda iki fincan kahve sipariş ettiğini duydu. "Ah, ve Jack dedi ki sana bir şey söyle... o neydi? Ah... dedi ki, 'Eğer Met'ler ana üsse yaklaşırsa, bu oynadıkları son oyun.'" Güldü. "Beyzbol hakkında pek bir şey bilmiyorum. Bu mantıklı mıydı?"

Daniel yutkundu. "Mükemmel anlam." Başka bir deyişle, *kızıma dokun ve öl pislik* .

"Yarın görüşürüz Daniel."

"Hoşçakal, güneş ışığı."

Daniel telefonu kapattı ve boşluğa baktı. Belli ki Jack onu öldürmeye çalışıyordu. *benimkini al*

güzel kızı dışarı çıkar, saatlerce yanında otur ve evine el değmeden getir. balo tarihi cehennemden.

Matt ve Brent arkasından geldiler.

"Nasıl gitti?" Matt sordu.

"Ah, biliyorsun...mükemmel." Brent'e döndü. "Yarın akşam onu maça götürüyorum."

Brent'in ağzı açık kaldı. "Ne oluyor be? Beni götürdüğünü sanıyordum?"

"Zor bok. Senden daha güzel kokuyor."

On İkinci Bölüm

Daniel asansöre binip Story'nin katına çıkarken, kendisine verdiği sayısız sözü tekrarladı.

cumartesi sabahından beri. Normal bir randevuya gideceklerdi. Ahlaksızlığını koruyabilirdi

düşünceler -ve eller- önümüzdeki beş saat boyunca kendi kendine. Ve daha sonra Queens'ten döndüklerinde

Bu gece, herhangi bir varsayımda bulunmadan onu içeri davet edene kadar bekleyecekti. çok harcamıştı

Onu son gördüğünden beri bir süre düşündü ve tek bir sonuca vardı. Story'nin onu almasını isteseydi

Cidden, ona seksin her uyanık düşünce ve eylemini yönetmediğini kanıtlaması gerekiyordu. Doğru

şimdi ise onu sahada oynayan, sadece vücuduyla ilgilenen biri olarak görüyordu. o yoktu

bu varsayımın caydırılmasına yardımcı oldu ve onu düzeltmenin zamanı gelmişti.

Ayrıca, kızına karşı bir centilmen gibi davranmasını Jack'e borçluydu. O bunu yapmakta başarısız oldu

bu noktaya kadar, ama şimdi bitti. Akıl hocasının arkasından gitmek yeterince kötüydü.

Beş saat. Onu büyüleyecek, düşünceli tarafını gösterecekti. Brent, kadınların delirdiği konusunda ısrar etti

İsa, Brent'in tavsiyesini ne zaman düşünmeye başlamıştı?

Karşı cinsle ilgili bilgece sözler söyleyen genellikle oydu. Belki o ve Öykü

bir kitap ya da başka bir şey tartışabilir. Bir süredir kitap okumamıştı ama okuyabiliyordu. Sonuçta, o

baskı altında en iyi şekilde çalıştı.

Cuma gecesi, ona tamamen zorbalık etmişti. Onu bardan sürükledi, küçük kızı için cehenneme verdi

sahne performansı ve onu yatakta dövdü. Bu gece, Bay Huzur olacaktı. hiçbir şey

onu salla. Randevunun sonunda, onu yeni bir ışık altında görecekti. Daniel, düşünceli, eğlenceyi seven

Met hayranı. Karmaşık müzakereleri haftalık olarak gerçekleştirdi. Bunu kesinlikle kaldırabilirdi.

Adımlarında fazladan bir sıçrama ile asansörden indi. Sonra plastik sarılı gördü

kapısının önünde oturan bir buket kırmızı gül. Göndermediği güller. Ve aynen böyle, onun denizi

sükunet mükemmel bir fırtınaya dönüştü.

"Hayatta olmaz." Yerden aranjmanı öyle hızlı kaptı ki çiçeklerden biri yere düştü.

yere, yeşillikler arasında bir not aradı.

Hikaye için. —Balıkçı

Daniel kapıya vurdu, not yumruğunda buruşmuştu. Birkaç saniye sonra gülümseyerek cevap verdi.

Ama onun ifadesini görünce çabucak kayboldu. Hatırladığı kot etek giymiş

İlk karşılaşmalarından itibaren çok iyi ve beyaz bir atlet, ağız sulandıracak kadar taze görünüyordu ve

güzel. Nedense bu sadece sinirinin büyümesine neden oldu.

Gözlerini çiçeklere dikerek şaşkınlıkla dudaklarını büzdü. "Tamam, bir bulmaca. Bulmacaları severim. Sen

bana çiçek aldın ama belli ki bana kırgınsın. O kadar pahalı mıydılar?"

"Onları satın almadım." Daniel onun şaşkın bakışıyla pek rahat etmedi. sonrasını düşünemedi

bağırsaklarında yanan yabancı duygular. "Onlar ondan."

"O... kim?" Tanıdık gözlerinde parladı. "Balıkçı mı? Neden bana çiçek göndersin ki?" O

kafasını salladı. "Güller işte. Bana hep ayçiçeği alırdı."

Mantıksız öfke onu yedi. Daniel tepkisini görebiliyordu ama anlık netlik

tek fikirli kıskançlığına karşı koymak için hiçbir şey yapmadı. Kendisinin mantıksız olmasına *asla izin vermedi*. BT

hiçbir şey başaramadı. O halde neden başka bir adamın ona çiçek göndermesi düşüncesi onu çıldırttı?

duvara bir delik açmak için?

Çünkü o sana ait değil. O senin asla olamayacağın türden bir adama ait. Tür

çiçek gönderen adam. Ve neden ona çiçek getirmeyi düşünmemiştin? Şanslıydı

bu tarih beklenmedik bir şekilde kucığına düştü ve şimdi eski nişanlısı onu

lanet ülke genelinde.

Pekala, oradaki tek kişi oydu ve nasıl olduğunu bildiği tek yolla onu memnun edecekti. o destekledi

Öykü apartmana girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Birbirlerine baktıklarında hava

kalınlaştı, kapandı ve sanki sadece onlar varmış gibi hissedilene kadar onları bir koza haline getirdi. Cinsel farkındalık,

her zaman aralarında mevcut, kulaklarında güçlü bir şekilde dövün. Story değişikliği kaydederken izledi

atmosferde, dudaklarının hafifçe aralanmasının tadını çıkardı, küçük bir nefes aldı, gözleri düştü

kotunun kemerinin altında.

Sanki onda bir tehlike havası sezmiş ve ondan hoşlanmış gibi arzu, yüzünde belirsizlikle karışmıştı.

BT. "Tartışmaya geldiysen, belki de gitmelisin."

"Gitmemi istemiyorsun." İçinden, koyu tonuyla irkildi. Onunla konuşmamalı

böyle, dizginlenmesi gerektiğini biliyordu, ancak onun üzerindeki iddiasını ileri sürme ihtiyacı onu hırpaladı.

içeri. Beyninin sakin, mantıklı kısmının onu terk ettiğini ve zalim, sahiplenici bir alter egonun onu ele geçirdiğini hissetti.

üzerinde. Tonlamak bir seçenek değildi.

"Neden bana sorununun ne olduğunu söylemiyorsun?"

Daniel ona doğru ilerledi, ama o yere tutundu, gözleri meydan okurcasına ona parlıyordu. Öpüşme dürtüsü

ihtiyacının öfkesini yenmesine izin vermek için neredeyse kazandı. Ama pek değil. "Dün telefonda, sen

bana kirli bir şey söylemek istedi. Sana bunu hatırlamanı ve bana sonra söylemeni söylemiştim. Şimdi zamanı. ben

duymak istiyorum."

"Numara."

Aldatma parmağını boynunda gezdirdi. "Kelimeleri senden ikna etmemi ister misin?"

Göğüsleri titrek bir nefesle güzelce, baştan çıkarıcı bir şekilde inip kalkıyordu, ama cevap vermedi. o yapmadı

gerekir. Ağzına fısıldamak için öne eğildi. "Bence bunu çok istiyorsun. Eksik

ellerim, ağzım, sikim, değil mi bebeğim?

Dudaklarından muhtaç bir inilti geçti ama gözleri güç topluyormuş gibi sımsıkı kapalıydı. Sonra o

tanıdık bir ifadeyle ona baktı. Tıpkı iki gece önce olduğu gibi yine ona meydan okuyordu. *Yapmak*

en kötüsün . Onun mavi-yeşil bakışları altında çırılçıplak soyunduğunu hissetti. Yılların birikimini devirmekle tehdit etti

Domino taşı gibi duygular, bu yüzden buna isyan etti. Cesaretine boyun eğmek duygusal intihar olur.

Uzaklaş. Sadece yanında olmakla onu lekeliyorsunuz.

Hayır. Nasıl nefes almayı bıraktıysa, oradan da gidemezdi. Bir hız patlamasında, Daniel

onu belinden kavrayıp yemek masasının üzerine bıraktı, çıplak kalçaları üzerine vurdu yüzey. Boğazını kavrayan çelik bandın etrafından konuştu. "Şimdi güzel kızım. Ne kirli küçük

sırrını bana mı söyleyecektin? Isındığımda haber ver." Başparmakları tembel daireler çizdi dizlerinin iç tarafında. "Bana birlikte geçirdiğimiz geceden sonra uyandığını mı söyleyecektin?

Benim için sıkı ve ıslak, seninle ilgilenmek için hala orada olmayı diliyor musun?"

"Hayır," diye inledi, uylukları bilinçsiz olduğunu bildiği şekilde biraz daha genişleyerek ayrıldı.

onun sözleriyle çelişiyor. Karanlığa yardım edebileceğinden daha fazla onu istemekten kendini alamadı.

üzerine çöken ve eylemlerine rehberlik eden sahiplik bulutu.

"Numara?" Boynuna doğru yankılandı, burada diliyle teninde desenler dolaştı. "Vardı bir dahaki sefere seni daha sert ısırمامı mı isteyeceksin? Belki kalçanızda ya da uyluğunuzun seksi kısmında

kıçının hemen altında."

"M-belki," diye soludu Story, onu şaşırttı. Sözlerini onu şok etmek için söylemişti, ama şuna bakılırsa

Masanın üzerinde huzursuzca kıpırdanma şekli, onu daha fazla uyandırmaktan başka bir işe yaramadı.

Bacaklarını açma dürtüsünü yuttu ve hayal kırıklığını, kıskançlığını ve şehvetini kovdu. sadece bir

biraz daha uzun. "Bana hayatında hiç bu kadar iyi sikilmediğini mi söyleyecektin?"

" *Evet* , Daniel."

Karnından karanlık, ilkel bir hırıltı çıktı ve göğsünden gürledi. Biraz daha ileri. O

ondan daha fazla bir şeye ihtiyacı vardı, ama o bir şeyin ne olduğunu zar zor ayırt edebiliyordu.

düşüncelerini örten açlık. Daniel elini onun bacaklarının arasına kaydırđı ve orta parmağını bükte.

sadece biraz. "O zaman bunun bana münhasır haklar tanıdığına inanıyorum."

Story nefesini tuttu ve göğsünü sertçe itti. Uzun süre birbirlerine baktılar,

nefeslerini yakalamaya çalışıyorlar. Yüzündeki şaşkınlığı görmek sonunda onu hayatından çıkardı.

düşmanca bir durum, derhal panik ve kendinden iğrenme ile değıştirilecek.

"İsa, Daniel." Sarsıntılı hareketlerle ayağı kalktı ve eteğini düzelitti. "Neyin var sen?"

Ağır bir şekilde yemek odası koltuğına çöktü. "Bilmiyorum. Tanrım, çok üzgünüm." o biliyordu

kalkmalı ve daireden ayrılmalı, bir daha asla onunla temasa geçmemelidir. Ona bir iyilik yapacaktı. O yapmalı

ayrılmasını talep ediyor. Belki de zaten vardı. Hatırlayamadı.

Öykü titreyen elini saçlarından geçirdi. "Neden oraya gitme ihtiyacı hissettin anlamıyorum."

Ne diyebilirdi? Lanet olası çiçekler tarafından kenara itilmiş miydi? dikkatle

kadınların etrafında içine sızdığı bir kişilik inşa etti, ama onun etrafında, buna ayak uyduramadı.

Belki de bu gerçek o'ydu. Eğer durum buysa, ters yönde koşması gerekirdi.

"Bana hissettirdiklerinin bir açıklaması yok. Birkaç gün önce bir binanın önünde duruyorduk.

otomat ve şimdi buradayız. Şimdiye kadar hiçbir şey...açıklanabilir olmadı." Bir patladı

bıkkın nefes. "Kitaplar hakkında konuşmamız gerekiyordu, kahretsın."

Daniel oturduğu yerden ona baktı, onun sözlerini özümsemesini izledi, kararlı bir şekilde.

Kaderi. Neye karar verirse versin, bunu bir erkek gibi kabul edecekti. Uzaklaşmaktan nefret ederdi

ama en başından beri onun daha iyisini hak ettiğini biliyordu. Ve bunu ona ötesinde kanıtlamıştı.

bir şüphe gölgesi. On dakika içinde her şey nasıl da boka sarmıştı ki,

anlamak

"Kimsenin benim üzerimde münhasır hakları yoktur. *Ben* hariç ." Bir bakışla onu deldi.

"Beni yeni yaptın

hissediyorum... gerçekten ucuz."

Sanki ona tekrar tokat atmış gibi sarsıldı. "Oh güneş ışığı, ucuz biri varsa o da benim."

Ayağının üzerinde biraz sallandı, özür dilemesi onu daha da üzmüşe benziyordu. Daniel yapamadığında

onun sessizliğine daha fazla dayan, sonunda konuştu. "Peki şimdi ne olacak?"

Tartıştığı uzun, işkenceli bir andan sonra, Story sonunda kanepeye yürüdü ve

çantasını aldı. "Sanırım gidip biraz beyzbol izleyelim."

...

Queens'e giden yarım saatlik yolculukta çoğunlukla sessiz kaldılar, Daniel birkaç dakikada bir ona baktı.

Otoyoldaki yolcu kapısını açıp ondan kaçmak için kendini trafiğe atabilirse.

Kesinlikle o kadar ileri gitmeyecek olsa da, onunla beyzbol maçına katılma kararını biliyordu.

Jack'in dairesindeki olaydan sonra oldukça şüpheli sayılabilir. Hikaye Daniel'in yolunu beğendi

cinsel olarak kontrolü ele aldı ve sınırları zorladı, ama aşırıya kaçmıştı. Neredeyse onu talep etmişti

Samimi özrüne aldırmadan ayrıldı, ona zihnini boşaltması için çok ihtiyaç duyduğu biraz zaman verdi, ama o

yüzünde çıplak bir sefaletle ona baktı, yapamadı.

Jack'in sözleri tam o anda aklına gelmişti. *O sadece rozeti olan başka bir ahmak.*

Daniel hakkında böyle bir şeye inanan tek kişinin Jack olmadığını o zaman fark etmişti. Daniel

buna da yürekten inanıyordu. Onu kovmak, bunu ona kanıtlamış olacaktı. Ve daha fazlasını gördü.

Garip bir şekilde, onun kıskançlığını... rahatlatıcı mı buldu? Belki de bu doğru değildi

kelime. Kesin olarak bildiği bir şey vardı. Fisher telefonundan başını kaldıracak kadar uzun süre bakmazdı.

bırakın yorum yapmak şöyle dursun, başka bir adamdan gelen çiçekleri fark edin.

Fisher'ın ne düşündüğünü hep merak etmişti. Daniel ile merak etmesine gerek yoktu. O

duygularını ondan gizleyemediği ortaya çıktı. Belki de bu onu haklı çıkarmanın basit yoluydu.

onunla ayrılma kararı, çünkü onunla vakit geçirme konusundaki heyecanı

sahiplenme gösterisiyle bastırıldı. Hatta yükseltmiş bile olabilir. Gerçek ürküttü

ona biraz. Zamansız yorumuna kadar, inkar edilemez bir şekilde davranışlarından tahrik olmuştu.

Rozetini güvenlik görevlisine göstererek arabasını otoparka çevirdi. Dalga geçtiler

ekip arabaları ve polis kruvazörleriyle dolu ayrılmış bir park alanına. Daniel bir noktaya çekti ve kesti

motor, ardından kapısını açmak için arabadan dışarı çıktı. Teklif edilen elini tuttu ve dışarı çıktı.

gözleri onun kasvetli ifadesi üzerinde gezindi. Kabustan uyandığında olduğu gibi, hissetti onu yatıştırma ihtiyacıyla sarsıldı.

Bakışlarını kaçırdı. "Ah, geç kaldık. Muhtemelen biz-"

Story avucunu onun yanağına dayadı, sert sakalını avucunda hissetti. kafası karışmış görünüyordu

ama gözlerinin kapanmasını engelleyemedi. Etkisine hayran kaldı

ona basit bir dokunuş vardı.

"Öp beni Daniel."

Boğazından acı dolu bir ses çıktı, ama dudakları hemen onunkilere değdi ve onları kendi dudakları için ayırdı.

dil. Kalabalığın kükremesi, elleri kızın saçlarına dalıp onu eğdiği sırada stadyumdan çıktı.

ona daha iyi bir aç vermek için başını çevirin. Onu arabaya yasladı ve havaları bitene kadar öptü.

Derin bir nefes alarak geri çekildi.

" *Bir* dahaki sefere beni bir randevu için aldığında istediğim türden bir selamlama," diye mırıldandı.

ağız. "Bana kimin çiçek gönderdiği önemli değil. Artık burada seninleyim."

Titrek bir nefes vererek alnını onun alnına bastırdı. "Önemli değilmiş gibi davranamam, Öykü.

Davranışım mazur görülemezdi ama rol yapamam."

Yutkundu. "İyi. Benimle rol yapmanı istemiyorum."

"Bunu yapabileceğimden emin değilim." Derin bir iç çekerek arabayı kilitlemek için uzaklaştı. Elini tutarak yönlendirdi

onu otoparktan çıkardı ve stadyuma bir yan girişten geçerek biletlerini bir

Barkod tarayıcısı olan yaşlı adam.

Alanı ilk kez gören Story, gerçekten nefes nefese kaldı. Görüldüğünden tamamen farklı görünüyordu

televizyon. Kocaman ve renkli, sanki sizi içine çekecekmiş gibi. Koltukları aksiyona o kadar yakındı ki, o

oyuncuların alınlarında parıldayan terleri pratik olarak görebiliyordu. Zaten yayılan enerji-
bir sonraki oyuncu için tezahürat yaparken oturmuş kalabalık.

Daniel'le yüzleşmek için arkasını döndü ve onun zaten kendisini izlediğini buldu. "Onları bana söylemedin

Padres oynuyorlardı! Şimdi sana karşı tezahürat yapmak zorundayım."

Sonunda, onun bariz keyfi onu rahatlatmış gibi göründü ve gülümsedi. "Anladım, onlar senin memleketin

takım, ama saçma sapan konuşmayı minimumda tutarsanız sevinirim. Tanıdığım biri beni görebilir."

"Ah, benden utanırsın. Anlıyorum." Tarlayı düşündü, sonra bir sırtıtışla ona döndü.

"Bu bir bahis gerektirir."

Sırtıttı. "Şartlarını söyle sarışın."

"Çok ukala! Pekala, eğer Padres kazanırsa..."

"Olmayacak."

Yanındaki adam onaylarcasına homurdandı.

"Padres kazanırsa, bütün gün bir Yankees şapkası takmanız gerekir. Dışarıda, dünyada. Sen dairende saklanamazsın. Şahit istiyorum."

Ağzı açık kaldı ama hemen kapattı. "İyi. Dediğim gibi, zaten olmayacak." O

asla bilemezsin der gibi gülümsedi . "İnce çizgilere olan nefretimi nereden bildin?"

"Bir Mets hayranı için alışılmış bir şey değil mi?"

"Evet," dedi yanlarındaki adam, dikkatini oyundan ayırmadan. hikaye kıkırdadı

Daniel başını iki yana salladı.

"Peki ya ben? Padres kazanırsa ne istiyorsun?"

Sanki gerçekte ne söyleyemeyeceğini biliyormuş gibi gözleri tiksintiyle kulak misafiri üzerinde kısıldı.

yüksek sesle istedi. "Bir fotoğrafa ne dersin? Mets forması giymişsin."

"Tamamlandı." Gülümseyerek oyuna döndü.

Daniel ona doğru eğilerek kulağına fısıldadı. "Nasıl bir resimden bahsettiğimi biliyorsun.

İlk seferde istediğimi bana göndermezsen, kendim almak zorunda kalacağım."

Stadyumda Temmuz havasını serinleten bir gece esintisi esmesine rağmen, Story bir anda ısındı.

yumuşakça söylediği sözleri işitiyor. Bilinçsizce bacak bacak üstüne attı, söyleme hareketinden habersiz

Daniel cevap olarak dudaklarını yalayana kadar.

"İlk beyzbol maçımdan dikkatimi dağıtmaya mı çalışıyorsun?"

"Evet. Çalışıyormu?"

Bir kaşını kaldırdı.

Daniel gülümseyerek parmaklarını onunkilere doladı ve merhametle kapayarak maçı izlemek için arkasına yaslandı.

yirmi dört saatlik seks ölüm ışını bakışından. Yine de, parmaklarının onunkilere dokunması bile şehvetli geliyordu.

Yıpranmış kot pantolon ve siyah tişörtün içinde yemek için yeterince iyi görünmesi meselelere yardımcı olmadı. algılama

rahatsızlığı, Mets şapkasının ağzının altından ona göz kırptı ve yoldan geçen bir satıcıya işaret etti.

iki bira.

Öykü konuyu hızla değiştirdi. "Peki, benimle hangi kitapları tartışmak için hazırlandın?"

Biradan bir yudum aldı. "Tanrım, ilk defa gerçekten öyle görünüyorsun ya da öyle konuşuyorsun.

öğretmen."

"Ne demek istiyorsun?"

" *Yani , " diye vurguladı Daniel, " okula gittiğimde tek bir öğretmen sana benzemiyordu . Olabilir*

olsaydı daha sık ortaya çıkarlardı."

"Ey. Teşekkürler?"

"Rica ederim." Birasından bir yudum alırken onu dikkatle izledi. "Yani zor olmalı. boğuşma bütün gün bir sürü anaokulu öğrencisi."

"Olabilir," diye onayladı, kabadayı çocuk sürüsünün düşüncesine gülümseyerek. "Muhtemelen o kadar zor değil

rehine görüşmesi olarak."

"Ders sırasında kimse rehin almaz mı? Bana bir atıştırma paketi ver yoksa Malibu Barbie alır mı?"

Öykü başını salladı. "Yaşını gösteriyorsun. Artık hepsinin iPod'ları var. ben barbie görmedim

anaokulundayken . "

"Ciddi anlamda? O zaman erkekleri kadın anatomisi konusunda kim karıştırıyor?"

"Her zaman bir gözetleyici oldun, anlıyorum."

"Suçlu olarak suçlu." Gülümseyerek birasından uzun bir yudum aldı. "iPod'lara el koymaktan başka ne

öğretmen olmanın en zor yanı?

"Eh, temelde filtreleri yok. Kafalarına ne gelirse hemen ağızlarından çıkıyor."

"Kulağa Brent gibi geliyor," dedi kuru kuru. "Duyduğun en çılgınca şey ne?"

Başını eğerek bunu düşündü. "Will Gergitch. Gözlüklü şirin küçük şey. hiç söylemedi

Onu dışarı sürüklediğim sürece ders sırasında kelime. Bir öğleden sonraya kadar müdür sınıfa uğrar.

öğrencilere selam söyle. Will kibarca elini sıkıyor ve 'Annem senin nitelikli olmadığını söylüyor.

bok dolu bir ayakkabı kutusunun müdürü olmak."

Daniel neredeyse birasını tükürürken Story zevkle izledi. "Beni kandırıyorsun."

"Seni sikmiyorum."

Plastik bardağı kaldırdı. "Will Gergitch'e. Amerikan kahramanı."

Onüçüncü Bölüm

Ne yazık ki, Story ve Daniel arasındaki konuşma, tüm kalabalığın arasında bahsetmiyorum bile, geldi.

Padres, beşinci vuruştan sonra Mets'i sekize sıfırladığında durma noktasına geldi. Onların kulak misafiri olan komşu ayaklarının yanına yere tükürdü ve tiksintiyle gitti,

Mets merdivenlerden hızla çıkarken sığındı.

Daniel, bahislerinin gerçekliği ortaya çıkınca gergin görünmeye başladı. Yüzü tamamen bembeyaz olmuştu.

gözleri skorbord ve saha arasında zamanı bölüyordu.

"Beni bu bahse bağlamayacaksın, değil mi, gün ışığı?"

Burnunu çekti. "Bahis bir bahis, iz karışımı."

"Kaliforniya'dan gelen insanların iyi olması gerektiğini sanıyordum."

"Hepsi bir oyun."

"Açıkça."

Yedinci devre sırasında Story etrafına bakındı ve kalabalığın çoğunun dava açtığını gördü.

dışarı, oyunu bir kayba kadar tebeşirlemek. Daniel'in saç, kafasında her yöne dağıldı.

endişeli parmaklar arasında geziniyor. Şapkası uzun zaman önce Story'nin evinin içinde bir yere itilmişti.

el çantası.

Bacaklarını uzatmak için ayağa kalktıklarında, Story aklını bahisten çıkarmaya karar verdi. not ederek, onların bütün

bölüm şimdi boş oturdu, parmak uçlarında durdu ve kollarını boynuna doladı. Düşen gözler dudakları, hemen dikkati dağılmış görünüyordu, memnuniyetle fark etti.

"Ne yapıyorsun?"

"Sadece merhaba diyorum."

Alt dudağını dişlerinin arasından çekip kulağına doğru eğildi, sesi

sert fısıltı. "O tatlı, yuvarlak göğüsleri herkesin içinde bana bastırmak akıllıca bir hareket değil. ben sahibim

günlerdir bir başka tatmak için can atıyordum. Yani buradan benim üzerimden taşınmak istemiyorsan

Omuz silkip arka koltuğumda sikişsem biraz geri çekilirdim."

Story'nin nefesi kesildi, sıcaklık karnına yayıldı. Spikerin sesi onu zıplattı ve

başka seçeneği olmadığından, neredeyse koltuğuna geri düştü.

ve Mets için bir işkence olduğunu kanıtladı . İki koşudan daha vazgeçtiler

Padres, stadyumu neredeyse tamamen boşaltıyor.

Daniel'in dizinden başlayan eli, vuruş ilerledikçe daha da yükseldi. Her seferinde bir

onun etini sıkarken, daha önceki tehdidinin bariz bir hatırlatıcısıydı. O tamamen ortaya çıktı

yakınlarda kalan insanlar hakkında endişelenmeden, muhtemelen onun bacağındaki sahiplenici tutuşunu ve

uzun parmaklarının masaj hareketleri. Ve bir süre sonra, duyuları umursamayacak kadar bunalmıştı.

Sonunda, başparmağı eteğinin eteğinin altına kaydı ve birkaç santim ileri geri kaydı.

onun külot. Onun beklentisiyle dudaklarından dökülen alçak iniltiyi tutamadı.

oluşturuldu.

Daniel'in onu duyduğuna dair verdiği tek işaret çenesinin tıkırtısıydı. Ama yerine

elini daha yükseğe kaldırarak, başparmağını eteğinin altından çıkardı ve parmaklarını yavaşça gezdirdi,

tüy gibi hafif, uyluğunun iç kısmında. Cevap veren gıdıklamayı bacaklarının arasında hissetti ve derinlerde

onun midesi.

Uylukları titriyor, meme uçları kolsuz bluzuna bastırıyor, görünüşünün sınırda olduğunu biliyordu.

uygunsuz. Orada oturursa, Daniel'in uzmanla alay etmesine daha uzun süre devam etmesine izin verirse,

kesinlikle halka açık bir yerde kendini rezil eder.

İyi kızlar, bir beyzbol stadyumunda erkeklerin onlara yakından dokunmasına izin vermezdi. Ama şu anda, yapmadı

güzel bir kız olmak istiyorum Daniel'in kendisine çok kötü şeyler yapmasını, sadece kendisinin hissettiği şeyleri ona hissettirmesini istiyordu.

abilir. Farkındalık onu özgürleştirdi. Onun basit kucaklaşmasına daha önce verdiği tepkiyi hatırlamak içini doldurdu.

güç ile. Öykü onu o kadar çok istiyordu ki, kalbi hızla çarptı, teninde tüyler diken diken oldu. Ve

ona sahip olabilirdi. *Şimdi.*

Döndüğünde gözlerinin onun düşüncelerini, vücudunu hissetmiş gibi yüzünde kısıldığını gördü.

onunkine mükemmel uyum sağlar. "Söyle güzelim."

Kalan tüm korkuları yuttu. "Arka koltuğunuz ne kadar büyük?"

"Yeterince büyük."

Daniel onun elini tuttu ve hızlı adımlarla beton merdiven boşluğunu çıkmak için sıralarından çıkardı.

Story'yi arkasında koşmaya zorluyor. Yanından geçtikleri kişi ya da satıcılardan hiçbiri zihninde kayıtlı değil,

Onun tek odak noktası, davul gibi gergin bir şekilde katmanlanmış, şehvetli bir zarafetle önünde hareket eden Daniel'di.

İnce tişörtünün altında kaslı sırtı her hareketinde kıpırdanıyor ve kadın onu hayal ediyordu.

tırnakları kıcına kadar tüm o gücü tırmalıyor. Hikaye Daniel'in elini daha sıkı sıktı, çivi kazıyor

avucunun içine aldı ve hızını daha da artırdı.

Sonunda stadyumdan çevredeki avluya çıktılar. Otoparkı görebiliyordu.

uzaklarda ve beklenti kulaklarında uğulduyor. Tribünler olmasına rağmen

çoğu insandan temizlenmiş, parkları polis araçlarıyla dolu kalmıştı.

Daniel gergin bir sesle, "Bu adamların çoğu güvenlik için buradalar," dedi. "Onlar olmayacak

oyun resmen bitene kadar ayrılmak."

Story, onu çitin içinden arabaya doğru çekerken sadece başını sallayabildi ve park yerini taradı.

hiçbiri olmayan diğer insanlar. Karanlık park yeri tamamen terk edilmiş görünüyordu,

kaldırımında yürürken sadece ayak sesleri duyulur. Daniel cebinden anahtarları çıkardı,

hareketler karakteristik olmayan sarsıntılı. İkisinin arasına park ettiği arabaya ulaştıklarında

Daha büyük minibüslerde Daniel kapıların kilidini açmak için düğmeye bastı ve arkadakini çekerek açtı.

Aniden ona döndü ve durdu. "Seninle böyle bir şey yapmamalıyım, güneş ışığı.

Tanrım, burada benimle ne yapıyorsun?"

Geri çekilebileceği düşüncesiyle göğsünde bir panik alevi yükseldi. Ona çok fena ihtiyacı vardı

şimdi dur. Onu reddederse hayatta kalamazdı. Cesaretini artıran Story, o zamana kadar ilerledi.

birbirlerine karşı aynı hizada durdular, sonra vücutlarının arasına uzandı ve kemerini çözdü,

tüm zaman boyunca göz temasını sürdürmek. Gözleri kapandı ve adını fısıldadı.

Story'nin uyarılması, nefesinin her titremesiyle arttı. Parmakları birbirine değdiğinde inledi

şişmiş ereksiyonuna karşı. Kemerini çözdükten sonra kotunun düğmesi üzerinde çalıştı.

sonunda sert uzunluğunu serbest bırakmak için fermuarlarını açıyor. Elleri iki yanında kenetlenmiş ve açılmıştı.

açıkça ona durumu kontrol etmeye çalıştı. Onu yatıştırma ihtiyacından kaynaklandığını hissetti.

önceki davranışından dolayı suçluluk duymak. Ve yapmak üzere oldukları şey için.

Çenesini öperek elini aşağı indirerek boyun eğmez boyunu çevreledi ve nazikçe sıktı.

Başı arabanın çatısına yaslanmak için geriye düştü, dişlerinin arasından hava tısladı. Kalın ve pürüzsüz hissetti

elinde, her vuruşta daha da büyüyor ve sertleşiyor. Sadece onu içeri soktuğunu hayal ediyorum

Öykü'nün özlemini hafifletmek için bacaklarını birbirine bastırmasını sağladı. muhtaç bir ses

boğazından kaçtı.

Daniel'in gözleri onunkilere takıldı, orada nefesini kesen bir bilgi vardı. "Şu anda ihtiyacın var bebeğim.

Kendine bak. Sadece becermek için ölüyorum." Sonra elini uzatarak karanlık arabanın içinde kayboldu.

onun takip etmesi için. Parmaklarını onunkilere kaydırarak onu arka koltuğa kadar takip etti. o yapmadan önce

Daniel kapıyı arkasından çarparak kapattı ve üzerine oturması için onu kucağına çekti.

Bu pozisyon, kot eteğinin kalçalarının üzerine çıkmasına neden oldu ama yine de hareketlerini kısıtladı. O

alt bedeninin onunkiyle temas kurması için çaresizce bir hayal kırıklığı sesi çıkardı. Daha sonra Daniel'in

elleri eteği kalçalarının üzerine çekti ve o aşağı kayd, nemli ortası adamın ereksiyonuna bastırdı.

Sansasyon, neredeyse orgazmını orgazm kılacak şekilde içinden geçti.

"Aman Tanrım, aman Tanrım," diye nefes aldı, kalçalarını onunkinin üzerinde dolaştırdı.

"Siktir, ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyorum," diye homurdandı, elleri kadının dizlerini daha da genişleterek. "Söyle bana her şey

benim için. Külotunu ıslatanın ben olduğumu söyle."

"Senin için." Story yana kaydı, cebinden bir folyo paketi çıkarırken, dürterek nefesini tuttu. onu mükemmel noktada sertliği ile. Daniel koltuğa geri çöktüğünde, onun paketi yırttı ve tek bir kolay hareketle prezervatifi boyu boyunca yuvarladı, nefesi sertleşti. sıcak bakışları kalçalarının arasına daldı. Elleri atletinin eteğine gitti ve onu üzerine çekti. yanlarındaki koltuğa düşmek üzere.

"Sutyenini çıkar ve göğüslerini bana sun. Sanki rüyamda."

Öykü, tenini kaplayan bir heyecanla sutyeninin ön kopçasını açtı. Malzemenin kaymasına izin vermek

kollarının aşağısında, Daniel'in derin bir onay iniltisiyle övündü. eli karnının üzerinden geçti

yukarı doğru okşamak için tabanındaki ereksiyonunu kavrayın, bunu yaparken gözleri göğüslerinde.

"Onlara dokun. O güzel pembe meme uçlarını ağzıma koy."

Ellerini göğüs kafesinin üzerine kaydırды ve yumuşak tepelikleri avuçladı, önce meme uçlarını hafifçe çimdikledi.

Daniel'e doğru eğilerek. Büzülmüş ucu dudaklarının arasına kaydıramadan önce, dili yaladı ve ağzına emdi, onun tadını çıkarırken yanakları şişmişti. Cevabı hissetti

Onu emzirirken kendini okşadığını görünce inleyerek bacaklarının arasında sarsıldı.

Diğer eli onu kucaklamak için bedenlerinin arasında kaydı. Öykü enfes baskıda hıçkırığa hıçkırığa ağladı,

kendini avucuna bastırarak. Parmaklarını külotunun kenarına dolaştıran Daniel, malzeme içermez, aralarındaki son engeli kaldırır. Kalçalarını ileriye doğru yönlendirerek pozisyon aldı.

kendini onun açılmasına karşı koydu ve sonunda ereksiyona doğru kaydı. Onların eşzamanlı inlemeleri

arabada yankılandı.

Yüzünü onunkine doğru çekerek dudaklarına karşı sert bir şekilde konuştu. "Bunu hissediyor musun güzelim? tutarım

benim horoz sıcak ve senin için zor. Sadece sen. Ne zaman istersen, sadece kucağıma sürün ve

ihtiyacın olanı al."

Şimdi ihtiyacım var ." Daha fazla bekleyemeyen Story, koltuğun üstünü kavrayarak hareket etmeye başladı ve

Kalçalarının hızlı, yalpalama hareketleriyle Daniel'e biniyor. Elleri kıçını kavradı, onu

içindeki artan gerilimden başka hiçbir şeyin bilincinde olmayana kadar daha hızlı hareket edin.

Daniel, göğüslerini yalamakla, boynundan yukarı ve aşağı öpücükler emerek sıcak izleri takip etmek arasında gidip geldi.

salıverilme ihtiyacını daha yüksek, daha umutsuz hale getiriyor.

Sonra sesler duydular. En az üç adam arabanın dışında gülüyor ve şakalaşiyor. onun altında,

Daniel gerildi, küfretti. Story'nin hareketleri yavaşladı ama tamamen durmadı. Ulaşılabilir bir unutkanlık,

şimdi istese de duramazdı.

Saçlarını ensesinden kavradı ve ateşli gözlerini gözleriyle buluşmaya zorladı. "Duramazsın biliyorum,

bebek. Ben de istemiyorum. Kendini çok mükemmel hissediyorsun. Ama benim için çok sessiz olmalısın.

Bağırman gerekiyorsa, onun yerine omzumu ısır. Yeter ki ses etmeyin."

Dudağını ısırdı ve başını salladı ve adımlarını bir kez daha artırdı. Sesler Öykü'ye kadar yaklaştı

pencerenin hemen dışında arkalarını Daniel'in arabasına vererek arkadaşlarını beklediklerini fark ettiler.

minibüsün kilidini açmak için. Daniel'in arabasının camları renkliydi. Gecenin karanlığı ve yokluğu ile birlikte

Otoparkta aydınlatma olsaydı, doğrudan arabanın içine bakmadıkça onları göremezlerdi.

pencere. Ki muhtemelen yapmazlardı. Ses çıkarmadığı sürece.

Durumlarının hukuka aykırılığı, heyecanıla birlikte kayıtlara geçti. Kötü mü olmak istiyordu? Peki,

kesinlikle dileğine ulaşmıştı. Üç metreden beş metreden daha yakın halka açık bir otoparkta seks yapmak

polis memurları kesinlikle utanmaz sayılırdı. Bakışlarını Daniel'e kilitleyerek gözlerini izledi.

ifadesiyle genişler, sonra gizlenmemiş bir şehvetle kararır.

"Yaramaz bir kız mı olmak istiyorsun?" fısıldadı. "Doğru yere geldiniz."

Dizlerinin üzerinde yükselerek döndü ve ön cama bakacak şekilde onun kucağına oturdu. arkaya yaslanmak

göğsüne bastırdı, ellerini aldı ve yavaşça yere çökmeden önce göğüslerinin üzerine koydu.

onu bir kez daha, santim santim. Bu sefer zevkini inlemesine izin verilmedi ve kısıtlama

sadece güçlü ağrıyı artırdı. Serbest bırakmak için o kadar yakındı ki, sadece birkaç tanesini alacaktı.

gelmesi için Daniel'in kalçalarını yukarı doğru itti.

Parmak uçları köprücük kemiğinde ve boynunda gezindi. Büyük maçından önce bir an için tereddüt etti.

eli ağzını kapatarak herhangi bir sesin kaçmasını engelledi.

"Bu tamam mı bebeğim?"

Öykü dikiz aynasında bir anlığına kendini yakaladı, gözleri tutkuyla karanlık ve ağırdı,

Daniel'in eli dudaklarına gitti. Bu erotik görüntü, seksinin onu sıkıca sarmasına neden oldu. Gözlerini kapatarak,

şiddetle başını salladı.

Yeni pozisyonu test ederken, ilk kıvrınma hareketi ısıyı doğrudan vücuduna yaydı. Öykü'nün kafası düştü

geri ve Daniel'in eli onun iniltisini yuttu. Kalçaları hareket etmeye başladığında boynunu öptü.

onu, ağzını kapatmayan eli meme uçlarıyla oynarken vücuduna doğru sürüyordu. O yapabilir

Daniel'in kontrolünün onu terk ettiğini hisset, tıpkı kendisinininki onun elinden kaydığı ve Daniel'e vurmaya başladığı sırada

onu, kalçalarını kavradı ve onu ereksiyonunda yukarı ve aşağı kaydırды, kucağında zıplattı.

Arabalarının dışında üç kapı çarptı, bir motor çalıştı ve minibüs hareket etti.

Orgazm içinde dalgalanırken Story adını haykırdı, gözlerinin arkasında ışık patladı. Yarısı söylediği şey, Daniel'in son bir finale dalarken kendi boğuk salıverme çığlıkları tarafından boğuldu.

zaman ve kendini bırak.

Ona doğru çökerken, kollarının onu sardığını ve onu göğsüne yasladığını hissetti. Konuşamaz, bu

normal nefes alması uzun dakikalar aldı.

Ağzı onun kulağına doğru kıvrıldı. "Vay be."

Güldü, kendini inanılmaz özgür hissederek. "Biliyorum. Bir tür Yankees şapkası takmaya değer

gün için?"

"Eğer bunu haftada bir yapabilirsek, kafama cerrahi olarak taktıracağım."

Tek kaşını kaldırarak başını onun göğsüne çevirdi. "Sadece haftada bir mi?"

"Diğer altı gün elbette yeni şeyler denemekle geçecek."

"Peki." Başını salladı. "Bu adil."

Bir dakikalığına sustu ve kadın onun ruh halinde bir değişiklik hissetti. Aşağı uzanarak onun bir tanesini aldı.

eller onun ellerinde, sıkıyor. Dudakları omzunun üzerinde gezindi.

"Öykü, daha önce söylediğim şey. Mazeret yok." Yüzünü saçlarına gömüp derin bir nefes aldı. "BEN

seni bana ait olmaya zorlayamam."

Sesindeki çaresizlikle göğsünde bir şey kıpırdandı. Kalbi şiddetle isyan etti

Aralarında geçen herhangi bir Şey için suçluluk veya üzüntü beslediğini düşündü. Az önce serbest biraktı

içinde varlığından haberdar olmadığı bir Şey vardı ve başka hiçbir Şeye yer yoktu. O istedi onunla bu anda burada, mutlu. Sadece onun *mutlu* olmasını istiyordu .

Duygularının yoğunluğu onu biraz sarstı. tarafından terk edildikten sonraki günler ne kadar da olası değildi.

nişanlısı, kendisinden istediği zaman öfkeyi, hüznü, Şehveti ve neŐeyi çekip alabilecek birini mi bulacaktı? Yaptı

kötü zamanlama daha az gerçek mi yapıyor? Bu onun ilk ayrılığıydı, belki de sadece toparlıyordu.

ama dürtüsel davranıŐının ne olduğunu anlayamadı mı? Rahatsız edici düşünceyi ortadan kaldırarak, o

kucağında döndü ve başını boynunun altına gömdü. Konuşmadı, bırak onu tutsun, onun kaçak düşüncelerini uzak tut.

Sonunda oturdu ve kıyafetlerini tekrar giydi. Elbisesini uzun süre izledikten sonra, sessiz anlarda, pantolonunu yeniden bağlayarak takımını takip etti. Konsolun üzerinden yolcu koltuğuna geçti

inip sürücü tarafına kaydı. Kontakta anahtarları çevirirken, heyecanlı bir ses araba radyosundan gelen sessizliği doldurdu.

"Bayanlar baylar, bize yeni katılacaksınız veya herkes gibi televizyonunuzu kapatın.

Beşinci devre arasında, Mets bu akşam on yılın geri dönüşünü sağneledi.

San Diego Padres'e karşı, sıfıra on açıktan geri dönerek beş sayı nde kazandı.

Millet, buna inanmak için görmek zorundaydınız..."

Ağzı Şokla açıldı, Daniel'i kılık değiştirmeden arabanın teybine bakarken buldu.

yüzünde bir coşku, onu gülme krizine soktu.

"Olmaz . "

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum biliyorum." Ellerini kaldırdı. "Mets forması giymiş bir resmim."

"Numara. Evet . _ Ama aynı zamanda bunu bir gelenek haline getirmemiz gerektiği anlamına da geliyor. Otopark kuklası. Her oyun,

istisna yok. Bir ömür boyu taraftar olarak, bunu takıma borçluyum. Bu geri dönüş *hepimizdi* ."

"Doğru. Seks mojomuzu sahadan hissettiler."

"İstedığın kadar gül. Ben bir şeyin üzerindeyim."

"Sertifikalısın."

Daniel şapkasını çantasından çıkardı ve süslü bir şekilde kafasına yerleştirdi. "Kesinlikle dahi."

Koltuğunda ona doğru dönerek kaşlarını çattı. "Bekle, park yeri nookie'nin benim fikrim."

Omuz silkti, dudaklarının kenarlarını bir gülümseme kapladı. "Tabii bebeğim. Bu senin fikrindi."

Story oturduğu yere yığıldı, kaşlarını kaldırmaya çalıştı ve başarısız oldu. Tanrım, adam yoldu

onun huzuru için fazla seksi. "Beni eve götür, seni kibirli ahmak."

Gülerek arabayı çalıştırdı ve çıkışa doğru yöneldi.

On Dördüncü Bölüm

Daniel, Jack'in dairesinin dışında, Story'nin arkasında durmuş, onun kapıyı açmasını izliyordu.

Kadının yönlendirilmiş dikkatinden yararlanarak bakışlarının kolundan yukarıya, kıvrımının üzerinden geçmesine izin verdi.

boynunu kulağının altındaki hassas noktaya. Şimdi eğilip öpebilir, belki de onun kenarını kaldırabilirdi.

atlet ve karnının gergin derisini parmaklarıyla sıyr. Onlar yapmadan önce onun içinde olurdu

yatak odasına. Karşılama bacaklarını onun kalçalarının etrafına sarar ve nefes nefese onu teşvik ederdi.

ve kızardı, adını seslendi.

Ama kendine bunların hiçbirine izin vermiyordu. Herhangi biri.

Manhattan'a dönüş yolculuğunda, onu cehenneme çeviren bir şeyin farkına varmıştı.

Artık Mets oyunları olmayacaktı. Dürtüsel tavırlarıyla ortamı yumuşatmaya çalışmasına rağmen

Düzenli park yeri sevgisi için dilekçe, Jack gelecek hafta hastaneden çıkacaktı ve Story

üç bin mil ötedeki eve dönmek için planlar yapmaya başla .

Daniel kendini bencil bir adam olarak görmüyordu, ama karşısında duran kıza gelince,

ne kadar açgözlü bir piç olabileceğini öğrenmişti. Ondan çok daha iyi birini hak ediyordu

ama onun başka bir adamla olduğu fikri kafasına sıçtı, bu yüzden bu düşüncüyü daha önce kovdu.

güller üzerinde önceki bölümünün bir tekrarı vardı. Doğru ya da yanlış, öyle olduğunu düşünmedi

gitmesine izin verecek kadar onurlu.

Mevcut damarlarında devam ederlerse, muhtemelen New York'taki iki haftasını

Daniel sıcak bir yaz kaçamağı, başka bir şey değil. Bunun olmasına izin veremezdi.

tık sesiyle kapıyı açtı ve Story iterek açtı. Daniel onu içeri kadar takip etti.

kapıyı arkasından kapatıp kilit sürgüyü kaydırarak geri çekilme dürtüsünü bastırmak için kendine zaman kazandırdı.

ona karşı ve...

Derin nefes al, Chase. Yaşamak için rehine durumlarını müzakere ediyorsunuz - bu çok kolay olmalı.

Onunla seksle bitmeyen normal bir konuşma yapabilirsin.

Daniel tam kollarını onun boynuna dolarken kapıdan döndü ve onu getirmek için parmak uçlarında durdu.

ağızları bile. O ikiz mavi-yeşile bakıp bakmadığını bilerek, savunmacı bir şekilde gözlerini kapadı.

havuzlar, o kaybolur. Topladığı her bir kararlılık kırıntısı pencereden dışarı fırlayacaktı ve

birinci kareye geri dön. Ama imajını engellemek yerine, hain zihninin gözünde Story'yi gördü.

kollar boynuna dolandı, kadın onu öpmek için gerilirken o tonlu baldır kasları esniyordu. O ne zaman

başını geriye attığında, uzun sarı saçları belinin üstünü fırçalamak için sırtına düşüyordu.

Acı dolu bir inilti ile Daniel ellerini onun kalçalarına koydu ve onu uzaklaştırdı. ona baktı

Kafa karışıklığı ve gözlerinde bir miktar güvensizlikle beynine çılgınca şeyler yapıyordu. nasıl yapabildi

ayaklarının dibine diz çökmek ve sadakatine söz vermek istediğinde güvensizliklere kapıldı. eğer o

yakında söylenmesi gereken şeyi söylemedi, sonunda onun altında, yerde, onun

kafasında dönen her türlü güvensiz düşünceyi kov.

Söyle gitsin. "Hikaye, kalmanı istiyorum." Onun ifadesine şaşırılmış görünüyordu. Onun bir sallaması ile

kafa tekrar denedi. "Senden kalmanı *rica ediyorum*. Burada. Yaz sonuna kadar. Yapar mıydın

o?"

Hareketsiz gitti. "Ne? N-bu nereden geliyor?"

"Lütfen sormam için iyi bir neden yokmuş gibi davranma." Derin bir nefes aldı. "Var

aramızda bir şey var ve senden bunun ne olduğunu öğrenmeden gitmemeni istiyorum." o bile

Story'yi kalmaya ikna etmeye çalıştı, bir yanı onun hayır demesini istedi. Doğru karar olurdu

onun için. Seksten daha fazlasına ihtiyacı olacaktı ve hiçbir zaman bunun ötesinde bir şeye ihtiyaç duymadı veya sağlamak istemedi.

bir kadın için fiziksel zevk. Story gibi bir kızla çıkmakla ilgili ilk şeyi bilmiyordu.

Her seferinde bir savaş. Ona biraz daha zaman tanımak için kalmasını sağlayabilirse,

lanet olsun ki anladı.

"Birbirimizi bir haftadan daha az süredir tanıyoruz," diye yanıtladı, temizlemek ister gibi başını sallayarak.

"Hızlı olduğunu biliyorum ama başka seçeneğim yok. İstedğin zaman toplanıp gidebilirsin." yanıyor

şapkasını kafasından çıkardı, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Lanet etmeden gitmene izin verirsem

Seni burada tutmak için yapabileceğim hiçbir şey olmadığına eminim, pişman olacağım. Aslında pişmanlık bile

örtmeye başlayın."

Sözleri onu sersemletmişti, Daniel bunu onun yüzünde açıkça görebiliyordu. Dikkati yere kaydı.

Sanki bir şey söylemek istiyor ama nasıl söyleyeceğini bilmiyormuş gibi huzursuz görünüyordu.

"Daniel..."

"Bu ne?" Ona doğru bir adım attı ve göz göze gelmek için eğildi. "Eğer bir şey varsa Bu fikri düşünmeni bile engelliyor, bunu düzeltmem için bilmem gerekiyor."

"Sadece... sen tek kadın tipine benzemiyorsun."

Aynen böyle, Daniel bir balon gibi patlamasına izin verdiği umudu hissetti. O sadece en karanlık korkusunu doğruladı. Onun gibi bir kızın onu bir oyalamadan başka bir şey olarak görmemesi. Bağlı olan.

Son on yılın kadın yüzleri ve sesleri kafasının içinden geçerek bulanıklaşıyor ve mide bulandırıcı. Onların burada yeri yoktu. Rüyalarının kızı tam ulaşabileceği bir yerde oturduğunda değil. Sadece,

belki de gerçekten ulaşamayacağı kadar uzaktaydı , göremiyordu bile. Belki de bu süreçteydi

son on yıldır onu kaybetmekten. Ne zaman isimsiz seks yapsa, kız biraz kaymıştı.

ondan daha ileri. Sadece onun gelişini görebilecek öngörüyle kutsanmamıştı.

O anda Daniel, fetihlerinden tek bir tanesinin bile kazanılmadığını kesin olarak biliyordu.

Story'nin samimiyetinden şüphe etmeye değer. Uzun bir atışla değil. Onu çalan demir bandın etrafında konuştu.

boğaz. "Geçmişte yaptıklarımı değiştiremem."

"Tabii ki hayır," dedi sessizce. "Senden kendinle ilgili hiçbir şeyi değiştirmeni istemiyorum. yapmazdım

yapmanı istiyorum."

Daniel odayı kollarıyla sardı. "Eğer durum buysa, o zaman burada ne yapıyorsun?

ben mi? Sadece biraz anlamsız tatil eğlencesi mi yaşıyorsun?"

Yüzü tüm rengini kaybetmiş olan Story aceleyle cevap verdi. "Numara. Öyle değil. Daniel... Daha yeni çıktım

üç yıllık ilişki. Biz sanıyordum ki... bu..."

"Bağlı olan." Bir itiraz sesiyle konuşmaya başladı. Daniel, yabancı bir şey hissediyor ve göğsünde acı verici bir hareket, onu sessiz tutan elini kaldırdı. "Belki de senden istemeye hakkım yok.

kalmak. Bu nasıl hissettiğimi değiştirmiyor. Senden bir hevesle New York'ta kalmanı istemiyorum."

Daniel onun sözlerini işlemesini izledi, ifadesinde bir ipucu bulabilecek herhangi bir ipucu aradı.

düşüncelerinden uzaklaş. Çoğunlukla şokta donmuş görünüyordu.

"Bunu öylece üzerime atıp tereddüt etmeden kabul etmemi bekleyemezsin."

"Haklısın, yapamam." Daniel uzandı ve onun ellerini avuçlarının içine aldı. "Senden düşünmeni istiyorum

hakkında. En azından, yaz sonuna kadar bana seni ikna etmem için zaman ver.

sekme. Zamanına degeceğim bebeğim. Sadece bir ay daha."

"Peki ben bu kararı verirken? Bu arada ne olacak?"

"Jack'in onayı olmadan seni görmeye devam etmeyeceğim. İnan bana güneş ışığı, bu benim için kolay değil.

Ama sahip olduğumuz şeyin sahtekâr olmasını istemiyorum. Bu biz değiliz." Elini bıraktı ve geri çekildi

ağır bir iç çekişle. "Bu arada, sana biraz yer vereceğim. Biz birlikteyken, değiliz

Birbirinize düşünmek için çok yer bırakın."

Ayrı zaman fikri onu rahatsız ediyor gibiydi ve Daniel onun artan paniğini hissedebiliyordu. onun tepkisi

doğru olanı yaptığına dair güvence verdi. Ona karşı bir şey hissetmiyorsa, onun fikri

ayrılmak onu pek rahatsız etmezdi. "Ya kalmamaya karar verirsem? Ya yarın seni ararsam

ve gelecek hafta için bir uçak bileti ayırttığımı söyler misin?"

"O zaman seni bırakmaktan başka çarem kalmayacak. Jack'i karanlıkta bırakacağız ve sen bunu bir

birkaç harika gece," Daniel blöf yaptı. Ona düşünmesi için en fazla birkaç gün verirdi. Eğer o

kalmayı kabul etmedi, farklı bir yaklaşım deneyecekti. Ama ona kadar onun için savaşmaya devam edecekti.

uçak yerden ayrıldı. O zaman bile, bırakacağından o kadar emin değildi.

Baktı. "Gitmeden önce seni bir daha göremeyecek miyim?"

Üzüntü ve sesinde bir karışıklık tınısıyla bunu söyleme şekli, neredeyse onu kamçılıyordu. Her

içgüdüğü onu kucağına almaya ve ona yalan söyleyeceğine, aldatacağına ve çalacağına dair güvence vermeye zorladı.

Onunla insanca mümkün olduğu kadar çok zaman geçir. Ama yapmadı. Sırada çok fazla şey vardı. eğer o

ona dokundu, yatağa götürdü, son on dakikada söylediği her şey anlamını yitirecekti.

Onu asla ciddiye almayacaktı.

Tek kadın tipine benzemiyorsun. Belli ki onu bir oyuncu olarak görüyordu, başka bir şey değil.

Onunla tanışana kadar, bu doğru olurdu.

"Seninle zaman geçirmek, bunun geçici olduğunu bilmek zor olurdu." Son bir bakış atarak

Daniel döndü ve kapıya doğru yürüdü.

"Bekle, *bu mu?* Gidiyorsun?"

O anda gerçek, fiziksel acı içinde olmasaydı, Daniel onun öfkesine gülerdi.

ses. Onu bu kadar güzel ve savunmasız bıraktığı için şüphesiz pişman olacaktı, cehennem, *zaten*

yaptı, ama bağırsaklarını takip etmesi gerekiyordu. Yaptığı şeyin bir gramını bile hissetseydi,

doğru karar. Sadece biraz inanca ve *tonlarca* sabra ihtiyacı vardı.

Alternatifi düşünmek istemiyordu.

...

Story, Daniel'in az önce çıktığı kapıya kaşlarını çattı. Kendini kr hissetti. bıkmış. Ve dahası biraz daha etkilendim.

Daniel'i yakından tanıyan Story, onu istemekten ayrıldığını biliyordu. Yine de kendini güçlü hissetmişti

teklifini yutup çekip gitmesine yetecek kadar. Mesajı göndermek için yapmıştı.

iş demekti. Vücudu, ne yazık ki, onun *seks yok* alt metnini geçmekte zorlanıyordu.

İleti.

Homurdanarak kanepeye çöktü. Arka koltukta Daniel'in anıları onun altında

arabası ona saldırdı, ama isteksizce onları bir kenara itti. Her nasılsa, son on dakikada,

durum ondan tamamen uzaklaşmıştı ve onu çözmesi, Daniel'in durumunu anlaması gerekiyordu.

rica etmek. Sırf onun kalıp sevişmesi için neredeyse kabul ettiğı gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

onu tekrar.

Ne abuk bağımlı hale gelmişti. Başlangıçta, kalmanın akıllıca olacağını biliyordu.

uzakta, ama *neden değıl* . şimdi yaptı. Ellерinin her dokunuşu, dudaklarının fırçası, vücudunu ığılık attırdı

daha fazlası için. Hayatında daha az engellenmiş hissetmemişti. Farkında olmadan, onun bekar-

Onu yıpratmak ve bir fetih yerine eşit bir katılımcı olmak için fikir yoğunluğu. Bu akşam,

otoparktayken, ondan hiçbir şey saklamamıştı ve onu yargılamak yerine hevesle teşvik etmişti.

BT.

Fiziksel çekim ile bitmedi ve orada ovmak yatıyordu. *Ovmak. Ha.* Onunla olmayı seviyordu.

Merdiven boşluklarında çalınan anlar, beyzbol maçları... onunla telefonda konuşmak bile kızın kızarmasına neden oldu.

Bir genç. Bu gece, bunun sürmeyeceğini bilerek onunla geçirdiği her anı sırlıslıkla etmişti. o yapardı

yakında California'ya gidecek. O sahada oynamaya geri dönecekti ve o da evine dönecekti.

Hiç istemediği bir hayatın parçalarını toplayın. Onu çok özleyecekti. Ama sadece bilmek

Daniel'in ne kadar çabuk harekete geçeceği, ona onu unutmaktan başka bir seçenek vermeyecekti. Doğru?

Yanlış. Savaş gemisini batırmıştı. *Kalmak istiyorum. Sadece bir ay daha. Birşey var*

aramızda. Nasıl tepki vereceğini bilmiyordu. Eğer gerçekten ciddiye ve onun kalmasını isteseydi, nerede

yol açar mıydı? Tek eşli bir ilişkiye mi? Daha yeni tanışmışlardı. Düşünüyor olamaz

onun için yaşam tarzını değiştiriyor. Yapabilir miydi?

Daniel'i bronz çizgiler için can atan kadınların erkeği olarak gördüğünde her şey çok daha kolay olmuştu.

Tamam, *kesinlikle* daha kolay değil, ama en azından görüntü kafasını bulutlardan uzak tutmayı başarmıştı. Onun

Bildiri, yine de tehlikeli düşüncelere sahipti. Belki o gibi tehlikeli, umutlu düşünceler

sadece onunla mutlu olabilir . Onu kabustan uyandırdıktan sonra, sakladığı acıyı görünce

gülümsemesinin ardında ve Jack aracılığıyla geçmişi hakkında sahip olduğu şeyleri öğrendiğinde, Daniel'in sadece

Aşırı düşkün bir kötü çocuk, istediğini elde ederdi.

O çok daha fazlasıydı. Düşünceli, cömert, ilginç. Daniel sadece onun duygularını şımartmakla kalmadı.

Fisher'ın sahip olduğu mizah, gerçekten takdir ediyor gibiydi. Onunla güvende hissetti ve sadece

fiziksel duyu. Yargıdan güvenli. Ama onu çok kısa bir süredir tanıyordu. mümkün m y d 

her kadına aynı özel ilgiyle davrandı ve o kadar uzun süre duygusal olarak ihmal edildi ki

Daniel'in dikkatini su arayan bir bitki gibi çektiğini mi?    karartıcı bir düşünce ama gerçekçi

bir. Perspektifi yoktu. Hayatı son dönemde tamamen alt üst olmuştu.

Daniel'in New York'ta kalmasını istemesi sonunda onu tepetaklak etmişti.

Onu da cezbettti. O ve Daniel birlikte. Sadece biraz daha uzun süre.  yk  kendini dışarı attı kanepe ve ayakta. Bu gece çikolatanın faydası olmadan daha fazla düşünmek yok.

Bir Twix bar ve süt almak için alt kata  ark teriye gitti. Dışarıda, nasıl olduğuna hayret etti sokaklar geç saatte bile kalabalıktı ve “hiç uyumayan  ehir” teriminin tamamen

kesin. Buna karşılık, gelmek için kapıyı ittiğinde binasının lobisi boş ve sessiz oturuyordu.

geri içeri. Asansörün kapısı kapanırken bir erkek sesi onu tutması için seslendi. Eli dışarı fırladı

kapıların kaymasını engellemek için.

Kom usu kar ıda durmak için asansöre girerken Story'den bir alarm titremesi geçti.

o. Mümkünse, geçen sefer annesine eşlik etmesine yardım ettiğinden daha darmadağınık görünüyordu.

onların dairesi. Gözlükleri burnunun üzerinde hafifçe çarpık duruyordu ve kırı ık gömleği a ılmamı tı.

bir tarafta pantolonundan. G r n   yle tutarsız bir şekilde, kendini ıslatmı  gibi kokuyordu.

kolonya.

Kapılar kapanıp asansör dördüncü kata çıkmaya başladığında, onun kendisini izlediğini hissetti.

kapalı alanda yakından.

Story döndü ve ona kibarca gülümsedi, rahatsızlığını gizlemeye çalıştı. "Annen nasıl?"

Konuştuğuna şaşırmış görünüyordu, ama sonra ağzı büküldü. "İçeride olsaydı daha iyi olurdu

hastane. Bizi resmen kığımızdan tekmelediler. Ben doktor değilim, bu yüzden gerçekten nasıl *olduğunu bilmiyorum*

yapıyor, değil mi?"

Paniği başka bir seviyeye yükselirken sempatik bir ses çıkardı. Sorusu onu

gözle görülür bir şekilde kızgındı ve asansörün dördüncü kata ulaşması sonsuza kadar sürecekti gibiydi. O zaman bile, o olurdu

arkasından iniyor, değil mi?

Adamla ilgili bir şey onu korkuttu. Ani, belli belirsiz çatışmacı cevabı olsa da

Zıplayan sinirlerini yatıştırmak için çok az şey vardı, bu, onu, ona dayanarak yargılamadığına dair güvence verdi.

dış görünüş. Onca zamandan sonra öğrencilerine bir kitabı kapağına göre yargılamamalarını hatırlatmıştı.

onu ciddi bir ikiyüzlü yapar.

"O senin erkek arkadaşın mı?"

Kalbinin göğsünde çarptığını hissedebiliyordu. *Nefes almak*. "Kim?"

Sabırsız bir el hareketi yaptı. "Daireye gelen adam. Bu

öğleden sonra... birkaç gün önce. Sadece biri var."

"Hım..." Bu ayrıntıları bilmesi için gözetleme deliğinden izliyor olması gerekirdi. Gözetlemek

o? Story, Daniel'le koridorda hiç öpüşmüş müydüklerini hatırlamaya çalışırken beynini zorladı.

daresinin görünümü. Ah evet. Kesinlikle vardılar. "Hayır, o sadece bir arkadaş." Yalan söylemek zorunda hissetti

neyse, onları görmemiş olması için dua ediyordu.

Verdiği cevapla gözleri kısıldı. Neyse ki asansör kapıları kayarak açıldı ve halı kaplı

koridor. Onun arkasından yürümesini istemeyen Story gülümsedi ve önce ona çıkmasını işaret etti, ama o

reddederek başını salladı. Gergin bir yutkunmayla asansörden çıktı ve kapısına doğru yürüdü.

Koridordaki aydınlatma her zaman bu kadar zayıf mıydı, yoksa daha önce sadece onun dikkatinden mi kaçmıştı?

Jack'in diğer komşularından hiçbiriyle tanışmamıştı. Çığlık atsa ona yardım edecekler miydi? O

aniden Daniel'i terk ettiği için cehenneme vermek istedi. Kalsaydı bunlar olmayacaktı.
İnatçı,

seks reddeden pislik!

"Bu arada ben Frank," diye seslendi arkasından. Omzunun üzerinden bir bakış attığında, bunu gördü.

hala asansörün yanında durmuş onun uzaklaşmasını izliyordu.

Anahtarı bul, kilide koy.

"Tanıştığımıza memnun oldum Frank." Kapının kilidi açıldı ve o iterek açtı. "Sen ve annen bir güzel gece."

Öykü kapıyı kapatıp sürgüyü kilitlerken yanıtını kesti. Derin bir nefes vererek

rahatlama, o yere kapıyı kaydırdı. Kalbi tekrar normal atmaya başladığında,

Twix barı ağzına soktu ve sütle kovaladı.

Boş daireye yüksek sesle, "Bu şehir beni kesinlikle öldürecek," dedi.

On Beşinci Bölüm

Daniel, zaten kapasitesi dolu olan bir arabanın kapısı kapanırken hastane asansörüne girdi.

Yoğun bakım düğmesine basıldığından emin olmak için kontrol ettikten sonra tekrar aşağıya baktı.

Telefonuna aldığı son kısa mesaj. *Çabuk gel.—Jack.* Yüzlerce olasılık yarıştı

asansör hareket etmeye başladığında zihninden geçti. Jack kötü bir haber mi almıştı? Başka bir saldırı mı yaşadınız?

Öykü'ye bir şey mi oldu? Onu iki sonsuz uzun gündür görmemişti, ama sonra

mesajı aldıktan sonra yolda onu aramayı denemişti. Cevap vermedi. baktı

sabırsızca kapının hemen üzerindeki artan sayılara, zihinsel olarak arabayı daha hızlı hareket etmeye çağırıyor.

Yoğun bakım ünitesinde kapılar açıldığında, koşarak koridordan aşağı indi, ancak arabadan kaçmak zorunda kaldı.

Merdiven boşluğu kapısı açılırken. Arkasına bakmadan yanından geçmek niyetiyle iki kez

Story dışarı çıktığında en az onun kadar paniklemiş görünün.

İçini bir rahatlama kapladı, ama hemen ardından öfke geldi. Yeni bir şey yok, çünkü temelde

gece onu terk ettiğinden beri karşılaştığı herkese yürüyen, konuşan bir pislikti.

beyzbol oyunu. Uykusuz ve seksten yoksundu ve onun bu kadar güzel göründüğünü görmek hiç de fena değildi.

konularda yardım. "Sana merdiven boşluğunu tek başına kullanmamamı söylediğimi sanıyordum," diye çıkıştı.

Ürktü ama Jack'in odasına doğru yürümeye devam etti. "Tartışacak zamanım yok. kısa mesaj aldım

Jack'ten çabuk gelmemi söylüyor. Bir şey duydun mu?"

Daniel başını salladı. "Numara. Aynı mesajı bana da gönderdi. Olabildiğince çabuk buraya geldim."

İkisi de Jack'in odasının köşesini döndüler ve bir anda durdular. Bir eliyle desteklenmiş

Başının altında, diğeri televizyonun uzaktan kumandasını tutarken, gelişigüzel bir şekilde sesi açtı.

Gilligan's Island'ın bir bölümü . Geldiklerini hissederek, geniş bir gülümsemeyle onlara döndü.

"Ah, hey, siz ikiniz." Kaşları çatıldı. "Sorun nedir? İkiniz de nefes nefese görünüyorsunuz."

Story telefonunu kaldırdı ve bastırılmış bir nefes verdi. "Çabuk gelmem için mesaj attın. düşündüm

birşeyler yanılttı."

"Bana da mesaj attın."

Jack kendini yastıklara doğru itti. "Birinin ortaya çıkma ihtimalinin daha yüksek olacağını biliyordum.

ikinize de mesaj attı."

Daniel ve Story birbirlerine inanılmaz bakışlar attılar. "Peki sen ne istedin Jack?

"Sabah kahvaltısı."

Öykü boğuk bir ses çıkardı. "Sabah kahvaltısı?"

"Buradaki yemekler berbat." Jack çenesini ovuşturdu. "Bir Danimarkalı havamdayım."

Jack, brifingim bitti, dedi Daniel alnına masaj yaparak. "Kötü bir şey düşündüm

olmuş. Ve bana bunun unlu mamüllerle ilgili olduğunu mu söylüyorsun?"

Geniş omuzlarını silkti. "Günün en önemli öğünü."

Yanında, Story adeta bir sandalyeye düştü. "Bir içeceğe ihtiyacım var."

Jack onu görmezden geldi. Daniel, Story'ye Üçüncü Cadde'deki fırını göster. Onu satan dev siyah beyaz kurabiyeler."

"New York'taki her fırın dev siyah beyaz kurabiyeler satıyor."

"Ah, birini biliyorsun." Bir elini havada salladı. "Çörekler ve diğer şeylerle."

"Bir tane bulacağız." Öykü ayaktaıdı. "Bu arada, yemek için acil durum mesajı yok, yoksa ailedeki tek kalp krizi kurbanı."

Jack dikkatini, Bay Howell'in bir bardaktan martini içtiği televizyona çevirdi.

Hindistan cevizi. "Tabi ki." Daniel ve Story tam odadan çıkmak üzereyken, başını ona doğru kamçıladi.

onlara. "Bekle. Story, ikiniz de burada olduğunuza göre neden Hayden'ın telefon numarasını

Daniel. Hayden hakkında bana anlattığın onca şeyden sonra bence gerçekten başarılı olacaktı."

Daniel'in şaşkın bakışları, parlak hastanenin altında donmuş ve gözle görülür şekilde solmuş olan Story'ye çevrildi.

aydınlatma. Tereddüt ederken onu yakından izledi, konuşmaya başladı, sonra durdu. Kızardı, onu kazdı

telefonu çantasından çıkardı. "Ah, şey. Emin. Peki."

Story sessizce okurken Daniel isteksizce numarayı telefonuna tuşladı ve dosyaladı.

"Hiçbir zaman." Odadan çıkarlarken ona bakmayı reddetti ama Daniel gerginliği hissedebiliyordu.

ondan yayılan. Üretilen kriz önlendiğinde, sonunda onu içme şansını yakaladı.

Onunla ilgili her şey yumuşak ve davetkardı, dokunuşu için yalvarıyordu. Soluk sarı bir tişört giydi

hafif çiçekli bir eteğin içine sıkışmış. Boynunun yanında, gömleğinin yakasından kırmızı bir ip görünüyordu.

Kendini durduramayarak uzandı ve onunla oynadı. "Bu nedir?"

"Bir mayo," diye sertçe yanıtladı Story. "Hayden ve ben bugün sahile gidiyoruz."

Sabırsızlıkla saçlarını omzuna attı. "Bizimle gelmek istermisin? yapacağıma söz veriyorum kendim kıt."

Daniel büyük bir çaba sarf ederek memnun bir gülümseme sakladı. "Gerçekten kıskanmış olamazsın. rol yapıyorsun

Senden Hayden'ın numarasını istediğim gibi. Hepsi Jack'ti."

"Almaktan çekinmedin." Buluştukları otomatın yanından hızla geçtiler. İlk

O noktada olduklarında, onu altında yalnız bırakmak için her şeyi yapmaya hazırdı. Şimdi o ellerini uzak tutmak için elinden gelen her şeyi yapıyordu. Onu bir erkekten fazlası olarak görmesi için ona zaman tanıyın.

sekme. Daniel bunun ironisine gülmek istedi ama komik olamayacak kadar çok acı çekiyordu. Hikaye

asansörün düğmesine bastı. "Onu aramak için New York'tan ayrılmamı beklemeye gerek yok. yapma

tarzını sıkımda izin ver."

Boş asansöre bindiler. Daniel onun önünde durmuş, yukarı kalkmış ona bakıyordu.

yüz. Kahretsin, eğer sinirli küçük somurtkanlığı onu tahrik etmiyorsa. Ama onun istediği son şeydi.

güvensiz hissetmek. Özellikle o ve başka bir kadın için. Tam da kaçınmak istediği şey buydu.

Daniel onun bileğini tuttu, başparmağıyla narin cildine daireler çizdi. "Gerçekten kullanacağımı mı düşünüyorsun?"

BT?"

Tek omzunu silkti. "Yapmıyorum-"

Kapıların kapanmasını önlemek için bir el fırladı. Hemşire Helen başını içeri uzatıp gülümsedi, Daniel yerin yarılıp onu yutmasını istedi. Umutla Story'ye yaklaştı mesajı alacağını söyledi. Nafile. Belli ki evreni gücendirecek bir şey yapmıştı ve şimdi ise hayatını cehenneme çeviriyordu.

"Merhaba," diye onu neşeyle selamladı, Story'nin yönüne tek bir bakış bile atmadan. "Yapmadın

numaramı henüz kullanmadım. Bu kadar uzun süren ne?"

Sıkı bir gülümsemeyle Story onun yerine cevap verdi. "Şu anda sayılar konusunda berbat. eminim o yapacak

ona göre hareket et."

Kapılar yuvarlanarak kapanırken Helen, "Bekleyeceğim," diye şarkı söyledi.

...

Story kalabalık fırının önünde sıraya girdi, Daniel tam arkasında, zihinsel olarak kendini azarlıyordu.

çocukça davranmak. Daniel üzerinde herhangi bir iddiası yoktu ve kim olduğunu dikte etme hakkı da yoktu.

bugüne seçti. Yaz boyunca New York'ta kalmasını istediği gece, ona

değiştirmesini istemiyordu. Ve bunu kastetmişti. Doğru? Alternatif *sadece* onu görmesi olabilir

ve bu tür bir bağlılığa bu kadar çabuk hazır olamazdı. Hala fikir vermedi

sevimli hemşire ya da Hayden ile artık daha tolere edilebilir.

Fırına rahatsız edici derecede sessiz yürürken, şaşırtıcı bir idrake varmıştı. O idi

korkmuş. İşlerin nereye gittiğini görmek için New York'ta kalma seçeneğini düşünmeye bile korkuyorum

Daniel. Onun başkasıyla olduğu düşüncesine verdiği tepkiden korktu.

Fisher'ın başka biriyle tanıştığına dair ifşası onu o kadar derinden kesmemişti ve üç yılını orada geçirmişti.

adamla. Eski nişanlısı kalbini paramparça etmeyi başaramamıştı ama sahtekârlığı onu mahvetmişti.

güvensizliklerle dolu. Daniel gibi bir adamla birlikte olmayı zorlaştıracak güvensizlikler. izin verirse

o kaygan yokuştan aşağı kayarak, fiziksel olanın ötesine geçen bir ilişkiye

kendini acı dolu bir dünyaya aç.

Daha fazla müşteri zaten tıka basa dolu olan fırına yığılarak onu Daniel'le daha da yakınlaşmaya zorladı.

Göğsü sırtına temas ederken vücudunun her santim farkındalıkla karıncalandı. Açıkçası, onun

vücudu, beyninin işleri yavaşlatma kararına şiddetle karşı çıktı. Onu o kadar çok istiyordu ki,

körelmeyi reddeden sürekli bir ağrı gibi hissettim. Vücudu onun çok fazla kadınla birlikte olmasını umursamıyordu.

saymak gerekirse, hepsi onun ustaca dokunuşundan yararlanmıştı. Önemli olan *ona* nasıl hissettirdiğiydi.

Tek sorun? Fiziksel olanı duygusal olandan ayırmakta zorlanmaya başlamıştı.

Yol boyunca bir yerde, ona ulaşmıştı. Kötü. Ve şu anda, ona bu kadar yakinken, can atıyordu.

oksijeni sever.

İstemsizce boynunu ona göstermek için başını yana eğdi ve bir an sonra onun

orada nefes al, tenini ısıt. Göz kapakları titredi. Çıplak kollarında tüyler diken diken oldu.

Daniel'in kollarından biri tereddütle onun beline dolandı ve çekmediğinde onu kendine doğru çekti.

protesto. Sıcaklığı onu tamamen kucakladığında, iç geçirerek ona sırtını döndü. Daniel'in başı rahatlamış gibi omzuna düştü.

"Güneş ışığı," diye mırıldandı boynuna doğru. "Senden başkasını göremiyorum. İnan bana lütfen."

"Sana inanmak benim meselem değil. Sadece hazır değilim," diye fısıldadı titrek bir sesle. "Birlikte olmayı seviyorum"

sen. Buradayken seninle vakit geçirmek istiyorum. Bu yeterli olamaz mı?" Daniel'in cevabı kesildi

sıranın önüne geldiklerinde. Bize sahip olduğun en sağlıklı şeyi ver lütfen, diye talimat verdi.

fırıncı, Daniel'in sorgulayıcı bir kaşını kaldırmasını sağladı. Öykü dudaklarını büzdü. "Ah, o almıyor

bundan uzak durun."

Daniel, neyse ki fırından çıkarken daha önceki konuşmalarını gündeme getirmede. kolaylaştırmak isteyen

gerginlik, ona iş hakkında sorular sormaya başladı ama telefonu çalarak onu böldü. Onun annesi. O

aramayı görmezden geldi ve annesinin bu sabahtan beri üç kez aradığını görünce inledi.

"Anneni merak ediyorum." Daniel'in ağzı kenardan yukarı kıvrıldı. "Jack'i hayal edemiyorum

evlenmek. Harika bir hanımefendi olmalı."

Öykü gülümsedi, sıradan konuya rahatladı. "O. onlar hakkında pek bir şey hatırlamıyorum

evli ama. Çok gençtim." Ona yaramaz bir bakış gönderdi. "Günü hatırlasam da

Şantaj malzemesi arıyorsanız, annem ve ben *Hesaplaşma olarak adlandırıyoruz.*"

"Hep."

"Bir hissim vardı." Daniel onun elini tuttuğunda kahkahası kesildi, sonra onu caddeden bir park. Soru sorarcasına ona baktı.

Daniel birleşmiş ellerine hızlıca baktı ve omuz silkti. "Bu güzel. Biraz daha uzun,

Tamam?"

Story boğazındaki yumruyu yutarak başını salladı. "Pazartesiydi. Annem her zaman Fransız yaptı

Pazartesileri tost, öyle hatırlıyorum. Jack, beş yıllık evlilik yıldönümlerini unutmuştu.

Daniel parmaklarını birleştirip sıktağında kalbi tekledi. "Babam beni bulmak için eve geldi.

Annem dışarıda, çok ender, *çok* pahalı Küba purolarını tüm mahalleye dağıtıyor. bu

bilardocu, postacı ve köpek gezdirici dahil... bazıları çoktan sigara içmeye başlamıştı,

annem dahil. Dev bir topluluk dumanı gibiydi. "

Gülerken başı geriye düştü. "Yüzünü görmek için her şeyimi verirdim. O purolara öyle davranıyor

hayatın anlamını taşırlar. Bir kere bile almama izin vermediğini biliyor musun?"

"Yok canım?" Onu gölgeli bir ağacın altında durdurdu. "Şu anda evde değil ve ben

onları nerede tuttuğunu bil."

"Hikaye..." Bir kez daha onun mayosunun ipliyle dikkati dağılmış, kırmızıyı endişelendirmişti.

parmakları arasında malzeme. "Bu kırmızı bir bikini, değil mi? Giydiğın tek şey bu

o kıyafetlerin altında."

"HI-hı." Ellerini gömleğinin önünde gezdirdi. "Hayden'la bir saat daha görüşmem.

Hadi eve gidelim. Onu üzerimden almana izin vereceğim."

Tamamen çelişkili görünerek alt dudağını dişlerinin arasından geçirdi. "Bebeğim, lütfen bunu yapma

ben."

"Birbirimizi istiyoruz Daniel." Ağzı onunkinin üzerinde gezindi, dudakları hafifçe birbirine değdi. "Neden sen

inatçı olmak mı?"

"Neden biliyormusun." Hızlı, yakıcı bir öpücükle ağzını alırken hırlayarak o ana teslim oldu.

"Seninle bu şekilde olmak... Güneş ışığı, bu inanılmaz. Ama her şey değil. daha fazlasına ihtiyacım var

sen."

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve onu bir başka sıcak öpücük için onunla buluşmaya çağırdı. dudaklar,

Diller ve dişler çılgınca çiftleştirdi, Daniel bir inilti ile ayrılana kadar yalayıp çekiştirirdi. "Ah, Tanrı. Kendine bak." Gözleri kısılarak kapandı. "Gitmek zorundayım."

"Neden? Bu çılgınca."

Geri çekilirken, yüzündeki ifade *bunu yaptığıma inanamıyorum dedi* . Öykü ondan oldukça emindi.

kendi ifadesi onunkine benziyordu. İkinci kez, onun ondan uzaklaşmasını izledi.

ciddi ciddi açık ve cehennem gibi seksi. Belki onu inkar ettiğin için daha da *fazla* . Kabul etmek istemedi,

ama planı istenen etkiyi göstermeye başlamıştı. Her birlikte olduklarında, vermek istedi

sadece biraz daha fazla. Her seferinde ondan biraz daha fazlasını gördü, kendisinden başka kimsenin göremediği kısmı.

Bir kadın oyuncağından daha fazlası olabileceğini ona kanıtlıyordu. Ve sırayla,

Story fark etti, bunu kendisine kanıtlıyordu.

Onaltıncı Bölüm

Hikaye, Hayden'ın dolabı olarak da bilinen renk ve doku harikalar diyarında duruyordu.

tasarımcı etiketlerinin bolluğunu doğru bir şekilde takdir edin. Dalgın bir şekilde, bir altın malzemesini parmakladı-

payetli balo elbisesi, birinin neden bu kadar parayı rahatsız etmek için harcayacağını merak ediyordu. O

dolabın duvarı boyunca stratejik olarak yerleştirilmiş beyaz deri bir bankta kıvrıldı ve onu etkili bir şekilde sonlandırdı.

ödünç bir elbise için gönülsüz avı.

Hayden, iç çamaşırı ve yarım yüz makyajla yatak odasından başını uzattı. "Hey

Şimdi, meşgul olsan iyi olur. Partiden önce sadece birkaç saatimiz var ve sen hala yogadasın.

pantolon. Yeni bir trend başlatmaya çalışmıyorsan, biraz daha meraklı bir şeyle giderdim. "

Öykü burnunu kırıştırdı ve bir kez daha ayağa kalktı. "Sizden yapılmış tek bir giysiniz yok mu?

pamuktan mı? Bu, 'hayatımızın dokusu', biliyorsunuz."

"Oh şimdi. Sadece huysuzsun çünkü Daniel senin düşündüğün gibi ayaklarının dibine çökmedi.

istemek. Şimdi ne kadar oldu?"

"Beş gün," diye yanıtladı, ağırlı konuyu gündeme getirdiği için Hayden'a ipek bir eşarp fırlattı. "Beş

uzun, çaysız günler ve geceler dostum."

"Ah insanlık!"

Öykü bir gülümsemeyle savaştı. "Hey, yanlış hatırlamıyorsam geçen hafta seni iki kişiyle Quincy'nin evinin dışında bıraktım.

ciddi anlamda seksi, cidden *bekar* polisler."

"Düzeltilme. Cidden seksi, cidden bekar bir polis - bu arada güzel aliterasyon - ve bir

Brent adında kaslı, lazımlık ağızlı sik kafalı."

"Kayıt edilmiş. Bir dahaki sefere daha iyisini yapmaya çalışacağım." Hayden burnunu çekti ve raftan bir elbise kopardı.

Story'yi bir kez daha Daniel'in düşüncelerine bırakarak. Zamanını muazzam olanı keşfederek doldurmuştu.

Manhattan'ın ilçesine gitti ve Jack'i ziyaret edecek, ona satranç ve yakalama "sanatını" öğretmesine izin verecekti.

hayatının son on yılda kaçırdığı kısımlarını ona gösterdi.

Ama babasıyla yaptığı değerli ilerlemelere rağmen Daniel'i hiçbir şey durduramazdı.

düşüncelerini işgal ediyor. Hayden bu öğleden sonra onu bir kokteyl partisine davet etmek için aradığında

ailesi tarafından atılınca, dikkati dağılma vaadiyle sıçramıştı. Akılsızca meşgul olmak

şey , herhangi bir şey hakkında düşünmek .

Kahretsin , şimdiye kadar gerçekten pes edeceğini düşündü. Ama o zamandan beri ondan bir dikiz sesi duymamıştı.

parkta, kaldırımında peşinden soluk soluğa bıraktığı gün. Belli ki kararlıydı

Ona düşünmesi için biraz boşluk bırakmak için planına bağlı kal. Son beş gün ona bir şey öğrettiyse, o da

uzaydan *nefret* ettiğini söyledi . Uzay ve Öykü iletişimsizdi.

"Yani, gerçekten onun isteğini düşünmek için zaman ayırdın mı yoksa sadece paspas mı yaptın?

kafasında o dev konilerden biri olan bir köpek yavrusu gibi mi?"

"Çoğunlukla dev bir koni ile paspaslamak. Biraz düşünür."

"Ve?"

" Ve , bu delilik! Fisher'la üç yıldır çıkıyorum ve şimdi? Onu zar zor tanıyormuşum gibi hissediyorum. Ben tanıyorum

Daniel bir hafta boyunca." Bir nefes verdi. "Belki de fazladan bir ay büyük bir anlaşma değil şeylerin şeması, ama bu hissediyor... büyük. Yakında ve büyük."

Hayden omuz silkti. "Felicity, yüksek sırasında onunla zar zor konuşan bir adam için New York'a taşındı.

okul."

"Aman Tanrım. Bu gösteriyi sevdim."

"Ben de," diye içini çekti. "O talihsiz saç kesimini yaptığında her şey yokuş aşağı gitti."

Öykü elini kaldırdı. "Ama cidden, doksanların sonlarındaki televizyon dizileri bir yana, böyle bir şansa sahip olamam.

o. Şimdi olmaz. Ayrıca, onunla yattığı için vicdan krizi yaşıyor olabilir.

patronun kızı."

"Vay. Her şeyi çözmüş gibisin."

Kaşlarını kaldırdı, parmağıyla Hayden'ı işaret etti. "Vay canına. O ton neydi?"

Hayden, Story'nin parmağına dişlerini şıklattı. "Bu benim bilge, toprak ana tonumdu. Beğendin mi?"

"Numara. sevmiyorum . _ Kes şunu."

"Tamam, sadece bir şey daha söyleyeceğim ve sonra toprak anayı hippisine geri göndereceğim.

mağara." Geniş bir jest yaptı. "Kendime bu kocaman yerin sahibiyim. fazladan bir yatak odası var

üzerinde senin adın. Daha önce oda arkadaşı olarak her *türlü harikaydık* ve tekrar olabilirdik. Eğer sen

New York'ta kalış sürenizi uzatmaya karar verirsiniz, hepsi sizindir."

"Teşekkürler. Teklifi gerçekten takdir ediyorum." Öykü dolabın içinde gezindi, çoğunlukla gözyaşları içinde raftan kırmızı bir askılı elbise çıkardı. "Ben... onu özlüyorum, Hay."

"Biliyorum," diye sessizce yanıtladı Hayden, ona hangi adam olduğunu sorma gereği bile duymadan.

atıfta. Daniel'i çok özlemişti.

Hayden'in yorum yapması için kırmızı elbiseyi vücuduna yasladı, konuya izin vereceğini umuyordu.

bırakmak. Daha fazla tartışılırsa ağlamaya başlayacak ve ne kadar derinden olduğunu kabul etmek zorunda kalacaktı.

duyguları aslında Daniel için koştı. Ondan haber almadan geçen her gün sadece

onları derinleştirin, yokluğunun yarattığı boşluğu hafifletmeyin.

Arkadaşı hayal kırıklığına uğratmadı. "Hayır. Kırmızı giyen bir sarışın yanlış dikkat çekiyor. Sahibim

tam burada mükemmel bir şey." Bir giysi çantasının fermuarını açtı ve elektrik mavisi bir kılıf çıkardı.

elbise. "Gevşek ve üst kısmı açık değil, bu yüzden rahat edeceksiniz. Ama bunu telafi etmek için kısa.

Bu gece bütün bacaklar olacaksın. "

Story, elbiseye hemen aşık olmamış gibi davranma zahmetine girmedi. o doğru gitti

Hayden, rafta asılı bir şey dikkatini çektiğinde denemek niyetiyle. "Dır-dir

Mets forması mı?"

Hayden bir bakış attı. "Ah evet, bunu bir açık artırmada aldım. Çok küçük, ama para gitti

hayır, yani..." Story çabucak kıyafetlerini çıkarmaya başladığında kaşlarını çattı. "Ne oluyor burada?"

Kısaca Story, Hayden'ı Daniel ile beyzbol maçında yaptığı bahsi doldurdu ve

arkadaşının yüzünde aynı fikir kaydını izledi. "Formayla bir fotoğrafımı çekmene ihtiyacım var.

üzerinde. Telefonumu kullan."

"Buna tamamen karşı olduğumu kayıtlara geçirmek istiyorum. Onu aramalı ve bir

sorunlarınızı çözmek için anlamlı bir yetişkin sohbeti," Hayden donakaldı, arkasında heyecan parlıyor

onun gözleri. "Öyleyse, biraz yüksek topuklu ayakkabılara ve cinsiyetli saçlara ihtiyacın olacak."

"Ooo. Cinsiyetlendirilmiş saçlar. İyi fikir," diye heyecanlandı Story, bir çift siyah pompaya binerek. Sonra o

saçlarını başının arkasına attı ve parmaklarıyla karıştırdı. Hazırlıklarını tamamladı,

dolabın karşısından arkadaşına baktı. "Neyi kaçıyorum?"

Hayden gözlerini devirdi. "Lanet forma, femme fatale."

"Ah, doğru!" Formayı raftan aldı, ne kadar küçük görüldüğüne şaşırdı ve

etiket. "Dostum, bu *küçük* bir gençlik ."

"Daha da iyi," diye yanıtladı Hayden, Story'nin telefonunu göz hizasına yükselterek.

Story, delikten zar zor geçen formayı başının üzerine çekti, sonra

giysiyi sonuna kadar giydi. Göbeğine zar zor ulaştı. Hayden'a kaşlarını çattı.

ona bir başparmak verdi. Ne düşünüyordu? Daniel'e gerçekten onun bir resmini göndermek üzere miydi?

iç çamaşırı ve çocuk gömleği? *Belki bu kötü bir fikirdir...*

Hayden parmaklarını şıklattı. "Hey, sinirini kaybetmeyi aklından bile geçirme. Bu çok iyi. Yapmak

tekilaya ihtiyacımız var mı? Bir yere saklanmış bir şişem var."

"Hayır hayır. Ben iyiyim," dedi Öykü ikna edici olmayan bir şekilde. "Ben onaylayana kadar resmi göndermeyin. Anlaşmak?"

"Anlaşmak." Hayden uzanıp duvardaki bir düğmeye bastı. Birdenbire, müzik pompalandı gizli hoparlörler aracılığıyla dolaba. "Şimdi kışını kaldır. Bana neyin olduğunu göster." hikaye gülümsedi

tatlı tatlı ve kameralı telefona el salladı, Hayden yüzünü buruşturdu. "Bu bir yıllık fotoğrafı değil.

Bundan çok daha iyisini yapmak zorunda kalacaksın."

Odaklanmaya çalışan Story, Daniel'i ve onun yanındayken ona hissettirdiklerini düşündü. bir arada. Özgür. Sınırsız. Açık sözlü.

Bir kez daha saçlarını parmaklarıyla karıştırdı, sonra doğrudan kameraya baktı, Daniel'in kahverengi gözleri şehvetle parladı. Belli belirsiz, kameranın tıkırtısını duydu. "Bir bakayım."

Hayden ona mahcup bir şekilde baktı. "Oops, zaten gönderdi."

...

Daniel, saatine bakmamaya çalışarak kürsünün arkasında durdu. Oda üniformalarla dolu önü lacivert bir denizde bulanıklaştı.

Jack hastanede kaldığından beri, Daniel'in haftalık konferansını kendi evinde vermesi gerekiyordu.

rehine müzakere sınıfı. Neredeyse anında, kendi sesini duymaktan bıkmıştı, sadece oradan defolup gitmek istemek.

Peki nereye gideceksin, ahmak? Depresif bir şekilde boş dairenize. nerede oturacaksın ve Umarım önceki beş gece gibi arar?

Son beş gündür telefonu eline alıp onu aramak için her aklına geldiğinde, tırmanıyordu. bunun yerine koşu bandına çıktı ve sonunda kaç kilometre koştuğunu unuttu. onun için arzu

ona sürekli olarak, genellikle en uygunsuz yerlerde saldırdı. Şimdi olduğu gibi, otuz üniformalı önünde

memurlar. Brent veya Matt, Mets'in Padres üzerindeki tarihi geri dönüşünü her gündeme getirdiğinde,

O geceye geri dönebilmeyi ve onun kollarında uyuyakalmayı dilerdi. Onu uyanıkken öp sonraki sabah. Ya da iki gün sonra parkta, onu eve götürmesi için ona yalvardığı zaman. Ne düşünmüş müydü? Gidip onu orada bırakarak. Ona ihtiyaç duymak.

Kahretsin. Bu dört duvarlı hapisneden çıkar çıkmaz onu alacaktı. Bu gülünç

Başlattığı açmaz *çok* uzun sürmüştü. Onu deli gibi özledi ve daha da kötüye gitti

geçen her günle birlikte. Her gece, sevgilisinden sadece beş dakikalık yürüme mesafesinde olduğunu bilerek yatağa gitmek.

Daire tam bir işkence olmuştu ve bir gece daha onunla yüzleşemezdi.

Aptalca, istediklerini reddetmenin, onu cinsel olmayan bir şekilde görmesini sağlayacağını düşünmüştü.

ışık. İnanılmaz bir kimyadan daha fazlası olduğunu fark etmesine yardımcı olun. o görmeliydi

Başından beri Story ile olan seks onun bir zayıflığa teslim olması değildi. Her zaman onun olduğu gibi

Onunla tanışmadan önce zayıflık. Bağlantıları bunun ötesine geçti. Ve farkına vararak beş gününü boşa harcamıştı.

BT.

Ona bir ültimatom vermek bir hataydı. New York'tan ayrılacağı düşüncesiyle paniğe kapılmıştı.

ve düşünmeden hareket etti. Hikaye uzun süreli bir ilişkiden yeni çıktı. O olsaydı şanslı olurdu

bundan bir yıl sonra taşınmaya hazır. Tabii ki bu kadar erken bir risk almaya hazır olmayacaktı.

özellikle onun gibi biri için. Sağlıklı, istikrarlı bir ilişkinin ne olduğunu bile bilmeyen biri hiç karşılaşmadığı için benziyordu.

Onunla tamamen fiziksel bir ilişki mi istiyordu? O alabilirdi. o ne isterse onu alırdı

ona teklif et ve bunun için mutlu ol. Ama ondan daha fazla uzak kalamayacaktı. Geçen her dakika

onu görmek onu daha da endişelendirdi.

Sınıf sonunda dağıttığı pasajı okumayı bitirdi ve onu dersten çıkmaya zorladı.

iç kaos. Birer birer, odanın önündeki Daniel'e yeniden odaklandılar. zorlamak için elinden geleni yapıyor

Öykü'nün düşüncelerini bir kenara bırakarak konuşmasına devam etti.

"Bu gece bir rehine görüşmesinin ilk iki aşamasından bahsettik. İlk aşama, genellikle

rehine alanın talepleriyle son buluyor. Genellikle *soğukluk* olarak adlandırılan müzakere aşaması

rehin alan kişiyle bir ilişki geliştirmek için elimizden gelenin en iyisini yaptığımız aşama. Şimdi, devam edeceğiz

üç sonuçtan birinin mümkün olduğu sonlandırma aşaması—"

Telefonu, gelen bir metin mesajıyla kürsüde titredi. Hikayeden. Kalbi onun içinde sıçradı

göğüs. Ne söyleyeceğini görmek için bir saat daha bekleyemezdi. Kurnazca, onun içinde duraklamadan

konuşurken, baş parmağıyla mesajı görüntüle seçeneğine yumruk attı.

Kelimeler dudaklarında öldü.

Minik beyaz külot ve yüksek topuklu ayakkabılarla, ortaya çıkacak kadar kısa, cildi sıkı Mets forması giyen hikaye

gergin, güneşten öpülmüş karnı. Sarı saçlar, yüzünün etrafında karışık bir bulut halinde, ifadesi çok

açıkça, "*Gel ve beni al, koca oğlan*" diyor.

"Sınıf kapatıldı."

Kimse hareket etmedi.

Daniel, şu anda üniforma pantolonu kadar dar olan boğazını temizledi. şu anki halinde

durumda, sınıf boşalana kadar kürsü arkasından hareket edemezdi. ter boncuklu

Subaylar birbirleriyle şaşkın bakışlar atarken kaşlarını çattı. Daniel ne olduğunu daha az umursayamazdı

düşündüler. Bu noktada tek görevi, kendisini Story'nin bulunduğu yere götürmekti, böylece soyulabilecekti.

o küçük beyaz külotlar ve beş günlük hayal kırıklığı için çalışıyorlar.

Ekranı gizli tutmaya özen göstererek cep telefonunu kaldırdı. "Acil bir durumda bana ihtiyaç var. Herhangi biri

Dedektif Brooks ya da ben bunu haftaya geri alacağız. Gitmekte özgürsün."

Sözleri bu sefer üstesinden gelmiş gibiydi, ama her biri birbirine karışırken bir sonsuzluk gibi geldi.

odanın dışı. Hatta ayrılmak için acelesi varmış gibi evraklarını toplarken bir gösteri bile yaptı.

Son görevli çıkıp odayı boş bıraktığında Daniel Story'nin numarasını çevirdi.

"Merhaba Daniel."

Tanrım , nasıl bu kadar uzun süre onun adını söylediğini duymadan gitmişti? Zaten ısrarlı ereksiyon

sesinin boğuk tonuyla acıyla şişti. "Neredesin?"

Ani sorusu onu şaşırtmış gibiydi. Arka planda, bir kapının tıklanarak kapandığını duydu.

"Hayden'ın dairesi. Aslında banyosunda kilitli. Neden?"

Tanrıya şükür. Fotoğrafi kimin çektiğine dair söylenmemiş sorusunu yanıtlamıştı. "Siz gönderin

Mets forması giymiş bir *Playboy forması* gibi görünen bir resmin var ve bana sorman gerek

Neden?"

"Bahis, bahistir." Yumuşak bir nefes verme. "Ayrıca pes edip beni araman için gönderdim."

"İşe yaradı." Daniel inledi, o kadar inanılmaz bir şekilde açıldı ki zar zor cümleler kurdu. Olanaksız

direndi, uzandı ve elinin topuğunu ağır uyarılmasına karşı ovuşturdu. "sen neydin

o resimdekini mi düşünüyorsun?"

"Sen," diye titrek bir sesle cevap verdi, "ve ben."

"İyi bebeğim. Ne yapıyorduk?"

Nefesi kulağına daha hızlı geldi. "Zamanı düşündüm... merdiven boşluğunda olduğumuz zamanı

hastanede. Sadece bu sefer..." Tereddüt etti.

"Bu sefer ne?" Daniel ısrar etti. "Söyle bana."

"Durmadık. Bu insanlar aşağıda tartışmaya başladığında. Devam ettik."

İsa. Daniel, sözlerinin ardındaki kısıtlama eksikliğine inanamadı. Onun kızı olmak için bir şey vardı

toplum içinde kötüydü ve bu onu çok mutlu etti. Hayatında hiç bu kadar ateşli ve hazır olmamıştı. bu

ihtiyaç çok acil arttı. Çok ısrarcı. Bekleyemedi. Parmakları sineğinin fermuarına kapandı

ve onu aşağı çekti, basınç düşerken dişlerini gıcırdatmasına neden oldu ve aralarında hiçbir engel kalmadı.

kendisi ve eli. Eşzamanlı ıstırap ve mutluluk karşısında alt dudağını ısırarak kendini okşadı.

"Hala o ince beyaz külotu mu giyiyorsun?"

"Evet," Öykü nefes aldı.

"İyi. İçeri uzanmana ve benim için klitorisini sevmene ihtiyacım var. Yavaşça, benim yaptığım gibi." Daniel yumuşak bir ses duydu

hattın diğer ucunda inilti. Kendi elinin hızını artırdı. "Bu nasıl hissettiriyor,

muhteşem?"

"H-yaptığın zamanki kadar iyi değil."

Gözleri sımsıkı kapandı. "Daha sonra telafi edeceğim. Söz veriyorum." Vücudunu zaten hissedebiliyordu.

salıverilmesini talep etti ama o geri çekildi. Onunla sınırı aşana kadar biraz daha.

"Şimdi söyle bana, ben sana merdiven boşluğunda ne yaptım? Seni becerdim mi bebeğim?"

"Evet."

"Ama önce başka bir şey yaptım, değil mi?" Nefesi sorusunu yanıtladı. "Sanırım beni hayal ettin

uyuklarınız arasında diz çökün. Bana haklı olduğumu söyle."

"Haklısın. nasıl..."

"Nasıl bildim? Oh güneş ışığı, vücudun hakkında çok şey biliyorum. Örneğin, hala olduğunu biliyorum

İstediğim gibi kendini okşuyordun ama şimdi içinde iki parmağa ihtiyacın var."

"İstiyorum. Ben istiyorum..." Sinirli bir hıçkırıkla sözünü kesti.

"İzin mi istiyorsun? Ona sahipsin." Öykü sızlandı ve kendi parmaklarının

onun kaygan sıcaklığında derinlere inen yeri. Boğazından bir hırıltı çıktı. o sürmez

daha uzun. "Merdiven boşluğunda dizlerinin arasına diz çöktüğümde, bacaklarını benimkinin üzerine örttüm mü?

omuzlar ve seni geniş mi itiyor?" Cevabını bekleyemedi. "Evet, yaptım bebeğim. seninkini görmek istedim

güzel kedi."

Daniel, Story geldiğinde telefonu dinledi, onun boğuk iniltileri onu kırılma noktasının ötesine itiyordu.

puan. Kendini, karanlık merdiven boşluğunda başını kalçaları arasında kilitli, sallarken hayal etti.

orgazm ağzına karşı. Sonunda kendi serbest bırakılması geldi, elinde sıcak ve kalındı. gidiyor gibiydi

sonsuz kadar, Story'nin kulağındaki boğuk çılgınlıklarıyla uzadı.

Aynı anda hem parçalandığını hem de yeniden inşa edildiğini hissetti. Az önce telefonda sevişmişlerdi ama asla

kendini bir kadına daha yakın hissetmiş miydi? Onu tutmak, o iyileşirken göğsünün inip kalktığını hissetmek için can atıyordu. İle

boynunu öp ve onun hassas teninin altında hızla atan nabzını hisset.

hızlandırdı. Ona gülümser ve yaptığı o sevimli şekilde ellerini boynunun arkasında kilitlerdi.

Düşünceleri hızla çarpan kalbini sakinleştirmek için hiçbir şey yapmadı.

Daniel sonunda telefonu kulağıyla omzu arasına sıkıştırarak kadar iyileşti ve telefonu temizledi.

kendisi kapalı. Dikkatlice pantolonunun fermuarını çekerken, nasıl olduğunu hatırlayamadığını fark etti.

konuştuklarından beri çok zaman geçmişti. "Hikaye, orda mısın?"

"Mmm-hmm," diye yanıtladı uykulu bir şekilde.

Rölyef onun içinden geçti. "Seni görmem gerek." Karşı taraftan bir tıkırtı duydu. birinin ses, Hayden muhtemelen bir şeyler bağırdı.

" *Dışarı çık* ," diye seslendi Story ona cevap vermeden önce. "Bu gece yapamam. birkaç dakika sonra gidiyorum

Hayden ile çıkmak için dakikalar. Ailesi Soho Grand'da bir parti veriyor."

Onsuz bir geceyi daha geçiremezdi. "Hayden'a geleceğimi söyle."

Bir kapının açıldığını duydu, ardından Story'nin bir kez daha yumuşak sesi. Hayden, Daniel geleceğini söylüyor.

"Uh, çok fazla bilgi," diye yanıtladı arkadaşı.

Partiye geliyorum , seni göt."

" *Ah . İyi. Anneme onun adını listeye yazdıracağım."*

Hikaye sonunda tekrar hatta geldi. Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu ve kendi ağzı kıvrıldı.

yanıt olarak yukarı. "Tamam Daniel. Birazdan görüşürüz."

"Bekliyoruz, güneş ışığı."

On Yedinci Bölüm

Story, mum ışığıyla aydınlatılmış zarif Kulüp Odasının cilalı çubuğuna yaslandı ve birinin gelip gelmeyeceğini merak etti.

Çıplak ayakla gitmeye karar verip vermediğine dikkat edin. Ödünç aldığı dört inçlik topukluların verdiği acı

Hayden, kendisini ve iki kişiyi içeren çok hoş bir sohbetten dikkatini dağıtıyordu.

genç kadınlar, Hayden'ın tanıdıkları. Tabii ki, vardığında Hayden'a el konmuştu.

annesi tarafından odadaki her uygun beyefendiyle tanıştırlacak ve Story'yi kendi haline bırakacak

cihazlar.

Cora ve Allison adındaki kadınlar, onu evlerine dahil ettiklerinde hoş bir şekilde şaşırmıştı.

Bardaki sohbetten ve iki martiniden sonra, hafta sonu öğle yemeği için onlarla buluşmayı kabul etmişti.

Hâlâ New York'ta olsaydı, yani. Jack'in doktoru bu sabah onu aramış ve haberleri iletmişti.

babasının iki gün içinde taburcu olacağını söyledi. Jack'i yerleştirme ve geri dönme kararı

California bu sabah Daniel ile yaptığı önceki telefon görüşmesine kadar çok netti.

Uçağa binip uçup gitme kararı artık o kadar net görünmüyordu.

Sesini bu kadar uzun süre duymadıktan sonra, duyduğu ezici rahatlama hissini inkar edemedi.

sadece onunla konuştuğunu hissetti. Ondan sonra olanlar... şey, hala kendi başına inanamadı.

utanmazca davranış Onu bu gece görme düşüncesiyle, içinde heyecan dans etti.

gözlerinde sadece saatler önce yaptıklarının bilgisi. Acele etmesini diledi.

Story, New York'ta ne hissettiğini iddia ederek bir dakikasını daha boşa harcamak istemiyordu.

Daniel, sadece ayrılığının yol açtığı duygusal kargaşanın bir ürünüydü. Hiç böyle hissetmemişti

daha önce başka biriyle bağlantı kurdular ve daha yeni tanışmışlardı. aralarında ne gelişecek

biraz zaman verdi mi?

Beyzbol maçı gecesi ona tek kadın tipine benzemediğini söylemişti. Eğer o

şimdi ifadesini geri alabilirdi, alacaktı. Bir, çünkü acıyı düşünmeden edemiyordu.

kelimeler ağzından çıkarken yüzüne. İki, çünkü *hiçbir* ilişkinin garantisi yoktu.

Bu gerçeği, güvenli oynayarak ve aynı şeyi yiyen dar kafalı bir doktorla çıkarak öğrenmişti.

hayatının her günü sıkıcı bir öğle yemeği.

Daniel ona zarar verebilir. Onları denemeyi kabul ederse, duygusal bir risk almış olacaktı.

Ancak alternatif, duygularını göz ardı etmek ve bir korkak gibi kaçmaktı. Ve o

korkak olmayı bitirdi.

Önümüzdeki iki gün boyunca, Jack hastaneden çıkana kadar, kendisine şu durumu düşünmesine izin verecekti.

fikir. Story, Daniel'in onu ikna etmek için yapacaklarını hayal etti ve yanaklarının ısındığını hissetti.

Allison kaşlarını kaldırdı. "Eh, bu konuşmadan açıkça daha ilginç bir şey

zihninde devam ediyor. Sınıfın geri kalanıyla paylaşmak ister misin?"

Hikayenin kızarması derinleşti. Ne tartışıyorlardı? Onun isyankar düşüncelerinde kaybolmuş,

konusmayı takip etmeyi unuttum

"Bir kadını böyle utandıran tek şey vardır." Cora güldü. "Bir adam."

Gülümsemesini saklamak için martinisinden bir yudum aldı. Onun önünde, Allison ve Cora'nın içkileri yarı yolda durdu.

ağızlarına. Gözleri sağ omzunun hemen ötesindeki bir şeye odaklanmıştı.

giriş. Bardaki diğer birkaç kadın kendi konuşmalarına ara verdiler. Story onun etrafında hissetti

oda vardiyasındaki enerji ve Daniel'in geldiğini biliyordu.

İçkisini bara koydu ve döndü. Fuayenin hemen içinde durdu, spor ceketini verdi.

ona odaklanmış bir görevli, açgözlü kahverengi gözlere. Bir anda, sıcaktan patladığını hissetti. Farkındalık yarıştı

onun derisi boyunca. Bol elbise aniden çok dar geldi, teniyle temas ettiği her yer

karıncalanma ve sinir uçları boyunca şok dalgaları gönderme. Boğazı kurudu. Nabızı atıyordu.

Fuayede ona gitme dürtüsüyle savaştı. Bir yere gidebilmeleri için onu kapıdan geri itin.

ve yalnız ol.

Daniel gömleğinden parlatılmış ayakkabılarına kadar tamamen siyah giyinmişti. Bir şekilde bakmayı başardı

duştan yeni çıkmış ve aynı zamanda biraz kirli, çenesini kaplayan bir günlük pislik.

Barda ona doğru yürümeye başladığında o kadar şehvetli bir amaçla hareket etti ki Story bir kadın gördü.

barda kendini havalandırmaya başla. Aç görünüyordu. Kararlı görünüyordu. Ve onun için oradaydı .

Bardan içkisini aldı ve boşalttı.

Bakışlarını ondan ayırmadan elini tuttu ve dudaklarına götürdü. öpmek yerine

parmak boğumları, beklediği gibi, elini çevirdi ve ağzını açıp içini öptü.

bilek. O zaman, Allison ve Cora'nın arkasından nefeslerinin altından inlediklerini açıkça duydu. Daniel

hiçbir tepki göstermedi, onun dışında hiçbir şeye kayıtsız görünüyordu.

"Seni özledim," diye fısıldadı bileğine doğru.

Ben de seni özledim, dedi Öykü nefes nefese.

Daniel elini ağzından indirdi ve aralarında tuttu. "Yaptın mı? Bir süre için orada, o kadar emin değildim."

"Beni istediğin zaman arayabilir ve kendin öğrenebilirdin."

Parmaklarıyla oynadı. "Şimdi buradayım."

"Farkettim." Güldü. "Diğer herkes de öyle."

Yine de gözlerini kaçırmadı, dudaklarına karşı yumuşak bir şekilde konuşmak için daha da yaklaştı. "Sadece fark etmeni istiyorum

ben. Ve seni fark eden tek kişi olmak istiyorum. Görünüşü inanılmaz derecede zorlaştırıyorsun

bu gece yaptığın kadar güzel."

Ayaklarım ağrıyor, diye mırıldandı.

Güldü ve dudaklarını öptü, geri çekilmeden önce orada kaldı. "Daha iyi hale getireceğim." Onun sesi

daha derine inmişti ve Story karnında karşılık veren bir çekim hissetti.

"Daniel?"

"Evet Öykü?"

"Şimdi gidebilir miyiz?"

Dudakları seğirirken, Hayden bara yanaşıp hüsrana uğradığı sırada cevap vermeye başladı.

nefes. "Yemin ederim, annem sırf beni almak için görücü usulü evliliği geri getirmek için dilekçe verecek.

otuz yaşıma gelmeden sunağa."

Daniel, arkadaşı tarafından eğlenmiş görünerek barmene işaret etti. "Merhaba Hayden."

"Merhaba Daniel." Hayden, birleşen ellerine baktı, sonra Daniel'e döndü. "Yani sanırım bu artık telefon arkadaşı olmadığımız anlamına mı geliyor?"

Öykü kaşlarını çatarak aralarında bir bakış attı. "Telefon arkadaşları?"

Hayden, Daniel'in rahatsız edici ifadesine güldü. "Rahatlamak. Bence aradığın gerçeği Story'yi kontrol et muhtemelen sana puan kazandıracaktır."

Hayden'ın sözleri kayda alınırken, gergin görünen Daniel'e baktı. "Bunu sen mi yaptın?" O bir kez başını salladı, sonra barmenden bir içki ısmarlamak için döndü. Hayden'a döndü. "Neden

bana söylemedin mi?"

Daniel'e doğru başını salladı. "Geceleri tek başına dışarı çıkmadığından emin olmak istedi.

Onun bu kadar aşırı korumacı olmasını seveceğini düşünmemiştim."

"Yanlış."

"Biliyorum. Çok yanlış. Ama söz verdim."

"Bir dahaki sefere lütfen sözünüzü bozun."

Hayden ciddileşti ve koluna dokunmak için uzandı. "Hikaye, o gerçekten iyi bir adam. oraya izin verme

bir dahaki sefere ol. Peki?"

"Bunu düşünüyorum."

Arkadaşının gülümsemesi tekrar yerini aldı. "İyi. Toprak ana, dışarı." Taze içeceği aldı

Daniel onun önüne kaymış ve onları selamlamıştı. "Görev çağırıyor. Siz çocuklar iyi olun."

"Teşekkürler, Hay." Arkadaşı göz kırparak kalabalığın arasında gözden kayboldu. Öykü bir yudum aldı.

Daniel ona içki ikram etti ve kenardan ona baktı. Yakışıklı dış görünüşünün altında, yorgun olduğunu görebiliyordu, ağzının etrafındaki çizgiler her zamankinden daha belirgindi. "Eğer istersen

Bana bak, daha yeni gelmeliydin."

Daniel ona bir bakış attı. "Gelirsem ne olacağını biliyorsun. mağlup olurdu konuştuğumuz şeyin amacı."

"Sonra ne değişti?"

"Benimle gel," dedi hafif bir tereddüitten sonra.

İçkisini aldı, bara koydu, sonra onu kalabalık odadan terasa doğru götürdü.

Çift kapıdan ılık gece havasına girdiklerinde, diğer bir çift odayı işgal etti.

taş balkonda sigara içiyordu ama sigaralarını bitirip bir an sonra içeri döndüler. Daniel onu dövme demir bir sıraya doğru yönlendirdi ve oturdu, sonra kucığına çekti. Öykü kollarını sardı

boynunun etrafında.

"Merhaba," diye fısıldadı. "Bunu gerçekten daha önce telefonda mı yaptık?"

"İnanılmaz derecede canlı bir rüya değilse," diye yanıtladı kuru kuru. "Ben bunlardan çok yaşadım

son zamanlarda başroldesin."

"Senin varmi?" Öykü öne eğildi ve dudaklarını yumuşak bir şekilde öptü. "Bana fikrini neyin değiştirdiğini söyle

uzak durmakla ilgili."

Daniel içini çekti. Aşağı uzanarak onun yüksek topuklu ayakkabılarını çıkardı ve bir kenara koydu. Eli geri döndü

bir an sonra başparmağını ağrıyan ayağının kemerinde sıkıca gezdirmek için. Aksiyondan ürktü ve ne kadar iyi

Story utanç verici bir şekilde yüksek sesle inledi.

"Bu nasıl hissettiriyor?"

"Sanki dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun."

Daniel güldü. "Durmamı mı istiyorsunuz?"

"Tanrım hayır. Eğer durursan seni öldürürüm."

Bir an ezberliyormuş gibi yüzünü inceledi, sonra ifadesi ciddileşti. "Sen

Uzak durma konusundaki fikrimi neden değiştirdiğimi bilmek istedim." Uzaklara baktı. "Oldukça basit. Hasta

seni nasıl alırsam alayım."

Daniel'in başparmağı ayağının çevresinde dolaştı ve o zevkle dudağını ısırdı. "Anlam?"

"Yani, seninle geçirdiğim zamanın bir dakikasını daha boşa harcamayacağım. son beş gün cehennem oldu." Elini bileğini kavramak için yukarı kaydırды ve delici bakışları bir kez daha onunkıyla buluştu.

"Bu gece benimle eve gel."

"Sormana bile gerek yok," diye mırıldandı.

"Evet ediyorum. Seni asla hafife almam." Diğer ayağına geçti, gülerek

gözleri kafasına döndü. "Artık zayıflığını bildiğime göre, belki seni buna ikna edebilirim.

ücretsiz ayak masajı vaadi ile Doğu Sahili'nde kalın."

Sonunda pes etti ve dudaklarından bir zevkin kaçmasına izin verdi. "Sadece işe yarayabilir."

Devam etmeden önce eli bir saniye dondu. "Beni kızdırma."

"Üzgünüm." Eliyle yüzünü kendine çevirdi. Dilinin ucunda asılı kaldı ki

New York'tan ayrılma konusunda pek emin değildi ama tereddüt etti. Daniel, beni eve götür. İçin

Bu gece, gitmiyormuşum gibi yapalım ve dünya kadar zamanımız var."

Onu düşündü. "Bunu yapabileceğimden emin değilim ama deneyeceğim. Senin için."

Ayağa kalktı ve yüzünü buruşturarak ayakkabılarını giydi. "Hayden ve ona veda edeceğim. anne. Barda görüşürüz."

Tanıdık bir açlık gözlerinde dönüyordu. "Acele etmek."

Öykü başını salladı ve hızla uzaklaştı. Beş dakikalık aramanın ardından Hayden ve annesini buldu.

bir şezlongda oturmuş, yaşlı bir beyefendiyle derin bir sohbete dalmış, arkadaşının gözleri adeta

can sıkıntısından sırtmak. El sallayarak işaret etti.

"Hey, çıkıyoruz." Eğilip Hayden'ı yanağından öptü. Annesi duraksadı

ama Story'yi onaylayarak başını salladı. "Her şey için teşekkürler. seni arayacağım yarın."

"Tabi tabi. Sen Bay Harika'yla kafayı sıyrırken beni burada çürümeye bırak."

"Seni seviyorum."

"Malısın." Ona bir itme verdi. "Hoşçakal."

"Hoşçakal." Barın yönüne dönerek kalabalığın arasında Daniel'in uzun suretini aradı ve

Onu barda dururken biriyle konuşurken gördüm. Yaklaşınca bir kadının yanında durduğunu gördü.

Yeterince Daniel'e karşı fırçaladı. Kadın, esmer ve söğütlü, biraz

Story'den daha eski. Straplez beyaz kokteyl elbisesi içinde havalı ve mükemmel görünüyordu. Süslü otel gibi

partiler onun günlük gündeminin bir parçasıydı.

Daniel'in yüzünü göremeyerek, kadının elini gömleğinin önünden aşağı doğru koştüğünü izledi.

ona cilveli bir şekilde gülümsüyor. Story kalbinin midesine battığını hissetti ve gözlerinden yaşlar fişkırdı.

Ama bir şey onu daha da yakınlaştırdı. İçinin oyulduğunu hissederek, kenara çekildi.

bir grup kadın ve Daniel'in yüzü göründü. Gözleri kadında değil, öfkeyle

odayı taramak. Onun için? Rahatsız görünüyordu, kadından uzaklaştı ve

Story'nin duyamadığı bir şey.

İkisi çok yakın dururken güzel bir çift oldular. O zaman Story için acı verici bir şekilde bariz hale geldi.

geçmişte bir noktada samimi olmuşlardı. Bilgi mideme bir yumruk gibi geldi.

Bunlar normalde çıktığı türden kadınlar , diye düşündü. Fisher'ın bıraktığı aynı tür kadın

benim için. Şık, iyi bağlantılı... güzel. Bir topuklu ayakkabıdan daha uzun süre yüksek topuklu ayakkabılarla zar zor ayakta durabiliyordu.

saat. Şimdiye kadar Story, Daniel'in fetihleri olarak hayal ettiği kadınları fark etmemişti.

kötü boya işleriyle gürültülü ve değersiz. *Bunun* yerine kadınları kendine çekeceğini bilmeliydi .

Fisher için bilinçsizce rekabet ettiği kadınlar. Ve şimdi Daniel. Sadece bu sefer,

Kaybederek hayatta kalabileceğini düşünmüyordu.

Her içgüdü ona dönüp kaçmasını söylüyordu. Gördüklerinden kaç. Kaliforniya'ya geri dön

ve bunların hiçbiri yaşanmamış gibi davran.

Ama sonra Daniel'in gözleri onunkilerle buluştu, derinliklerinde titreşen bir düzine duygu. Rahatlama, arzu, özür,

korku. Ve sonra, kısa bir an için utanç gördü. Utanç değil sanki davranmış gibi

Uygunsuz. Hayır, onu gördüğü için daha rahat olamazdı. Büyük olasılıkla, ihtiyacı bile vardı

beyazlı kadından kurtarmak. Geçmişte yaptıklarından dolayı utanç okudu. onun tutumu

Görmemesi gereken bir şeye tanık olmak.

Bu aklını başına getirdi. Kararı bilinçli olarak vermiş olsun ya da olmasın, Daniel'i

onun zihninde çok daha önce. Onun için bir anlamı vardı. O da ona ait olmak istiyordu. Ve

cehennemde bir şansları varsa, daha kalın bir cilde sahip olması gerekiyordu. Bu muhtemelen son kez olmayacaktı

geçmişinden bir kadın ortaya çıktı, ama şimdi yapmayı seçtiği şey, onu nasıl ele alacağını belirleyecekti.

gelecek. Ya ağlayarak kaçabilirdi ya da gidip erkeğini alabilirdi. İkincisini seçti.

Derin, güçlendirici bir nefes alarak onlara doğru yürümeye başladı. Daniel bir kolunu uzattı, gözleri yalvarıyordu

anlamak için.

"İşte burada. Bu benim-"

"Kız arkadaşı. Hikaye." Gülümsedi ve elini esmer olana uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Kadın görev bilinciyle Story'nin elini sıktı ama gülümsemesine karşılık vermedi. "Vay. Daniel Chase'in bir

kız arkadaşı. İnanmadım açıkçası. Bir çeşit madalyayı hak ediyorsun tatlım."

Güzel bir kıyafetin klas anlamına gelmediği ortaya çıktı. "Madalyaya ihtiyacım yok. Onu yakaladım . " o uzandı

ve Daniel'in elini tuttu. Gözleri buluştu, onunki şaşkınlık dolu bir minnetle doldu. "Eve gitmeye hazır,

iz karışımı?"

"Hazır ol, güneş ışığı."

Onsekizinci Bölüm

Daniel, trafiğe girip çıkarken taksinin deri koltuğunun karşısından Story'yi izledi.

FDR Sürücüsü. Penceresini indirmiş, ılık gece havasının içeri girmesine ve sarı saçlarını savurmasına izin vermişti.

yüzünün etrafında. Sokak lambaları altından geçerken kısa bir süre için onu aydınlattı ve ona ışık parıltıları verdi.

yüzü karanlık takside.

Partiden ayrıldığından beri konuşmamışlardı ama neyse ki birleşen elleri koltuğa dayamıştı.

onların arasında. Barda geçmişiyle yaşadığı talihsiz karşılaşmadan beri onu bir kez bile bırakmamıştı.

Daniel bir can simidi gibi parmaklarını kavradı. Basit bağlantı olmadan, yapabileceğini hissetti

her an ortadan kaybolmak.

Kendisine yürütmeyi durdurma kararı verilmişti. Onu görmenin onun için ne kadar zor olduğunu biliyordu.

Belli ki yattığı biriyle. Story'yi eski bir erkek arkadaşıyla görseydi asla

daha büyük adam olacak kadar uzun süre kıskançlığı yutabildiler. Özellikle yüz­süzse prick ona dokunmaya cüret etti.

Kadının geri çekilmesini talep etmesine rağmen, sözlerini tamamen göz ardı etmişti. Baraka aslında şaka yaptığını düşünerek ona güldü. Ve gerçekten onu suçlayabilir miydi? O hatırlamadı

birliktelikleri ne zaman ve nasıldı , ama muhtemelen onun eve birlikte gideceğini varsaymaya hakkı vardı.

ona, soru sorulmadı. Onun ne kadar büyük ölçüde değiştiğini bilemezdi. o tek kadın her düşüncesini ve eylemini yönetti.

Kibar olmak için her türlü girişimden vazgeçerek uzaklaşmanın eşiğine gelmişti. o yapmadan önce

hamlesini yapınca Story'nin onları izlediğini gördü ve "İşte bu. Bitti. bunu becerdim başlamadan ve bu süreçte onu incitmeden önce."

Kaçınılmaz olarak dönüp asansöre koştığında onu yakalamanın en hızlı yolunu tartışırken, onun yerine dalıp onu talep ettiğinde şok olmuştu. *Madalyaya ihtiyacım yok. Onu yakaladım* .

Daniel yüz yıl yaşasaydı o anı asla unutmazdı. Bir dakikalık boşluk içinde,

mümkün olan en düşük yaşam formu gibi hissetmekten dünya şampiyonu olmaya gitmişti. Birisi kim

ona layık olabilir. Ona alışık olmadığı bir şekilde *istendiğini hissettirmişti*. Şimdi o

kendisinden kız arkadaşı olarak bahsederken, bunu her gün duymadan nasıl yaşayabileceğini bilmiyordu. Yaptı

onun bir seçeneği var mı?

Story şimdi ona doğru döndü, saçları güzel yüzünün etrafında dalgalandı ve ışıklar içinde dans etti.

gözler. Dudakları geniş, güven verici bir gülümsemeyle gerildi ve Daniel'in kalbi tekme atmadan önce tekme attı.

göğsünde daha hızlı adım.

Bu kıza aşık olmuştu. Farkındalık aynı anda hem acı hem de mükemmellik gibi geldi.
insanlar nasıl yaşar

hayatları her gün böyle mi hissediyor? Bir sonraki nefesin başka birininkine bağlıymış gibi mutluluk? O işkence ve cennet, hepsi yasak bir pakete sarılmış.

Ve seni terk edecek.

Bundan daha iyisini bilmiyor muydu? Çocukluğu ona bir şey öğrettiyse, o da o *isteksizlikti*.

bir şey kaçınılmaz olarak hayal kırıklığına yol açtı. Her nasılsa o ders onu tamamen terk etmişti.

Story'ye geldi çünkü onu vücudundaki tüm lanet kemiklerle istiyordu.

Daniel'in yüzündeki her düşüncüyü okuyabileceğinden emin olan Daniel çabucak arkasını döndü. beyannameler

ağzından fırlamakla tehdit etti, ama bunun çok erken olacağını biliyordu. Öykü öyleymiş gibi davranmak istedi

Jack iyileştiğinde ayrılmayacaktı. Sanki bu gece aralarında normal bir geceymiş gibi. Ve

partide onun için yaptıklarından sonra, ondan istediği her *şeyi yapacaktı*. ifşa ederse

ona karşı duygularının ne kadar derine indiği, onu kendinden uzaklaştırabilirdi.

Elini sıktı. "Ne hakkında düşünüyorsun?"

Bir bilseydi. "Partide kaçmanın eşiğindeydin. Yüzünde gördüm.

Fikrini ne değiştirdi?" Story uzun süre cevap vermeyince Daniel onu karşılamak için döndü.

ciddi gözler.

"Sen," diye yanıtladı basitçe.

Taksi daha sonra binasının önünde durdu ve onu düğümün etrafında konuşmak zorunda kalmaktan kurtardı.

boğazına takıldı. Şoföre parasını ödedi ve dakikalar sonra apartman kapısının önünde durdular. BT

boyunca onun varlığını dilemekten başka bir şey yapmadığı halde onun orada olması gerçeküstü hissettiriyordu.

hafta.

İçeri girdiklerinde Daniel girişte durup Story'nin evinin etrafında dolaşmasını izledi.

oda. Bu daire, akademiden mezun olduktan sonra ilk kalıcı evi olmuştu. o

mobilyaları, kilimleri ve fotoğrafları tam olarak istediği yere yerleştirdi ve alanı acımasızca korudu

kendi diyebileceği bir yere sahip olmanın takdiriyle temiz. Hep istediği ama asla

beklenen. Hikaye gibi bir şey. Şimdi, gördüklerini beğendiğini umarak, onun gözlerinden görmeye çalıştı.

Daniel, onun eli kanepenin arkasında gezinirken izledi. O eli üzerinde istedi, başladı

karnının üzerinde ve aşağı doğru iniyor. Onun dairesinde olması, eşyalarının arasında dönüyordu.

onu. Dikkatini ondan çekmeden, kaç tane olduğuna dair hızlı bir zihinsel hesaplama yaptı.

ona sahip olabileceği yüzeyler. Ellerini pencere pervazına koyup öne eğildiğinde

nehre bakmak için elbisesi kalçalarının arkasına kadar uzanıyordu. Dilini sertçe ısırdı

sızlanmaktan sakının.

Story, enerjisindeki değişimi hissetmiş olmalı, çünkü kadın pencereden döndü. diye düşündü

gözleri onun yüzüne inerken nefesinin kesildiğini duymuş olabilir. "Güzel bir manzara."

"Çarpıcı," diye onayladı Daniel. Anahtarlarını mutfak tezgahına attı ve ona doğru yürüdü. "Ne

geri kalanı hakkında?"

Etrafa baktı. "Bir ev gibi hissettiriyor. Sanırım duvarda Mets flamalarını görmeyi bekliyordum. Veya

belki poker oynayan köpeklerin bir tablosu."

"Ah, bende bir tane var. Yatak odasında." Kolay kahkahası onu sardı. Ona dokunmak olamazdı

daha fazla bekle. Daniel onu belinden kavradı ve pencere pervazına kaldırdı,

elbise bacaklarına tırmandı ve onları neredeyse tamamen çıplak bıraktı. Elleri aşağı kaymıştı

pürüzsüz uyluklarının dışında, dizlerinin üzerinde ve ayaklarına kadar. Topuklarını çıkardı ve izin verdi

Yere düşüyorlar, o rahatlayarak inlediğinde gülüyorlar. "Burada rahat etmeni istiyorum. Numara

nöbetimde ağrıyan ayaklar." Öne eğildi ve kulağının altındaki teni öptü. "Ve umarım yapmayacağım

Bu sefer seni bir kabusla uyandır."

Ona karşı sertleşti. "Daniel, kabus görmende sorun yok. Anladım."

Daniel'in elleri hareketlerini durdurdu ve onu incelemek için geri çekildi. Geçimini sağlamak için insanları okur.

Bu sözleri sesinde hafif bir aksaklıkla söyleme şekliyle ilgili bir şey onu uyarmıştı. "Ne anlıyor musun?"

İfadesi, büyük olasılıkla tepkisinden dolayı sempati ve endişe karışımıydı. "Biliyorum... ben kabusların ne hakkında olduğunu bilin. Kabustan sonraki sabah, Jack bir yorum yaptı.

seni rehine pazarlığına hazırlayan çocukluğun hakkında... ve merak ettim, yaptığın şeylerden sonra

dedi uykunda. Bu Jack'in hatası değil. Bu kadar uğraşmamalıydım."

Onun söylediği bir şeye odaklandı. "Uykumda ne dedim?"

Öykü tereddüt etti, uzağa baktı. "Nora. Nora adını tekrarlayıp duruyordun."

Her zaman olduğu gibi, üvey kız kardeşinden bahsetmesi sinir sisteminde bir sarsıntı yarattı. Hala düşündü

Nora her gün, ama adının yüksek sesle söylenmesi bir şekilde farklı hissettiriyordu. Hayatını yaptı

en büyük başarısızlık çok daha gerçek hissettiriyor. Ve artık Öykü biliyordu. Ya da günlerdir *biliyordu* . son parça

tamamen önünde durana kadar ondan saklanmayı başarmıştı.

savunmasız. Kadınlarla olan geçmişini, korkunç yetiştirilme tarzını biliyordu. Saklayacak hiçbir şeyi kalmamıştı

ondan. Yine de, tüm kusurlarını ve eksikliklerini bilerek, hala onunla birlikteydi.

Daniel'in bir sorusu daha vardı. Bunu sormaktan nefret ediyordu ama cevabı onun için fazlasıyla önemliydi.

o. Boğazındaki düğüm geri dönmüştü, ama bunun etrafından konuşmaya çalıştı. "Bana acıyor musun Öykü?"

O gece ikinci kez onu şaşırttı. "Numara. On altı yaşındaki çocuğa acıyorum. tabii ki

yapmak. Nasıl olmaz?" Öykü pencere pervazından kalktı ve ellerini onun göğsüne koydu. O bekledi

devam etmek için gözleriyle buluşana kadar. "Ama adama acımiyorum. Adam bir trajedi aldı ve

kendine amaç ver. Adam muhteşem."

Story'nin bildirisi göğsünde yandı. Tepki veremeyerek ya da duyguların akışıyla yüzleşemedi, battı

ellerini saçlarının arasına alıp öptü. Başı geriye düştü, dudakları onun ağzında tadını çıkardığı bir iç çekişle aralandı.

dil. Vücudunu kendi vücuduna yasladı, kıvrımlarını onun zıt sertliğine, sürüşe göre şekillendirdi.

onu ayakları üzerinde sallayarak onu zevk için dürttü. Elleri kalçalarını kavramak için kadının yan taraflarında gezindi,

onu kendisine doğru kaldırıp yatak odasına götürmek niyetindeydi, ama elleri çalışmaya başlayınca donup kaldı.

onun kemer tokası.

Ağzını yırttı. "Numara. Yatağında olmana ihtiyacım var."

"Olacaksın." Eli pantolonunun açıklığından içeri kayarken çenesini öptü. Daniel gibi inledi

eli ereksiyonunu buldu, parmakları onu sıkıca kavradı. Mükemmel bir şekilde. "Ama önce bir şeye ihtiyacım var."

Story onun önünde dizlerinin üzerine çöktüğünde Daniel nefes almayı bıraktı. yakalamaya çalışsa da

hafızasında, ona şişmiş bir ağız ve ağır kapaklı gözlerle baktığı görüntüsü,

onu durdurmaya çalıştı. "Bebğim, zorunda değilsin..."

Protestosu, germe horozunun alt tarafını kökten yavaşça yaladığında hızlı bir ölümle öldü

bahşış vermek için, o bunu yaparken gözleri zevkle kapandı. Onu durdurmak için sahip olduğu her niyet buharlaştı.

aklından çıkardı ve kendini zevke verdi. Ağzı onun etrafında kapandığında, bir hırıltı

boğazından fışkırdı ve teninden ter fışkırdı. Kendine hareketsiz kalmasını emretti ve

ona ne verdiyse onu aldı, ama kalçalarının bu kadar hafif dalgalanmasını engelleyemedi.

ağzının emilmesi.

Daniel'in düşünceleri birbirine karıştı, yavaş ilerleme ve duygularını iletme planlarını bulanıklaştırdı.

kelimelerle, sonra eylemlerle. Ona kendisinin farklı bir yönünü göstermek istemişti. Sevişmek

o. Vücudunun talepleri tarafından tamamen yönetilmediğini kanıtlayın. Ama ağzı onu sürüyordu

vahşi. Dudakları ve diliyle ona her dokunduğunda kendini tutma niyeti geriliyordu.

Uzanıp bir eliyle saçlarını yumrukladı. "Lanet olsun, hevesli küçük bir ağzın var."

Sözlerine cevaben, boğazının arkasından mırıldanarak sert adamın üzerine titreşimler gönderdi.

et. Daniel bu his karşısında dişlerini sıkmak zorunda kaldı. Kalçalarını birbirine sıkmasını izledi

ayaklarının dibindeki konumundan ve onun içinde kayma zamanı geldiğinde ne kadar ıslanacağını biliyordu.

Onu emerek bu şekilde elde ettiğini bilmek, onu iki kat daha tatlı yapacaktı.

Daniel midesinde tanıdık bir sıkışma hissetti. Kaslar gerildi, nefes sertleşti. Geliyor

ağız cennet olurdu, ama bencil olurdu ve kendisine bu onuru vermezdi. olarak değil

vücudunda bir gram ihtiyaç var olduğu sürece. Saçlarını serbest bıraktı ve ağzından kaydı,

Kaybın yasını o kadar çok hissetti ki, kendini onun pembe dudaklarının arasına itme dürtüsüyle boğuştu. Fakat

bir şekilde, onun ayağa kalkmasına ve kollarına almasına yardım edecek iradeyi buldu. Sonra o

döndü ve bilerek yatak odasına doğru yürüdü.

"Devam etmek istedim," diye mırıldandı boynuna karşı, hassas tenini öpüp ısırarak.

dişleriyle. "Neden beni durdurdun?"

Daniel bir iniltiyi bastırdı ve yatak odasının kapısını tekmeleyerek açtı. "Sana nedenini söyleyeceğim güzelim.

Çünkü sonunda amının tadına bakacağım ve bunu yaparken lanet olasıca ağrımak istiyorum. ben olduğumda

Bu gece senin içinde, bunu hak ettiğimi bilmem gerek."

Yatağının ayağına ulaştığında, onu ayaklarının üzerine bıraktı, sonra onu izlerken çabucak soyundu.

O soyulurken alt dudağını ısırды, mavi-yeşil gözleri istekle doluydu. Sonunda çıplak, uzandı elbisesinin eteğini tuttu ve ondan önce hiçbir şey olmadan durana kadar başının üzerinden çekti.

külot diye adlandırdığı beyaz bir kumaş parçası.

"Onları çıkarmak." Bir parmağını lastiğin içine soktu ve onun kalçasına çarpmasına izin vererek onu

sızlanma. "Onları tutuyorum."

Story, Daniel'in uzattığı eline görev bilinciyle yerleştirmeden önce malzemeyi bacaklarından aşağı kaydırды.

Dolabın önüne gelip onları en üst çekmeceye yerleştirirken, o camlı gözlerle onu izledi.

Kadına dönmeden önce şifonyerin üzerindeki kutudan bir prezervatif çıkardı ve sardı.

Daniel'in kalbi kulaklarında gürültülü bir şekilde çarptı. Yatakta yattığı önceki geceye geri döndü.

onu bu şekilde, yatağının ayakucunda çıplak, onu tatmin etmesi için çaresizce hayal ediyordu. gerçek uzak

herhangi bir fanteziyi gölgede bıraktı. Güzel vücuduna yayılan ay ışığıyla, sanki

rüyalarından doğruca adım attı. Ama bu sefer gerçektir ve onu memnun etmesini bekliyordu. bu

onun aracılığıyla kükredi sahip olması gerekir. Öldürürse bu geceyi hayatının geri kalanında hatırlayacaktı.

o.

Öne eğildi ve ağzını onunkilere sürterek parmaklarını kollarında gezdirdi. titredi

ve öpücüğün içine gömüldü, onun için arzuladığı şekilde eridi. Onunla alay etmeye devam etti

Yaklaşana kadar çıplak vücudunu tüy gibi okşadı, ellerine bastırdı ve tek kelime etmeden daha fazlasını istemek.

Daniel ellerini onun omuzlarına koydu ve önce onu yatağın kenarına itti.

uyuklarının arasında yere düşüyor. Beklenti onu sardı. O ilk günden beri

hastanede, onu tatmak için can atıyordu. Her titremeyi, her ağlamayı ezberlemek istiyordu.

Zevk. Sert elleriyle dizlerini genişçe ayırdı.

Nefesi kesildi.

Bir çabayla bakışlarını kadının kalçalarının birleşme noktasından, kusursuz, pembe uçlu kadının üzerine çekti.

göğüsleri gözleriyle buluşacak. "Bu ne?"

Story'nin elleri yorganını sıkıp gevşetti. "Hiç bir şey. Ben sadece... Ben asla..."

"Hiçbir zaman? Daniel'in zihni arzudan bir saniye önce sarsıldı, eskisinden bile daha güçlü bir şekilde çarptı.

onun vasıtasıyla. Onu ağzıyla talep edebileceğini bilerek, onu daha önce hiç kimsenin sahip olmadığı bir şekilde işaretle,

aynı anda onu alçalttı ve güçlendirdi. Geçen hafta ilk kez, gerçekten hissetti

onun geniş deneyimi için minnettar.

Daniel başını eğdi ve dizinin içini öptü. Aynı zamanda, elleri sıyırdı.

göbeği göğüslerine, başparmaklarıyla sert meme uçlarını taktı. devam etti

Gerginliğin vücudundan çekildiğini hissedene kadar metodik hareketler yaptı, uylukları bir kez daha gevşedi.

Onun teninin tadını çıkararak, diğer tarafa vermeden önce bir uyluğunun içini yaladı.

aynı tedavi. Kalçaları yatakta kıpırdamaya başladığında, daha fazlası için hazır olduğunu biliyordu.

Ellerini dizlerinin altında birleştirdi ve omuzlarının üzerine örttü. "Bebeğim, gideceksin

Bunun için sırt üstü yatmak istiyorum."

...

Daniel'in kara kafası uyluklarının arasına daldığında Story aynı anda hem gergin hem de sabırsızca izledi.

Bu fiziksel yakınlığın nasıl hissettireceğini hep merak etmişti. Şimdi sonunda yapacaktı

Bulmak. Daniel ile. Kaba sakalı hassas tenini kazıdığına başı bir iç çekişle geriye doğru eğildi.

göbek deliğinin hemen altında, midesinin istemsizce titremesine neden oldu.

Ağzı kalça kemiğine gitti, dişleriyle derisini sıyırdı. "Bu bronzluk çizgilerini bilmek

kıyafetlerinin altına saklanmak beni deli ediyor." Parmaklarıyla onu ayırdı. "Güneş var

başka her yere dokundu. Ama burada sana sadece ben dokunabilirim."

Story, dilinin ilk dokunuşunda boğazından bir inilti ile yatakta geriye doğru yığıldı. O

Küçük, dairesel hareketlerle klitorisini döndürmeye devam etmeden önce boğazında bir kahkahanın titrediğini hissetti.

Onun dili. Düşüncesizce kalçasını yataktan kaldırdı, çaresizce binayı rahatlatmaya çalıştı.

baskı yapmak. Elleri saçlarına daldı, onu daha da yakına çekip uzaklaştırdı. O oluşturmamış

karar vermek için iyi bir düşünce.

Geri çekildiğinde, inkarını haykırdı. "Beni izle. Gözlerini aç ve beni zevkle izle

sen, güzelim."

Emrettiği gibi yaparak, Daniel'in onu dillendirdiğini görünce içini ısıttı.

hassas et, sanki tüm sinir uçları alev almış gibi. Süremezdi. Bu şekilde çok hissetmek daha uzun kesinlikle onu öldürür. Sarsıntı uyluklarında başladı ve tam ortasından vurdu kıvranıp inleyene kadar işkencenin bitmesi için yalvardı. Karın kasları gergindi spazmlar onu ele geçirdiğinde, duygu saldırısına karşı. Utanmadan çığlık attığını duydu Daniel'in adıydı ama umursayamayacak kadar mutluluğa kapılmıştı.

Story, dizleri omzunun hemen üstüne gelene kadar bacaklarının yukarı ve geriye itildiğini hissetti. O zamanlar

Daniel, orgazmını uzatmak için hareketsiz ve derin bir şekilde tutarak, tüm vücudunu onun içine soktu. Onun ağzı

onunkinin üzerine indi, dili bir hırıltı ile ağzının içini yaladı. Hala güçlülerden titriyor ona verdiği salıverme, onu hevesle öptü.

Kalçalarını hareket ettiren Daniel hırlayarak geri çekildi. "Sen yokken ben nasıl zaman ayırabilirim ki?

sikimi saran lanet bir yumruktan daha mı sıkı?"

Onun içinde hareket etmesi için umutsuz olan Story, onu içinde kucaklayan kasları sıkılaştırdı ve

gözlerinin sımsıkı kapalı olduğunu görmekten memnundu. Acı dolu inilti onu heyecanlandırdı. "Alman gerektiğini kim söyledi

senin zaman? Hareket. *Şimdi*, Daniel." Kendi sesini güçlkle tanıdı.

"Bunu senin istediğini unutma." Daniel ereksiyonunun sadece kalın kafasına kadar çıkardı

onu yataktan yukarı itmeye yetecek kadar güçle ona geri dönmeden önce vücudunun içinde kaldı,

başlığa doğru. Ayak bileklerini boynuna kilitledi ve parmaklarını parmaklığın etrafına doladı.

kaldıraç için. Tekrar çığlık atmamak için dudağını ısırды, yapması gereken sınırlı hareketi kullandı.

ilerlemelerini kalçalarıyla karşıla.

"Daniel. Daniel, *lütfen* ." Bir kez daha inşa ederken o lezzetli karıncalanmayla savatı.

bunun için çaresizlik içinde. Boğazdan bir çığlık atarak döndü ve dilerini pazısına geçirdi.

" *Siktir evet* . Isır beni güzelim. Tüm vücudumu işaretle. Herkesin kime ait olduğumu bilmesini istiyorum.

Kime zor geliyorum. Sadece sen, k. Sadece sen."

Kalçalarının arasındaki et onun etrafında dalgalanırken inleyerek ayrıldı. Daniel onu drd

başını boynuna gömdü ve kendi serbest bırakılmasını, kalçalarını talep ederken adını defalarca tekrarladı.

Titremeler geçtikten sonra bile ritmik olarak pompalamak.

Hayatı boyunca hiç bu kadar bitkin ve enerjik hissetmemiti. Az önce yaptıklarından sonra, mümkün olduğunu bilmediğ bir şekilde birbirleriyle bağılantı kurmak, değıtiğini hissetti. Farklı. Hala

aynı kadın, ama yeni bir farkındalıkla. Bu gece, gemiindeki eytanlarla yzletiler ve geldiler.

diğ tarafta daha güçlü. Bireysel olarak ve... birlikte. Evet beraber. yanında istedi

Herşeyden dahafazla.

Zamanı geldiğinde kendi sırlarını Daniel'e verecekti. Kendi olmasına nasıl izin vermişti

İlişkide olması gerekenden çok daha uzun süre kalan Fisher tarafından her yere yürüdü. olmadan

Daniel'in onu yargılamayacağını biliyordu. Onu teselli edecek ve teselli edecekti. O bile yoktu

bunu sorgulamak için.

u anki mutlu durumunda, yatakta zıplamak ve ona duygularını haykırmak istedi.

dinleyecek kimse. Bu Tom Cruise için pek iyi sonulanmamıtı. Güvenli oynamak daha iyidir ve

plana sadık kal. Bu gece normal bir ifttiler ve büyük kararlar alınmasına gerek yoktu. Olsa bile

kalbi zaten onları onun için yaratmıştı.

Uzun dakikalar geçti, Daniel'in ağır bedeni onu yumuşak yorganın içine indirdi. nefeslerini tuttular. Sonunda, onu ezdiğini fark etti ve ondan kendi tarafına geçti.

Öykü titrek bir nefesi tavana doğru üfledi. "Kanka."

Yanında, Daniel'in vücudu sessiz kahkahalarla sarsıldı. "Gerçekten az önce bunu mu söyledin?"

Yüzünü ona doğru uzatan kedi gibi bir esnemeyle ona doğru döndü. "Kaliforniya'da ahbap kelimesi

binin üzerinde farklı anlam. *Dostum* , Duuuuuude, Ahbap! Her şey tonunuza bağlı."

"Tamam. Yani bu durumda, anlamın neydi?"

"Söyleyemedin mi? Sana olabilecek en büyük iltifatı ödedim." Daniel güldü ve

onu yakınına çekti, burada vücudunun sıcaklığına sokuldu. Bir süre sadece sessiz kaldı ve merak onu alt edene kadar parmaklarının omurgasını okşamasından zevk aldı. "Ben oldum

Sana bir şey sormak anlamında. Resimli mesajımı aldığınızda daha önce neredeydiniz?"

Daniel eğilip kulağını ısırıldı. "Üniformalarla dolu bir sınıfta ders veriyorlar. bende yoktu seçim ama onları erken görevden almak. Muhtemelen yarın bununla ilgili bir açıklama yapacağım."

Öykü, ağzından çıkan kahkahayı tutamadı. Onu bir demet çekmeye çalışırken hayal etmek Kafası karışan polis memurları bir sınıftan çok mizahi bir görüntüydü.

Daniel onun ifadesini incelemek için geri çekildi. "Ah, komik olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Komik bunu örtmeye başlamaz."

Düşünceli bir kaşlarını çatı. "Dürüst olmak gerekirse, hevesli otuz dedektifin

benim sorunumla ilgilen. Ama iyi ki yapmamışlar yoksa Dedektif Woodie'ye

kariyerimin geri kalanı."

Öykü gülümsemesini saklamak için yüzünü göğsüne gömdü. "Seni aramamı engelleyen hiçbir şey yok.

yalnız olduğumuzda, öyle mi?"

"Dene ve ne olacağını gör," diye uyardı.

En baştan çıkarıcı sesini kullandı. "Dedektif Woodie bu gece görev için rapor verecek mi?"

Tehdidine rağmen, Story vücudunun sesindeki değişime tepki verdiğini hissetti. "Tamam, belki umurumda değil

o kadar ."

"Aman Tanrım," diye inledi. "Penine adını verdik. Balayı bitti."

Daniel yıldırım hızıyla sırtüstü yuvarlandı ve Story'yi de beraberinde getirdi, böylece

kalçalar. Bir elini kullanarak, kalınlaşan ereksiyonunu onun altına yerleştirdi ve kadın nefesini tuttu. "Hayır,

güneş ışığı. Sadece ısınıyorum." Kalçaları yuvarlandı, onu içine itti, etkili bir şekilde gülüşüne son.

İçindeki katı baskıyı düşünemeyen Story, avuçlarını desteklemek için öne doğru eğildi.

göğsüne bastırdı ama yarasına ağırlık verdiğini fark edince nefes nefese geri çekildi.

Daniel sadece elini öptü ve etindeki kusuru bir kez daha kapatmak için geri getirdi.

Bu tatlı jest gözlerini yaşlarla bulandırdı. Dürtüye kapılarak öne eğildi ve öptü

Yara.

Daniel boğuk bir sesle onları şiltenin üzerine yuvarladı. "Tanrı'ya karşı dürüst ol Öykü. Mermi

beni öldürmedi, ama hissettirme şeklin öldürebilir."

19. Bölüm

Story, çantalarını bavula yerleştirirken yüzüne yayılan aptal gülümsemeyi bastırmaktan vazgeçti.

Jack'in boş odasının zemini. Bununla birlikte, bir yerde yatan altı ayak üç inç kaya gibi sert bir adam bıraktıktan sonra.

birbirine dolanmış çarşaf, vücuduyla bir saat daha ona yalvarırken, aptal bir gülümsemenin daha fazla olduğundan şüpheleniyordu.

kabul edilebilirden daha fazla.

Rüya gibi bir iç çekişle aşağı baktığında, aynı gömleği on dakikadır katladığını fark etti.

Vazgeçti ve kahve yapmaya gitti.

Jack yarın hastaneden taburcu edilecekti ve o sırada daireden çıkmak istedi.

sonra. New York'a geldiğinden beri bazı duygusal engelleri atlamış olabilirler ama

Jack ile yaşamak tamamen başka bir hikayeydi. Babasının hâlâ flört ettiğine dair sağlam bir yetkisi vardı.

sık sık ve tutkulu bir anıyla meşgul olan onun üzerine yürümek muhtemelen onu rahatsız ederdi.

geçici körlük

Bir saat sonra, boş yatak odasında kaldığına dair tüm izleri silmeyi ve beslenmeyi başarmıştı.

yumurta ve tosttan oluşan iyi bir kahvaltıyla. Duş aldı ve mavi bir yazlık elbise giydi

bavullarını daha sonra alınmak üzere oturma odasına sürüklemekten önce. Sonra binayı terk etti

hastaneye on iki blok yürüyün.

Daniel onu dairesine götürmeden çok önce, dün gece önemli bir karara varmıştı.

ve sabaha kadar aklını başından aldı. Yaz için kalıyordu. Fisher'ın ondan ayrıldığı gece,

pasif doğasını bırakmış ve asla arkasına bakmamaya yemin etmişti. Sadece bir hafta içinde, uzun bir yol kat etmişti.

bu hedefi gerçekleştirirken. O kişi olmak. Bir şey istediğine karar veren ve

Onu aldı. Başkalarının kararlarını yönetmesine veya ona nasıl yaşayacağını söylemesine izin vermeyen biri. O gidebilir

Kaliforniya'ya yeni kendine güvenen benliği olarak geri döner ve asla eski yöntemlerine geri dönmeyeceğine yemin eder.

Ama Daniel orada olmayacaktı. İnsanlar, yani annesi, şansını denediği için ona deli derdi.

sadece bir haftadır tanıdığı bir adam hakkında. Biraz çılgıncaydı . Ama çekip gitmek daha çılgınca olurdu

böyle hissetti. Anlaştığımız gibi, dün gece onun gidişinden hiç bahsetmemişlerdi. Ve bu sabah,

Daniel konudan kaçınıyor gibi görünüyordu, muhtemelen hala konuya dönmeyi planladığını varsayıyordu.

Batı Yakası ve tatsız tartışmalardan kaçınmak istiyor. Bu gece ona sürpriz yapmak için sabırsızlanıyordu.

onun gerçek kararı ile.

Ama önce Jack'le arasını düzeltmesi gerekiyordu. ile ilişkisine başlamak istemiyordu.

Daniel, babasının arkasından gizlice dolaşarak. Daniel sabah için planlarını bilseydi, onunla gelmekte ısrar ederdi ama Jack'e yaşadıklarını anlatmanın sorumluluğunu hissetti.

ilişki onunla yatıyordu. Babası Daniel'in "rozeti olan başka bir ahmak" olduğunu düşünüyordu, ya da o öyle yapardı.

koymak. Jack'e ne kadar yanıldığını açıklamak istiyordu. Ayrıca, ihtiyacı hissetti

Daniel'e duygularının ciddiyetini kanıtla. Bunu başarmanın söylemekten daha iyi bir yolu var mı?

Jack, günler önce istediği gibi mi?

Öykü durma noktasına geldi, hastaneyi neredeyse pas geçmesine şaşırmıştı çünkü o çok kötüydü.

derin düşünce. Dakikalar sonra, asansöre binip Jack'in katına çıkmış ve odasının önünde dikilmişti.

Daniel bombasını patlattığı için cesaretini topluyor. Son bir derin nefesle iterek açtı

kapı ve durdu, o sabah yanında duran her düşüncesinin nesnesini bulmak için şaşırdı.

Jack'in yatağı. Daniel'in bacaklarını jöleye çevirdiğini görünce yüzünde yavaş bir sırıtış belirdi.

"Buradasın," diye mırıldandı ve dudakları eğlenceyle kıvrıldı.

"Öyle görünüyorum." Yatağın üzerine yayılmış dosya yığınlarını işaret etti. "Biraz bırakmak zorunda kaldım

Jack'e evrak işi."

Birbirlerine ne kadar tanıdık geldiklerini fark ederek ve Jack'in keskin bakışlarının keskin bir şekilde farkındaydı.

yüzü, konuyu değiştirdi. "Hastane yemeğiyle barıştığınızı görüyorum" dedi.

Jack, elini pencerenin yanındaki boş hastane tepsisine sallayarak. O aydınlıkta daha uzağa yürüdü

Odayı aydınlatın ve Jack'in kahvesini Daniel'in yanındaki komodinin üzerine koyun.

Jack ona hızlı, dikkati dağılmış bir gülümseme gönderdi. "Bana glütensiz getirdikten sonra fazla seçeneğim yoktu.

Talaş tadında vegan kurabiyeler."

Dikkatini evrak işlerine vererek Story'ye başını kaldırıp Daniel'e bakma fırsatı verdi.

odanın içinde kendisini takip ettiğini hissetmişti gözleri. Yeni tıraş olmuş ve siyah spor bir ceket giymiş ve

beline bir rozet takmış kot pantolon, her santimini en iyi rehine arabulucusu gibi görünüyordu. Uzak

Birkaç saat önce terk ettiği çıplak ve buruşuk adamdan farklıydı ama aynı derecede seksiydi.

"Peki şimdi eve geleceğime göre planların ne? Biliyor musun, kalmaktan daha fazlasının istediğin kadar," dedi Jack, onun düşüncelerine dalarak. Babası hala başını kaldırmamıştı.

Minnettar olduğu belgeler kucağına yayıldı. Karşılıklı tepkilerini görmedi

gelişigüzel sorulan soru.

Bakışları Daniel'le birleşti ve yüzünde bir savaşta savaşma umudunu ve korkusunu gördü. Yapsaydı bile

önce Jack'e söylemek, sonra Daniel'e kararını özel olarak bildirmek istedi, hiçbirini erteleyemedi.

uzun. Onu bir saniye daha şüpheyle bırakmaya dayanamadı.

"Şey, aslında, bir süre kalmayı düşünüyordum..."

" Öykü! "

Tanıdık ses, vücuduna bir şok dalgası gönderdi. Üç çift göz kapıya doğru döndü

eski nişanlısı Fisher'ın gözü dönmüş ve çaresizce durduğu yerde. Onun genellikle kusursuz görünüşü gitmiş, günlerdir aynı kıyafetlerle uyumuş gibi görünüyordu.

"Balıkçı mı?" diye bağırdı. "Burada ne yapıyorsun?"

Ona keskin bir şekilde odaklanarak odaya girdi ve Daniel'le onun bulunduğu yerden sadece birkaç metre ötede durdu.

durmak. "Bir hata yaptım. Seninle hiçbir şeyi bitirmemeliydim."

Fisher'ın kimliği belirlenince Daniel onun yanında kaskatı kesilmişti. Şimdi, eski nişanlısının beyanına göre,

Fisher'ın boğazına saldırıyormuş gibi hızlı bir adım attı. Hiç düşünmeden uzandı

ve onu rahatlatmak için elini tuttu. Ve onu geri tut. Dengesiz hissetti ve sıcak tutuşu

onu sabit tutmak için harikalar. Rüya görüyor gibiydi çünkü kesinlikle eski nişanlısı içeri girmemişti.

Daniel'e olan duygularını babasına açıklamanın eşiğinde olduğu için. Sadece böyle şeyler romantik komedilerde olur. Ya da korku filmleri.

Arkanı dönüp odamdan defolup gitmen gerek, diye gürledi Jack arkasından.

Daniel, "Bunu ikinci olarak kabul ediyorum," diye çıkıştı.

"Tamam, herkes *rahat etsin* ." Sinirlerini yatıştırmak için derin bir nefes aldı. "Fisher, senin ne olduğunu bilmiyorum.

burada başarmaya çalışmak, ancak üç bin mil uçmak zaman ve para kaybıydı. Değildi tekrar bir araya gelmek."

"Lütfen. Beni dinlemen gerek."

Hayır, bilmiyor, dedi Jack ve Daniel aynı anda.

Story sonunda Daniel'e baktı. Gözleri Fisher'a çevrildi, o öfkeli görünüyordu, ama o bir şey hissetti.

altında yatan panik de var. Ona dikkatini verene ve iletişim kurmaya çalışana kadar elini çekti.

gözleriyle her şeyin yoluna gireceğini. Hiçbir yere gitmediğini. Sadece görünüyordu rahatsızlığını kısmi olarak hafifletir.

Kulağına fısıldamak için parmak uçlarında yükseldi. "Hey, bu hiçbir şeyi değiştirmez. Geri gelmek

ben."

"Yani şimdi birlikte olduğu adam sen misin?" Fisher onlara doğru bir adım attı. "Onun olması seni rahatsız ediyor mu?"

nişanlím bir hafta önce miydi?"

Daniel'in başı döndü. "Ona tekrar *seninkini* söyle ve seni California'ya tam olarak geri göndereyim.

vücut dökümü."

Tehdidi Fisher'ı bir anlığına duraklattı, ama çabucak toparlandı. "Söylemeliyim Öykü, ben biraz

Erkeklerdeki zevkinize şaşırdım. Ama bu şartlar altında bunun için seni affedeceğim."

" Beni *bağışla* ?" diye mırıldandı. "Aman Tanrım, şimdi sigaraya başlamak için garip bir zaman olurdu

sigara mı?"

"Bak, işte bunu çok özlüyorum." Fisher içini çekti. "Senin mizahın."

"Hayır, kesinlikle sigaradan daha güçlü bir şeye ihtiyacım var," diye mırıldandı Story. Muhtemelen onu hissetmek

sıkıntı, Daniel'in kısıtlamasının kaydığını hissetti. Jack omzunun üzerinden nefesinin altından küfretti. bu

üç adamı ne kadar erken ayırırsa o kadar iyi. Fisher, babamı üzüyorsun ve o burada değil.

sağlığın en iyisi. Bir doktor olarak, bunun ne kadar akıllıca olmadığını bilmelisin. Ne söylemeye geldiysen söyle, lütfen,

ve ayrıl."

Onayladı. "Özel konuşalım."

Lanet olası bir şans değil, diye çıkıştı Daniel.

Sesinde çok az duygu bulunan Jack, "Ona benim önümde söyleyebilirsin. olacak gibi değil sürpriz olsun."

Story babasının şifreli yorumunu anlayamadan Fisher ona döndü. "Benim gibi değil seni ele geçirmeye çalışmadı. Aramalarıma cevap vermeyince sonunda Jack'i aradım. O

Bana başka biriyle tanıştığını söylemekten ve seninle bir daha iletişime geçme zahmetine girmemekten çok mutlu oldum. Ama sen

Bir açıklama duymaya ihtiyacım var, kahretsin."

Daniel ve Story Jack'e baktılar. "Biliyor *muydun* ?" ikisi de Jack'e sordu.

Jack sıkıntılı bir iç çekti. "Evet biliyordum." Ona bakmaya devam ettiklerinde omuz silkti.

"Merhaba? Jack Brooks, birinci sınıf dedektif ve burada insan davranışları konusunda uzman."

Sabır pamuk ipliğine bağlı Story, anaokulu öğrencilerine uyguladığı yöntemi uyguladı.

bir seferde bir sorunla. Jack'in bombasını daha sonra incelemek üzere dosyaladı ve ona odaklandı.

bir kez daha eski nişanlısı. "Nasıl bir açıklaması olabilir ki, Fisher? Başka biriyle tanıştın.

Bunu tekrarlamaya gerek yok."

"Evet var." Kendini çelik gibi görünüyordu. "Sana yalan söyledim. Asla başka biri olmadı. sadece söyledim

Diana'yı görmeye başlamıştım çünkü düğünü iptal etmek için bir açıklama isteyeceğini biliyordum.

Ve sana gerçek sebebi söyleyemedim."

Story bir karnaval yolculuğundan yeni çıkmış gibi hissetti. Kusma ihtiyacına dair bir ipucu ile biraz başım dönüyor.

Ufukta korkunç bir şey hissetti ve bununla yüzleşmek istemedi. Birine ne sahip olurdu

böyle yalan söylemek ve başka birinin duygularını incitmek? Sevmeleri *gereken biri* mi?

"Devam et," diye başardı.

"Beni geçen yıl uzman doktor yaptıklarını söylemiştim ama yönetim kurulu bir taneye daha ihtiyacım olduğunu düşündü.

yıl ikametgah." Fisher avuçlarını pantolonunun dışına ovuşturdu, çocuksu yüzü biraz

koyun gibi. "Sana her şeyin en iyisini vermek istedim. Benimle gurur duymanı istedim. bu yüzden harcadım

Çok fazla para, bazı maddi sıkıntılara düştüm ve kaç saat çalışırsam çalışayım, yapamadım.

yakalamak." Jack'i işaret etti. "Sonra bir gün babandan bir telefon aldım. Bir şekilde biliyordu

Devam eden ikametim, borç, her şey hakkında. Ve o... beni iptal etmem için para teklif etti. düşün."

Sanki odadaki tüm hava emilmiş, nefes alması için hiçbir şey kalmamış gibi hissetti. O

beyin, Fisher'ın ağzından çıkan sözcükleri anlamlandırmaya çalıştı, sonra onları yeniden düzenleyecek şekilde yeniden düzenledi.

farklı bir şey demekti. Gerçek anlamı dışında herhangi bir şey. Ona inanmak istemiyordu, çünkü bu onun ayrıntılı bir yalana inandırıldığı anlamına gelirdi. Gereksiz bir

o. Onun hakkında o kadar az şey biliyor muydu ki, ona gösterişli yemeklere ve pahalı hediyelere ihtiyacı olduğunu düşündü.

mutlu ol? Bunlar onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Jack, Fisher'a nişanlarını bozması için para ödüyor... kesinlikle böyle korkunç bir şey olamaz.

doğru. Annesi, Jack'i her zaman kontrol eden bir adam olarak tanımlamış olsa da,

her durumda etki gerekliydi - bu, hayal edebileceği her şeyi aştı.

"İflasın eşiğindeydim. Bunun kariyerim için ne anlama geldiğini biliyorsun. sahipmişim gibi hissettim

başka çare yok. Çok üzgünüm."

Her şey şimdi anlam kazandı. Ayrılımlarının aniliği. Fisher'ın sürekli stresi. Onun çalışma ihtiyacı

saat. Yine de, Jack'in ihanetine tüm bunlardan daha fazla öfke duydu. arkasından gitmişti sırtını dönmüş ve ona bir kez bile danışmadan hayatını yeniden düzenlemiştir.

Babasına döndü, ama babası Fisher'ın hikayesini doğrulayarak gözlerini kaçırdı. "Cidden mi baba?"

İnançsızlık onun tonunu renklendirdi.

"Karmaşık."

"Devam etmeye çalışacağım."

Jack uzun, yorgun bir iç çekti. "Bu kalp krizi sürpriz olmadı. benim doktorum olmuştu yavaşlamamı söylüyor. Risk altında olduğumu. Bu bir uyandırma çağrısıydı." Fisher'ı işaret etti. "BEN

Bir şey olursa icabına bakılacağından emin olmak istedim. evlenmene izin veremezdim onun gibi biri."

Boğazından histerik bir ses çıktı. "Gerçekten mi? Aklında başka biri mi var?" Olarak Soru ağzından çıkar çıkmaz cevap onu düşen bir piyano gibi dümdüz etti. Geçen hafta geçti bir dizi geri dönüşle zihninden geçirdi. Jack, Daniel'den ilk gün onu eve götürmesini ister. Jack

Daniel'in müsait olduğu bir gecede Quincy's Pub'ı denemesini tavsiye etti. Jack'in ısrarı

Daniel ile Mets maçına katılır. Jack ikisine de hastaneye gelmeleri için mesaj atıyor, sonra da gönderiyor.

kahvaltısını yapmak için birlikte dışarı çıktılar.

Çöpçatanlık yapıyordu. O... kibritçiydi. Bütün bu hafta, sonunda varmış gibi hissetmişti.

kendine geliyor. Kendi adına kararlar vermek. Sadece insanların değil, doğru hissettiren şeyi yapmak

ondan beklenir. Bunun yerine, manipüle edilmişti. Güvendiği biri tarafından. Acı ve utanç midesini bulandırdı.

Daniel ona artan bir endişeyle baktı. "Hikaye?"

"Biliyor musun?" diye bağırdı.

Kaşları birleşti. "Biliyor musun?"

Jack'e baktı ama bakışları Daniel'e kilitlenmişti. "Bütün bunca zamandır bizi bir araya zaman. Görmediğime inanamıyorum. *Görmediğine* inanamıyorum ."

Hayır, dedi Daniel başını hızla sallayarak. "Senden uzak durmamı söyledi. tutmamı söyledi ellerimi senden..." Ağır bir şekilde bir sandalyeye çöktü ve elleriyle yüzünü kapattı . "Ah, kutsal

bok."

Zamanı geldi Danny, dedi Jack kuru kuru. "Benimle geçirdiğin zamanın tamamen geçtiğini sanıyordum.

heba olmuş. İlk gün ters psikolojiyi ele aldık."

"Ters..." Öykü sustu, durumun tüm kapsamı ona isabet etti. Midesi yuvarlandı

hasta olabilir de. Dehşete kapılmış bakışları Daniel'inkileri aradı ama Daniel sadece neye uğradığını şaşırması görünüyordu.

öğrenmişti. "Aramızdaki tüm bu şey... sadece sahip olamayacağın bir şeyi istemendi."

Tüm vücudu sarsılırken, inanamazlığı yüz hatlarını örttü. "Numara. *Hayır* . Ayağa fırladı ve beşikte

yüzü ellerinde. "Seni gördüğüm an bittim. *bitti* . Buraya nasıl geldiğimiz sadece ayrıntılar."

Fisher onun arkasından konuştu, sesi şiddetle titriyordu. "Burada ikimiz de sadece kurbanız Story. ben

büyük bir hata yaptım ve bunun sorumluluğunu alıyorum. Jack'e parayı geri veriyorum. Yapabiliriz

Bunu birlikte çalışın."

Daniel sıkı dişlerinin arasından konuştu. "Onunla konuşmayı kes."

Bu odadan çıkmam gerek. Hayatındaki üç erkekten uzakta yoksa boğulacaktı. duygular

İhanet, hayal kırıklığı ve acı, içinde uyuşmuş hissedene kadar döndü. Kendini kör etti

hastane odasından çıkmak ve asansöre gitmek dışında, nerede olduğunu bilmeden

dışarı çıkınca gidecekti. Sadece bir yerde, hiçbirine bakmak zorunda değildi.

Daniel'in eli dirseğine dolandığında neredeyse kapıya ulaşmıştı. Bir ses zilinde

Duyguyla, sadece onun duyabileceği kadar alçak sesle konuştu. "Benden uzaklaşma. Biliyorsun

aramızdakiler gerçek. biliyorsun . "

Şimdi bile Story kendini onun kollarına atmak ve gücünden yararlanmak istiyordu. Bunun yerine, o çekti

kolunu çekti ve Fisher'ın onu takip ettiğini belli belirsiz fark ederek yürümeye devam etti. "Şu anda değilim

kesinlikle bir şey biliyorum... ya da herhangi biri.”

Yirminci Bölüm

Story ve eski nişanlısı asansörde gözden kaybolurken Daniel bıçağın midesinde döndüğünü hissetti.

onu kendisinden uzaklaştıracaktı. Her nasılsa, son on dakikada en yüksekten düştü

şu anda içinde bulunduğu karanlık çukura tırmanmıştı ve bunun nasıl olduğundan hala emin değildi. O olmuştu

Jack'e onlardan bahsetmenin eşiğinde. Hala tam olarak inanamıyordu. Yüzünde bir gülümsemeyle,

onu babasıyla yeniden tanıştırmaktan daha fazla gurur duyamazmış gibi onun yanında durmuştu. Bu

erkek arkadaşı olarak zaman.

O kısa an için, gezegendeki en şanslı adam olmuştu. Cehennem, eğer inanırsa, diye düşündü.

onun için yeterince iyiydi, belki bir süre sonra buna inanmaya *başlardı* . *Onu nasıl yapacağımı öğreneceğim*

mutlu. Nasıl erkek arkadaş olunur. Aşık olduğu gerçeğiyle nasıl başa çıkacaktı.

Artık inkar edemezdi. Artık onun uzaklaşmasını izlemenin nasıl bir his olduğunu bildiğine göre, biliyordu.

kesinlikle. Tanrım, bunu daha önce fark etmiş olmayı diledi. Keşke ona söyleseydi. Tüm hayatı boyunca,

bu sözleri hiç kimseye söylemedi ve şimdi göğsünden fırlamakla tehdit ediyorlardı. keşke söyleseydi

nasil hissettiğini, belki de şimdi ondan şüphe etmeyecekti.

Onun arkasından merdivenlerden aşağı koşma arzusunu yutarak, Jack'le yüzleşmek için odaya geri döndü.

yalnız. Yaşlı adam yatakta doğrulup oturdu ve odasının penceresinden dışarı baktı.

Daniel kapının yanındaki bir sandalyeye düştü ve öne eğildi, elleri dizlerinin arasında kenetlendi. Onlar

Daniel düşüncelerini toplarken uzun süre sessiz kaldı. "Çok fazla sahip olmamalısın

bana güven," dedi sonunda. "Bana her zaman kızınızdan uzak durmamı söylüyorsunuz. yapamayacağımı bilerek. Başarısız olacağımı bilmek."

Jack ona döndü, yüzündeki şaşkınlık belliydi. "Hala konuyu kavrayamadın, değil mi? ben sana sonuna kadar güven. Başarısız olmadın."

"Günlük akıl oyunları ile geçirdim. Sadece net ol."

"Pekala, ganimet sporu." Daniel ona görmezden geldiği bıkkın bir bakış gönderdi. "Daha önce söylediğim

önceki doğrudur. Erken pes edersem, Story'nin mutlu ve güvende olmasını istedim. "

Sırıttı. "Ve bu, doktor nişanlısına nişanlarını bozması için şantaj yapmayı içeriyordu, sonra onu *benim* yolumdan gönderiyorum. Sizin dediğiniz gibi kimin kadınlarla sıçmış bir sicili var?"

"Ah, *dinliyordun* ." Jack yatakta kıpırdandı. "Biraz kendimi kaptırmış olabilirim

o son kısım. Bir yuvarlandığımda nasıl olduğumu biliyorsun. "

Daniel hızlıca başını salladı. "Üzgünüm. Hala anlamıyorum. aslında *onu isteyemezsin*

benimle . " Daniel doğru kelimeleri aradı. "Hikaye... her şeyi aydınlatır. Ben nereden geliyorum,

Gördüğüm ve yaptığım şeyler... içimden bir şey aldı. Nasıl onun gibi iyi olacağımı bilmiyorum." O

ayağa kalkıp pencereye yürüdü, nehre baktı.

Jack sakince, Benim için amacımı dile getirdin, dedi. "Danny, bununla ilgili tek kişi sensin.

Kendiniz hakkında gülünç derecede düşük fikir. O küçük pislik içeri girmeden önce sana nasıl baktığını gördüm.

ve her şeyi mahvetti. Sende daha fazlasını görüyor. " Rahatsızca boğazını temizledi. "Anlıyorum

sende daha fazla bir şey."

Daniel, Jack'in sözlerinin onu nasıl etkilediğini göremeden arkasını döndü. Hiç kimse, özellikle onun

akıl hocası, ona hiç bu kadar yüksek bir iltifat etmemişti. Çok uzun süre aynaya baktı ve

birinin kırıldığını gördü. Düzeltilemeyecek biri. Başkalarının görmüş olması gerçekten mümkün müydü?

tamamen farklı bir adam? Evet, tereddütle düşündü. Jack ve Story ise, fikirleri olan iki kişi en çok sayılan, kurtarılabileceğini düşündü, sonra da buna inanmak zorunda kaldı. *İnanmak* istiyordu .

İçinde taşıdığı acının bir kısmı soldu ve öldü, yerini onun gibi hissettiren bir şey aldı.

Ümit etmek. "O zaman neden ters psikoloji? İlk günden buna gerek olmadığını bilmek zorundaydın. ben

Biz daha bu odaya girmeden önce ona çıkma teklif etti."

" *Çünkü* ," diye vurguladı, "Dışarı çıkıp sana söyleseydim, benim için daha iyi bir adam düşünemezdim.

kızım, bana asla inanmazdın. Bunu kendin fark etmen gerekiyordu. Seni *yapmak* zorundaydı

farkına varın."

Jack haklıydı. Bir hafta önce, bu kadar ileri gidebileceğini düşünmemişti. Baraka yaptı. Onu uzun süredir yaşadığı karanlıktan çıkardı. Onu şimdi kaybedemezdi.

Onu yakalama dürtüsüne bir kez daha direnerek Jack'i sorguladı. "Peki planın neydi? Kırma

düğününe kadar ve bizi bir araya getirmek için kalp krizi mi geçireceksin? Senin için bile oldukça riskli görünüyor."

Jack kıkırdadı. "İkinizi aynı odaya koyarsam bir önsezim vardı, gerisi kendi kendine hallederdi.

Ve içeri girdiğin an, haklı olduğumu biliyordum. Bipleyen kalp monitörünü işaret etti. "BEN toplantının bu kadar erken olacağını tahmin etmemişti. Kalp krizi tesadüfiydi."

"Az önce kalp krizinden tesadüfi olarak bahsettin." Gözleri yaşlı adama çevrildi. "Sen

O çiçekleri sen gönderdin, değil mi? Ve Story'yi bana Hayden'ın numarasını vermeye zorlamak...?"

"Hoş bir dokunuş, değil mi? Eminim o da işe yaramıştır." Jack başının arkasına bir yastık sıkıştırdı. "Şimdi neden

O enikle gitmesine izin mi verdin?"

"Tam olarak bir seçeneğim yoktu, senin sayende." Daniel sinirli bir şekilde elini saçlarından geçirdi. "Sonrasında

bütün hafta satranç tahtasındaki bir piyon gibi hareket ettirildiğini öğrendi, ona ne yapması gerektiğini söylüyorum

güzel bitmezdi."

Jack omuz silkti, ama Daniel kendi tatmininin kaymaya başladığını görebiliyordu. "Çocukla tanıştın,

yaptıklarım için beni suçluyorsun?"

"Buradaki mesele bu değil. Arkasından iş çevirdiğin, ona bir şans vermediğin için üzgün onun hakkında doğru sonuca varmak için." Yaşlı adama bir bakış attı. "Ve sen yapmadın

benim hakkımda kendi sonuçlarını çıkarması için ona yeterince kredi verin. Şimdi kendinden şüphe ediyor

yargı. Demek planın geri tepti, değil mi? Uzman bir müzakerecisiniz, ancak belli ki bir müzakereci değilsiniz.

Kızınız konusunda uzman."

"Ah, ve bir şekilde bir haftada onun konusunda uzman mı oldun?"

Daniel elini kaldırdı. Bu sorunun yanına bile gitmiyordu. "Bak. Eğer bana sahip olacaksa, bizim

ilişki *bizim olacak* . Sizden müdahale yok. Onu kontrol etmek için beni kullanmana izin vermeyeceğim. ya da mengene

tersi." Eli göğsüne yaslanmak için geldi. "Beni Story için seçtin ve beni yanlış anlama, sana borçluyum.

bizi bir araya getirdiğin için büyük bir borçsun. Ama şimdi geri çekilmelisin. Yoksa ikimiz de onu kaybedebiliriz."

Yaşlı adam kaşlarını çattı. "Seninle ilgili fikrimi değiştirmek için çok mu geç?"

"Evet."

Pekala, o zaman, diye homurdandı Jack. "Burada ne yapıyorsun hala benimle konuşuyorsun? Git onu al."

Yirmi Birinci Bölüm

Story asansörden inip hastane lobisine girdi, Fisher hemen arkasından onu takip etti. Onun kadar

cadde çıkışına doğru hızla yürüdü, ayrılırken koridorun sonunda Daniel'i görmekten kendini alamadı.

onun arkasından bakıyor. O kadar harap görünüyordu ki, hatıranın ağırlığı altında hıçkıra hıçkıra ağlamak istedi. Abilir

İlişkileri Jack'in müdahalesinin bir ürünüyse, muhtemelen böyle hissediyor olabilir mi? olamaz

Şimdi bile ona geri koşmak, kendini onun kollarına atmak ve bir daha asla bırakmamak istediği zaman doğrudu.

Fisher görüş alanına girerek onu kalabalık lobinin ortasında durdurdu. "Geldim

Bunca yol, en azından bunu tartışalım."

Son on dakikanın getirdiği keder ve kafa karışıklığı sayesinde,

eski nişanlısına cevap "Tartışacak bir şey yok. Bana birçok şey hakkında yalan söyledin, ben

nasılsa ağzından çıkan bir kelimeye inanmazsın. Jack gibi davranmış olabilir

sana o parayı ödediğinde haklisin, ama kabul eden sensin."

"Ama geri veriyorum! Artık yalan yok Öykü. Yemin ederim. New York'a geleceğini duyduğumda,

ne büyük bir hata yaptığımı anladım. Seni bu kadar uzakta düşünmekten nefret ettim."

Bütün hararetli konuşması onu kızdırmaya yaramıştı. "Bir kez olsun dürüst olalım, Fisher. zar zor

geçen yıl birbirlerini gördüler. Biz sadece hareketler üzerinden gidiyorduk. o sırada değiştim

ama biraz mesafe aldığım bu haftaya kadar fark etmemiştim. beni tanıdığını sanmıyorum

artık değil. Ayrılmak için rüşvet alabilecek türden biri olduğunu kesinlikle bilmiyordum.

Benimle." İçini çekti, birden bitkin düştü. "Bunu söylemekten *gerçekten* nefret ediyorum ama Jack muhtemelen bize bir iyilik yaptı. BT

Yaptıklarını mazur göstermiyor ama evlenmemeliyiz."

"Yanılıyorsun. Ben de değiştim. Kanıtlayayım."

"Hayır, bu konuda haklıyım. Hoşçakal, Fisher."

"Bu bitmedi." Çıkışa doğru dönerek yemin etti. "Pes etmiyorum."

Öykü yanıt vermedi. Fisher'la bir kez daha dışarıda karşılaşmak istemediğinden, o gelene kadar bekledi.

gitmek için bir kez daha dönmeden beş dakika önce gitti. Ama döner çıkış kapısına yaklařtıķça,

komşusu Frank'i gözünün ucuyla fark etti. Müşteri hizmetleri masasında durdu.

solu giderek daha heyecanlı hale geldi. Onunla konuşan kadın sakın kalmasına ve

saygılı bir şekilde, bir kez daha bakmasını talep ederek bir avuç dolusu kağıdı yüzüne salladı. A

yakındaki güvenlik görevlisi onlara doğru ilerledi.

"Efendim, onlara çoktan baktım ve yapabileceğim bir şey yok. sigortanla görüşmen lazım

konuyla ilgili firma. Ama annen için bařka sečeneklerimiz de var..."

"İlgilenmiyorum. Onun *burada olması gerekiyor* . Bir yönetici görmek istiyorum!"

"Ben *müdürüm* efendim."

Frank bir daire çizerek başını sallayarak ve kendi kendine mırıldanarak yürüdü. Sonra döndü ve yumrukladı

masaya yumruk. Kadın atladı, bir eli boğazına gitti. Gardiyan Frank'e ulaştı,

elini dirseğinin etrafına kapatarak. Hemen gardiyanın tutuşuyla mücadele etmeye başladı.

Ondan uzak dur Öykü. Bu seni ilgilendirmez.

Ama bir şey onun gitmesine izin vermiyordu. Belli ki komşusunun birkaç sorunu daha vardı.

ama günün sonunda o sadece annesine bakmaya çalışan bir adam değil miydi? Yapacak bir anne

evde yalnız olmak, muhtemelen tıbbi yardıma ihtiyaçı olmak. Bir olaya neden olduğu için kilitlendiyse veya gözaltına alındıysa,

Hastanedeki olay yerinde ona yardım edecek kimse olmayacaktı.

Davasına herhangi bir şekilde yardım edebilecekse, devreye girmesi gerekiyordu. Story masaya doğru ilerledi.

ve yöneticinin dikkatini çekmek için öne eğildi. "Affedersiniz-"

Her şey o kadar hızlı gelişti ki, onu anlamak için pek zamanı olmadı. Şaşırtıcı bir patlama ile Frank kolunu güvenlik görevlisinden kurtararak bir an dengesini bozdu. Onun el ateş etti ve muhafızın kalçasına dayadığı tabancayı ele geçirdi. Bir saniyeliğine, döndü dondu. Story'nin gözleri Frank'in yüzüne çevrildi ama dikkati sanki yapamıyormuş gibi silaha odaklanmıştı.

gerçekten elinde tuttuğuna inan. Muhafız atıldı, ama Frank onu döndürdü ve işaret etti. tüm hareketi hemen durduran adama doğru.

Sağından başka bir gardiyan onlara doğru hızla geldi ve Frank de fark etti. O izledi iri gözleri, içinde bulunduğu zor durum yüzüne yansıdı. İkinci gardiyan her an silahını çekti.

ve ona ateş etti, ancak ilk muhafızdan hedefini kaldıramadı ya da ele geçirilecekti.

Frank'in başka seçeneği yoktu. Ya da Öykü öyle düşündü.

Aniden döndü, kolunu tuttu ve önüne itti. Soğuk metal preslenmiş

boynuna dayayarak, her iki muhafızın otomatik olarak ellerini başlarının üzerine kaldırmasını izledi. Onun bacakları

Korku, soğuk ve keskin onu delip geçerken altında pes etmekle tehdit etti.

Arkasında, Frank sarsıldı, nefesi hızlı ve sıcak başının tepesine çarpıyordu. "Aman Tanrım, kahretsın. Ben

Üzgünüm. Hayır, hayır, hayır," diye fısıldadı. Sonra onu ofisler bankasına doğru geriye doğru sürüklemeye başladı.

yönetim masasının arkasında bulunur. Ezici kaygısına rağmen, bundan daha iyisini biliyordu.

mücadele etmek. Açıkçası, Frank ateşli silahlar kullanmayı alışkanlık haline getirmedi ve onu şaşırtmak akıllıca olmaz.

o. Boş bir ofise geri döndüklerinde, lobiye umutsuz bir bakış attı. Bir kereliğine,

yüzlerce sağlık personeli ve ziyaretçi gidecekleri yere gitmek için acele etmiyorlardı.

önlerinde gelişen olağandışı sahneyi izliyorlar.

Kapı kapanıp görüş hattını kestiğinde, Daniel'i birkaç metre ötede gördü.

Yüzünde korku dolu bir ifadeyle, silahı yanına çekmişti.

...

Daniel, çevresinde meydana gelen hareketliliğin farkında değildi. Bilinmeyen bir uzunluk

Kapalı ofis kapısına bakmaya devam ederken, içeriyi görmeye çalışırken zaman geçti. onun kabusu

yüzünün önünde gerçek oluyordu, ancak bu sefer uyanmayacaktı, içinde titreyerek.

apartman. Ancak kabuslarına neden olan olay gibi, bu cehennemin sonucu da

durum tamamen onun omuzlarına yüklendi. Ve bu sefer bahisler çok daha yüksekti.

Story'nin durup müşteriyle tartışan bir adama doğru döndüğünü görmek için tam zamanında lobiye girmişti.

hizmet masası, tüm özelliklerini kapsayan tanıma. Adamın sesindeki bir şey hemen

dikkatini çekerek beynine bir uyarı sinyali gönderdi. kapsamlı eğitiminin yanı sıra

Duygusal olarak dengesiz olanla uğraşırken, Nora ile olan deneyimi ona doğuştan gelen bir yetenek vermişti.

insanların seslerindeki histeri notlarını tespit edin.

Boynunun arkasında bir karıncalanma başladı, hızla tüm sistemine, kalbine yayıldı.

kulaklarında yüksek sesle ve ısrarla atıyor. Story'yi bundan uzak tutması bir anda hayati bir hal almıştı.

adam. Bir şeyler kesinlikle yanlıştı. Otomatik olarak eli ceketinin içine kayd ve

silahının kabzasını kapatmıştı ama *kahretsin* , yolda çok fazla insan vardı. Yapabilirdi

adı boğazına takılıp zar zor nefes alıyordu.

İşte o zaman her şey cehenneme gitti.

Öykü, Öyküsü, *elinde* silah olan akıl hastası bir adamla bir ofiste kapana kısılmış. Anlayamadı

oraya nasıl geldiklerini, sadece yeterince hızlı olmadığını söyledi. Ona zamanında ulaşmamıştı. Sadece

Birkaç dakika önce, eyaletten ayrılacağı için endişelenmişti. Şimdi onun olasılığıyla karşı karşıyaydı... hayır,

bunu düşünemezdi. reddetti.

Şimdiki an, uzaktaki sirenlerin sesiyle yeniden odaklandı. o çekmediyse

kendini bir araya getir ve odaklan, onu kaybedebilirdi. Daniel kendini evinin etrafına bir duvar inşa etmeye zorladı.

duygular. Story'nin hayatı dengede idi. Onu güvenli bir şekilde çıkarmanın bir yolunu bulmalıydı.

Uğruna çalıştığı ve eğittiği her şey onu bu ana hazırlamıştı. Eli cebine girdi

telefonunun durmadan vızıldadığı cep.

"Chase," diye yanıtladı, sevkıyatın diğer tarafta olacağını biliyordu. "Zaten buradayım."

Bir dakika sonra, NYPD memurları ve Acil Servis üyeleri hastane lobisini doldurdu. O

bir keskin nişancı tüfeğiyle giren Matt ile göz teması kurdu, ancak bu durumda yapmazdı

Story ve rehinecinin penceresiz bir ofiste saklandıkları düşünülürse, onlar pek işe yaramaz.

"Elimizde ne var?" diye sordu Matt, ona kurşun geçirmez bir yelek fırlatarak. Diğer birkaç ESU üyesi bir

gözleri lobiye tararken Daniel'in etrafında bir daire çizdi.

Bunaltıcı kaygıyı hafifletmek için derin bir nefes aldı. "Elinde tabanca olan bir erkek suçlu. Bir

kadın rehine. Rehineyi almadan önce ona tanık oldum ve biz onun altında hareket edeceğiz.

akıl hastalığından muzdarip olduğunu varsayar. Bu, failin hiçbir şekilde yapamayacağı anlamına gelir.

koşullar, kendimizi tehdit altında hissederiz veya rehinenin hayatını riske atarız. Onu bir şekilde tanıyor gibi görünüyor

ve bu bizim lehimize çalışabilir."

Daniel çembere yaklaşan teknoloji uzmanına başını salladı, teçhizatı sağ omzunun üzerinden sarktı. "BEN

hemen o özel ofis hattının telefon numarasına ihtiyacım var.” Grubun geri kalanına baktı.

“Pozisyon alın, ancak mesafenizi koruyun. Kapıyı açarsa, onu silahlarla korkutmak istemeyiz.

yüzünde. *Iskalayamazsanız* ateş etmeyin . Bunun önemini vurgulayamam.” Matt'e baktı gözünden. "Rehine Jack Brooks'un kızı."

Ve hayatımın aşkı.

...

Story ofis katında bağdaş kurup Frank'in kapının önünde bir ileri bir geri gidişini izliyordu.

kaçışını engelliyor. Tavrı onu rahatlatacak hiçbir şey yapmadı. Her geçen dakika onun

Çaresizlik büyüyor gibiydi, mırıltıları, kadın onları çıkaramayacak hale gelene kadar birbirine karıştı. O

Titreyen eliyle silahı kavradı, tiradındaki belirli kelimeleri vurgulamak için salladı.

gerçeklik üzerindeki hakimiyetini kaybetti.

Olumluya odaklanmaya çalıştı. Ofise gireli on dakika olmuştu.

iyi bir şey. Jack'in kitabını okuduktan sonra, bir rehine durumunun ilk birkaç dakikasının

en tehlikeli. En ufak bir direniş göstermemişti, lehine bir nokta daha.

Henüz Frank'e gerçekten hitap etmemiş, onun yerine sakinliğini kazanmak için zaman ayırmıştı. Sakin kalmak

vazgeçilmezdi. On dakika, kanında akan adrenalini soğutmaya hizmet etmişti ve

artık bir sonraki adımı atabilecek durumda. Doğru soruları sormak ve dinlemek. Çoğu rehinenin aksine,

kendisini kaçırmanın motivasyonunu zaten bilme avantajına sahipti. Annesi için tıbbi bakım. Şimdi

onu elde etmenin bir yolunu bulmalıydı.

Bakışları masanın üzerinde sessizce duran telefona kaydı. Bir an için çalacağını biliyordu ve

Daniel diğer tarafta olacaktı. Bu arada, en azından tekerleklerin yağlanmasına yardım edebilirdi. *bir*

uyum. Kontrolü ona verin. Sakin ol.

"Frank?" Hikaye sessizce başladı, onu korkutmak istemiyordu. "Beni hatırlıyorsun değil mi? ben senin

komşu, Öykü."

Adımları aniden durdu ve kafası karışmış görünüyordu. "Elbette seni hatırlıyorum. Sen teksin

binada benimle konuşan kişi."

Bir gün öğrencilerine kibar olmanın hayatınızı kurtarmaya yardımcı olabileceğini söylemek için sabırsızlanıyordu. "E-evet.

Uğrayıp merhaba demek istiyordum ama babam hastaydı. Bunun ne kadar stresli olabileceğini biliyorsun

olmak." Ona küçük bir gülümseme gönderdi ve kendine silaha bakmamasını hatırlattı. "Senin nasıl

anne?"

"Korkunç," diye tükürdü. "O korkunç. Ve inatçı. Ölmek ve beni onunla bırakmak istemiyor

hastane faturaları. Sigorta şirketi ve hastane bir arada, biliyorsun. Herşey

Onlarla para hakkında. *Aç gözlü piçler ."*

Başını salladı ama sözlü olarak kabul etmedi. Manipülasyonu ince olmalıydı yoksa daha fazla zarar verebilirdi.

daha iyi. "Frank, yardım edebilseydim, izin verir miydin?"

Kaşları gözlerinin üzerine düştü. "Nasıl?"

Telefon çalmaya başlamak için o anı seçti. Öykü gürültüyle irkildi. Frank'in gözleri

masa. Silahı çekti ve bir kez daha kadına doğrulttu, aniden gelen sese şaşırdı. O

onu kasten vuracağını düşünmemişti ama şu anki durumunda tetiği çekebilirdi.

kaza. *Konuşmaya devam et. Telefonu görmezden gel. Onu odakla.*

"Telefondaki arkadaşım," dedi, dağınık dikkatini tekrar kendisine çekerek. "O alabilir

annen için yardım et. Eğer ondan istersem, beş dakika içinde dairenize bir doktor getirecek."

"Beş dakika," diye tekrarladı ve dikkatini onunla çalan telefon arasında paylaştırdı. Onun ifadesi şaşkın ve umutlu bir karışımdı. "Neden bunu yapsın ki?"

Öykü nasıl cevap vereceğini bilmiyordu. *Sana yardım etmek istiyor* , kulağa fazla patronluk taslayan gibi geliyor ve o

satın almazdı. İçgüdüleriyle gitti ve ona gerçeği söyledi. "Çünkü seni tanımıyor. Ve

senin bana zarar verebileceğini düşünüyor. Benim incinmediğimden emin olmak onun işi, o yüzden sana verecek.

ne istersen."

Şaşkın görünüyordu. "Seni incittim?"

Onun gerçek kafa karışıklığından rahatlayarak başını salladı. "Frank, telefonu açmamı ister misin? Hasta

Arkadaşıma adresini ver ve ona doğrudan annene bir doktor göndermesini söyle."

Yüzü ağlayacakmış gibi asıldı. "Tamam," diye mırıldandı.

Fazla yavaş hareket eden Story telefona uzandı.

...

"Merhaba Daniel."

Story'nin sesiyle tüm vücudu gerildi. düşünmesine izin vermemişti.

İncinmiş ya da daha kötü durumda olma ihtimali vardı ama yine de bu onun aklının bir köşesindeydi. Ne zaman

onu o lanet ofisten çıkardı, uzun bir süre onun peşini bırakmıyordu. O net değildi

yine de tehlike. Jack'in gelişiyle konsantre olmak giderek zorlaştı.

hastane önlükleri içinde arkasında durdu, neredeyse boynundan nefes aldı. Daniel gibi çılgına dönmüştü

Story'yi güvenli bir şekilde çıkarmak için.

Ekibinin verimliliğinin yardımıyla hastane aracılığıyla rehinecinin

adı Frank'ti ve Jack ile aynı binada yaşıyordu ve Story'nin onu nasıl tanıdığını açıklıyordu.

Daniel'e adama motivasyon veren annesi hakkında bilgi verilmişti.

Daniel, Story'nin sesi dışında her şeyi bloke ederek sakince konuştu, suçlunun bunu yapıp yapamayacağını bilmiyordu.

ona kulak misafiri ol. "Yaralandınız mı?"

"Hayır ben iyiyim." Daniel arka planda bir erkek sesi duydu ve onun boğuk tepkisi ona şunları söyledi:

suçlu konuşmanın sonunu duyamadı. "Frank benim komşum ve bana zarar vermez."

O çocuğun gittiğini biliyordum, dedi Jack arkasından.

"Dışarıdaki Jack mi? Gerçekten herhangi bir stres altında olmamalı."

Daniel omzunun üzerinden akıl hocasına uyarıcı bir bakış attı. Story'nin güvencesine rağmen, o

hayatını riske atmaz. Özellikle de insanların nasıl davranabileceğini ilk elden bildiğinde inanılmaz stres altındayken. Bu noktada normalde suçluyla konuşmak isterdi ama Story zaten bir ilişki kurmuştu ve bunu kullanması gerekiyordu. "Seni oradan çıkaracağım, güneş ışığı. Frank'e annesini bildiğimizi söyle. Bir doktor zaten ona gidiyor."

Rahatlamış bir nefesi kulağına harika geliyordu. Bu bilgiyi Frank'e ilette ve

Daniel yanıtını duymak için kendini zorladı, ama anlayamadı.

"Doktorun gerçekten orada olduğundan emin olmak için annesiyle konuşmak istiyor."

"Tamamlandı." Daniel, zaten bir telefon çevirmekte olan teknisyenine işaret etti. Bu onun açılışıydı.

İçeri girip onu korumak için kullanabilirdi. "Seninle takılmak istemiyorum. yapmama izin verecek mi

İçeri bir cep telefonu getir?"

Boğuk konuşma. "Bu fikri sevdiğini sanmıyorum."

Nefesinin altından küfür etti. "Beni dinle. O senin içeri girmene izin vermeden aramayı gerçekleştiremem.

değiş tokuş. Bunu yaparsam, kozumu kaybederim ve onun seni serbest bırakması için hiçbir nedeni kalmaz. Yani bu gidiyoruz

yapmak. Seninle beni takas edeceğiz. Cep telefonuyla, silahsız olarak geleceğim ve o sana izin verecek.

dışarı."

"Daniel, *hayır* ." Sesi titredi. "Bunu yapmana izin vermeyeceğim."

"Bu benim seçimim. Tek seçenek bu. " Daniel titrek bir nefes verdi, ne kadar çok şey olduğunun kesinlikle farkındaydı.

Memurlar konuşmalarına kulak misafiri olabiliyorlardı. Ama hiçbiri önemli değildi. Sadece o yaptı. "Seni riske atamam. ben

seni çok seviyorum."

Bir hıçkırıkla geri çekildi. Sonraki sözleri fısıldadı. "Ben de seni seviyorum. bu yüzden gidiyorum

telefonu kapatmak. Aramayı yerine koy."

Kalbi üşümeyi bıraktı. " *Hayır Öykü. Lütfen -*"

"Bana güven" dedi ve telefonu kapattı.

Onunla olan değerli bağı kopan Daniel kulaklığını çıkardı ve yere düşmesine izin verdi.

Ayaklarının dibine bir takırtıyla indi, ama kulaklarındaki boğuk kükremede ses zar zor duyuldu. bu

kafasında yinelenen bir kabus oynuyordu, ancak bu sefer Nora silahı Story'ye doğrulttu, Daniel hiçbir yerde

mermiyi durdurmak için yakınlarda. Büyük bir çabayla kendini korkunç

hayal kurun ve odaklanın. *Bitmedi. Birlikte Çek.*

Birkaç memurla birlikte odaya girmek için planlar yapan Jack'e bakmak için döndü.

Kuvvet. Kötü bir çağrıydı. Daniel bunu içten içe biliyordu. Jack'e güvenmenin önemini öğretmişti.

Hikaye. Aklından geçen bu değildi, ama şimdi parasını nereye koymaktan başka seçeneği yoktu.

ağzı öyleydi.

"Hayır," diye kesin bir dille sözünü kesti. "Bekleriz."

Jack dahil herkes dondu. "Danny, bunu ona bırakamayız. Durum çok hassas.

İçeri girmemiz gerek."

"Ben burada koşuyorum, Jack. Ve bekliyoruz." Kararlı bir şekilde teknisyene seslendi. "Koy ara." Yüzünü kapıya çevirmek için bir kez daha döndü. *Güven bana*, demişti.

Hadi, gün ışığı, diye fısıldadı nefesinin altından.

Yirmi İkinci Bölüm

Story masanın yanında diz çökmüş, Frank'in annesiyle yaptığı telefon görüşmesini bitirip yerine

alıcısı yuvasında. Yavaşça ayağa kalktı ve onunla göz teması kurdu ve onu nazikçe geri getirdi.

onların durumuna. "Annene iyi bakıyorlar gibi görünüyor."

Cevap vermedi.

"Eminim şimdi eve onun yanına gitmek istiyorsun."

"Sadece gitmek istediğini biliyorum," diye fısıldadı titrek bir sesle. "Ama bir kez gittiğinde, onlar sadece

vur beni."

Öykü rahat bir ifadeyi sürdürmek için çok uğraştı. Anlaşmadan pişman olmaya başladığını görebiliyordu.

Fikrini tamamen değiştirmeden önce ona güvence vermeleri gerekiyordu ve buna ihtiyaçları vardı. "Haklısın. Yaparım

ayrılmak istiyorum. Neredeyse öğle yemeği ve acıkmaya başlıyorum," dedi hafifçe, minnettar bir şekilde.

Daniel ve Jack onu duyamadı. Akıl sağlığı için kesinlikle endişeleneceklerdi. Ama içgüdüleri ona hayır dedi

onu durumu gözden geçirmeye zorlamak için. Sorununun çözülmüş gibi hissetmesi gerekiyordu ve

ilerleyebilirlerdi. Kapıya ihtiyatla baktığında, ileri doğru bastırdı. "Eğer yapmazsan

hemen eve git, annenin öğle ve akşam yemeklerinde bir şeyler yemesini sağlayacağım. Var

benim kelimem."

Uzun, bitmez tükenmez anlar boyunca, onun reddedeceğini düşündü. Sonra, "Karidesleri seviyor" dedi.

Don Carlo'dan scampi. Binamızdan iki kapı aşağıda."

Deniz ürünleri olmalıydı. "Harika. Karides öyle." Son hamlesini yaptı. "Kapıyı açacağım şimdi. Tamam mı Frank?"

Frank onu çıkışa kadar takip etti ve "ateş etme, ateş etme" diyerek arkasına çömeldi.

onu da alarma geçirmeye başlayana kadar nefesinin altında . annesiyle konuştuğundan beri telefonla konuşurken epeyce sakinleşmişti, ama şimdi ofisten çıktıklarına göre, ajitasyonu azalmıştı.

bir kez daha arttı.

"Seni vurmayacaklar. Söz veriyorum. Bana güveniyorsun, değil mi?"

"Evet. Ama *onlara* güvenmiyorum ."

Sakinliği biraz bozuldu. Şimdiye kadar *gerçekten* boktan bir sabah olmuştu . "Peki, *yaparlarsa*

vur, vuracak olan benim. Bu yüzden bu konuda oldukça iyi hissetmelisin."

Şaşırtıcı bir şekilde, Frank konuştuğunda sesinde bir gülümseme duyabiliyordu. *Ah tabi, şimdi onun duygusu*

mizah bir görünüm sağlar. "Sanırım öyle."

"Tamam o zaman, başlıyoruz." Tokmağı çevirdi ve kapıyı ayağıyla dürterek açtı. Onunla eller havaya, şok duygusuyla önündeki sahneyi çekti. En az yüz memur

Lobi çevresinde çeşitli noktalara yerleştirildi. Jack son derece ön planda durdu

endişeli ama onu görünce rahatladı. Daniel'i hiçbir yerde göremeyince telaşlanmamaya çalıştı.

Kimse bir şey söylemeyince, konuşmasını beklemeleri gerektiğine karar verdi. "Frank silahını bıraktı

masanın içinde. Lütfen ateş etmeyin." Hikaye, Jack'in önce bir komutu havlamayı bitirmesini bekledi.

ofisten çıkmak.

Daniel solundan o kadar hızlı hareket etti ki, onun yanında olduğunu fark edecek zamanı bile bulamamıştı. Birlikte

güçlü elini omzuna atarak onu arkasına itti ve vücudunu onunla Frank'in arasına soktu.

Birkaç memur Frank'in kollarını tutmak ve onu kelepçelemek için ileri atıldı. Vücudu sarılmış

Daniel silahını kararlı bir şekilde Frank'e doğrulttu ve o onu sarana kadar indirmeyi reddetti.

kollarını beline doladı ve yanağını üst sırtına sürttü. Titreyen nefesi, onun

kol sonunda gevşedi.

Sonra döndü, kollar onu şiddetli bir kucaklamayla göğsüne bastırdı. Her nasılsa, sadece tarafından tutuluyor

sabahın tüm acısını ve korkusunu kendi vücuduna çekiyormuş gibi iyileştirdi.

Kokusunu büyük bir iştahla içine çekti. Onu sakinleştirdi ve aynı zamanda canlandırdı.

"Lanet olsun Öykü. Bunu bir *daha* yapma."

"Rehin alınmak mı?" ciğerlerinden fışkıran nefes gibi söylemeye çabaladı. "Yapmamaya çalışacağım."

Neyden bahsettiğimi biliyorsun, diye hırladı Daniel onun saçlarına doğru. "Beni kapattın. Sende var mı

Son beş dakikanın nasıl geçtiğine dair bir fikrin var mı?"

"Ama bana güvendin. Yapabileceğimi biliyordun."

"Evet," diye düzensiz bir şekilde yanıtladı. "Bu daha kolay hale getirmedi."

Öykü geri çekildi ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Teşekkürler."

"Bana ne için teşekkür ettiğini bilsem kahretsin, ama kabul edeceğim." Daniel başını salladı. "Söyle bana

Aramızdaki bu şeyin gerçek olduğunu biliyorsun," dedi aceleyle. "Bunu bildiğini söyle."

"Biliyorum," diye fısıldadı. "Tabiki biliyorum."

Sonra eğildi ve Öykü'nün bacakları zayıflayana kadar öptü.

Bir boğaz yüksek sesle temizlendi. Geri çekildiğinde Jack'in gözlerini Daniel'ininkinin hemen ötesinde çevirdiğini gördü.

omuz. Daniel'in kucağından ayrılırken teninde bir kızarıklık belirdi.

"Baba, gerçekten yataktan çıkmamalısın."

Daniel tarafından alınan bir sandalyeye oturdu. "Sanırım umursayacak kadar kızgın olmadığın için mutlu olmalıyım.

sağlığım hakkında." Hayatında bir kez olsun, Jack ne diyeceğini bilememiş gibi görünüyordu. işaret etti

ofis kapısı. "Oradan neredeyse tamamen kendi başına çıktın. Belki de sana bir iş teklif etmeliyim."

Daniel onu sertçe yanına çekti, açıkçası bu fikri hiç hissetmiyordu. O daireler ovuşturdu onun sert sırtı. "Ah, istediğini elde ettikten sonra çok zor olmadı." Notunu açıkça tespit etmek

sesinde yaramazlık, Jack gözlerini kıstı. Frank'e annesine bir yatılı hemşire bulacağımızı söyledim. Ve

karşılayamayacağı *tüm* masrafları ödeyeceğinizi." Parlak bir şekilde gülümsedi. "Senin olduğundan beri

nişanlıma rüşvet vermek için ortalıkta yeterince para var, bu hiç terletmez."

Daniel sert bir şekilde, Eski nişanlım, dedi.

Jack yüzündeki sırıtışı zar zor sakladı. "İstediğin kadar inkar et, sen babanın kız evlat."

Öykü gülümsedi, ama bir an sonra ciddileşti. "Her şey sakinleştiğinde konuşmamız gerek. Numara

sizden daha fazla sahne arkası ipi çekiyor. Söz ver baba."

Daniel'e tek bir işaret verdi. "İsyan eylemini zaten okudum. Daniel, onu yakala evde. Tüm evrak işlerini halledeceğim ve ifadesini sonraya erteleyeceğim."

Daniel sırtıttı. "Henüz hastaneden çıkmadı bile ve şimdiden emir veriyor."

Story, Jack'ten odasına geri döneceğine dair isteksiz bir anlaşma daha sağladıktan sonra

ve dinlenin, Daniel onun elini tuttu ve onu hastane girişine doğru yönlendirdi ve haberlerden onu engelledi.

Kameralar ve muhabirler dışarıda fotoğraf çekiyor. Bekleyen bir ekip arabasının arkasına saklandılar.

direksiyon başında bir memur ve saniyeler sonra İkinci Caddeden aşağı uçuyordu. Sürücüyü görmezden gelmek,

Daniel, Story'yi kucağına çekti ve yüzünü onun boynuna gömdü.

Ofisten çıktığından beri Story'nin duyguları haritanın her yerindeydi. O engelledi

Frank'le başa çıkmak için adrenalin akışı, ama artık tehlike geçtiğine göre, hissetmiyordu.

gerçeğe bağlı. Daniel'in onu saran kolları olmasaydı, uçup gidecekmiş gibi hissetti. O

onu daha çok arzuladı. Onu kuşatmak için ona ihtiyacı vardı. Onu dünyaya geri getir. Öykü onun olduğunu biliyordu

tehlikeli bir durumda olmanın yan etkilerini yaşıyor ama umursamıyordu. Sadece onun ne olduğunu biliyordu

gerekliydi ve Daniel bunu sağlayabilirdi.

Uyluğu üzerinde, sıcak eli koruyucu bir şekilde duruyordu, ama altında derisi karıncalanmaya başladı, sıcaklık

bacaklarının arasına yerleşene kadar daha yükseğe çıktı. Sanki bir ipucu varmış gibi, ağzını tatmak için onun boynuna doğru ayırdı.

Cildi. Etraflarındaki hava boğucu ve sıcaktı.

Kucağında hafifçe kıpırdandı ve dudaklarını kulaklarına bastırdı. "Sana ihtiyacım var," diye nefes aldı. onun altında,

karın ve uyluk kaslarının gerildiğini hissetti ve kıvrınmamak için kendini zorlamak zorunda kaldı. onlar değildi

arabada yalnız.

Dişleriyle kulak memesini okşadı. "Bu zamanla ilgili."

Jack'in binasının normalde sessiz olan koridorunda bir düzine polis memuru ve sağlık personeli vardı.

geldiklerinde. Önlerine birkaç meraklı bakış atıldı ama Daniel ve Story bir türlü anlayamadılar.

dairenin içinde yeterince hızlı. Kapı kapanır kapanmaz Daniel'i çaresizce kapıya doğru itti. ve arta kalan korku, tek odak noktası Daniel olana kadar birbirine karıştı. Ona olan ihtiyacı. Ateşli gözleri, gömleği yırtmadan önce gömleğinin düğmelerini çabucak yapmasını izledi. onun omuzları. Onun açgözlü ellerinin altında göğüs ve karın kasları alçaldı ve şişti. hızlı nefesler. "Tanrım evet bebeğim. Senin olanı al."

Story'nin ağzı onunkini aradı. Diller bir araya geldi, test etti, dudakları bir öpücükle birbirinin üzerine eğilmeden önce bu onun ruhunu sarstı.

Bir inilti ile Daniel hafifçe geri çekildi. Karanlık ve uyarılmayla ağırlaşan gözleri onu aradı. yüz. "Önce bana gerçekten iyi olduğunu söyle. Bana hiçbir yerinin incinmediğini söyle." "İyiyim," diye güvence verdi onu aceleyle. "Seni çok fena istiyorum."

Sözler ağzından tamamen çıkmadan önce, elleri saçlarına daldı ve ona karşı konuştu. alın. "Tanrım, bugün seni neredeyse kaybediyordum. Bir daha asla." "Bir daha asla," diye tekrarladı Story, kalbi boğazında düğümlenmişti. "Lütfen Daniel." Daniel inledi, elleri elbisesinin eteğine gitti. "Sadece bana nasıl istediğini söyle, muhteşem."

Story öne eğildi ve dişleriyle göğsünü ısırdı, kaslarının sıçramasına bayıldı. tepki. Yukarıya baktı ve onunla göz göze geldi. "Hızlı. Zor."

Pozisyon değiştirene kadar onu döndürdü, arkası kapıya döndü. elleri hareket etti çabucak elbisesinin altından, külotunu bacaklarına indirdi, sonra iki parmağını onun içine batırdı.

ısı, itme, esneme. Çaresizce ihtiyaç duyduğu baskıya bağırdı, ama onları tıpkı pantolonunun fermuarını hızla aşağı çekmek için. Ereksiyon açıklıktan fırlarken dudağını ısırdı. beklentisiyle.

Güçlü eller iki yanında yumruk haline geldi, gözleri açlıkla kadının vücudunu taradı.
"Bebeğim, bir

şu an biraz çılgın. Eğer çok sert olursam, bana bir şey söyleyeceğine söz ver."

Kalbi aşkla kabaran Öykü, kollarını onun boynuna doladı ve alnının altını öptü.

çene. "Söz veriyorum, söz veriyorum."

Daniel kıvrak bir hareketle kıcını avuçladı ve onu kaldırdı ve bacaklarını sarmasına izin verdi.

belinin etrafında. Öykü etrafına sarılmış halde yatak odasına doğru yürürken, dudakları gezindi.

boynunun uzunluğu, onu acele etmeye çağırıyor. Onu yatağa atmak ve acil ihtiyacını gidermek için. o yapmadıysa

Daniel'in yakında içinde hareket ettiğini hissedince çılgık atacaktı. Aynı aciliyetin onda da olduğunu biliyordu.

Attığı her adımda, zorlu uzunluğunun ona karşı kaydığını hissedebiliyordu, inanılmaz bir sürtünme.

Yatak odasının yarısında donup kaldı. Story'nin hareket etmeyi bıraktıklarını anlaması biraz zaman aldı, ama o

sonunda ağzını onun boynundan kopardı. Kızgın kahverengi gözleri karanlıkta bir şeye sabitlenmişti.

oturma odası. Bakışlarını takip etti ve dikkatini neyin çektiğini gördü.

Paketlenmiş valizleri hâlâ kanepenin önünde yan yana.

Story açıklamak için ağzını açtı ama Daniel öfkeyle onun sözünü kesti. "Tamam, bu kadar." Bir kez daha,

Yatak odasına doğru yürüdü, adımları eskisinden çok daha kararlıydı. daha önce yoktu eşiği geçtiler, onu yatağa fırlattı, bir kez havaya sıçradı.

Aceleyle pantolonunu çıkardı ve yatakta ona doğru sürünmeden önce onları bir kenara attı.

Onu takip ediyorum. Yüzündeki ifade ancak bir hırlama olarak tanımlanabilirdi. "Son derece sabırlı oldum,

Hikaye. Sana düşünmen için beş uzun, *sinir bozucu* gün verdim. Sonra bu sabah yüz yüze geldim.

serseri evlenecektin. Sana aşkını ilan etmesini dinledim ve sonra gidişini *izledim*

onunla. Bunun nasıl bir şey olduğu hakkında bir fikrin var mı? Ve sonra almak için *sinire* , *sinire sahipsin*.

silah zoruyla rehin alındı. Yeterince kötü değilmiş gibi yüzüme kapattın ve hayatını riske attın."

Dirseklerinin üzerinde, geriye doğru yatak başlığına doğru eğildi. "Daniel-"

"Hayır, hayır, bitirmeme izin ver." Eli onun bileğini kavradı ve onu çıplak vücudunun altına sürükledi.

"Beni sevdiğini söyledin. Bunu daha önce kimse bana söylememişti ve bunun bir *anlamı vardı* . öyleyse eğer

kahrolası bir uçağa binip hayatımdan uçup gitmene izin vereceğimi sanıyorsun, başka bir düşüncen var

gelen." Güçlü bir el onun dizini kavradı ve beline doladı. toprakladığında

nemli merkezine ereksiyon, başı bir inilti ile şilte üzerine düştü. "Seni takip edeceğim,

Beni anlıyor musun? İçeri dalıp, beni sana aşık edip, kefaletle serbest bırakamazsın. Bu değil

bu nasıl olacak." Daniel kalçalarını bir, iki kez döndürdü. "Bu olmadan yaşayabilir misin? Çünkü ben

olamaz . yapmayacağım."

Story onu sertçe iterken nefesi kesildi. "Bekle, *dinle* . Sen-"

Ağırlığını ön kollarına vererek tamamen hareketsiz kaldı ve acilen ona karşı konuşmak için eğildi.

onun dudakları. "Beni karanlığa geri gönderme güneş ışığı. Lütfen."

Onun hararetli yakarışı, içinde hızla yayılan şaşırtıcı ihtiyacı ortadan kaldırdı. "Geri dönmeliyim

California, eşyalarımın geri kalanını almaya gitti," diye başardı.

"Olmayacak." Daniel kendini daha derine sürdü, ama sonra yoğun gözleri onunkilere çevrildi. "Beklemek.

Ne?"

Kalçaları onun kalçalarının etrafında sallanmaya başlarken, kararsız bir kahkaha attı.
"Tanrım, sen seçtin

Bunun hakkında konuşmak için gerçekten uygunsuz bir zaman."

"Cevap ver bana," diye talep etti, kadın onu içindeki kaslarla sıktığında bir inlemeyle sona erdi.

onu hareket etmeye ikna etmek.

"Çantalarım dolu çünkü Hayden'ın yanına taşınıyorum. Kalıyorum. New York'ta." o karışık parmaklarını saçlarında ve dişleriyle dudaklarını ısırırdı. "Her ne kadar harcayacağımı hissetsem de

senin yerinde çok geceler."

Daniel'in kahverengi gözleri yüzünü taradı. Bir an konuşmadı. "Çok haklısın, yapacaksın"

dedi, duygularla dolu sözler. "Seni çok mutlu edeceğim bebeğim. Söz veriyorum."

Görüşünü bulanıklaştıran gözyaşlarını sildi ve ona gülümsedi. "Altmış saniyen var sadece bir yığın konuşma olmadığınızı kanıtlayın."

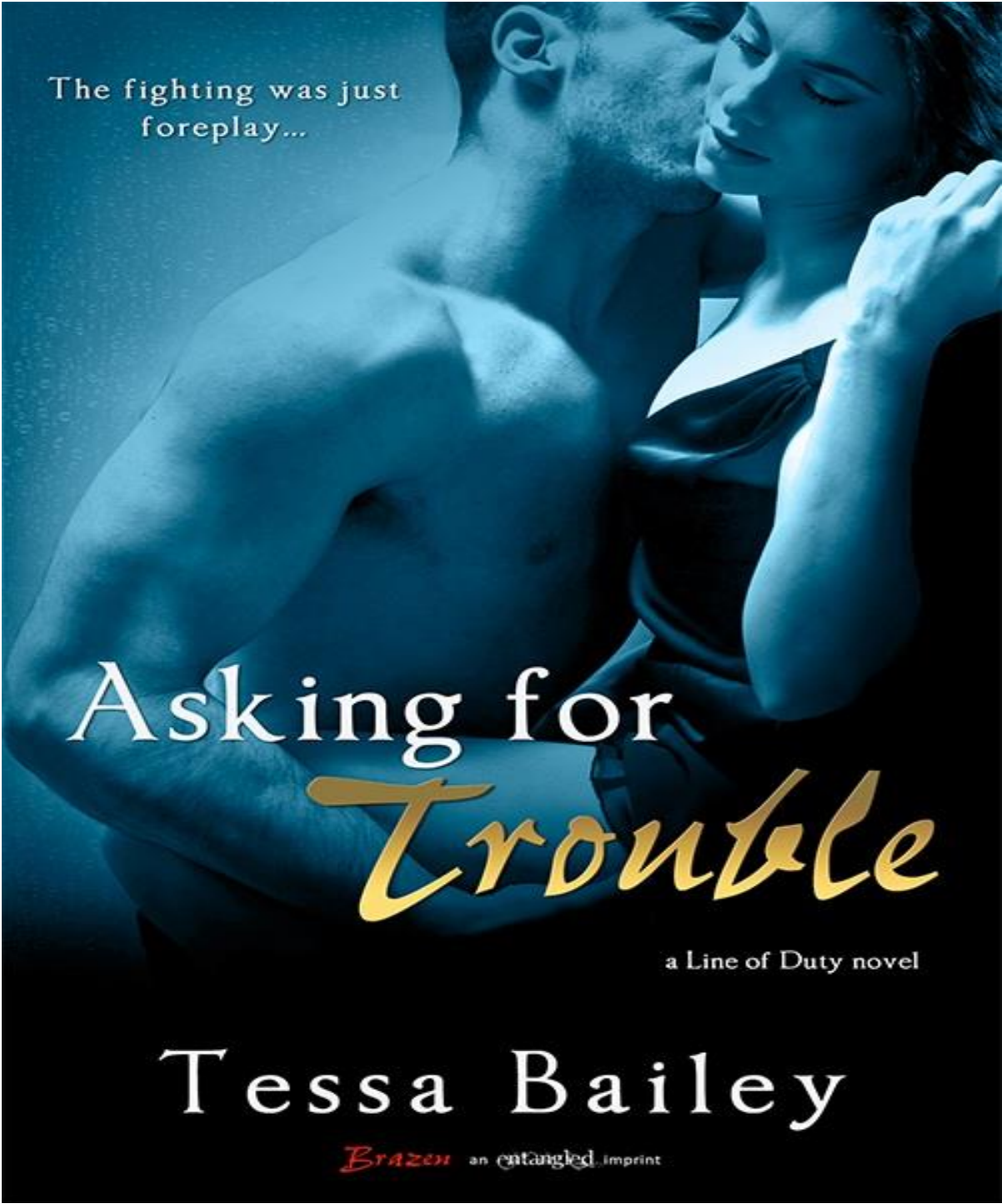
Daniel başını arkaya atıp güldü. "Sen üstündesin."

Buraya yüklediğimiz e-book ve pdf kitap özetleri indirildikten ve okunduktan sonra 24 saat içinde silmek zorundasınız.

Aksi taktirde kitap'ın telif hakkı olan firmanın yada şahısların uğrayacağı zarardan hiçbir şekilde sitemiz zorunlu tutulamaz.

Bu kitapların hiç birisi orijinal kitapların yerini tutmamaktadır.

Sitemizin amacı sadece kitap hakkında bilgi edinip,fikir sahibi olmanızdır.

The fighting was just
foreplay...

Asking for *Trouble*

a Line of Duty novel

Tessa Bailey

Brazen an entangled imprint

Belasını Aramak
(Line of Duty #4)
Tessa Bailey

Birinci bölüm

Bana bir kez daha göz kırparsa, fındıklarını yedi numara stiletomla tanıştıracam.

Hayden Winstead şişe dolu masanın altında bileğini yavaşça döndürdü.

bu görsel olarak tatmin edici düşünceyi takip etme dürtüsünü bastırmak. Üç bardak ile

Damarlarında uğuldayan şarap, tepeden bakan sırtışını silmek için makul bir yol gibi görünüyordu.

Brent Mason'ın yüzünden. Brent'in amacı, onu kırana kadar iğnelemektir.

bu yüzden ona bir gram tatmin vermeden önce lanetlenecekti.

Bu meyhanede ilk kez karşılaştıklarında, çok az ustalıkla ona asılmıştı.

şaka yapıp yapmadığını sormak zorunda kaldı. Doğru, o gece ikisi de çok fazla içki içmişlerdi, ama

"Sarhoş değilim, sadece senin tarafından sarhoş oldum" repliğini hiçbir şey affetmedi. *Hiç bir şey.*

Özellikle de onu eve getirip nerede yaşadığını gördükten sonra söylediklerinin ışığında. *Ah,*

şimdi anladım. Sadece belirli posta kodlarındaki erkeklerle çıkıyorsun. Onun hakkındaki yorumu Upper West Side

şehir evi aylar sonra hala sıralanıyor. Bu yüzden kendi sakarininden asla pişmanlık duymamıştı.

tatlı tepki. *Posta kodlarından bahsetmişken, seninkine geri dönmen gerekiyor mu? yoksa hayvanat bahçesi mi*

zaten gece için kapalı?

İşte tanışmaları orada başlamıştı. Oradan, hızla yokuş aşağı gitmişti.

Gerçekten, bir daha asla aynı oksijeni paylaşmaları gerekmemeliydi. Hayat

bu şekilde çok daha kolay olurdu. Ne yazık ki en iyi arkadaşları Daniel ve Story,

iğrenç bir şekilde aşık oldu. Birlikte olmalarını gerektiren aşk türü

Hayden'ı mide bulandırıcı bir sıklıkla Brent'in huzuruna çıkmaya zorluyor.

Olay bu gece. Hepsi yerel mekânlarında oturdular ve QuincyStory'nin geri dönmesini bekliyorlardı.

ilk iş gününden. Hayden'ı üç müsait olmayan adamın karşısına koyan bir gezi

lanet olası en iyi iç çamaşırını giyiyor. *Acınası*. Bir çok kadın çoktan kaldırmış olabilir dedi

külot ve onları üç NYPD Acil Servis memurunun seçimine fırlattı. Erkekler

üniforma ve tüm bu işler.

Hayden'lar yerinde kalıyordu.

Rehine arabulucusu ve eski aşk-'em-ve-bırak-'em gurusu Daniel Chase, Story'nin

erkek arkadaş ve bu nedenle kesinlikle yasak. Sanki Hayden'ın en iyilerinden başka birini görebiliyormuş gibi.

arkadaş. Daniel'in sağında, düşünceli bir şekilde birasına bakarken eski askeri keskin nişancı Matt Donovan oturuyordu.

Teknik olarak ulaşılmaz değil ama bir kızı ürpertecek kadar sessiz ve gizemli.

Sonra Brent vardı, patlayıcı uzmanı, ya da kendi deyimiyle “boktan üfleyen”.

Söz konusu adam, birasından uzun bir yudum aldı ve tüm bu süre boyunca onu izledi. Onun güveni

o ilk gece onu her şeyden çok rahatsız etmişti. Tabii, altı fitlik bir polis memuru

Bir tuğla pislik muhtemelen kadınlar tarafından çok sık geri çevrilmezdi. Daniel olabilir pürüzsüz, neredeyse güzel ama Brent'in ona Hayden'ın hayal, kadınları arılar gibi bala çekti. Dolgun, koyu sarı saçları ve yosun yeşili gözleriyle, klasik yakışıklı olarak tanımlanamaz. Daha çok bir gemiden arta kalan sağlam bir denizci gibi

farklı zaman. Döndükten sonra bir kadını alan adamTimes Square savaştı ve eve yatması için onu omzuna attı.

Ve bu benim içmeyi bırakmam için işaret.

Brent onu bira şişesiyle selamladı. "Orada ne düşünüyorsun, düşes?

Her ne ise çok ilginç görünüyor."

Bırakmayı reddettiği çileden çıkaran takma adı duyunca gülümsemesi neredeyse çatlayacaktı. "Eğer ben

Ayak uydurmak için çok az şansın olduğunu düşünmüştüm, sana söyledim."

"Bu yüzden?" Matt'in sinirlendiğini kabul etmek için durmadan dirseklerinin üzerinde öne eğildi.

iç çekmek. "Hadi bakalım tahmin edebilecek miyim?"

"Lütfen yap." Beyaz şarabından güzel bir yudum aldı. "Parıltılarla beni devir akıl."

Çenesini okşadı. "Olabilecek çok şey var. Bir sonraki fantezinizi planlamak

önemli saç randevusunu yapıp yapmadığınızı hatırlamaya çalışırken... "

Daniel, Brent'in kaburgalarına dirsek atarak ikisine de sert bir bakış attı. "Siz ikiniz biraz dinlenir misiniz?

bir gece için? Aklımda yeterince var."

"Ne gibi?" o ve Brent aynı anda sordu, bakışlarını değiş tokuş etmeden önce.

Daniel açıklamak için ağzını açtı, sonra başını iki yana sallayarak endişeli bir bakış attı.

'lerin girişi . Quincy"Hiç bir şey."

"Ah, ne olduğunu biliyorum." Brent elini Daniel'in omzuna vurdu. "Nasıl olduğu konusunda endişelisin

Öykü'nün ilk günü gitti. Geri döneceğinden korkuyorsun California."

Matt, "Saçmalama," diye mırıldandı.

"Onunla lanet olası okulda tanışıp buraya kadar yürümeliydim." Daniel sabırsız parmaklarını koştı

saçlarının arasından, her zaman yerinde tuttuğu soğuk yüz kaymaya başladı. "Onun korkunç bir

yön kestirme yeteneği."

"Onu aramamı ister misin?" Hayden'ı teklif etti.

Daniel cevap veremedi Brent başını salladı. "Hayır, bırakın o korkunç işi bıraksın.

Barış. O zaman hepimiz gidip onun toplanmasına yardım edeceğiz."

Hayden ona somurtkan bir bakış yolladı, onlar geldiğinde ona ne söyleyeceğini şimdiden formüle etti.

yalnız. Son iki ayda, top kırma dinamiğiyle tanışmıştı.

ama konu Story'ye geldiğinde Daniel her zaman özellikle savunmasız olmuştu.

İkisi Temmuz'da tanıştığında, sadece New Yorkbirkaç hafta kalmayı planlıyordu.

evine dönmeden önce California. Artık ilişkileri ilerlediğine göre,

geri dönmeye niyeti yok, ama Daniel hala her boş anını onun asla

Sevdiği öğretmenlik işini bırakma kararından pişman oldu ve olmak için üç bin mil yol aldı.

onunla.

Daniel'i bir kez daha teselli etmeye çalıştı. "Öykü biliyorsun. Muhtemelen her seferinde evcilleştirmek için durdu

köpek yavrusu burası ve okul arasında. Dikkati kolayca dağılır."

Daniel koltuğunda arkasına yaslandı, göz kapakları hafifçe aşağı indi ve gözlerinin önünde

playboy'a benziyordu. "Bilmiyor muyum?"

En iyi arkadaşının yeni işinden nefret etme ihtimalini aklından çıkarmış olmasından memnun,

Hayden şaraptan bir yudum daha aldı ve Brent'in sarsılmaz bakışlarını görmezden gelmeye devam etti. nefret etti

bunu yaptığında. Ona sabitlendi ve uzağa bakmayı reddetti. Takip eden aç bir kurt gibi görünüyordu

Bir kuzu. Sanki ona bir kez daha ne kadar şımartılmış olduğunu söyleme fırsatını bekleyemiyormuş gibi.

ve anlamsız, onun lüks, Upper West Sideyaşam tarzını buldu.

Daniel, bir kez daha huzursuz bir enerjiyle masadan fırladı. "Siz başka bir

İçmek? Satın alıyorum."

Seninle geleceğim, dedi Matt, Brent ve Hayden arasında bilmiş bir bakış atarak.

Daniel ve Matt kulak misafiri olmadığı yerden bara doğru hareket ettiklerinde, Hayden'ın bardağı *tıkırdadı* .

masanın üstüne. " Daha az muhteşem bir pislik olmak için biraz daha sert *deneyebilir misin?*
o

yeterince endişeli. Aptal büyüyle durumu daha da kötüleştirmene gerek yok."

" *Daha* da kötüleştiriyorum? Neden adını iç çamaşırına dikip onu bir yere göndermiyorsun?

yaz Kampı?" Başını eğdi. "Hepimizin büyüyen dadıları yoktu. Bazılarımız alabilir

kendimize iyi bak."

Diken eve çarptığında boynunun kızardığını hissetti ama tepkisinin ortaya çıkmasına izin vermeyi reddetti.

onun yüzü. Cehennemde soğuk bir gün olurdu, ne kadar özetlendiğini ona bildirmeden önce.

çaresiz bir sosyetik onu rahatsız etti. "Hakaretlerin yeri ve zamanı vardır. Farkı öğren, sik kafalı."

Brent masanın üzerine eğildi, çenesi gergindi. "Kızımla nasıl konuşacağım konusunda derslere ihtiyacım yok.

arkadaş."

"Aynı fikirde olmamak. Sanırım birkaç şey hakkında derslere ihtiyacın var."

Eğer gözlerini kırpmış olsaydı, onun yanağında beliren tik işaretini kaçıracaktı, bu onun geleceğine dair bir işaretti.

onun öfke karıştırma olarak tanıyın. Brent, kibar sosyal becerilerden ve empatiden yoksun olabilir, ancak

gururla telafi etti. "Evet? Ve bana bu dersleri kim verecek? Sen?"

İfadesi şehvetli meydan okumayla değişti ve son sözü

Böyle bir şüphencilik, omurgası sertleşti. Kahretsin, o *her zaman* cinsel yaptı. Onu kapattığını biliyordu

aşağı. Onu geri çekilmeye zorladı. En iyileriyle hakaret edebilirdi - ama

seks hakkında. Yüzü kızaran bir bakire olmaktan çok uzak olmasına rağmen, bu konuda asla adımını atmamıştı.

Bölüm. Çıktığında, genellikle annesini sırtından uzak tutmak içindi. tarihler çok

nadiren yatakta sona erdi. Ve eğer *sonunda* "çarşafı sallarlarsa", genellikle

hayal kırıklığı.

Hayden neye ihtiyacı olduğunu tam olarak belirleyemiyordu. Sadece *daha fazlasına* ihtiyacı olduğunu biliyordu .

Aşk değil. Hayır hayır. Kibar seks de istemiyordu. Ya da sevecen seks. Bir şeye ihtiyacı vardı...

başka.

"Sorun ne zengin kız?" Brent sırttı ve birasını yudumladı. "Bunu çok seveceğinden mi korkuyorsun?"

"Hayır," diye biraz hızlı cevap verdi. "Korkarım *çok* istersin ve ben asla

hantal kıcımdan kurtul."

Hayden'ın ağzı aniden kapandı. İlk defa ondan birine cevap veriyordu.

aynı sonsuz cinsel imalar. İlgili bir çift çekim yaptığında paniğe kapılmamaya çalıştı.

"Bu doğru mu?"

Bakışları kısa bir süre dudaklarına indiğinde kaşlarını çatarak karşılık olarak çenesini kaldırdı.

"Nasıl... *tam olarak* ...bunu bana sevdirebilir misin, düşes?"

Dilinin ucuna alaycı bir tokat oturdu, ama onu geri tuttu. Bu oyun vardı

yaşlandı ve kendinden fazlasıyla emin oldu. Aklında yeni bir fikir oluşmaya başladı. Bir

Brent geleceğini göremezdi. Onun blöfünü yapardı. Argümanlarını cinselliğe dönüştürmekte ısrar etti.

onu susturmak mı? Şımarık sosyetenin devam edebileceğini düşünmedi mi? Eh, bu sefer görecekti.

oyunu ne kadar ileri götürmeye istekli olduğunu. Uzak değil, diye tahmin etti. Umut etti. In fikri

Birbirlerine gönüllü olarak dokunmak da onun için aynı derecede tiksindirici olmalıydı. Hangisi tam olarak o

aranan.

Bu gece, nihayet devam eden bu fikir ve irade savaşının kazananını ilan edeceklerdi.

Brent'in birası, gömleğinin üstteki iki düğmesini açıp malzemeyi ağzı açık bıraktığında

şişe ağzına kadar dondu. Adem elması onu açıkta görünce biraz sallandı.

et. Bu doğru, en uygun iç çamaşırı takımımı giyiyorum, enayi. ve bitirdim

geri adım atmak.

Sesi baştan çıkarıcı bir mırılamaya dönüştü. "Sana *göstermek* çok daha eğlenceli olurdu ."

...

Pekala, lanetleneyeceğim. Tamamen buzdan yapılmamış .

Brent, şişmiş ete uyum sağlamak için koltuğunda kıpırdanırken belli etmemeye çalıştı.

bacaklarının arasında. Ne yazık ki, bu gece Majesteleri'nin yaptığı ilk fırsat olmadı.

o kadar sertti ki, yerinde duramıyordu. Ancak, bunu yaptığı ilk olayı işaret etti.

kasıtlı olarak.

Masanın karşısında, gözleri açık bir meydan okuma yayınladı. Onun oyunu neydi?

Başka bir gece, onun kışkırtıcı sorusuna küçük küstah burnunu çevirirdi.

onun patentli buz prensesi kaşlarını çattı. Kesinlikle bir şeyler oluyordu.

Tanıştıkları gecedен beri ikisi ortalıkta portakal suyu ve

diş macunu. NYPD Acil Servis Birimi için patlayıcılar ayarladı. O her şey hakkında flört etti

Manhattan'ın seçkinleri için hayır işleri ve akşam yemeği partileri organize eden bir gün.
Mavi yakalı yaşadı

Queens'deki mahalle. Dünyanın en zengin bölgelerinden birinde devasa bir kasaba evinde yaşıyordu.

şehir. Kot pantolon ve tişört giydi. Dar, diz boyu etekler ve pahalı bluzlar giyyordu.

Koşullar farklı olsaydı, onunla asla aynı masayı paylaşmazdı.

Onu en çok etkileyen kısım buydu. Ağzından çıkan her kelime, her kibirli

yönüne bir bakış atmak, yapacak daha iyi şeyleri olduğunu bilmesini sağlamak için tasarlandı. Daha iyi *insanlar*

onunla vakit geçirmek için.

Sonra o lanet çoraplar vardı. Onunla ilgili onu kesinlikle çıldırtan şey.

Çözemediği bir anormallik. Mükemmel şekillendirilmiş çikolata kahvesi saçlarından ona kadar

dizleri, ilkel ve düzgün görünüyordu. Spor salonunda saatler geçirmiş gibi, tüm bunları reddederken

herkese bu kadar sıkı çalışmanın neler getirdiğine bir göz atın. Ama bu dikkatli cila ile sona erdi

onun bacakları. Bu gece, sıkı dokunmuş file çoraplar, dar gri onun altında kayboldu.

etek. Diğer günler, sırtından aşağı inen kalın bir çizgi ile şeffaf siyah tayt giyyordu.

buzakılar. Açıkçası, tek bir bakışa bağlı kalamaması onu çileden çıkardı. Ölümcül iffet veya dolap

seks kedisi. Hangisiydi?

Zihni, kadının az önce masaya fırlattığı eldivene geri döndü. *öyle olurdu*

size göstermek çok daha eğlenceli. Onun meydan okumasını kabul etmeyeceğini düşündüyse,

büyük sürpriz. Başka bir sebep olmasa bile, her şeyi berbat etme şansı için ondan hoşlanmadığını yutardı.

ustaca taranmış saçları. Ancak başka bir sebep *daha vardı* . Hayden onu her an sinirlendirebilir.

dön, ama kahretsin, nasıl olacağını merak ederek aşırı miktarda zaman harcamadıysa

onun altında olsun. Senden daha kutsal olan tüm bu düşmanlık, sizin için üretken bir şeye kanalize oldu.

bir Zamanlar.

Ah evet, bu gülünç, uygunsuz çekiciliği dışarı çıkarma şansını çok isterdi.

hiç sevmediği biri. Belki o zaman onunla ilgili hayal kurmayı bırakabilirdi.

aynı odadaydılar. Çoraplarıyla yemek masasının üzerine eğildiğini hayal ettim. *sadece o* çorap. Ona *kötü bir kız olduğumu* söyleyen o bakışı atarak, Brent.

Sorusuna hemen cevap vermeyince kendine olan güveninin sarsıldığını gördü. evet, kesinlikle

bir şeye kadar. Ona blöf mü yapıyorsun? Belki de Ivy League dışından almanın komik olacağını düşündü-

eğitimli kabadayı sıcak ve rahatsız, sonra bardan dışarı fırladı ve onu bir destansı ile bıraktı havuzluk. *Olmayacak bebeğim.*

Eh, destansı kokpit kaçınılmazdı, ama en azından onun şartlarında olacaktı.

gösterme fikrin tam olarak nedir , düşes?" Sırıttı. "İpek çarşaflar, mum ışığı...

Kenny G.'nin nazik suşları. Diğer yarının nasıl sikiştiğini görmek isterim."

Koltuğuna daha dik otururken gözlerinin arkasında bir şey parladı. Brent zorlukla vardı bluzuna sıkıca bastırırken gözlerini göğüslerinden uzak tutma iradesi,

onun pürüzsüz bölünme onun için ekranda. Dili dudaklarında kaydığında, onları terk etti

parlayarak, güçlkle yutkundu. "Bir kez daha düşündüm, kim küçük bir saksafonu sevmez ki

yatak odası?"

Hayden'ın parmağı şarap kadehinin kenarındaki buğudan kaydı. "nasılsın

bilmek?"

"Biliyor musun?"

Göz kapakları, uyarılmanın ağırlığı altındaymış gibi yavaşça yukarı kalktı. "Öpeceğimizi nereden biliyorsun?"

yatak odasına yapar mısın?"

Ağzı kurudu. "Tekrar gel?"

"Plan bu olurdu."

Ateşe neden olan sözler ağzından çıkar çıkmaz Daniel ve Matt elleriyle döndüler.

içecekler. Brent, arkadaşlarının boktan zamanlamasına homurdanmak istedi. O ve Hayden ikisi de geri çekildiler.

Hayden o gizemli bacakları çaprazlarken isteksizce koltuğuna yaslandı. *Lanet etmek.* sadece nasıl

Bu oyunu almaya ne kadar istekliydi? Ondan hoşlanmayabilir, ona çok kızabilir.

üstün bir tavır, ama kesinlikle en üstte ne olduğunu öğrenmeyi çok isterdi.

o çoraplar. Yine de bu kadar ileri gitmesine izin vermeyecekti. Onun kirli olmasını istemem, işçinin elleri mükemmel tonlu uyluklarında.

O mu?

Daniel'in sandalyesi geriye kaydı ve onu düşüncelerinden sıyırdı. "O burada."

"Tanrıya şükür," o ve Hayden aynı anda mırıldandılar, ardından karşılıklı göz devirdiler.

Brent ayağa kalktı, Story'nin onlara doğru yürüdüğünü görünce rahat bir nefes aldı.

kocaman bir gülümseme ve onlara doğru sallayarak. Daniel onu ayı gibi kucakladı, sonra oturttu.

kucağında. İki ay sonra Brent, kadınlaştırmasının ne kadar hızlı ve sert olduğuna hala inanamıyordu.

en iyi arkadaşı düşmüştü. Adam için bu kadar mutlu olmasaydı, inlerdi.

Daniel kucağına tünemiş güneşli, fötr şapkalı sarışına bakmaktan kendini alamıyordu.

"Buraya gelirken aldığım şapkayı beğendiniz mi?" Hikaye adamlar arasında baktı ve

Hayden. "Ben şapkalı kız mıyım?"

Hayden başını eğdi. "Kesinlikle şapkalı kız olabilirsiniz. Yine de daha fazla seçenek görmek isterim.

Silindir şapka, bere... belki de topaç üstte olan türden?"

"Bir Mets şapkası," diye araya girdi Brent.

Story güldü ve Daniel'in ensesini okşadı. "Peki bu gece ne yapıyoruz?

Meksika yemeği? Ağırılığımı sangria içebilirim..."

Daniel başını salladı, "Benim yerim."

"Çoktan? Buraya yeni geldim." Öykü şaşırılmış görünüyordu ama Daniel bir şeyler fısıldadığında

kulağına dayayarak titrek bir nefes aldı ve başını salladı. "Senin yerin orası."

"Brent, Matt, sen..." diye başladı Daniel.

"Merak etme." Brent, Hayden'a yavaşça sırtıttı. "Bayan Winstead'in eve dönmesini sağlayacağım."

Daniel bir cevap beklemeden Story'nin elini tuttu ve onu bardan sürükledi.

"Hoşçakalın arkadaşlar!" Öykü omzunun üzerinden seslendi.

Hayden arkadaşına gönülsüz bir selam verdi, sonra yeniden Brent'e odaklandı. "Sana izin vermiyorum

beni herhangi bir yere götür. Sen içmişsin."

Brent, etiketi görebilmesi için şişeyi kaldırdı. "Alkolsüz." zar zor tuttu

kahkahası, çenesi sadece bir çentik daha kalktığında. "Hafta içi içki içmem."

"Şanslıyım," dedi nefesinin içinden.

"Plan bu olurdu."

Hayden'ın gözleri, sözlerini Matt'in tam önüne, yüzüne fırlatırken genişledi.

Matt pek ihtiyatlı olmayan bir şekilde saatini kontrol etti. "Kahretsin, saate bakar mısın?" İtti

sandalyesini geri çekti, ardından Daniel ve Story'nin peşinden gitti. "Birbirinizi öldürmemeye çalışın. Bunu severim

yer."

"Sen de buna bir gece demeye hazır mısın?" Brent taze birasını aldı ve Hayden'a göz kırptı. "Veya

devam etmek istiyor musun?"

"Gece mi diyorsun?" Saçlarını bir omzunun üzerinden geriye attı. "Daha yeni başlıyoruz."

İkinci bölüm

Tarihte ilk kez o ve Brent yalnızdılar. Gönüllü olarak, yani. Normalde bu

sahne, mazeret üretme zahmetine girmeden birbirlerinin varlığından kaçıyorlardı. Sensiz

belli bir müstehcen hareketi bahane sayıyordu.

Hayden'ın nabızı hızlandı, Brent tam boyuna yükseldi ve masayı işgal etmek için yuvarladı.

yanındaki sandalye. Avuç içleri neden terliyordu? Sadece oyun oynuyorlardı. Hiç

dakika şimdi, Brent pes edecek ve Quincy'ninkinden dışarı çıkmakta özgür olacak, onun keyfini çıkaracaktı.

zafer. Gözündeki o sıcak bakış, dalmaya devam eden ve maruz kalmaya devam eden

boyun çizgisi, hepsi gösteri içindi.

Doğru?

Kolunu sandalyenin arkasına atıp yaklaştırdığında, kız onu görmezden geldi.

midesinde çırpınır. Şarap olmalıydı. Brent Mason çırpınmadı . sadece verdi

onun kovanları.

"Öyleyse söyle bana," diye başladı, sesi daha derin bir ton aldı. "Yapmadığımızı varsayarsak profesyonelce dekore edilmiş yatak odanız, ne kadar ileri gidebiliriz?"

Bir kızgınlık parıltısı saçtı. Durumunu bir an olsun unutmasına asla izin vermedi. Veya

bunu kazanmak için çok az şey yaptığını. "Bir şey bana senin gibi bir adamın yeterince uzun süre dayanamayacağını söylüyor.

giriş yolunu geçmek için. Haydi bakalım, *Grand Theft Auto* oynamaya geri dönmeme izin verin ,

Majesteleri."

Halo'yu tercih ederim ," dedi Brent gergin bir sesle. "Ve dürüst olalım. yapmamanın asıl nedeni

Beni yatağında istemem, çünkü nilüfer beyazı çarşaflarını lekeleyeceğim."

Tamam, bu biraz canını sıktı. Çarşafları lekelenmeyeli epey olmuştu ama o bilmiyordu.

o. Yorumu, onu soğuk bir balık olarak gördüğünü kanıtladı, görünüşe fazla odaklandı.

herhangi bir şey, cinsel veya başka türlü. Özellikle fahiş bir banka hesabı olmayan bir adam için.

Şimdi hiçbir şekilde geri adım atmazdı. O olmalıydı.

Bu amaca nasıl ulaşılacağı birdenbire ortaya çıktı. Brent gibi bir mağara adamının yatakta saldırgan olun, şüphesiz. O maço imaja tutunacağına ihtimal verirdi.

iki el ile birlikte. Hayden neredeyse yüksek sesle gülecekti. çoğuna tutunamayacaktı iki eli arkasından sabitlenmiş herhangi bir şey.

Sandalyesinde döndü, dizinin Brent'in uyluğunun iç kısmına sürtünmesine izin verdi, nefesini emdiğinde yumruk attı. "Öyle değil, Brent. Sadece beklemeyi sevmiyorum."

Cesaretini toplayarak parmaklarını onun kolunun içine doğru sürükledi. "Sen olmayacaksın Kelepçelerinizi el altında bulundurmak için, olur mu?"

Kızgın bakışlarını parmaklarından uzaklaştırdı. "Eğer kelepçelenmeyi seviyorsan, benim sana uyum sağlamakta sorun var bebeğim."

"Aslında," diye geri döndü, kelimeyi uzatarak, "seni kelepçeleyeceğimi *düşünüyordum* ."

Nefesini tuttu. Her an, onun isteğiyle alay edebilirdi ve bu maskaralık

üzerinde. Komik, uzaklaşmaya birkaç dakika önce olduğu kadar hazır değildi. Aslında,

Brent'in kelepçelerle bağlanmış iri bedeni düşüncesi şaşırtıcı derecede çekiciydi. O

Midesindeki çırpınma, onu daha da karıştıran sürekli bir çekişe dönüşmüştü.

"Tamamlandı." Brent eğilip kulağının yanında sert bir şekilde konuşurken Hayden şokunu gizledi. "Olmak

uyardı ama. Ellerimi elimden alırsan, bunu ancak ağzımla telafi ederim."

"R-gerçekten mi?" Sesi kendi kulaklarına nefes kesici geliyordu. Brent'in olması mümkün değildi.

onu çalıştırıyordu. Düzgün bir akşam yemeği yemeden bu kadar çok şarap içmemeliydi. O vücudunun Brent'in sözlerine verdiği güçlü tepkinin tek açıklaması buydu.

"Bu seni neden şaşırttı, düşes?" İfadesi tepeden tırnağa döndü, ama yine de gözlerinde yanan arzuyu, ağzına nasıl sabitlediklerini görün. "Düşünüyorsun çünkü ben Çalışmak için takım elbise giyme, bir kadından zevk almayı öğrenmedim mi?"

Getirdiği öfkenin üzerine katmanlı bir ısı yumruğu, sisteminde yankılandı.

onun jab tarafından. Bunu demek istemiş. Onun zevki umurunda değildi. Hayır, onlar ikisi de sadece oyun oynuyor. Kelepçeleri takma zamanı geldiğinde, geri çekilirdi.

Hiçbir şekilde kendisini düşmanın insafına bırakmazdı. "Sanırım yetenekli olup olmadığını öğreneceğiz.

değerli bir şey için ağzını kullanacak kadar uzun süre susmak."

"Yapacak mıyız?" Dizlerini elleriyle kavradı. "Bu seksi uylukları uzun süre çözeceksin aralarında ne yapabileceğimi bulmaya yetecek kadar mı?"

Kalbi kontrolden çıkmaya başladığında, bu savaşı kaybedebileceği aklına geldi.

Brent, mağaraya daha yakın görünmüyordu ve tehlikeli bir şekilde sona yaklaşıyorlardı.

çizginin. Bu konuşma, onlar olmadan şu anki damarında daha fazla devam edemezdi.

birlikte ayrılmak. İfadesine bakılırsa, hala amcasının ağlamasını bekliyordu. Açıkça takip etme yeteneğinden şüphe duyuyor.

Strateji değişikliği zamanı.

Bacaklarını çaprazladı ve göğüslerini onun görüş hattının hemen altına koyarak ayağa kalktı. Ne zaman

kendinden emin gülümsemesi biraz kayboldu, muzaffer bir kahkaha attı. "Konuşmaktan yoruldum

BT." Parmakları saçlarının arasından kayd ve sıkıca kavradı. "Sus ya da kapa, koca oğlan."

"Büyük oğlan." Brent ayağa kalktığında, sert vücudu yavaşça onun kıvrımlarından geçerek onu yakaladı.

Hayden'ın nefesi boğazında. "Hiçbir fikrin yok. Benimle başa çıkabileceğini mi düşünüyorsun?"

Onunla başa *çıkabilir miydi* ? Kimsenin elini taşın altına koyacak birine *benzemiyordu* . En az onun,

Özenle bakımlı bir elde cinsel partnerlerini sayabilecek biri. En azından o kadar ileri gittiyse

-ki bu kesinlikle olmazdı- eğer o işe yaramazsa onunla daha kolay başa *çıkabilirdi* .

onun ellerinden.

Boğazı sıkı ve sözlü bir cevap veremeyen Hayden, döndü ve doğru yürüdü.

yüksek sesle cevap vermek yerine çıkın. Brent'in ağır adımları kasıtlı olarak onu takip etti,

omurgasında bir ürperti. Kapiya doğru atılan her adımda, emin olup olmadığı konusunda giderek daha az emin oluyordu.

beklenti ya da sinirler suçluydu.

Quincy's'den şehirlerarası yolda sessizce sürdüler, ancak ortadaki gergin atmosfer.

Brent'in SUV hacmi konuştu. Karar verme penceresi hızla kapanıyordu. Olmuştu

Quincy's'de otururken büyük bir oyundan bahsetmek inanılmaz derecede kolay. Ancak şimdi, onun kabadayılığı

azalmaya başlıyor.

Adamı iyice kavrayıp incelemek için bakışlarının orta konsolda kaymasına izin verdi.

SUV'nin adil payı. Uygularken direksiyon simidinin altında güçlü uyluklar esniyordu.

fren. Tanımlanmış kol kasları sağa dönerken değişti. Omuzları o kadar genişti ki

konsolu bağıladı ve neredeyse kendi konsoluna dokundu.

Hepsinden daha çileden çıkarıcı, ukala, bilmiş bir gülümseme, sanki ondan beklediği gibi dudaklarında gezindi.

her an geri çekilin. Eğer şimdi ona blöf yaptığını kabul ederse, bunu yaşamasına asla izin vermezdi.

Her karşılaştıklarında o bok yiyici gülümsemeyi görmeye mahkum olacaktı. Hayır. Bunun olmasına izin veremezdim.

Öyle ya da böyle, büyük adam aşağı gidiyordu.

SUV'sini Hayden'ın şehir evinin önünde durdurdu ve Hayden kapıyı iterek açtı.

yolcu tarafı kapısı. "Geliyor musun? Yoksa erkeklik statüsünü kaybetmekten mi korkuyorsunuz?

bir kız tarafından kelepçelendi mi?"

Brent'in ön kolu, torpido gözüne uzanıp onu patlatırken kalçalarına dokundu.

açık. Gümüş bir kelepçe takıldığında Hayden aynı anda bir uyarılma ve panik dalgası hissetti.

ortaya çıkarılmıştı. "Bir soru. Bu yolculukta flaşlı fotoğraf çekimine izin veriliyor mu?"

"Bir el için kanlı bir kütük istemediğin sürece hayır."

Eğlenceli bir gülümseme yüzünü aydınlattı. "Sanırım birkaç dakika içinde, hala yaptığım için çok mutlu olacaksın.

iki eli var. O kelepçeleri kullanma konusundaki fikrini bile değiştirebilirsin."

İlk içgüdüğü, kendini araçtan atmasını ve çığlık atarak ona doğru koşmasını istedi.

ev. Kendini içeri kilitle ve *The Facts of Life*'in tekrarlarını izle . Ama sonra bir görüntü

gömleksiz Brent diz çökmüş, elleri arkasında kelepçeli, zihninde canlandı. başka hissetti

şehvet, sıcak ve ısrarlı, karnında biriktiğinde şaşkınlık sarsıntısı. Onu şok etmenin yanı sıra,

baş döndürücü tepki tahrişe neden oldu. Uzun zamandır bu duyguyu yaşamamıştı ve gerçek

düşmanının onu öfkeyle kışkırttığını.

Artık geri dönmek için çok geç.

"Fikrimi değiştirmeyeceğim." Hayden kelepçeleri çantasına tıktı. "Bu çok kötü

NYPD, kelepelere ek olarak top tıkaçları da yayınlamıyor," dedi parlak bir şekilde gülümseyerek. "Bu senin değil

ses baştan çıkarıcı bir ninni değildir."

"Hiçbir şikayetim olmadı."

"O zaman bunu ilkin olarak kabul et." Hayden, topukları kaldırıma *vurarak SUV'den çıktı.*

n kapısına çıkan taş merdivenleri çıkarken, onun arkasından onu takip ettiğini hissetti.

Aynı evde yaşayan anne ve babasını arayarak çevreyi taradı.

komşu. Bu kaslı erkek cüssesiyle şehirdeki evine girdiğini görürlerse,

mutlaka bazı soruları olacaktır.

"Benimle görülmekten mi endişeleniyorsun?" enesi kasıldı ve büküldü. "Merak etme eminim

küçük dersin uzun sürmeyecek."

Pislik hala kendi meydan okumasından geri adım atacağını düşündü. "Bunu açacak

hızlı, ha? Merak etme şampiyon. Erkekler arasında çok yaygın bir sorundur. en iyisine olur

onlardan."

Kulaklarından çıkan buharı neredeyse hissedebiliyordu. Kendi kendine gülümseyerek, Hayden

n kapıyı iterek açtı ve karanlık fuayeye girdi. Kapı arkasından kapandığı an,

Brent onu kapıya doğru itti ve iki kolunu da kapıya dayadı. hiç olmadı

Ona daha önce bu kadar yakinken, aralarındaki sarsıcı farkları özümsemek için biraz zaman ayırdı.

İnanılmaz derecede sert ve iyi yapılı olan vücudu, onun daha yumuşak, daha küçük çerçevesine bastırdı. en azından bir

ondan bir metre daha uzunsa, onu öpmek için dizlerini bkmesi ya da kolları için alması gerekirdi.

buluşacak ağızlar. Bütün bunları kullandığını düşününce, içinde muhtaç bir şey titredi.

ona güç. Daha da cezbedici olan, bu gücü tasdik etme düşüncesi idi. baştan çıkarmak o.

"Burada sabrımı zorluyorsun düşes," diye hırladı. "Benim hakkımda herhangi bir şüphen varsa

İçinizdeki her zaman sevgi dolu alaycılığı becerebilme yeteneği, bunu temizlemekten çok mutlu olacağım."

Hayden derin bir nefes aldı. Şimdiye kadar, ana olayla ilgili herhangi bir konuşma etrafında dans ediyorlardı,

ama sadece siyah-beyaz terimlerle ifade ederdi. Bu kadar ileri gitmesine izin vermeye istekli miydi? Bu olmaz

yara almadan kurtulduğun türden bir tek gecelik ilişki ol. Eğer o seviyeye getirirlerse, o yaptıklarının bilgisini kibirli yüzünün her yerinde yazılı görmek zorunda kalacaktı.

her seferinde birlikte vakit geçirmek için boğuştu.

"Sorun nedir? Bana öğretmeye çalıştığın bu ders daha başlamadan mı?"

Büyük göğsünde patronize kahkahalar gümbürdüyordu. Kalçaları daha yakına bastırdı ve kadın onun

kalın uyarılma. "Çok kötü. Sonunda bu gece gizemi çözeceğimi sanıyordum."

"Bu ne gizem?" daha iyi kararına karşı sordu.

"Yüzündeki o kendinden memnun ifadeyi silmek için ne gerektiğini merak ediyorum." O

eğildi, ağzının onunkinin bir santim üzerinde kalmasına izin verin. "Seni ne rahatsız ediyor, zengin kız? yanında bir

ayakkabı satışı."

bedenleri bir aradayken, adını koyamadığı bir şeye, onun sözlerine acıyordu.

derisinin altına daha da gömüldü. Onu cansız buldu. önemsiz. Onu aldığını düşündü

verilen servet, gerçekte, hayatının her gününü onu hak etmeye çalışarak geçirdi. Kanıtlamak

kendine layık. Ve çoğu zaman... yetersiz geliyor. Hissetme yeteneğine sahip olduğunu düşünmüyordu.

herhangi bir şey? Onun yanıldığını kanıtlama ihtiyacı, tam o anda ve orada Hayden'ı ayaklarının dibine kadar sarstı.

ayak. Çantası bir gümbürtüyle yere çarptı.

Parmaklarının üzerinde daha yükseğe itti, ağzını onunkiyle kaynaştırdı. Brent'in vücudu sarsıldı, onu hissettirdi

sevinçli. Onu hazırlıksız yakalamıştı. Parmakları saçlarının arasından geçti ve çekiştirdi

onu yakınlaştırmak zor. Birbirlerinin dudaklarını ısırıldılar, test ettiler, aradılar. Çenesini sıyırdı

dilini iyice yalayarak tadına bakmak için ağzına dönmeden önce dişleriyle,

Hayden aracılığıyla ısıyı artırıyor. Elleri beline indi ve onu ileri itti.

ereksiyonunu kadının karnına sürmesi için tek kelime etmeden yalvarıyordu. Bunu yaptığında, bir, iki kez,

ikisi de bir inilti ile ayrıldı. Bir anlığına, *kahretsin der gibi gözlerini kilitlediler* .

İstemedi, dikkati, aralarındaki ağır ve ısrarlı uyarılma üzerine düştü.

Brent ona karşı çalışırken bakışlarını onun yüzünde tuttu. "Sürmene izin vereceğim, düşes.

Ve dilini sürekli ağzımda meşgul edeceğim." Bir eliyle o

gömleğini kafasından çıkararak devasa göğsünü ve kaya gibi sert kaslarını ortaya çıkardı. "O

iğnelemeyi birkaç saat uzak tutmalı."

Hayden onu itti ama o yerinden kıınıldamadı. "Egonuzu uzak tutacak ne var?"

diye sordu sıkılı dişlerinin arasından. "Böyle bir çatlak daha ve evine gidebilirsin.

bekarlığa veda pedi ve güneş gelene kadar *kendini tatmin-*"

Bir hırıltı üzerine bir kez daha ağzını talep etti. Tek bir önkol poposu altında kıvrıldı ve

çok az çabayla kaldırıldığında, düşünceleri bulanıklaştı ve öfkesini hiçliğe dönüştürdü. Onun

ağzı hareket etti, sert ve onunkilere göre talepkar, ritmik vuruşlar almak için dudaklarını genişçe zorladı

onun dilinden. Hayden kollarını onun boynuna dolamakla yetindi ve beyaz-sıcak gibi tutunabilirdi.

ihtiyaç ona dalgalar halinde döküldü. Yapamayınca ağzından protesto sesi çıkardı.

alt vücudunu yeterince yaklaştı. Uylukları arasında bir zonklama çarptı ve hissetmek için ağrıyordu.

orada baskı. Sürtünme arzusunu kalçalarının bir bükülmesiyle ilettiğinde, denedi.

Kalçalarını onun uylukları arasına sıkıştırdı ama eteğinin dar malzemesi buna izin vermedi.

"Çıkar şunu Hayden, yoksa koparırım."

Brent'in boynundaki törpülenmiş komutu onu tekrar yere indirdi. Sadece biraz. eğer o aldıysa

eteğinden çıkarsa, onu kapıya doğru götürürdü. *Wham-bam, Grand Theft Auto, hanımefendi.*
o

ele aldığı tam olarak bilerek kapıdan ısıklı çalarak çıktı . Onu bir sonraki gördüğünde,

ona imzalarından birini atar ve bir dahaki sefere ihtiyacı olduğunda onu aramasını söylerdi.
O

bunun olmasına izin veremezdi. Bunu bir nedenden dolayı başlatmıştı. Ona aslında ne kadar az olduğunu göstermek için

onun hakkında biliyordu. Aşırı şişmiş egosunu kırmak için. Üstünlüğü geri alması gerekiyordu.

Şimdi.

Hayden öpücüklerini kesti ve dudaklarının kenarlarının şehvetli bir gülümsemeye dönüşmesine izin verdi. "Bence bu

o kelepçeleri çıkarmamızın zamanı geldi."

Brent'in elleri, poposunu avuç içleriyle şekillendirmek için sırtından aşağı kaydı. "Sabır,

düşes. Henüz sana dokunmaya doyamadım." Onu kapıya doğru yükseltti.

"Beni kısıtlamana izin vermeden önce, duramayacak kadar heyecanlı olduğundan emin olacağım."

Ağzı bir kez daha onunkini kavradı. Bu sefer öpücüğün arkasında daha fazla aciliyet hissedebiliyordu.

vücudunun sert hatlarına yansiyordu. Sadece ihtiyacını daha da artırdı. Omuzlarına sarılıp, onun çılgın ağzını birkaç kez kendisinin üzerine eğmesine izin verdi. Bir inilti ile ayrıldı, onun

duyuların saldırısı altında büyük ölçüde kaymayı çözer. Kelepçeleri alabilseydi üzerinde, onu ezmekten alıkoyabilirdi.

"Haklısın," diye fısıldadı. "Önce biraz eğlenmeliyiz." Dizlerinin üzerine düştü.

Ellerinin o kaslı uyluklarda dolaşmasına izin ver.

Üstünde, Brent'in nefesi derinleşti, hızlandı. "Sadece kısa bir süre için.

Sonra o eteğin altında ne olduğunu öğrenirim."

Görevli bir baş hareketiyle onun sineğinin düğmelerini açtı. Hatta yanağını onun sert ereksiyonuna sürttü

ve hızlı bir nefes aldığı anda gülümsedi. Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve kalçaları ağzına doğru. "Uh-uh," diye uyardı. "Dokunmak yok."

"Tabii bebeğim." Ellerini arkasına koydu ve gözlerini kapattı. "Eğer böyle seviyorsan BT."

Elleri arkasından geçer geçmez, kelepçeleri çantasından dikkatlice çıkardı.

ve bileklerine vurdu. Alçak lanetini işiterek ayağa kalktı, bir an

onu görmenin tadını çıkarmak için, tüm bu komuta gücü dizginlendi. Onun tarafından. "Birisine benziyor

sadece halledildi."

"Çıkar onları," diye çıkıştı. "Seninle daha işim bitmedi."

Hayden bu fikri düşünüyor muş gibi yaptı. "Hmm. Numara."

Brent nefesinin altından küfretti. "Peki şeytani planın ne? Eğlendirmek için şantaj fotoğrafları çekin

Bir sonraki temalı çay partinizde şımarık arkadaşlarınız mı?

"Çay partileri çok geçen sezon. Ayakta kalmaya çalışın." Öne doğru yürüdü, ona yürüdü

yerleřtirilen minderli sıraya geri dūřene kadar elini hafifçe dūrterek geriye doęru
fuayenin uzak duvarı boyunca. Ona yūzūnde daha ōnce hię gŉrmedięi bir uyarı bakıřı attı.
ŉnceki. Bu ona bir an duraksadı ama niyetini değiştirecek hiçbir şey yapmadı. onun geniş
kullanarak
denge ięin omuzlar, onu sıranın űzerine oturttu, dizlerinin űzerinde ayakta kaldı ve
gŉęslerini gŉz hizasına getirmek.
Hayden, ŉfkесinin uyarılmayla savaştığını gŉrebiliyordu. Ama o kızgın bakışlarını kararlı
bir şekilde tuttu.
onun yūzūnde. Bluzunun dūęmelerini aęmaya bařlayana kadar. Barda kaldıęı yerden
devam etmek,
Her bir dūęmeyi, kendinden geęmiř bir řekilde dikkatini çekene kadar, metodik bir řekilde
yavaşça açtı. onun boğazı
ağır bir şekilde yutarken ęalıřtı, dili cildinin her santimiyle dudaklarını ıslatmak için yaladı
meydana ęıkarmak. Gūę Hayden'dan geęti. İki yūz elli kilo saęlam erkeęe sahipti.
bacaklarının arasında. Ve tam kontrole sahipti. Dūęmesiz bluzunu űzerine ęekti.
omuzlarını kaldırı ve yere dūřmesine izin ver, onu kıpkırmızı bir dantel sutyenle bırak.
"Sana haberlerim var," diye hırladı, gŉzleri alev alevdi. "Gŉęslerinizi gŉrmek en kŉtū bięim
değil
cezalandırma."
"Olacak," dedi boęuk bir sesle, sutyeninin ŉn kancasını ęŉzerken. "ęūnkū onları gŉrmek,
alırsın. Ve, Brent?" Onu hızlı ve sert ŉpūyordu. "Muhteřem bir ęiftim var. Yani bu geręekten
senin için berbat olacak."
Hayden kıpkırmızı malzemeyi ayırdı ve gŉęslerini ortaya ęıkardı. Brent boğuk bir ses
ęıkardı
ve kendini tutamıyormuş gibi bankta ŉne doğru sendeledi. ağzından kaçırdı
son anda, iki eli omuzlarında onu savuşturdu. Yine de bakmadı
ęıplak gŉęsūnden, aęzı sanki onun tadını alabiliyormuř gibi ęalıřıyordu. Kontrolsūz tepkisi

açlığı ateş gibi vücuduna yaydı. Gittiği ukala orospu çocuğuydu

bilmek gel. Son yemeğine bakan aç bir adama benziyordu.

"İleriye doğru kay," diye sordu ciddi bir sesle. "Biraz. Söz veriyorum onları çok iyi emeceğim

senin için. Çok iyi."

Sözleri onu deli gibi baştan çıkardı. Aralarındaki çatışmayı taklit etmek çok kolay olurdu

yoktu ve onlar sadece umutsuzca zevke ihtiyaç duyan iki insandı. ihtiyacı *vardı*

ağzı onun üzerinde, anladı. Onu kontrolden çıkarmak, ondan daha zor olurdu

düşünce. Bu süreçte, kendisi de cezbediliyordu. *ona tatmin olma*

seni ne kadar derinden etkilediğini bilmek.

Hayden derin bir nefes aldı ve başını salladı. "Üzgünüm koca oğlan. Olmayacak." O

boynunu bir öpücükle kızdırma dürtüsüne teslim oldu ama son anda başını çevirdi

ve ağzını yakaladı. Bu öpücük farklı hissettiriyordu. İkna edici, yalvaran. Sonunda başlamış gibi

bu karşılaşmayı ciddiye alıyor. Bacaklarını birbirine sıkıştırmak onu çaresiz bıraktı, ama

kalçalarının iki yanına genişçe yayılmıştı. Boğazından aşağı indiğini duyduğunda,

o ayrıldı.

İkisinin arasında göğüs uçları somurtarak Brent'in dikkatini çekmesi için yalvardı. Onu durduramadan önce,

öne eğildi ve bir tanesini ağzına emdi, dilinin üzerinde yuvarladı ve inledi. Sonra o

biraz geri çekti ve hafifçe üfledi. Hayden'ın göz kapakları düştü, dudakları aralandı. Diye hissetti

vücudunun her gizli yerinde dilinin her şehvetli hareketi. Bakışları onunla buluştu,

herhangi bir protesto işareti arıyorum. Mağaraya ne kadar yakın olduğunu biliyor gibiydi çünkü

konuştı, karanlık samimiyeti elle tutulabilirdi. "Dinle, üzerime bir tane aldın. İyi oynadın bebeğim.

Ama şimdi yeni bir bölgeye giriyoruz. Sikimimi böyle kızdırmak istediğinden emin misin?"
O oturdu

öne, göğsünün göğüslerinin uçlarını sıyırmasına izin verdi. Dişleri kulak memesini
çekiştirdi,

onun titremesi. "Çünkü sonsuza kadar bu kelepçelerde olmayacağım. Onlardan çıktığımda,
gideceğim

Bu gece bana yaptığın her şeyi hatırla."

Hayden yutkundu. "Bunun beni korkutması mı gerekiyor?"

Bir an yüzünü inceledi. "Kendine bak. Zaten korkuyorsun. biraz korkmak

zevk, düşes? Orta sınıf ağzımdan gerçekten hoşlanabileceğinden mi endişeleniyorsun?"

Niyetinin onu kızdırmak olduğunu biliyordu. Öfkesini ateşle. İşe yaradı. bir kez daha,

yüzeye gülü hakkında hiçbir şey bilmediğini kanıtlaması gerekiyor. Ve belki onun küçük bir
parçası

sözlerinin doğruluğunu kabul etti. Belki de *zevkten* korkuyordu. zevk türü

Brent sağlayabilir.

Elleri eteğinin kenarına gitti ve dikkatini yüzünden çekti. Çok

Yavaşça, gergin malzemeyi uyluklarına kaydırды ve siyah filesini daha fazla ortaya çıkardı.

çorap. Brent'in önünde kıpırdandığını, kalçalarının yatıştığını, göğsünün titrediğini gördü.
O ne zaman

taytının bittiği noktaya gelince durdu ve bir itiraz sesi çıkardı. "Göstermek

ben. Bana işkence mi etmek istiyorsun? İyi. Bana o lanet çorapların üstünde ne olduğunu
göster yeter."

Hararetili isteği karşısında hafif bir baş hareketi hisseden Hayden, eteği daha yükseğe çekti
ve bıraktı.

kalçalarına dolandı. Göğsünün hızlı hareketlerinden ayrı olarak, Brent çok kaldı.

hala önünde, bakışları kırmızı dantel jartiyer kemerinin olduğu uyluklarının üst kısımlarına
sabitlendi.

taytına yapıştı. Fermuarına doğru şişkin, kalın ve uzun uyarılışını görebiliyordu.

onun pantolonu. Bunu ona yapmıştı. Yine, gücün baş döndürücü akışı onu cesaretlendirdi.
O

ellerini göğsünden aşağı okşadı ve ona ne yapamayacağını göstermek için kalçalarını biraz daire içine aldı.

Sahip olmak.

"Biliyordum." Sert sesi onu ürküttü. "Bütün gün etrafta dolaşıp süslü iç çamaşırları saklıyorsunuz.

o pahalı kıyafetlerin arkasında, ama kimsenin altında ne olduğunu tatmasına asla izin vermiyorsun."

Dişlerini birbirine bastırdı. "Bence ders alması gereken kişi sensin."

"Neye ihtiyacım olduğunu bildiğini mi sanıyorsun?" Parmaklarının göğüslerinin uçlarına değmesine izin verdi,

Boğuk bir inilti çıkardığında gülümsüyordu. "Beni aydınlat."

"Şu anda?" Bakışları bir kez daha onun çekirdeğini koruyan malzemeye kaydı. o verdi tek, hızlı başını sallamak. "İyi bir dil sikişine ihtiyacın var, düşes."

Ciğerlerinden bir nefes fışkırdı ve bacakları titremeye başladı. Onunla hiç konuşulmamıştı bu şekilde ve onun hamlığı duyularını hırpaladı. uylukları arasındaki ağrı vardı ısrarcı, talepkar hale geldi. İçinde biriken tüm enerji, sinirler gerekliydi.

serbest bırakmak. *Şimdi.* Brent'e baktığında onu izlediğini, analiz ettiğini, nefesini tuttuğunu gördü.

Cevabını beklemeden öne doğru kayd ve neredeyse onu banktan devirecekti. nefes nefese,
o

ellerini duvara dayadı ve yere düşerken vücudunu yerleştirmek için kalçalarını kaldırdı.

zemin. Baş yastıklı bankta dinlenmeye geldi ve kadının uylukları yüzünün iki yanından geçti - bir

pozisyonu o kadar erotikti ki nefesi boğazında tıkanmış gibiydi.

"Dizlerini biraz daha aç bebeğim," diye talimat verdi. "Gel ve dersini al."

Gururundan geriye kalanlar ona, onun kibirli emrini yerine getirmemesini söylüyordu.

onu geri dövdü parçası uyandırdı. Buna ihtiyacı vardı. İstemsizce bacakları daha da genişledi.

Bank. Ağzı ona kilitlendiğinde, klitorisini materyalden emerken, bağırdı

ve destek için bankın arkasını tuttu. "Aman Tanrım. *Aman Tanrım* ."

"Lanet olası külotunu çıkar ve sana bu sözleri haykırdırabilirim."

Ayakta durmadan iç çamaşırını nasıl çıkarabileceğini merak ederek aşağı baktı ve

ağzının uyuşturucu etkisini kaybediyor. "H-nasıl?"

" *Yırt onları* ," diye hırladı. "İnan bana, beni kelepçelemeseydin, kendim yapardım."

Hayden, bu kadar çaresizce bir şey yapıp yapamayacağını merak ettiği kısa bir aradan sonra,

uzandı ve parmaklarını narin ipeğe doladı. Sonra onları yırttı.

Harika hissettirdi.

"İyi bir kız."

Brent tek, uzun bir yalamada tadını çıkarırken, bir kez daha bankın arkasını sıkıca kavradı.

Sonra nabız gibi atan sinir demetine işkence etmek için geri döndü. Onun klitorisini onun arasında endişelendirdi.

dudaklar, nazikçe emer, sonra o noktayı sıkı, hızlı daireler çizer. Başının iki yanında,

uylukları o kadar şiddetle titriyordu ki, sıra sallandı. Hızlı bir tahliyenin geldiğini hissedebiliyordu, ama

hislerin bu kadar çabuk doruğa çıkmasını istemiyordu. Tadını çıkarmak istedi. Ama dilini batırdığında

onun derinliklerinde, o gizemli noktayı iç duvarlarında araştırıp bulmak, bulmak,

bulunca , patladı. Parmaklar banka kilitlendi, o ağzına karşı kıvrandı

titreyen vücudundan zevkin her zerresini sıyırdı.

"Brent! Aman Tanrım, *Brent!* "

Başını çevirdi ve dişlerini onun iç uyluğuna geçirdi. "Siktir git buraya düşes.

Benim binmem gerekiyor."

Neredeyse banktan eriyip onun kucağına çıktı. Ağızları ıslak, çılgın bir öpücükle buluştu

bu ikisinin de inlemesine neden oldu. Parmakları pantolonunun fermuarını açarak işe gitti ve bir saniyesini aldı.

avuç içi ve gergin ereksiyonunu sıkın. Kalçaları onun eline dolandı ve ona ne kadar kötü olduğunu söyledi.

kendi serbest bırakılmasına ihtiyacı vardı. Ona vermekten ötesini düşünemiyordu. kendisi için daha fazlasını alarak

süreç.

"Ellerim serbest olsaydı şu anda sana ne yapardım bilemezsin." Alt dudağını ısırdı

ve çekiştirdi. "Şu anda senin muhteşem amını parmaklıyor olurdum. Seni yakalayan o noktaya masaj yapmak

adımı haykırmak. Sonra seni küçük tatlı kıcından alır ve hemen üstüne batırırdım

üstüme."

Kalp atışları kulaklarında çılgınca uğulduyordu, sonunda ereksiyonunu serbest bırakırken elleri titriyordu. O

inanılmaz derecede dolgun, pürüzsüz görünüyordu. Olgun. Hayden'ın ani, ezici bir dürtüyle onu

ağızıyla doruğa ulaşmak.

Onun niyetini görünce, yeşil gözleri acilen parladı. "Beni ağzınla becer bebeğim.

Bunun için her şeyi yapacağım. Seksi ağzının içine girmeme izin ver."

Başını eğdi, başının ucunun hemen üzerinde kalmasına izin verdi.

Ve sonra kapı çaldı.

Üçüncü bölüm

Lütfen. Hayır hayır hayır. Tanrı aşkına, hayır.

Brent, Hayden'ın pembe, iyi öpülmüş dudakları olarak hayrete düşmüş bir inançsızlık ve dehşet içinde izledi.

horozunun hemen üzerindeki pozisyonlarından çekildi ve başı kapıya doğru sarsıldı.

Birkaç saniye önce hiç olmadığı yüz hatlarına farkındalık girdi. *Hayır hayır,*

hayır , zihni tekrar tekrar zikrediyordu.

O ağrıyordu. Lanet olsun, ağrıyordu. Buz prensesi tamamen beklenmedik bir dönüşle dönmüştü.

Ona soymasını söylediğinde zar zor tereddüt eden, ateşli bir seks tanrıçası olmak için dışarı çıktı.

kendi külotu. Onu kendi oyununda alt etmiş, onun için soyunmuş, ona bir bakış atmıştı.

yakından görme zevkine sahip olduğu en delicesine lezzetli vücut. Ve

o zaman... *Tanrım* ...kendi ağzına yaptığı gibi... o kesinlikle, yüzde 100 yapardı

bu görüntüyü ileride kullanmak üzere saklamanız gerekir. Onun tırmanıp başladıkları işi bitirmesine ihtiyacı vardı.

O yapana kadar bir daha dik yürüyebileceğini düşünmemiştim.

Yukarıda dinleyen varsa lütfen. O kapının diğer tarafında kim varsa onu yaparsan

defol, beyzbol izlemeyi bırakacağım. Peynirli biftek. Kahretsin. Bira. Herhangi bir şey. kadar uzun

o bacakları belime sarıp başladığımız işi bitirirken.

Hayden, bana bak, diye emretti, dikkatini tekrar kendisine çekerek. Trenini kaybetti

Ona döndüğünde bir an düşündü, şişmiş dudaklar, dağınık saçlar ve tutkuyla parlıyordu.

gözler. Birlikte yürüdüğü kızıdan tamamen farklı bir kıza benziyordu. kısacık

düşüncesi zihninde dolaştı. *Bu kız akıllı ağızlı, gergin iki kat daha tehlikeli*

Hayden. Silmek için hızlıca başını salladı. "Diğer tarafta kimin olduğu umrumda değil

o kapının yanında. Acı çekiyorum kadın. Düzelt."

Hâlâ uyluğunda duran eli, yatıştırmak istercesine gerildi. Ona doğru ilerledi, bak

ağzına sabitlendi. *Evet evet evet. Lütfen. Sadece biraz daha yakın.*

" *Haden?* "

Dondtu. "Ah, lanet olası pislikler, bu benim annem."

Kelepçeli ve kesilmesi zor bir çelikle, Brent neredeyse, *neredeyse* ağlamaya başladı. Oyun seti,

kibrit. Hiçbir şey bir kadının ruh halini annesi kadar öldürmezdi. Teorisi iki saniye kanıtlandı

daha sonra Hayden ayağa kalkıp etrafta bir yer arıyormuş gibi dans ettiğinde onu gizlemek için.

"Bir buçuk metrelik kıcıımı dolduracak bir yer bulmada iyi şanslar."

"Sesini azalt! Ve kıcına sokmak istediğim *birkaç* şey düşünebilirim ." sıkma elleriyle başını salladı. "Bu yanlış çıktı. Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Tabii ki yaparım. Fetişin var. Tamamen anladım." Kapıyı işaret etti ve hızlıca uyarılma çığını gizlemek için kıkırdar. Sonuçta, o, tüm niyet ve amaçlar için, zıplıyordu. önünde çırlıçıplak, sutyen yok, külot yok, etek beline kadar kalkmış. *Beni şimdi öldür .*

"Oyun nedir, düşes? Beni tanıştıracak mısın?"

Vur, vur. " *Haydi! Orada mısın?* "

Tereddütle kapıya doğru yürüdü, eteğini dizlerine kadar indirdi.

gitmiş. Güzel şekilli kıcıını izlerken erkeksi gözyaşları bir kez daha tehdit etti gözden kaybolur. *Seni asla unutmayacağım, göt. yazmayı unutmayın.*

"H-hey anne. Buradayım."

Bir ara. "Öyleyse kapıyı aç Hayden. Bir ahmak gibi burada duruyorum."

"Şey, kapıyı açamıyorum. Grip oldum." Öksürdü. "Sana vermek istemiyorum." Brent gözlerini devirdi ve kız arkasına bile dönmeden kuşu ona çevirdi.

"Grip! Ama yarın akşam Stuart Nevin'in evinde yemekli partimiz var. ona söyledik haftalar önce katılıyordun. Seni tekrar görmeyi dört gözle bekliyor."

Brent, Hayden'ın duruşunun sönüşünü izledi, başı bir gümbürtüyle kapıya doğru *düştü .*

Belli ki bu Stuart'ı görmeyi pek beklemiyordu. Bu adam kimdi?

Muhtemelen bir petrol tankerini batırabilecek banka hesabı olan zengin bir pislik. Bir parıltı hissetti

Stuart hakkında düşünmek için bir gram beyin gücü kullanmanın verdiği sıkıntı . ya da ya Hayden'ı hiç dışarı çıkarmamıştı. Ya da *Stuart'ın* hiç tedavi görüp görmediğini Hayden'ın Freaktastic Peep Show'u.

"Bence bu sadece yirmi dört saatlik bir hata." Öksürük. "Yarın iyi olmalıyım."

"Bol sıvı için ve dinlenin. Sabah uğrarım." Sesli bir iç çekiş. "Umarım bu sadece

zavallı adam Hayden'dan kaçmak için başka bir taktik. O çok başarılı, biliyorsun. Sen çok şanslısın

seninle ilgileniyor."

Brent'in kaşları bu edepsiz hakarete kalktı ama Hayden onu göremedi. Omurgası vardı kaskatı kesildi, şüphesiz bu özel konuşmaya kulak misafiri olduğu için utandı. suçlayamazdı

o. Ellerindeki her türlü mühimmatı birbirlerine karşı kullanma eğilimindeydiler. O

muhtemelen bunun bir istisna olmayacağı varsayılmıştır. Sonra ve orada, Brent bunu kullanmamaya karar verdi.

belirli bir cephane, hiç. Bununla birlikte, kararının arkasındaki *nedeni araştırmaya niyetli değildi*.

Sadece bunun onurlu hissettirmeyeceğini biliyordu.

"Şanslı. Ha." Tanıdık bir hareketle bir elini saçına bastırdı. onun tam önünde

gözleri, onun yeniden buz prensesine dönüşmesini izledi. Sırtı düzeldi, sıkıştı

saçlarını düzgünce kulaklarının arkasında ve kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "görüşürüz

sabah, anne. İyi uykular."

"İyi geceler Hayden. Bu gece alkol yok. Yüzünü şişiriyor." Hayden cevap vermedi

Brent, annesinin topuklarının ön basamaklardan inerken çıkardığı sesi dinledi. o kaptı

sutyenini onun önünde yerden kaldırdı ve onu giydi, hareketleri sarsıntılı. Ardından gömlek geldi. *Hoşçakal-*

hoşçakal tatas.

Giyinmeyi bitirdiğinde, bir bakışla onu deldi. "Ne? gelen yorum yok

fıstık galerisi? Ağzını bozmadan otuz saniye gittin. biraz olmalı

bir tür kayıt. Guinness'i arayayım mı?"

Belli ki bir kavgaya ihtiyacı vardı. Annesiyle konuşurken aklını başından alacak bir şey.

Şu anki durumunda, ona vermekten çok mutluydu. "Belki de bir lanet çağırmalısın

bunun yerine küçültün. Aile mücevherlerim dışarıda takılırken beni burada kelepçeledin.

bir şekilde unuttu. Ve sence sinirlenmek için bir nedenin var mı? Doğru hatırlıyorsam, bir

İçimizden çığlıklar atarak orgazm olduk ve kesinlikle ben değildim."

Yüzü kızardı, muhtemelen kendisinininkiyle aynıydı. Annesi onu üzdü, sonra bitirdi

rüzgarı tamamen yelkenlerinden çıkararak işi. Neden aniden iki bok verdi

ruh hali, karar veremedi.

Boğazını temizledi. "Dinle Hayden..."

Onu susturmak için parmağını kaldırdı. "Devam etmek. Sadece bir fikrim vardı."

"Gerçekten mi? Beni anayasaya aykırı hapisten salıvermeyi içeriyor mu?"

"Numara." Dudaklarını büzdü. "Yarın gece ne yapıyorsun?"

"Neden soruyorsun?"

"Akşam yemeği partilerini sever misin?"

Başını geriye atıp güldü. "Ben? Maymun kostümü giyip senin sesini dinlemek

arkadaşlarının son tropikal tatilleriyle ilgili eğlenceli hikayeleri? Olmayacak, düşes."

Hayden reddetmesini omuz silkti. "İyi. Bir tanesine çarpma şansının tadını çıkarabileceğini düşündüm.

hep benimle dalga geçtiğin havasız, abartılı uyku şenlikleri." eteğini düzeltti

Yeniden. "Sanırım senin ağırlığını havyarla yiyorsun ve bir grup zengine edepsizce hakaretler ediyorsun.

sertler sana çekici gelmiyor."

bana çekici gelen bir şeymiş gibi yapalım . Senin için içinde ne olurdu?"

"Akşam için seni korumam olarak alıyorum," diye yanıtladı basitçe.

Brent'in gülümsemesi kayboldu. Göğsünde hoş olmayan bir şey kıpırdadı. "Neden cehenneme

korumaya mı ihtiyacın var?"

Hayden ciddi ses tonunu salladı. "Benim tek başıma *ihtiyacım yok* . Ancak, birinin yapmasını isterim

Stuart'ı uzak tut."

Brent, kafasında dönen tekerlekleri pratikte görebiliyordu ve her şeye hazırды.

sonra gel.

"Biz oradayken yüksek sesli, saygısız benliğiniz olursa ve böylece annemi kızdırırsanız.

süreç? Eh, muhtemelen bunu da sorun etmezdim."

"Anlıyorum," diye yanıtladı, isteği beklemediği için kendini azarlayarak. "Getirmek istiyorsun

Queens'ten işçi sınıfı ahmak kendi kişisel eğlenceniz için."

Dudakları aralandı, başını salladı. "Beklemek-"

"Lanet kelepçeleri aç. Şimdi. Anahtarlar cebimde."

Kısa bir tereddütten sonra yanına diz çöktü. Cebinden anahtarları çıkarırken,

bakışları buluştu, ama o çabucak bakışlarını kaçırdı. Ona yakın olmak, yumuşak eli elinin içinde hareket ediyor.

pantolonu, horozunu bir kez daha sertleştirdi, sadece öfkesini daha da şişirmeye hizmet etti.

Sanki bir sürpriz olacakmış gibi, onun o kısmının kıpırdadığını görünce nefesi kesildi.

sadece birkaç dakika önce seks için hazırlanmıştı. Elinde anahtarlarla, kilidi açmak için hareket etti.

kelepçeler, sonra durdu. "Onları çıkardığımda, yapmayacaksın... Yani..."

"Ne? Seni yere atıp öptüğün kadar sıcak sevişip sikişmediğine bir bak?" O ne zaman

biraz irkildi, kendini derin bir nefesle dizginledi. "Numara. Mavi yakalı eşeklerin bile

bazı sınırlar. Güvendesin."

Elleri sonunda serbest kaldığında, onun kelepçelerini kaptı ve dikkatlice fermuarını çekti.

pantolon. Biraz hava alması, kafasını toplaması gerekiyordu. Bu onun etrafında olmayacaktı. Olarak

gömleğini başının üzerine çekti, kendine ait bir fikir oluşmaya başladı. göstermesini bekliyordu.

lüks partisine kadar, parmak boğumlu bir maymun gibi davranarak mı? Cehennem, belki bir gösteri *yapardı*.

Sadece beklediği kişi değil. Brent, yüzündeki gülümsemenin iyi bir şekilde gizlendiğinden emin oldu.

Bir eli kapı kolunda ona döndü.

"Takım elbisem yok. Benim bedenime göre bir tane bulabilirsen - bu arada *iyi şanslar - ben* yarınki süslü akşam yemeğine git."

Ağzı açık kaldı. "N-ne?"

"Bana bildirin. Ya Hayden?" Yırtık külotunu havaya kaldırdı. "Bu gece daha sonra,

Yatağında yalnızım, birini okşayarak ve benim üzerimde bir yük treni gibi nasıl geldiğini düşünüyorum.

ağız, bunlardan çok iyi faydalanacağım."

Bölüm dört

O öğleden sonra üçüncü kez Hayden, Brent'e yaptığı arama tamamlanamadan telefonu kapattı.

Yatağına çöktü ve başını peluş kaz tüyü yastığa gömdü.

"Aptal, aşırı büyümüş, külot çalan pislik," diye inledi.

Dün geceki durum ondan tamamen uzaklaşmıştı. Bir dakika, o tamamen

sonraki hareketten sorumlu. Brent'in vermek istediği her şey için adeta yalvarmasını sağlamıştı.

o. Ve sonraki? Onun varlığı, onun nerede olduğuna bağlı gibi görünüyordu.

dil. Tanrım, kendisini bu kadar iyi hissettirdiği için ondan nefret ediyordu. Lanet sinir.

Bir oyun olarak başlamıştı. İlk kimin pes edeceğini görmek için. Gerçi şimdi, ona kim olduğunu sorsaydın

kazansaydı, nasıl cevap vereceğini bilemezdi. Son sözü o söylemiş olabilir, ama o meleklerin belli belirsiz seslerini duyduğu tek bir inanılmaz orgazm oldu uzaklarda bir yerde şarkı söylemek. Vücuduna yaptıklarına o kadar dalmıştı ki, neredeyse onunla yatmak gibi devasa bir hata yapacaktı. Onun girişinde yerde. Onun ile elleri arkasından kelepçeli.

Hayden nefesinin zorlandığını fark ettiğinde bir iğrenme sesi çıkardı ve pencereye doğru ilerlemek için yataktan itti. Hudson Nehri'ne baktı ve parmaklarını cama vurdu. Bir hata mı yapıyordu? onu tekrar görmek

dün gecedен hemen sonra korkunç bir fikir olabilir. O olduğunda işler çok daha kolay olmuştu.

ona baktı ve sadece yoğun bir tiksinti hissetti. Bu akşamki yemeğe geldiyse, gözlerinde yeni, bilmiş bir bakışla, bunun hala öyle olacağından yüzde yüz emin değildi. dosya. Çünkü ondan hâlâ pek hoşlanmazken... daha fazlasını istiyordu.

Dün gece, Brent'in kelepçelerini çözme sürecindeyken biraz hayal kırıklığına uğramıştı. onu yere düşürmediği ve onunla kirli, sinirli bir şekilde *davranmadığı* zaman . O olmuştu annesinin ziyaretinden dolayı hüsrana uğradı, şimdi çarpıcı bir cinsellik hissetmesinden dolayı hüsrana uğradı.

düşmanı için çekicilik... sadece tam anlamıyla hüsrana uğradı. Ama yürümüşü. Şüphelendi çünkü

egosunu incitmişti, aslında bir kez olsun niyeti bu değildi. Fikir vurduğunda

Brent'i akşam yemeği partisine getirmesi için, şok etme şansına atlayacağını düşündü ve kendini beğenmiş aile arkadaşlarıyla alay et. Bunun yerine... incinmiş görünüyordu.

Akşam yemeği partisinin hatırlatılması onu bir sonraki ikilemine getirdi. Brent'e mesaj attıktan sonra

Bu sabah takım elbise boyutunda, birkaç arama yapmış ve onun büyük bedenine uygun bir tane bulmuştu.

Daha doğrusu mamut büyüklüğünde. Şimdi, onu bırakmak için bir zaman ayarlamak için onu araması gerektiğinde

kapalı, Hayden direniyordu. Bu yoldan gitmeyi gerçekten istiyor muydu? Her şeyden önce, ortaya

Davetsiz bir misafir -yüksek sesle, pis şakalar yapan bir dev, daha az değil- büyük bir sahte pas olarak kabul edildi.

onun dünyası. İkincisi, skandallanan annesinin imajına aldırış etmese de,

bu süreçte babasını utandırır. Şimdi *bu* onu rahatsız ediyordu.

Annesinin havasız ve kontrolcü olduğu yerde, babası hiçbir zaman sıcaktan başka bir şey olmamıştı.

ve destekleyici. Babası için her şeyi yapardı.

, babası *dediği* adam . Gerçekte, hiçbir zaman seçme şansı olmamıştı.

Önemli olmak. Küçük erkek kardeşinin dul eşi istenmeyen bebeğiyle ortaya çıktığında,

evlatlık bir kızı, pek tanımadığı genç bir karısı ve bir ömür boyu

sorumluluk. Hepsi kardeşinin anısını onurlandırmak için.

Hayden içini çekti ve yatağına serilen takım elbiseye baktı. hakkında tartışıyordu

yarım saat önce teslim edildiğinden beri en akıllıca hareket. Kolayca iptal edebilir ve

Ona şehirde kimsenin onun ölçüsünü raftan kaldırmadığını söyle. Ama onun yalanını hissedeceğine dair bir his vardı.

telefon aracılığıyla. Ayrıca Stuart Nevin ve onun kapmak fikrinden hiç hoşlanmamıştı.

bütün gece kişisel alanında eller. Brent bir şey için iyiye - tamam, *iki* şey,

çünkü *kahretsin* - istenmeyen erkeklerin dikkatini çekmek zorunda kalacaktı.

Karar verildi, derin bir nefes aldı ve cep telefonunda tekrar ara tuşuna bastı. Brent yanıtladı

üçüncü zil, arka planda çınlayan klasik rock müziği.

"Evet?"

"Telefona gerçekten böyle mi cevap veriyorsun?"

Uzun bir ara. "Sakın benim bedenimde bir takım elbise bulunduğunu söyleme."

Hayden tuttuğu nefesini bıraktı. "Ne yazık ki evet. Biri geçti

New York Rangers'a takım elbise sağlayan bir terzinin numarası. Ve yine de dışarı çıkmak zorunda kaldı

biraz omuzlar."

"Dün gece üzerlerine diz çökerken onlara aldırmadın."

"On saniye." Yüzü alev alev yanıyordu ve onu göremediği için minnettar hissediyordu. "Seni on aldı

Dün gece hakkında kaba bir şaka yapmak için saniyeler. Orijinal olmaya çalışarak kendinizi zorlamayın."

"Ama bu gece benden istediğin bu, değil mi?" Sırıttı. "Sizi gücendirme yeteneğim insanlar. Sadece ısınyorum."

Hayden kaşlarını çatı, bir kez daha sesindeki acının tınısıyla kafası karıştı. O, başını salladı, kesinlikle hayal ediyor olmalı. "Çalışıyor musunuz? Gelip karakola bırakabilir miyim?"

"Ben karakolda değilim," dedi çabucak. "Bugün benim izin günüm."

Detay vermediğinde sabrını korudu. "Peki. Evde misin?" Kontrol etti

onun saati. "Queens'e gidebilirim. Günün bu saatinde fazla trafik olmamalı."

"Bu şehirde her zaman trafik vardır." Brent alay etti. "Queens'in nerede olduğunu biliyor musun?"

Manhattan'dan en son ne zaman ayrıldın?"

Gençliğiyle çalışmak için kasabadan düzenli olarak ayrıldığını ona hiçbir şekilde söyleyemezdi.

hayır kurumu. Onun hakkındaki korkunç algısını değiştirmek için kasıtlı olarak hiçbir şey yapmazdı. ima ederdi

onun ne düşündüğünü umursadığını, ki kesinlikle umursamadığını. "Evet, Queens'in nerede olduğunu biliyorum, sen

geri zekalı. Adres nedir?" Hayden'ın alnı, yüksek sesle metal bir cınlama duyduğunda kırıltı.

arka plan ve iki adam bağılıyor.

"Ben, şey..." Boğazını temizledi. "Bak, bugün garajında bir arkadaşşıma yardım ediyorum.

Ormanlık."

"Ne demek istiyorsun? Arabaları falan tamir etmek gibi mi?"

"Evet, arabaları falan tamir etmek gibi," diye alay etti. "Ve eğer buradan çıkarsan, ben daha fazlası olacağım.

Sana hizmet etmekten mutluluk duyarım bebeğim."

O gülerken, masasına doğru yürüdü ve bir kalem ve kağıt aldı. "Sadece bana ver

Fikrimi değıştirmeden önce lanet olası adres."

Kısa bir tereddütten sonra adresi ağzından kaçırdı, sonra rahatsız bir şekilde duraksadı.

"Dinle, ne zaman

buraya gel, beni ara. Seninle buluşmak için dışarı çıkacağım. Eğer görgülerimin berbat olduğunu düşünüyorsan, yapmayacaksın.

girersen bu adamların söyleyeceğı şeylere inan ."

Karnındaki saçma sapan çırpıntıyı görmezden geldi. "Neden, Brent, sanırım az önce bana biraz para verdin.

garip bir iltifat."

"Öyle demek istemedim. Muhtemelen iki ayak üzerinde hemen hemen her şeye ıslık çalarlardı."

"Sen çok büyük bir pisliksin."

"Düzeltilme. Ben kocaman bir- "

Telefonu kapadı.

...

Brent tekrar telefonuna baktı ve Hayden'ın neyi bu kadar uzun sürede aldığını merak etti.

orada. Büyük olasılıkla, bu yıldızdan daha az olan mahallenin etrafında alet yapıyordu.

Mercedes dünya umurunda değil. Ona evin adresini verdiği hala inanamıyordu.

garaj. İkinci işini kimse bilmiyordu. Daniel ve Matt bile değil. ona vermemişt

yine de çok fazla seçenek vardı ve şimdi onun küçümsemesiyle başa çıkmak zorunda kalacaktı.

diğer her şey.

Cadillac'ın altından çıktı ve girişe doğru baktı. Görünürde lüks araba yok.

Ayağa kalktı ve yağın bir kısmını temizlemek niyetiyle banyoya gitti.

önce o gösterdi. Ona zaten sahip olduğundan daha fazla hakaret malzemesi vermek için hiçbir sebep yok.

Tavan lambasını yaktığında aynaya baktı ve başını salladı. o yapardı

Onu lekeli tulumları ve eski, eski bir Mets şapkası içinde böyle görünce bir tarla günü geçirin. O

suyun üzerine atladı, lavaboyu doldurmasını izledi, ama aynı hızla suyu kesti.

Lanet olsun. Onun için kendini temizlemeyecekti. Bu gece için süslü bir takım elbise giymek

bir şey. Ne de olsa Hayden'ın herhangi bir müdahaleye ihtiyaç duymadığında tepkisini görmeye değ

temiz tutmak için ıstakoz önlüğü. Ama şu anda, bir şirket için çalıştığı gerçeğini saklamayı reddetti.

yaşamak. Kendini geçindirmek için ellerini kirlettiği gerçeğinden utanmak için hiçbir neden yoktu,

onun ailesi.

Kardeşi Jordan, yurtdışı turunu yeni uzatmıştı. Ordu sadece kısmen kaplandı

Brent'in baldızının masrafları. Hem Brent'in hem de

Kardeşi yokken Laurie'nin evleri çalışıyor. Kız kardeşi Lucy'nin okul ücreti vardı.

NYPD'den aldığı maaşın tam olarak karşılayamayacağı bir hafta gelecek. Sonra

ipotek. Liste devam etti.

Brent, ince ahşap kapıdan bir dizi ıslık sesi duydu ve küfretti. o dinleyemedi

Bu seferlik ona, değil mi? Kapıyı hızla açtı ve garaja girdi.

yüzündeki ifade, Hayden'a doğru fırlatılan her aşağılık şeyi anında susturdu. Bir birer birer, her tamirci derhal işe geri döndü. Onlara verdiğiinden daha akıllıydılar için kredi. Sonunda, Hayden'ın girişte durduğunu, bakışlarını ona sabitlediğini gördü. O'da ayrıldı .

Siyah yüksek topuklu ayakkabılar, opak çoraplar ve giydiği kısa, *dar gri elbise*. Yardım edemedi. Ya da uzağa bak. vücudunu durduramadı anlık tepki. Dün gece, onun kışkırttığı başıboş açlığını bastırmakla çok meşguldü. eylemlerinin sonuçlarını düşünmek. Şimdi almaktan başka bir şey düşünemiyordu. onu kıyafetlerinden çıkardı. Onu o çoraplarla görmek. Yine o jartiyer kemerini mi takıyordu?

Tanrım, onu yirmi metre öteden zorlaştırmıştı. Onu ne kadar çok istediğini bilseydi, Her fırsatta ona işkence etmek için yasak meyve gibi onun önünde sallanırdı. Brent diğer adamlara son bir uyarı bakışıyla aralarındaki mesafeyi kapattı. O onu kolundan tuttu ve garajın ön tarafında bulunan ofise doğru çekti. Ne zaman İçerideydiler, kapıyı arkalarından çarparak kapattı ve yüzünü ona çevirdi.

"Pekala, sana da günaydın."

"Senden arabanda kalmanı istedim."

"Ne zamandan beri senden gelen emirlere uyuyorum?" Altın armalı naylon giysi çantasını astı.

kapının arkasında tutulur. "Ayrıca, seni iki kez aradım ve sesli mesaja gitti."

Kaşlarını çatarak ceplerini kontrol etti. Kahretsin, gittiğinde telefonunu bırakmıştı. banyo. Yine de orada sadece iki dakika kalmıştı. "Allah sabır versin ve beklesin. ben Her şeyi beklemek senin gibi zengin bir kıza yabancı bir kavram olmalı."

"Duş gibi bir şey sana yabancı bir kavram mı?"

"Yaşamak için çalışıyorum düşes," dedi, bir adım daha yaklaşarak, onun

çok güzel kokuyordu, çok pahalı. "Bir ara denemelisin."

Brent, bir kez daha onları eğitmeden önce yüz hatlarının bulutlandığını görmenin memnuniyetini yaşadı.

serin bir ifadeye dönüşüyor. Tulumunun üzerindeki işlemeli isim yamasına baktı. "Seni düşündüm

sadece bir arkadaşına yardım ediyorlardı. Yeti boyutunda tulumları vardı.

üzerlerinde senin adın mı?"

"Çok yardım ediyorum."

"Ey."

Kadının ikna olmamış ses tonundan ona inanmadığını anlayabiliyordu. Yakalanmıştı. Daha kötüsü,

baktı... endişeliydi. Ona tam olarak acımak değil, sadece çalışma ihtiyacına sempati duymak.

ikinci iş. O istemedi. Ondan değil. Brent, ileriye doğru son bir adım atarak onu

sıra. "İş kıyafetlerimle çok ilgili görünüyorsun. Onları almanın en hızlı yolunu düşünmek kapalı?"

Kalçalarını kavrayıp onu masaya oturttuğunda nefesi daraldı. "BEN

buraya senin yağlı mekanik ellerin tarafından pençelenmek için gelmedi."

"Neden buraya geldin?"

"Takım elbiseni bırakmak için."

Eğilip kulağının altındaki teni öptü. "Kendine böyle mi söyledin bebeğim?"

"Bana öyle deme," diye başını çevirdi, göğsüne gönülsüzce bastırdı.

"Burada tam olarak ne yapıyoruz? Birbirimize zar zor tahammül edebiliyoruz. Bu sadece gidiyor

işleri daha da zorlaştırır."

"Bu seni durdurmaya yeter mi?" Ellerini bacaklarına yasladı ve eliyle tembel daireler çizdi.

başparmak uyluklarının iç tarafında. Biraz daha genişlediklerinde, onun hoşlandığını biliyordu.

BT. Kirli ellerinin dokunuşuna itiraz etmeyince şaşırarak başparmaklarını kaydırđı.

daha yükseğe, elbisesinin eteğinin hemen altına. "Sana dün gece ne yaptığımı anlatmamı ister misin?

eve gittiğimde?"

"Numara." Titredi. " *Evet .* "

Brent sessizce kıkırdadı, ama sesi acılı çıktı. "Kıyafetlerimi çıkardım ve uzandım.

yatakta karnımda. Sonra ipek külotunu elime sardım ve onları becerdim."

Hayden inleyip bacaklarını biraz daha ayırdığında, onu çekme dürtüsünü bastırmak zorunda kaldı.

masadan kalk, onu çevir ve eteği kışının üzerine koy. *İsa. Ben hangi cehennemdeyim*

bunu alıyor musun? Onu pis bir garajda masanın üzerinde becerecek miyim? Hatta olmayan bir masada

benim? Kesinlikle diğer mekaniklere dikkat çekecek bir şey verecekti, çünkü izin verirse

bu karşılaşma daha fazla devam ederse tavanı sallayacak kadar yüksek sesle inliyor olurdu.

Büyük bir isteksizlik vakası ile dizlerini tekrar bir araya getirdi. o başladığında

bir itirazda bulunun, onu ağzıyla susturarak ikisini de şaşırttı. Dürtüye teslim oldu ve

diliyle dudaklarını araladı ve kısa ama kapsamlı bir tat aldı. Ağzını bir kez eğdi,

onun eridiğini hissedene kadar iki kez. Sonra sinirli bir iç çekerek geri çekildi.

Gözlerinin hala kapalı olduğunu görünce boğazına bir şey takıldı. Yapmadığı bir şey

bir bit gibi. "Merhaba zengin kız. Uyan."

Kocaman kahverengi gözleri açıldı ve kısa, yoğun bir saniye için başka seçeneği yoktu.

ama onu tekrar öpmek için. Başka bir şey olup olmadığını öğrenmekten başka bir şey düşünemezdim.

o şaşkın ifadenin ardında. Daha dolgun üst kısmı vermeden önce nazikçe alt dudağını çekti.

biri aynı tedavi. Göz kapakları titrediğinde, ağızlarını birbirine karıştırdı,

ikisinin de boğazından çıkan yavaş, memnun sesi duyunca şaşırdı.

Brent, ilişkilerini derinleştirmenin eşiğindeyken, Hayden gözle görülür bir şekilde kendini salladı ve

yanından geçerek kapıya doğru yürüdü, gardını indirmiş olmaktan utanmış görünüyordu. İçin

yirmi dört saatten kısa bir süre içinde ikinci kez, onun eteğini düzelterek yerine oturmasını izledi.

onun seksi küçük arka. Ellerini ona ulaşmaktan alıkoymak için iki yanında kenetledi.

Titreyen elini hafifçe dağılmış saçlarında gezdirdi. "Yani. Ödemeyi hiç konuşmadık.

Bunun bana maliyeti ne olacak?"

Acaba onu doğru mu duymuştu? "Affedersiniz?"

Hayden bile kendine şaşırmış görünüyordu ama çabucak iyileşti. "Zamanın olmadığını biliyorum

Bedava. Biz arkadaş değiliz. Senden bir iyilik beklemiyorum."

Brent üzölmek istedi. Küçük bir kısmı teklife *kesinlikle* içermişti. Yine de kızardı

yanakları ve mahzun gözleri ona, onu aşağılamaktan hiç çekinmese de, bu sefer

gerçekten bir aşağılama olarak kastetmemişti. Masaya yaslandı ve kollarını kavuşturdu. A

Bir ödeme şekli olarak seks yapmakla ilgili nükteli sözler dilinin ucunda dolanıyordu ama

geri. Bir noktada birlikte yatakta kalırlarsa - ve tam şu anda

belirgin bir olasılıktı - neden orada olduklarına dair herhangi bir kafa karışıklığı istemiyordu. Öyle ya da böyle,

ondan para kabul etmeye hiç niyeti yoktu. "Bilmiyorum. için gidiş oranı nedir

günümüzde eskort? Sosyeteden kızlara çok kızdıklarını duydum." Hayden onu daralttı

ama cevap vermeye başladığında elini kaldırdı. "Neden sadece nasıl olduğunu görmüyoruz

bu geceki performansından memnun musun? O zaman karar veririz."

Hayden arkasını döndü. "Akşam yemeği saat sekizde. Sana adresi mesaj atacağım. lütfen olma

geç." Dudaklarını büzdü. "Bir kez daha düşündüm, lütfen iğrenç bir şekilde geç kal ve özür dileme.

Bu doğru tonu belirlemeli."

"Ah, bir ses ayarlayacağım. Merak etme."

"İyi," diye sağlıklı bir şüphe dozuyla yanıt verdi. Gitmek için döndü.

"Düşes?"

"Hmm?"

"Burnunda biraz yağ lekesi var."

Kapı onun gülüşüne çarptı.

Beşinci Bölüm

Hayden, Eylül esintisinin serinlemesine izin vererek Park Avenue'deki lüks yüksek binanın dışında durdu.

onun ateşli cildi. Son bir saat içinde, Brent ile yaptığı bu küçük numara başlamıştı.

gerçekten kötü bir fikir gibi hissetmek . Bir dakikadan kısa bir süre içinde saatini üçüncü kez kontrol etti.

onu havaya uçurur ve onun yerine beyzbol maçı falan izlerdi. o ne olmuştu

düşünmek? Brent, şarap yudumlayıp Manhattan sosyetesinin üyeleriyle dirsek teması mı?
O

zar zor bazı geceler yönetebilir. Brent, bir çini dükkanındaki boğa gibi olurdu.

Muhtemelen vals yapabileceğini, onların pahasına birkaç şaka yapabileceğini ve kendi yoluna gülebileceğini düşündü.

Queens'e geri dön. Farkına varmadığı şey - *kendisinin* hesaba katmayı unuttuğu şey -

bu insanların akbaba olduğu gerçeğiydi. Kimsenin dünyalarına sızmasına izin vermediler.

Daha *bebekken bu işe dahil edilmişti* ve hala tam olarak kabul edildiğini hissetmemişti.
Şimdi, Hayden

yerine Brent'i şakalarının *anası* olarak ayarlıyor olabileceğinden endişelenmeye başlamıştı.
tersten.

Onu rahatsız etmemeli. Kendi ilacından bir doz alması zerre kadar umurunda olmamalı. Fakat

Brent'in ailesinin arkadaşları olarak da bilinen idam mangasının karşısına çıktığını düşündüğünde,

hasta hissettim. Onu arayıp iptal etmek niyetiyle cebinden cep telefonunu çıkardı. Yapmak zengin insanların bu kadar uçarı olduklarına dair topal bir şaka. Ona kancadan kurtulduğunu söyle, ama o ödeyecekti.

neyse onu.

Ona ödeme yap. Bunu yapmayı teklif ettiğine hala inanamıyordu. Yeterince karıştırdıktan sonra

Beyni o masanın üzerinde, onu ağrıtan bir şekilde öperek, orada bir deli gibi oturmuştu.

aşırı şişirilmiş şişme bebek, ağız yuvarlak *O . Oh'daki gibi O , evet lütfen. Yol için bir O alacağım .*

O an için onun kim olduğunu unutmuştu. Kahretsin, kendi adını unutmuştu. Ama hiçbir şey

onu sonra olacıklara hazırlamıştı, ona bakışı, ağzının usulca dolaşmasına izin vermişti.

sanki... onda bir şey arıyormuş gibi. Sürgün etmek için acil ihtiyacı hissetmişti

onu saygıyla öperken ne hissettiyse. Bu yüzden elinden gelen ilk şeyi bulanıklaştırdı.

kumdaki savaş hattını yeniden çizmeyi düşünün.

Zamanda geriye gidip para teklifini geri alabilseydi, yapardı. Hayden yapmadı

ayrıcalığını gereksiz yere kullanmayı alışkanlık haline getirir. Özellikle de hiç *onunki gibi hissetmediği için*

ile başlamak için. Yine de parayı tam olarak geri çevirmemişti, değil mi? Hayden

Dirseğinin etrafında sıcak bir elin kıvrıldığını hissettiğinde bu kafa karıştırıcı gerçeği düşündü. O

nefesi kesildi ve elin sahibini belirlemek için etrafında döndü ve bu sırada telefonu düşürdü.

Ve Brent'e sert bir iniş yaptı.

"Vay canına. Kolay." Onu ayakları üzerinde sabitledi, sonra telefonunu almak için eğildi.

"Biliyorum benim

direnmek zor ama eğlenceli şeyleri sonraya saklayın. Halkın içindeyiz, kadın."

Aniden ortaya çıkmasıyla hala şaşkına dönmüş bir şekilde ona baktı. "Anlatmaya ne dersin kendin? Karanlık sokaklarda öylece kadınların kollarını yakalayamazsın."

"Yüzün telefonunda gömülü değilse, geldiğini görmek çok kolay."

Seni arıyordum ."

"Ne için? Tam zamanındayım."

"Görüyorum." Alt dudağını ısırды, ilk kez takım elbiseyi ne kadar iyi giydiğini fark etti. Hiçbir zaman

Onu sokak kıyafetleri veya üniforması dışında herhangi bir şey giydiğini görünce kabul etmek zorunda kaldı.

iyi temizledi. Gerçekten iyi. Güçlü göğsü ve omuzları siyah ceketı doldurdu

Mükemmel bir şekilde, altındaki rahat beyaz gömleği, eşleşen pantolonunun içine doğru inceliyor. Baktı

her santim beyefendi. Ne yazık ki daha iyisini biliyordu.

"Beğendiğın bir şey gördün mü?" Sesi alçaldı. "Bu küçük partiyi atlamaktan mutlu olurum ve

Bırak bu takım geceyi yatak odanızın zemininde geçirsın."

"Bu olmuyor." Ancak vücudunun tepkisi sözleriyle uyuşmuyordu. ayak parmakları kıvrılmış

yüksek topuklu ayakkabılarının içinde, göbeği ısıtılmış, derisi karıncalanmış. "Aramızdaki bu şey artık bitiyor. aslında ben

seni iptal etmen için arıyordu. Sanırım bir süre birbirimizden uzak durmak iyi bir fikir olabilir."

Yaklaştı ve onu binaya doğru geri götürdü. "Beni Manhattan'a sokabileceğini düşünüyorsan

izin günümde bu süslü kıyafetle, sonra bir şey yapma şansı bulamadan beni eve gönder.

izlenim, düşündüğümde daha çılgınsın. Bu oluyor, düşes. Birinde iki kez tıraş olmadım

boşuna gün." Kapıcılar onu geriye doğru yürürken cam çift kapıları açık tuttular.

lobiye ve doğrudan asansöre. Kapıcıya öfkeyle baktı, ama o

sadece Brent'e bir göz attı ve "Sanki onu durdurabilir miyim?" der gibi omuz silkti.

Asansör kapıları kapandığında, yirmi saatin düğmesine basmak için uzandı.

üçüncü katta, ama elini yakaladı. "Bırak beni."

Emrini görmezden gelerek onu daha da yakınına çekti. Onun iradesine karşı, onun taze--
duş kokusu. Ellerini onun üzerinde tuttu, onu kendisine ve duvara sıkıştırdı. "

o jartiyer kemerini takıyor musun? İçeri girmeden önce bana göster. Biraz motivasyona
ihtiyacım var."

Hayden inanamayarak güldü. "Tam olarak ne için motivasyon? Sana sadece şunu söyledim "

—o

aralarında ileri geri hareket etti - "bu olmayacak. Sen bile bunun kötü olduğunu kabul
edebilirsin

fikir. Başka bir neden yoksa, Daniel ve Story'nin hatırı için onu kesmemiz gerekiyor.
yeterince kötü

birbirimize dayanamayız. Denkleme seks eklersek, işleri iki kat daha karmaşık hale getirir."

"Arkadaşlarımızın bununla hiçbir ilgisi yok ve bunu sen de biliyorsun." Eğilip burnunu çekti

- *kokladı!* - onun boynu. "Neden asıl sorunu kabul etmiyorsun? başarabileceğini
düşünmüyorsun

kemiklerimden atlamadan gece boyunca.

Dili, boynunun hassas derisinin tadına bakmak için dışarı çıktığında, istemsizce onu yana
yatırdı.

hemen yararlandığı erişim izni vermek için yana doğru, öpüşmek ve

dudaklarını onun nemli tenine sürterek. "H-hayır. Rahat olabilirsiniz. Kemiklerinin hiçbir
parçasını istemiyorum.

Ailemi utandırmak konusunda artık o kadar emin değilim."

Brent ağzının hareketlerini durdurdu. "Bu utanç benim, değil mi?"

"Bu değil-" Hayden sözünü kesti, kendisine ona bir özür borçlu olmadığını hatırlattı.

açıklamalar. "Doğru. Yarıya kadar görünmeyi başardığın için beni şaşırttın

terbiyeli. Takım elbiseyi bir kenara bırakıp bolo kravatla ortaya çıkabileceğini düşündüm."

"Örümcek Adam kostümümü giymeyi düşünmüştüm ama temizlikçilerde."

Hayden homurdanarak telefonundan Stuart'ın özel güvenlik kodunu aramak için uzaklaştı.

ona daha önce mesaj atmış, sonra da asansörün tuş takımına basmıştı. Brent geçene kadar sessiz kaldı.

Stuart'ın görkemli çatı katının fuayesini, yumuşak müziği ve mum ışığını ortaya çıkarmak için kapılar açıldı.

onlara doğru sürükleniyor. Daha içeride, kahkahaları ve bardakların tıkırtısını duydu. bu

Onları kesinlikle lezzetli bir akşam yemeğinin iştah açıcı kokusu karşıladı.

O anda başka bir yerde olmayı tercih ederdi.

Brent onun elini tuttuğunda Hayden biraz irkildi. Sıkıca gülümsedi ve onu dışarı çıkardı.

asansör. "Havai fişekler başlasın."

"Brent-"

"Haydi, sen misin?" Oturma odasından annesinin sesi geldi. "Sevgilim, haklısın

Stuart'ın com için yeni yatırımcısı hakkında konuşmasını dinlemenin zamanı geldi..."
Annesi, o ve

Brent köşeyi döndü, gözleri gümüş dolar gibi fal taşı gibi açıldı. Hayden kıpırdamamaya çalıştı.

Babasının ve Stuart'ınki de dahil olmak üzere altı çift göz daha onlara takıldı. Her zaman olduğu gibi, ona

anne çabuk iyileşti. "Güzel güzel. Bu kim?"

Yıllarca süren sosyal inceliklerden yararlanan Hayden gülümsedi ve Brent'i öne çekti. O

fırlamak gibi gelebilir, ama başka kimsenin bilmesine gerek yoktu. "Millet, sizi Brent ile tanıştırmak istiyorum. Benim

bu akşam için tarih."

Annesinin tırnaklarının beyaz deri kanepeye saplanmasını izledi. Yanında, Brent bir

alçak bir ısıklık çaldı ve onu susturmak için elini sıktı. "Tarih? olduğundan bahsetmedin

bir tarih getiriyor."

Hayden cevap vermeye başladı ama Brent'i spekülatif bir şekilde izleyen babası konuştu. önce yukarı. "Ah, şey, sevgilim. Hepsi benim hatam. Hayden beni daha önce ofiste aradı ve ben." Ödülü hak eden pişmanlık dolu bir bakışla Stuart'a döndü. "Benden aramamı istedi ve sana haber ver, ama bir konferans görüşmesine bağlandım. Özür dilerim. için yer olduğuna güveniyorum bir tane daha?"

Şu ana kadar duruşmaları pek de iyi görünmeyen bir hayal kırıklığıyla izleyen Stuart, kalktı ve onlara doğru ilerlemeye başladı. "Tabii neden olmasın? Hayden, her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun" dedi.

yanağından öpmek. Oyalandığında, Brent boğazını temizleyerek Stuart'ın dikkatini çekti. O Elini uzattı. "Stuart Nevin, tanıştığımıza memnun oldum."

Birbirlerine bakarak el sıkıştılar. "Brent Mason. Aynı şekilde."

Karnı düğüm düğüm olmasaydı, Hayden fiziksel farklılıklara gülebilirdi.

iki adam arasında. Brent, Stuart'ın üzerinde yükseldi, dev eli neredeyse diğerini yutuyordu.

Adamın pürüzsüz, zarif olanı, girişin garanti ettiği süreden daha uzun süre sallandı. Stuart çekti

önce geri döndü, elini simsiyah saçlarında gezdirdi, pek de heyecanlı görünmüyordu.

Hayden'ın babası Brent'in elini sıkmak için ayağa kalktı. "Kızım onun olduğunu söyleyemedi.

Jets lineabackerlerinden birini akşam yemeğine getiriyor," diye şaka yaptı, Hayden'a doğru göz kırparak. hepsi

bir kere kendini çok kötü hissetti. Brent'i annesinin ölümünü engellemek niyetiyle getirmişti.

aralıksız çöpçatanlık çabaları, ama her an Brent kasıtlı olarak bir şey söyleyebilir

babasının önünde saldırgan. Tüm kalbiyle sevdiği kişiyi. Kim onu korudu,

soru sorulmadı.

Brent güldü. "Tüm sezon öncesi sakatlıklarına rağmen, Jets'in bunu elde etmek için tüm yardıma ihtiyacı var.

yıl. Belki bir şans vermeli ve denemeliyim."

Babası aydınlandı. "Anladığım kadarıyla fantezi futbolla ilgileniyorsun?"

Brent başıyla onayladı. "Geçen hafta taslağım vardı."

"Gel otur," diye ısrar etti babası, Brent'i ondan uzaklaştırıp kanepeye doğru yönlendirdi. "İhtiyacım var

bir ticaret hakkında bazı tavsiyeler. Ofis havuzum çok rekabetçi..."

Hayden sahanlıkta durmuş, babası ve Brent'in

tartışma devam etti, ikincisi daha da canlandı. *Ne oldu öyle*

burada? Stuart dışındaki diğer iki bey, babası ve Brent'in etrafında toplandılar.

onların tartışmasında. Brent'in söylediği bir şeye hepsi kahkahalarla güldüklerinde, Hayden

Stuart'a döndü ve ondan bir viski istedi.

Akşam yemeği servis edildiğinde, Brent herkesin park cezalarını iptal etmeyi teklif ettiğini söyledi.

Şimdi büyülenen izleyicilerine birkaç perçinli polis hikayesi verdi ve hatta Heimlich'i gerçekleştirdi.

yeşil zeytini yerinden çıkararak ve adamın

sonsuz şükran.

Brent'in söylediği bir şey geldiğinde, Hayden çatalıyla mükemmel pişmiş bir deniz tarağı mızrakladı.

daha yaşlı şampanya sarhoşu sosyetiklerden biri tiz kahkahalar atıyor.

Başka bir hikayeye başlarken, ona baktı ve ona göz kırptı.

O olmuştu.

...

"Ben de onu ekip arabasının arkasına yükledim ve 'Bir dahaki sefere kayak botları getir' dedim."

Etrafindaki adamlar kahkahalara boğuldu ve Brent, kızın kalıntılarını geri fırlattı.

yemekten sonra kendisine verilen içki. Hikaye anlatımı susuz bir iş olabilir. Özellikle sen

hançerlerin kafanızın arkasına belirli bir kişi tarafından bakıldığını pratik olarak hissedebilirdi.

seksi çoraplar.

"Peki nasıl patlayıcı uzmanı olunur?" Hayden'ın babası arkasına yaslanarak sordu.

Brent'in ipoteğinden daha pahalı antika sandalye. "Koşmak tehlikeli bir seçim gibi görünüyor.

herkes ters yöne koşarken bombaya doğru."

"Kesinlikle belli bir delilik seviyesi gerektiriyor. Aslında, işte listelendiğinden oldukça eminim.

tanım." Brent omuz silkti. "En azından benim yerime geçmek için sıraya girenler yok."

Stuart bir kadeh şarap yudumlarken dalgın dalgın, "Sanmıyorum," dedi.

Eğlenen Brent, sessizliği doldurmadan önce kısa bir süre geçmesine izin verdi. "Şanslıydım. Babam bir polisti,

fazla. Bu konuda bir yeteneğim olduğunu fark etti. Anne babaların çoğu, çocuğunu havaya uçurduğunda üzülür.

kız kardeşinin Barbie Dreamhouse'u. Babam beni onun yerine bir patlayıcı gösterisine götürdü."

Zihinsel olarak Sosyetik İki Numara olarak bahsettiği yaşlı kadın güldü. "Senin

baba... senin gibi *uzun* mu?"

Grr-baykuş. Cougartown'a bir bilet lütfen. Brent bir yudum yutarak Hayden'ın yönüne baktı.

İçkisinin çoğunu geri attığında gülmek. "Hayır. Boyu annemden aldım. Benim

Ebeveynler ilk kez bir barda tanıştılar." Sanki bir sır veriyormuş gibi öne eğildi. "Ne zaman

Barmen babamdan içkisini istedi, o da kötü şöhretli bir şekilde, 'Benim için hiçbir şey.

Zaten burada bir bardak su içtim."

Hayden bir kahkaha patlattı ama bütün gözlerin güldüğünü fark edince çabucak dizginledi.

onun üzerine eğitildi. "Şey. Baban şimdi nerede?"

"Florida'da emekli. En son ziyarete gittiğimde, altmış sekizde motoru yeniden inşa ediyordu.

Araba yolunda Pontiac Firebird. Annem buna oyun zamanı diyor."

Stuart tembel bir kaşını kaldırdı. "Arabaları bilir misin?"

Brent, Hayden'ın içkisinin ağzına kadar yarıda kesilmesini izledi. Belli ki taşlaşmıştı ikinci mesleğini ortaya çıkarması, bu süreçte onu utandırması. Kendisini hatırlatan Başkasının ne düşündüğü umrumda değildi, Brent boğazını temizledi, gözlerini dikti. tam olarak Hayden'da. "Evet. Aslında, bir tamirci olarak ay ışığını alıyorum."

İki koltuk ötede, annesinin çatalı pahalı çinileri sıyırdı. Ancak Stuart'ın

daha memnun görünemezdi. "Aston Martin'lerimden birinin yeni bir alternatöre ihtiyacı var." O

Brent'e kendini beğenmiş bir şekilde gülümseyerek bileğini dizine dayadı. "Bu konuda sana güvenebilir miyim?"

Brent, Hayden hızla ayağa kalkıp göğsündeki sancıyı görmezden gelerek içkisiyle onu selamladı.

odadan ayrıldı. "Senden fazla ücret alacağıma güvenebilirsin."

Stuart istek üzerine gülümsedi, ama bu onun gözlerine ulaşmadı. Brent kendini oturmaya zorladı.

adam bir an sonra kalktı ve Hayden'ı odadan çıkardı. Tıpkı onun yaptığı gibi

Peşlerinden gitmeye karar veren Hayden'ın babası, yoluna bir soru daha attı, ancak ona odaklan.

Dün gece, Hayden's'ta hayatının bir santiminde kelepçeli ve mavi gözlüken.

fuaye, onun ortaya çıkacağını ve onu algıladığı büyük palyaço gibi davranacağını düşünmesine izin verecekti.

olmak. Bunun yerine, onun kendisi veya ne olduğu hakkında ilk ipucuna sahip olmadığını kanıtlayacaktı.

yapabilen. Doğru çatalı kullanmak ve milyonlere ateş etmek o zaman çocuk oyuncağıydı.

bir boru bombasını sökmek veya yaralı sivilleri yapısal bir çöküşten kurtarmakla karşılaştırıldığında.

Ve belki de küçük bir parçası bunu kendisine kanıtlamak istemişti. Aileden yoksun değildi

hayatındaki sevgi. Ailesi, kız kardeşi ve erkek kardeşi, yeğenleri...hepsi onlar için minnettardı.

hayatlarını sorunsuz bir şekilde devam ettirmek için koyduğu çabayı gösterdi ve bunu ona söylemekten asla çekinmediler. Onlar

ona bağlıydı ve bunu seviyordu. Onu sürdü. Ama bazen böyle harcayıp harcamadığını merak etti.

geçimini sağlamak için çok zaman harcadı, kendini unuttuyordu. Kendini ne kadar parayla tanımlıyor

haftada yaptı. Her maaş çekiyse kaç tane problem çözebileceğini. Olabilir

bilinçsiz, bir İngiliz anahtarı veya anahtar içermeyen bir şeyi başarabileceğini kanıtlama ihtiyacı

C4 ama bu geceye uyum sağlamanın tuhaf memnuniyetini inkar edemezdi.

süreçte kimlik.

Yine de bu gece orada olmasının diğer nedenini unutmamıştı. Stuart harcadıktan sonra

Bütün akşam yemeği gözleri Hayden'ın göğüslerine yapıştırmış haldeyken, Brent'in dişleri hala gergindi.

gündelik için çabaladı. Adamı suçlayabileceğinden değil. Kız şımarık ve iyice

çileden çıkardı, ama inanılmaz bir rafı vardı. Kendi kendine birkaç göz atmaktan daha fazlasını yapmıştı.

Ancak Stuart, masanın üzerinde onları işaret ederek, "Ver, ver bana," diye bağıarak neredeyse dans etmişti.

ver!"

Stuart. Lanet olsun, adamın adı bile onu çıldırttı. İkisinin umurunda olmamalı

züppeler birlikte bitti. Lanet olsun, birbirlerini hak ettiler. Ama bir bütün olduğunu inkar edemezdi

fikir üzerinde ağırlaştırma yığını. Konuşan şehvet olmalıydı. En son onu tatminsiz bırakmıştı

gece ve ona sahip olana kadar, görünüşe göre bu toprak hissi onu canlı canlı yiyecekti. onun olsaydı

şekilde, çok daha uzun olmayacaktı. Aynı havayı paylaşmaya dayanıp dayanamasalar da,

onu deli gibi istiyordu.

Brent endişeli hissederek ensesini kaşıdı. Hayden ve Stuart'ın olmasından hoşlanmadı. görüş alanının dışında. Onunla yalnız kalmak istemiyordu. sebeplerden biri olmuştu onu yanında getirmişti.

Alarmin seğirmesini bastırmaya çalışan Brent, bardağını kristal bir bardak altlığına bıraktı ve

Giderken bir bahane mırıldanarak kanepeden kalktı. *Neden* istediğini söylememişti Stuart uzak durdu, değil mi? Brent'in adımları hızlandı. Koridoru yeni dönmüştü. sesleri duyunca mutfağa gitti.

"Haydi Hayden. Onu buraya beni kışkandırmak için getirdiğini biliyorsun. İşe yaradı. Dır-
dir

duymak istediğin bu mu?"

İçini çekti. "Aslında daha az umursayamazdım." Topukları tıkırdadı ve kısa süreliğine durdu. "Stuart, ben

anneme dönmem lazım Yoldan çekil. Belli ki çok içmişsin."

"Polis mi? Dürüst ol tatlım."

Hayden, Brent'in duyamadığı bir şey söyledi.

"İyi öyleyse. Onun yerine neden onu biraz kışkandırmaya çalışmıyoruz?"

" *Hayır* ."

Brent fazlasıyla duymuştu. Mutfaka girerken görüşü biraz değişti ve

Hayden'in Stuart ile mermer adanın arasına sıkıştığını, açıkça onu savuşturmaya çalıştığını gördü. O

parmaklarını avucunun içine daldırdı ve burnundan derin bir nefes aldı. Hayden'ın gözleri genişledi

onu gördüğünde, öfkesinin yüzünde belirdiğini fark etti. Stuart

Brent'i görünce hemen geri çekildi. Her ons aldı

Stuart'ı boynundan tutup bir bez bebek gibi fırlatmamak için içindeki iradeye sahipti.

oda. Ama küçük bir mantık sesi ona öyle olmadığını kanıtlamak için bu kadar ileri gideceğini söyledi.

bazı kızgın aptal. Şimdi patlatamazdı.

Brent, Stuart'a bir kez başını salladı. "Oturma odasında aranıyorsun."

"Çok iyi." Hayden'a baktı. "Geliyormusun?"

Hayır, kalıyor, dedi Brent, kendini durduramadan. Duruşu sertleşti

biraz yüksek eli ile, ama umursayacak iradeyi toplayamadı. Şu anda, onun vasiyeti

hepsi bağlandı. Bir anlık gergin sessizliğin ardından, Stuart omuz silkti ve odadan ayrılmaya devam etti.

mutfak, elinde kokteyl. Brent, geçmeden bir eliyle onu durdurdu, sonra

Hayden'ın duymaması için eğilip sessizce konuştu.

"'Hayır' kelimesini anlamakta güçlük çekiyorsanız, ne olduğunu açıklamaktan çok mutlu olacağım.

anlamına geliyor. Özellikle de bunu söylediğinde."

Stuart kaskatı kesildi ama bir süre sonra arkasına bakmadan yürümeye devam etti.

"Peki? Oturup kalmamı emrettiniz, efendim. Şimdi ne olacak?"

Brent cevap vermedi, sadece uzun adımlarla adayı kendi yönüne doğru yuvarladı.

"Hayran sürüne geri dönmen gerekmiyor mu? Yeni arkadaşlarını özleyecekler

ezmek." Tekrar cevap vermeyince kaşlarını çatı. "Bana neden öyle bakıyorsun? Onun

Sanki onu teşvik etmişim gibi değil. Buraya buz için geldim ve o beni takip etti. herhangi biri olduğundan değil

senin için."

Brent, Hayden'ın önünde durarak onu başını arkaya yatırmaya zorladı. "Evet öyle. Sen bana söyledin

ondan uzak tutulmasını istedin. Beni buraya getirmenin bir nedeni de bu."

Sözlerini salladı. "Stuart'ı senin yardımın olmadan halledebilirim. Ayrıca sen biraz

oynamakla meşgul olmak zengin kıza başka bir şeyi fark etmesi için *bir ders verir.*"

"Haklısın. Üzgünüm."

"Dinle-" İki kez aldı. "Sen *nesin?*"

O gülümsedi. "Üzgünüm. Ne kadar kötü olduğunu önceden söyleseydin, ona izin vermezdim.

on metre yakınında. Farklılıklarımız var Hayden, ama bir pisliğin kendi

eğer önleyebilseydim sana elveda. Benim bir kız kardeşim var. Anne. Bu tür şeyleri ciddiye alıyorum."

"Ey." Anten filizlemiş gibi ona baktı. " *Ah .*"

Dudakları seğirdi. "Ey?"

Sonra, geldiğini görmediği bir hareketle Hayden parmaklarını onun saçlarına daldırdı ve onu çekti.

sıcak, sert, viski aromalı bir öpücük için. Brent'in hala sahip olduğu küçük irade gücü uçup gitti.

onun çekici kıvrımları onun kine şekil verdiği ve dilini emdiği zaman pencere

boğazlı inilti. Dilini geri emdi, ellerinin kıcına düşmesine ve yoğurmasına izin verdi.

eteğinin altındaki gergin et. Sarılabilmesi için onu kendisine doğru kaldırmak doğal, kaçınılmaz geliyordu.

bacaklarını beline doladı, alt bedenlerini onu mükemmel yapan bir mükemmellikle birleştirdi.

ağına sertçe inle. Onu ereksiyonunun üstünde dinlendirdikten sonra, onu kavradı.

kıcını ve onu yukarı ve aşağı kaydırды, böylece her santimini çekirdeğine karşı deneyimleyebilirdi.

"Bebeğim, bu gece seni becereceğim. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet," diye fısıldadı ağına doğru. "Ama *şu anda* bir şeye ihtiyacım var , tamam mı?"

Onu yumuşak, davetkar merkezine yerleştirerek tezgahın üzerine geri koydu. gibi hissettim

cennet ve cehennem aynı anda. Vücudu serbest bırakılmasını talep etti. Şimdi. *Şimdi*.

Bir süre daha , beyninin aklı başında olan kısmı şarkı söyledi. Henüz yalnız değillerdi. Yapamadı

onu burada al. Tanrım, kahrolası evren son zamanlarda ondan nefret mi ediyordu? "Neye ihtiyacın var, düşes?"

Acele etmemiz gerekiyor."

Sıcak göz temasını koruyarak bacaklarını onun belinin çevresinden çözdü ve aşağı kayd.

beynine kısa devre yaptıracak kadar yavaş. Elini tutarak onu bir kez daha şok etti.

eteğinin altından bacaklarının arasındaki ipeğe yönlendiriyor. "Beni getir, Brent."

"Siktir," diye mırıldandı, ipeği çabucak kenara iterek. Siki ağrıdı, dili gitti

bulanıktı ve o anda tek düşünebildiği, *umursadığı* kızı karşısına çıkarmaktı.

onu dünyayı sarsan bir doruğa. Hayatı ona bağıymış gibi istekte bulunmuştu.

ona zevk vermek. Yumruklarıyla göğsünü dövmek istemesine neden oldu, ona bir kez ve

Ne de olsa o nasıl bir mağara adamıydı.

Parmakları çıplak etine ilk kez dokunduğunda, pürüzsüz, kaygan sıcaklık neredeyse

onu rasyonel düşünceden tamamen mahrum etti. Parmaklarının klitorisine masaj yapmasını istediğini biliyordu.

ama hiçbir şey onun orta parmağını kadının derinliklerine batırmasını engelleyemezdi.

yukarı itme. İç duvarları daraldı, parmağını o kadar sıkı sağdı ki zar zor çizebildi.

dışarı.

"Daha fazla, Brent," diye mırıldandı usulca. "Tekrar."

"Merak etme." Ona iki hızlı hamle daha yaptı, sonra ıslak parmaklarını gergin

sinir demeti, sıkıca bastırarak ve tutarak. "Daha sonra benimle dolu olacaksın. Şimdilik, sadece

küçük tatlı klitorisini ovmama izin ver."

Boğuk bir nefesle dudaklarını aralayarak sıcak, ağzı açık öpücüğünü aldı.

bacaklarının arasında çalıştı. Dilinde ondan kopardığı her zevk hıçkırıklarının tadını çıkardı.

Kalçaları sallandı ve onu tamamen tezgaha karşı tutmak zorunda kalana kadar döndü.

vücuduyla onu bitirebilsin diye. Aklının bir köşesinde, yaşayan sesleri duydu.

oda daha yüksek sesle büyür. Daha yakın mı?

Onun nabzını atmaya ve sıkmaya başladığını hissettiğinde parmaklarının dairesel hareketini arttırdı.

"Hadi bebeğim. Zamanımız doldu." Lanet olsun, ayak sesleri artıyordu. Eğildi

ileri ve kulağına karşı konuştu. " *Hemen* benim için gel ve beni olduğu gibi sürmene izin vereyim.

sonra istediğin kadar zor Seni neyin kurtardığını biliyorum. Dün gece gözlerinde gördüm. İstiyorsun

Beni yere at ve becer beni düşes? İyi. Sana izin verme havasındayım."

Son saniyede, aşağı indi ve o sallanırken iniltisini ağızıyla yakaladı.

parmaklarında onun ıslaklığının tadını çıkararak. Aynı şekilde koridordan gelen ayak seslerini duydu.

zaman yaptı. Olabildiğince hızlı bir şekilde eteğini çektiler ve çadırını sakladı.

mermer adanın arkasına geç.

Yaşlı bayanlardan biri mutfığa girdi, ayağı çok fazla olduğundan biraz dengesizdi.

şarap. Onların mutfığı işgal ettiklerini görünce bir an duraksadı, sonra Brent'e bir bilerek bak.

"Burada bir öpücük mü çalıyordunuz, bayım?"

Brent ellerini kaldırdı. "Beni yakaladın."

Arkasında, Hayden tezgaha yığıldı.

Altıncı Bölüm

Şoföre parasını ödedikten sonra Brent taksiden indi ve Hayden için kapıyı açtı. yukarıda duran

Sokak lambasının silüetini çıkaran kadın, elini uzatarak hayattan daha iri görünüyordu. onu bekliyorum

almak için. Bir an tereddüt etti, aniden onu eve getirme kararından emin olamadı.

Kuşkusuz, onu istiyordu. Kötü. Ancak bir noktada, daha fazlası gibi hissetmeye başlamıştı.

sadece geçici bir cazibeden daha fazlası. Her nasılsa, Brent, her zaman anladığını sandığı kişi

en azından, tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyor gibiydi. O öğrenene kadar kendisi bilmiyordu.

sözleri Stuart'ın mutfağında söyledi. Şimdi kafasında yankılanan, kanını ısıtan sözler, cildini karıncalandırıyor. *Beni aşağı atıp becermek mi istiyorsun düşes?* Evet evet evet.

Tam da istediği buydu.

"Bütün gece orada mı kalacaksın?"

Karmaşık duygularını gizlemek için gözlerini devirdi, elini tuttu ve onu yukarıya götürmesine izin verdi.

onun ön kapısına dayan. Tepeye ulaştıklarında, anahtarlarını içeride bulmaya çalışmakla meşguldü.

ama büyük eli onunkinin üzerine kapandı ve sarsıntılı hareketlerini durdurdu. "Hey. Seni istiyorum,

düşes. Cehennem kadar kötü. Ama tamamen burada değilsen, giderim."

"Yaparsın, değil mi?" Ona baktı, bu diğer boyutun ona uygun olup olmadığını merak etti.

her zaman var olmuştu ve onu nasıl da özlemişti. *Benim bir kız kardeşim var. Anne. ben bu tip şeyleri alıyorum*

Cidden. Onu asla kaba bir et kafasından başka bir şey olarak düşünmemişti. O mümkün müydü

yanıldın mı? "Senin hakkında bilmediğim başka ne var, Brent?"

Dikkatini dağıtan bu şekilde onu yakından izleyerek cevap vermedi. Ardından, oyunun tekrarında

önceki gece Brent, Hayden'ı kasabadaki evine kadar takip etti ve onu ağır

ön kapı. Bedenler birbirine bastırılırken, eller üzerinde gezinirken birbirlerine ihtiyatla baktılar.

kıvrımlar, nefes sertleşti.

Hayden, vücudu her an yanacakmış gibi hissetti. Onu tek bir-

onu endişelendiren ve sonuçları ya da gerçeği umursamıyor

birbirlerinden nefret etmeleri gerekiyordu. Ya da yarın uyanıp uyanmayacağını ve

Vücudunu genellikle onu hor gören biriyle paylaştığı için pişmanlık duyuyordu. bu nasıl oldu

çileden çıkaran adam onu inanılmaz seksi ve çekingen hissettirmeyi başarıyor mu? Daha önce hiç, değil

Bir keresinde, bir adam ondan bu tepkiyi almıştı. Bu amansız ihtiyaç almak ve zevk vermek.

Aynı anda hem zayıf hem de güçlü hissediyordu. Emin değil, henüz kararlı.

Bununla birlikte, aklının bir köşesinde küçük bir ses tasmaını takması gerektiğini fısıldadı.

bu çılgın çekim aralarında çılgınca ilerliyor. Tanıdık olmayan onu çok korkuttu,

özellikle de kendisi ve Brent arasında bu kadar çok belirsizlik varken. Tüm bildiği için, o

ona karşı kullanabilmek için onu yatağa götürmek istedi. Bu geceden itibaren her seferinde

ona bir hakarete bulundu, karşılık olarak tek bir kelime söylemesine gerek kalmayacaktı. bu

Sadece onu getirmesi için yalvardığının hatırası onu susturmaya yeterdi.

Diğer bir yanı, fiziksel ilişkilerini ona karşı kullanacağından o kadar emin değildi.

Bu gece onu iki kez şaşırtmayı başarmıştı. İlk olarak, ailesinin sıkı sıkıya bağlı grubunu kazanarak

sonra tekrar Stuart'ın yanına yaklaşmasına izin verdiği için özür dilediğinde. Henüz izin veremedi

Brent'in tüm bu zaman boyunca bir

Beyzbol şapkasını taktı, ama... belki de görüldüğünden daha fazlası vardı.

Bu şansı değerlendirmek için çok erkendi. Bu diğer Brent, altında kısaca gördüğü

yüzey, onun hayal gücünün bir ürünü olabilir. haklı çıkarmak için uydurduğu biri

onda yarattığı ısrarlı arzu. Kafasında dönen tüm bu şüphelerle Hayden,

elini büyük göğsüne koydu ve onu geri tuttu. Bu rahatsız edici özlemi bu gece tatmin edeceklerdi.

ama kahretsin, bazı temel kurallar olması gerekiyordu.

"Bu tek seferlik bir şey, değil mi?" Hayden dudaklarını ıslatarak sordu. "Garip bir nedenle, biz

Birbirimizi istiyor gibi görünüyoruz, öyleyse hadi onu sistemlerimizden çıkaralım. Sonra devam ediyoruz. Kabul?"

Elleri göğüslerinin üzerinde aşağı indi, sert meme uçlarıyla karşılaştığında inledi.

"Kadın, eğer bu kıyafetlerini çıkarmak anlamına geliyorsa adımlı Florence olarak değiştirmeyi kabul ederim, değil mi?"

şimdi."

Hayden kendini durduramadan güldü, ilk kez güldüğü zamanı işaretledi.

şakalarından biri. İkisi de durakladılar, bu gerçeği gözleriyle onun ellerinin önünde kabul ettiler.

vücudunu keşfetmeye devam etti. Fermuarını açarken ağzı ateşli bir öpücükle onunkini talep etti.

elbisesini, sonra omuzlarının üzerinden ve kalçalarından aşağı çekti. Dili içeri ve dışarı okşadı,

arayan, alay eden.

Bir süre sonra dudaklarını araladı. "Bu gece hakkında da konuşmuyoruz. Asla.

Hiçbir arkadaşımız öğrenemez. Ve bununla ilgili şaka yok, Brent. Söz vermek."

"Floransa, Hayden. Floransa."

Brent gülümsemesini görmesin diye başını eğdi, ama onu izlemekle çok meşguldü.

elbise yere düşerek jartiyer kemeri ve siyah dantelli sutyen ve külot takımı ortaya çıktı.

çorap. Nefesinin altından küfredip elini elinin üstünde gezdirdiğinde karnı biraz döndü.

ağzını aç. Sıcak bakışı, vücudunu boydan boya geçerken, uyluklarında duraksayarak ağırlaştı.

bacaklarının arasında.

Bir parmağını çorabının üst kısmına soktu ve yavaşça ileri geri kaydırıldı. Hayden hissetti

bacaklarının arasındaki her hareket, sanki onun yerine ona dokunuyormuş gibi. O büyüdü

parmağının her sürüklenişinde gitgide nemleniyordu. "Bu çoraplardan nefret ediyorum. Giymeyi asla bırakma

onlara."

Hayden, parmağı kadının uyluğunun arkasına doğru kayarken derin bir nefes aldı. "Yapmam

anlamak. Bu hiç mantıklı değil."

Eli onu arkadan kavramak için daha yükseğe çıktı ve onu kendisine yaklaştırdı. "Yolunu her geçtiğinde

bacaklar, o malzemenin birbirine sürtündüğünü duyuyorum. " Dilini ve dişlerini boynunun kenarında gezdirdi.

"İpekle kaplı sıkı uylukların, ayrılıyor ve geçiyor. Ayrılma ve geçiş. sadece sen asla amını görmem için onları yeterince açık bırak. Beni çıldırtıyor."

Kapıya karşı kıvrandı, adamın kışkırtıcı sözleri ihtiyacını daha da artırdı. "Ne için mi bekliyorsun? Özür?"

"Çok daha iyi bir fikrim var." Onu belinden kavradı ve üzerine yatırdı.

Bank. Önceki gece kullandıkları bankın aynısı. O diz çökerken şaşkın şaşkın izledi önünde, bakışları kalçalarının birleştiği yere sabitlenmişti. "Hemen göster. Geçmek ve benim için bacak bacak üstüne at, düşes. Saklanacak bir etek olmadığında nasıl görüldüğünü görmek istiyorum arka."

Hayden'ın göğsü sıkıştı, teni alevlendi. Vücudundaki her sinir uçlarıyla uğulduyordu

baş döndürücü uyarılma. Sadece tepkisine tanık olmak için emrine itaat etti. Başka bir şey yapamazdı.

İlk kez bacak bacak üstüne atıp sonra yavaşça ayırdığında, onun yüksek sesle onayladığını hissetti.

karnının derinliklerinde, titreşiyor ve ısınıyor. İkinci kez çoraplı uyluklarını çaprazlamasına izin verdi.

ve çaprazını açtı, pantolonunun fermuarını açtı ve onu izlerken kendini okşamak için içeri uzandı,

şehvetle kararan gözler.

"Çok iyi. Sutyenini çıkar ve tekrar yap."

Nefesini sabit tutmaya çalışan ve başarısız olan Hayden, aralarındaki kopçayı açtı.

göğüsler ve malzemenin kollarından aşağı düşmesine izin verin. Bir kez daha, o alçak, neredeyse öfkeli ses

boğazından çıktı. Bu sefer, cevap olarak inledi ve başının arkasına düşmesine izin verdi.

omuzlar. Kendi istekleriyle, elleri göğüslerini avuçlamak için kalktı, başparmaklarıyla onu okşadı.

sivri meme uçları. Bedeni sıcak, titrek hissediyordu. Perçinli bakışları kendi içinde bir dokunuş gibiydi, hareket ediyordu.

teni boyunca, ezberleyerek, yutarak.

Brent'in beline dolanan kolu onu ürküttü, o kadar kayboldu ki kendi zevki içindeydi.

Onu koltuktan kaldırdı ve ayağa kalktı. Bacaklarını beline doladı, ağzı

hemen onunkinin sıcak, umutsuz bir öpücüğünü arıyor. Bir eli saçlarına daldı,

onun kafası. Diğerinin onun etini yoğurdu.

"Yatak odası. Nerede?" ağzına sürttü. "Seni becermem gerekiyor."

Kasaba evinin arkasına doğru başını salladı ve Brent'in uzun adımları mesafeyi yedi.

yarı karanlık oturma odası ve yatak odası arasında. Yolun yarısında onu yönlendirmeyi unuttu.

ve Brent onu koridora doğru itmek zorunda kalana kadar boynunu ısırmaya ve yalamaya başladı.

yatak odasının dışına duvar ve onu rahatsız ettiği için ağzını cezalandır. Sonunda onları tökezledi

odasına, yatağın ayakucunda vücudunu aşağı kaydırmasına izin verdi.

Takım elbisesini hızla çıkarırken onunla yoğun göz temasını sürdürdü. Ne zaman

Hayden taytı bacağından aşağı yuvarlamaya başladı, sert bir sesle onu durdurdu. "Yapma

onları çıkarmaya cüret et." Pantolonu ve kemeri yere çarptı. "Asla ne olduğunu tartışmak istemiyorsun

Bu gece burada? İyi. Ama tüm o ipeklerin arasında olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlayacağım. var

Beni unutturmak için yapabileceğin hiçbir şey yok." Yavaşça ona doğru geldi, onu takip etti. "Ben gidiyorum

bunu düşün. Sıklıkla. Sen gece burada büyük, rahat yatağında yatarken ben hatırlamak. Tekrar ve tekrar."

Hayden ona ulaşırken bir adım bile geri çekilmeyi reddetti, ifadesi sertti. "Yapamam

Ne hakkında düşünmeyi seçtiğinizi kontrol edin," hissettiğinden daha cesurca yanıtladı.

Vücudunu incelerken başını salladı. "Numara. Kesinlikle yapamazsın." Koca elleri yerleşti kalçaları büküldü. "Yine de şu anda kontrol sende. Al onu. Onu senden almadan önce."

İçinde heyecanla karışık bir endişe vardı, o kadar baş döndürücüydü ki elleri titriyordu. *sen bu*

istiyor , diye hatırlattı Hayden kendine. Uzun süredir kayıp parçayı bulmak için uğraşıyordu.

Bu olabilir. Onu görevlendirecekti. Neden tereddüt ediyordu? Sinirlerinin bir kısmı fırladı

bilinmeyenden. İhtiyaç ne kadar derine indi? Onu yapmak için neden bir düşman dokunuşu gerektirdi?

anladın mı?

"Hayden..." diye homurdandı, parmaklarını onun etine batırarak.

Şimdi ya da asla. Hayden ellerini onun omuzlarına koydu ve onu tüm gücüyle itti.

yatağın üzerine. Sırtüstü yere düştü, bir sonraki hareketini izlemek için hemen başını kaldırdı. O

Göğsünün hızla inip kalkmasının keyfini çıkararak, elleri ve dizleri üzerinde onun üzerinden geçti.

ereksiyon kalın ve çıkıntılı karnında hazır. Saflığı takdir etmek için bir an aldı

onun erkekliği. Boyu, derisinin dokusu, kaslı yapısı. Gözleri bir kez daha

onun dikkatini gerektiren sert uzunluğa çekildi. Kısa bir tereddüitten sonra,

parmaklarını karnına indirdi ve onu yumruğuna sardı. Elleri onunki gibi yorgana daldı.

kalçalar büküldü.

"Ağına koy. *Şimdi* bebeğim." Sıkıdığı dişlerinin arasından konuştu. "Onu bekliyordum dün gecedен beri. Yaptığım hiçbir şey onu iyileştirmiyor. Senin ağzın olmalı."

Çok yavaşça, ucu yaladı, dişlerinin arasından tısladığında gücü karnında kıvrılıyordu. Tekrar yaptı, bu sefer kalçaları sabırsızca yukarı kalkana kadar dilini oyaladı. Sonra aldı hepsi ağzında, elinden geldiğince derin, Brent gibi ucuna kadar sert bir şekilde emiyor tavanda müstehcenlik bağırdı. "İstedğin bu muydu?" pürüzsüzlüğe karşı mırıldandı deri.

"*Siktir evet.*" Yorganı yumruklarıyla bükte. "*Daha fazla.*"

"Bunun devamı mı?" Onu masum bir şekilde izleyerek dilini kafasında daireler çizerek gezdirdi. "Veya

Bu?" Ağızını onun etrafına kapadı ve onu boğazının arkasına götürdü, bir kez emdi.

tekrar kafasına ulaşana kadar. Sonra dilini küçük, alaycı bir şekilde ona doğru salladı yalar.

Parmaklarını kabaca saçlarına geçirdi ve işkence görmüş bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı.

"Sana dil verip parmakladım, şimdi sıra bende. Bana ihtiyacım olanı ver, bebeğim. Ölüyorum."

"Hazır olduğumda. *Bebek.*" Hareketlerini düşünmeden, sadece doğru gelene itaat ederek, bileklerini yatağa yasladı ve dişlerini karnına sürterek ısırdı ve yaladı.

ağzının altında titreyen ateşli cilt. Onu dudaklarının arasına geri aldığında ve

Sonunda ihtiyacı olanı verdi, sesi çıkana kadar ağızıyla onu okşamayı reddetti.

işkenceye son vermesi için yalvarmaktan boğuldu.

Hayden yatağın yanındaki çekmeceye uzandı ve ona bir prezervatif verdi. Onu aşağı yuvarladığında

uzunluğunda, meme uçlarıyla oynadı, onu acele etmeye teşvik etti. O, dizlerinin üzerine çöktü

kalçalarının iki yanından şilteye bastırdı. Koca elini tuttu ve onun girişini aradı, tombul kafasını nemli merkezinde ileri geri ovuşturdu. "Daha fazla oyun yok." Brent onu yarı yolda itti. "Beni sert sür ya da hiç sürme." Hayden kalçalarını kıpırdattı, onu daha çok içine alırken gerindi. yukarı verdi diye inleyene kadar daha da derine itti.

"İsa, bebeğim." Yüksek sesle inledi, kıpırdandı. "Bir süre oldu?"

Evet. "Numara. Sadece sen... sen..."

Brent oturdu, yüzünü onunkinin tam önüne koydu. Alt dudağını ısırды ve çekiştirdi. "Ben ne?" Onu öpmeye çalıştığında, ağzından kaçtı. "Söyle. Ben neyim?"

"Büyük," diye fısıldadı.

"Doğru." Elleri sırtına kaydı ve omuzlarını kavradı. "Ve gideceksin al."

Omuzlarını aşağı çekti, aynı zamanda kalçalarını yukarı doğru iterek, gömdü.

kendini onun derinliklerinde. Hayden'ın başı geriye düştü ve çığlık attı.

"Siktir, siktir, *siktir*," diye mırıldandı Brent sert bir şekilde kulağına doğru. "Aman Tanrım, Hayden, öyle bir rahat küçük kedi."

Sıkışmış hissetti. Tam dolu. Sanki hareket ederse, tüm vücudu bin parçaya bölünecekti.

parçalar. Kalçaları ve midesi şimdiden titremeye başlamıştı. Brent ona sert bir öpücük verdi.

sonra dizginleri ona veriyormuş gibi geri yatın. Elleri titriyordu yukarı ve aşağı okşayarak uyluklarını, kontrolünü ona vermenin ona ne kadar mal olduğunu anlatıyordu.

İçindeki ağrıyı dindirmek için ihtiyaç duyduğu kadar onu memnun etmeyi istemek,

Hayden kalçalarını bir kez oynattı, test etti ve vücudunu saran karıncalanma sıcaklığında neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlayacaktı.

sistemi, uylukları arasında yoğunlaşmıştı. Brent'in gözleri sınıksız kapalıydı, parmakları

bir lanet mırıldanırken derisini kazdı. Ellerini omuzlarına koydu ve Brent'e ihtiyaç duyduğu yere sürtebilmek için kalçalarını eğip hızını artırdı. çoğu. Kalçalarının her yuvarlanışında, öyle yoğun, öyle yabancı hisler besleniyordu ki, zihninin vücuduna yetişmesine izin vermek için hareketlerini yavaşlatmak zorunda kaldı. "Haydi. Bana bak," diye hırladı Brent. "Bu kalçaları daha hızlı hareket ettir yoksa seni sırtın. Anlıyor musun?" Sonra eli geri kalktı ve kıcına tokat attı. Sert. "Ah!" İçinde bir mücadele başladı. Aniden gelen coşkuyu inkar edemezdi. eli tenine bağlı olarak onun aracılığıyla. Hatta muhtemelen tekrar yapmasını bile istedi. Henüz aynı zamanda, kendisine bu şekilde dokunduğu için onu azarlamak istedi. onun kafasını karıştırdığın için zaten bozuk duygular. "Seni öldüreceğim," diye fısıldadı. Bir kez daha oturdu, saçlarını yumruğuna doladı ve hırladı. "Onun yerine beni siktir et." İçinden karanlık ve baş döndürücü bir şey geçti. Zevk ihtiyacı. silmen gerek yüzündeki kibir. Saf *ihtiyaç* . Onu yatağa geri itti ve onu sürdü kalçalarının hızlı, burkulma hareketleriyle. Brent başını yastığa geri attı, yüz yoğun bir zevk/acı ifadesine dönüşerek onu daha da cesaretlendirdi. o ellerini aldı ve hızını yavaşlatmadan açıyı değiştirerek geriye yaslandı ve aynı anda inlediler yeni sürtünmede. "Bu mükemmel bebeğim. Ne kadar derin olduğumu hissediyor musun?" Doruk noktasının başlangıcı onun için cızırdadı. Geldiğini hissetti, ona doğru koştu, vücudu onun üzerinde dalgalı. Daha hızlı, daha hızlı, sinir uçlarında çığlık attığını hissedene kadar, çekiştirdi. ve daha önce hiç yaşamadığı bir şekilde sisteminde patlıyor. " *Brent! Aman Tanrım .* " "Dur, düşes. Bu bitmedi." Orgazm duyularına zarar vermeye devam ederken,

Brent'in onu sırtüstü çevirdiğini hissetti. Kollarını dizlerinin altına bağladı, yukarı çekti ve geniş. O, onun niyetini tahmin edemedi, ona vurmaya başladı, derin hamleleri.

ve güçlü. Hayden her birinde eğlendi, her biri boynuna karşı zevk hırıltısı çıkarırken.

serbest bırakılması için çalıştı. Kontrolünü kaybetmesine neden olmuş, onu bir hayvana dönüştürmüştü. BT

onu heyecanlandırdı.

Başka bir orgazm vaadi ortasını sıkılaştırırken, tırnaklarını omuzlarına geçirdi.

ve onu sırtından aşağı tırmıkladı, boynunu ısırığında ve kalçalarını daha hızlı pompaladığında hoşuna gitti.

"Daha zor, Brent. Daha da zor."

Bir hırıltı ile dizlerini daha yükseğe çekti. "Daha sert dayanabileceğini mi sanıyorsun?"

"Verebilir misin?" karşı çıktı.

Bakışlarını onunkilere kilitleyerek öyle bir güçle ona doğru sürdü ki, yatağının başlığını duvara çarptı. Yaklaşan dorukla içi titredi. Kaybolmak

Sıcak, Hayden bir dürtüye teslim oldu. Kendini durduramadı. Elini kaldırdı, onun içine kazarken

geri ve odanın içinde yankılanan yüksek bir tokatla avucunu kıkına indirdi. Ve ayrıldığını gördü.

"Ah, tatlı Tanrım, Hayden." Başını geriye attı, gözleri bir inilti ile kapandı. "Mecburum şimdi gel bebeğim Çok fena iyi." Hareketleri değişti, sendeledi. onu görmek

tepkisi, kontrolünü kaybetmesi, Hayden'ı bir kez daha kenara itti ve onlar inlemeye başladılar.

zirvelerini birlikte buldular.

Yedinci Bölüm

Brent, Hayden'ın yatağında sırtüstü yatıyordu, hala nefes almaya çalışıyordu. Gözlerinin gezinmesine izin verdi

Bir şey söylemek, bir şey söylemek için beynini zorlarken ilk kez yatak odasının üzerinde

aralarında geçenleri açıklayın. Odaya girdiğinden beri hiçbir şey görmemişti.

o. Hayal ettiğinden daha basit bir şekilde dekore edilmiş, iç mekan peluş ve zengin görünüyordu.

Her şeye rağmen. Batı duvarında Hudson Nehri'ne bakan üç boydan boya pencere vardı.

Nehir. Tavandan aşağı sarkmış olduğunu fark etmeyi ihmal ettiği dalgalı beyaz bir gölgelik, yatağın üstündeki bulutlara benziyor.

Derin nefesler aldığı Hayden'a baktı.

yanında ter, sonra hızla gözlerini kaçırdı. Yanındaki kız, ata binen kız

gördüğü en seksi kovboy kız gibiydi, geldiği Hayden'a hiç benzemiyordu

bilmek. Saçları birbirine karışmış, yanakları efordan kızarmış, gözleri onu istemekle bulutlanmıştı...

onun gizli fantezisi hayata geçti.

Ama onun olmasını istediği tek şey buydu. Bir sır. Gözleri bir şezlonga takıldı.

köşe. Sadece onun üzerinde bol dökümlü, boynunda inciler, kulaklarında elmaslar olduğunu görebiliyordu.

Telefonda zengin bir pislikle konuşurken gülüyordu. O çok farklı birine aitti

dünya. Kalıcı bir parçası olmak istemediği biri. Onu dahil etmek istemediği bir

Bunu hatırlaması gerekiyordu. Ona tekrar baktığında, bunu hatırlaması gerekiyordu.

yarın buzdan yapılmaya geri dönecekti ve bu gece sadece onun evinde yaşayacaktı.

hafıza. Ön kapıdan çıktığında, *bu* kızı bir daha asla göremeyecekti. Sadece görecekti

Hayden Winstead, kendini beğenmiş, sofistike bir mirasçı.

İlk içgüdüğü şaka yapmaktı. Onları rahat büyüdükleri yere geri koy

ile birlikte. Birbirlerine zar zor tahammül edemeyen iki insan. Ama kendini durdurdu. o yapardı

ondan bunu bekle. Yarın her şeyin normale dönmesi için yeterince erken olacaktı.

Normal. Neredeyse güldü. Artık dikkatlice cilalanmış altında ne olduğunu bildiğine göre

yüzeyde, numara yapmak için çok uğraşacaktı. İzin verilmek için can atan cinsel açıdan hüsrana uğramış kötü bir kız

dışarı. Onu bir anlığına fark etmeyi, hatta cesaretlendirmeyi başarmıştı. Eğer kendini düşünmesine izin verirse

Kendisi hakkında keşfetmek için onu kullanabilecekleri olasılıkları, asla terk etmeyecekti, bu yüzden

beyninin bunu düşünmeyi bırakmasını istedi. Onun horoz yukarı ve aşağı kayması hakkında, nasıl

içinde hissetti... ona nasıl şaplak attığını. Nasıl da *sevmişt*i .

Hayır. Bunu düşünme bile. Tek seferlik bir şey istedi. Ondan önce lanetlenenecekti

farklı bir şey önerdi. Cehennemde hiçbir şekilde onun küçümsemesi için kendini açmaz.

ondan daha fazlasını istediğinde alay et. Yanındaki kız sadece bir yanılsamaydı. Olsa bile

yatakta canlandı, onun dokunuşuyla gerçek kimliğini biliyordu. Şımarık, katı ve çoğu

daha da önemlisi, farklı bir dünyadan. İşte başladıkları ve bittikleri yer burası.

Stuart'ın mutfağında, onu öpmeden hemen önce yumuşayan yüzünün bir anısı,

bilinci, ardından daha önce şakasına nasıl güldüğüne dair bir görüntü. Gözler

parlak, dudaklar eğlenceyle bükülmüş. *Hayır. Gerçek değil. Gerçek değil.*

Anıları def eden Brent, nefesini dışarı verdi ve hissettiğinden daha fazla mizahla güldü.
"BEN

Sanırım bu gece hakkında asla konuşmayacağımıza söz vermemiz iyi bir şey. Eğer erkekler bir kıza izin verdiğimi bilseydi

arkasını asla duymam . Amaçlanan kelime oyunu."

Hayden kıkırdadı. Nedense bu ses boğazını sıkıyordu. "Kıçın kıç

haftalardır yaptıkları şakalar. Pun da amaçlandı."

"Evet. Listemin en *altında bu var* ."

Yastığa başını salladı. "Hayır, anladım. Çizgiyi kalçana çiziyorsun."

Ortak kahkahaları karanlık odada birbirine karışarak Brent'in kafasını daha da karıştırdı. Bu Hayden, bir

içindeki aptalı çağırın salak-tatlı kelime oyunları yapması ona gerçek gibi gelmeye başlamıştı ve

bunun olmasına izin veremezdi. Bu gece hiçbir yere varamaz. Daha fazlası olsa bile farkında değildi, onun süslü şehir evine artık ait değildi.

yağlı bir araba garajına ya da kirli bir şehir merkezine aitti. Çıplak ve kemiksiz,

Milyonlarca ilmekli çarşafın arasına sokulmuş, ağız sulandıran görünüyordu. Kendini hissettiğinde

Brent yeniden sertleşmeye başladı, şimdiye kadar yaşadığı en iyi seksten daha fazlasını yapmaya hazırlanıyordu.

oradan çıkmak zorunda kaldı.

Hayden, aynı anda onların olağandışı konumlarının farkına varmış gibi görünüyordu. Uzanmak

ay ışığında birlikte, birbirimizi güldürmeye çalışmak. En önemlisi kavga etmemek. bu yüzündeki hafif, durgun gülümseme kayboldu ve kaskatı kesildi, bakışları kayarak uzaklaştı.

Çarşafı göğüslerinin üzerine çektiğinde, Brent doğruldu ve bacaklarını

yatağın yan tarafı. Çıplaklığına aldırış etmeden yatağı yuvarladı ve pantolonunu giydi.

“Bu elbiseyi ne zaman iade etmem gerekiyor? Şimdi sana bırakırdım ama şehrin izin vereceğini sanmıyorum.

metroyla eve çırlıçıplak binersem işimi sürdürürüm.”

"Oh, um, doğru..." Hayden oturdu ve koyu renk, asi saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. Baktı

Muazzam yatağın ortasında o kadar kırılgan, birdenbire o kadar karakteristik olmayan bir şekilde kararsız kaldı ki,

aniden ayağa kalktığı için kendinden nefret etti. Pantolonu sırtına atma dürtüsüyle savaştı.

topraklayın ve ona tekrar katılın. Kendine güvenen seks kedisini yüzeye geri döndürün. “Terzinin kartı

iç cebindedir. İki haftalık bir kiralama, bu yüzden aceleyle gerek yok.”

Brent başını sallayarak kabul etti ve giyinmeye devam etti, acı içinde garipliğin farkındaydı.

odada sessizlik. Ayrıca ona en ufak bir cesaret verseydi,
saniyeler içinde onunla arşıflar arasında.

"Brent?"

Gömleğinin düğmelerini iliklerken dondu kaldı. "Evet?"

"Daha önce Stuart'a ne söyledin? Yani mutfakta."

Hayal kırıklığı midesini kalınlaştırdı. "Ona bu kelimenin açıklamasına ihtiyacı olup olmadığını sordum.

'hayır.' Bu kadar."

Bir süre sessizce ona baktı. "Teşekkürler."

Bakışları yatağın karşısında kilitlendiğinde, kapıdan dışarı çıkabileceğini düşünmedi. gibi hissettim

saygısızlık, onu arkada dalgın ve savunmasız bir halde bırakarak. Sadece bir gece mi istiyordu?

Lanet olsun, daha gece yarısı bile değildi. Geri dönmeden önce en azından sabaha kadar vakitleri yok muydu?

onların eski yolları?

"Hayden..." Sustu. Daha fazlasını istemek büyük bir adım olur. Hayır diyebilirdi.

Riske değer miydi? *Tanrım, evet.* "Dinle, ben, şey..."

"Ey!" Görünür bir şekilde kendini salladı, yüzü değişti...utançla mı? Bir bornoz gitti

odayı geçerken omuzlarının üzerinden Brent onu kaldırırken şaşkınlıkla izledi

anta ve bir cüzdan çıkardı. "Hiç konuşmadık... bu gece için ne almak istediğinizi.

Bana sadece ne kadar istediğini söyle... adil olduğunu düşündüğün her şey." Yürüyüşü ile bitirdi, o

beklentiyle ona baktı.

Brent'in anlamını kavraması biraz zaman aldı. Sonunda ona çarptığında, öfke yıkandı

onu bir dalgada. Burada durdu, yatağında birkaç saat daha dilenmek üzereydi.

onu sadece bir ticari işlem olarak görüyordu. Gözlerini kaçırdı. "Kesinlikle boşa harcamadın

Beni yerime ne zaman koyarsan koy, düşes."

Solgunlaştı, çantası yanına düştü. "Düşündüm..."

"Ne düşündün? Nakit bulmakta o kadar zorlanıyorum ki üç saat boyunca acı çekmem gerekiyor.

para kazanmak için kanepeler ve pürüzsüz caz? Paranı sakla. Grand Central Station'da uyuyacağım

senden bir kuruş bile almadan önce." Brent ceketini yerden kaptı. "Hayır ben yaptım

sana bir ders ver. Sade ve basit." Çenesini yatağa doğru uzattı. "Yapacağın hakkında hiçbir fikrim yoktu

çok hevesli bir öğrenci ol."

"Ah, siktir git, Floransa." Oturma odasına vardığında bağırdı. "Kapının sana çarpmasına izin verme

çıkarken iyi dövülmüş kıçına."

"Endişeniz dokunaklı, tatlım. Seni şimdiden özledim."

Ön kapıyı açtı ve gecenin içine girdi.

...

Hayden penceresini iterek açtı ve Hudson'dan gelen serin havanın onu esmesine izin verdi.

aşırı ısınmış cilt. Avuçlarını yanaklarına bastırarak aşağılanmanın acısını kovmaya çalıştı.

ama bunu başarmış gibi görünmüyordu. Hayatının geri kalanında tek bir günü atlattıysa

az önce olanların zihninde tekrarını görmeden kendini şanslı sayacaktı. İçinde

bir çeşit tuhaf *Pretty Woman* rolü, bir erkeğe para teklif etmişti, dakikalar sonra

onunla uyumak Muhteşem.

Bir anlığına, tekrar düşmanına dönüşmeden önce, bir an için bir parıltı yakalamıştı.

onun özellikleri arasında hareket zarar. Tanrım, bu onu rahatsız etti. Bunu düşünmeden edemiyordu.

Nasıl devam edeceği konusunda öyle bir kaybolmuştu ki. Yatağının ucunda dururken,

Sanki daha fazlasını istiyormuş gibi ona baktı, ama nasıl isteyeceğini bilmiyordu. Belki

o şeyin kendisi olmasını *istemişti* , ama onun küstah, seks-önemli olmayan tavrı ona yanlış. Ondan kaçmak için neredeyse yataktan fırlamıştı, o halde neden

kalmak istedi? Neden kalmasını *istiyordu* ?

Kahretsin. Lanet olsun. Karar verirken çok büyük bir hata yapmıştı. Sadece ona teklif ederek değil

para. *Cringe* . Onu buraya getirmek. Kaşıntıyı kaşıyacak kadar olgun olabileceklerini düşünmek ve

Devam et. Bu onun hatasıydı. Şimdi kendini materyalist dingbat gibi göstermişti.

onun olduğunu varsaymıştı. Ama daha da kötüsü, *çok* daha kötüsü, dik kafalı pislik onu fırlatıp atmıştı.

yatakta başka bir stratosfer. Bu akıl almaz girişime girerken, ne yapacağını bilememişti.

beklemek. Birbirlerinden nefret ettikleri için Brent ile seks garip olur mu? basitçe yalan söyler mi

onun üstüne ve deneyiminin adamları gibi kendi şehvetini mi çözüyor? Yukarıdakilerin hiçbirisi. o

onun liderliği almasına izin verin . Çoğunlukla. Hızı onun belirlemesine izin vermek onun için kolay olmamıştı, ama

tam olarak nasıl teşvik edileceğini, patronluk taslamadan veya ondan bir yanıt vermeye zorlamayı biliyor

bariz.

Hayden bu gece kendisi hakkında bir şeyler keşfetmişti. İlk başta, sadece yapacağını düşündü

kontrol eksikti. Ve *kesinlikle* vardı. Dizginleri eline almak ciğerlerine hava doldurmuştu. Amaç

karnında. Ancak, Brent onu sırtüstü çevirdiğinde ve

ona hakim oldu. Şüphelendi çünkü aklında, Brent ile her zaman

belirli bir düzeyde kontrol sağladı. Yukarıdan veya aşağıdan, onu dinledi. ona istediğini vermek istedi

gerekli.

Her zaman varsaydığı adam, dünyadaki en büyük bencil pislik unvanını aldı.

evren aslında algısal, bencil olmayan bir sevgiliydi. Ne büyük bir tekme. Geçmişte, o

Kibar, terletmeyen seks muamelesi gördüler. Bunu abartılmış bulmasına şaşmamalı. Artık değil. Şimdi

ne kadar harika olabileceğini biliyordu. Yine de kimseyle bu kadar çekingen olma düşüncesi

Brent...yanlış hissetti. Onu güvende ve arzu edilir hissettirmişti. Kontrolünü de kaybetmişti.

işlem. Bunu başka biriyle bulmanın çok kolay olacağını düşünmemişti.

Boğazındaki yumruyu yutarak pencereyi kapatmak için hareket etti, sonra atladı.

oturma odasında ayak sesleri duydu. Durduramadan veya onu analiz edemedi kalbi yerinden fırladı.

reaksiyon. Geri dönmüş müydü? Yatak odasının kapısına gitti ve iterek açtı.

"Anne?" Bornozunu daha sıkı çekti. "Burada ne yapıyorsun? Neredeyse gece yarısı oldu."

Çantasını bıraktı, Hayden'in arkasındaki yatak odasına bir göz attı. "konuşmam gerekiyordu

seninle ve sabaha kadar bekleyemedi." Dudaklarının yanından bir iç çekiş ısıklık çaldı. "Açıkçası yapamazdın

bekleyin . Randevunla gece bir hırsız gibi gizlice dışarı çıkarken tanıştım."

Hayden saçını omzunun üzerinden itti ve Brent'in ona koştuğu düşüncesiyle yüzünü buruşturdu.

anne. Kelime alışverişinde bulundular mı? Bilmek bile istemiyordu. "Ben büyük bir kızım anne. ben

Sana yaptığım her hareketin hesabını vermek zorunda değilim." Kanepeye çöktü. "Ne yaptım

hakkında benimle konuşmaya ihtiyacın var mı?"

Annesi ceketinden bir parça tiftik aldı. "Sadece nasıl olduğunu bilmen gerektiğini düşündüm.

bu geceki eylemlerin bu aileyi dolaylı olarak iflasa sürüklemiş olabilir."

Kalbi kulaklarında gümürdeyerek Hayden ayağa fırladı. "Affedersiniz?"

Anne kızı kanepede yerini aldı. "Umarım buna değmiştir."

Derin bir nefes aldı, hızlanan nabzını sakinleştirmeye çalıştı. "Lütfen, dramatik olmayı bırak.

bir saniye ve ne dediğini açıkla. İflas?"

"Memnuniyetle." Hayden'a karşısına oturması için işaret etti. Uyuşmuş hissediyorum, Hayden

itiraz etmeden itaat etti. "Sevgili, parıldayan yüzü yüzünden Stuart'ı sana zorlamadım.

kişilik. İster inanın ister inanmayın, deliliğimin bir yöntemi var . " Derin bir iç çekti. "Senin

Babam sana bunu söylememden hoşlanmazdı. Kimsenin yardımını olmadan düzeltebileceğini sanıyor ama biliyorum

daha iyi. Şirket üst üste üç kötü çeyrek geçirdi. Yatırımcıları ve müşterileri kaybediyoruz gün. Zar zor su basıyor. Sessiz kalmayı başardık ama baban sadece arayabilir.

çok iyilikler."

"Aman Tanrım." Hayden'ın eli boğazına gitti. İlk düşüncesi zavallı babasıydı,

tüm yükü kendi başına omuzlamak zorunda kalmak, boyunca cesur bir yüz tutmak. "Nedir Stuart'ın bunlarla bir ilgisi var mı?"

"Stuart, tüm... tuhaflıklarına rağmen yaptığı işte çok başarılı. Hedge fonu büyüyor

gün, ama onun beğenisine göre yeterince hızlı değil. Büyük yatırımcılara ihtiyacı var. Bağlantılar. Ve

baban burada devreye giriyor." Öne eğildi. "Stuart'ın aksine biz eski parayız canım.

Onu paha biçilmez bir dünyaya tanıtabiliriz. Ve karşılığında, yüklü krediyi ödeyecekti.

baban geliyor. Eğer o krediyi temerrüde düşersek..." Saçını okşadı. "Sadece söyleyelim hiçbirimiz alıştığımız yaşam tarzını yaşamayacağız."

Hayden'ın beyni yetişmek için çırpındı. Bu ifşanın nereye gittiğinden hoşlanmadı. Değil

hiç. Bu yüzden kaçınılmaz olanı erteledi. "Bu harika bir haber, değil mi? Stuart borcunu ödeyecekse

kredi, sorun nedir?"

Annesi elini tuttu. Stuart, babanın bağlantılarını ücretsiz kullanabileceğini düşündü.

sevgili. Ve babanı biliyorsun, o çok kıbar. Hiç düşünmeden Stuart'a yardım ederdi.

Ya da biz." Biraz daha dik oturdu. "Sonunda babanı ikna etmeyi başardım

fiyatsız gelmez. Ne yazık ki, Stuart onun için bir garanti arıyor.

yatırım."

Bu konuşmanın gittiği yöne doğru korku vücudunu sardı. O asla

babasının acımasız iş dünyasına ait olduğunu düşünüyordu. Bu kadar uzun süre hayatta kalmayı başarmıştı.

Miras aldığı bir şirketi yönetiyordu, ama bunu daha ne kadar sürdürebilirdi? Aileleri kaybederse

her şey, o ezilecekti. "Anne lütfen söyle."

Bir kez başını salladı, bir anaçlıktan iş dünyasına geçiş yaptı. "Stuart yoktan var oldu. küçük

babanızdan gelen tanıtımlar ona anında güvenilirlik kazandırmaz, ancak kendisini ona daha sıkı bağlarla bağlar.

Winstead adı . Sana büyük bir düşkünlüğü var Hayden. Ödemeyi kabul etti

ancak onunla evlenirsen ödünç ver."

Hayden'in midesi dibe vurdu. Bombanın geldiğini görmüş olmasına rağmen, yine de

yerinde bir darbe. Hiçbiri gerçek görünmüyordu. Bu sabah, düzgünce sipariş verdiğine uyanmıştı.

hayat. Brent içeri girip kendini algılamasında delikler açmadan önce,

her şey. Şimdi, özgürlüğü elinden alınma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. bir evlilik

kolaylık. Hâlâ onun dünyasında sık sık oluyordu, ama o asla bir parçası olmayı beklemiyordu.

bir. Hayır, bu olamazdı.

"Bu benim için de sürpriz oldu, biliyorsun. Bankamızı görünce gözüm karardı

ifade ve aile paramızın ne kadarının zaten sorunu çözmek için battığını fark etti.

Milyonlarca milyona. Gitmiş. Tabii ki , hayır kurumlarınızdan herhangi birine dokunmayı reddetti .”

Annesi onu dikkatle izliyordu. Hayden, dehşetinin yüzüne yansıdığını biliyordu.

çünkü sonunda öldürmeye gitti. Çok sessiz konuşuyordu, ama sözleri biraz can yakıyordu.

Hayden'ın vücudunun her yerinde arılar. "Sevgili, eminim sana babanın ne için yaptığını hatırlatmama gerek yok.

tüm o yıllar önce biz. O olmasaydı nerede olurduk. Açıkçası ona borçluyuz.” o sarıldı

çantası kucağında. "Baban bu konuda hiçbir şey bilmiyor, kusura bakmayın ve bunu saklamamız gerekiyor.

yol. Sana bu yükü yüklediğimi bilse mahvolurdu.”

Evet, diye düşündü Hayden donuk bir şekilde, ona borçluydu. Eğlendirmesinin bile tek nedeni buydu.

Stuart ile bu kadar uzun süre evlenme fikri. Babası, *babasının* babası uzun zaman önce ölmüştü. İki

kardeşlere milyonlarca dolar ve Winstead Investments miras kalmıştı, ancak yalnızca birinin

yürütme sorumluluğunu üstlendi. Diğer paranın yarısını alıp havaya uçurmuştu.

kötü yatırımlar, partiler ve kadınlar üzerine. Tek gecelik bir ilişkinin ürünüydü, geri

annesi üniversite öğrencisiyken. Hayden öldürülmeden önce babası aşırı doz almıştı.

doğdu ve annesi istenmeyen bir hamilelikle geride kaldı. o gelirdi

Hayden'ın şimdi babası, yardım için yalvarıyor. Bir babalık testinden sonra ikisini de evlat edinerek evlat edinmişti.

Hayden saygınlık adına. *Kan kandır* , dediğini hayal etti. Sonuçta, o yapardı

o zamanlar sadece bebektir. Ama bu hikayeyi annesi anlatırken ezbere biliyordu.

onu hizada tutmak ne zaman gerekli olursa.

"Haydi?"

Yere baktı. "Karar vermek için ne kadar zamanım var?"

"Bir hafta. Bir haftanız var."

Sekizinci Bölüm

Hayden çatlak deri koltuğa geri oturdu ve otobüs şoförüne sürmesini işaret etti.

Hızlı bir şekilde. Otobüste arkasındaki üç düzine çocuktan biri,

işemek ya da ebeveynlerine başka bir son veda etmek. Deborah, bugünün diğer gönüllüsü

Koridorun karşısındaki koltuğa düştü, aynı derecede şok olmuş görünüyordu. Hayden vardı

boyunca haftada bir kez Clean Air yardım kuruluşunun bir parçası olarak bu geziyi şehir dışında bir çiftliğe yaptı.

bütün yaz, amaç imtiyazsız çocukları kirli şehirden bir günlüğüne çıkarmaktı,

onlara Manhattan'ın dışındaki hayatı deneyimleme şansı veriyor. Bugün son seyahatlerini kutladılar

sezon ve o hala heyecanlı çocukları otobüse onsuz yüklemenin bir yolunu bulamamıştı.

üç halkalı bir sirke dönüşüyor. *Bu onu elebaşı mı yoksa palyaço mu yaptı?*

Rahatlamış nefesi, arabanın arkasından gelen bağırışlar ve kahkahalar arasında kaybolmuştu.

ama başarma duygusunu inkar edemezdi. çocukları izlemişti

yaz boyunca güzelleşsin, hayvanlarla çalışın ve doğada vakit geçirin. Hayden iken

şehri tercih etti, hiçbir zaman sınırlı finansal kaynaklar tarafından kapana kısılmış gibi hissetmemişti, sanki yapamıyormuş gibi.

ayrılmak. Ailesinin sık sık tatil yapması bunu garantilemişti. Yine de acı bir şekilde farkındaydı ki

babası olmasaydı kolaylıkla bu çocuklardan biri olabilirdi. Her zaman olduğu gibi,

babasının bencil olmadığını hatırlatması, görünmez bir ağırlığın ona baskı yapmasına neden oldu.

omuzlar. Sadece şimdi iki kat daha ağır geliyordu.

Dün gece uyumakta zorluk çekmişti. Annesi Stuart'ı düşürdükten sonra

Ona bomba gibi geldi, görücü usulü bir evlilik olasılığı yüzünden uyanık tutuldu. BT

küçümsemesi *gereken* bir adam istemesine kesinlikle yardımcı olmadı.

yerine. Kaderini düşünürken, yatakta sağa sola savrulup dönerken zaman uçup gitmişti.

kararında zaten bir bulanıklık içinde hızlanıyor. Saat 3:00 civarında Hayden,

krizi çözmüştü. Annesi, babasının kenara ayırdığı parayı kullanmakta isteksiz olduğundan bahsetmişti.

onun adına. Sadece onu aksine ikna etmesi gerekecekti.

Ne yazık ki annesine, konuşmalarını babasına ihanet etmeyeceğine söz vermişti.

onu birinci kareye geri koyarak. Stuart'la evlenmek. Bir hafta, çok şey denemek için çok az zamanı kaldı

başka.

Aklını meşgul eden bu kadar ağır bir seçimle bile, Brent'le geçirdiği gecenin anıları.

solmayı reddetti. Onun içine girerken onun yoğun ifadesinin bir görüntüsü, onun içinden yüzdü.

kafa. *Brent*. Lanet etmek. Adını düşünmek bile onu gergin ve endişeli hissettiriyordu. Vücudu titredi,

sağladığı teşvikten daha fazlası için yalvarıyordu. Muhtemelen asla asla olamayacağı şeylerden daha fazlası

tekrar deneyim. Hayır, güçler ve belkiler açısından düşünmeyi bırakmalıydı. onlar değildi

bir daha o orgazm yolunda seyahat etmek. Stuart ile evlenmekten bir şekilde kurtulmuş olsa bile,

onu göremeyen biriyle fiziksel bir ilişkiye girmek istemiyordu

altındaki kişiye yaşam tarzı. Ondan hoşlanmayan biriyle seks yapmak ve her şey

temsil ettiği, kullanıldığını hissettirdi. Acıtmak. Beklemediği bir şey.

Zarar görmüş duygularına rağmen, beş dakika düşünmeden gidememişti.

onun hakkında. Sonra neredeyse anında, annesiyle yaptığı konuşmanın düşünceleri araya girerdi.

ve Brent'i düşünmek tamamen farklı bir nedenden dolayı canımı yakmaya başlayacaktı. Gerçekten yapabileceği bir döngü

sız yapmak.

Otobüs sarsıldı ve sıçradı, Hayden'ı koltuğunda öne doğru fırlattı. *Ne oluyor be?* Onların Sürücü dikiz aynasında göz göze geldi ve omuz silktilti. Her zaman rahatlatıcı bir işaret. Daha az

rahatlatıcı? Otobüs ürkütücü bir şekilde insana benzer bir inilti yapıp yan tarafta durmak için kıyıya yanaştığında

Batı Yakası Otoyolu. Hayden bir an için koltuğuna yapışmış oturdu, ilahi bir şey bekledi.

kurtarmak için müdahale etti. Deborah'a panikle bir bakış attıktan sonra arkasını döndü.

onun koltuğu. Otoyoldaki trafik zaten geri gidiyordu. Kornalar çaldı. Sürücüler yılanla geçmiş

başlarını sallayarak. Bir kereliğine tüm çocuklar tamamen sessizdi, hepsi hayal kırıklığına uğradı

ifadeler, şüphesiz bu öngörülemeyen felaketi düşünmek, son haftalarını kaçıracakları anlamına geliyordu.

şehirden kaçmak.

Sonra birdenbire o hüzünlü ifadeler ona odaklandı. Aman Tanrım, hepsi güveniyordu

o ve o, geziyi organize etmek ve onları otobüse yüklemek için becerilerini en üst düzeye çıkarmıştı.

Yüzlerine bakılırsa, dördüncü sınıf öğrencileri için bile acı verici bir şekilde belliydi ki, lider çok eksikti.

"Vur," diye mırıldandı Hayden. Ayağa kalktı ve şoförün yanına gitti. "Biliyor musunuz bu şey nasıl düzeltilir?" Cevap verme lütfunda bile bulunmadı. Sadece başını salladı ve bir sigara yakmak için otobüsten indi. Derin bir nefes aldı ve cep telefonunu çıkardı. onun cebi. On dakika sonra yol yardımından birine ulaştı. "Bir saat?"

Neredeyse alıcıya bağırdı. "Otuz altı çocuklu bir otobüsteyim, caddede bir şeridi kapatıyor.

Batı Yakası Otoyolu. Yaklaşan isyan gerçekten acil bir durum sayılmaz mı?" yararsız

diğer uçtaki ses sustu, belli ki sinir bozucu şakasında bir eğlence bulamamıştı. O

bir nefes aldı. "Tamam...bak, unut gitsin. Ben başka bir şey bulurum."

"Bir saat diyorlar," diye araya girdi Deborah Hayden telefonu kapattığında, "ama arkadaki trafiğe bakın.

biz. Bir çekicinin bize ulaşması iki saat sürer."

Süper yardımcı, Deborah! Bir Nerf futbolu yanından uçtu ve gösterge panosuna takıldı.

Huzursuz enerji, otobüste elle tutulur bir şey haline geldi. Hayden anlaması gerektiğini biliyordu.

hızlı bir şey. Bu sorunu çözmede tek başına olduğu ortaya çıktı. O ne olduğunu biliyordu yapması gerekiyordu, ama Brent'i arama ve ona tatmin olma konusundaki isteksizliği, onu aramasına neden oldu.

numara ekstra yavaş. Daha cevap bile vermeden, kız ona çoktan sinirlenmişti.

Brent eğlenerek cevap verdi. "Daha büyük bir tekneye ihtiyacımız olacak."

Sinirli durumunda bile, onu görmezden gelmediği için bir miktar rahatlama hissetmeden edemedi.

önceki gece tartışmalarından sonra arayın. "Neden bahsediyorsun?"

"Kişisel zil sesiniz *Jaws* tema şarkısıdır."

Hayden onu görebilecekmiş gibi sırttı. "Bunun ne kadar mantıklı olduğunu anlayamıyorum. *Jaws* vardı

devamı. Yapmayacağız."

"Ah evet? O zaman neden arıyorsun?"

Bok. Söyle gitsin. "Kıskançlığı minimumda tutmaya çalış, ama senin... yardımına ihtiyacım var."

"Sorun nedir?"

Sesinin ne kadar anında ve gerçekten endişeli çıktığına bir an için şaşırmıştı. Neden

Böbürlenip bunu onun için kolaylaştıramaz mıydı? "Ah, pek değil. bir otobüste yıkıldım

Batı Yakası Otoyolu. Kızımın üzerine *Sineklerin Efendisi'ne* gitmek üzere olan bir grup çocukla ."

"Bu *sen misin* ?" Nefesinin altından küfretti ve kadın lastiklerin gıcırdayan sesini duyabiliyordu.

arkaplan. "Zaten bir araba gönderdiler. Trafiği yeniden yönlendirmek zorundalar. sen sebep oluyorsun

büyük gecikmeler, düşes."

"Yardım etmiyor."

"Yoldayım," diye temin etti, "Hiçbir yere gitme."

"Karşı koyamadın, değil mi?"

...

Acil Servis kamyonunun tepesinde yanıp sönen ışıklar, Brent arabanın önünde durdu.

Sabit sarı okul otobüsü, Hayden'ın ne halt yediğini ilk kez merak etmiyordu.

okul çocukları olan bir otobüs. Olay yerine geldiğini haber vermek için telsizle telsiz gönderdi, sonra

araçtan indi ve hemen ön camdan Hayden'ı aradı. O olmuştu

dün gecedan beri onu bir an görmek için can atıyordu ama bunun bu kadar tuhaf olacağını hiç düşünmemişti.

durumlar. Bir sürücü korna çalarak otobüsün yanından geçti ve Brent ona karanlık bir bakış gönderdi.

Bu, önceki gece yatağından ayrıldığından beri ruh halini hemen hemen özetliyordu.

Onu lanet olası bir döngü için atmıştı, ardından küçük bir küçük düşürme muamelesi gördü.

Çıkışta annesi tarafından. Kısa bir an için Hayden için gerçekten üzölmüştü. anne

Dearest, bir kobra kadar anaç gibi görünüyordu. Annemin kucaklamasını beklediğinden değil

ve onu bir sonraki kadın yemeğine davet edin. Sonuçta, Hayden'ın evinden yeni çıkmıştı.

kasaba evi, saçları berbat, gömleği açık, yüzünde açıkça " *Affedersiniz* " diyen bir ifadeyle

Görünüşüm , kızını az önce sürdüm . Ona bakmış ve kararını koklamıştı.

Peki, Sanırım hepimizin ara sıra birkaç hata yapma hakkımız var, demişti net bir şekilde.

o dediği gibi hata.

Bu küçük iç ısıtan yüzleşmeden sonra, bir şey çok açıktı. o yapmıştı

ayrılmak doğru karar. Bundan önce, dışarı çıkmak konusunda biraz çelişkili hissetmişti, düşünüyordu.

belki aşırı tepki vermişti. Hareketleri kötü niyetli veya kasıtlı olarak yemleme gibi görünmüyordu. O zaman

annesi tarafından neden akıllıca bir şekilde fiziksel ilişkilerini bir kişiyle sınırlandırmayı kabul ettiklerini hatırlattı.

gece. Bu insanlara cılalı kıyafetlerinin dibinde kendini sakız gibi hissettirmesine ihtiyacı yoktu.

ayakkabı. Ve artık doyduğuna göre onunla daha fazla bir şey yapmak istemediği açıktı.

Bununla birlikte, rasyonelleştirmelerinin hiçbiri, sürekli, tüketen özlemini sakinleştirecek bir şey yapmadı.

o. Tamamen terk edilmesi, zevk çılgınlıkları diğer tüm akıllı düşünceleri boğdu.

sadece bir dahaki sefere düşünme yeteneğine sahip olana kadar. Ona ne yapardı, söyle ona, onu elde etmek için

ıslak. Kendi kurtuluşunu bulmadan önce onu kaç kez getirebilirdi. Anlamsız

çünkü bunun tek seferlik bir şey olduğunu açıkça belirtmişti. Ona bir şey vermeyecek düşünceler

anlık huzur, hepsi aynı.

Otobüsün kapısı açıldı ve Hayden indi. Brent'in kaşları havaya kalktı. Hiç görmemişti

Hayden şort ve spor ayakkabılarıyla. Durmadan. Saçlarını atkuyruğu şeklinde toplamış, öyle görünüyordu ki

lanet olası tatlı ve masum, onu kısa sürdü. Beyaz tişörtünde Clean Air Initiative yazıyor.

2013, babasının şirket logosunun altında. Tepkisini gizlemek için geri döndü.

ESU kamyonu ve acil durum teknisyeninin araçlarını yolcu tarafının altından çıkardı

koltuk. "Bunlar yanımda olduğu için şanslısın," diye seslendi korna çalan trafiğin üzerinden. "Onları bir

dostum geçen hafta ve bu sabah onları geri verdi. Normalde evde olurlardı."

"Evet," diye yanıtladı, sesinde bıkkınlık vardı. "Sonsuz minnettarlığım var memur bey."

Brent dudaklarında alaycı bir cevapla döndü, ama onu yakından gördüğünde kelimeleri

boğazında öldü. Yorgun görünüyordu, gözleri altında koyu lekeler vardı. onun her zamanki soluk cilt ve yorgun bir ifadeyle donuklaşan parlaklık. Sanki ağlıyordu. neden olmuştu ağlıyor musun? Lütfen Tanrım, onun ya da yaptıkları yüzünden değil. Ya da onu ne zaman terk ettiğini

muhtemelen onu tekrar isteyecekti. Onu sorgulamak istiyordu. Cevaplar talep edin. Ama bir gibi

Aptal, birlikte geçirdikleri geceyi bir daha tartışmamayı kabul etmişti. Bu hangi cehennemden ayrıldı

o?

Rahatsız bir şekilde boğazını temizlediğinde, Brent ona boş boş baktığını fark etti.

konusuyorum. İfadesi kesinlikle kapalıydı ve ona onu tatmin etmeyeceğini söylüyordu.

onun merakı yakında. Bir isteksizlik durumuyla, onun yanından geçip otobüse doğru yürüdü. "Herşey

tamam, bakalım ne..." Brent kaputu kaldırdı ve buhar çıktı. "Eh, bu umut verici."

Hayden bir inilti ile yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Beni en yakın bara götürür müsün?"

"Henüz hayali çekimler yapmaya başlamayın." Çelik alet kutusunu betonun üzerine bıraktı.

Buharın çoğunu salladıktan sonra kaputu açtı ve içeriye baktı. Kontrol etme

motorun çeşitli bölümlerinin tamir edilmesi gereken kısmı için sesini rahat tutmaya çalıştı.

Ona bu kadar yakın durmasına rağmen, başka bir şey hissetmiyordu. "Peki otobüste ne yapıyorsun?

Tam olarak tipik ulaşım şekliniz değil."

"Evet, peki, benim esneme Hummer'ım dükkanda."

Brent etrafına baktı, Hayden'ın alışılmadık biçimde kendini küçümseyen tonuna hazırlıksız yakalandı.

Endişeli bakışları otobüsün ön camındaki bir şeye sabitlenmişti. Onun görüş hattını takip etti

ve en az yirmi preteen gördüm, yüzleri cama bastırılmış, onları dikkatle izliyordu.

Kızlardan biri ona el salladı ve o jeste titrek bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Düzeltecek misiniz, Bayan Hayden?

Bir cevap için Brent'e bakarken boğazı çalıştı. Bu bakış onu etkiledi

çeneye üfleyin. Ona ihtiyacı vardı. İfadesinde oradaydı. *Düzelt, Brent.* O bakış

içindeki sağlayıcıya seslendi, Hayden'ın etrafında iki kat büyütüldü. Bir an için ihtiyacı vardı

onu tekrar dizginle. Daha önce o güvenlik açığını fark edip onu parçalara ayırmadan önce. O camdan bir kez daha bağırın çocuklar tarafından kurtarıldı.

"İnekleri sağlamak için çok geç kalacağız!"

"O polise söyle bize silahını gösterebilirsin!"

Anlaşılan sürprizler bitmemişti. "Az önce 'inekleri sağın' mı dedi?"

Göz göze gelmeden başını salladı. "Onları Meadowstar Çiftliği'ne götürüyoruz.

gün. Orada inekleri var. Hareketli."

O zaman her şey yerine oturdu. Temiz Hava Girişimi. Brent bile popüler olanları duymuştu.

yerel haberlerde hayır kurumu. Hayden'ın herhangi bir şekilde dahil olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, ama

gömleğinde şirket logosu ve çocukların onunla bariz rahatlığı, kendini buna adanmıştı.

neden. Ne zamandır bu çocukları şehir dışına mekik dokuyordu ki, adamın tek bir ipucu bile yoktu?

Brent'in çok fazla sorusu vardı, bu yüzden en acil olanla başladı. " İnekleri sağıyor musun? "

"Evet." Yüzü hafifçe yumuşadı. "Bir kere. Ellerim çok soğuktu. Bessie çok *çirkindi*

kızgın."

Gülümsemesini gizleyen Brent, aletleri ve yedek bir litre antifrizi çıkarmak için çömeldi.

onun kutusu. Kahretsin, onu öpme ihtiyacı gitmeyecekti. Onları görmezden gelmek zordu

birbirlerine ateş ediyorlardı. Şimdi? El değmemiş beyaz Converse'iyile orada durduğunda,

ona daha aptalca kelime oyunları ile vurmak mı? İmkansızca yakındı. Ve onu hatırlattı

yatağında çok kısa bir zaman. *Odak.* "Tamam, Bayan Hayden. Görünüşe göre bir

hortum kelepçelerinizden birinden gelen antifriz sızıntısı.

"Sağlam."

Havada asılı duran öğrencilere bir kez daha endişeli bir bakış attı, birçoğu ona bir bakış attı.

cesaretlendirmede başparmak yukarıya. Ona yenilmezmiş gibi baktılar, diye düşündü Brent, ama

açıkça görmedi. Şu anda, bu başarısızlığa fazla odaklanmış görünüyordu.

tamamen onun kontrolü dışında. Aniden, o çocukların ne olduğunu görmesi onun için zorunlu hale geldi.

testere.

Brent çenesini ona doğru salladı. "Tamam kadın. Buraya gel."

"Ne?"

"Kaputun altına gir. Bessie'yi zamanında sağabilmek için bu onarımı yapacaksın."

"Ben? Sen deli misin?" Brent ona düz bir bakış attı ve elini kaldırdı. "Sorduğumu unut."

Hayden'ın kolunu tuttu ve önüne çekti. Kelimeler boğazında bir süre takılı kaldı.

Bir an, göğsüne yaslandığını hissetti, kokusu duyularını rahatsız etti. "Dik dur

ön tampon," diye homurdanarak talimat verdi. "Size bunu anlatacağım."

Derin bir nefes alarak adamın sunduğu İngiliz anahtarı, beyaz paçavra ve maket bıçağını aldı, sonra gaza bastı.

kendini tamponun üzerine attı. Ona dokunma fırsatına karşı koyamayınca bacaklarını bağladı.

onu sabit tutmak için vücuduyla. "Bu, kıcıma bakmak için bir oyunsa, anlarını seçmeyi öğren."

"Endişe etmeyin. Bacaklarına fazla odaklandım."

Derin bir iç çekti. "Tamam, Flo, ne arıyorum?"

Onu göremeyeceğini bilen Brent, takma isme sıırttı. "Bu kelepçeyi buharla gör

çevresinden mi çıkıyor? Gevşetmek için anahtarı kullanın. Daha sonra bez kullanarak sızdıran hortumu dışarı çekin.

Doğrudan dokunmayın, yoksa parmaklarınızı yakarsınız." Çalışırken, Brent

Hayden ve çocuklara bir başparmak verdi, yapamayacakmış gibi inanamayarak başını salladı.

ne kadar harika bir iş yaptığına inan. Cevap olarak beşlik çıktılar.

"Tamamlandı. Sızıntıyı görebiliyorum."

"İyi. Şimdi... bu gerçekten önemli. Hortumu sıkıca kavrayın. Ve onu *okşa* ."

"Ağır metal bir nesne tuttuğumun farkındasın, değil mi?"

Gülüşünü yuttu. Hortumun hasarlı kısmını kesmek için bıçağı kullanın. bir kez

bunu yaptıktan sonra yeni kesilen ucu tekrar takın. Kelepçenin sıkı olduğundan emin olun."

Hortumu kesecek kadar yaklaşmak için belli bir açıyla eğilmek zorunda kaldı. Brent bir inilti geri ısırdı

pert kışını havaya kalktığında, yüzünün birkaç santim ötesinde. Siyah şortu yeterince yükseğe çıktı

kalçasının hemen altındaki o olgun deri bölgesini görebiliyordu. Onlar açık görüşte olmasaydı

otoyol ve otuz küsur çocuk, dişlerini o pürüzsüz ete sürtecekti, sonra

Daha iyi görebilmek için şu lanet şortu yırttı. "Düşes, seni bilgilendirmenin adil olduğunu düşünüyorum, ben

şimdi kışına bakıyor."

"Şu an devam ediyorken bunun tadını çıkar."

"Planlıyor."

"Ne demek istediğimi biliyorsun," diye çıkıştı. "Şimdi bakmanın tadını çıkar çünkü görmeyeceksin

yakın bir gelecekte tekrar."

"Seni duydum. Farklı yorumlamayı seçiyorum."

"Ben bitirdim."

"Çoktan? Daha sana dokunmadım bile."

Vücudu tiksinti dolu bir inilti ile doğruldu. Brent, görünüşe göre yüzüncü kez

bu hafta Hayden'ın kışına içten bir veda fısıldadı. "Yardım etmeyi başarabileceğini düşünüyorum

beni ellemeden aşağı mı?"

"Yapabilir miyim, yapacak mıyım?"

" *Brent.* "

"İyi. Aşağı sen git." Onu tampondan indirdi ama koluna takmadan edemedi.

dizlerinin altında ve bir an için onu göğsüne bastırdı. Protesto etmeye başladı ama

otobüsten gelen yüksek sesle tezahürat onun sözünü kesti. Onun ifadesi olarak gözlerini ondan ayırmadı

yavaş yavaş sıkıntıdan şaşkınlığa geçti. "Bayan Hayden günü kurtarıyor" Brent

onu ayakları üzerine oturttarak kayıtsızca gözlemledi. Çabucak dökerken onu izlediğini hissedebiliyordu.

sızan şeyi değiştirmek için antifriz litresinde, ardından kaputu kapattı ve sinyal verdi

motoru çalıştırmak için sürücü. Canlandığında, heyecanlı tezahüratlar daha da arttı.

ESU kamyonuna geri dönerken Hayden, bir eli koluna koyarak onu durdurdu. Onun cildi

dokunuşunun altında yandı. Lanet olsun, neden bu kadar güzel görünmek zorundaydı?

"Hey. Teşekkürler. İçin

neyse o."

"Hepsi buydu, düşes." Kahrolası telsizi omzunda çatırdadı. atmak istedi

Hudson'a girdi, orada onunla bir dakika daha durabilsin diye. Gittiğini anladı

bütün sabah devriye vardiyasında bir olay olmadan, sadece şimdi çağrılmak üzere.

"Sahibim

gitmek için," dedi isteksizce.

Başını salladı ve geri adım attı. Trafığe çıkarken, aşağıdakileri içeren bir olaya doğru ilerliyordu.

sualtı arama kurtarma gerektirebilecek bir tekne çarpışması, arka görüşte izledi

Otobüsteki çocuklar onu grup kucaklaşmasıyla karşılarlarken aynaya baktı. Sadece kaç katman vardı

Hayden Winstead mı? Tanrım, öğrenme şansını kaybetmediğini umuyordu.

Dokuzuncu Bölüm

Hayden, renkli dart tahtasını seçebilmek için gözlerini kısıtı, bir şey yapmasını umarak dudağını ısırırdı.

şey daha net. Tek tahtanın aniden ikizi olduğu zaman, bir hayal kırıklığı sesi çıkardı, oku arkadaşı Ruby'nin genel yönüne doğru sallayarak.

"Bu ne hile? Sen de bir dart avcısı mısın?"

"Hayır," dedi Ruby, ardından bir kadeh tekila fırlattı. "Tek başına korkunçsun."

"Ruh içinde telafi ediyorum."

"Ruhunuz maddi hasara neden oluyor." Ruby, kutuya yerleştirilmiş dartların dağılımını işaret etti.

tahtanın etrafındaki duvar.

Hayden homurdanarak sandalyesine düştü ve bu sırada boş bir bardağı devirdi. Troya,

Ruby'nin erkek arkadaşı, Daniel ve Brent ile güçte çalıştı, bu da kızların buluşmasına izin verdi.

Quincy's'de bir gece bira içerek Ruby. Yenilenmiş havuz dolandırıcısını kendi içlerine çekmişlerdi.

bir ritmi kaçırmadan ikili. Daniel ve Troy gece nöbeti için meşgul olduklarından beri

Brent ile Mets maçında, eski havuzundan birinde Ruby ile buluşmak için Story'yi kaçırmıştı.

bir avuç bilardo masası ve bir dansla tamamlanmış devasa bir depo tarzı bar

zemin. Ölümcül müdavimler ve üniversite öğrencileri eklektik bir atmosfer yaratmak için bir araya geldi.

Havuz topları çatladı, bardaklar şingirdadı ve kahkahalar havada noktalandı. Geldiklerinde,

Hoparlörlerden klasik rock sesi yükseliyordu ama o zamandan beri yerini doksanların popu almıştı.

marşlar, ironi uğruna çalındı.

Buna ihtiyacı vardı. düşünmemek gerekliydi. Brent'le, ailesiyle her şeyi serbest bırakacak bir gece,

Stuart ile bir tekila küvetinde yüzerek uzaklaşın.

Neyse ki, tuhaf davranışları ya da davranışlarıyla ilgili sorularla onu rahatsız etmeyen arkadaşları vardı.

Perşembe gecesi bir rock yıldızı gibi parti yapmak için alışılmadık bir karar. İyi bir şey, çünkü o

Stuart Muammasını paylaşmaya pek hazır hissetmiyordu, çünkü kafasında bundan bahsediyordu.

Arkadaşları onun adına denizciler gibi bağırır, çığlık atar ve küfrederdi,

Hayden kendi isteği dışında zorla evlendiriliyor. Biraz destek onu hissettirebilirken şu anda daha iyi, sorunu çözmez. Hiçbir şey olmaz.

"Öykü nerede?"

Ruby, Hayden'ın omzunun ötesini işaret etti. Döndü ve en iyi arkadaşının yumuşak ayakkabılı olduğunu gördü.

deli gibi gülen yaşlı bir beyefendiyle. Hayden bir soru sorarak Ruby'ye döndü.

bakmak. Ruby omuz silkti. "Ona nasıl step dansı yapılacağını öğretiyor."

"Ey." Bir atış daha yaptı. "Yeterince adil."

Ruby cebinden telefonunu çıkardı ve ekrana baktı. "Uh-oh. Troy'u alıyorum

Bennett Ganimet Çağrısı."

Story, Hayden'ın yanındaki sandalyeye düştü. Daniel az önce gelmem için mesaj attı. sarıyor muyuz

Bu küçük partiyi yakın zamanda yapabilir miyiz?"

Hayden çifte çekim yaptı. "Siz ikiniz aynı anda ganimet aramaları mı aldınız?"

"Mets bu gece kazanmış olmalı."

"Mmm-hmm," Story içkisini kabul etti. "Bir taksiyi paylaşmak ister misin?"

"Vay, vay, vay." Hayden sandalyesini eğdi. "Bu kadar? Kızın gecesi yeni bitti

Çünkü bazı beyzbol takımı bir Şey kullandı... bir topa vurmak... o Şeyin dışına." O, başını salladı.

"Ne demeye çalıştığımı biliyorsun."

"Fikrim yok."

"Kayboldum."

"Ah, peki, senin için temizlememe izin ver." Drama için ara verdi. "Siz sık kamılısınız."

Öykü nefesini tuttu. "Hiç hoş değil, Hay."

Ruby, "Bir Şey olursa, bu açıklama bu ganimet çağrısını daha da çekici hale getirdi" dedi.

"Suçlamalar bir yana," Story, Ruby konuşmamış gibi devam etti. "Bir sınıf öğretmek zorundayım

Manhattan'ın en iyi anaokulları yarın sabah. Bu ocuklara hiçbir Şey olmuyor. onlar sadece benim kaymamı bekliyor." Hayden'ın ieeğine uzandı. "Minyatür terapistler gibiler, sessizce not almak. Beni meyve suyu kutularının arkasında teşhis ediyor. "

"Mazeret bildirmek." Hayden nefes aldı. "Siz ocuklar, buna ihtiyacım var."

Arkadaşları birbirlerine meraklı bir bakış attılar. Her Şeyi dışarı dökme çok kolay olurdu.

yarın sabah ayrıntıları hatırlayamayacak kadar sarhoş olduklarında masaya. Ama olmaz

onu daha iyi hissettirir ve evde olmayı tercih ettiklerinde dışarıda içmeye devam etmelerini zorunlu kılar.

erkek arkadaşlarıyla.

"Neler oluyor?" Öykü oturduğu yerde döndü. "Bir Şeylerin ters gittiğini *sandım* ."

"Önemli değil," dedi aceleyle. "Sadece ılgın bir hafta oldu. Önce annem bana görev verdi.

başka bir yardım balosu düzenledikten sonra Batı Yakası Otoyolunda sızdıran bir hortum buldum—"

"Ha?" İki kız aynı anda sordu. Hayden çabucak onlara Batısının bir özetini verdi.

Yan kabus ve ardından Brent'in yol yardımı. Onun ima bağcıklı bıraktı

yön ve bariz eşek bakan. *Ve* hayal ettiğinden beri her anını harcadığı gerçeği

çok farklı bir sonuç. Otuz çocuğu içermeyen bir tane. Onun ile ortaya çıktığı biri

alet kutusu gömleksiz ve iyi... ona ESU kamyonunun arkasında bir ayar veriyor. içindeki sıcaklık

Hildebrand aniden bunaldığını hissetti.

İşte yine gitti. Kafasının içine girmek ve olması gerektiği zaman libidosunu harekete geçirmek

aklından en uzak şey. Stuart ile evlenirse, muhtemelen

Brent hakkında hayal kuruyor. Onu kendi mutfağında tehdit eden bir adam.

Stuart'la evlenmek Story, Ruby ve çocuklarla daha az zaman geçirmek anlamına gelir. artık cumartesi yok

onun için ucuz biralarla şakalaşan geceler. Stuart'ın şovunda görünmesi beklendiği zaman değil.

onu başarılı yeni kocası olarak tanıtan her yüksek sosyete görevinde silahlanın.

Bunu anlayınca kalbi sıkıştı.

"Evet. Umarım önümüzdeki yaz için otobüs firmasını değiştirmeyi planlıyorsunuzdur."

Hayden, atılan bir kireci aldı ve onu boş bir shot bardağına daldırdı. "Aslında hayır.

Beş otobüs *daha kiralayacağım*. Programı genişletmek istiyorum." Ellerini fark etti

kıpır kıpırdı, bu yüzden onları kucağına katladı. Manhattan'dan çiftliğe giderken

Temiz Hava'ya sunmak için planların ana hatlarını çizen iki saatlik yolculuğu harcayarak ilham aldı.

Kurul. Hayır kurumunun fon akışına ihtiyacı olacaktı, ama bundan hiç bu kadar emin olmamıştı.

onu kaldırabilirdi. Babasının şirketinde ne olursa olsun, hayır kurumunun

popülerlik ve itibar, başka bağışçılar bulabilirdi. sonra otobüse bindiğinde

motoru tamir ederken kendini harika hissetmişti. Sanki her şeyi başarabilirmiş gibi. Bir motoru tamir et.

Daha da başarılı bir hayır kurumu oluşturun. Brent her ne kadar kabul etmek istemese de oynamıştı.

bir rol, farkında olmadan onu cesaretlendiriyor.

Öykü elini sıktı. "Hayden, bu harika. Neden hiçbir şey söylemedin?"

Soruyu geçiştirdi. "Hala erken planlama aşamasında."

Ruby, "Eh, sorumlu sensin, beş otobüs sadece bir başlangıç," dedi. "İyi iş."

İltifatla nasıl başa çıkacağını bilemeyen Hayden, karşılık olarak sadece gülümsedi. Son zamanlarda,

İnsanların onda kendisinden daha fazlasını görüp görmediğini merak etmeye başladı. O izin vermek istemezken

kendisi haklı olduklarını umuyor, programı kalbine bu kadar yakın genişletme kararı ona

bir amaç duygusu. Bu iyi hissettirdi. Bir kez daha, Brent'in otobüsü tamir etmesine yardım etmeyi düşündü.

sanki kendine güveninin çok ihtiyaç duyduğu anı tam olarak belirleyebilirmiş gibi

artırmak. Öyle olsa bile, zamanlama konusunda bir anlık bir burukluk hissetmeden edemedi. Tıpkı onun gibi

Stuart ile evlenirse bağımsızlığı büyük bir gerilemeye uğrayabilir. Değil

bahsetmek gerekirse, Brent ile olan sert ilişkisi...

Yine Brent. Neden çekip gitmesin?

Sanki senkronize olmuş gibi, hem Story'nin hem de Ruby'nin telefonları masanın üzerinde vızıldadı. Arkadaşlarının kredisine,

hiçbiri cihazlarına en ufak bir ilgi göstermedi. Hayden onlara acıdı,

bununla birlikte, kalbi şişerken bile, konuşmaya ihtiyacı olursa bütün gece dışarıda kalacaklarını söyledi. O

çantasını omzuna atıp ayağa kalktı.

"Hadi beyler. Troy Bennett ve Daniel Chase ganimet aramalarına geç kalmana izin veremeyiz. BT

küfür olur."

"Emin misin?" Story ayağa kalktı, belirgin bir şekilde sallandı ve Hayden'a ihtiyacı olduğunu söyledi.

arkadaşını doğrudan Daniel'in kapısına götür. Brent'in de orada olacağını bilmek için elinden geleni yaptı.

karnındaki savaşı korku ve heyecanı yatıştırır.

"Ruby, ben taksi çağırırken sen onu destekle."

"Takım çalışmasına git."

...

Brent ve Troy, Daniel'in binasının lobisinde durmuş, hâlâ orada olan Mets oyunundan bahsediyorlardı.

bir saat önce bitti. Daniel onları uğurluyormuş numarası yaparak alt kata inmişti.

Brent, Story'nin gelmesi için giderek daha fazla endişe duyduğundan şüpheleniyordu. Troy daha da büyüdü

ikincisi, Ruby'den evine geldiğini söylemek için bir arama beklerken,

Daniel'in Yukarı Doğu Yakası dairesinden köşe. Brent'e gelince? O kafa tutmalıydı

bir saat önce Queens'e dönmüştü, ama Hayden'ın üç kızdan oluştuğunu bilerek,

takılmak için bahaneler icat etmek.

"Neden siz iki Nancy, telefonlarınızı kapatıp yatmıyorsunuz? olmayacaklarını garanti ederim

bir dahaki sefere seni çok bekletir."

Troy homurdandı. "Bu yöntem benim kızımda işe yaramaz. Beni kahvaltıya alırdı." O

duraklatıldı. "Bir düşünün, planınız hiç de fena olmayabilir."

"Mükemmel tavsiye, Brent." Daniel başını salladı. "Bu yüzden dövüyor olmalısın

sopalı kadınlar."

Brent yemi yemedi, o saat onuncu kez Hayden'ı düşünürken sustu. Eğer

hemen şimdi onu aradı ve gelmesini istedi, ondan önce kapısını çalardı.

telefonu kapattı. Karşı koyacak iradeye sahip olmayacaktı. Değişen görüntüler onun içinde parladı

bir film ekranına yansıtılmış gibi kafa. Hayden, dar eteği ve çoraplarıyla bakıyor

onu nefretle. Hayden şişmiş dudaklı ve kırışmış, yastığına kıkırdayarak. Hayden

Bir otobüs dolusu öğrenci onun çabalarını alkışlarken şaşkına döndü. Bu gece hangisi olurdu?

ona gitti? Umursamadı. Sadece onu görmek istedi, ama şansını sikmişti.

birlikte geçirdikleri ilk gece. Otobüsü tamir etmesine yardım ettiğinde bile, mükemmel bir şekilde yapmıştı.

ellerinin vücudunda hoş karşılanmadığını temizle. Ama Tanrım, ona bir daha dokunmama fikri

kendisini hasta ve endişeli hissettirdi.

Her zamanki gibi anlayışlı olan Daniel, aptalca bir geri dönüş yapma konusundaki başarısızlığının üzerine atladı. "Uh-oh.

Biri kendini tutuyor." Brent hala cevap vermeyince ifadesi inanamaz hale geldi.

"Vay canına. Ne zamandan beri kendini tutuyorsun?"

Brent, hızlı düşünerek, "Siz ikiniz kız arkadaşlarınıza her şeyi anlatmaya başladığınızdan beri," dedi. "BEN

Bebek Bakıcısı Kulübünün bir parçasıymışım gibi hissediyorum. Siz ikiniz Stacey ve Dawn gibisiniz."

Troy, "Birincisi, Bebek Bakıcısı Kulübü hakkında çok şey biliyorsun," diye araya girdi. "İkincisi, ben

saçmalık deyin."

"Tam ve eksiksiz."

"Bu benim kalkış işaretim." İkisinin de sırtına vurdu. "Umarım bunu gösterirler yüzyıl."

Bu sözler Brent'in ağzından çıkar çıkmaz kaldırıma bir taksi yanaştı. Öyleydi bir sirk gösterisinin palyaço arabasını izlemek gibi. Bir kapı açıldı ve Öykü tökezledi kaldırımında, hala *Love Shack'in a capella versiyonunu söylüyordu* .

Hayden ve Ruby onun arkasından yuvarlandılar, kahkahalarla iki büklüm oldular, her biri birbirine kilitlendi.

Öykü'nün kolları. Ruby taksi şoförüne, "Onu yukarı çıkaracağız," diye seslendi. "İyi olmak hemen geri."

Daniel ve Troy, üç kız gibi kollarını göğüslerinin üzerinde çaprazladılar.

tökezlediler ve binaya doğru sallandılar, *Love Shack'in korosunu* başlattılar .

yeniden. Adamları gördüklerinde o kadar hızlı bir şekilde durdular ki, neredeyse komik.

Öykü yüzünün bir tutam saçını savurdu. "Paçayı ele vermek."

Daniel öne çıktı. "Kağıtlara not verdiğini sanıyordum?"

"Bir noktadaydım... sonra Brooklyn'e gittik."

Ruby, diye hırladı Troy.

Ellerini kaldırdı. "Tamamen masumum. Bana geldiler."

"Başın büyük belada, dolandırıcı."

"İyi türden mi, kötü türden mi?"

"İkisi birden."

İki çift kaldırımında tartışırken, Brent bakışlarını Hayden'a kilitledi ve bir

karnında ısının enayi yumruğu. Sarhoşluktan kızarmış, neredeyse aynı görünüyordu

o ilk gece onun etrafında doruğa ulaştıktan sonra vardı. Gardını yine indirmişti. neden aldı

ona çok mu kötü Aynı acil ihtiyacı o da hissetti. Dudaklarının ayrılmasından anlayabiliyordu,

yüzünde okudukları karşısında derin bir nefes aldı. Yine de çabuk kırıldı

onların bağlantısı, kendini mücadeleye dahil ediyor.

"Hepsi benim hatam. *Lütfen* onlara kızmayın. Onları dışarı sürükledim ve yaptım istediklerinden çok daha geç kalmak. Beni suçla." Hıçkırdı. Brent ona karşı mücadele etti gülümsemek. "Sürekli siz iki şeftali hakkında mırıldandılar ve her şeye rağmen, ganimet aramalarına cevap verdin. Şimdi izin verirsen eve gideceğim."

Brent'in bunu düşünmesine bile gerek yoktu. "Seni ben sürüyorum."

"Bu gerekli olmayacak," diye karşı çıktı.

"Sen binebilirsin ya da ben seni takip edebilirim. Öyle ya da böyle konuşacağız."

"Konuşacak çok az şeyimiz var."

Hayden'a anlamlı bir kaşını kaldırdı, o zaman tüm gözlerin

onlar üzerinde. Arkadaşlarının onları öğrenmemesi konusunda kararlıydı ve o da öğrenmeyecekti.

bu kuralı bu gece boz. Herkesin önünde onun üzerinde hak iddia etme dürtüsü ne kadar güçlü olsa da.

Bir an düşündükten sonra kaldırımdan aşağı indi. "İyi. Beni eve sür,

Flo."

"Yanlış yol."

Etrafında döndü ve diğer yöne yürüdü, Ruby ve Story'ye öpücükler savurdu.

O geçti. Erkek arkadaşları bir an için sakinleşti, ikisi de onları yakalıyormuş gibi yaptı.

havada. "İyi geceler canım, gerçek oldu.

İki dakika sonra, Hayden'ı SUV'una bindirmiş ve şehrin karşı kıyısına doğru gidiyordu.

Batı Yakası. Pencereye bakarken onunla konuşmayı reddetti. Her kırmızıya ulaştıklarında nasıl bir şey olduğunu hatırlayarak ona bakmaktan kendini alıkoyamadı.

tüm o bastırılmış düşmanlık onun etrafında patlasın. Başı koltuğa düştüğünde,

Onun pürüzsüz boğazını açığa çıkaran Brent, gözlerinin onu takip etmesine izin vermeden önce başka tarafa bakmak zorunda kaldı.

göğüsler. O zaman onlara dokunması gerekecekti ve bu durumdan yararlanamıyordu. O çaresizce kenara çekip onu olduğu gibi arka koltuğa sürüklemek istedi.

Gecenin bu saatinde bile trafik ilerlemelerini engelledi ama kasabadaki evine varmayı başardılar.

on dakikadan kısa sürede. Kapısını açmak için SUV'yi yuvarladı ve kadın neredeyse yere döküldü.

onun bekleyen kolları. İç çekerek bir kolunu onun dizlerinin altına bağladı ve onu yukarı taşıdı.

onun kapısına doğru eğilin. Yalan söylemezdi - görev, onunla ilgilenmek,

onu erkek gururuyla. "Anahtarlar."

"Hmm. Ah evet." Hayden beceriksizce çantasını karıştırdı ve ona seti verdi. "BEN bu gece dart oynadım." Esnedi. "Brooklyn'de dart oynadım."

Brent ona gözlerini kırıştırdı. Belli ki sarhoş halindeyken ona kızmayı unutmuştu.

o. Onu göğsüne yaslayarak kapının kilidini açtı ve iterek açtı. "Evet? nasıldı siz yapıyorsunuz?"

"Dipsiz." Ona burnunu kırıştırdı. "Belki de yüzünü hayal etmeliydim. yapardım kesinlikle bir boğanın gözüne çarptı."

"Ha. Bir an için benden nefret etmeyi unuttuğunu düşündüm."

"Hayır. Ben sadece kendimden geçiyordum."

Sırıttı. "Ne yazık ki bu geceki tekila ile aynı fikirde değildin." Brent taşınan onu yatak odasına götürüp yatağının kenarına ayakları üzerine oturttu.

"Tekila içtiğimi nereden biliyorsun?"

"Ayakkabına kireç yapışmış."

"Mümkün değil." Yüksek topuğuna bakmak için beli iki büküm oldu ve ona karşı çöktü. kahkaha ile. Eğlencesini gizleyemedi onu bir kez daha sabitledi. Lanet olsun, o öyleydi cehennem gibi sevimli. Grup olarak dışarı çıktıklarında, normalde kendini katı bir en az dört içki. Sonra ona baktı, nefes nefese, gözleri mizahla dans ediyordu ve Brent'in dövüş ya da kaç içgüdüğü devreye girdi. Bakışları Brent'in ağzına ve sarhoş olmuş kızına inmişti.

devlet, hiçbir şey saklamadı. Dudaklarını ıslattı, onu öpme niyetiyle daha da yaklaştı. Hissettiği hassasiyet hızla dağılıyor, yerini nabzını hızlandıran bir ihtiyaç aldı.

Hayır, buraya onunla konuşmaya geldin. Brent sertçe yutkundu ve geri çekildi. "Uh-uh. Değil Bu gece. Sen böyleyken değil."

"Ne gibi?" Ona bir bakış attı ama bu onu daha kararlı yapıyor gibiydi. "Gel üzerinde. Beni bu yüzden eve getirmedi mi?"

"Numara." Tişörtünü kavradı ve onu daha da yakınına çekti. Parmak uçlarında yükselirken, uçları göğüsler göğsünü sıyırdı ve inledi. "Bunu yapmıyorum Hayden." Yine de dudaklarında onunkinin üzerine gölge düştü, sonra sıcak, ipeksi, ağzı açık bir öpücüğe batmak için geri döndü, Brent'in kararlılığı kaymış. Diliyle dudaklarında gezindi, günlerdir özlemini çektiği tat için açlıktan ölüyordu. Kollarında yumuşak ve istekli hissetti, onu inanılmayacak kadar baştan çıkardı. Her lifi ile istedi onu yatağa oturtmak ve acil ihtiyaçtan kurtulmak, ona kimin yapacağını hatırlatmak için onun varlığı.

onu her zaman eve götür ve neden.

Ona bakmak için gözlerini açtı, şu anki durumunun görsel bir hatırlatıcısı olmasını umuyordu.

aklı başına geldi, ama öpüşürken gözlerinin ne kadar sıkı kapatıldığını görünce o, göğsünde bir şey büküldü. Onu eşit derecede zevk alıyormuş gibi görünüyordu.

ölçmek, kararlılığını bir kuyruk dönüşüne gönderiyor. Kemer tokasını çalıştıran parmaklarını aldı

onu gerçeğe döndür. Öpücüğünü kesti ve nazıkçe onu kendinden uzaklaştırdı.

İlk başta kafası karışmış görünüyordu, sonra yanakları kızardı. Elleri beline dolandı, sanki onlarla ne yapacağını bilmiyormuş gibi. Brent nefesinin altından küfretti.

bir an bunu reddetme olarak görebiliyordu, o gerçekten onun için yapıyorken.

Biraz tökezledi ve onu yakalamak için uzandı, ama o ellerini itti. "Almak dışarı."

"Hayden-"

"Defol git."

Bir an ona baktı, daha fazlasını söylemek istedi, ama onun söylemeyebileceğini de mantıklı bir şekilde düşündü.

ne söylemesi gerektiğini hatırla. O da duymak istemezdi. Başka seçeneği olmayınca döndü

ve perişan halde onu orada bıraktı. Arabasına attığı her adım bir öncekinden daha acı vericiydi.

Onuncu Bölüm

Hayden, Cumartesi sabahı yatağının dalıp sallanmasıyla bir çığlıkla uyandı. O

yatakta fırladı ve davetsiz misafir için loş odayı çılgınca aradı. *en azından yapmalıyım*

Tatlı ahirete gitmeden önce katilimin yüzünü görme nezaketini göster,

Sağ? Yatağının ayak ucunda Story'yi görünce rahatlayarak bayıldı.

Uykudan dağılan saçlarını yüzünden çekti. "Bunun anlamı ne? Ryan

Gosling rüyamda tam cepheye gitmek üzereydi." Bu arada tamamen yalan. Biri olmuştu

tam cepheye gitmek üzereydi, ama Gosling olmamıştı. En büyük sinirine kadar, Brent

ne kadar uzaklaştırmaya çalışsa da bilinçaltında görünmeye devam etti.

onu aklından.

"Bah. Rüyalar asla bu tür şeyleri sağlamaz." Story kalçasını yatağa bıraktı. "O yapabilir

pantolonunu indirseydi, penisinin yerine kavun olurdu.”

"Hımm. Her iki durumda da, düşük asılı meyvesi. ”

"Ooh, kahveden önce bile komik. O tam bir paket.”

"Gosling'e söyle.”

"Yapacağım." Kaşlarını salladı. "Eğer bu hafta sonu Atlantic City'de olursa. Hangi gittiğimiz yerdir. Olduğu gibi, *şimdi* ! Yolculuk, anacığım...”

"Odamdan çık." Hayden kapıyı işaret etti. "Hiç kimse için New Jersey'e girmiyorum. Veya Kadın. Sen bile sarışın.”

"Hayır'ı cevap olarak kabul etmiyorum." Hayden ilk kez Story'nin

tertemiz giyinmiş. Cumartesi sabah 9:00'dan önce mi? Kabul edilemez. "Okyanusu özledim. bu

Yakında güzel havalar gidecek ve ben biraz eğlenmek için havamdayım.”

"O zaman git ateşli erkek arkadaşını becer.”

“Şu anda. Oh, sana yaptığı bu yeni şeyi anlatmam gerek. *Bacağımı* bu şekilde geri aldım-”

"Oh iyi! Kalkıyorum, seni sikik maymun.”

"Her seferinde işe yarıyor." Öykü ayaklarına kapandı ve yumruk attı. Hayden yardım edemedi ama

gülümse, heyecan vücudunda dolaşmaya başladı. Belki bir hafta sonu

Manhattan tam olarak kafasını boşaltmak için ihtiyaç duyduğu şeydi. annesine vermemişti

Stuart hakkında henüz karar vermemiş, mümkün olduğu kadar ertelemişti. Eğer takip etmeye karar verirse

koridorda yürüyen emirleri, son bir özgürlük hafta sonu son derece düzenli görünüyordu.

"O zaman plan nedir? Liman Otoritesinden mi gidiyoruz yoksa otobüse mi biniyoruz?”

"Daniel sürüyor. Hafif toplarsak, hepimiz uyum sorunu yaşamayız.”

Hayden saçlarını at kuyruğu yaparken donup kaldı. “‘Hepimiz' kimdir?” Baraka

haberlere uyanmak ve uyumadan önce anlaşmak açıkça dezavantajlı

örümcek ağıları tamamen temizlendi, çünkü gerçekten iki saniye düşünseydi,

Daniel'in Atlantic City'ye geleceğini varsayabilirdi. Hiçbir şekilde Story'nin ağzından çıkmasına izin vermezdi.

özellikle Brooklyn'e girişlerinden sonra garip bir yerde geceleyin. Ama sadece arabası dört yolcu aldı. O dördüncü koltuğa kim oturuyordu? Hızlı bir dua söyledi, olmaz kaçınmak istediği tek kişi olmak.

Brent'i sarhoş bir şekilde baştan çıkarmak için yaptığı başarısız girişimi aklından çıkarmak için,

Cuma günü bütün gün ve sabahın erken saatlerine kadar iliklerine kadar çalıştı. vurma

kaldırım, gündüz gençlik hayır kurumları için potansiyel bağışçılarla toplantılar düzenlemek, planlamak

gece teklifleri. Adı kar amacı gütmeyen kuruluşunun her yerinde olan babasının şirketiye kuruluşlar, tank yaptı, para o kadar kolay gelmezdi ve çocuklar nihayetinde

acı çekmek. Hayden, herhangi bir gelir kaybı veya ürkek bağışçılardan kaçınmak için kasanın boşaltılmasını istedi.

maliyetler.

Öykü onu endişesinden kurtardı. "Sadece Brent geliyor." Hayden'da yüzünü buruşturdu

ifade. "Afedersiniz. Matt vardiyada ve ben Ruby ve Troy'u tampon olarak almaya çalıştım ama Troy

Anne babasıyla tanışması için dün gece Chicago'ya bilet alarak onu şaşırttı." İkisi de kutsal bir şeyi paylaştı-

Ruby'nin tamamen panik modunda olacağını bilerek kahretsin. Muhtemelen neden Troy, Ruby'yi tanıyor

iyi, son saniyeye kadar beklemişti. "Her neyse, seçim yapmak için Queens'ten geçeceğiz.

Brent yolda."

Hayden bunu işledi. Hafta sonunu sadece Brent'in göz ardı edilemez evinde geçirmekle kalmayacaktı.

varlığı, onun nerede yaşadığını görecekti. Sonra saatlerce onunla arka koltukta oturmak.

Geri çekilmek istedi ama en iyi arkadaşını orada bıraktığı için şimdiden çok fazla suçluluk hissetti.

Brent hakkında karanlık. Ayrıca, grupla takılmak için başka bir şansının ne zaman olacağını kim bilebilirdi?

Brent ile olan düşmanca ilişkisinin yanı sıra, birlikte her zaman harika zaman geçirdiler. Eğer

gitmedi, pişman olacaktı.

"Harika. Bir saate hazır olabilirim."

"Hey hey, bu nedir?"

"Hmm?" Hayden döndüğünde Story'nin yatağının altına baktığını gördü. Ayağa kalktığı anda tuttu

dev bir erkek elbise çorabı kadar. *Brent'in* devasa elbise çorabı, kesin olarak, açıkçası kaldı

Salı gecesinden. Aniden kuruyan dudakları yalayarak kayıtsızca omuz silkti. "Bilmiyorum. olmalı

yanlışlıkla çamaşırlarıma girdi."

Öykü homurdandı. "İyi deneme dostum. Erkeklerin ikna edilmesine eşlik ediyorsun ve değil

Ayrıntıları yemek mi?" Çorabı inceledi. "Yani, bu şey bir tekneye yelken açabilir. Sahip

koca bir adam olmalı."

Tehlikeli bölge! Hayden tiz bir kahkaha attı ve çorabı kaptı. "Evet,

olmalıdır. Acaba karşılığında pembe Hello Kitty çoraplarımdan birini aldı mı?"

Arkadaşı bir an ona komik bir şekilde baktı, sonra omuz silkip odadan çıktı. "Ben koyuyorum

kahve," diye omzunun üzerinden seslendi. "Bavullarınızı toplayın. Atlantic City neyin çarptığını bilmeyecek

o."

Hayden yatağa çöktü. Story'ye Brent ve Stuart'ı anlatacak olsaydı,

mükemmel fırsat az önce geçmişti. Şimdi öğrenirse Story incinirdi.

ona güvenmemişti. Mutfağa dalıp her şeyi dökmek konusunda tartıştı ama

aleyhine karar verdi. Kişisel dramasıyla spontane hafta sonlarını mahvetmenin anlamı yok.

O sabahın ilerleyen saatlerinde Brent'in bloğunun köşesini döndüklerinde Hayden gergin bir şekilde kımıldadı.

Daniel'in arabasının arka koltuğunda, penceresinin dışında bulanık bir şekilde banliyölerin geçişini izliyordu. döndükçe

Brent çok güzel bir mahallede yaşıyordu. Anneler bebekleri pusetlere itti, çocuklar oyun oynadı

sokaklarda beyzbol. Görkemli kumtaşı ve çatı dünyasından çok uzak

güverteler, yine de hoşuna gitti. Brent'i bu mahallede sokakta yürürken görebiliyordum.

bir gün kendi ailesiyle Bu düşünce neden bir melankoli dalgası yarattı?

incelemeyi reddetti.

Verandalı, bakımlı çimenlik bir alana yayılmış bir tuğla kolonyal evin önünde durdular.

ön bahçe. Basamaklarda saksı bitkilerinin yanında diz çökmüş bir kadın elinde bir sulama kabı tutuyor.

Daniel'in arabadan çıktığını gördüğünde kadın el salladı, yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı.

Brent'in yaşına baktı ve açıkça evinde, evindeydi. Hayden çok hareketsiz oturdu

Story kapıyı açıp parmak arası terliklerle onu dürtene kadar arka koltuğa oturdu.

"Kim bu?" diye sessizce sordu.

Öykü onun görüş çizgisini takip etti. "Hmm? Bu Laurie. Brent'in baldızı." kaşlarını çatı

Hayden bastırıldığı bir nefesi bıraktığında. "Kardeşi asker. Yurtdışındayken Brent yardım ediyor.

Laurie çocuklarla birlikte." Sanki bir ipucu varmış gibi, iki açık saçlı kız çığlıklar atarak çimenlere koştu. Brent,

yıpranmış kot pantolon ve Mets şapkası giymiş, canavar gibi kükreyerek peşlerinden koştular. o yakaladı

her iki kız da beline doladı ve ciyaklarken onları havada döndürdü. dedi kızlardan biri

Brent'in başını arkaya atıp yüksek sesle gülmesine neden olan bir şey. çok resmi

Evdeki mutluluk bir mükemmellik panoraması gibi önüne yayıldı. Her zaman varsaydığı biri

bir efsaneydi. Brent ile *kesinlikle* ilişkilendirmediği biri . Onun yaşadığını hayal ettiğinde *Maxim'in* en son kopyasıyla bira kutularının arasında bayıldığını hayal etmişti. göğsünde unutulmuş.

Her ciyaklayan çekici, Brent'in yanaklarına bir öpücük bırakarak sırayla ona baktı. arsız kahraman ibadeti. Hayden'ın yumurtalıkları ayağa kalktı ve gürleyen bir duruş sağladı alkış. Vay canına. *Vay canına*. Bu nereden gelmişti? Kafasında yüksek sesli bir zil çaldı. bu bir denizaltı füze fırlatmadan önce filmlerde duyduğunuz türden. *Öncelikle tanıştığımıza memnun oldum,*

yumurtalıklar. Senin hakkında çok şey duydum. İkincisi, hemen siktir git. Burada hoş karşılanmıyorsun.

Bu anlık hüznün nöbeti, onun anıtsal yaklaşmasının bir yan ürünü olmalıydı.

karar. Stuart ile evlenirse bunun evlilik olmayacağını farkına varmıştı.

hep gizlice hayal etmişti. Yatakta kahve ve sohbet. Ellerini tutarken

çocuk havuç gibi giyinmiş bir hokey okulunda oynadı. Tembel Pazar sabahı seks.

Bunların hiçbirisi gerçekleşmeyecekti. Şimdi, bu Norman Rockwell'in aklını çelen bir vizyon, içindeki aşırı hassas kadın, Hayden'ın sahip olduğu kuyunun dibine sıkışmış olan onu aşağı itti, yardım için bağırıyordu. Ve gülümseyen dev tarafından kurtarılmak istedi

Kim bu sabah tıraş olmaya zahmet etmemişti. Karşısında onu gören kişi

ve ona karşılayamayacağı kesinlikle tuhaf bir ifadeyle bakıyordu.

yorumlamak.

En azından yumurtalıklarının müdahalesi bir şekilde faydalı olmuştu. Hiç vakit kaybedemezdi

Brent'i aklında ait olduğu yere geri koyarak. Zamanında uyandırma çağrısı hakkında konuşun.

"Eee, Hayden? Dün gece bir zombi tarafından ısırıldın ve bana söylemeyi unuttun mu?"
Öykü salladı

elini yüzünün önünde "Öyleyse, söz verdiğim o garip konuşmayı yapmalıyız.

değişiklik olduğunda seni öldürürüm."

"Numara." Başını salladı ve arabadan indi. "Öldürmeye gerek yok. Ve ihtiyacım var

Daniel'le izlemene izin verdiği filmler hakkında konuş."

...

Brent, Hayden'ın oturma odasında dolaştığını, aile fotoğraflarını incelediğini ve küçük şeylerle uğraştığını izledi.

Yeğenlerini almak ve etrafta birkaç ev işi yapmak için uğrayan baldızıyla konuş

Bebek bakıcılığı görevinin karşılığı olarak evi. dışarı bakmasını beklerdi

her yere saçılmış boya kalemleri ve Barbie kıyafetleriyle çocuk dostu oturma odasına yerleştirin.

Kullanılabilir yüzey, şık Manhattan şehir evinden çok uzaktı - ama bugün

her zamanki sıkı, düğmeli görünümünden hoşlanmamıştı. O elbiselerden birini giydi.
Olanlar

bir kızın göğüslerini saran, sonra vücudundan aşağı akan kayışlar olmadan,

altında kıvrımlar. Her adım attığında kırmızı ayak tırnakları etek ucunun hemen altından görünüyordu.

Tek düşünebildiği, o etrafında sıkılaşıırken ayak parmaklarının kışına batmasıydı.

Şu anda ona bakmadığı için onun adına hüsnükuruntu. genellikle

şimdiye kadar ön hakaret alışverişinde bulundular. Midesinde batan bir his ona bir şeylerin olduğunu söyledi.

ama buna bir isim koyamadı.

Hayden'ın tadını bilmediğinde hayat çok daha kolay olmuştu. O nasıl

daha sert gitmesi için inliyor gibiydi. Seksten sonra yumuşama şekli, sıvı uzuvları ve

uykulu gözlü.

İsa. Bu uzun bir hafta sonu olacaktı.

Hayal kırıklığı onu pençeledi. Bir seksi çorap tutkunu tarafından hayal kırıklığı, kim, ne zaman

Onu en son gördüğünde kemerini çözme sürecindeydi. Yapması gereken şeye çok hazır teklif, nefes nefese kalmıştı. Nerede olduğunu bildiğin zaman iyileşmek kolay bir şey değil.

karşılaşma , daha önce bir kez deneyimlemiş *olsaydı , yol açardı*. Kaba, sınır tanımayan sikişme.

Isırmayı ve pençelemeyi içeren öfkeli tür. Giysilerin yırtılması. uzaklaştığından beri onu -ikinci kez kahrolasica- sürekli bir uyarılma halindeydi. Hiçbir şey yardımcı olmadı. Kısa

şehvetini gidermek için başka bir kadın bulmak, iğrenç bir nedenden dolayı

midesini bulandırmıştı, her şeyi denemişti. Tanrım, o kadar çok soğuk duş almıştı ki, çok korkmuştu.

onun su faturası bu ay nasıl olurdu?

Ona olan bu azalmamış ihtiyacın, özellikle koruyucu doğasından kaynaklandığından şüpheleniyordu. Bu

onu yatıştırma dürtüsü, onun yerine uzaklaşmaya zorlandığında, günler sonra hala oyalandı. BT

dikenleri takas etmek bir şeydi, ama onu tamamen terkedilmiş ve kimsesiz bırakmak başka bir şeydi.

aşağılanmış. Onun yüzünden. Bundan hoşlanmadı. Hafıza kurşun gibi midesine oturdu. Arasında

sadece gerçek olanı ve sahip olduğu rahatsız edici duyguyu isterken sürekli hayal kurmak göğsüne yerleştiğinde, sürekli boktan bir ruh hali içindeydi.

Garajda bir hafta sonu geçirmeyi gerçekten göze alamazdı. Bir hafta sonuna ihtiyacı vardı Atlantic City'nin yeni bir çift pembe patene ihtiyacı varmış gibi.

Laurie'nin kızları Story'nin ve Daniel'in ellerini tuttu ve onları arka bahçeye sürükledi.

iki hafta önce inşa ettiği yeni ağaç evini göster. Brent, Hayden'ın gerginleşmesini izledi.

odada yalnız olduklarını fark etti, ama onu rahatlatacak yeteneği toplayamadı.

Kendi düşüncelerini toplamak için bir dakikaya ihtiyacı vardı. Onu evinde, evine çok yakın görmek

yatak odası, onu... sabırsız hissettirdi. O elbisenin kalçalarına kadar inmesini istedi.

kucağına bindi. Dahası, onu *yatağında istiyordu* . Ona mağara adamı deyin, ama o istedi

onu çarşaflarının arasına getir. Ertesi gece onlara tırmanmak istedi,

orada kadının nasıl tatmin ettiğini hatırlayarak.

Kadını mı? İsa. Onunla konuşmuyordu bile. En iyi günlerinde, samimiydiler.

herbiri. Onun zihninde kendisine hak iddia ettiğini bilseydi, onu deliler gibi ağırlardı.

Yine de kesinlikle vardı. Bu hafta sonunu kabul etmesinin tek nedeni buydu. düşüncesi

kötü şöhretli bir parti kasabasında tek başına kalması onu biraz çıldırttı. Daniel ve Story kaçınılmaz olarak giderdi

kendi başlarına ve onunla eve gittiğinden emin olmak için orada olmak istiyordu, ya da

hiç kimse.

Hayden bir resim çerçevesi aldı ve inceledi. "Bu senin kız kardeşin olmalı."

Sesi onu belden aşağı vurdu. "Nasıl söyleyebilirsin?"

Lucy'nin lise mezuniyet elbisesi içindeki resmini geri koydu. "O benziyor

birinin hayatını cehenneme çevirmek için sabırsızlanıyor."

Ağzından gür bir kahkaha kaçtı. "Bu oldukça doğru. Bu New York'a geri dönüyor

yaz yüksekokulu bitiriyor, bu yüzden kendin öğreneceksin."

"Yapacak mıyım?" Hayden'ın yüzünden özleme yakın bir şey geçti ve kaşlarını çatı. Yine,

yapbozun hayati bir parçasını kaçırmış olduğu duygusu onu sardı. elbette ona sahip olacaktı

Lucy ile tanışma fırsatı. Aralarında ne olursa olsun, her zaman

birbirleriyle iletişim kurun. Doğru? Arkadaş grupları yakındı. Tıkladılar. Hatta

Aralarındaki sürekli çekişmeler hızla bir teselliye dönüşmüştü. Cehennem, baktığı bir şey

için ileri.

"Evet." Sesi kararlıydı. "Olacaksın."

Ağzı sıkı, Hayden başını salladı. "Harika. sabırsızlıkla bekliyorum."

Oturma odasını geçmek, şömine şöminesinin yanında onun yanında durmak zorunda hissetti. bir dalga

saçları yüzünü kapatıyor ve onu sinirlendiriyordu. Yüzüne düzgün bir şekilde bakmak için ne gerekir?

"Dinle Hayden. Geçen gece... Nasıl bittiği için üzgünüm. Düşünmeni istemiyorum-"

"Bir haftada iki özür." Bakışları onunkilere kaydı, sonra çok hızlı bir şekilde uzaklaştı.

"Bana yumuşak mı davranıyorsun, Flo?"

Lanet olsun. Neden bu kadar güzel kokmak zorundaydı? Yaklaştı, elinin kaymasına izin verdi

kalçasının üzerinde. Kendine izin vermesi gerekenden biraz daha fazla sık. "Senin yanında asla yumuşak değilim,

düşes."

Yanmış gibi tepki verdi, ama çabucak iyileşti. "Eğer bir özür bekliyorsan,

beklemeye devam et. Bu senin departmanın, benim değil."

"Savaşa geri dönmeyi mi tercih edersin? Sürekli hakaretlere mi?"

" *Evet.* "Gözleri sınıksıkı kapandı. Yeniden açıldıklarında Hayden'ı hiçbir yerde bulamadı.

kahverengi derinlikler. Ateşinin yokluğu, kavgası midesini tekmeledi. "Bu

biz, Brent. Yaptığımız bu."

Brent kesin bir şekilde başını salladı ve çocuklar geri çekilince cevap vermeye başladı.

oturma odasına. Kızlar onun ellerini tuttuğunda Hayden'ın şaşkın tepkisini izledi.

ve onu arka bahçeye doğru sürükledi. Onlara haber vermek istiyormuş gibi görünüyordu.

hata yapıyorlardı. Belki de yanlış yetişkine kapılmışlardı, ama sonunda o

takip etmekten başka çaresi yoktu.

"Hadi! Story ve Daniel zombiye dönüşüyor ve onlarla savaşmak zorundayız."

Hayden durakladı. "Ooo. Bugün tam olarak zombi dövüş ayakkabılarımı giymedim." kızlar baktı

hayal kırıklığı içinde ayaklarına kapandı. "Şey. Yani sanırım onları çıkarmam gerekecek?"

"Yay!"

Evinin arkasından sürüklenirken, onun "Biliyorsun, zombiler" dediğini duydu.

çocukları bile yemeyin. Fazla kemiklisin. Kırılgan sindirim sistemleri için korkunç."

kıkırdar. "Komiksin."

"Ah evet? Ha."

Brent midesindeki tuhaf sancıyı görmezden gelmeye çalışarak onları takip etti. O sadece durdu

Story ve Daniel'in bahçesindeki kızları kovalamalarını izlemek için ekranlı kapının içinde, Hayden

onları bir süpürge sapıyla savuşturmak. *Bu* Hayden'ın suya atılmasını göze alamazdı .

de karıştırın. Yeğenlerini eğlendiren biri. Sadece kafasını daha fazla karıştırmaya hizmet etti.

Aklını aralarında, onun bile inkar edemediği şeye odaklansa daha iyi,

çünkü o ve Hayden'ın işi bitmedi. Uzun bir atışla değil.

Gecenin içinde sessizce kaybolmadığını ne kadar erken anlarsa o kadar iyiydi.

Onbirinci Bölüm

Hayden deri seyahat çantasını otel odasındaki yatağın üzerine fırlattı ve odanın önünde durmaya gitti.

klima. Cildi kızardı, ateşlendi. New York'tan Atlantic City'ye iki saatlik yolculuk

mutlak cehennem olmuştu. Brent, onu Daniel'in arabasının arka koltuğuna devasa arabasıyla doldurmuştu.

vücudunu, her fırsatta kolunu veya uyluğunu ona bastırarak. Cesur bir girişimde bulundu pencereden dışarı bakarak meraklı bakışlarını görmezden gelmek. Sonra fısıltı başladı.

Ondan sonra ateşi, ıslık çalan bir çaydanlık gibi hissedene kadar sürekli yükseldi.

Tabii, yeterince masum başlamıştı. Brent için. *O elbisenin içinde çok seksi görünüyorsun. Sen*

harika kokuyor. Ama onu açıkça görmezden gelmeye devam ettiğinde, kaba fısıltılar

gözünü kırpmadan önce kulağının yakınında PG'den NC-17'ye geçti. *Düşes, o elbisenin üstünü çek*

biraz aşağı. Yeter ki burada oturup meme uçlarını emdiğimi hayal edebileyim. O zaman orada

kotunun önünü sıkıkan eli eşlik eden oydu. *Kucağıma otur bebeğim. ben*

Sadece burada ağırlığına ihtiyacım var . Ya da onu neredeyse koltuğa oturtacak olan. Eğer ben

şu an elimi elbisenin altına soktum, bizden başka kimse bilemez. Kalabileceğini düşün

gelecek kadar sessiz mi?

Daniel nihayet Borgata oteli ve kumarhanesinin dışına çıktığında, neredeyse dalmıştı.

Arkasındaki derin kıkırdamayı görmezden gelerek Brent'ten kaçmak için hareketsiz duran araçtan indi. Ama o

orada bitmemişti. Neyse ki, check-in hattı kısaydı. Neyse ki, odası ve

Brent'in odası yalnızca bitişik bir kapıyla ayrılmıştı. Bir otelde böyle bir şey hiç aklına gelmemişti.

boy, böyle bir tesadüf mümkündü, bu yüzden odasına kadar yol aldı, Brent bir

farkına varmadan onun arkasına geçin. Kapısının kilidini açarken ıslık çalmış, ona bir kurnazlık göndermişti.

kapı yavaşça kapanırken göz kırp.

Brent'e verdiği delice sıcak tepki onu endişelendirdi. Büyük zaman. Bu hafta sonu iki katı olacak

olacağını tahmin ettiği kadar zordu. En kötüsü, onları kavga ederken hayal etmişti. Belki her birini iğnelemek

diğer normalden biraz daha zor. Brent'in belli ki başka planları vardı. Memnun görünmüyordu

bir geceden sonra yollar ayrılır. Saçlarını boynundan kaldırdı ve nefesini dışarı üfledi. Görünüşe göre onun

vücut Brent'in yanında yer almıştı. Ve lanet olsun, bunu biliyordu.

Neyi bilmiyordu? Bu hafta sonu bittiğinde, evlenmeyi pekâlâ kabul edebilirdi.

başkası. Aralarındaki bu şeye bir son vermeliydi. Bir kayma daha ve o kolayca alışkanlığa dönüşebilir. Karar verme sürecini bulanıklaştıran bir şeye. O yargı. Stuart ile evlenirse, mutlu olsun ya da olmasın, ona yüzde 100 bağlı olacaktır. BT

Bunun bir iş anlaşması olması önemli değildi. O bir kez başkası olmayacaktı

karısı olmayı kabul etti. Biriyle evlenmeyi kabul ederek, Brent'le daha fazla vakit geçirmesine izin verirse.

sıfır çekicilik hissetti, çünkü iki kat daha zor olurdu.

Hayden'ın çantasındaki cep telefonu titreyerek karanlık düşüncelerini böldü. Onun annesi. "Merhaba."

"Neredesin? Evinin önünde duruyorum."

Yatağın kenarına oturdu ve sandaletlerini çıkardı. Kesinlikle soğuk bir duş vardı

emir. "Atlantic City'de Story ile birlikteyim."

Uzun bir ara. " O orada mı?"

"Kim?" Hayden aptalı oynadı. "Daniel? Evet. Biri nereye giderse diğeri onu takip eder."

Annesi sabırsız bir ses çıkardı. "Kimden bahsettiğimi biliyorsun. senin dayalı

kaçırma, orada olduğunu varsayıyorum." Hamile bir duraklama. "Dürüst olmak gerekirse, birini daha seçemezdin

son bir kaçamak yapmak sağduyulu mu?"

Hayden doğruldu. "Stuart ile ilgili kararımı henüz vermedim." Fermuarını açtı

çantası, tuvalet çantasını çıkardı. "Ve Brent ile sadece bir kez karşılaştın. onun için kefil olabileceğinden şüpheliyim

sağduyulu olma yeteneği. "

Bir burun. "Ah, lütfen. O bir yağ maymunu gibi parlayan, gürültülü, kötü huylu bir polis.

Açıkçası, utanç verici."

Bir anlık sıkıntı hissetti, ardından annesinin ürkütücü bir şekilde farkına vardı.

Geçmişte Brent hakkında kendisine söylemediği hiçbir şeyi söylemiyordu. Omuzları çöktü

bu düşüncenin ağırlığı altında. "Aslında iki işte çalışıyor çünkü geçimini sağlıyor.

kardeşin ailesi. Üstelik üniversitedeki ablası. Ki bu bir çeşit...peki, oldukça şaşırtıcı. Ve

kesinlikle geçen gece arkadaşlarını kazandı. Ona terbiyesiz demek doğru değil."

Inanılmaz. Az önce Brent'i savundu.

Uzun süredir acı çeken bir iç çekiş. "Şimdi gitmene izin vereceğim. Ama Hayden, eğer ve ne zaman karar verirsen

doğru kararı verin, Brent'in nerede durduğunu bildiğinden emin olun. hiçbirini istemezdim yarım kalmış işler."

Hat sessizleştikten sonra Hayden elbisesini kafasından çıkardı. Şimdi ona ihtiyacı vardı

sadece ısınan tenini serinletmek için değil, aynı zamanda az önce yaptığı konuşmayı da silmek için duş aldı.

annesiyile birlikte. Banyoya doğru yürüdü, iki erkek sesi duyunca bir an durdu.

Brent'in odasından geliyor, biri Daniel'e ait. Kısa bir tereddütten sonra açtı.

Kapıyı yana yatırdı ve kulağını pürüzsüz, serin ahşaba dayadı.

"Danny, otur." Brent'in bariton sesi. "Başımı döndürüyorsun."

"Evet diyeceğini mi sanıyorsun?"

"Bilmiyorum..." Brent yanıtladı ve Hayden kaşlarını çattı. Belki de çok hızlı davranmıştı

onu savun. Daniel, Story'ye her ne sormayı planlıyorsa, içinde oldukça güçlü bir his vardı.

cevap evet olacaktır. "Elli elli atış hakkın olduğunu düşünüyorum."

"Ciddi ol, pislik. Burada teklif etmek üzereyim. *ben* . sana söyleseydim ne derdin

altı ay önce mi?"

Daniel evlenme mi teklif edecekti? Hayden'ın elleri heyecanlı gülümsemesini kapatmak için havaya kalktı.

"Altı ay önce? Sana hemen tıbbi yardım almanı söyledim çünkü

beyin sarsıntısı geçirdi."

"Aynen öyle. Bunun için kendimi geliştirmek için çok zamanım olmadı. Hiç düşünmedim..."
Peşinden gitti

kapalı. "Bunun benim için olabileceğini düşünmeme asla *izin vermedim*."

Brent'ten derin bir iç çekiş. "Gerçekten bana bu Oprah saçmalığını yüksek sesle söyleteceksin,

sen değil misin?" Daniel'in boğuk cevabını çıkaramadı. "Dinlemek. Öykü evet diyecek.

Neden? Niye? Çünkü bu dünyada onu senden daha çok seven ya da senden daha iyi tanıyan kimse yok. Ve o

biliyor. Sana baktığında yüzünün her yerinde. Ruh eşini buldu."

Brent'in beklenmedik samimiyetiyle Hayden'ın boğazı düğümlendi. Gözleri doldu

nem. Yan odada iki adamın da rahatsız bir şekilde kıpırdandığını pratikte görebiliyordu ve sadece

daha çok dokundu.

"Umarım mutlusundur. Artık düğünde sağdıcım için kadeh kaldıracak hiçbir şeyim kalmadı."

Daniel boğazını temizledi. "Senden sağdıcım olmanı istemedim."

"Olacaksın."

"Evet. Biliyorum." Birkaç karışık adım duydu, ardından Brent'in otel odasının kapısının açıldığını.

"Teşekkürler dostum. Akşam yemeğinde görüşürüz."

"Bunu telafi etmek için menüdeki en erkeksi kahrolası bifteği sipariş edeceğim."

Kapı Daniel'in kahkahasıyla kapandı. Hayden, kulağını cama bastırarak hareketsiz kaldı.

kapı, az önce duyduklarını özümsemişti. İkisi arasındaki derin bir andan daha fazlasıydı

Arkadaş. Brent'le ilgili yargı dağından aşağı kaymaya başlamıştı bile. İlk ne zaman

Akşam yemeğinde onunla Stuart arasında bir karşılaşmayı engellemediği için özür dilemişti.

Sonra bu öğleden sonra onu yeğenleriyle birlikte görmek. için günlük fedakarlığını öğrenmek

ailesine destek olun. Aylardır onun saygısız bir ahmak olduğunu düşünmüştü.

Açıkça yanılmıştı. Ama önemli olmak için çok geçti.

Bu iç karartıcı düşünce tam olarak oluşmadan yandaki kapı açıldı ve kadın yuvarlandı.

Brent'in odasına ilerleyin. Ayaklarının dibine dikmeden hemen önce onu yakaladı.

"Dinleme mi, düşes?" Kadının sadece bir ayakkabı giydiğini görünce kahkahası boğazında öldü.

askısız sutyen ve külot. Tüm tavrı, bir anda şakacıdan cinsel içerikli bir şeye dönüştü.

ani. Kasları gerildi, elmacık kemikleri kızardı. Hızla, vücudu onunkine tepki verdi, hissederek

onu tatmin edebilecek biri. Beyni bu kadar az kontrole sahipken buna nasıl karşı koyabilirdi?

Yapmalı. Brent'e karşı olan hisleri hızla sahip olmadığı bir şeye dönüşüyordu.

tahmin ediliyor. Onunla yakın olmak, beynini daha da bulandırmaktan başka işe yaramazdı. O yapamazdı

bu son derece tutkulu adamla yatmak ve sonra ona kıyasla daha solgun biriyle evlenmek. BT

ailesine karşı görevini yerine getirmeyi dayanılmaz hale getirecektir. Onu mahvedecekti.

İnce kararlılığını bir can simidi gibi kavrayarak, onun yanından geçerek odasına doğru koşmaya çalıştı. Baraka

üzerinde büyük bir el görüldüğünde kapıya ulaştı ve bir *tıklama ile iterek kapattı* .

Gerilim dolu saniyeler geçti. Hayden, giderek artan hızlı yükseliş ve

göğsünün düşmesi. Brent'in yaklaştığını, kaslı göğsünün sırtını okşadığını hissettiğinde, ısırdı.

dudağını bir inilti içinde tutmak için. Her şeyden çok, ona geri bastırmak, onu hareket ettirmek istiyordu.

çıplak teni kıyafetlerine karşı. Kucağında kalçasını bükerek onu baştan çıkarın. Bunun yerine, o

gözlerini sımsıkı yumdu ve hareketsiz kaldı. Brent'in ona izin vereceğini bilse bile, yapamazdı.

kendine kapıyı aç ve odasına geri dön. O sadece böyle bir şeye sahip değildi irade.

"Buradaki yolculukta hepinizi heyecanlandırdım mı?"

Brent'in eli kalçasının üzerinde gezinip dinlenmeye başladığında nefesi hızla kaçtı. göbeği, sertleştirilmiş parmak uçlarıyla cildi fırçalıyordu. Vücudunun her santimi olmuştun onun o kadar acı içinde farkındaydı ki ciğerlerine hava çekemiyordu.

"Sana söylediğim kötü sözlerin bedelini bana ödetmek için mi buradasın?"

Dudaklarından bir ses çıktı, heyecan ve şaşkınlık birbirine karıştı. Tam olarak bildiğinden nefret ediyordu

ne demeli. Tam olarak nasıl kendini ona karşı dayanılmaz hale getireceğini. O da onu arzuladı. kimsede yoktu

neye ihtiyacı olduğunu hiç bu kadar iyi anlamıştı. Hepsi bir gram yargılama olmadan.

Aniden, sanki içinde bir şey kopmuş gibi, onu kapıya doğru kaldırarak kaldırdı.

orada kalçaları onun dibine sıkıca bastırdı. onun arasında onun şişkin ereksiyon çalıştı

uyruk ve sert yukarı itti. Hayden'in parmak uçları zemini zorlukla sıyırdı. Başka seçeneği yoktu ama

avuçlarını kapıya dayamak ve arkasındaki serbest kalan gücün tadını çıkarmak için. bu arada

eğer isterse kontrolü teslim edeceğini bilerek. "Birkaç kötü sözüm daha var

sen. Onları duymak ister misin?"

"Evet." Fısıldayan kelime, o onu bastıramadan serbest kaldı. Brent onu ödüllendirdi

Yavaşça kalçalarını ona sürüyor, nefes nefese kalırken boynuna doğru hırliyordu.

Saçlarını bir eliyle kenara itti ve dişlerini ensesinden aşağı sıyırdı.

"Bu lanet sesi sen çıkardın Hayden. İlk kez sikimi almak için bacaklarını açtın. ben

gittiğim her yerde duy. Bu kahrolası... inilti mi? Ağlamak mı? Bilmiyorum. Tek bildiğim, eğer sevişmezsem

O ses yakında tekrar çıkarsa, aklımı tamamen kaybedeceğim."

Vücudundaki her kas zayıfladı, gevşedi. Alnını alnına bastırdı

kendini demirlemek için kapıya. Vücudu, bu adamı içine alması için ona bağırdı. O

uzak durma nedenleri hızla zihninden dağılmaya başlıyordu.

Onu bırakmasını söylemek için ağzını açtı. "Daha fazla var mı?" yerine çıktı.

Brent'in acı dolu kahkahası göğsünde gümbürdeyerek kollarında tüylerini diken diken etti.

"Kadın, bütün gün gidebilirim."

Kendi kendine ona karşı çalıştı, kotu kayarken inanılmaz bir sürtünme yarattı.

Hayden'ın yayılan nemi kontrol edemediği ipek külotu,

dakika geçtikçe daha talepkar hale geldi.

"Sevdin, değil mi? Beni kelepçelemek mi? Bana biniyor musun?" Onun titrek başını salladı. "İyi. Sen

hayatımın bir santiminde beni bağlayabilir ve becerebilir ve daha fazlası için yalvarırım. Ama bana yardım et

Tanrım"—ona o kadar sert bir şekilde bastırdı ki ayakları yerden bir santim yükseldi—
"Seni sadece

bir gün böyle. Sana tekrar tekrar teslim olacağım, ama sen bana teslim olacaksın

Soruyorum. Bu konuda net olmak istiyorum."

Karın kasları gerildi, nefes alırken göğsü titredi. "Sanırım

Bunu göreceğiz," dedi Hayden, tehlikeli bir oyun oynadığının tamamen farkındaydı, ama aynı zamanda

bakım için uyarılma ile uyuşturulmuş. Başını tekrar omzuna attı. Sanki onu bekliyormuş gibi

hareket ettiğinde ağzı, dudaklar ve dilin topyekûn savaşında onunkiyle buluştu. gibi onun ağzına inledi

kontrol için savaştılar. Kıcını ereksiyonda daire içine aldı, elleri kavrayıp yönlendirdi

o. Tempoyu ayarlamak.

Büyük bir el, külotunun önünden aşağı kaymak için kalçasının üzerinde gezindi. Usta parmaklar bulundu

klitorisi ve masajı, onu kaygan hale getirmek için rutubetinden yararlandı.

"Artık bu oyunu bitirelim." İki büyük parmağını onun içine soktu, eğdi ve döndürdü.

diye haykırana kadar. "Sikime burada ihtiyacın var. Günde iki kere." Sertçe öptü, elini

dil derin. "Ben büyük bir adamım Hayden ve iki katı uzun ve iki katı sert sikişiyorum. Alacaksınız

alışmış. O zaman benimle aynı odada, arabaya binmek istemeden duramayacaksınız."

Baş parmağı bir kez daha klitorisini buldu ve mükemmel miktarda baskı uyguladı. bir sızlanma

Hayden'in boğazına takılan zevk. serbest bırakmasına izin verme arzusuyla mücadele etti.

içinde yarattığı gerilim, karşılığında ona rahatlama sağlıyordu. Uylukları titrerken, seksi

sıkmaq, uzaklaşmaq artık imkansız görünüyordu. Elbette bundan kurtulamayacaktı. Ama onun sözleri

Kalmanın bir hata olacağı konusunda onu uyararak kafasının içinde çaldı. *Günde iki kere. alışacaksınız*

BT. Brent uzun vadede konuşuyordu. Aralarındaki bu çekim hızla

daha ciddi bir şey ve buna izin veremezdi. Brent gibi bir adam bir şeye karar verdiğiğinde ya da

Birisi ona aitti, yoluna çıkan herkese acıdı. Onun sorumlulukları ile

Omuzlarına çöken Hayden bunu durdurmak zorundaydı, yoksa asla yapamazdı.

"Hayır Brent. Durmak." Sözler ağzından çıktığında neredeyse yıkıldı ve ağladı. onun yaptığı gibi

Yapacağını bildiği halde, Brent, ricası yerine gelir gelmez tüm hareketlerini durdurdu. Kaldırdı

yavaşça, isteksizce elinizi uzatın. Bu onu daha çok ağlamak istiyordu. Onun yere düşmesine izin verdi,

ama sırtına yaslandı. Her santiminin kendisine bastırıldığını hissedebiliyordu ve

kırılma noktasına yakın olması gerektiğini biliyordu. O an kendinden nefret etti. nefret etti

Bu adama duyduğu yoğun fiziksel özlemi keşfetmesini engelleyen yükümlülükler.

"Neden, kahretsin?" Boynuna doğru boğuk bir sesle konuştu. "Birbirimizi istiyoruz. Nedenini söyle."

Hayden cevap verdiğinde, boğazı inanılmaz derecede sıkıştı, konuşmak canını yaktı. "Karmaşık."

"Tekrar deneyin."

Ne söyleyebilirdi? *Bir başkasıyla, hiçbir şey hissetmediğim biriyle evlenebilirim.*

çok kızdığınız serveti elinizde tutmak için mi? Asla anlamayacaktı. Ayrıca, o

Bunu asla kabul etmeyecek olan Story ve Daniel'e söylemekten çekinmezdi. Ve en üste kapalıysa, haberler arkadaşları için mutlu bir hafta sonu olması gereken şeyi mahvederdi.

Kapı koluna uzandı. "Bunu istemiyorum. Olmayan bir şeyi zorlamayı bırak orada."

"Kuvvet" kelimesini kullandığında irkildiğinde, acı verici bir suçluluk dalgası hissetti. Neyse ki,

kapıyı açıp kendi odasına girerken bunu saklamayı başardı. O

sırtını kilitli kapıya dayamış halde uzun süre orada kaldı, hiçbir ses duymadı.

diğer tarafta hareket. Tam banyoya doğru ilerlerken, duyduğu ses

Brent'in odasına ağır bir şey çarpar ve kırılır.

On İkinci Bölüm

Dört arkadaşın hepsi de akşam yemeği için mum ışığında yuvarlak masaya otururken, sinirli bir Brent onu izledi.

Hayden ondan en uzaktaki koltuğu seçti. Ona bakmak istemedi, umursamak istemedi

daha önce bahsettiği "komplikasyon" hakkında. Aslında, öğleden sonra harcandı

ondan düşünmesi için zaman vermişti.

Sarı Sayfaları duvara fırlattıktan sonra, yanlışlıkla otel telefonunu

oda. Kahve makinesi ile birlikte.

Kızlar otelin havuzuna yüzmeye gitmişler ve Daniel'i kendisine katılması için ikna etmişti.

poker masaları. Görünüşe göre poker, saatlerce sessizce oturmanızı gerektiriyordu.

normalde onu soğuk terler döktürürdü ama bunu tüm kalbiyle benimsemişti.

Hayden ile olan sahneden sonra. Yabancıların ellerini oynamasını beklerken,

ondan uzak durmak. Onunla son kez sevişmişti. Eğer durmaya karar verirse

Birbirlerini ateşe vermemişler gibi davranarak, onun kışına ciddi şekilde kur yapmak zorunda kalacaktı. Ve hayır, o

Bunun onu bir piliç gibi yapıp yapmaması umurunda değildi.

Ancak şimdi, öfkeli düşünceleri, güçlü bir kükremeden bir fısıltı haline geldi.

küçük elflerin ayakları onu etten görünce. Hepsi yumuşak ve ısıltılı, Tatilinde giyinmiş

Hayden ayağa kalktı, o öğleden sonra sutyeniyle nasıl görüldüğünden başka bir şey düşünemiyordu.

külot, teni arka koltukta onunla kirli konuşma şeklinden kızarmıştı. Onun aracılığıyla düşmüştü

kapı bir tabakta seks gibi görünüyordu ve *Noel erken geldi diye düşünmüştü . Sanırım bir oldum*

iyi çocuk. Çılgılık atan, akıllara durgunluk veren, tüyleri diken diken eden sekse saniyeler kalmıştı. *Baraka*

onu öptü . Neredeyse örtülü kışını onun her yerinde çalıştırmış, ona ne hakkında olduğunu göstermişti.

almak. Sonra söylediği bir şey frene basmasına neden oldu.

Sözleri, sonrasındaki davranışları hakkında bir şeyler bütün öğleden sonra onu yemeye devam etti. O

içindeki çatışmayı görmek için yüzünü görmeye gerek duymamıştı. omuzları olmuştu

toplanmış, düzensiz nefes alıyor. Sözlü ayrılık vuruşu bile ona inandırıcı gelmedi. Ne olmuş

cehennem sorun oldu mu? *Bu karmaşık .* Zamanda geriye gidebilseydi, ona ne olduğunu sorardı.

Bu hayatta cehennem karmaşık *değildir* . Elbette, tanıdıklarının ilk birkaç ayını düşmanlar. Bu kadar olabilir mi?

Hayır, oyunda başka bir şey vardı. Ama buna bir isim koymak istese de, gururu izin vermezdi. Onu sorgulamayı reddetti. Ona gelmesi gerekecekti. o almadı kendisini ona hafifçe “zorlamakla” suçlaması. Bunu onun da bildiğinden şüpheleniyordu. Kararlı bir şekilde bakışlarını yumuşak, ısıltılı, açık mavi tatil elbisesi giymiş Hayden'dan ayırdı.

ve içki siparişini havada asılı duran garsona verdi.

Masanın karşısında, Daniel önündeki mumun alevine baktı, kusabilir.

Yeter artık. Story ve Hayden, menü seçeneklerine dikkatleri dağıldığından, Brent parmaklarını Daniel'in yüzünün önünde şıklattı.

"Hey bok kafa. Canlı görünüyorsun," diye fısıldadı Brent, ona tiksinti dolu bir bakış atarak. “Dürüst olmak gerekirse, ben

daha seni tanımıyorum bile Ne zamandan beri kızı elde etmek için endişeleniyorsun? Bir çift büyümek,

adam. Sen Daniel kahrolası Chase'sin. *Kızı alan kişi* , hatırladın mı?”

Daniel yumruğunu masaya vurmadan önce bir an ona baktı. "Biliyor musun?

Haklısın."

Brent, "Daha spesifik olman gerekecek," diye karşılık verdi. "Çok sık haklıyım."

"Benim hakkımda. kızı anladım." Bakışları aynı anda kendisiyle bağlantılı olan Story'ye baktı.

zaman, orada okudukları karşısında ağız hafifçe aralandı. "Kızımı alacağım."

"Harika, şimdi amcık kamçılığın düzeldiğine göre, hadi yemek yiyelim."

Brent sonraki yarım saati şarap içip meze yerken geçirdi.

Hayden'a bak. Arada bir, tam o sıradayken bunu inanılmaz derecede zorlaştırdı.

Onu tamamen aklından çıkardığını düşündü, giderek ağırlaşan kahverengi

gözler onu masanın karşısında bulacak ve kemer tokasının altındaki her şeyin gerilmesine neden olacaktı. O

kırmızı şarap içtikten sonra ağzının nasıl tadacağını düşündü. İçmeye devam ettiği kırmızı şarap

bu kadar hanımefendi bir şekilde. Daha iyi biliyordu. Şu anda ağzını alsaydı, onunla savaşırdı.

kontrol. Tırnaklarını ona batır ve akıl sağlığını elinden al. Bunu hisseden tek kişi o değildi yol. Hayır, ne kadar rahatlayıp şarabını içtiyse, adam o kadar fazlasını gördü. Sadece arzu değil.

Güvenlik açığı. Kombinasyon onu yumrukladı.

Aklına bir fikir geldi. Belki gururu bundan sonra Hayden'ın peşine düşmesine izin vermezdi.

kendisine gelmesi için kışkırtabilirdi . Onların

birlikte ilk gece bir meydan okuma tarafından tetiklenmişti. Ona bir şey öğretip öğretemeyeceği

ders. Onunla baş edip edemeyeceğini. Belki de bugün onun için çok kolaylaştırmıştı. O şimdi bitti. Artık Bay Güzel Brent yok.

Tam aklına gelmişken, Hayden ona baktı ve biraz kaşlarını çattı, aslında düşüncelerini biraz daha iyi saklaması gerekiyordu.

"Haydi!" Daniel elini tutmak için masanın üzerinden uzanırken Story şarabına kıkırdadı.

"Herkes üniversitedeyken Meksika'ya gittiğimiz zamanı anlat. Eşeğe bindiğin zaman."

Hayden'ın yüzünde güzel bir gülümseme belirdiğinde Brent derin bir şekilde içmek zorunda kaldı. Onu dönüştürdü

gördüğü kız bir yastığa sarılarak karanlıkta kelime oyunları yapıyordu. Hayden. Brent

hikayeyi anlatmayı reddetmesini, alaycı bir açıklama yapmasını ve parayı ona geri vermesini bekliyordu.

Hikaye. Ama bu gece farklı görünüyordu. Bir dakika dalgın, bir sonraki dakika duygusal. endişelendirdi

o.

Hayden şarabından son bir yudum aldı ve güzelce masaya bıraktı. "Peki. Sıkılmıştık Cumartesi ve Story tamales için can atıyordu. Hiç yemediğim için ısrar etti Mükemmel ilk tamale'm için Meksika'ya yolculuk. Biraz çılgınca, ama ara sınavlardan beri yeni bitti, biraz stres atmamız gerekiyordu." Öykü'ye başını salladı. "Tabii ki, bu Kaybolduk ve kendimizi isimsiz, okuyamadığımız bir harita ve tamale olmayan bir kasabada bulduk.

İçgörü."

Sanki sıraya girmiş gibi, masadaki her iki adam da kollarını kavuşturdu ve iç çekti, görünüşe göre bu durumdan rahatsızdı.

Yabancı bir ülkede kaybolan iki üniversiteli kız fikri. Sadece Story ve Hayden'ı güldürdü

Daha güçlü. Brent bile iki kızın öyle göründüğünü görünce yüzündeki gülümsemeyi tamamen silemedi.

mutlu.

"Açlıktan ölüyorduk, bu yüzden toprak yolun kenarındaki bir meyve tezgahında durduk. iki eşek

arkadan bağlanmışlardı. Onları gördüğünde iki enayi olduğunu bilen sahibi, bize yapabileceğimizi söyledi.

beş Amerikan dolarına bin. Daha teklifini tamamlamadan Story,

canavarlardan birine tırmandı ve adını Maxwell koydu. Senin yaptığın gibi."

Hikaye anlatımı devraldı. "Hayden'ın eşiği geldiğinde sadece birkaç dakika sürüyorduk.

bu korkunç anırma sesini çıkarmaya başladı. Duyduğun *en* kötü ses gibi . Yani Hayden

sırtından indi ve zavallı şey bir nevi... sokağın ortasına kakasını yaptı."

"Sonra işe girdi."

Öykü kahkahaları arasından zorlukla konuşabiliyordu. Hayden koşarak geri döndü ve meyve standını aldı.

canlı doğum görünce hemen bayılan sahibi. Onu uyandırmaya çalışırken,

Hayden sokağın ortasında eşek bebeği doğurdu. Hermès eşarp takarken,
bu arada."

Brent şaşkınlıkla Hayden'a baktı, ama o bunu fark edemeyecek kadar eğlenmekle meşguldü. Bütün yüzü vardı

aydınlandı, onu hiç görmediği bir şekilde canlandı. Ya da belki de ayrı bir şeye kör olmuştu kendini yüzeyde nasıl tasvir ettiğinden. Soğukkanlı ve ilgisiz. Ama altında... İsa, o çok daha fazlasıydı. Enerji ve ışık parlamayı bekliyor.

Bu düşünce de nereden çıktı? İlişki Daniel açıkça ovuşturdu

o. Ama zaten fark ettiği gibi, ince bir şekilde ikna etmek Hayden'da işe yaramazdı. O gidiyordu

Onunla bir şans istiyorsa oyununu hızlandırması gerekiyor.

Plana bağlı kalmaya karar vererek hikayeye geri döndü. "Marco sonunda uyandıktan sonra Hayden kafasına bir galon su döktü. Eşegin adını verdiği için çok şükretti ondan sonra."

Hayden herkesin kahkahasına gülerek kadehini kaldırdı. "Bu doğru. Meksika'da bir yerde, ben

kürklü bir adaşım var." İcini çekti. "Tamalelerimizi asla alamadık."

Herkesin kahkahası kesildiğinde, Brent kurşunu ısırды. "Peki adını ne koydular eşek? Şımartılmış Prenses mi?"

Şarap kadehi ağzına kadar yarıya kadar dondu. Masa sessizleşti. Daniel'in ölümünü hissedebiliyordu.

baktı ama görmezden geldi. Onu sarsması gerekiyordu ve bir saniye daha bekleyemezdi. doğru

Hayden hayal kırıklığına uğratmadı. Bardağını masaya koydu ve tatlı tatlı gülümsedi. Bağırsakları sıkıştı

gözleri aydınlandığında, meydan okuduğunda, heyecanlandığında. "Ah, sorun ne Brent? Kıskanç? Sonuçta, eğer hiç

onun adını taşıyan bir ahmak olmayı hak eden biri vardı, o sensin."

Dirseklerinin üzerinde öne eğildi. "Evet? Ve adını ne koyacaklar? Peki ya...

Şaplak mı?

Hayden'ın soğukkanlılığı biraz düştü ama bunu sadece ne kadar yakından izlediği için fark etti.

o. "Büyük Boy Dickhead'e ne dersin?"

Omuz silkti. "Büyük bedenimden şikayet ettiğini duymadım..."

Masayı iterek ayağa fırladı. "Seninle özel konuşabilir miyim?"

"Şu anda ihtiyacın var mı?" Sinirlenmiş gibi yaptı. "Akşam yemeğinin ortasındayız, kadın. doyumsuzsun."

Öykü aniden eğildi ve masa örtüsünün altına baktı, nefes nefese ve çizerek herkesin dikkati. "Brent, ayakların kaç numara?"

Kaşları birleşti. "On beş. Neden?"

"Ahhh!" Suçlayıcı bir parmağını Hayden'a doğrulttu ve diğer eliyle Daniel'in omzunu dürttü. el. "Çorap adam. O çorap adam!"

"Ah evet, çorabı alacak, tamam."

"Brent çorap adam mı?" Çift bir bakış attı. "Ama bekleyin, sizler birbirinizden nefret ediyorsunuz,"

Daniel itiraz etti.

Hayden gözlerini kıstı. "Tanrım, gerçekten birbirinize her şeyi anlatıyorsunuz."

"Bana borçlusun," diye devam etti Öykü öfkeyle. "Seks konuşmamın sonunu tutuyordum ve ben

karşılığında hiçbir şey alma. Hiç bir şey! Bana bazı detaylar borçlusun."

Daniel tek parmağını kaldırdı. "Bir dakika bekle. Hayden'la yatakta ne yaptığımız hakkında konuşur musun?"

En iyi arkadaşı koltuğuna çöktü ve Hayden içini çekti. "Ah, sakın ol Danny. O yürür

dairemizin etrafında çılgın bir Disney prensesi gibi vızıldıyordu. Kuşlar kelimenin tam anlamıyla onun üzerine tünemiş

Dışarı çıktığımızda omuz Gurur duymalısın."

Daniel, Story'ye sırtıttı. "Ona yeni bacak olayını anlattın mı?"

"Ah, Tanrı aşkına," diye sızlandı Brent.

Masaya garip bir sessizlik çökmeden Story sandalyesini geri itti ve durmak. "Neden hepimiz biraz hava almıyoruz?"

...

Brent ve Hayden gergin bir sessizlik içinde yürüdüler, Story ve Daniel'i tahta kaldırımda takip ettiler. Güneş

daha yeni çalmaya başlamıştı, sahildeki portatif radyolardan hafif bir müzik süzülüyordu, hafif bir esinti yuvarlandı

Hayden'ın cildini serinletmek için okyanusun açıklarında. Güzel bir geceydi. Daniel'in yakınlığı için mükemmel

en yakın arkadaşına evlenme teklifi

Hayden çılgılık atmak istedi.

Yanında çok rahat yürüyen adam aslında ısıklık çalmaya cesaret etmişti. *düdük* . O

irade gücü hiç bu kadar güçlü bir sınavla karşılaşmamıştı. O olmasaydı, onunla çoktan uğraşırdı

kuma, kollarını başının üzerine kenetledi... ve onu öptü. Bu, *bu* , ne

onu çok kızdırmıştı. Ani tepkisini anladığı kadar tepkisini de anlamadı.

akşam yemeğinde fiziksel ilişkileriyle ilgili vahiy. Onun oyunu neydi? geri almak

onu geri çevirdiği için mi? Ya da belki de Brent mermiyi ısırp haberleri bulaştırdığını düşündü.

arkadaşları, onunla yatağa atlamamak için hiçbir mazereti olamaz.

Sebebi ne olursa olsun, kararlılığının endişe verici bir oranda zayıfladığını gördü. Yenilebilir görünüyordu

akşam yemeği kıyafetlerinde, gri pantolona ve bol siyah bir elbiseye sarılmış tüm ham erkeklik

zar zor altındaki katı kas içeren gömlek. Havasında fazladan bir kibir ipucu vardı.

bu gece, çekiciliğini azaltmak için çok az şey yapıyor. Hormonları hala boğucu bir performans sergiliyordu.

karnında tango, arabadan ve Brent'in odasındaki neredeyse seksten arta kalan. kombine

Yıpranmış sinirleriyle, yaklaşan kararının izniyle Hayden kendini patlamaya hazır hissetti. Diye hissetti

kontrol dışı. Bir *şeye ihtiyacı vardı* . Ne yazık ki, bir *şey* olduğuna dair bir his vardı .

bir seksen beşlik hormon-fısıltıcısı yanında yürüyor, *Happy Days* tema şarkısını ıslıkla çalıyordu.

Sinirine daha fazla dayanamadı. "Islık çalmayı kes Flo. İnsanları korkutuyorsun.

Senin boyunda bir adam ıslık çaldığında, bir korku filminin kadrosunun yarısını parçalamış olur."

Cadılar Bayramı'nın tema şarkısını ıslıkla çalmaya başladı .

"Ah, gerçekten şirin." Çıplak ayakla yürüyebilmek için sandaletlerini çıkardı ve bir dalgalanma hissetti.

ıslığı kekeleyiği zaman tatmin oldu. Ha. Brent bir ayak adamdı. Şekil git. "Bilmiyorum orada başarmayı umduğun şey, ama işe yaramadı."

"Seni kızdırdı mı?"

"Oh evet."

"İyi o zaman. Görev tamamlandı." Omuz silkti. "Sonuçta, düşmanlar böyle yapar, değil mi?

Birbirinizi kızdırmak mı? Ve akşam yemeğinin bana düşmanını çileden altın madalyayı kazandırdığını söyleyebilirim.

Olimpiyatlar."

Hayden aniden durdu ve Brent de onu izledi. "Gerçekten ne olduğunu görmediğimi mi sanıyorsun?

yapmak? Gülünç derecede şeffafsın." Parmağıyla göğsünden sertçe dürttü. "Sen

Beni fikrimi değiştirmeye teşvik edebileceğini mi sanıyorsun?"

"Pekala, belki ben de fikrimi değiştirdim." Siniri sonunda kendini gösterdi, Brent itti.

elleri ceplerine. "Bunu düşündün mü?"

Bu onu kısa sürdü. Hayır, bu olasılığı düşünmemiştir. Belki de sonunda

bu öğleden sonra onu uzaklaştırmayı başardı. Tam olarak onun olmasını istediği şey, değil mi?

Onun bu kadar hızlı hareket etmesi düşüncesinin göğsünü ağır ve sıkı hissettirmesi dışında. İstemek

Yüzünü saklamaya muktedir hissetmediği duygularını sakladı, Hayden başını eğdi ve yürümeye devam etti. Onun küfür ettiğini duydu ve arkasından hızla onu takip etti.

"Hayden, bekle-"

İkisi de önlerinde oynayan sahneyi fark edince sustular. Biraz ilerde,

pembe çizgili gün batımının silüetini oluşturan en iyi arkadaşları tek dizinin üzerine çökerek evlenme teklif etti.

diğeri. Ancak, bekledikleri gibi Daniel değildi. Öykü şaşkın bir Daniel'e gülümsedi bir yüzük kutusu tutarak tahta kaldırımında diz çöktüğü yerden.

Hayden boğazından yükselen kahkaha balonunu durduramadı. Onda olmalı

arkadaşının kongreyi alıp dört dörtlük kıcına vuracağından şüpheleniyordu. O anda, o arkadaşıyla daha fazla gurur duyamazdı. Son iki ayda dönüşmüştü

hayırı cevap olarak kabul etmeyen biri. Kendi kararlarını veren ve cehenneme giden bir kadın

başka birinin düşündüğü şeyle. Dikkate alınması gereken küçük bir sarışın güç.

O zaman Hayden'ın aklına, kendisinin de tam tersine dönüştüğü geldi. Birisi kim

yürüyüş emirlerini takip etti, dalga yapmadı. İyi bir asker gibi görevini yaptıysa ve

Stuart ile evliyse, şu anda Daniel'den yayılan romantik mutluluğu asla deneyimleyemezdi.

ve Öykü. O asla sevilmeyecekti. Bir daha kimseyi sevemezdim.

Kendine acıması oraya ait değildi, dünyada en çok değer verdiği kişi oradayken değil.

güneşte mükemmel anını yaşıyor. Bu duyguya sahip olduğu için kendinden nefret etti. ondan nefret ettim

imkansız durum. Geri kalanını yapabileceği şeyleri ona hissettirdiği için yanındaki adamdan nefret ediyordu.

bir daha hissetmeden hayatının.

Hayden, Brent'in onu izlediğini hissetti ve döndü. Bir şekilde onun kadar sorunlu görünmeyi başardı.

keçe. Yanaklarını nemin kapladığını hissetti ve içinden bir şaşkınlık dalgası geçti. ne zamandı

en son ne zaman ağlamıştı? Lise ikinci yılı. sonra yatağa yatırılmıştı

bademciklerinin alınması, ağrı kesicilerden sersemlemiş olması. *Sahiller* gelmişti ve o gelmemişti

kanalı değiştirmek için uzaktan kumandayı bulabiliyor.

Brent, gözyaşlarını silmek için elini uzattı, ama kadın aniden adamın ulaşamayacağı yerden çıktı. Yumruk

havada kenetlenmiş, Adem elması boğazında sallanıyordu. İfadesinden anlayabilirdi

gözyaşlarının mutlu türden olmadığını biliyordu. "Hey. Sana ne oluyor?"

"H-hiçbir şey." Sabırsızlıkla gözyaşlarını sildi. "Ben... ben sadece o filmi düşünüyordum

Plajlar."

Tek kaş yükseldi. "Söylemeni beklediğim en son şey bu olmalıydı." Baktı

düşünceli. "Eh, belki de son değil. Mets'in vuruş sırası hakkında bir şey söyleseydin,

bayılmış olabilir." Alay etme girişimine cevap vermeyince içini çekti, ama neyse ki

ne baskı yaptı, ne de yargıya benzer bir ifadeyle ona baktı. "Neden gitmiyorsun

otele geri dönüş? Onlara... kameranı bulmaya gittiğini söyleyeceğim."

"Teşekkür ederim," diye başardı Hayden, gittikleri ters yöne doğru yola çıkmadan önce.

yürürken, Brent'in bakışlarını sırtında hissederek yürüyordu. İtiraf için minnettardı.

Şu anki ruh haliyle, arkadaşlarının mutlu anını sadece lekeleyecekti.

Niyeti odasına dönmekti. On yıl sonra ilk ağlamasını bir

yastığı yüzüne bastırdı. Bunun yerine, önünden geçtiği ilk çubuğa saparken buldu kendini.

kumarhaneye girmek. Bar taburesine bile yerleşmeden önce barmene işaret vermişti.

"Tekila, lütfen."

Onüçüncü Bölüm

Brent, sabrına tutunmaya çalışarak Hayden'ın odasının dışındaki koridorda volta attı. Sonrasında

Birbirlerine aşık olmaktan başka bir şey yapamayan Story ve Daniel'i tebrik ediyorum.

Onu gülümseyerek kabul etti, Hayden'ı aramaya gitti. Belli ki odasını denemişti.

ilk. Sonra havuzu ve mekandaki her piliç temalı mağazayı kontrol etmişti. onun açıklaması

Bath & Body Works'teki koca ayak büyüklüğündeki varlığı gerçek bir çılgılık olmuştu.

Neden onun kendi başına gitmesine izin vermişti, açıkçası perişan haldeydi? Onu orada dururken izlemişti.

azalan güneş, yanaklarından süzülen yaşlar, güzelliği ve kırılganlığı

ondan nefes al. Sonra hepsi değişti. Yüz hatları bulanıklaştı, omuzları sarktı. Eğer hasta-

tavsiye edilen yorum saniyeler önce bunu ona yapsa, kendi kışına tekme basardı. O söylemişti

her zaman yaptığı gibi bir cevapla ona geri dönmesini bekliyordu, ama yine de

mücadeleyi bıraktı. Öyle demek istemediğini biliyor olmalı. Tanrım, ne kadar kötü olduğu açık değil miydi?

onu istedi? Onun hakkındaki fikrini bir çocuk boyutuna sığdırmaktan daha fazla değiştiremezdi.

tek parça streç giysi.

sesini duydu ve içeridekinin Hayden olduğunu umdu. Bunun yerine iki otuz-

kadınların çıkardığı bir şey. Biraz tökezlediler, açıkça sarhoştular. İkisi de geldi

Onu gördüklerinde kısa, biri cesaret edip ona bir mesaj gönderdiğinde kahkahalar atarak

abartılı göz kırpması. Brent içini çekti. Sonra Hayden'ın nereye gideceği aklına geldi. İyi

Troy gibi bir dedektif değildi yoksa sokaklar suçlularla dolup taşardı.

Asansörün kapanmasına fırsat vermeden elini kapıların arasına sokarak onları durdurdu.

sabırsızca lobi düğmesine basarak ilerlemeye devam etti. En yakın barla başladı onun kumarhane katına tekrar girdiğini gördüğü yer. Çingene Barı. Gürültülü müzik ve kahkaha

içeri girdiğinde selam verdi. Kapıcı kimliğini sorduğunda, Brent ona bir bakış attı.

ciddi adam dedi ? Ve yürümeye devam etti.

Onu orada bulamayınca önce bar alanını kontrol etti. Cumartesi gecesi erken saatlerde, oda henüz kapasitesini doldurmamıştı, ama yine de oldukça meşguldü. Birkaç müşteri zaten dans ediyor, Brent fark etti. Sonra çifte çekti. Hayden, elinde içki, ortada dans etti gibi büyük bir grubun hayatı buna bağlıydı. Kollar havada, kalçalar bükülüyor. Onu hiç görmemişti

onun kendisinden önce dönüştüğü birlikte geçirdikleri bir gece dışında çok çekingen görünüyorlardı.

gözler. Brent yaklaştıkça, teninin efordan dolayı pembe ve hafif nemli olduğunu gördü.

Kalçalarını ritme göre hareket ettirirken kıvrımlarına yapışan mavi elbise. sonunda saçları oldu

mükemmellikle savaşından vazgeçti, uçlarda kıvrıldı, yarı karanlık bir dalga aşağı indi onun yüzü. Onu bir daha yatağa atarsa nasıl olacağını hayal ettiği gibi görünüyordu. olmadan

zaman sınırı veya herhangi bir saçma kural. Bunu düşünmekte zorlanıyordu. Onun dalıp sallanmasını izlerken,

onun yerine onun vücudunu kullanarak orgazmını atlattığını hayal etti.

Artık burada durup bir ahmak gibi ona dik dik bakarsan kendini utandırıcaksın. değil

Hayden'ı fark eden tek erkek o değildi. Böyle bir adam dirsek attığında arkadaşı ve Hayden'ın yönünde başını salladı, Brent'in ayakları kasıtlı olarak ona doğru ilerliyordu.

daha bilinçli bir karar vermeden önce. Beş adım yaklaştığında, sanki yukarıya baktı. onu sezmişti. Kıza yakından baktığında, karnındaki sıcaklık yükseldi. Mükemmel bir şekilde cilalı Hayden onu sıcak yaptı, ama *bu* kız... siktir, onu içten yaktı.

Onu her zaman mağara adamı olmakla suçlamıştı. Şu anda, onun olduğunu özgürce kabul edebiliyordu.

Sağ. İçinde öfkeli, şiddetli bir ihtiyaç başladı. Kayıp ifadesi hakkında bir şeyler, onun

savunmasızlık, onun derinden ilkel kısmına çağrıldı. Onu atmasını talep eden

omzunun üzerinden ve onu eve götür, böylece ondan zevk alabilsin, ihtiyaçlarını görebilsin, düşene kadar

uyuyakalmış ve ilk başta neden rahatsız olduğunu unutmuştu. Tekrar uyandığında,

onun içinde. İtmeler arasında, erkeğinin onunla ilgilendiğini memnuniyetle ona bildirirdi.

problemler, her zaman yaptığı gibi. Sonra onu tekrar uyutacaktı.

Gözleri yüzünü taradı, dudakları hafifçe aralandı ve ona kötü bir saklanma işi yaptığını söyledi.

onun iç düşünceleri. O umursamadı. Mağara adamı başını kaldırıyor, onu

gömlek ve onun dolgun bakmasına izin verin. Onu yatağına kimin alacağını görmesine izin ver. İçindeki koruyucu

cevaplar istedi. Neden ağladığını bulmasını istedi. Neyin mümkün olduğunu öğrenin

Yüzündeki o çaresiz ifadeyi takın, harekete geçmeye mecbur hissettiği noktaya kadar onu üzün

Bu taraftan. Yani her zamanki halinden farklı.

Bununla birlikte, ihtiyacı olan son şeyin bir sorgulama olduğunu hissetti. yani elinden geleni

mağara adamını evcilleştirmek için kollarını açtı, kadın onlara girdiğinde rahatladı. O

kollarını boynuna dolamak için parmak uçlarında durdu, vücudunu onunkine yaslayarak gerdi,

ve onları dans pistinde sallayarak onu tuttu.

Aralarında birkaç dakikalık sessizlikten sonra, onun kulağının yanında duraksayarak konuştu. "Ben de öyle

Daniel ve Story için mutluyum, biliyorsun. Çok mutlu. Ben sadece..." Parmakları onun saçlarına gitti ve onun

gözleri kapalı. Brent, onun kelimelerinin her zamankinden çok hafif bir şekilde bir araya gelişini duyabiliyordu ve onu

yaklaşık dört içki. Tam olarak sarhoş değildi, ama kararları etkilenirdi. ihtiyacı vardı

bunu hatırla. "Ama harika olmalı, biliyor musun? Her zaman istediğini tam olarak elde etmek.

Çok fazla... geleceğinizin kontrolüne sahip olmak."

Brent kaşlarını çatı. Bir şey olursa, Hayden gibi bir kız, para ve nüfuz geliyor

kulaklarından, istediği her şeyi aldı. Yaptığı şeyin ikinci yarısına odaklandı

dedi yerine. "Kim seni kontrolden çıkardı, düşes?"

Hayden başını salladı, çok sevimli bulduğu bir şekilde çenesine vurdu, boğazı

acıtmak.

"Söyle ki onları düzelteyim."

Sonra ona baktı, tüm kırılganlık izleri gitmişti. Bu bakışı tanıdı. Baraka

onu kelepçelediği gece giydi ve yavaş yavaş elbiselerinden sıyrıldı ve onun akıl sağlığından.

Onu sorularından uzaklaştırmak istedi ve... *kahretsin* . İşe yaradı. Dikkati dağıldığında

ağzında, vücudu aşağı doğru kaydı, yukarı çıkarken onunkine sıkıca bastırdı. Yapamadı

Kalçalarını eğmekten kendini alıkoydu ki ona ne yaptığını hissedebilsin. Parmakları izlendi

omuzlarının üzerinden ve göğsünden aşağı, gömleğinin üst düğmesini çözdü, sonra onu öptü.

maruz kalan et. Dudaklarını boynunda ve çenesinin üzerinde bir yol çizdi, sonunda onların

ağızlar buluştu. Brent onu aç bir şekilde öptü, onun tadı için açlıktan ölüyordu, içindeki mağara adamı dövüyordu.

Dans pistinin ortasında onun kendisine ait olduğunu iddia ederken tekrar göğsüne vurdu. O ne zaman

boğazında inledi ve titredi, isteksizce geri çekildi.

Sana hâlâ kızgıyım, dedi Hayden, başını göğsüne bastırarak.

"Herkes bana her zaman kızgın. Bu sadece çekiciliğimin bir parçası." Kendi kararsızlığını serbest bıraktı

Hayden gülerken nefes aldı. Kendini bu kadar acı içinde hissederken nasıl şaka yapabiliyordu ki?

dizler her an pes edebilirdi, Brent'in hiçbir fikri yoktu. Gülmeye *ihtiyacı vardı* , bu yüzden. BT

ona vermek için bir düzine çeşit işkenceye maruz kaldığı hızla belli oluyordu.

neye ihtiyacı vardı. Bu ne zaman başlamıştı? Neden bitmesini istemiyordu?

"Yani gerçekten fikrini değiştirmedin, öyle mi? Sen hala...?"

Brent çenesini yukarı kaldırdı. "Haydi, bana bak. Dans ediyorum. Bir kız için dans edeceğimi düşünüyorsun

onu deli gibi istemediğim sürece?" Baş parmağını onun alt dudağında gezdirirken inledi.

dil onu yalamak için dışarı fırladı. "Sanırım hala anlamadın, ha? Bu hafta yalnız, izin verdim

beni kelepçellersin, bir takım elbise giydirirsin ve beni Mavi Top Sendromu'na sokarsın."

Dudakları yukarı kıvrıldı. "Bu gerçek bir tıbbi teşhis mi?"

"Evet. Şimdi oldu," diye homurdandı. "Ona da benim adımları veriyorlar. "Bir kasa Brents var."

İnsanlar gelecek yüzyıllar boyunca bunu söyleyecekler."

Hayden'ın gözleri kısıldı. "Bir dakika, ' beni kelepçelemene *izin* veriyorum' mu dedin?"

Ona göz kırptı. İnanamayarak tükürdüğünde, onu bir öpücükle kesti. İçine sarktı

neredeyse anında, aslında onu bir adım geriye atmayı başardı. Onu etrafta yakaladı

koluyla beline. "Hey, ne kadar içtin?"

...

Hayden dudağını ısırды ve sahte bir masumiyetle Brent'e baktı. Çok asil görünüyordu ve

koruyucu bir tavırla orada durmuş, cevabını beklemiş, endişeli bir kaşlarını çatmış alnını bozmuştu. BT

onun vücuduna tırmanmak ve o çatlayana kadar kulağına çok kötü şeyler fısıldamak istemesine neden oldu. O

Beyninde vızıldayan birkaç içki olabilir ama Brent'in çıplak olmasını istemek, onun aşırı emişi. Bara adımını bile atmadan önce bunu istemişti, o yüzden Bütün bu onurlu polis hareketinden kurtulmasına izin vermek için. Uzun bir atışla değil. Gevşemiş çekingenliklerinin *ufacık* bir ürünü, ani kararlılığıydı.

Brent'le sıcak, çarşafları yırtan bir geceye daha ihtiyacı vardı. Kendini bir yere göndermeyi kabul ederse

bir kupa karısı olarak hayatı boyunca, onun tutku markasını bir kez daha yaşamak istedi. yani o

hafıza bankasının derinliklerine yerleştirebilir ve gerektiğinde çağırabilir. Beyninin bir parçası

uçurumun kenarında duran ayıklık onu bunun kötü bir karar olduğu konusunda uyardı, ama o kararını verdi.

dışarı. Ona çok ihtiyacı vardı, vücudu ağrıyordu. Göğüsleri, elleri, onun arasındaki et tüm uyluklar onunla temas için yalvardı. Kendisi bilmese bile neye ihtiyacı olduğunu bilirdi. o zaman bil. Sadece Brent'in ona vereceğini biliyordum.

"Üç kadeh içtim."

Homurdandı. "Daha çok beş gibi."

Tekrar denedi. "Dörde ne dersin?"

"Burada pazarlık yapmıyoruz, kadın."

Meydan okumadan heyecanlanan Hayden, ellerini gömleğinin önünden yukarı kaydırды. ellerinin altında kaslar gerildi. *Bütün bu güç . Bana ait. Sadece bu gece için.*

Omuzlarını kaldıraç olarak kullanarak, kulağına fısıldamak için eğildi. "Brent, al beni özel bir yerde. Bacaklarımı tüm o kasın etrafına sarabileceğim bir yer. Yapabileceğin bir yerde

ufacık, minicik külotumu çıkar ve beni sertçe becer."

" *İsa Mesih* ," diye inledi. Sanki kendi başlarına hareket ediyormuş gibi, elleri onun kıkına düştü ve

onu kendisine doğru çekti. Hayden, onun muazzam ereksiyonunun onu araştırdığını hissettiğinde inledi.

elbisesinin ince malzemesi sayesinde. "Şu gibi bir şey söyleyerek aklını kaçırdın mı?

bu bana toplum içinde mi? Şu anda yapabileceğim tek şey seni en yakın masaya eğip sikişmemek.

Herkes izlerken anlamsızsın. Belki sana bu konuda daha dikkatli olmayı öğretirdi.

ağız."

Sıcak, ıslak sıcaklık onu sular altında bırakıyor, bacaklarının arasına yayılıyordu. Neredeyse ona sahipti... sadece bir tane daha

itmek. "Ağzım tam olarak nasıl olduğunu biliyor..."

Daha sözler tam olarak söylenmeden Brent onu dans pistinde sürüklemeye başladı.

giderken çubuğu tarıyordu. Görünüşe göre kimsenin onlara ilgi göstermediğinden memnun,

üzerinde çıkış işareti olan bir kapıdan içeri itti ve onu arkasından karanlık, boş bir koridor. Koridoru aydınlatan tek ışık, her iki uçtaki iki çıkış levhasından geliyordu.

Artık boğuklaşan müzik, nefes nefese nefeslerine karışarak kapıdan içeri girdi.

"Dizlerinin üzerinde."

Güçlü bas ile birleştiğinde, kalbinin düzensiz ritmi kulaklarında yüksek sesle atıyordu.

Vücudundaki her hücre muhtaç bir beklentiyle vızıldıyordu. Tek bir şey olmadan dizlerinin üzerine düştü

tereddüt, bu geceden zevkin her damlasını koparmak için çaresizce. Sadece kendisinin değil, Brent'in

ilave olarak. Kemerini çözüp alçaltmak için çılgınca uğraşırken elleri birbirine dolandı.

pantolonunun fermuarı. Ereksiyonunun görüntüsünü yuttu, ne kadar kötü olduğunun kanıtı

onu istiyordu.

Bir elini duvara dayadı; diğeri başını tuttu ve onu çağırdı

ileri. Son anda, ağzı temas etmeden hemen önce, onu durdurmak için saçını çekti.

Konuştığında sesi boğuk ve karanlık geliyordu. "Uh-uh. Önce gittiğiniz işi bitiriyorsunuz. söylemek. Ağzın tam olarak nasıl olduğunu biliyor - ne?"

Yerdeki pozisyonundan ona bakarken Hayden'ın nefesi hızla girip çıktı. O

onun üzerinde yükseliyordu, gücü onu çok kırılgan hissettiriyordu. Yine de aynı zamanda biliyordu

dizginleri tuttu. Ağzı, vücudu onun zevkini temsil ediyordu ve ikisi de bunu biliyorlardı. Eğer

mümkünse, bu idrak onu daha da ısıttı. İki kez tam tersiymiş gibi davranmayı sağladı

baş döndürücü. Ereksiyonunun tabanını yumruğuyla kavradı. "Ağzım tam olarak nasıl sevdiğini biliyor

BT."

"Devam et," diye emretti. "Çok spesifik olun yoksa sizi bir yolculuk için bir saat bekleteceğim."

Dilini dışarı fırlattı ve ucunu yakalayarak Brent'in inlemesine neden oldu. "Almamı seviyorsun

derin. Elimden geldiğince derin. Ucu sert emdiğimde hoşuna gidiyor."

"Doğru. Şimdi ağzını aç ve say. Ben kazandım." Daha önce yoktu

onun sert emrine itaat etti, kendini onun nemli, aralık dudakları arasında yönlendirdi. O

ağzını sarmak için çabalarken bile onun dilindeki yumuşak dokunuşa inledi

tamamen onun etrafında. Geçen seferkinin aksine, onu kızdırmadı. Kendisiyle alay ederdi

bu süreçte, çünkü boğazından çıkardığı her tat, her inilti bir

doğrudan beynine afrodisyak. Eli ağzıyla zamanında onun çevresini okşadı, daha hızlı ve

Titremeye başladığını hissedene ve soğukkanlılığını yitirdiği için sevinene kadar daha hızlı.

"Dur bebeğim. Şimdi. Tanrım, lütfen dur." İsteğini görmezden gelerek dilini çevirdi.

ucu, sonra yanaklarını oymak için yeterince sert emdi. Uzaktan, yumruğunun bağlantı kurduğunu duydu.

beton duvarla, sonra onu ayağına sürüklüyordu. Onu arkaya doğru itti

serin, sert bir yüzeye ve külotunu aşağı çekmek için elbisesinin altına bir eli uzandı. Hepsi bir yandan da orada gördüğü çaresizlikle coşarak onun kızarmış yüzünü izledi.

Brent onun içine girmek için ne kadar çılgınsa, onu rahatlatmak için ne kadar ihtiyaç duyuyorsa, Hayden

uzuvlarında karıncalanmayı kontrol etmek için artık tanıdık olan arzuyu hissetti. Her şey kontrolden çıkıyordu

hafta, belki tüm hayatı, eğer kendine karşı dürüst olsaydı. Diğer herkes soğukkanlı kendini gördü

Hayden'a sahipti, ama doğrusu, başkalarının emirlerini, yaşadığı havasız dünyayı takip etti. içinde. Kendi kurallarını koyma dürtüsü onu çağırdı. Brent ne isterse yapardı

o. Eğer ona şimdi durmasını söylerse, onu öldürse bile yapacaktı. O istemezken

Bu onurlu yanını kötüye kullanıyorsa, onu test etme konusundaki karşı konulmaz ihtiyacı inkar edemezdi.

"Uyluklarını benim için geniş aç. Bir sonraki hamlem tek şey olana kadar seni becereceğim akli başında tutmak." Bacaklarını sarabilmesi için onu zahmetsizce duvara yasladı.

belinin etrafında. Prezervatifi yuvarlarken, girişinde onu sıcak ve kalın hissetti. Sonra o onu neredeyse uçurumdan aşağı itecek kadar sert bir itişle doldurdu. Keskin çığlıkları yankılandı

boş koridor.

"Hareket etme." Sözleri fısıltı halinde, tamamen kendiliğinden çıktı. "Numara

Ben yapabilirsin diyene kadar hareket ediyorum."

Brent sakinleşti, derinlere gömüldü. Gözleri buluştu ve onun neredeyse yüzünde gördüğü ıstırap

onu pes etmeye zorladı ama sulandırılmamış zevkin dalgasını inkar edemezdi. Bu büyüklüğe sahip olmak,

güçlü adam ona itaat etmek saf bir çöküştü. Tanrım, buna ihtiyacı vardı. O olmadan nasıl yaşayabilirdi?

Bu?

"Haydi." Dişlerini sıktı, sesi titriyordu. "Lütfen hareket etmeme izin ver bebeğim. ben ancak böyle alabilirim

fazla. Ben..." Kadın onu iç kaslarıyla kenetlediğinde titrek bir inilti çıkardı.

"Endişeliyim... benimle bu oyunu daha uzun süre oynarsan... sonunda izin verdiğinde sana zarar verebilirim.

ben... Kahretsin, ölüyorum. Bu son, değil mi?"

Elbisesinin üstünü çekiştirdi, eli beceriksizdi. "Önce beni tadın."

Ağzı bir hırıltı ile göğüslerine indi, çılgınca meme uçlarını yaladı ve emdi.

Hayden'ın başı omuzlarına düştü, saf hedonist mutluluk tüm vücuduna dağıldı.

Onun göğüslerini yiyip bitirirken duvara sabitlenmiş olan nabızı atan ereksiyona saplanmış, sadece hayatının en erotik deneyimi olarak tanımlanabilir. Ve arama ayrıcalığına sahipti çekimler. Bu şehvet sarhoşluğu hissine kıyasla hiçbir şey. Hiçbir şey asla olmaz. Dünyayı sarsan

zirve belirdi, ama bu anı uzatmak istedi.

Saçlarından bir tutam tuttu ve başını göğüslerinden çekti. gözleri vardı

ateşli, ihtiyaçla parlamış. Neredeyse onu salıvermeye gönderiyordu, ama bir şekilde başardı

geri tutmak için.

"Lütfen," diye fısıldadı kabaca. "Lütfen."

Nefes nefese konuştu. "Önce bana ne yapacağını söyle."

Brent yüzünü onun boynuna gömdü ve inledi. Umutsuz sese bayıldı.

Bacaklarının arasında, vücudu her an patlayacakmış gibi sallandı. Ham güç. tasmalı.

Onun tarafından.

"Sıkı amını tekrar tekrar tıkayacağım," diye hırladı. "Ben sikişeceğim

kulakların çınlayana kadar Seni sertçe ısıracağım. Seni işaretle. Seni mahvetmek."

Hayden'ın orgazmı onu sarstı ve onu ters yüz etti. Zar zor nefes aldı

vücudunu ona hareket etmesini söyleyecekti, ama bir şekilde bunu inanılmaz dalgaların arasında başardı.

sıcaklık. "Şimdi Brent. *Şimdi*."

Brent kendini onun üzerine salarken Hayden'ın kafasındaki son tutarlı düşünce de uçup gitti.

Kollarını onun dizlerinin altına bağladı ve uyluklarını yeterli güçle genişçe itti.

onun nefesi. Sonra vurma başladı. Hiçbir şeyi geri tutmadı, ona bir ons olmadan çarptı

Merhamet, itme kuvveti ile onu duvara geri taşıma. Elin tokatlanması

Brent'in hayvansı homurdanmalarıyla birleşince boynuna dolandı. Kendisini aradığını duydu

Adı, sesi kulaklarına yabancı geliyordu. Tırnakları kaslı vücudunun gergin etine battı

omuzları, kalçaları onun inatçı hareketleriyle dalgalandı.

"İstedğin bu mu, düşes? Bir ceza sikişi mi?" Dişleri ile omzuna battı

bir hırıltı. "Her iki şekilde de çalışır. Sen beni cezalandır, ben de seni hemen cezalandıracağım."

Geçen seferki gibi, kaba konuşması onu orgazmın eşiğine getirdi. Ona doğru acele etti,

görmekle zevki yaşamaktan başka bir şey yapamayacak kadar güçsüz. " *Evet* Brent. Beni cezalandır. Göstermek

ben sana ne yaptım"

Gözleri meydan okumayla aydınlandı, onu duvardan çekti. Onu güçlü ellerle desteklemek

poposunu kavradı, sert ereksiyonunu yukarı ve aşağı çalıştırdı, yeni pozisyon bir

klitorisine karşı kaygan sürtünme. Boğazdan bir inilti ile omuzlarını tuttu ve eğildi.

geri, kalçalarını onunkiyle aynı anda pompaladı. Birbirlerini şehvetin sisi içinde izlediler,

Brent'in cinsel yüklü bakışları onu orgazma fırlatıyor. Gözlerini açık tutmak için mücadele etti, bu yüzden

onun kendi kurtuluşunu bulmasını izleyebildi ve mutlak ifadesiyle ödüllendirildi.

teslim olmak. Dişleri alt dudağına battı, ama tatminin kükremesini susturmak için hiçbir şey yapmadı.

bu ondan kaçtı.

Bitirir bitirmez Hayden'ın vücudunu yere indirmesine izin verdi. ondan önce niyetini deşifre edebildi, onu duvara doğru döndürdü. Avuçları soğuğa bastırıldı *tokatla poposuna* sertçe inerken kendini desteklemek için yüzeye çıktı.

bu boş koridorda yankılandı ve ona bir coşku dalgası gönderdi. Sonra çekti sırtını onun göğsüne yasladı ve onu yakın tuttu, nefesi saçlarında hışırdıyordu.

Onu sorgulayacak gücü yoktu. Eğer o anda onu tutmuyorsa, o

yerde kemiksiz bir yığın halinde olacağından şüpheleniyordu. Belki de herhangi bir inceleme *gerektirmemiştir* .

İhtiyaçlarını sorgulamadan kabul etmişti. Kendisinin bu yeni parçasını keşfetmesine izin verdi.

ama bu süreçte onu kötüye kullanmak. Aynısını onun için de yapabilirdi. Ve kahretsin, sevmemiş miydi

BT? Onu kırılma noktasına ittiğini bilerek elinin sokması mı? Evet, o vardı.

Brent'in yüzünü göremediği için arkasını döndü.

eylemleri hakkında kendini rahatlat. Acı çekiyordu. O... onun ıstırapıyla tahrik olmuştu.

Bu konuda nasıl hissedeceğini bilmiyordu. "Ben, şey... seni bu şekilde beklettiğim için üzgünüm."

"Düşes, bana haftanın her günü böyle kötü davranabilirsin," diye mırıldandı, belli ki hala iyileşiyor. Uzun bir süre hiçbir şey söylemeyince, onu incelemek için arkasını döndü.

yüz. Orada ne gördüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. O an *kendini* bile tanımıyordu . "Hey. Bak bana." O itaat etti. "Ben büyük, kötü bir adamım. Alabilirim. Ya Hayden?" Onu uzun uzun öptü ve

sert. "Aynı sayfada buluşalım. Onu alma ayrıcalığına sahip olan tek kişi benim

Yeniden."

On Dördüncü Bölüm

Brent ıssız tahta kaldırımında yürürken sessiz Hayden'a baktı. iyi geçmiş

gün batımı, kalabalık kumarhanelere ve gece kulüplerine inmişti, kumsal unutulana kadar unutulmuştu.

sonraki gün. Kumarhane duvarlarının içinden gelen uzaktan gelen tezahüratlarla birleşen şiddetli dalgalar.

Kumarhanelerin yanıp sönen ışıklarının nabız atması, kişiye özel bir ambiyans yaratıyor.

Atlantik Şehri. Hafif bir esintinin Hayden'ın saçlarını kaldırdığını fark etti ve kendini zihinsel olarak salladı. eğer yapsaydı

esinti ve ambiyans gibi şeyleri fark etmeye başladığında, sandığından daha büyük beladaydı.

Hayden'ın niyetinin açıklanmasından sonra çoğunlukla sessiz kalması yardımcı olmadı.

şu andan itibaren kendine özgü işkenceyi uyguladığı tek kişi. Cehennem, o yapmıştı

bu karar bu gecedan önce, ama bu gerçeği dile getirmeye gerek yok. Onun tepkisi herhangi bir şey olarak hizmet ettiyse

gösterge, tam olarak havada süzülmesine ve şov melodileri söylemesine izin vermezdi. Görünüşe göre öyleydi

işe yarayabileceklerine ikna etmek için biraz alacaklar. Evet, düşman olarak başladılar.

Evet, tamamen farklı iki dünyadan geldiler. Ve, oh evet, onlar kadar farklıydılar

iki kişi alabilir. Birbirlerini özel olarak görmek, her ikisi için de açık fikirli olmak anlamına gelir.

parçalar. Bir sürü uzlaşma. Bir ton tartışma. Ama kutsal cehennem, eğer bu geceki gibi biterse,

ona atabileceği her şeyle ilgilenirdi.

Şimdi bile, onun vücudunu bir bağımlılık gibi arzuluyordu. Neredeyse hemen başlamıştı,

uyluklarının arasına geri dönmek için amansız bir ağrı. Bakalım bir dahaki sefere onu ne kadar zorlayacak. o

horozunu sıkıştırmış olduğu kadar kendi bilincinin dışına hiç bu kadar uzağa sürülmedi

onun içinde sıkıca. Kendisini hiçbir zaman gecikmiş hazzardan hoşlanan biri olarak görmemişti.

Şimdi ? *Gecikmiş haz, bir parti. Masanız hazır.* Tanrım, bir şey gibi gelirdi

hızlı yük treni. O kadar inanılmaz hissetmişti ki neredeyse acıyordu. Ne oldu?

sonra, şaplak... şey, bunun için gerçekten bir açıklaması yoktu, bunun dışında kendisini inanılmaz hissettirdiği için onu cezalandırmak istedi. Mantık bunun neresindeydi?

Mantık onlar için geçerli değildi, diye düşündü. Aniden iki zıt mıknatıs oldular kutupları değiştirdi ve şimdi diğerine doğru zorlandı. fiziğine gelince bağlantı, aralarındaki farklar önemli değildi. Sadece deneyimi arttırdılar. Eğer durumlarına mantık uyguladı, muhtemelen birbirleri için yanlış oldukları sonucuna varacaktı.

ve saçma seks aylarca süren bir ön sevişmenin ürünüydü. Mücadele bundan ibaretti. Bunu şimdi fark etti. İlk günden beri onu yatağına doğru itiyordu ve İsa'ya şükreliyordu. sonunda işe yaramıştı. Aksi takdirde, sevdiği hayatının en iyi seksini kaçıracaktı. Yani, seksin tadını çıkar ve basit tut, değil mi? Dağınık taahhütler yok... değil mi? Yine de düşünce ilişkilerini fiziksel bir oyalamayla sınırlamak onu her türlü tedirgin etti. o istemedi onları sınırlayın. Onun *kendisine* ait olduğunu söylediğini duymak istiyordu . Onunla savaşmak. onun için yatıştırmak. Sikişmek onun. Başka kimsenin. Hayden, bununla birlikte, onun ilgisini paylaşıyor gibi görünmüyordu.

fikir. İyi ki bir meydan okumayı asla geri çevirmedi. Özellikle bir tür gibi görüldüğünde Yapışkan elbisesi içinde, saçları düşünceli yüzüne dolanmış, dudakları şişmiş, dağınık seks kedisi.

onlara olan muamelesinden, onların horozuna olan akıl almaz muamelesinden.

Brent yavaş bir nefes verdi. Her seferinde bir savaş. *Onu konuştur, gerginliğini azalt çok erken konuşarak yaratılmış, ahmak, ve sonra onu tekrar yatağa atmaktan endişe ediyorsun.*

"Yani... *Plajlar* , ha?" Brent boğazını temizledi. "Bu ne, bir çeşit piliç hareketi mi?" Nın-nin *Beaches'ı* görmüştü . Bette Midler ulusal bir hazineydi. Bunu kendine saklardı

yine de, onun erkekliğini sorgulamaması için.

Saklamadan önce gözlerinde kısa bir mizah parıltısı parladı. "Hayır, bu bir dost polis filmi. Sen

sevecekti. Aksiyon dolu. Kesinlikle şarkı söylemek yok."

Brent onu ciddiye alıyormuş gibi yaparak başını salladı. "Netflix sırama ekleyeceğim." yardım edilemiyor

kendisi, elini tuttu. "Ve eğer gelip benimle izlersen, şarkı söylemeyeceğime söz veriyorum.

'Wind Beneath My Wings' ile birlikte.

Dürtüsel tutuşu üzerindeki anlık duraklaması şaşkın bir kahkahaya dönüştü. Tür

göğsünü sıkıştırıyordu. "Oğlanların bunu duymak için burada olmadıkları için çok şanslısın."

"Sence kim benimle düet yapar?"

Dudaklarını büzdü. "Normalde Daniel derdim ama Matt potansiyel bir karanlık at olabilir."

O ve Hayden gibi. Uzun süre birbirlerini sabitlediklerini düşündüler, ama

yüzeyi bile çizmedikleri ortaya çıktı. Geldiğini hiç görmemişti. "Yani *Plajlar* ...a

klasik bir sinema filmi ama bir evlilik teklifine tanık olurken düşünülmesi gereken tuhaf bir şey."

Yan gözle ona baktı, sonra içini çekti. "Sanırım en son ne zaman yaşadığımı hatırlamaya çalışıyordum.

ağladı."

Brent nefesini tuttu, ağzını açacağından korktu ve kemik kafalı bir yorum yapacaktı.

ortaya çıkar, yüzeyinin altındaki bu nadir bakışı mahveder.

"Daha yeni bademciklerimi aldırıştım ve yataktan kalkamayacak kadar uyuşmuştum.

uzak" dedi. " *Plajlar* geldi. Ticari kesintilerle tamamlayın. çaresizdim

ondan kaçmak için."

Brent güldü. "Kaç yaşındasın?"

"On beş."

Onu durma noktasına çekti. "On yıldır ağlamadın mı?" Rahatsız görünüyordu ve o
Şok sorusunu geri almak istedi. "Beklemek. Soğan doğramaya ne dersiniz? Sayılır."
Ağzı bir gülümsemeyle gevşedi. "O zaman sanırım sadece birkaç hafta oldu. Bette Midler ve
soğan benim Kriptonitimdir. Seninki nedir?"
Bence sen olabilirsin. Yutkundu. "Spor filmleri. Mazlum sonra geri geldiğinde
kazanmak için devre arası. Koçun zorunlu devre arası konuşması sırasında bir arada
tutamıyorum ve sonra
wuss-hood'a hızlı bir düşüş. " Bir anlığına düşündü. "Ayrıca browni. Annemin,
özellikle."
"Brownies."
Bir kez başını salladı. "Bir tane olana kadar beni yargılama."
Ondan sonra, onu tahta korkulukta durdurana kadar bir süre yürüdüler.
arkalarındaki neon tabelaların aydınlattığı okyanusu izleyebiliyordu. Kolları dokundu ve o
onu yakınına çekme dürtüsüne zar zor direndi. Çok çok yakında. "Seninle olmak nasıl bir
şey
anne baba aynı mahallede mi?" yerine sordu.
"Yorucu."
Brent onun ciddileşmesini izledi, sonra sanki bir an için onu yakından inceledi.
neden birdenbire ona karşı dürüst olmaya karar verdiğine karar veremiyordu. karar
veremedi
herhangi biri. Sadece onun devam etmesini istediğini biliyordu.
"Onlar benim ailem, benim için her şeyi yaptılar. Ama... bu karmaşık."
Sessizce onun daha fazlasını söylemesini bekledi. Yapmadığında, onu dürttü. "Benimle
konuş,
Hayden."
Kollarını ovuşturdu, esinti soğumuştur. Brent dürtüsüne teslim oldu ve

onu kollarına alıp çenesini başının üstüne yasladı. Uyum şeklini görmezden gelemezdi bir arada. Ne kadar doğru hissettirdi. "Babam, geçen gece zahmetsizce büyülediğin adam, aslında dayım. Babam ben küçükken öldü ve beni annemle bıraktı. O idi genç, bir çocuk için çok genç ve evlenmeye hiç zahmet etmemişlerdi. Yani amcam bizi aldı içinde." Göğsüne güldü. "Bunu sana neden anlattığım hakkında hiçbir fikrim yok."

"Ben de istemiyorum," dedi, onun ifşası üzerindeki şokunu gizleyerek. "Ama olmana sevindim."

"Peki. Bu benim için yeterince iyi." Kolları yavaşça beline dolandı. Brent kapattı

gözlerini göğsünde kabaran yabancı duygulara karşı. Hayden'ın daha fazlasını söylemek istediğini hissetti.

bu yüzden bir kez daha sessizliği aklına gelen saçmalıklarla doldurma ihtiyacını dizginledi.

kafa. "Bizi içeri almak zorunda değildi. Ona her şey için borçluyum, anlıyor musun? Olsa bile

bazen bu, zor olan şeyleri yapmam gerektiği anlamına gelir."

Brent, onun şifreli ses tonuyla kafası karışmış halde başının tepesine baktı. o vardı

Ona bir şey söylemeye çalıştığına dair ezici bir his vardı ama o bunu çözemiyordu. *yapma*

çok sert itin yoksa kapanacaktır. Yine de aklından geçenleri söylemesi gerekiyordu. "Yapamazsın

ona borçlusun. Bakın anlaşımdan ne çıkardı. Etrafta dolaşan güzel bir kızı

diğer herkes mutlu. Bana sorarsan sana borçlu."

Kollarının arasında hareketsiz kaldı, bir süre sonra ona baktı. "Keşke böyle çalışsaydı. Değil her zaman bu kadar basit."

"Evet öyle." Kadının ses tonunun kesinliği üzerindeki panik heyecanını açıklayamıyordu. *Ben neyim*

eksik? "Senin gibi biri için bu kadar kolay olduğunu söylüyorum. Ve ben paradan bahsetmiyorum. Ben

senin hakkında konuşuyor."

Yüzüne düşünceli bir şekilde baktıktan bir an sonra, bunu söyleyebilmesine rağmen, aydınlandı.

onun adına bir çaba sarf etti. "Yani... iki iş. Sökülmesini ve donatılmasını içeren bir

patlayıcılar. İpotek. Kız kardeşinin üniversite harcı. Kardeşinin ailesine destek olmak. sana diyorum

Kolay hakkında hiçbir şey bilmiyorum Bay Mason."

Ah oğlum, ona böyle demesini seviyordu. Brent sineğinin arkasında kaskatı kesildi. *Boşver. bir*

onunla gerçek anlamlı konuşma. Ayrıca onun bir zevk parıltısını da inkar edemezdi.

çalışkanlığının farkına vardı. Daha önce tanıma ihtiyacı duymamıştı ama içindeki mağara adamı

başka bir görünüm yapmaya karar verdi. *Bu doğru, benim olanla ilgilenirim. ben halledeceğim*

sen de. Bana izin ver. Tanrım, izin ver.

Mağara adamını çıldırdı ve yeniden ona odaklandı. Durumunu onun gibi küçümsedi

her zaman yaptı. "Evet. Kardeşim yakında yurtdışından dönecek... ve Lucy, olmayacak.

sonsuz kadar üniversitede. Tamirci işi geçicidir."

"Buna ışık tutma." Hayden başını salladı. "Yaptığım için üzgünüm."

"Düşesten bir özür mü? Şimdi kim yumuşayacak?"

Dudağını ısırды ve ellerini göğsünde gezdirdi. Ne dediğini hemen unuttu.

"Özrümün yanı sıra sana bir sır vereceğim. Garajda o gün... Sana izin verirdim

beni o masanın üstüne koy. Çok az çaba gerektirebilirdi. Öyle görünüyordun" - tırnakları

meme uçlarının üzerinden kazınmış - "sağlam. Üzerindeki tulumları yırtıp atmak istedim."

"Benimle topluluk önünde bu şekilde konuşman konusunda sana ne demiştim?"

O güldüğünde, uyarı tonunu tam olarak çıkaramadığını biliyordu. "Yani? ne gidiyorsun

bununla ilgili yapmak için mi?"

Boğazında alçak sesle homurdandı. "Eğer bir anlığına bile benim odamda kalmıyormuşsun gibi davranırsan,

Bu gece oda, Atlantic City'de sorun olacak."

"Ooo. Ben belayı severim."

Sözcükler ağzından tamamen çıkmadan önce, Brent onu omzunun üzerinden çekti.

Hayden nefesi kesildi, sonra boş tahta kaldırımında yürürken gülmeden edemedi.

"Bela mı istiyorsun?" Kıçına şaplak attı. "Buldun, düşes."

On Beşinci Bölüm

Hayden ağır göz kapaklarının altından dışarı baktı, kafası hala uykudan bulanıktı. Onu sadece aldı

önceki geceyi ve nerede uyuya kaldığını hatırlamak için saniyeler. Sonuçta, sık sık yapmazdı

etrafına sarılmış iki yüz elli kilo katı, çıplak erkekle uyan. Brent'in

kolu beline sarılmış, onu göğsüne sabitleyerek herhangi bir hareketini engellemişti. O

bacakları ağır olanlarının arasında sıkışıp kalmıştı. Onun yumuşak nefeslerinin onu karıştırdığını hissedebiliyordu.

başının üstünde saç vardı, ama şaşırtıcı bir şekilde horlamadı. Horlayacağını tahmin ederdi boz ayı gibi.

Yüzüne kocaman bir gülümsemenin yayıldığını fark etmesi biraz zaman aldı. yaptığına sevindi

hareket etmek istemediği için onu kas-adam kalesine hapsetti. ayrılmak istemedim

geceyi geçirdikleri yatak, saatlerce sevişmek. Onu getirmişti

o kadar çok orgazm oldu ki, saymaya yardımcı olması için kalıcı olarak kıvrık ayak parmaklarını kullanması gerekecekti. o yaptı

onun için aynı. Kırılma noktasına ulaşana kadar alay etmek, tatmak, işkence etmek. sakladılar

zayıf ve güçlü yönlerden zevk alan, birbirinden hiçbir şey. Farklılıklar ve benzerlikler.

Dün gece onun hafızasında iki nedenden dolayı öne çıkacaktı. Bir, o gece olduğu gibi

o kadar memnundu ki ılık atmaktan sesini kısmen kaybetmişti. İkincisi, o gece olarak Stuart ile asla evlenemeyeceğini anladı. Onunla Brent arasında ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, ama

Bu duygudan vazgeçmenin bir seçenek olmadığını biliyordu. Bu tamamen yeni tarafını keşfetmişti.

kendisi ve onu keşfetmesi gerekiyordu. Ve doğanın tuhaf bir mucizesiyle, sadece Brent ile keşfettiğini hayal edin - bir hafta öncesine kadar her kadından nefret ettiği biriyle.

onun varlığının lifi. Neredeyse hiçbir ortak yanı olmayan biri. Yine de o yatarken vücuduna yaslandı, kendini onun uyanmasını dört gözle beklerken buldu. Onunla konuşmak.

Ve, evet, karnındaki o lezzetli kasılmayı, aralarındaki gıdıklamayı şimdiden hissedebiliyordu.

uyuklar. Ne yapacağını bilirdi. Onu nasıl tatmin edebilirim.

Göğsünde bir suçluluk kıvılcımı parladı. Düşünmesi gereken son şey seksti.

yapamayacağı haberini vermesi gerekecekti.

Stuart'la evlen. Babasının uğruna çalıştığı her şeyin toza dönüşeceğini çünkü o Sevmediği biriyle evli olarak geçen bir hayatı idrak edemiyordu. Sonunda fark ettiğini hayırseverliğinden başlayarak hayatıyla daha fazlasını yapabilecek kapasitedeydi. tabiki annesi

anlamayacaktı. Hayden'a bencil derdi. Belki de haklı olabilir. Ama onu değiştirmede karar. Şimdiye kadar hayattaki tek amacı babasını mutlu etmek, ona karşılığını ödemektir. onu bir çocuk olarak kabul etmek. Artık bunu yapamazdı. Hayatı, mutluluğu sadece çok büyük bir fedakarlık.

Brent'e olan duyguları onun adına mı karar vermişti? Bu düşünce Hayden'ı rahatsız etti. o şüphesiz önemli bir rol oynadı, ancak aralarındaki yeni kurulan bağlantı hala çok tazeydi. Bilinmeyene bir şans vermek için Stuart'ın evlilik teklifini geri çevirmek doğru olmayabilir.

onun en akıllıca hareketi. Yine de, bu kırılgan yeni ilişkiyi keşfetme fikri onu çekti. eğer savaşırsa

delilik yerine aslında bir ilişki olarak adlandırılabilir .

Brent'in eli kalçasının üzerinde gezinirken, kaotik düşünceleri bir ısı dalgasıyla kesintiye uğradı.

kalçaları arasında kaybolmak. Hemen tüm vücudu alarma geçti, derisi karıncalandı, ciğerlerinde nefes kesici. Uyluklarını sabitleyen büyük bacağına çıkardı ve onu yetenekli parmakları, aradaki nemli eti okşadı. Onun poposuna karşı, ereksiyon şişti ve kalçalarını daire içine aldı. Kulağının yanında homurdandığında, titredi.

"Bir daha bana ihtiyacın olduğunda, beni uyandır." Kulak memesini ısırды, çekiştirdi. "Bir dakika harcamazsın

yatağında doyumsuz Anlamak?"

"Evet anladım." Başparmağının pediyle klitorisini ovuşturduğunda nefesi kesildi. Sonrasında

dün gece, teni onun dokunuşuna karşı aşırı derecede hassastı, sanki üzerinde geziniyormuş gibi.

Serbest bırakılmanın eşiğinde, vücudu kaçınılmaz olarak onun dikkati altında parçalanacağını tahmin ediyordu.

Ağzını arayarak başını geriye attı ve uzun, ateşli, sahiplenici bir tavırla ödüllendirildi.

öpücük. Bittiğinde, akılsızca ona karşı kıvrandı.

"Dün gece nerede ayrıldık?" Orta parmağını derine itti, vurduğu noktayı okşadı.

saatler önce çaresizliğini kullanırdı. "Sorumlu olma sırası kimdeydi?"

"S-senin."

"Güzel, çünkü o inatçı kafanda çarkların döndüğünü neredeyse duyabiliyorum." O

başka bir parmak ekledi, sıkıca itti ve inleyene kadar tuttu. "Ben olduğumda en iyi sen dinlersin

o tatlı kedi gömülü. Karnına yat. Yanlış anlaşılmalrı gidermek üzereyim."

Neredeyse şehvetten titreyen Hayden istediğini yaptı. itmek için parmaklarını serbest bıraktı

kalçalarının altındaki yastık, onu kışkırtıcı bir pozisyona sokar, yüzü

şilte, altta havada. "Hangi yanlış anlamalar?"

Saçlarını yumrukladı ve çekiştirdi. "Burada görevli kim?"

Derin bir nefes aldı. "Sen."

"Doğru. Beni acele etme." Vücudunun üzerinden komodine uzandı ve bir

dün gece aldıkları büyük paketten prezervatif. Folyoyu yırttığını ve üzerinde yuvarlandığını duydu.

koruma. "Bitirdiğimde başka sorunuz olmayacak."

Ağzını dizlerinin arkasında hissetti, etini öpüyor ve ısırıyordu. Ağzı hareket etti

daha yükseğe, kalçalarına, kalçalarına. Orada oyalandı, hemen altında ekstra sert ısırdı.

omurgasının tabanı. Vücudunda akan bir beklenti ürpertisi gönderdi, ısı onu diken diken etti.

sinir uçları. Dudakları kızın sırtına doğru ilerlemeye devam ederken, büyük elleri sıkı ve

cezalandırıcı parmaklarla sırtını yoğurdu. Sonunda dudakları boynuna ulaştı ve dudaklarını kaydırıldı.

eller yukarı ve göğüslerine doğru. Aynı zamanda, kendisine karşı çalıştı

Kalçalarını yastığa bastırarak kalçasını yukarı kaldırdı.

"Bacaklarını benim için biraz ara." İsteddiği gibi yaptı. "İyi bir kız. Şimdi güzel kıcını it

hatta daha yüksek. *Daha yüksek.* Bu kadar. Tam orada." Bir hıçkırıkla onu itti. Hayden yankılandı

ses yatağa. "Şimdi bacaklarını düzelt. Beni içeri kilitle."

Brent arabayı çekip ona geri döndüğünde, vücudunda bir his patlamaya başladı.

Açı, konum, pürüzsüz, kaygan itmelerle ilgili bir şey, onu ihtiyaçtan çıldırdı.

Daha hızlı, daha sert gitmesi için ona bağırarak istedi ama dilini tuttu. Onu telafi etmek için

sessizlik, onu iç duvarlarıyla sağlıyor, içine sıkıştırıyordu. O daha zordu

hafif açıklığına sokmak için çalıştı, o kadar vahşi oldu. Ritmi arttı

Hayden, ferforje yatak başlığına tutunmak zorunda kalana kadar yaptığı dalgalanmaların yoğunluğu.

Brent saçlarını yumruğunda topladı ve başını geri çekti. Konuştuğunda, sesi çığ ve şiddetli geliyordu. "Şimdi sana birkaç soru soracağım. *Hepsinin* cevabı _ benim adım Beni takip mi ediyorsun?"

Nefes nefese bir anlaşma sesi çıkardı, ama görünüşe göre cevabından tatmin olmadı. saçlarından bir tutam çekiştirdi. "Evet. *Evet!* "

Onu tamamen doldurdu ve kalçalarını sabit tuttu. "En derine kim giriyor, Hayden?"

"Brent," diye inledi.

İki hızlı hamle. "Yaramaz, kötü kızı onu çalıştırdığında kim çok seksi olur?

bunun için zor mu? Bekletiyor mu?"

Aman Tanrım, bu onu neredeyse uçurumdan aşağı atacaktı. Kasları gerildi, kalçaları titriyordu.

Herhangi bir dakika. "Brent!"

"Dün gece bir saat boyunca amını kim dillendirdi?"

"Brent," diye hıçkırdı. "Brent."

Saçlarını bıraktı ve yüzünü boynuna gömdü, sesi oldukça düştü. "Kim yaptırı sen aitsin?"

Adı dilinin ucuna oturdu. İçgüdüleri ona bağırmasını söylüyordu. O ne zaman

hemen cevap vermedi, onun üzerinde gergin olduğunu hissetti. Sessizliği onu incitiyordu. nefret

acısını, haklılığını seven kalbinin cevabı ona hissettirdi, ihtiyat attı.

rüzgar ve içgüdülerini takip etti. " *Brent.* "

Onun üzerinde, vücudu titredi. Hayden, diye inledi onun boynuna. Sonra onu tuttu

kalçalarını kaldırdı ve bir kez daha hareket etmeye başladı, güçlü dürtüleri onu hızla unutulmaya sürükledi. O

Onu paramparça eden salıverilmeye hazırlanmak için zamanı yoktu, duygular yüzeye çok yakındı.

onları fiziksel zevkinden ayrı tut. Onu boğdular, batırmakla tehdit ettiler,

ama Brent'in varlığı, sabit sesi onu bağlamayı başardı.

Her zaman olduğu gibi, doruğa ulaştığında Hayden, sıra dışı güç ve

onun içindeki güçsüzlük. Vücudunun kölesi olan ecstasy'yi sürmekten başka bir şey yapamazdı.

ihtiyaçlar. *Vücudunun* ihtiyaçları. Gözlerini kapadı ve onun vücudunun sarsılmasını ezberledi,

tutamadığı boğuk sesler. Sanki o da bir şekilde ona sahipmiş gibi ona tutunma şekli

ikisi de beklemediği anda onun çapası olur.

Yatağa onun yanına yattı, alnından terler akıyordu. Tereddüt etmedi ama gitti

doğruca onun kollarına, onun başına bir öpücük kondurduğunda içini çekti.

Bir süre sonra sessizliği o bozdu. "Bu, tüm sorularınızı yanıtladı mı?"

Göğsüne gülümsedi. "Hayır. Hâlâ kahvaltıda ne yiyeceğimizi merak ediyorum." kakhaha

diye gürledi ama onun gerçek cevabını bekledi. Sessiz bir nefes aldı. "Evet.

Yine de bana mümkün olduğunda aynı şekilde hatırlatmak istersen, minnettar olurum."

...

Brent dünün kıyafetlerini gece çantasına tıktı ve ona sabırsızca bir bakış daha attı.

odasını Hayden'in odasına bağlayan kapı. Tanrım, duş almaya gitmişti ve sadece

yarım saat önceydi ve onu şimdiden gözden kaçırdı. Duşunu aceleyle atmıştı, umarak

ödemeden önce kalan saati birlikte geçirebilmeleri için aynısını yapardı, ama

kapısını kilitli bulmak için duştan çıktı. Artık oyununu biliyordu ve sadece heyecanlandı

o. Gösteriyi yönetme sırası ondaydı. Onu hayal kırıklığına uğratmak, bekletmek istiyordu.

Belki

ona gelmeden önce on dakikaları olana kadar bekleyecekti, bu yüzden onu almak zorunda kalacaktı.

hızlı bir şekilde. Çılgınca.

Kapıyı çalma fikrini düşünerek kapıya sertçe baktı. Ona kirli bir şey söylemek

engeli aşarak ona onu açmaktan başka seçenek bırakmadı. Ondan yumuşak ve kokulu olurdu

duş. Kokusu hala odada oyalandı, ama ona yakından ihtiyacı vardı. onun adı yoktu

onun kokusu için. Pahalı, iştah açıcı, hafif, baştan çıkarıcı.

Bok. Neden biraz otel kırtasiye malzemesi alıp hızlı bir haiku yazmıyorsun Romeo ? Öde

Hayden'in cesedi. Onun vücuduyla ilgili ateşli düşünceleri sekiz oteli kolayca kaldırabilirken

Not defterlerinde, Hayden'daki şehvetli flörtü tamamen ikiye katlayabilirdi. buruşuk Hayden

Şakacı. Gizli acıyı yanında taşıyan, onu o kadar sıkı kilitleyen kız Hayden, nadiren

herkesin bir göz atmasına izin verdi. Dün gece iskelede ona kısa bir bakış atmıştı ve şimdi

daha fazlasını istiyordu. Onun her parçasını öğrenmek için. Onu neyin harekete geçirdiği hakkında daha fazla bilgi edinir.

Dahası, Brent ona normalde babasının altında sakladığı parçalarını göstermek istedi.

gürültülü, aşındırıcı kişilik. Dünyaya gösterdiği, ancak onu mutlaka özetlemediği. O

daha fazlasını görmesini istedi. Ona daha fazlasını *göstermek* istedim .

Onu rahatlatacak şekilde, ona bu şansı vermeyi kendi dolambaçlı yolu ile kabul etmişti. Tamam, onun

Onun anlaşmasını sağlama yöntemleri tam olarak adil değildi, ama ne zaman adilce savaşmışlardı?

O ve Hayden işleri kendi olağandışı yollarıyla yaptılar ve bunu hiçbir şeye değişmedi. Onlar

bu ilişkinin nereye gideceğini bulma yolunda tümsekler var, ama kahretsiz

tartışmayı beklemiyordu. Ve cehennem... barışmak mı? Bunu düşünmek bile zora girdi.

Yatağın yanında, cep telefonu çaldı. Kız kardeşi Lucy'nin resmi ekranda belirdi.

ve aynı anda sertleşmenin dehşetiyle titredi. Kaldırmak için başını salladı

Aklından öfkeli ama bir o kadar da açık olan Hayden düşünceleriyle telefona cevap verdi.

"Luce. Sorun nedir? Yine kefalet parasına ihtiyacın var mı?"

"Eğlenceli. Eylemini yolda yapmalısın." Onun alaycı tavrına gülümsemeden edemedi

tepki. Kız kardeşi bir kız öğrenci yurdu kızı gibi görünüyordu ve davranıyordu, ama tekerlekli bir cehennemdi. Henüz

çilekli buklelerinin altında, tıpkı annelerinkiler gibi, dolaptan bir beyinli pusuya yatmıştı. onun zekası

onu iki kat daha fazla saat çalışmaya motive etti. Yağlı bir garajda fazladan birkaç saat neydi?

küçük kız kardeşi üniversite eğitimini alıp bir gün dünyayı ne zaman değiştirebilir? Eğer o

önce paraşütle atlarken ya da mopedinde hız yaparken kendini öldürmedi. "Ayrıca, o bir zamanlar bir

yanlış anlama. Kampüste şenlik ateşine izin verilmediğini bilmiyordum. Açıkça olmalı işaretli işaretler."

"Ne demek bu? 'Sağduyunuzu kullanın'?"

Burnunu çekti. "Pekala, bunu yanına bırakmana izin vereceğim. seninle çok mutluyum

Bugün havasız ses tonuna sorun çıkarmak için."

Bağlantı kapısına dönüp baktı. Hayden'ı bu kadar uzun süren neydi? "Mutlu

Benimle?"

"Tabii ki! Nasıl oldu da bana okul bursu için başvurduğunu söylemedin? olurdu

evrakların doldurulmasına yardımcı oldu. Bir tanesi için bile uygun olduğumu kim bilebilirdi?"

Brent midesine bir önsezinin yerleştiğini hissetti. Altıncı hissi yüksek vitesine geçti.

Bu bir şekilde kötü bir haberdi. Sadece biliyordu. "Tamam, en baştan başlayalım. ne hibe

hakkında mı konuşuyorsun? Sana okul ücretinin ödendiğini kim söyledi?"

"Bursar beni aradı. Öğrenim ücretimin geri kalanı için fon aldılar..."

uzaklaştı ve arka planda bazı kağıtların hışırtısını duydu. "Winstead Vakfı."

Yumruğundaki plastik gıcirtıyı duyana kadar eli telefonu sıkılaştırdı. Konuştuğunda, kelimeler boğazından boğuluyormuş gibi hissediyordu. "Başka bir şey söylediler mi?"

"Hayır. Sadece vakfın başkanı tarafından şahsen seçilmiş olduğumu. Bazı zengin biri

Adı Hayden Winstead. Bunun bir erkek mi yoksa bir kadın mı olduğundan bile emin değilim. Sen ne

düşünmek?"

"Kadın," diye sıktığı dişlerinin arasından cevap verdi. "O bir kadın."

Uzun bir ara. "Peki. Bundan oldukça emin görünüyorsun."

"Ah, öyleyim. Gitmeliyim, Luce." Onun endişeli cevabı üzerine kapattı. Uzun anlar için, orada oturup boşluğa bakarak öfkesini kontrol altına almaya çalıştı. Sonra yapmadığını anladı

kontrol altına almak ister. Hayatında hiç böyle hissettiğini hatırlamıyordu. o yapmadı göğsünde kaynayan yabancı duyguya bir adı var. Sadece bir çırpıda düştüğünü biliyordum, Hayden başarmak için çok uğraştığı her şeyi elinden almayı başarmıştı. Her gün, kalktı ve sevdiklerini geçindirmek için kışını yırttı. Kendini böyle tanımladı. o nasıl aynada kendine baktı. Yapmayan biri olsaydı ne anlamı vardı ki

Az önce bir telefon görüşmesi yapıp paranın ayrıcalığını elinden mi aldın?

Sanki sıraya girmiş gibi, ara kapı açıldı ve Hayden çok güzel görünerek içeri girdi.

nefes almayı zorlaştırıyordu. Sanki onun dünyasını alt üst etmemiş gibi gülümsedi

Kız kardeşinin eğitim masraflarını karşılamak için American Express numarasını vererek. Sanki o yapmamıştı

sahip olduğu tek şeyi elinden aldı. Onun gururu.

"Öykü aradı. Geri dönmeden önce bir yere bakıp brunch yapmak istiyorlar.

Kulağa hoş gelmek? Daniel, ne anlama gelirse gelsin hazır olduğunda geleceğini söyledi." Onun kolay kayması

yönünde sendeledi. "Sorun nedir?"

"Ne zaman yaptın?" dedi sessizce, sesi kendi kulaklarında yankılandı. "Hiç düşündün mü önce bana danış?"

"Ne yap?" O, başını salladı. "Takip etmiyorum."

Yanından geçerken alayla yataktan kalktı. "Kız kardeşim az önce beni aradı. planın olsaydı aptalı oynamak için hibeyi anonim yapmalıydın."

Bir anlığına ona baktı. "Svahili dilinde de konuşuyor olabilirsiniz. Anladığım kadarıyla üzgünsün,

ama sizi temin ederim ki aptalı oynamıyorum."

"Tamam Hayden. Rol yapmaya devam edin, belki aptal tamirci sonunda onu satın alır." O cüzdanını ve anahtarlarını kot pantolonunun ön cebine soktu. "Kız kardeşim aradı. bu

Winstead Vakfı, üniversite eğitim ücretini ödedi. Bayan Hayden Winstead tarafından bizzat seçildi

kendini."

Yüzü tamamen renkten arınmıştı. Konuşmak için ağzını açtı ama sadece birkaçı

karışık sözler çıktı. "Bilmiyorum...ama bu hiç...anlamalı değil."

Damarlarında akan haklı öfkeyle bile, onu sıkıntı içinde görmek bir

mideye sert bir tekme. Onu kollarına alıp affetme ihtiyacını reddetti, sadece

böylece tekrar gülümseyecekti. Ama öyle demek istemedi. Bu yüzden yerinde durdu.

"Sanırım şaşırمامalıyım. Birlikte geçirdiğimiz son gecedan sonra bana ödeme yapmaya çalıştın." Onun

açıklama onun bir adım geriye düşmesine neden oldu. Ani pişmanlık acısını görmezden geldi

onun kelime seçimi. Kuskünlüğüne ek olarak pişmanlığa yer yoktu. "Kabul etmedim

paranı geçen sefer. Bu sefer kabul etmeyeceğim. Ya da *hiç* . Lanet olası paran sende kal, Hayden.

Hepimiz Winstead servetinden bir parça umarak oturmuyoruz."

"Tabii ki değil. Saçma. Hiç böyle görmemiştim-"

"Tanrı. Ayrıcalıklı balonunuzun dışını bile görebiliyor musunuz? Hayatın planlı olduğu için ve en küçük ayrıntısına kadar kontrol edilmesi, diğer herkesi kontrol edebileceğiniz anlamına gelmez.

para da. Yaptığın şey tamamen bencilceydi."

Brent onun sözlerini özümsemesini izledi. Ve gözlerinin önünde değişti. İçinde

Saniyeler içinde, geceyi birlikte geçirdiği sıradan, oyuncu kızıdan havalı hale geldi.

aylarca amansızca savaştığı fildişi kuleli prenses. Sıcak, ikolata-kahverengi

gözleri kapandı. Duruşu sertleşti. Brent tavana bağırmak istedi.

Dün gece karanlıkta ne bulduklarını bilerek ondan kaçmasını izledi.

sadece silinmişti. İronik olarak, bomba benzeri durumu etkisiz hale getirmek yerine buna izin vermişti.

yüzüne patlamak.

Hayden mizah olmadan güldü ve bu onun içini parladı. "Bir tane dşndğme inanamıyorum

İkincisi, lanet olası parayı geçebilirsin. Asla bitmeyecek, değil mi? olduğumu düşünüyorsun

şımarık velet ve ne söylersem ya da ne yaparsam yapayım bunu hiçbir şey değiştirmeyecek. Her kavga ettiğimizde, ben

gerçek dünya ve dürüst çalışma hakkında ne kadar az şey bildiğimi hatırlayacağım. yapacaksın

her seferinde yap. Öyleyse tahmin et? Zaten bundan bıktım." Kapıya doğru bir adım attı.

"Beni sayma."

Brent onu takip etti. "Arkamdan iş çevirdin. Dakikalar içinde bir şey başardı

yıllarımı almalıydı. Bunun beni neden rahatsız ettiğini gerçekten anlayamıyor musun?"

"Seni rahatsız ettiğini anlıyorum, Brent. anlıyorum," diye geri döndü. "Ama bana bir

, zengin kızı çarmıha germek gibi diz üstü tepkinize gittiniz . "

Omuz silkti. "İtalyan deri pompa uyuyorsa..."

Kahretsin . Bu sonunda onu çok ileri itti. Bir an için masanın altına saklanmayı düşündü.

Kaçınılmaz patlamadan kaçının, sadece o sığmazdı. Göğüsleri öfkeyle inip kalktı, yumrukları

yanlarına kıvrıldı. Tanrım, çalıştığında muhteşem görünüyordu. "Devam et ve

parayı geri ver, seni geri zekalı pislik. Onu Times Meydanı'na bir heykel dikmek için kullanacağım. A

yüz metrelik, bronz orta parmak Queens'i gösteriyor."

Brent yardım edemedi. Onu daha ileriye itti. Öfkesi sağduyusuna ağır basmıştı. Ve

libido ikisini de ezdi. Kızgın Hayden kaba, kirli sekse eşitti ve ihtiyacı vardı

serbest bırakmak. Dikkat dağıtma. Kendini onun içinde kaybetme fikri onu kontrolden çıkardı. "Eğer sen

orta parmağımdan ne kadar hoşlandığına dair bir hatırlatmaya ihtiyacım var, sadece sor. gitmek zorunda değilsin

onuruna anıtlar inşa etmek."

Yavaşça başını salladı. "Bütün bunlar büyük bir hataydı."

hayır . Hayır, istediği tepki bu değildi. Onu yatağa atmasını ve sürmesini istedi.

onun öfkesinden. Ama o şimdiden odasına geri adım atıyordu, adımları kesik ve amaçlıydı.

"Nereye gidiyorsun? Bu bitmedi."

"Başlamadan bitmişti." Brent ona yetişti, ama o geri çekilince

kolunu tuttu. Reddedilmesi onu yıldırmadı. *Onu* caydırmaz. Onu güçlendirmek

bel hizasında şifoniyer, kalçaları arasında hareket etti ve onu sertçe öpmeye gitti. onun ağzı olarak

aşağı indi, onun sulandırılmamış panik bakışı aklını karıştırdı ve o durakladı. Kelimeler ağzından kaçtı

telaş içerisinde. "Evet, okul ücretini ödedim. Benim için hiçbir şey değildi. *Hiçbir şey* . o parayı saç harcarım

ürün sadece bu ay." Gözlerini kaçırdı. "Bırak beni. Bir muhafaza istediğime karar verdiğimde

Dostum, aklımdaki bu değildi.”

Hayden, Brent'in şokunu gece çantasını kapmak ve darttan dışarı fırlamak için bir fırsat olarak kullandı.

oda.

Onaltıncı Bölüm

Hayden, sonunda eve geldiğine şükrederek, ancak bir türlü toparlayamadan Riverside Drive'dan aşağı ağır ağır yürüdü.

tempo. Uzuvarları ağrıyordu, beyni kızarmıştı. Story'ye kısa bir mesaj gönderdikten sonra,

Borgata'dan Atlantic City Otobüs Terminali'ne bir taksi ve tek başına Manhattan'a geri döndü.

Olanların ışığında Brent'le arabaya binmek çok ürkütücü görünüyordu. onu tanıyordu arkadaş muhtemelen endişeli ve meraklı kötü bir kombinasyonda, ama yapacakları kaçınılmaz konuşma hakkında düşünmek için enerji vardı.

İki saat olmasaydı, iki saatlik yolculuk düşünmek için iyi bir fırsat olabilirdi.

genç kızlar onun önünde cep telefonu yükseltmelerini tartışıyorlar. Ya da arkasındaki her şeyi okuyan bir adam

yol işaretini yüksek sesle çıkardılar, sonra Fransızcaya çevirdiler. Ancak o başarmıştı tek bir sağlam sonuca varmak. Annesi sandığından daha zekiydi.

Belli ki Hayden'ın fark ettiğinden daha fazla dikkat ediyordu. o bile verdi

son telefon görüşmelerinde annesine gümüş tepside cephane *Aslında, o çalışıyor*

Kardeşinin ailesine destek olduğu için iki işte çalışıyor. Üstelik üniversitedeki ablası. Hangisi bir tür...peki, oldukça şaşırtıcı.

Onun ve Brent'in ilişkisinin sarsılmasını sağlamanın onun gibi bir adama isabet etmekten daha iyi bir yolu var mı?

nerede acıyor? Emeklerini küçümsüyor. gururunu kırmak. Annesinin hilesi işe yaradı

cazibe. Brent artık ondan nefret ediyordu. Her şeyden sonra, ona açıldıktan sonra, kendini ifşa etti.

kolları, hala onun küstah olduğunu düşündü, kız kardeşinin kolejini ödeyecek kadar düşüncesizdi.

öğrenim. Bir an bile böyle bir hamle yapabileceğini düşünmesi onu ürküttü.

İnkâr etmemişti. Geri dönüp yüzleşmeyi tekrar yaşayabilseydi, yine de yapmazdı.

Ne önemi vardı? Ona dair algısı asla değişmeyecek ve onu ikna etmeye çalışmak aksi halde yorucu ve anlamsız olurdu. Ve acıttı. Yargısı *acıttı* .

Bununla birlikte, onun yaşam tarzından nefret etmesi, ona olan ilgisini caydırmak için hiçbir şey yapmamış gibi görünüyordu.

Onu neredeyse son bir kez otel odasındaki şifonyere götürüyordu. Sorgusuz sualsiz öpüşseydi

eğer dudaklarının onunkilere ulaşmasına izin verseydi, ona izin verirdi. Başka seçeneği olmazdı

ona sarılın ve zevki kabul edin. Bir ayrılık atışı yapmaktan başka seçeneği yoktu.

ona kaçması için yeterli zaman verecekti çünkü ona olan çekiciliği de azalmamıştı. Değil hatta biraz. Otobüs aralarına ne kadar fazla mesafe koyduysa, yavaş yavaş fark etmişti.

cazibe, şaşırtıcı cinsel bağlantılarının çok ötesine geçti. Bulduklarından o kadar emindi ki bazı ortak zemin. O kadar olumlu ki, farklılıklarını aşıyorlar. Sonra fırlattı

hemen yüzüne döndü.

Her şeye rağmen, her şeye rağmen onu şimdiden özlemişti. Yine de, belki annesi yapmıştı Lucy Mason'ın eğitim ücretini gizlice ödeyip ona sabitleyerek ona bir iyilik yaptı. Eğer biri onları bir düşman durumuna geri getirmek için gereken tek şey yanlış anlamaydı, zaten mahkum.

Hayden, caddenin karşısına anne babasının kumtaşına baktı ve aniden ayağa kalktı.

babasını dışarıda dikilmiş, yapıya bakarken gördü. Trafiğin geçmesini bekledi

sonra gece çantasının yanında ağırlaşarak karşıdan karşıya geçti.

"Baba? Kilitlendin mi yoksa başka bir şey mi?"

Ona döndü, hala düşüncelere dalmış görünüyordu. Normalde keskin ve espri dolu gözleri, yorgunlardı. Biraz sersemlemiş. "Aman canım. Hayır, kilitli değilim." Gevşek bir şekilde işaret etti

eve doğru. "Sahip olduklarımızı takdir etmek için asla gerçekten zaman ayırmıyorum. şeyler, sen

bilmek. Onları hafife alıyoruz ta ki..." Sustu.

Yüzünü yakından inceledi, içinde yükselen suçluluk duygusu. Babasının şirketi, ailesinin geçimi tehlikedeydi ve acıyan yüreğinden başka bir şey düşünemiyordu. Belki de Brent haklıydı ve aşırı düşkün bir veletten başka bir şey değildi. "Baba... ben..."

Onun sözünü kesti. "Annenin sana mali sorunlarımızdan bahsettiğini biliyorum. ben de biliyorum ne

yapmanı istedi. Bu konuda epey tartıştık, korkarım." Aniden odaklandı, onun

bakışlar onu buldu. "Sevmediğin biriyle evlenmeni istemiyorum. Bunu senden asla istemezdim.

Hiçbir zaman."

Hayden ağır ağır yutkundu, ona zaten Stuart ile evlenmeye karar verdiğini söyleyemedi.

Bencil seçimine vereceği tepkiden korkuyor. "Bunu biliyorum. sormayacağını biliyorum. Anne,

ancak..." İsteddiği kahkahayı aldı. "O kadar da misafirperver değil."

"Bu doğru." Yerini değiştirip ellerini ceplerine soktu. "Bak annende yok

bana çok güven. Tanrı biliyor ki ben bu işe uygun değilim. Ama elimden gelen her şeyi yapıyorum

bunu böyle... aşırı önlemler almadan çözün."

Gözleriyle ona seslendi. "Baba, senden belirlediğin parayı kullanmanı istiyorum.

benim adıma bir kenara."

Zaten başını sallıyordu. "Hiçbir zaman. Bak tatlım. Üzerinde çalışıyorum. Peki?"

Belirsizliğini gizleyerek kolunu sıktı. "Sen olduğunu biliyorum. Her şey işe yarayacak

iyi, öyle ya da böyle." Desteğini kabul etmek için sıcak bir şekilde gülümsedi, ama bir şey omzunun hemen ötesinde dikkatini çekti. Geçici olarak, bir el sallamak için elini kaldırdı. takım elbiseli adam yaklaşıyor. Hayden ona döndü. "Kim bu?"

Babası boğazını temizledi. "Bir Emlakçı. Sadece evi değerlendirmek için burada. Önemli değil."

Uzaklara baktı. Krediyi zamanında karşılayacak başka birini bulamazsak diye.

"Stuart'ın bunu ödeme ihtimali sıfır mı?" Boğazındaki düğümü yuttu. "olmadan bile onunla evlenmem mi?"

Yaklaşan adam tarafından dikkati dağılan babası, "Zaten ödedi," diye mırıldandı. o görünüyordu

sonra onun kaymasını fark etti ve onu örtmek için çabaladı. "Yani ödedi, sonra geri aldı. BT o incelerden sadece biriydi—"

"Ne zaman?" Bulmacanın tamamı oluşmaya başlarken kulaklarında bir uğultu hissetti. "O ne zaman parayı geri al?"

Babasının yorgun bakışları kaldırıma kaydı. "Çarşamba sabahı."

Akşam yemeğinden sonraki sabah. Ertesi sabah, onun yüzünde başka bir adamla hava atmıştı.

"Neden?" Hayden, cevabı son derece açık olmasına rağmen soruyu fısıldadı.

Stuart babasını kefaletle serbest bırakmıştı ama o Brent'i Stuart'ın evine getirerek hepsini mahvetmişti.

yanlış yönlendirilmiş bir isyan eyleminde ev.

"Annen... Stuart'a evliliğe uygun olduğunu ima etmiş olabilir, bu yüzden

krediyi bir inanç göstergesi olarak ödedi." Bir elini kaldırdı ve gevşek bir şekilde yanına düşmesine izin verdi. "Üzgünüm,

Hayden. bilmiyordum." Derin bir nefes alarak omzunu kavradı. "Dinle, sadece güvenmeye çalış

ben burada. Kırdıklarımı düzeltmeye çalışıyorum."

Hayden kaldırımında donmuş bir şekilde durmuş, babasının elleriyle evin içinde gözden kaybolmasını izliyordu.

Bluetooth takan gülümseyen adam, omuzları her zamankinden daha kamburdu. ağırlığı sanki

dünya onun omuzlarına yaslandı. Stuart krediyi ödediğinde bu yükü hafifletmişti, ama hareketleri onu geri itmişti. O anda, yaşadığı acı gerçeği gördü.

alışılmışın dışında bir ailenin durumu. Daha önce, aklında sadece çok uzak bir olasılıktı, ama

az önce tanık olmuştu, son düşündüğünden çok daha yakındı. Sevgili babası, her şey için iyi niyeti kaçınılmaz olanı durduramazdı. Onları içeri alan adam, verilen

isteyebilecekleri her şey on yıllardır bildiği evini kaybedecekti. Ev

içinde büyümüştü. Birdenbire annesinin müdahalesi o kadar gereksiz görünmedi. Satış ev buzdağının sadece görünen kısmı olurdu. Peki ya içindeki her şey? Hayatları

büyük ölçüde değiştirin. Ve bunu önleyebilirdi.

Hayır, *engelleyecekti*.

Bu onun şansıydı. Sonunda babasına her şeyi ödemek için. Değerini kanıtlamak için. Brent vardı

ona bencil dedi. Belki de haklıydı. Ailesinin acı çekmesine izin vermek bencillik olmaz mıydı?

durdurmanın imkanı var mıydı? Bu hayatı asla hak etmemişti. Ona verilmişti. yanında dursaydı

ve babasının onunla nezaketle paylaştığı malvarlıklarının elinden alınmasını izledi, o asla kendini affet.

Beş dakika sonra, kasaba evinin ön kapısından içeri girdi. Hikaye öne çıktı

cep telefonuyla fuayeye girdi, her santiminden öfke yayılıyordu.

"O burada. Evet, o iyi, ama uzun sürmez." Öykü telefonu kapattı. "Benimle dalga mı geçiyorsun,

kanka? Bana 'Yılın bu zamanında Greyhound otobüslerinin çok güzel olduğunu duydum' diye mesaj atıp sonra ortadan mı kayboluyorsun?

Ne zamandan beri otobüse biniyorsun? Aman Tanrım... amneziniz var, değil mi?" o süründü

ileri. "Hayden, benim, Öykü."

"Telefonda kim vardı?"

"Brent." Söz konusu cihaz tekrar çaldığında, yok saya bastı ve kotunun içine soktu.

şort cebi. "Ve biz Bay Mason konusuna gelmişken... ..konuşmak istediğiniz herhangi bir şey hakkında?"

"Evet. Yarınki düğünümde tanık olmak ister misin?"

"Kahretsin, Brent hızlı çalışıyor." Hayden şakasına tepki vermeyince Story rahatsız bir şekilde güldü.

"Neden birkaç ay beklemiyorsun ve çifte düğün yapabiliriz? eşleştirme alabiliriz saç modelleri."

Hayden gözyaşlarına boğuldu.

"Tamam tamam. Işıklı taçlar da takacağız." Story kollarını Hayden'a doladı ve onu oturma odasına. "Haydi aşkım. Bu konuşmanın geciktiğini hissediyorum."

"Likör." Derin bir nefes aldı. "İçkiye ihtiyacım var."

"Bu verilen bir şey."

...

Brent, Quincy'nin evinin hemen içinde durmuş, öğle yemeğini bekliyordu. Matt duvara yaslandı

solundaki duvar, Coca-Colas'ı emzirirken *ikisi de bir kez olsun sustu*. biraz almak ümidiyle

Matt'ten onunla orada buluşmasını istemişti ama şimdi söyleyecek bir şeyi yoktu. acıttı

konuşmak. Her şaka kulağına ucuz ve boş geliyordu. Her kelime onu hatırlattı

hafta sonu muhteşem bir bok gösterisine dönmüştü. Yüzleşmeyi ne kadar kötü idare etmişti

Hayden ile aralarındaki kırılğan bağı kocaman, aptal ağızıyla kopardı. onu itmek
nakavt yumruğuyla ona vurmak zorunda kalana kadar. *Tutulmuş bir adam*. Bok. Bir gün
sonra hala

soktu.

Sonra gitmiş ve ortadan kaybolmuş, endişeyle onu aklından çıkarmış ve eve çarpmıştı.

bu süreçte ona ne kadar çok aşık olduğunu. Lucy'ninkinden sonra sakinleşmek için zamanı
olsaydı

telefon görüşmesi, sadece on dakika bile olsa, iletişim kurmak için yeterince mantıklı
olabilirdi.

olgun bir insan gibi, eylemlerinin onu neden rahatsız ettiğini. Belki şu an o olmazdı

fiziksel ve zihinsel pisliğin boktan bir güvecinin içinde oturmak. Bu konuda ona gizlice bir
çağrı yapıyor olabilir.

Öğle yemeği molası veriyor, meşhur aşırı pişmiş Fransızca'yı beklemek yerine onu daha
sonra görmeyi planlıyor

Matt ile sessizce kızartın. Şirketi takdir etmediğinden değil. O yaptı. O sadece olmayı tercih
ederdi

Hayden'la konuşuyor.

Şimdi, çünkü sahneyi tekrar oynamak için uykusuz bir gece ve aynı derecede boktan bir
sabah geçirmişti.

zihninde, tekrar tekrar küçük barikatlara takılmaya devam etti. Hayden'ın şaşkın tepkisi.

Lucy'nin eğitim ücretini ödemenin ilk etapta ona yapacağı bir şey gibi gelmediği gerçeği.

Üzerine inşa etmeyi başardıkları köprüyü sözlü olarak kestiğinde yüzündeki acı

farklılıklar. Farklılıklarını severdi. Şaşırtıcı bir şekilde, doğru yere geldiğinde, yapmadı

onun çok parası olmasına dikkat et. İki Oprah kadar zengin olabilirdi ve onun duyguları

aynı kalacak çünkü o yine aynı olacaktı. Asla yeterince büyük bir adam olmayacaktı.

hayırseverliği kabul edin, ancak banka hesaplarındaki farklılıkları kabul etmek Hayden'la
birlikte olmak anlamına geliyorsa,

karar fena değildi. *Onu* istiyordu .

O kadar uzun zamandır, arkadaş gruplarında en bilge kişi olarak görülüyordu. herkes pis şaka yapmak için güvendi. Herkesin gözlerini devirdiği kişi. Hayden daha fazlasını gördü.

Ailesine karşı sorumluluğunu seven adamı gördü. İşini yapmayan adam onu deli, bu onu kararlı yaptı. Atlantik'te Daniel'in önünde gardını bile indirmişti. Hayden'ın etkisi sayesinde şehir. Onu iyileştirdi. daha fazla olduğunu görmesini sağladı. mümkün.

Onu ona bir şans daha vermeye ikna etmek büyük bir başarı olurdu, özellikle dünden sonra. tüm nedenler yerine işe yaramamalarının her nedenini vurgulayarak zaman kaybetmemişti.

o çalışırdı . Çizelge dışı cinsel kimya bir yana, daha fazlasına sahip olduklarından şüpheleniyordu.

ikisinin de fark ettiğinden daha yaygın. İkisi de iyi bir dövüşü severdi. bir tarafını gösterdiler

şefkatlerini ve kırılganlıklarını yüzeyin hemen altında tutarak kendilerini dünyaya açarlar.

Yöntemleri farklı olsa bile aile, görev ve sorumluluk her ikisi için de her şey demekti.

çok farklı. Ve lanet olsun... sanki sadece onun vücudu için kalıba dökülmüş gibi tam onun kollarına yerleşti.

Ona yaslanarak bir gece geçirmişti ve çoktan mahvolmuştu.

Uykusunda cannoli hakkında konuşmuştu. Ne kadar gülünç derecede sevimliydi?

Aman Tanrım. Uykusunda cannoli hakkında konuşan bir kızın duygularını incitmişti. Yapan kız

ayaklarını ısıtmak için ayaklarını bacaklarının arasına sıkıştırdı. Yatağında gülümseyerek uyanan kız.

Onu duvardaki aynada görmüştü ve neredeyse göğsünü yarıp açacaktı. o

aslında o kızı *incitti* .

Peki. Henüz panik yapmayın . Vardiyasını bitirip onu görmeye gidecekti. Telesekreterinden özür diledi

ve yürek burkmuş bir Jolly Green Giant gibi ortalıkta dolanmak artık onu kesmeyecekti. onun üstüne oturacaktı

eğilin ve onu duyana kadar gitmeyi reddedin. Troy'un Ruby'ye yaptığı da bu değil miydi?

Brent saatine baktı. Altı saat. Doğru kelimeleri bulmak için altı saati vardı. Olanlar

bu onu ona bir şans vermeye ikna ederdi. *Onlara* bir şans verin . Kolay olmayacaktı ama yapacaktı

cephaneliğindeki her şeyi kullan.

"Hey, buralarda gül almak için iyi bir yer biliyor musun? Ucuz türden değil, tıpkı

eczane. Mesela, geceyi atlatacak bazı meşru güller."

Matt tek kaşını kaldırdı. "Bu kadar? Orada durup yirmi dakikadır düşünüyorsun

ve senin büyük aydınlığın *güller* mi?"

"Gerçekten *güzel* güller." Brent omuzlarını silkti. "Bu sadece bir başlangıç. Muhtemelen o bile olmayacak

Dikkat edin, belagatli konuşmam karşısında gözleri kamaşacak."

"Böylece?"

"Numara." Brent başını ellerinin üzerine koydu. "Sikildim."

Bir süre sonra Matt içini çekti. "Dinle, ona karşı dürüst ol. için bahane aramayın

ne kadar salak hareket edersen et. Bazen duymaları gereken tek şey üzgün olmaktır." yudumladı

İçmek. "Klasik bir erkek hareketi. Özür dilemek."

" Sen *kimsin* ?"

Matt omuz silkti, cevap vermedi.

"Kadınların duymak istedikleri hakkında bu kadar çok şeyi nereden biliyorsun?"

Bir vuruş geçti. Brent, Matt'i tanıdığından beri ilk kez, soğukkanlı tavrı değişti.

ve acıya benzer bir şey parladı. "Bazen bunları çok geç öğreniyoruz. yapma

o hatayı yap." Boğazını temizledi ve koltuğunda kıpırdandı, bunun bittiğini işaret etti.

belirli konu. Brent merakını dizginledi ve yorum yapmadan bıraktı.

"Tamam. Başka tavsiyen var mı, ah bilge kişi?"

"Cehennem gibi yalvar." Matt başını hızlıca salladı. "Kızlarla pek tecrübem yok

Hayden gibi. O inanılmaz seksi bir kız-"

"Kardeş."

Bir elini kaldırdı. "Merak etme, benim zevklerim...farklı. Ancak, o sahip olduğum tek kız
Senin saçmalıklarına uzaktan kimlerin katılabileceğine rastla. Suç yok. demek istediğim
mümkün olan en güzel yol."

"Hiçbiri alınmadı." Brent kollarını kavuşturdu. "Haklısın. Ben bir pisliğim."

"Ben o kadar ileri gitmezdim." Matt iç geçirdi. "Aslında geri alıyorum. o kadar ileri
giderdim."

"Sağol kanka."

"İstediğin zaman." Daniel Quincy'nin evine girerken ikisi de döndüler. Çok meşgul
görünüyor, o

Brent parmaklarını ağzına götürüp ıslık çalana kadar onları görmedi. Duvara yaslandı

Brent'in yanına gitti ve onlara başını salladı, ama konuşmadı. Sadece orada durdu, nişanı
bükerek

parmağında yüzük. Brent ve Matt bir bakış paylaştı.

"Hey Danny, kaçırdın. Matt art arda söylenen sözler rekorunu kırdı.

Tavsiye vermek, daha az değil."

Daniel'den yanıt yok.

"Cidden, eğer gözlerimi kapatsaydım, Dr. Phil hemen yanında duruyormuş gibi olurdu.
ben."

Hala hiçbirşey.

"Tamam, senin neyin var dostum?"

Daniel bir nefes verdi. "Bilmiyorum. Bu sabah Story'de bir şeyler ters gitti. senin varmi

Hayden'la konuştun mu?"

"Hayır. Ve ovuşturduğun için teşekkürler."

"İşe gitmeden önce yüzüme bile bakmadı ve şimdi ona cevap vermiyor. telefon."

"Önemli değil," diye ısrar etti Matt. "Siz sağlamsınız. Analiz etmeyi bırak."

Brent gülümsedi. "Görmek? Aptal aksanı olmayan Dr. Phil."

Daniel, Brent'in Kolasını aldı ve sağlıklı bir yudum aldı. "Evet... evet, muhtemelen

Sağ." Sözcükler ağzından çıkmadan önce bir telefon çaldı ve Daniel neredeyse kendini kamçıladi.

sesin kaynağını cebinden çıkarmaya çalışıyor. "Bu o."

Matt ve Brent gözlerini devirdi.

"Hey Günışığı." Teni solgunlaşırken uzun süre sessizce dinledi. Brent olabilir

Story'nin çılgın sesini telefonda pratik olarak duyup kaşlarını çattı. bir şey kesinlikle oldu yanlış. Daniel gözleriyle buluştuğunda tüm vücudu gerildi. Her ne yanlış gittiyse, Hayden dahil olmuş. İsa. Ne kadar kötü olabilir? Story sonunda durduğunda, Daniel's çok tepki verdi.

sessizce. "Tamam beni dinle bebeğim. Durmanız gerekiyor. Ne yapman gerekiyorsa yap. sadece izin verme

olur." Telefonu kapattı.

Brent yutkundu. "Bu ne?"

"Belediye binasına inmemiz gerekiyor."

Bir an sonra Brent, Quincy'nin evinin ön girişinden fırladı ve son sürat koştu.

ESU kamyonu, Daniel ve Matt hemen arkasında.

On Yedinci Bölüm

Hayden ve Story, şehir katibinin odasının dışındaki sert ahşap bir bankta yan yana oturuyorlardı.

Hayden'in evlenme sırasını bekliyorum. Sade bir lacivert kalem etek ve beyazla gitmişti bluz. Annesinin inci küpeleri. Kararını açıkça protesto etmek için Story, yıpranmış, kesimli kot şort ve mokasen. Dün gece, Çin yemeği kaplarıyla dolu bir denizin ortasında

Troop Beverly Hills'in oynadığı boş şarap şişeleri, itiraf etmişti.

her şey Story'ye. Arkadaşının tepkisi beklendiği gibi olmuştu, aynı zamanda sempatikti. ve öfkeleni, ama Hayden'in durumu hakkında sessiz kalma sözünü tutmayı başarmıştı. doğaçlama düğün.

Babasıyla konuştuktan sonra, daha fazla zarar görmeden Stuart'ın dairesine koştu.

söz vermesi karşılığında kredi ödemesinin eski haline getirilmesi müzakere edilerek yapılabilir.

ertesi gün onunla evlen. Onun kredisine göre, onu yalpalamasına rağmen,

kesinlikle ukala. Ayrılmadan hemen önce ona Brent'i sormuştu.

O bir sorun değil, demişti, kelimeleri söylerken neredeyse boğuluyordu.

Birkaç adım ötede duran Stuart, mükemmel dikilmiş bir takım elbise giymişti. Ne yazık ki, sadece

aklına Brent için kiraladığı büyük boy takım elbise geldi. Üzerinde ne kadar harika görünmüştü.

Ve ondan. Bir yudumla adamdan başka bir şey -herhangi bir şey- düşünmeye çalıştı.

Kim onun savunmasını geçerek yolunu kesmişti. Yirmi dört saat önce onunla yataktaydı.

Bir haklılık duygusuyla birlikte göğsünde filizlenen umut. Dün sabah öyle hissettim

on yıl önce olmuştu, ondan uzaklaşmanın acısı hala korkunç olsa da

taze.

Nişanlısı cep telefonuna güldü ve birçok kez saatini üçüncü kez kontrol etti.

dakika. Ne de olsa gitmesi gereken bir toplantısı vardı.

Aşkın öldüğünü kim söyledi?

Story, Hayden'a, mavi-yeşil parıltıyı Stuart'a sabitleyerek, "Bunu yapmak zorunda değilsin," diye fısıldadı.

Hayden'ın müstakbel kocasıyla ilk kez tanışan Story, hemen ondan hoşlanmamıştı.

ona. Sevimli en iyi arkadaşı için nadir bir durum. Hayden onu suçlamıyordu. "Başka biri olmalı

çözüm. Yani, Tanrım, sen bir...kurbanlık kuzu değilsin. Bu çok eski."

"Banyoda o çizgiyi şimdi mi buldun?"

"Evet. İşe yaradı mı?"

Hayden elini okşadı. "Üzgünüm, Shakespeare."

Öykü içini çekti. "Dün gece odada fil hakkında konuşacak havasında olmadığını biliyorum."

sesini alçalttı—"ama *hadi ama* . Brent'e ne dersin?"

"O daha çok bir maymun. Ve hala hiç havamda değilim."

"Çok kötü," diye tersledi Story, Hayden'ın gözlerini büyüterek. "Aranızda bir şey var

iki. Sence tam burada dursaydı ne derdi? senin hakkında olduğunu bilseydi

başkasıyla evlenmek mi?"

Sertçe yutkundu. *Bunu düşünme*. "Muhtemelen ' *Burada ne yapıyorsun* ? bu

ayakkabı satışı iki blok ötede!' Sonra, parmak boğumları yerde sürüklenerek uzaklaşır."

"Buna inanmıyorsun."

"Boğum kısmı mı?"

"Hepsini." Story ayağa kalktı ve mutlu görünen bir çift gibi yürümeye başladı.

memurun odasından çıktı. Aileleri arkalarından fotoğraf çekerek onları takip etti. Göz yaşları

Hayden'ın göz kapaklarını deldi. Ailesi düğününde bile olmayacaktı. o gittiğinde

Stuart dün öğleden sonra onunla evlenmeyi kabul etti, o şartıyla bunu yapmıştı.

babasını karanlıkta bırak. Bitirmeden öğrenmesini istemiyordu yoksa yapmaya çalışacaktı.

yapma. Annesi ise bu gidişattan memnun görünüyordu ve

şu anda babasının tapu bitene kadar meşgul kaldığından emin olmak.

Bir mahkeme memuru, odanın kapısından "Stuart Nevin ve Hayden Winstead" diye seslendi.

onların zamanı gelmişti. Bir an için kendini koltuğuna kök salmış hissetti, midesindeki çukur da

hareket etmesi onun için ağır. Burnundan düzenli bir şekilde nefes alıp vererek titrek bacaklarının üzerinde durdu.

ve odaya yaklaştı. Takip ederken dudağını ısırarak Story'ye baktı.

onları içeride.

"Son şans, Hay," diye fısıldadı. "Sözünü söyle ve buradan gidelim. bize bindireceğim yarın sabaha kadar Meksika'da eşekler."

Hayden hüzünlü bir kahkaha attı. "Yapacağını biliyorum tatlım ve bunun için seni seviyorum." Hikaye ne zaman

hıçkırıklarını güçlükle geri çekti, midesindeki çukur daha da genişledi. Cesur bir yüz bile denedi

dünyanın başına yıkıldığını hissetse de. "Hey, hiçbiri. Hala eşeklere binebiliriz

Meksika. Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek."

Öykü gözlerinin içine baktı. " *Seni değiştirecek* , Hayden."

Hayden'ın ağzı açık kaldı ama cevap çıkmadı. Ne söyleyebilirdi? Hikaye (önceki değeri)

yüzde yüz doğru. Sevgisiz bir evlilik, mutlu bir yüzle geçen bir ömür onu öldürür.

duygusal olarak. Tıpkı diğer sıkılmış ve sefil sosyete anneleri gibi olacaktı.

Manhattan. Boşluğu mallarla doldurmaya çalışmak.

Brent. Ona ne olacaktı? Sevimli, cesur, açık hava tipi bir tiple tanışırdı.

gizlice nefret ettiği çiller. Mets forması giyip onun gibi tezahürat yapacak türden bir kız

hayat her oyunun sonucuna bağlıydı. Muhtemelen "Hadi ızgara yapalım" gibi şeyler söylerdi ve

"Bana bir bira al, tatlım?" Muhtemelen kamp yapmayı ve *The Three Stooges*'i sevecektir . ona sahip olurdu

Brent Junior, düğün pastasının üzerindeki krema kurumadan hamile kalmış. onun adı olurdu

Becky, Beth veya Betsy ve geceleri uyumak için onun gömleklerini giyerdi.

Adil değil! Uyumak için onun aptal, koca ayaklı gömleklerini giymek istiyorum. sadece düşünüyorum

Becky/Beth/Betsy ve Brent Brood'ları onu o kadar bunalıma soktu ki, onu bulduğuna şaşırıldı.

kendisi hala ayakta. Şaşırtıcı bir şekilde, katip evliliğin yarısına gelmişti bile.

yeminler. Panik başladı. Aman Tanrım. Ne kadar büyük bir adım atmayı kabul ettiği birden aklına geldi.

Hayden'ın çılgın bakışları, katipten hızla geçip geçemeyeceğini soran Stuart'a uçtu.

işlem. *Bu adamla* evlen ve Brent ile herhangi bir şansın olsun mu? Yapamadı. Olabilir mi?

Peki ya ailesi? Yürütecek bir düzine kadar hayır kurumu olmadan, kolejini koyabilirdi.

kullanma ve iş bulma derecesi. Artık alışık oldukları hayata sahip olmayabilirler,

ama rahat olabilirler. Bundan emin olacaktı.

"Hayden Winstead, Stuart Nevin'i kocan olarak kabul ediyor musun?"

Ağzını açtı, dilinin ucuna tünemedi, her şey *olurken*

bir kerede. Story, kapalı oda kapısına sinirli bir bakış attıktan sonra onu sıkıştırdı.

gözleri kapalı. Ve katip göğüslerini parladı.

Sonra kapıya vurma başladı.

...

Bu olamaz. Sadece bir kabus görüyorum. Yüzyılın kabusu. Hayır, bu

gerçek. Fazla gerçek. Aman Tanrım, lütfen bana başardığımı söyle. Lütfen. O benim kızım. Bana ait. Hayır hayır hayır. ben

ona ihtiyacım var.

Brent, ESU kamyonunu kaldırıma gelişigüzel bir şekilde park etti ve merdivenleri koşarak yukarı çıktı.

Belediye Binası, arkasında yanıp sönen ışıklar ve kulaklarında gürleyen gök gürültüsü. pek hatırlamıyordu

yaklaşık son on dakika. Aşağı Manhattan'a giden yüksek hızlı yarış. işlemeyi başarmıştı Daniel'in Hayden'ın evlenme nedenlerine ilişkin hızlı açıklamalarının çoğu, Story'nin izniyle telefon görüşmesi.

İlk başta, tüm bunların korkunç bir hata olduğunu düşünmüştü. o evlenmezdi başkası. Kavgaya etmişlerdi, evet, ama kahretsin, ne zaman kavgaya *etmiyorlardı* ? O çok yaptı dün sabah ona ait olduğunu ve hiçbir kavganın bunu değiştiremeyeceğini açıkça belirtti. Ancak, bazı sümüksü kurumsal pisliliklerle evlilik yapardı. Yasal olarak. Daha fazla kelime vardı

Daniel'in ağzından yolcu koltuğundan çıkınca Brent, Hayden'ın *aslında* tam o anda evleniyor.

Atlantic City'deki tahta kaldırımında durduğu konuşması ona şaşırtıcı bir netlikle geri dönmüştü.

Beni yanına almasına gerek yoktu. Ona her şey için borçluyum, anlıyor musun? Bazen olsa bile zor olan şeyleri yapmam gerektiği anlamına gelir.

Bu değil. Bu asla. Hayden'ı hayırı cevap olarak kabul etmeyen adamla evlendi.

o gece mutfakta? Görüşü yeniden kırmızıya döndü. Ona ulaşması gerekiyordu. Önemli değil ne pahasına olursa olsun, buna izin vermeyecekti. Tanrım, eğer zamanında yapmış olsaydı.

Matt ve Daniel onu girişte yakaladılar, şükürler olsun ki

güvenlik görevlisine rozetlerini yak. Muhafız Brent'e ihtiyatla baktı ve yapması gerektiğini biliyordu.

ele geçirilmiş bir adama benziyor. O da öyle hissetti. Kalbi o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki düşünemiyordu.

dümdüz. Tek görebildiği, parmağında başka birinin yüzüğü olan Hayden'dı. başkasının içinde

yatak. Başkasının çocuğuna sahip olmak.

Bu düşünce onu iliklerine kadar dondurdu. Koşusunun hızını artırdı, bir şekilde işliyor Oda numarası Matt arkasından bağırdı. Köşeyi döndü ve devasa olanı gördü, üzerlerinde CITY CLERK yazısı bulunan ahşap çift kapılar. Kapalıydılar. Ne zaman onlara ulaştı, tokmağı çekti, kapıları menteşelerinde salladı, ama kilitli. Onu Hayden'dan uzak tutmak. Çılgınca bir güvenlik görevlisi arayarak etrafı aradı.

"Aç onu!" Üç adam da bir tanesini fark ettiklerinde rozetlerini çıkararak aynı anda bağırdılar.

Uzun boylu, sıska muhafız sanki cehennemi görmüş gibi bembeyaz oldu. "B-bırakmam gerekiyor

törenler sırasında kilitlenir. Anahtar yüzüğünü bir takırtıyla yere düşürdü ve eğildi.

eller titriyor, onları geri alın. "Yine de neredeyse bittiler. Sadece birkaç dakika daha..."

Brent, Hayden'ın adını kükredi ve ağır yumruklarla kapıya vurmaya başladı. Birkaç dakika ayrıldı? Şu anda, Hayden ondan sonsuza kadar gitmiş olabilir. Hayır, olamazdı.

Kabul etmeyecekti. Daniel ve Matt'in gardiyanın kapıyı açmasını sağlamaya çalıştıklarını bilmek.

kapı, yapabileceği tek şeyi yaptı. Düğünü *kapıdan* durdurmaya çalıştı .

"Hayden Winstead! Cesaret etme! Başka biriyle evlenmeye *cüret etme*. Bunu düzelterek, yap

Beni anlıyor musun? Bu, on işte çalışmam gerektiği anlamına geliyorsa. Ailen iyi olacak. sende yok

Bunu yapmak için. Lütfen, *lütfe*n bunu yapma." Başını kapıya vurdu, teşekkür etti.

kalbinin dışında bir yerde acı. "Bir pislik olduğumu biliyorum ama üzerinde çalışıyorum. bunun için üzgünüm

Ne dedim. Çok üzgünüm. Seni incitmek... şimdiye kadar yaptığım en kötü şey olabilir, ama yapmıyorum

bunu haket. *Bunu* hak etmiyorsun. Onunla evlenirsen Hayden, iyileşemem. ben sadece

bir geceyi sana sarılarak geçirdim, ama her gece sana sarılmak zorunda olduğumu bilmek yeterliydi."

Brent, kapının diğerk tarafından bir şey duyup duymadığını görmek için bir an bekledi, ama onu sadece sessizlik karşıladı. Omzunda bir el hissetti ama omuz silkti. Odaklanamadı ona ulaşmaktan başka her şeyde. "Ne yapmam gerekiyor bebeğim? şarkı söylememi ister misin

'Kanatlarımın altındaki rüzgar'? Yaparım. İstedğin buysa, bu binadaki herkesi sağır edeceğim."

Sessizlik devam ettiğinde, Brent'in başı bir lanetle kapıya düştü. "Sen gerçekten

Bana bunu yaptıracaksın, değil mi?"

Sonra Bette Midler'ı parası için koşturdu.

...

Hayden, annesi ve babası tarafından kuşatılmış, hareketsiz duruyor ve Brent'i büyülenmiş bir şekilde izliyordu.

Şehir memurunun kapısında *Beaches klasiğine* bayıldı . Beş dakika içinde tükendiği kişi evvel. Nabzının hâlâ deli gibi atmaya başladığı ateşli konuşmasının yarısında, güvenlik görevlisi yumuşamış ve kapıyı açmak için ileri adım atmıştı. Matt, ancak, sonunda on metre ötede durduğunu fark ederek, bir bakışla onu durdurmuş, orada durmasına izin vermişti.

Brent kalbini dışarı dökerken.

Story'nin gereksiz ama etkili müdahalesinden saniyeler sonra babası patlayarak gelmişti.

oda kapısından. Aslında yabancı bir yatırımcıyla anlaşmayı başarmıştı.

şirketi ayakta tutmak. Hayden'ın Stuart ile evli olduğunu anlayan annesi,

Gereksiz yere, babasına itirafta bulunmuş ve ona Hayden'ın öğleden sonraki planını anlatmıştı.

Şükürler olsun ki, Stuart ile evlenmemeye çoktan karar vermişti, yoksa çok geç kalmış olabilirlerdi.

haberlerle. Ve Brent'in bu mükemmel, güzel, benzersiz konuşmasını duyacaktı.

kapının yanlış tarafı.

Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki, ellerini göğsüne koydu, sanki bunu engelleyebilirmiş gibi.

ücretsiz patlama. Bu kaba kenarlı, pis konuşan, esprili dev sanki ona şarkı söylüyordu.

hayatı buna bağlıydı ve neredeyse onunla birlikte olma şansından vazgeçecekti. Rölyef, güçlü

ve kuşatıcı, dalgalar halinde yuvarlandı, pişmanlık eşlik etti. Eğer o inanmış olsaydı

Brent'in başka biriyle evlendiği bir dakika, mahvolacaktı. Hayden sadece

O anda nasıl hissettiğini, tek kelime etmeden onu terk ettiğini düşündüğünü hayal edin. suçluluk dürttü

kabartmasındaki delikler. Onun kollarına ihtiyacı vardı. İsyanı sakinleştirecek tek şey bu duyguların. Felaketten kaçındığına dair ona güvence verin.

"Brent." Sesi bir gıcırta gibi çıktı, bu yüzden tekrar denedi. " *Brent.* "

Etrafında döndü, gözleri panikle onun üzerinde gezindi. "Aman Tanrım. Çok geç kaldım," dedi sersemlemiş bir şekilde,

sonra kapıya sert bir şekilde çöktü.

Acı göğsünde büküldü, boğazı daraldı. "Hayır, geç kalmadın. Yapamadım."

Brent'in başı yukarı kalktı. Ona inanmak istiyormuş ama göremiyormuş gibi görünüyordu.

henüz korkusunu geçti. "Neden? Neden yapamadın?"

"Nedenini biliyorsun," diye fısıldadı Hayden.

Beaches'in tema şarkısını söyledim . Yine de söyle."

Sertçe yutkundu, kelimeler ağzından kaçtı. Söylediği hiçbir şey içtenlikle karşılaştırılmaz

dakikalar önce yaptığı konuşma. Bu yüzden gözlerini kapadı ve yürekten konuştu. "BEN

çoraplarını yerde bırakmanı istiyorum." Bir nefes titredi. "Beth ya da Betsy'de ya da

Becky'nin katı. Bana ızgara yapmayı öğretmeni istiyorum. Bu senin yaptığın bir şey, değil mi? park halinde

spor etkinliklerinden önce çok mu ya da başka bir şey mi?" Kafasını salladığını bildiği için başını salladı. "BEN

istiyorum... Senin için endişelenen kişi olmak istiyorum. İsteyken. bölge dışına çıkmak istiyorum

beyzbol hakkında konuşurken."

Gözlerini açtığı anda, Brent tam önünde durdu, boğazı duyguyla çalışıyordu.

"Düşes-"

Onun yakınlığı onu bunalıtmadan önce bitirmek için acele etti. "Paranın seni rahatsız ettiğini biliyorum,

ama bu konuda hiçbir şey yapamam. Yine de ben kim değilim. Sadece dene ve bunu hatırla."

"Bebek-"

"Çil suratlı Betsy'nin senin için daha iyi olup olmaması umurumda değil. Sana sahip olamaz."

"Kadın, konuşmama izin verir misin?" Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Her şeyi istiyorum

seninle birlikte gelir. Hepsini. Betsy'nin kim olduğunu bilmiyorum, umurumda da değil. ben sadece

çoraplarımı yerde bırak . Endişelenmeye hakkı olan tek kişi sensin

ben. Ya da kahvaltıda önce benimle bir tartışma başlat." Başparmağını alt dudağında gezdirdi.

"Ama seni ızgaraya yaklaştırmıyorum sevgilim. Bir erkeğin işi olduğunu. "

Hayden gülerek kendini onun kollarına attı. Dünyadaki her şey tekrar doğru geldi

onları etrafına sardığında ve ayakları üzerinde sallandığında. Yüzünü yüzüne bastırdı

güçlü boyun "Üzgünüm. Üzgünüm. Bir seçeneğim olduğunu düşünmedim."

"Yaptın. Doğru olanı yaptın." Alnını, yanaklarını öpmek için geri çekildi. "İki

birimiz bunu çözebiliriz. Beni seçtiğin için üzölmene izin vermeyeceğim."

Karşısındaki adama bakarken bir an konuşamadı. Yapacaktı,

fazla. Tek bir şikayette bulunmadan ailesini desteklemesine yardım edin. Bu aptal, sevgi dolu, eşsiz

adam. "Bunun için asla üzgün olamam." Babasına doğru başını salladı. "Ama neyse ki bu olmayacak

durum olsun. Babam debriyajla geldi."

Hayden'in annesi Brent'in elini sıkmak için öne çıkarken babasının gözleri parladı.

yan, kollar çapraz. "Bir düğünü durdurmak için buraya geliyordum. Görünüşe göre ihtiyacım yoktu. O

Cehennemden çıkmış bir yarasa gibi oradan kaçtı."

Brent onu yanına sıkıştırdı ve annesine gülümsedi. "Bayan. Winstead.

"Anne, Brent'e söylemek istediğin bir şey var mı?"

Öncelikle çenesini kaldırdı. "Arkasından para ödediği için Hayden'dan şimdiden özür diledim.

kız kardeşinin eğitimi. Neden iki kez yapmam gerektiğini anlamıyorum."

Brent, annesinin sözleriyle irkildi ve onu daha da yakınına çekti. "Ben bir pislik olduğumu varsayıyorum.

Üzerinde çalışıyorum," diye fısıldadı kulağına.

"Anne," dedi Hayden.

"Pekala. Özür dilerim." Tırnaklarını inceledi. "Kalbim kırılmış gibi davranmayacağım

Stuart'ı damat olarak kaybetmek. Biraz göt, değil mi?"

Daniel dikkatlerini çektiğinde ikisi de gülerek karşılık vermeye başladılar. "Üzgünüm yarıda kesmek. Öykü nerede?"

Hayden, Brent'in yanından ayrıldı ve Daniel'in koluna nazıkçe elini koydu. "Şimdi bilmiyorum

aşırı tepki vermeni istiyorum—"

Sanki bir ipucu varmış gibi, Daniel'in arkasındaki ofisten iki güvenlik görevlisi çıktı.

kelepçeli Öykü. Daniel dondu, yüzü tüm rengini kaybetti. "Ne oluyor burada yahu?"

Muhafız sıkılmış görünerek, "Belediye memuruna göz kırptı," diye açıkladı.

"Ne?"

Story onun ses tonuyla yüzünü buruşturdu. Sürüklerlerken omzunun üzerinden, "Bana oyalamamı söyledin," diye seslendi.

onu koridorda. "Babama söyleme tamam mı?"

Bir anlık şaşkınlıktan sonra Daniel onların peşinden koştu. "Hey! Kelepçelerini çöz! Bu benim

kız arkadaşı."

"Nişanlısı, Daniel."

Köşede gözden kayboldular. Matt onların arkasından bir şeyler mırıldanarak takip etti.

yeni arkadaşlar bulma ihtiyacı. Hayden, Daniel'in Story'nin elinden alınmasına asla izin vermeyeceğini biliyordu.

polis arabası, sonunda rahatladı. Brent'in gelmesine dakikalar kala, şirketle pazarlık yapmakla geçmişti.

gardiyanlar ve Story'nin adına ailesinin çeşitli avukat arkadaşlarını arıyor.

Brent'in kolunu tuttu ve onu kenara çekti. Ailesi biraz istediklerini hissetmiş gibiydi.

mahremiyet ve arkadaşlarının ardından takip etti. Sonunda yalnızdılar.

"Yapmayacak mısın-"

Evet, diye hırladı Brent, Hayden'ın ağzını kendi ağzıyla yakalayarak. Dudakları bir hıçkırıyla aralandı ve

dili onu ele geçirerek içeri girdi. Ona ait olduğunu ikisine de hatırlattı.

Ona vücudunu aynı anda hem zayıf hem de güçlü yapanı hatırlatmak. Bunu hissetti sonra

geçirdikleri sabah, güvenceye ihtiyacı vardı ve bunu sağlamaktan çok mutluydu. Onun

eller onu kendisine doğru çekmek için dirseklerini kavradı. Ağzını geri almak için eğildiğinde

ikinci kez biraz geri çekildi ve öpücüğün kontrolünü eline aldı. O bir hatırlatma

ona da aitti. Parmaklarını saçlarına gömdü ve ağzını tekrar onunkilerin üzerine eğdi.

ve yine, boğuk bir sesle ayrılana kadar.

"Önümüzdeki hafta her gece sorumluyum. İstisna yok."

Hayden çenesini ısırıldı. "Seni bunun için çalıştıracağım."

Onu kollarına aldı, uzun adımlarla onları çıkışa doğru taşıdı. "Kadın, ben

buna güveniyorum.”

sonsöz

Brent, okuduğu patlayıcılar ve yıkımlar el kitabından başını kaldırıp gülümseyerek baktı.

Hayden'ın anahtarlarının kasaba evinin ön kapısının dışında şingirdediğini duyduğunda. onu bilmek

diğer tarafta beklemesi onu artık tanıdık bir sakinlikle doldurdu. bu

birbirlerine bağımlı hale gelmeleri, birbirlerine güvenmeleri, onu alçaltmaktan asla vazgeçmemeleri. Her

gece o güzel gözlerle onu arayarak ön kapıdan içeri girdi.

İlk kez. Ama bu gecenin özel olmasını istiyordu.

Bir saniye sonra siyah eteği ve topuklu ayakkabıları içinde cilalı ve profesyonel görünerek yürüdü.

Çoraplar da. Hep lanet çoraplar. Altı ay önce onun için çalışmaya gitmişti.

babasının firması, hayır şubesini beklediği bir kararlılıkla canlandırıyor ve

ona hayran ol. Kızının sağdan soldan bağışçı getiren dosdoğru bir köpekbalığı olduğu ortaya çıktı.

sadece Clear Air programı için, ancak şirket adına başlattığı yeni hayır kurumları için. Şunlar

geceler, o geldiğinde, hepsi yeni, büyük bir bağış yaptıktan sonra zevkle kızardı...

Tanrım, o geceleri sabırsızlıkla bekliyordu. Onunla *her geceyi* sabırsızlıkla bekliyordu , ama

tüm bu tutkunun sahibi onu alçalttı. Onu kimsenin olmadığı gibi açmanın yanı sıra

işletme.

Evet, kurumsal bir oyuncu rolüne bürünmüş olabilir, ama hemen altındaki kızı tanıyordu.

serin yüzey. Onu güldüren kız her gün şaşırttı... Onu tutan kız

Geceleri onu mutlu etmenin yollarını düşünerek uyanmak. Çoğu akşamı onun evinde geçirdiler.

Kraliçeler. Akşam yemeklerinde ve hafta sonları sürekli bir demirbaş olurdu. o başlamıştı

Onu orada kalıcı olarak istediğini aylar önce bırakmıştı. Önce ona anahtarları vermişti, mini yüksek topuklu anahtarlık ile. Sonra, evin yeniden dekore edilmesi için Laurie'den yardım istemişti.

ev daha "civciv dostu". Sadece Hayden için değil, kız kardeşi Lucy'nin eve gelmesi gerektiği için.

yüksek lisanstan bir hafta. Sonunda, bir gece yemek pişirirken Hayden'a sormuştu. akşam yemeği ve bunu düşüneceğine söz vermişti.

Bu gece onun evine vardığında, şehir evinin değerlendirmesini görmüştü.

Emlakçı buzdolabına tutturdu. Ona evet demenin basit ama etkili yolu. O olmuştu o anda yalnız kaldığıma şükret. Nasıl bir sapığa dönüştüğünü ona söylemenin anlamı yok.

Şimdiye kadar, kasabadaki evi çoğunlukla sıcak, çalıntı öğle yemeği saatlerine ayrılmıştı.

ikisi de sallayabilir. İşte o zaman, rol yapma konusundaki yeni takdirleri sayesinde işler tersine dönmeye başladı.

sapık ol. Nabızı beklentiyle kendini aştı. Bu gece onun yerine gelecekti.

bugün öğle yemeği saatinde çalışmak zorunda kaldı. beklemek için çok sabırsızdı

Queens'e varması kırk beş dakikasını aldı.

Gözleri oturma odasının karşısında buluştu ve Hayden'ın yumuşamasını, vücudunun gevşemesini izledi.

onu gördü, kalbinin daha da şiddetli çarpmasına neden oldu. Sözüne sadık kalarak onun için endişeleniyordu. saat

önce bunun gereksiz olduğunu düşünmüştü, ama lanet olsun ki kadının iç çekme şeklini sevmediyse.

her gün onu gördüğünde rahatlama. Çantasını mutfak masasının üzerine bıraktı ve ceketini çıkardı. Ona doğru ilerlemeye başlayınca başını salladı.

"Uh-uh. Orada kalın."

Brent, göğsünün inip kalktığını, bakışlarına farkındalığın sıçramasını izlemenin zevkini yaşadı.

onun yaklaşmasını izlerken yumuşak nefeslerle. Kelepçeleri cebinden çıkardığında

ve aralarında sallanmalarına izin verin, dudaklarını ıslattı, gözleri bir an için odağını kaybediyor gibiydi.

Onun üzerinde böyle bir etki yaratmayı seviyordu. "Ben ne yaptım memur bey?"

"Tamamen hazır olduğumda sana söyleyeceğim." Onu yakın bir mesafede bulduğu anda, masaya bakana kadar onu döndürdü. Sonra garantili bir hareketle onu ıslatın, o eteğinin altına uzandı ve dizlerini genişçe itti. Bir ons olmadan

nezaket. Kelepçeleri bileklerine geçirerek, kadının uyandırılmış iniltisinin tadını çıkardı ve onu serbest bıraktı.

ve onu sadece Hayden'ın yapabileceği o inanılmaz yere yükseltin. Onun sırtına eğildi

sözlerini onun kulağına doğru soluyun. "Öğle yemeği boyunca gerçekten çalışmak zorunda mıydın? yoksa sadece

beni bekletmek mi istiyorsun? Bana acı çektirmek mi?"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum."

Derin kahkahası onun titremesiyle çakıştı. "Oh hayır?" Brent parmaklarını malzemenin altında kıvırdı

eteğini çıkardı ve bir saniye daha bekleyemeden pürüzsüz kıcının üzerinden yavaşça yukarı çekti.

seksi arkasını ortaya çıkar. Yanağı üzerine yaslanana kadar vücudunun üst kısmını öne doğru itti.

masaya eğildi ve onun önünde eğilmiş görüntüsünün tadını çıkarabilirdi. Güzel eti karşıladı onu

çoraplarının üstleri; uylukları arasında akan siyah malzeme şeridi,

Fermuarına acıyla bastırmak için ereksiyon. Onu hareketsiz tuttu, doymaya başlayana kadar

kıvrandı, sonra bir eliyle pantolonunun fermuarını açtı, tutuşunu sıkılaştırarak iletişim kurdu.

hareket etmemesiydi. Sonunda rahatlamış bir inilti ile kendini kurtardığında, parmaklarını yumruk yaptı.

külotunun ortasına kadar.

"Beklemekte bir sakınca görmüyorum bebeğim. Aslında, onu seviyorum." Külotunu bacaklarından aşağı çekti. "BT

iki kat daha sert sikilmek istiyorsun demektir."

"Evet," diye inledi. "Lütfen Memur Bey. Yapabildiğin kadar sert."

Brent terlemeye başladı. Tanrım, onu içeride olmak için çıldırmak için tam olarak ne söyleyeceğini biliyordu.

o. Yine de oyunu ne kadar sevse de Hayden'ını görmek istiyordu. ile bağlanmak için gerekli onu tarif edilemez bir şekilde. Özellikle bu gece.

Yavaşça onu çevirdi ve kışını mutfak masasına dikti. Onun gözünün içine bakarak, onun aklını okumasını izlerken, iki parmağını onun içine batırdı.

Derin bir nefes aldı. "Sana da merhaba."

Ağzı, vaatlerle dolu uzun, ıslak bir öpücükle onunkini aldı. "Biraz sabırsız hissediyorum, düşes," dedi onun ağzına karşı. "Yeterince ısladın mı yoksa dilimi mi istiyorsun?"

Karşılık olarak, hoş geldin dercesine uyluklarını araladı, sıcak bakışları sanki hayal ediyormuş gibi onun uyarılmasındaydı.

Elleri serbest olsa ona nasıl dokunacağını. Ama değildiler. Hangi ikisini açtı

hatta daha fazla. Brent onu masanın kenarına yaklaştırdı, aralarında yerleşmeye zahmet etmedi.

bacakları, ama temas kurduğu anda ona karşı sallandı. Otomatik olarak onun etrafında döndüler

belini sıktı ve onu daha hızlı hareket etmeye çağırdı. İnlemeleri sessiz odada yankılandı. "sen

sabırsız da. Kalçalarının zaten kalçalarımda titrediğini hissediyorum."

"Galiba üşüyorum."

"Sen asla ateşli olmaktan başka bir şey değilsin."

Hayden'ın ağzı onu işaret ederek uzun, ıslak bir öpücük için yalvardı. Brent onu ağırladı, yüksek topukluları kışının etine batarken inledi ve kendini onun çekirdeğine karşı çalıştı.

"Bana günümü sormayacak mısın?" diye sordu nefes nefese. Tutarsız bir şekilde mırıldandı ağzına cevap. "İş yerinde yeni bir hesap açtım. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

Brent geri çekildi, dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. Onu yakından izledi, yolunu sevdi onu masadan kaldırıp yemek odasına geri gömerken ağzı zevkle aralandı sandalye. Pozisyon onu daha da derine sürüklediğinde ikisi de inledi, Hayden yuvarlanmaya başladı.

kalçalarını hemen. Sert bir şekilde sürülmeye ve işlenmeye saniyeler kaldığını bilmek nutku tutulmuş, Brent ağzından son bir çekiş çekti ve hızla birbirine karışan kelimeleri söyledi.

haftalarca kafasından "Haydi." Gözleri ona odaklanana kadar bekledi. "Benimle evlen, bebek."

Sonsuza dek uzanıyormuş gibi görünen bir an için sersemlemiş ve nefes nefese görünüyordu.

"Teklif etmek için kelepçelenmemi mi bekliyorsun?"

Dengesiz ellerini onun pürüzsüz uyluklarında gezdirdi. "Biz ne zaman bir şey yaptık ki geleneksel yol?"

"Hiçbir zaman. Tanrıya şükür." Dudaklarının kenarları yukarı kıvrıldı, kalçaları bir kez daha hareket etmeye başladı.

yıkıcı ritim "Şimdi tekrar sor. Güzelce."

Sandalyeden fırladı ve Hayden'ın şaşkınlık soluğu diline tatlı geldi.

yatak odasına doğru yürüdü. "Manşetleri kimin taktığını unuttun düşes."

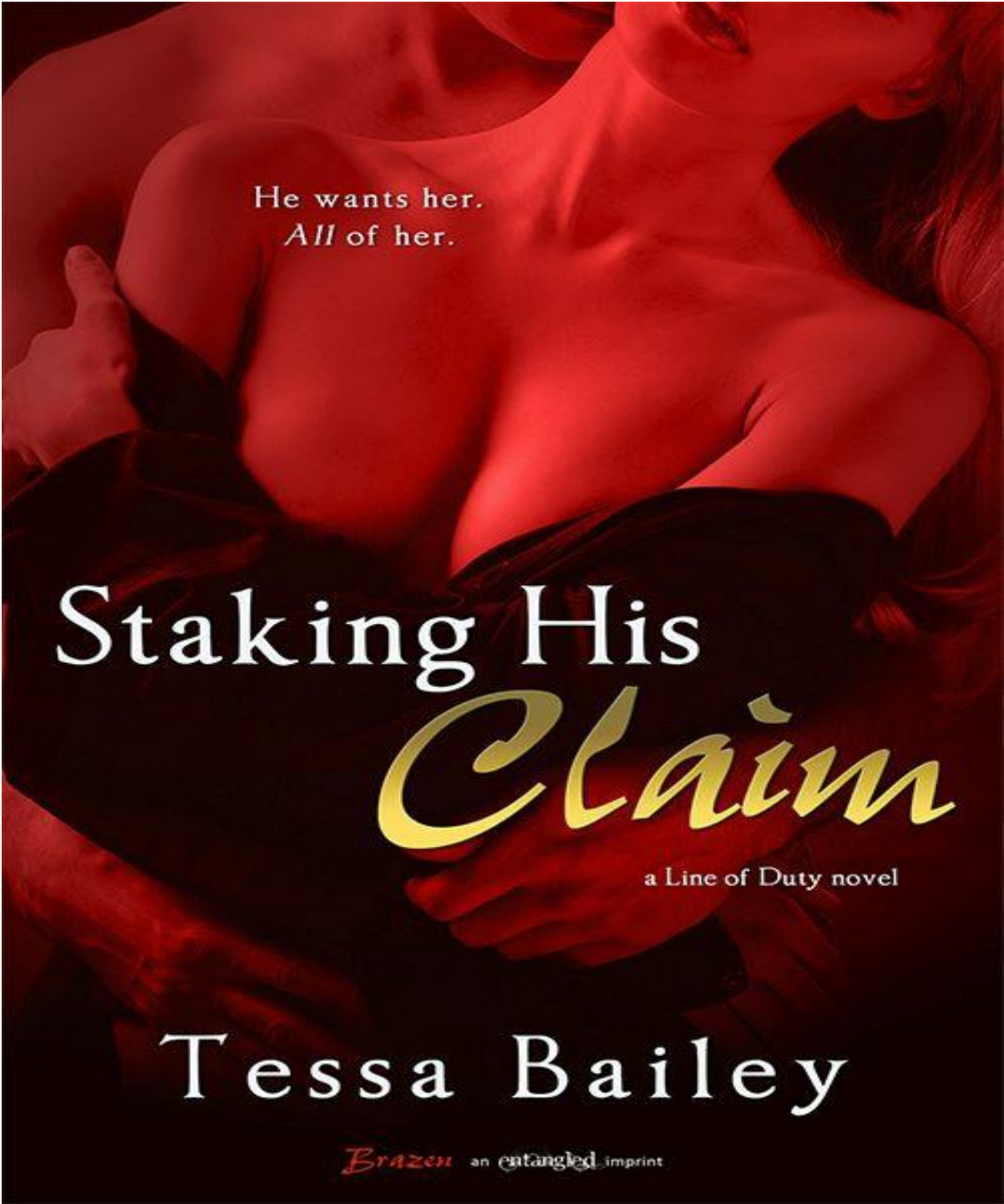
Her şeyin nerede başladığını öğrenin

Buraya yüklediğimiz e-book ve pdf kitap özetleri indirildikten ve okunduktan sonra 24 saat içinde silmek zorundasınız.

Aksi taktirde kitap'ın telif hakkı olan firmanın yada şahısların uğrayacağı zarardan hiçbir şekilde sitemiz zorunlu tutulamaz.

Bu kitapların hiç birisi orijinal kitapların yerini tutmamaktadır.

Sitemizin amacı sadece kitap hakkında bilgi edinip,fikir sahibi olmanızdır.

He wants her.
All of her.

Staking His *Claim*

a Line of Duty novel

Tessa Bailey

Brazen an entangled imprint

İDDİASINI İSPAT ETMEK
(Line of Duty #5)
TESSA BAILEY

Birinci bölüm

Lucy Mason'ın kafasının içindeki stüdyo izleyicileri kolektif, sempatik bir *awww* .

Tekrar hendek.

bizim haftamız olmalıydı , Sasha." Lucy buzlu kahvesini aldı ve geri püskürttü.

aşağı, bakışlarını asla en iyi arkadaşından ayırma. "Kötü tavsiyeler, şüpheli moda seçimleri.

Eğitici müze gezileri." Bu son kısmı mırıldandı, çünkü bu tam olarak onların bir parçası değildi.

ay süren tartışma. "Beni bir erkek için havaya uçurduğuna inanamıyorum."

Saşa yüzünü buruşturdu. "Biliyorum. Biliyorum. Sadece... *Carter* ."

"Karter." Lucy'nin kaşları kırıştı. "Bu, annene kızdığında pas veren Carter'la aynı mı? ziyarette geldi?"

"Bu bir yanlış anlaşılmaydı."

"Sadece bahse girerim." İçkisini masanın üzerinde sarsıntılı daireler çizerek hareket ettirdi, çınlayan buzun onu bile soğumasına izin verdi.

dahası, bir yudumun boğazındaki ateşi soğutacağını umarak, bağırma ihtiyacının doğurduğu. dakika önce

o ve oda arkadaşı yola Syracuse University*çıkacaklardı* , sonunda ikisi de orada olacaktı ,

ilgili yüksek lisans programlarını tamamladı ve planları bir zamanlar

çok fazla tekiladan sonra kanepelerine işedi. Kabul edilemez. Sanki "civcivlerin bu ihlali

çok manifestosundan önce" yeterince kötü değildi, tayin edilmiş yolculukları olan erkek kardeşi Brent

New York City, son anda kurtulmuştu.

Tanrım, üzgünüm Luce. Hayden'ın ailesiyle ilgili bir şey çıktı. babasına hediye ediyor

süslü bir ödül ve gitmezsem beni hadım edecek.

Ağabeyi kendini tutacak biri değildi. Kız kardeşiyle taşakları hakkında konuşmak anlamına gelse bile. Gidiyor

yirmi beş yaşında onunla çocukluk evlerinde yaşamak gerçek olacaktıQueens

çığlık. Kazançlı bir iş bulana ve kendi yerini bulana kadar, yani. Onun büyümesi sayesinde

Bir Excel elektronik tablosunda alfabetik olarak düzenlenmiş potansiyel işverenlerin listesi uzun sürmez. İçinde

bu arada, testis konuşmaması gibi bazı temel kurallar koyması gerekecekti. Ya da nişanlısıyla sevişiyor

gözbebeklerinin karşılaşabileceği her yerde.

Bugün onun yerine kardeşi arkadaşı Matt Donovan'ı göndermişti. Başka bir polis. Hiç tanışmadığı biri,

ama Brent'in sürüş için tonlarca okuma materyali getirme önerisine dayanarak Matt'i topladı.

parlak bir sohbetçi değildi. Sasha ile sohbet edeceğini bilmek onu fazla rahatsız etmemişti.

arka koltuktaydı, ama şimdi bu seçenek artık masada değildi. Gerçeği söylemek gerekirse, biraz hissetti

hafife alındı.

Tamam, çok hafife alındı. Kardeşi ve en iyi arkadaşı yirmi dört saat içinde daha yeşil otlaklar yapıyor.

saatlerce birbirinin egosu için harika şeyler yapmadı. Öyle demek istemediler, o

rasyonelleştirilmiş. Onu sevdiler. Yine de, listeye ekleyebileceği iki örnek daha vardı.

ikinci sırada gel. Lucy Mason, selamlayıcı. Münazara takımı finallerinde birinci olan

lisans. Kahretsin, daha bu hafta diğer diller arasında sınıfında ikinci seçildi.

ana dallar. Bunlar kesinlikle birer başarı olsa da, bazen ne kadar zorlarsa çabalasın,

denedi, biri onu her zaman bir santim yendi. Sasha ve Brent, sevgilileri için onu terk ettiler.

farklı değil.

Birinin yazık partisi, masanız hazır.

İşe yaramaz hissini yok etmeye çalışarak buzlu kahvesini uzun uzun çekti. Sasha sağlıklıydı

koyu kahverengi teninde parlıyor, gözlerinde bu sabah orada olmayan heyecan parlıyordu. Sadece

Lost yayınlandığından beri seks yapmamış olması *ona* dilenci olma hakkını vermiyordu. "Yani

bunun yerine planlarınız neler? Harika bir şey yapsan iyi olur. Cidden, tüylerimi diken diken etmek istiyorum."

Sasha, bir ciyaklama eşliğinde koltuğunda küçük bir dans yaptı. "Kuzeninin evini ödünç alıyoruz.

. _ Cayuga LakeSadece ben, Carter ve bir avuç yaramaz DVD."

Lucy ayağa kalktı. "Ne? Porno gibi mi?"

"Numara. *Zalim Niyetler* ve *Vahşi Şeyler* gibi . İyi bir garanti için kızların seviştiği filmler senin için gerçekten akşam . Sasha başını eğdi. "Bu arada, hiç bu kadar hevesli görünmedin. hayatın , porno *denkleme* girdiğinde yaptığın gibi."

"Sesini alçalt," diye fısıldadı Lucy.

"Porn-o-graph-y!" Sasha, opera tarzında kemerlerini taktı, kahvehanedeki tüm gözleri üzerine çekti.

Lucy başını salladı. "Seni çok özlemeyeceğim."

"Yalancı. Benim için *yanacaksın* ."

"Eğer Cayuga Lakeboğulursan, söz verdiğim gibi seks oyuncağı zulanı temizleyeceğim ama elimden gelen bu kadar.

size garanti. Senin şerefine tek bir şiir bile yazılmaz."

"Kirada mutlu öleceğim." Sasha ayağa kalktı ve Lucy'yi bir bankta ezdiği sırada yanına geldi. sıkı sarılmak. "Hey, gerçekten üzgünüm. Doğru olduğunu biliyorsun?"

Evet, diye mırıldandı Lucy, arkadaşının saçlarına doğru. "Şimdi devam et. Almak."

Sasha onu incelemek için geri çekildi. "Dinle, talihsiz bir su kayağı kazasında ölürsem ya da çok fazla

orgazm—"

"Ya da her ikisi de."

"Ya da her ikisi de." Saşa başını salladı. "Benim zulamı dökme. burada her türlü zevki miras bırakıyorum

sana makineler, benim hamur işi, çalışkan küçük dostum."

Lucy şaşırmış bir zevk taklidi yaptı. "Ben? Ne diyeceğimi bilmiyorum."

Bu hafta diz çökeceğini söyle ." New YorkArkadaşının ifadesi birden ciddileşti.

"Bir yığın kitapla saklanmak için benim kefaletimi bahane etme. Biraz eğlence kazandın, mezun olmak. afiyet olsun."

Lucy kafeden çıkarken düşünceli düşünceli Sasha'nın ardından baktı. Arkadaşı onu çok iyi tanıyordu.

Başlangıçta, Sasha onu iptal ettiğinde, göğsünde küçük bir rahatlama yumruğu vardı.

zıvanadan çıkmıştı. Planlandığı gibi kendini ortaya koymak zorunda kalmayacağını, ancak devam edebileceğini

iki yıllık bilinmeyenden saklanma serisi. Kendi kendine empoze ettiği içe dönüklüğünde güvende. O her zaman yoktu

bu şekilde olmuştur. Hayır hayır. Kolejdeki ilk dört yılı Mason gözüpekini keşfetmekle geçmişti.

ona miras kalan gen. Sansürü protesto etmek için kampüste bir şenlik ateşi organize edene kadar.

ders kitapları, onu bir gecede hapse attı. Merhaba uyandırma servisi. Söylemeye gerek yok, kardeşi kaybetti

onun boku ve onu kurtarmak için evini yeniden ipotek etmek zorunda kaldı. Para cezalarını örtmekten bahsetmiyorum bile

katlanmıştı.

Büyük evdeki gecesinden beri, günlerini ve gecelerini ailesini mutlu etmek için kıcını yırtarak geçirmişti.

Adı her geçtiğinde bitmek tükenmek bilmeyen kafa sallama turlarına ilham vermek yerine gururluydu. Yapımı

Brent, sağlamak için iki işte çalıştığı eğitimi hafife almadığını biliyordu. çok yakın

Gelecekte, sonunda omuzlarından gelen baskıyı hafifletecek bir işi olacaktı. Sonunda yapabildi

o yurtdışında savaşıırken anne babasına ve diğer ağabeyinin ailesine destek olmak için harekete geçti. O

Ailesi, odaya her girdiğinde siper almak yerine onunla gurur duyardı.

Başarıya olan bu sarsılmaz bağlılık daha fazlasına yer bırakmamıştı ve sosyalleşmesine izin vermişti.

Sasha'nın cumartesi gecelerinin özetleri onun ana eğlence kaynağı olana kadar azalan hayat. Yakında

sabit bir geliri ve kendine ait diyebileceği bir yeri olduğu için bu kusuru düzeltmeyi planlıyordu.

Sonra tekrar, belki Sasha geçerli bir noktaya sahipti. Yeni dersine başlamak için daha iyi bir yer- ve

bir hafta içinde daha ödevsiz hayat New York City?

Kahve dükkanının kapısının üzerinde çınlayan zil Lucy'nin dikkatini çekti. Sasha fikrini değiştirmiş miydi?

Ya da belki bir şey unutmuştu...

Lucy'nin düşünceleri, beyni bir kevgir haline gelmiş gibi boşaldı. Vücudundaki her kas kıvrıldı

bir erkeğin her kadının fantezisinden çıkıp bir şekilde kahvede gerçekleşmesi gibi sıkıya

Dükkan. Başka bir şey kaydedilmeden önce, yürüdüğü yolu fark etti. Yürür gibi hareket etti

bir sevgiliye doğru. Onu müstehcenlik çılgınlıkları atmadan önce iyice hırpalamayı planladığı bir sevgili

bir yastık içine. Kalçalarının şehvetli, mesafeli hareketi gözleriyle tam bir çelişkiydi.

ve çene, ancak. Sıkıca yerleştirilmişlerdi ve onu acımasız gösteriyorlardı. Hareketsiz.

Koyu saç, koyu ifade, koyu giysiler. O sadece...karanlığın birkaç tonuydu. Gözleri hariç,

O soğukkanlılıkla dükkânı taradığında değiştirdi. Gözleri açık griydi. Bütün bu karanlığın ortasında,

gümüşü markazit gibi göze çarpıyordu.

Bakışlarının geniş omuzları, geniş göğsü ve ağır omuzları üzerinden aşağı doğru kaymasına engel olamadı.

beline kadar inen deri kemer. Sanki iyi bir esneme onun mutlu izini ortaya çıkaracakmış gibi ve bu kesik

vee onun kot pantolonunun içine giriyor. Kottan bahsetmişken, Tanrım, adamın kıcı gerçek bir sanat eseriymiş. Olarak

siparişini vermek için yakındaki tezgaha doğru yürüdü, iş botlarından tek bir ses bile çıkmadı,

bu sıkı çörekler, kafasında sevinçli meleklerden oluşan bir koroyu ateşledi.

Sonra baristaya seslenmek için ağzını açtı ve meleklerin ağızları birdenbire kapandı.

"39 Juniper Street'in nerede olduğunu söyleyebilir misiniz?"

Ha? Lucy'nin omurgası sertleşti. Bu onun adresiydi. Belki de onun içinde başka birini arıyordu

bina? O ve Sasha, kampüs dışındaki bir konutta iki yatak odalı bir odayı paylaştılar.

yirmi diğer daire. Olması gereken buydu. Bu erkek mükemmelliği işi sıkıcı olamazdı,

ağabeyinin onu şehre götürmesi için gönderdiği havasız eski askeri keskin nişancı. Brent'in açıklaması

farklı bir resim çizmediler. Hayır, bu adam başka birini arıyor olmalıydı.

Tezgahın arkasındaki barista, aptallarla dolu bir gölde yüzmeye gitmiş gibi görünüyordu.

"Ne?" Boğazını temizledi ve gülümsedi. "Yani... ne?"

Buns of Glory içini çekti. "Otuz dokuz Ardıç. GPS'im yakında olduğunu söylüyor, ben de gerisini yürüyeceğimi düşündüm.

yolun. Beni doğru yöne yönlendirebilir misin?"

Bir barista daha ona katıldı. "Ne?"

Şimdi Lucy onun adına içini çekti. Kıcını yonttuğunda iletişim zor olmalı

tek kelimeye kadar karşı cinsin kelime hazinesi.

"Boş ver, sanırım izini sürebilirim." Hafifçe gülümsedi ve Lucy onun duyabileceğine yemin etti.

külot yere çarptı. "Gitmek için orta boy bir kahve alacağım. Siyah."

Şeker ve krema türü değil. Orada sürpriz yok.

Bir Numaralı Barista nihayet kendine geldi. "Birini mi ziyaret ediyorsun

kolej? Seni daha önce burada görmedim."

Ona temiz bir fatura uzattı. "Hayır, Manhattan'da yaşıyorum. Ben sadece bir kızı tavlamaya geldim."

Kahretsin. O Matt Donovan . Lucy'nin ilk düşüncesi buydu. İkinci mi? abisi olsaydı

Bu muhteşem adamla kapalı bir alanda saatler geçirmesine göz yumdu, öğrenecek çok şeyi vardı.

Onun hakkında.

"Yani... herhangi bir yaşlı kızı mı yoksa belirli birini mi alıyorsun?"

Oh, duble Spanx aşkına.

"Özel."

"Şanslı kız." Mücevherli İki Numaralı Barista! "Bunca yolu sürdüğü için oldukça özel biri olmalı."

Matt teklif ettiği kağıt kahve fincanını aldı. "Aslında, duyduğuma göre, o bir tür baş belası."

Lucy'nin kafasının içinde, stüdyo izleyicileri bir " *oh cehennem yok* " yağmuruna tutuldu. O kadar dik oturdu

kabininde, can sıkıntısının ötesini düşünmeyi başarabilseydi, omurilik hasarından korkardı. A

sıkıntı mı? O gün çifte hendeğe ek olarak, kelime sıcak saunanın üzerine dökülen su gibiydi.

kayalar. Öfkesinin cızırdamasına ve tehlikeli bir şekilde kırılmasına neden oldular. Tüm bunların altında bir yerde, bir bıçak

incinme vardı, ama bunu henüz kabul etmek istemiyordu.

O anı, onları ayıran on metre boyunca ona dönüp gözlerini kilitlemek için seçti. O vardı

kahve fincanının yolculuğuna devam etmeden önce yarı yolda ağzının durduğunu izlemenin verdiği tatmin

yontulmuş, erkeksi dudaklara doğru. Uzun zamandır reddedilen ısı, onun içinden aktı ve onun nöbetini kesti.

kendine acımdan. Arzu. Bunu hissetmeyeli uzun zaman olmuştu. Belki de bu yüzden yuvarlandı

Yıllarca dağılıp gittikten sonra şimdi orta bölümünden geçiyor. Sanki görüntüyü içine yansıtmış gibi

başını, boynunda ziyafet çeken o dikkat dağıtıcı dudakları gördü. Kesinlikle şekere dönüşen bir boyun-

düşüncelerinin yönü sayesinde elma kırmızısı.

Kardeşinin en iyi arkadaşına karşı bu ısrarlı çekiciliği hissetmek en iyi ihtimalle rahatsız ediciydi. o da yapamazdı

ona göre hareket et. Onun hakkında söylenenlere göre, o onurlu bir tipti. içindeki mantığın sesi

onların ahbap dörtlü. "Brent'in küçük kız kardeşi" konusunda asla adım atmazdı. Özellikle söylendiğinde

küçük kız kardeş, rahatsız edici bir haşereden başka bir şey olarak resmedilmemiştir.

kimin hamlelerini yaptığını bilmiyorsa .

Matt hâlâ onu yakından izliyordu ama yüzünde hiçbir tanıma belirtisi yoktu. Görünüşe göre Brent

son fotoğraflarla tamamlanmış resmi bir dosya vermemişti, çünkü Matt onu

çok *sınırlı* bir yol. Ve oğlum oh oğlum, hoşuna gitti. Sinir uçları karıncalanıyordu, meme uçları

Klima ile ilgisi olmayan bir şekilde kolsuz bluzunun altına çakıl taşları atıyordu. onun ne zaman

dikkati kısa şortunun altından görünen çıplak bacaklarına kaydı, sıcaklık uyluklarının arasına yerleşti.

Hayal gücü müydü yoksa ona hırlamış mıydı?

Kimliği hakkında yalan söylemek yanlış olur. Çok yanlış. Yapamadı. Olabilir mi? Onun ahlaki

Profesör bir tuğla sıçardı. Ayrıca bir şey ona bu adamın bunu pek hoş karşılamayacağını söyledi.

kandırılıyor. Tek alternatifi hemen ayağa kalkıp kendini Lucy Mason olarak tanıtmaktı.

çok geç olmadan önce. Bu onun Queens'e sağ salim, el değmeden ulaştığını garanti ederdi. Sıcak ve rahatsız

Bileğine takılı beş parmaklı dışında onunla savaştacak hiçbir silahı yoktu. Dökülmeye daha yakın değil

son iki yılın yarattığı can sıkıntısı.

Kulağa korkunç geliyordu ama bunu kabul edecek kadar kadındı, üstelik bu delicesine seksi olmak istiyordu.

Adamım, egosunun biraz desteğe ihtiyacı vardı. Çok uzun zamandır sevgilisizdi, herkes tarafından terk edilmişti.

ve şimdi o bir baş belası olarak etiketlenmişti. Belki sadece bu seferlik, kendisinininkini alıp canı cehenneme diyebilirdi.

sonuçları, eskiden olduğu gibi. İçindeki uyuyan cesaret gerindi ve etrafına baktı uykulu.

Lucy sandalyesini geri itti ve ayağa kalktı. Yüzünde çapkın bir gülümseme olmasını umduğu şeyi yapıştırarak,

Matt'e doğru yürüdü ve elini uzattı. "Aradığınızı duymadan edemedim.

39 Ardic."

Kahvesine homurdandı. Tam olarak aradığı tepki değildi. Önemli değil, o sadece tekrar denemek zorunda. Ne de olsa, güneşin altındaki her yarışmada ikinci olamamıştı.

yol boyunca birkaç numara öğrenmeden. Cesaretini toplayarak elini buklelerinin arasından geçirdi.

ve bir kalça eğdi. Dişleri alt dudağına battı. Orası. Şimdi onun dikkatini çekmişti. "Ben Sasha'yım,

Lucy Mason'ın oda arkadaşı. Görünüşe göre beni gezdirmek için buradasın."

İkinci bölüm

Atla bebeğim. Seni bir arabaya bindireceğim .

Matt'in bilincini kovmadan önce bu düşünce hızla ve öfkeyle patladı ve onu kilitledi.

çelikle güçlendirilmiş bir kapının arkasında güvenli bir şekilde. Bu kız, önünde duran bakire gibi görünen kız

Akıl sağlığını cezbetmek için gönderilen fedakarlık, çılglık atmadan önce onunla beş dakika sürmezdi.

Bunu *biliyordu* ama yine de gözlerini kaçıramıyordu.

Leziz bir şekilde boyanmamış ağzı hareket etti ve kelimeler ağzından döküldü, ama beynini anlaması fazladan bir saniyesini aldı.

yakalamak. Her zaman ustura keskinliğini korumakla gurur duyduğundan beri müthiş bir başarı. Onun eğitimi

sürekli tetikte olmanın önemini kafasına kazıymıştı. Mesleği bunu gerektiriyordu. Henüz

bir dakikadan kısa bir sürede, bu kız bu iradeyi test etmeyi başarmış, vücuduna giden tüm kan akışını etkili bir şekilde kesmişti.

beyin ve doğrudan kasıklarına gönderiyor.

Kahretsin, onu zorlaştırmıştı. Kamuoyunda, daha az değil. Tek kelime etmeden önce.

Bir düzeyde, buna içerliyordu.

bir cevap beklerken ona bakıyordu. Ne demişti?

Saşa. Yolculuk istiyor. Odaklan, Donovan. Arkadaşlarından biri gibi davranıyorsun, bir kızın ağzının suyunu akıtıyorsun.

Bu bokun sana göre olmadığını bildiğin zaman. Asla, asla, senin için olmayacak.

Matt kendine zaman kazanmak için kahvesinden bir yudum aldı. Şimdi neden Sasha adının geldiğini hatırladı.

zil çaldı. Lucy Mason'ın oda arkadaşı. Bir sonraki için bir aracı paylaşmayı kabul ettiği oda arkadaşı

New York'a dönüş yolunda birkaç saat. İsa. En azından Brent'in sinir bozucu kız kardeşine binecekti.

av tüfeği, açıkça akılsızca bir şey yapmasını engelliyordu. İlk başta çekmek gibi

bu kızı arka koltuğunda yıpranmış kot şortlarından mahrum etmek.

Bir el atın. Şimdi. Yapamazsın önce.

İsteksizce, bakışlarını önündeki ayartmanın somutlaşmış örneğinden uzaklaştırdı ve gözden kayboldu.

tamamen farklı bir kız arayan kahve dükkanına bir bakış. Bir linebacker'a benzeyen biri. İle birlikte

küçük bir dağ büyüklüğünde bir kardeş olan Lucy çok geride kalmış olamaz. Şanssız. elinden geldiğince

Bu kalabalığın arasında Brent'e benzeyen tek bir osuruk şakası yoktu. Adil olmakla birlikte, o

neye benzediği hakkında hiçbir fikri yoktu ve öğrenecek zamanı da yoktu. Syracuse'a gitmek vardı

arkadaşına bir son dakika lütfuydu, mecbur kalma tehdidi altında isteksizce kabul ettiği bir iyilikti.

bir öğleden sonra düğün planı ayrıntılarına katlanın. Direksiyona yeterince hızlı geçememişti.

"Gelmiyor," dedi ayartma, sesi alçak ve dumanlıydı. "Lucy, yani."

"Affedersiniz?"

Lucy, en yeni erkek arkadaşı ve göldeki evi için bizi mahvetti. Sadece sen ve ben." o itti

ellerini ceplerine sokup kalçalarının aşağısına sabitledi. Lanet *olsun* .

Matt, bu yeni gelişmeyle ilgili kızgınlık kıvılcımını memnuniyetle karşıladı ve bunun dikkatini dağıtacağını umdu.

göbeğinin inceliği. Nafile. Ne yaptığını biliyor muydu? O yapmak zorundaydı. İmkansızdı

bir kadının bu tür bir gelip-alın cinselliğini, farkına varmadan ve kullanmadan kendisine yayması

avantaj. Onunla yalnız başına geçirilen herhangi bir süre bir hata olurdu. Lucy, Brent'ten kaçıyor ve

sırayla *onu* , başlı başına bir sıkıntı oldu. Muhteşem, taze yüzlü bir kızın beş fit üç inç içine atın ve

tehlikeli bölgeye giriyordu.

Her zamanki tipinden kilometrelerce uzakta, onu bu şekilde etkilememeliydi. Ara sıra izin verdiği

İçinin derinliklerine ittiği ihtiyacı kendisi keşfederek, daha düzgün kadınlara yöneldi. Kadın

kemiklerinde, yaptığı şeye dayanabilecek biraz et vardı. Ona bakan kız

çilek sarısı buklelerin altında erkeklerin genellikle "spinner" olarak adlandırdığı şey vardı. Minyon, tutkulu,

ve esnek... kendinizi ondan ayırmadan farklı bir cinsel pozisyona geçebilirsiniz.
sıcaklık.

Bu düşünceler kotunda büyüyen sorunu hafifletmek için hiçbir şey yapmazken,
ona neden sahip olamayacağını hatırlattı. Hayatında yeterince kadının ona pas vermesini sağlamıştı.

bir daveti gördüğünde biliyordu. Ağzının çapkın kıvrımını yorumlamayı seçerse,

Kalçalarını bir teklif olarak sallaması, onun bu teklifi kabul etme biçimi onu paketlemesine yol açacaktı.

Şu anda ona baktı ve düzgün görünümlü bir adam gördü, genç, kapüşonludan ayrılıyordu...

Kampüste tanıştığı spor yapan adamlar. Altında ne olduğunu görmedi. Onun olacak tarafı
onu cırlıçıplak çıkardıktan sonra dışarı çık. Şakacı tavrı bir anda şoka dönüşecekti.
korkuturdu

kahretsın ondan.

"Yani, eğer bir arabayı mahvetmemin sakıncası yoksa." Gülümsemesi uzağında kaymaya başlamıştı.

sessizlik. "Bir kızı yarı yolda bırakmazsın, değil mi?"

Ah evet, ne yaptığını çok iyi biliyordu. Koruyuculuğuna, eski ordusuna hitap ederek,

Mevcut kolluk tarafı. Görünüşe göre Lucy daha önce onun hakkında temel bilgileri aktarmıştı.

herkesi cehenneme atıyor. Yüz hatlarında bir kızgınlık parıltısı gördüğünde, bunu yapmadığında

hemen cevap, şehvet onun orta bölümünde bükülmüş. Ateşi vardı, bu. Yine de lanet etmesi gerekiyordu

mesafesini koruduğuna emindi. Onun için değildi. Dürtüleri zorlu olsa bile onu devirdi.

omzunu ve dilini karnına sokmak için en yakın, en karanlık köşeyi bul, al.

Mesafe. Sınırlar. Boğazını temizledi. "Eşyalarını ne kadar hızlı alabilirsin? geri dönmem gerek

şehir."

Bir kaşını kaldırdı. "Dairemiz caddenin karşısında. On dakika sonra dışarıda buluşuruz?"

"İyi. Harekete geç."

Aslında dişlerinin diline battığını gördü. Bağdırmamak için mi? bu onu neden hissettirdi

gölmek gibi mi Bunun yerine sandalet topuğuyla döndü ve kahvehaneden dışarı çıktı.

o kısa kot şort içinde kışının kesintisiz bir görünümü. Kahretsin. Ellerini ondan uzak tutmak

sonraki dört saat zorlu geçecekti. Umarım ani tavrı ona

O dudakların hareketini izlemekle dolu uzun bir araba yolculuğu yerine sessiz bir muamele. onları onun üzerinde hayal etmek

et. Elini sertçe üzerine indirdiğinde şaşkın bir inilti ile ayrıldıklarını hayal ederek

arka taraf.

Farklı düşünceler düşünün . Şimdi . Dikkatini dağıtmak için cep telefonunu cebinden çıkardı.

kot pantolon ve Brent'i aradı, sadece dev salağın kendisinin ve kız kardeşinin ne kadar iyi olduğunu bildiğinden emin olmak için

bu öğleden sonra zamanını boşa harcadı. Direkt sesli mesaja gitti. Saatine baktı ve olduğunu gördü.

zaten öğleden sonra. Brent'in Hayden'ın babasını onurlandırmak için yaptığı görev, sadece yola çıkıyor. Sanırım kış çiğnemek yarına kadar beklemek zorunda kalacak.

Matt burnunun kemerini sıktı ve içini çekti. Büyüyen listeye bugünün olaylarını da ekleyebilirdi.

çoğunlukla kendine sakladığı nedenler. En iyi arkadaşları Brent ve Daniel, almasına izin verdiği tek kişilerdi.

uzaktan yakındı ve hala onun etrafına inşa ettiği ferforje çevrenin dışında sıkıca tutuldular.

hayat üç yıl önce. Onun dünyası patladığında.

Adil olmak gerekirse, Brent ve Daniel hayatındaki varlıkları konusunda ona gerçekten danışmamışlardı.

sadece içeri girip kendilerini evde yapıyorlar. Onları daha güvenli bir yere itmek için düzenli girişimlerde bulundu.

mesafe, ama her zaman geri dönüş yolunda savaştılar. Onunla ilgili. O olmadan ona iyilik yapmak

bilgi veya rıza. Olmamalarını deli gibi diledi. Bu istenmeyen eylemler onu

böyle şeyler *yapın* . Brent'in küçük kız kardeşini almak için dört saat araba sürmek, sadece onun kadar yaşadığını öğrenmek için

tüm geziyi bir kenara bırakarak ve onu şanssız bırakarak,

iradesinin tanrısız bir sınavına katlanmak.

Saşa. Bu egzotik isim ona hiç uymuyordu. Stacy gibi görünüyordu. Veya bir Kaptan. Bir şey

Onları çekmek için ellerini kaşındıran bukleleri hesaba katmak için zıpladı. Onu sabit tut
arkadan kendi kendine çalıştı.

Matt elini yüzüne indirdi. Bu hayatının en uzun dört saati olacaktı.

Yirmili yaşlarının büyük bir bölümünü denizaşırı ülkelerde savaşarak, günlerini ayrı ayrı geçirdiği düşünülürse

Keskin nişancının tünekten kaslarını kıpırdatmadan hedefleri izlemek, gerçekten bir şey söylüyordu.

Kahve dükkanının penceresinden Sasha'nın kendinin iki katı büyüklüğünde bir bavulu

bakımlı bir çimenlik ve kendini çimenlerin üzerine bıraktı, kollarını kavuşturdu, çenesini kaldırdı.

Beş dakika erken.

Bu sefer ağzından çıkan sessiz kahkahaya engel olamadı.

...

Pekala, bu baştan çıkarma *kesinlikle* plana göre gitmiyordu.

Lucy, Matt'in şık siyah sedanının konsoluna bir bakış attı ve onu yorganın altında izledi.

onun kirpikleri. Bavulunu bagaja yerleştirdiğinden beri ona bir kez bile bakmamıştı.

gri gözleri yola yapışmıştı, çenesi gergindi, bazılarının sırtına binmiş olduğu bariz bir hayal kırıklığıydı.

öğleden sonra için bilinmeyen parti. Kendini Sasha olarak tanıttığı anda, kendini kaybetmişti.

bariz bir ilgi ifadesi, sanki bir ipucu varmış gibi kapanıyor. Kesinlikle yasak küçük kız kardeş yapmadı

küçük kız kardeşin oda arkadaşını kapsıyor mu? Kapalı tavrına bakılırsa, açıkça öyleydi.

Bununla ilgili bir sorun mu var? Onu terli, nefes nefese bırakan bir şekilde çekici bulmanın yanı sıra

bir buz banyosu istedi, şimdi bir meydan okuma sundu. Test edilmeyi ve gelmeyi seven o parçası

üstte şimdi spor ayakkabılarını esnetiyor ve bağlıyordu. Onun düşmanca havasıyla bile, belki

bu yüzden bu adamı istiyordu. Son altı yıldır arkadaşlarının erkekleri eve götürmesini izlemişti.

partilerden çok daha az nedenlerle. sırasında onu ne *kadar* istediğini itiraf etmişti.

çılginca boş dairesinde koşuyor, bacaklarını ve bikini bölgesini tıraş etmek için usturasını açıyor.

Losyon sürmeden ve kaldırıma çıkmadan önce iki dakikadan kısa bir süre önce. bir olurdu

Cehennemde soğuk bir gün önce ayrılan süreden daha uzun sürdü. Dakikliği hakkında yorum yapmış mıydı?

Hayır, yapmamıştı. Yeni pürüzsüz oyunlarına bir göz atmış mıydı? Hayır, yapmamıştı.

İkinci aşama öyle.

Oyunu birkaç yıldır kullanmadığı için biraz tozluydu. Kısa dönem dışında

erkek arkadaşı Fransa'da yurt dışında okuduğunda hayatında hiç düzgün bir erkek olmamıştı. sadece tuhaf

üniversite deneyimiyle birlikte gelen tarih ve zorunlu tek gecelik ilişkiler. Matt biraz ister ekstra güç. Arabanın yanından yayılan *dokunma uyarısını* pratikte hissedebiliyordu .

Bu onu neden daha fazla tahrik etti?

Lucy koltuğunda biraz daha dik oturdu, kayıtsızca vücuduna baktı. O yarı kötü değildi,

Sağ? En azından, öyle sanıyordu. Göğüsleri, bir Syracuse sweatshirtünün altına saklanmıştı.

o kadar uzun ki, kullanılmadıkları için biraz küçülmüş olabilirler. Bacakları daha beyaz bir soluk olabilir, ama

yaz daha yeni başlamıştı. Henüz kimse bronzlaşmamıştı, değil mi? Koltuğuna geri çöktü.

Belli ki vücudu, bu seksi canavar tarafından sevişmek için bu görevde en kullanışlı aracı olmayacaktı.

polis. Sadece zekasıyla onu şaşırtması gerekecekti.

"Yani Syracuse'a sık sık gidiyor musun?"

Başarısız.

ciddi mi diye bir bakış attı.

"Hayır, bilmiyorum. Lucy'yi almaya geldim." Bir elini siyah saçlarının arasından geçirdi.
"Ben büyük değilim

Gezi. Ya da son dakika plan değişiklikleri."

"Biliyor musun, bunu biraz hissettim." Kendinden sabırsız, bacak bacak üstüne attı. Bekle, bakmış mıydı

o zaman? "Lucy hakkında ne duydun bilmiyorum ama o gerçekten harika biri. yapma

onu çok sert yargılama. Göl evi olan seksi adam. Bunu es geçemezsin."

"Sizi temin ederim, yapabilirim."

Nefesi kesildi. "Şaka mı yapıyor? Kenara çek, başım dönüyor."

"Belki de o vanilyalı losyonun kokusudur. Tam olarak ne kadar koydun?"

Bu onu kısa sürdü. Onun çabalarını fark etmekle kalmamış, son yarım saati

onlardan rahatsız. Bu adam hakkında bir şey okuyamadı, ne düşündüğüne dair bir ipucu alamadı

sabırlı yüzüne bakıyor. Tek parmağıyla yumruk attı ve yolcuyu kırmak için düğmeye bastı.

yan pencere. "Daha iyi?"

Cevabı olarak bir homurtu oldu. Yine de bir dakika sonra, rahatsız edici şeyi kırarak onu şaşırttı.

sessizlik. "Ana?"

"Afedersiniz?"

Elleri direksiyonda esnetti. "Üniversiteyi yeni bitirdin, değil mi? senin neydi

ana?"

Bok. Soruları tahmin etmemişti. Lucy'nin hangi alanda uzmanlaştığını biliyor muydu? Muhtemelen değil,

Çünkü neye benzediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Tabii ki, Brent'in ileteceği tek ayrıntı, onun eksiklikleri. Eve geldiğinde karnına güzel, kardeşçe bir yumruk atmıştı. şimdilik, yleydi

Gerçeğin yakın bir versiyonuna bağlı kalmak en iyisi, böylece uydurulmuş hikayelerin izini kaybetmedi. huzursuz

karnına yerleşmiş hissi. Bu oyun beklediği kadar eğlenceli değildi. "ift anadal. Fransızca dil ve sanat tarihi."

Dikkatini yola geri vermeden önce, onu yeniden değerlendiriyormuş gibi görünerek bir an için onu inceledi.

Tanıma titremesi yok, sadece sürpriz. "Planın var mı?"

Başını salladı. "Birkaç küçük müzeden teklif aldım. New York'ta birkaç tane. Biri Paris'te. bu Louvre, aslında." Sonunda yüksek sesle söylemek bir uğursuzluk gibi geldi. Bir mr teklifini dile getirir gibi,

dünyaca ünlü müzede araştırma görevlisi olarak çalışmak, onu bir bulut bulutu içinde yok edebilir.

ışıltılı toz. Zaten uzakta olduğu için işi almayı düşünmüyordu.

Çok uzun süre evde Ama arada bir, teklifi içeren e-postayı açar ve tekrar okurdu.

yüksek sesle. Fransız aksanıyla. "Paris'te iki yıl okudum ve her zaman geri dönmek istedim.

Ama karar vermem bir hafta sürüyor."

"Bir hafta?" Ona doğru başka bir ölçülü bakış. "Bu oldukça hızlı bir dönüş."

Lucy omuz silkti. "Benim ilgilenmem gereken bir kaç işim var." Konuşmanın da döndüğünü fark etmek

kişisel, Sasha gibi davranması iyi bir fikir değildi, bu sorgulamayı şöyle bitirdi:

antasına uzandı ve haftanın seyahat programını çıkardı. şehirle tek başına yüzleşmek zorunda kalsaydı,

yapmak için bazı ayarlamalar var.

Bir vuruş geçti. "Bu da ne?"

"Haftalık planlarım. Ya da *eski* planlar, demeliyim. Central'da tandem bisiklet sürebileceğimden şüpheliyim

Tek başıma park et."

"Lucy seni zor durumda bıraktı."

"Sıcak adam. Göl Evi. *Zalim Niyetler* DVD'de."

Matt homurdandı. "Listende başka neler var, Sasha?"

Oda arkadaşının adını kullandığında göğsünde bir şey sıkıştı, ama o kararlı bir şekilde onu kullandı.

bir kenara. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Ön cama kaşlarını çattı. "O kadar kötü, ha?"

Listeyi elinde tutuyor, okuyormuş gibi yapıyordu. "Waldorf'ta bir düğünü mahvet. Bir kırk katlı bina. Bir milyarderin kalbini kırın."

Ona karanlık bir bakış gönderdiğinde, şaka yaptığından emin olmak için sadece ona göz kırptı.

"Çok komik."

"Fark ettiğin zaman hakkında."

"Ah, fark ettim." Bakışları kalçalarını taradı, karnını yukarı ve göğüslerinin üzerinde gezdirdi. Hava-

Lucy'nin vücudu ısındıkça, arabanın içindeki havalandırma tamamen yetersiz kaldı.

fırın gibi. "İnan bana fark ettim."

Nefesi titrek bir nefesle ağzından çıktı. "Evet? Bu konuda bir şey yapmayı planlıyor musun veya

New York'a ulaşana kadar beni görmezden mi geliyorsun?"

"Seni görmezden gelmek tam olarak bir seçenek değil." Sesi neredeyse kızgın geliyordu. "Oturduğun zaman değil

yakın, o kahrolası güzel kokuyorsun, her kilometrede bir kafamla sikişmek için uylukların açılıyor."

Aman Tanrım. Bu adam da kimdi? Sözlerinin ardından, vücudu bir uğultu gibi vızıldamaya başladı.

elektrik jeneratörü. "Y-sorumun sadece yarısını yanıtladın."

Çenesi büküldü. "Seni aldığım gibi New York'a bırakıyorum."

"Sıkılmış?"

Kafasını salladı. "Temiz."

Lucy, beklenmedik cevabının etkisiyle biraz sendeledi. O tek kelime ona çok şey anlattı

onun hakkında, aynı zamanda yüzlerce soru daha doğurdu. ona dokunmayı düşündü

...onu lekeleyecek mi? Yüzeyde giydiği kibirle uyuşmuyordu. ağzını açtı

ondan ne demek istediğini açıklamasını istemek, sonra buna karşı karar vermek. Ağzının seti ona olacağını söyledi

zamanını boşa harcıyor. Daha derine inmek onu tamamen kapatırdı.

Derin bir nefes aldı ve tekrar rotasına baktı. "Yalnızca bir önemli aktivite var.

liste. Gerisi sadece komik bir iş."

"Eğlenceli iş."

Lucy başını salladı. "Doğru. Ancak perşembe önemli. bu benim altmışıncı yıl dönümüm

dedemin anneanneme evlenme teklif etmesi."

"Onlarla mı kutluyorsun?"

"Aslında Matt, onlar öldü." O, başını salladı. "Acı verici bir konuyu gündeme getirmenin yolu."

Şaka yaptığını görünce gülümseyerek ona bir bakış attı.

Başını koltuk başlığına geri bıraktı. "Soruyu Central Park'ta bir banka attı. Ben

tam olduğu an orada olacak." Omuz silkti. "Bir nevi saygı duruşu gibi."

"En azından bunun için yalnız olmayacaksın. Muhtemelen birileri bunun üzerinde uyuyor olacak."

Gözlerini kapattı. "Lütfen dur. İyimsizliğiniz beni kör ediyor."

Vakit kaybetmeden güneş gözlüklerini ona uzattı. Lucy onları giydi.

Ona bu kadar karanlık merceklerden nasıl gördüğünü sormadan önce, arabanın kaputunun altında bir şey

patladı, gıcırdadı ve büyük bir gümürtüye düştü.

Matt küfür ederek arabayı omzuna çekerken Lucy otomatik olarak, Serpantin kemer, dedi.

"Neydi o?"

"Hiç bir şey." Matt, Brent ile biraz zaman geçirmiş olsaydı, Mason ailesini biliyordu.

araba tutkusu. Motor sorununu teşhis etmek kesinlikle elini uzatacaktı. "Sevmiyorum...

nasıl hissettirdi." Ona şüpheli bir bakış attı ama sonunda arabadan indi. o tartıştı

bir an, ardından açtığı kaputun altında ona katıldı. Yıpranmış kemeri görünce, kendini

haklı olmaktan biraz gurur duymanın tadını çıkarın. "Uh-oh. Bu kötü görünüyor."

Zaten telefonunu arıyordu ve cevap vermedi. Lucy yol kenarında olduğunu varsaydığına

yardım yanıtladı, konumlarını mükemmel bir şekilde saptadı ve motorun durumunu tam olarak ayrıntılı olarak açıkladı.

şart. Sözleri kısa ve netti, ona ne kadar dikkatli davrandığını söylüyordu.

kendi dünyasında kaybolmuş gibiydi. Bunu hatırlaması gerekiyordu.

"Onu New York'a geri götürmek ne kadara mal olacak?" Matt telefona sordu, önce

cevapta ürüyor. "En yakın garaja ne dersin? İyi."

Telefonu kapattı.

"Bu umut verici geliyordu. New York'a geri dönmek çok mu pahalı?"

Matt işlek otoyola bir bakış attı. "Kelimenin tam anlamıyla otoyol soygunu olurdu"

Boğazından bir kahkaha yükseldi. "En azından acımasız espri anlayışını korumuşsun." O

kaputu kapatırken geri çekildi. "Peki, şimdi ne olacak, Chuckles?"

Baştan ayağa başka bir incelemeyle onu sıyrırken boğazı çalıştı. O anda, o aldı

Onu sinirlendirdiğine dair tuhaf bir izlenim vardı ama bu doğru olamazdı.

"İyi soru," diye yanıtladı sonunda, bir cenaze levazımatçısının tüm coşkusuyla.

Üçüncü bölüm

Aslında yan kapıdaki pembe yanaklı kızla yol kenarındaki bir motele kayıt yapıyordu. Eğer bilseydi,

aklını bombalayan düşüncelere dair bir *sezgisi* bile vardı , şansını deneyebilirdi.

New York'a giden yolun geri kalanını otostopla.

Çekiciyle en yakın garaja gitmişlerdi, tamirci ona bunu yapabileceklerini söyledi.

sabaha arabası için yılan gibi bir kemer sipariş etti. Bu da bir gecede mahsur kaldıkları anlamına geliyordu, hala

Garajın bitişiğindeki uygun bir motelde, evden üç saat.

Uygun. Doğru .

Yavaş hareket eden motel memurunun eski bilgisayarını uyandırmasını beklerken, o buna karar verdi.

Ona ayrı bir oda ayırtmak daha güvenli olurdu. Ona ulaşabileceğine kendine güvenmiyordu.

mesafe. Uygun bir yatağa atın ve öldürmek için zaman ayırın... birden fazla şekilde mahvolur.

Tam o sırada görevli başını kaldırdı. "Bir oda?"

Evet, diye cıvıladı Sasha.

"İki," diye yanıtladı aynı anda.

Cazip dudaklarının onaylamaz bir şekilde büzülme şeklini görmezden gelmek için elinden gelenin en iyisini yaparak, kâtime elini uzattı.

kredi kartı. Adamın pek de ince olmayan bir ilgiyle Sasha'ya baktığını görünce, neredeyse onu geri kapacaktı.

Katipin yüzündeki ifadeden hoşlanmadı. Aslında, bu onu biraz rahatsız etti, özellikle

çünkü ayrı odalara ihtiyaç duyduklarını iddia ederek işe yaramıştı. Akıl sağlığını korumak için çok fazla.

"Bir kez daha düşündüm, sadece bir oda," dedi, katip göz göze gelene kadar kartı tutarak.

Umarım iki çift kişilik yataklı ve yeterince kablo bağlantısı olan bir oda onun dikkatini dağıtırdı.

Matt buna neredeyse yüksek sesle gülecekti. Kalabalık bir çekirge sürüsü onu ondan uzaklaştıramazdı. O

Sessizce yanında durdu, çenesi sabit bir pozitiflikle, onu o tarçın-vanilyayla sardı.

Her geçen dakika daha da belirginleşen koku. O kokuyu karıştırmak istedi

kendikiyle, onu düz bir yüzeye sürükleyin ve nerede olduğunu belirlemek için derisinin her santimini koklayın.

en güçlüsünden yayıldı. Sonra...Tanrım, *o zaman* ...birkaç özür çılgılığı duymak istedi, geri döndü.

geri, sikini bu kadar çok incittiği için.

Yapamazsın. Verdiğin zararı hatırla.

Katip, kredi kartını geri vererek rahatsız edici düşüncelerini kesti. Sasha'ya baktı.

tüm zaman. "On dört numaralı oda için her şey hazır."

Güldü. "Teşekkürler. Buralarda yemek yenecek bir yer var mı?"

"Yürüme mesafesinde değil, korkarım." Teslim etmeden önce elleri öfkeyle masasının üzerinde hareket etti.

ona parlak, renkli menüler yığını. "Bir sürü paket servis seçeneği. Ya da seni almaya götürebilirim

bir şey. Ben iniyorum-"

"Teşekkürler, hallederiz," diye araya girdi Matt. Görünüşe göre katip bilgisayarı kadar yavaştı.

Elini Lucy'nin küçük sırtına koyarak onu ofisten dışarı çıkardı. Monte edilmiş bir maviye bir bakış

işareti onu sağa döndürdü. "Bir şeyler yemek istersen, senin için getiririm."

Bir Domino's menüsünü güzelce uzattı. "Mezuniyetten sonra yemin ettim, bir daha asla sipariş vermem.

Domino'nun pizzası. Bir tam gün bile yapmadı."

"İç malzemeyi senin seçmene izin vereceğim."

"Oooh. Bir mizahçı ve bir beyefendi." Aniden mutlu bir şekilde habersizce ona sırıttı.

onu elle beslemek, ısırarak, ağzının sunduğu yemeği kabul etmesini izlemek arzusu.
"Dikkatli ol veya

bir geceden daha uzun süre benimle kalacaksın."

"Bana uğursuzluk getirme."

"Seni büyütüyorum. Söyleyebilirim."

Matt ani bir gülümsemeyle karşılık verdi. Bugün kaç kez bunu yapması istenmişti? Onlar gibi

yürüdü, başparmağı kendiliğinden gömleğinin altına girdi ve omurgasının dibinde bir gamze buldu.

Dizlerinin üzerine çöküp ağzıyla vadiyi keşfetmeyi dileyerek neredeyse yüksek sesle inleyecekti.

O izlerken, onun da hissettiğini söyleyen, boynunun derisi boyunca yükselen yumrular. endişe vericiydi,

nabız atma ihtiyacı ne kadar hızlı arttı. Genelde nişanlanma zamanı gelene kadar onu tasmalı tutabilirdi.

gerçek fiziksel aktivitede. Bu kızla, tasmaı yattığı andan itibaren gergindi.

kahve dükkanında gözleri onun üzerinde. Şimdi kopmakla tehdit etti. Çaresizce kendini içeride tutmaya ihtiyacı vardı

kontrol et, bütün gece için. Ama şu anki durumunda Matt onların yanına bile gidemeyeceğinden endişeleniyordu.

oda.

Derin bir nefes aldı ve değişen sıcaklığı hissetmek isteyerek dokunuşunu teninden çıkardı.

yine anında. Yeşil gözler sanki bir şey söylemek istiyormuş gibi merakla onu izliyordu ama

onun yerine anahtar için elini uzattı. Onu içeri kadar takip ettiğinde, onu sürüklememek için bir mücadeleydi.

yere inin ve bu merakı bir kez ve herkes için silin.

Donovan, kaybediyorsun. Geri sarın .

Sasha çantasını yatağın üzerine koydu ve telefonu aldı. "Pepperoni ve siyah zeytin?"

Siyah zeytinden nefret ederdi. "Senin seçimin." Siparişı verirken, Matt acıyla farkındaydı. motel odasında aç bir aslan gibi volta atıyordu. Aramasını bitirip yatağa geri döndüğünde, durma noktasına geldi. Tanrım, dikkatini dağıtmaya ihtiyacı vardı. Aklını ondan uzak tutacak bir şey

karın. "Peki Lucy'i nereden tanıyorsun?"

Yavaşça oturdu. "Doğru, Lucy. Um, aslında sıska daldırmayla tanıştık."

Mükemmel. Sadece ihtiyacı olan oyalama. "O nasıl?"

"Bir grup arkadaşım saatler sonra üniversite havuzuna gizlice girdi. Yasadışı olarak, eklemeliyim. Biz

tam bir baş belası olduğumuzu düşündük. İçeri girene ve Lucy'nin çıplak bir memeyle yüzdüğünü görene kadar

felç."

Matt, vücudu Sasha'nın damlayan görüntüsüne tepki verirken ağzının köşesinde bir çekiş hissetti.

ıslak, havuzdan çıkan. "Duyduğum Lucy'ye benziyor."

Yokmuş gibi görünen bir hareketle elini yorganın üzerinde gezdirdi. "Nasıl olur da hiç onunla tanıştım? Lucy'nin bana söylediğine göre, kardeşiyle bir süredir arkadaşmışsınız gibi geliyor."

Masaya yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Aile barbekülerinde büyük değilim."

"Gezi yok, barbekü yok. Amerikalı olduğundan emin misin?"

Bu kız aynı anda hem gülmek hem de hırlamak istiyordu. Eğer bu daha önce olmuş olsaydı, o

kesinlikle hatırlayamadım. Sorusu bir cevap gerektirmediği için fırsatı değerlendirdi.

Arabası bozulduğundan beri aklını kurcalayan bir şey sor. "Neredeyim

yarın seni bırakıyor mu?"

Uzun bir ara. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, şehre vardığımızda kiminle kalıyorsun?"

"Bir arkadaş," diye çok hızlı cevap verdi.

Matt'in karnına yoğun ve tehlikeli bir şey yerleşti. Kıskançlığın gelişi hoş değildi ve uygunsuz. Şoför ve yolcu dışında bir ilişkileri yoktu. Bunu biliyordu ama duyguyla rasyonelleştirmek onu ortadan kaldırmadı. "Erkek veya kadın?"

"Keseli."

"Saşa."

Gözle görülür bir şekilde yüzünü buruşturdu ve bu his daha da arttı. Şehvetle arzuladığı bu kız, bölgesel hissediyordu.

bitti, bir erkek arkadaşı vardı. "Kadın," diye yanıtladı sonunda. Matt ona inandığından emin değildi, ama

konuşulan kelime onu nispeten sakinleştirdi. En azından bir başkasıyla onun görüntülerini uzak tutmaya yetecek kadar

adam. Onu diğer adama *teslim etmek*.

Velcro ile komodinin üzerindeki uzaktan kumandayı işaret etti. "Neden yapmıyorsun izleyecek bir şey buldun mu? Yıkayacağım." *Buz gibi duşta*.

Nerede kalacağı konusunu takip etmediği için rahatlamış görünerek başını salladı, saygısızca.

geçerken televizyonda. Matt banyoya girdi, ışığı açtı ve

kapıya karşı alın. Tereddüt etmeden, masaj yapmak için elini kotunun önüne attı.

onun ağır ereksiyon. İnlememek için dudağını ısırarak zorunda kaldı. O lanet yere girdiğinden beri

Kahve dükkanındaki baskıyı hafifletmeye ihtiyacı vardı ve şimdi nihayet şansını elde edecekti. o duramadı

Sasha'nın çay fincanı büyüklüğündeki göğüslerini hayal etmekten kendini alıkoyamadı. Meme uçlarının havada boncuklanma şekli-

arabasının şartlandırılması. İç uyluklarının soluk pürüzsüzlüğü. Onları nasıl işaretlemek isterdi

dişler.

Banyo kapısının dışında bir inilti ve ardından bir inilti duyduğunda, Matt'in bunu yapması biraz zaman aldı.

sesin onun ateşli hayal gücünden gelmediğini fark etti. Nefesini tuttu ve dinledi, kaşlarını çatarak

tekrar duyduğunda. Kendi hareketini bile kaydetmeden eli,

kapı kolu ve banyo kapısını açtı.

Sasha ciyaklayarak uzaktan kumandayı yanıyormuş gibi yere düşürdü. O an anladı, sesler televizyondan geliyor. Bir erkek ve bir kadın, orgazmın sancıları içinde, kıvrandı ve bir dört direkli karyola, arka planda ucuz sanat eseri asılı. Porno? Porno mu izliyordu?

Sasha'yı bir bakışla sabitledi, ama yatağın altındaki uzaktan kumandayı aramakla çok meşguldü, eşek

doğrudan havaya işaret etti. "Açılan ilk kanaldı, yemin ederim." Sesi boğuktu,

ama onun ağzından çıkan ecstasy çığlıkları arasından onun başıboş sözlerini hemen hemen anlayabiliyordu.

televizyon. "Ve bu en tuhaf şey çünkü porno bile *izlemiyorum* , ama bu sabah geldi.

bir arkadaşla kahve içerken. İşler çılgınca, değil mi? Yıllarca porno yok, bir ipucu yok, sonra *bam* ,

o her yerde."

Matt hiç kıpırdamadan durdu, bu durumda mizah bulmak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıştı, çünkü çok açık bir şekilde yalan söylüyordu.

Porno kesinlikle motorunu çalıştırdı. Ama günün sonunda o bir erkekti. ne zaman güzel bir kız

bir arka planda, *bütün gün* seni rahatsız eden bir eşek sana kıcını sallıyor .

inilti ve tokat atarken, kontrolü sürdürmeye yönelik her türlü girişim tehlikeye girer. Arzu, kalın ve

aceleci, ayakları hareket etmeye başlayınca iradesiyle bilek güreşi yaptı. Ona doğru mu? Kapıya doğru mu? O

bilmiyordu.

Sonunda dizlerinin üzerine oturdu, yüzü utançtan ve çabadan kızarmıştı. dudakları vardı

ayrıldı ve çiğnendi. Güzel. Çok güzel. Ve temiz. Yapmamalı.

Kontrolü ipte asılı duran Matt kapıya doğru yürüdü. Ona ulaşmadan hemen önce, onu hissetti.

arkasından itin. Topuzun üzerinde donmuş eli, elleri kaburgalarının üzerinde kayarken derin bir nefes aldı.

ve gözlerini kapatmaya yetecek kadar baskı uygulayarak göğüslerini yukarı kaldırdı.

"Gitme," diye fısıldadı.

İçindeki tasma koptu.

...

Matt pozisyonlarını değiştirip onu yere doğru fırlattığında Lucy'nin nefesi ciğerlerine hapsoldü.

kapı. Arkasında menteşeleri sallandı ama o herhangi bir acı ya da alarm hissetmedi. o nasıl olabilir

Önündeki adam, odağının her zerresini mi yakaladı? Ona ondan baktığında

yataklar arasında diz çökmüş durumdayken, onun ifadesi karşısında şaşkına dönmüştü. Azap onu karşıladı

kısmen sorumlu *olduğunu* biliyordu . Onu da istemişti. hayır olmuştu

Kısmen düğmesiz kotunun arkasındaki belirgin şişkinlik sayesinde, genişlemiş

öğrenciler. Şimdi onun uyarılmasını hissedebiliyordu, karnına karşı kaskatıydı. Vücutlarını birbirine bastırdı, kafa

parmak ucuna kadar, ağzı onunkinden oksijen çekiyordu. Bilekleri elleriyle kelepçelenmiş, kapı onun yanında.

Uyluklarının arasına nem yayıldı. Bu inanılmaz hakimiyet gösterisi... hoşuna gitti. Çok fazla. BT

bütün gün onun serin yüzeyinin altında hissettiği şeydi, o sırada fark etmemiş olsa bile.

zaman. Arabadayken kafede buna tepki veriyordu. ne yapardı

O öğleden sonra gözlerini kilitlediklerinden beri bilinçsizce can atıyordu. Muhtemelen daha önce bile.

Özlemin altında katmanlanan, midesindeki ezici gerginlik ve birikim, bir ihtiyaçtı.

içinde öfkeli gördüğü her şeyi sakinleştirmek için. Bir sorumluluk gibi geldi. İstedığı biri. Bir

onun önüne başka biri çıkarsa lanet olsun.

Matt'in gözlerini aramaya çalıştı ama gözleri sıkıca kapalıydı, kaşlarının arasındaki çizgiler derinden çatıldı. Vücudu bir gitarın teli gibi acımasızca gergindi. Tüm gücü, geri tutuldu kararlı bir kararlılıkla. "Matt, sorun ne?"

"Sorun nedir?" diye tekrarladı, konuşurken dudakları onunkileri hareket ettirdi. "Seni kovmak *istiyorum* .

Sorun bu bebeğim."

Nefesi bir inilti gibi çıkıyordu. Onu arzuladığını biliyordu, ama ne kadar çok duyduğunu onu tahrik etmişti, güçlü bir afrodisyaktı. Sesi yeni, daha kaba bir nitelik kazanmıştı.

Son sükunet yanılsamasını parçalayan Matt. Bu Matt onu almak istedi. Sert. Ama bazıları için

nedeni, bunu *istemiyordu* . Neden? Niye? "Burada itiraz yok. Onuda istiyorum."

"Yapmıyorsun." Boynunun kıvrımına ağzı açık bir öpücük bıraktı. Onu mırıldandığında zevk, bir ısırığa dönüştü. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorsun. Benimle değil."

Eğer harekete geçmezse onu kaybedecekti. Elleri hareketsizdi, sıkıca kavradı, vücudu kapıya o kadar yaslıydı ki kalçalarını hareket ettiremedi. Derin bir nefes alarak, öne eğildi ve kulağını ısırarak sertçe çekiştirdi. Hırıltısı onun her köşesine şok dalgaları gönderdi.

sistem. "Göster o zaman."

Hızlı bir hareketle ellerini dizlerinin etrafına doladı ve beline dolamak için bacaklarını yukarı çekti.

"Uyluklarını etrafıma sıkıştır - sıkı - yoksa seni dizimin üstüne koyarım."

Lucy belinin altındaki tüm hayati kasların sıkıştığını hissetti. Yüce cehennem. Neye ikna etmeyi başarmıştı

bu adamın içindeki hayat? Neden onu hatırladığı her şeyden daha çok heyecanlandırmıştı? diye düşündü

bu kelimeleri söylediğini duymayı istiyordu, buna *ihtiyacı vardı* . "Neden bunu yapasın ki?"

Matt, "Çünkü," dedi, "hasta küçük bedeninden zevk almak istiyorum. seni çığlık atmak istiyorum

ve salla ve kahrolası aklını kaybet." Bacaklarının arasına yükseldi. "Ama ondan önce, Sana kimin sahip olacağı konusundaki tüm şüpheleri sil güzel kız. fena mı korktum henüz sen?"

Aman Tanrım. Bir miktar. Yine de durmak istemek için yeterli değil. "Numara."

"Yalancı. Yalancılara ne yaparım biliyor musun?"

"Onları öp?"

"Öpülmek mi istiyorsun?"

Lucy hevesle başını salladı, bakışları onun ağzına kaydı. Dünyadaki her şeyden çok.

Matt dudaklarını yaladı. "O dilini benimkine sürüp beni deliye mi çevireceksin? olmak bu süreçte kendinizi çıldırtmaya hazırsınız."

"Her şeye hazırım." Yavaşça eğilirken nefesini tuttu, tüm o vahşi yoğunluk odaklandı.

onun ağzında. Bir ileri bir geri, dudaklarını birbirine sürttü, küçük, yalamaları örnekleyerek kadının tadına baktı ve

ısıırır. Göz kapakları, onları tutmak, onu izlemek için çabalasa bile, kendilerini desteklemeyi reddetti.

Sanki dişlerinin her ısırığı ona zehir enjekte ediyormuş gibi. Ama zehirli türden değil. Tür bu, vücudunuzdaki her hücreyi, onu uygulayan kişiye göre ayarlıyordu. *Matt* .

Sonunda, kutsanmış bir şekilde, dilini onun ağzına soktu, inleyerek ve bunu yaparken daha da yaklaştırdı.

Sonra vücudundaki her kemiği oldukça basit bir şekilde eritti. Onu aşağı çekmek için bir elini serbest bıraktı.

çene, mümkün olduğunca fazla temas kurmak için başını eğerek. Ağızları hevesle birbirine karıştı,

arayan ve fırçalayan diller. Uyluklarının arasında kocamandı ve her hareket kabiliyetini kullandı.

nefes alması gereken noktayı geçerek onu öperken onu ezmek zorunda kaldı. uzağa çekmek oksijeni emmek buna değmezmiş gibi görünüyordu.

Matt ağzını bıraktı, ama onlar nefes alırken yakınlarda kaldı. "Bu iyi hissettirdi mi? yolu seviyorsun

Seksi ağzını öpüyorum?"

"Evet."

"Elimin sokması hoş hissettirmez. İstedğin gibi değil."

"Ne istediğimi nereden biliyorsun?" Cevap vermedi, sadece ağzından uzun bir çekiş daha çekti. O

Sanki göremediği bir iç iblisle savaşıyormuş gibi, bunu yaparken başını salladı. "Nerede canını yakmak mı istiyorsun Matt?

Çatışan gözler onunkilere çevrildi ve kalp atışlarının durmasına neden oldu. Çenesi kasıldı ama hiçbir şey söylemedi.

Elini çenesinden çekip yanaklarını öptü. Hafif basıncın yokluğunda, o

hoşuna gittiğini fark etti. "Bana nerede olduğunu göster."

İşkence dolu bir hırlamayla iki eli onun poposunu kavradı ve onu kendine doğru çekti. Aynı zamanda,

omzunu ısırdı, kolsuz bluzunun kayışının hemen yanında. "Lütfen, yapmama izin verme bebeğim."

Zihni, aşırı yüklenmiş duyularıyla birlikte hızlandı. Gerçeklerden başka bir şey düşünemiyordu.

"Böyle şeyler söylemek sadece daha fazla istememe neden oluyor."

"Kahretsin. *Kahretsin* ." Sözleri onu kırılma noktasının ötesine itmişti. Bir hareket bulanıklığı içinde, o düştü

bacaklarını beline doladı ve onu kapıya doğru döndürdü. "Avuç içleri kapıda. hareket etme size talimat verilmedikçe. Anlaşıldı mı?"

Başını salladı, daralmış boğazından sözcükleri çıkaramadı. Nabızı deli gibi atıyordu, vücudunun her erojen bölgesinde çiçek açan heyecan. Birazcık olan birinin aklına geldi. daha sağduyu bu bilinmeyenden korkabilir. Bir erkek tarafından isteyerek vurulmak yeni tanışmıştı. Lucy değil. Kollarını açarak deneyime doğru koştu, heyecan arayan iki yıl önce karnında çember hareketi yaparken gömüldü. *Onu getir* .

Dizlerinin üzerine çöküp kot şortu bacaklarından aşağı yırttığında dudaklarının arasından bir nefes kaçtı. Onun

el sıkışmak ve zorlu nefesler, heyecana yeni bir katman ekledi. Bu karanlık tutkulu adam onu o kadar çok istiyordu ki sarsıldı. Hissettiği acıyı hafifletmek istedi. Cevap verme ağrısını hissettim

kendi içinde. Onun zevki de kendisinininki kadar önemliydi.

"Biz araba sürerken, kışın koltukta kıvranıp duruyordu. Hiç durmadı. Değil

Bir dakika." Dişleri etine sürtündüğünde ağladı. "Birinin seni sabit tutması gerekiyor.

O kışını kıpırdatman için birinin sana bir sebep vermesi gerekiyor."

Matt'in parmaklarından biri tangasının malzemesinin altına kaydı ve poposundaki vadiyi takip etti.

arkadan onun seks çukurluğu önce. Onu çömelmiş olarak hayal ederken boğazından bir inilti koptu.

eli bacaklarının arasında, poposuyla göz hizasında. Dokunuşuyla birleşen görüntü, masaj yapan elinin altına bir sıvı akıttı.

Elinin topuğunu onun çekirdeğine sıkıca bastırdı. "O iyi kız vücudu güzelce ve hızlı ıslanır, değil mi? Belki de o kadar iyi bir kız değildir." Külotunun arasından, parmağını itti klitorisine karşı ve bir daire içinde büktü. Soğuk havayı tutarak alnını kapıya dayadı.

Destek için yüzey. "Öğrenmenin en iyi yolunu biliyorum."

"Yap," diye yalvardı.

Kışının alt tarafını dövdü, çığlık atmasına neden oldu, gözleri kapıya bakmak için uçarak açıldı ama

hiçbir şey görmemek. Cildinde hızla yayılan canlılık, avucunun birleştiği noktada yoğunlaştı.

onun eti ile. İğne çok çabuk dağılmıştı ve onu geri istiyordu. Kendini ona karşı hazırlayan

Kapı, daha fazlası için sessiz bir istekle arkasını eğdi. Matt aniden onun arkasında durdu, kızardı

sırtına karşı. Kirli çenesi boynunun aşırı hassas derisine sürtündü, büyük el okşaması kıcı değerli bir nesne gibi.

"İsa. Bunun için bana yalvarıyorsun, değil mi?" saçını yumruğunun etrafına sararak kulağını törpüledi

ve kafasını geri çekerek. "Daha çok yalvar."

"Daha fazla Matt. *Lütfen* ."

Onun kırılan isteğini, poposuna daha sert bir şaplak atarak zorladı. Hangisi olduğunu bilmiyordu

takip eden boğuk sesi onlardan biri çıkardı. Belki ikisi de yapmıştır. İnanılmaz derecede nemli büyümüştü

bacaklarını sıkmaya çalıştığında bacaklarının birbirine doğru kaydığı

bir arada. Artık hareketlerinin zar zor farkındaydı, poposunu onun ellerine itti, o titrerken o titredi.

onu tekrar tokatladı.

"Sıcak kahrolası kız." Avucu sert bir vuruşla birbirine bağlandı. "Beni halkın içinde zora mı soktun?"

Elinden bir darbe daha. Daireler çizerek noktayı bir kez daha yatıştırdığında, kadın titredi.

onun kafası. "S-dur. Seviyorum... yanık."

Eli hareketini durdurdu. "Bu doğru mu?"

" *Evet* ."

Sert eller omuzlarını kavradı ve onu kapıdan uzaklaştırdı. Saniyeler içinde, o

kendini beline eğilmiş, dirseklerini yatağın köşesine yerleştirilmiş küçük yemek masasına dayamış halde buldu.

oda. Başına gelecekleri biliyordu ve kendini buna hazırladı. Her an ona şaplak atabilirdi eskisinden daha zor, geri durmak yok. Bekleyemedi. Çok kötü istedi.

Kapıda bir vuruş sesi duyuldu. "Pizza teslimi."

Uzun, işkence dolu saniyeler boyunca ikisi de kıpırdamadı. Oda dışında hiçbir ses duyulmuyordu.

onların sert nefesi. *Aman Tanrım, duracak. Hayır hayır-*

Tokat.

Lucy çığlık attı.

Bölüm dört

Sasha adını haykırdığında Matt deliliğe biraz daha yaklaştı. Bu *da* kimdi

kız? Ona ne yapıyordu?

Kapının vurulduğunu duymuştu, yapılacak doğru şeyin ona cevap vermek, adama ödeme yapmak ve parasını ödemek olduğunu biliyordu.

akılsızca onunla başladığı şeyi bitirmek. Dikkatli olmazsa, ona bağımlı hale gelecekti. cehennem, o

zaten yarı yolda olabilir. Ondan kaçmamıştı, ona korkuyla ya da korkuyla bakmamıştı.

iğrenme. Sadece daha fazlası için doyumsuz bir ihtiyaç. Muhtemelen kendi ihtiyacıyla eşleşen bir ihtiyaç. güven o

hiçbir şeyi geri çekmeden ona göstermeye devam etti...

gizli tutmak için yıllarca çalıştı. Etrafını kontrol edemiyordu. Dahası, onu istemiyordu.

Tanrım, nefes kesiciydi.

Kadının çıplak ve savunmasız durduğu çok yakınında başka bir adamın sesini duyduğunda,

ilk içgüdüğü onu örtbas etmek değildi. Ya da şüphesiz onunla bitecek olana bir son vermek

tatlı vücuduna gömüldü. *hayır*. İçgüdüleri, çevredeki herhangi bir erkeğin sahip olamayacağı şekilde onu sahiplenmekti.

kime ait olduğunu biliyordu. O kadar güçlü ve hızlı geldi ki inkar edemedi ya da tutamadı

geri. Bu yüzden elini kaldırmış ve ona o kadar sert şaplak atmıştı ki, hâlâ el izini seçebiliyordu. o

kirişleri sallayacak kadar yüksek sesle çığlık atmasını istedi. Herkesin duymasını istemişti.

Şimdi ise kalbi boğazında atarak bekliyordu. Burası onun için uğraşacağı yer

giyiyor, ağlıyor, uzak durması için gözyaşları içinde bağıırıyordu. Her an o paramparça olur

o. Bu cesur, harika kız ona güvenmeye istekliydi ve o çok zorlamıştı. İzin verirdi

diğer her şeyi engellemek için ona dokunmanız gerekiyor.

Sasha çilek sarısı buklelerini geriye atıp gözlerini onun üzerinde toplarken nefesini tuttu.

omuz. Dudakları nemli ve aralıktı, gözleri dumanlıydı. Muhteşem. Onun horoz karşı çok büyük şişmiş

karnını masanın üzerindeki bir eliyle desteklemek zorunda kaldı. "Yine Matt."

Alnı bir inilti ile sırtına düştü. *O gerçek olamaz.* Onun bir parçası gibi diledi

daha ileri gitmesine izin vermemişti, çünkü artık duramayacaktı.

Bu, iştahının tehlikeli hale geldiği ve kontrolünün son kalıntılarının boşa gittiği zamandır.

bilmiyordu , bilmiyordu. Başka bir geçici vuruş geldiğinde

kapı, sanki görmezden gelmek için daha fazla cesaretlendirmeye ihtiyacı varmış gibi kıcını onun kucağında daireler çizerek çalıştırdı.

izinsiz giriş.

Tokat. tokat . Cevap veren inilti karnında sıcak, derin bir kenetlenmeye neden oldu. onu alması gerekiyordu

şimdi. İhtiyaç, içinde bir kasırğa gibi hiddetlendi. Bileğinin bir bükülmesiyle açık pembeyi yırttı.

vücudundan külot, sadece sırtını kavisliyken çenesi kenetlendi. Beklentisiyle? Tanrım, umuyordu

böyle. Şimdi durmak onu pekâlâ öldürebilirdi.

Matt ayağını onun bileklerinin arasına soktu ve bacaklarını genişçe açmaya zorladı, sonra iki parmağını onun içine soktu.

nemli açılış *Çok sıkı.*

"Yarın acıkacaksın. Benden. Seni nasıl becereceğimden. Her zaman sen yürü, otur ya da ayakta dur, beni düşüneceksin."

"Evet. *lütfe*n . Yapacağım."

Kıç onun eliyle kızardı, uylukları hoş karşılandı, şimdiye kadar gördüğü en erotik manzara olmalıydı.

göz dikti. Cüzdanından prezervatifi çıkarırken, sahiplik onu boğazına sardı.

kotunun düğmelerini tamamen açtı ve lateksi hassas boyuna yuvarladı. Sikini eline aldı ve boğazından çıkardığı küçük inilti seslerinin tadını çıkararak başını klitorisine ovuşturdu, kalçalarının titremeye başladığını izliyordu. İçini rahatlatmaya başladı ama bir şey onu durdurdu. hissetti

ona gösterdiği güvenden sonra onu bu hale getirmek çok kişisel değildi. Ona bakmak, onu görmek istiyordu.

ona ilk kez girdiğinde karşı karşıyaydı.

Kızın kızarmış yüzünü gördüğünde yabancı bir şey göğsüne doldu.

tutkulu gözler. *Evet* , istediği buydu. Bu doğru hissettirdi. Onun da sabırsız olduğunu fark etti.

Gırtlaklı hayal kırıklığı iniltisi Matt'in onu yakınına çekmesine ve gömleğini kafasından çıkarmasına neden oldu.

pembe uçlu göğüslerinin zıplamasını izleyebiliyordu. Bir eliyle masanın üzerinde kendini destekleyerek,

bacaklarını onun beline dolayabilmesi için onu kaldırdı.

"Beni derine götür, Sasha. Seni becermek için daha fazla bekleyemem. sana *ihtiyacım* var."

Tam yukarı doğru sert bir hamleyle ona doğru ilerlerken gözlerinde paniğe benzer bir şey parladı. "Mat

."

Sonra, sanki hayal etmiş gibi gitti. Şok olmuş zevk ifadesinin arkasına saklanmış.

Sonunda kalçasını kendini tepeye gömmeye yetecek kadar kaydırmayı başardığında görüşü değişti. Hiçbir zaman.

Hiç onun gibi bir şey hissetmemişti. Her santimini bir mengene gibi sıkı, şimdiden sözleşme, hareket etmeden önce onu sağıyor.

"Ah... aman Tanrım. Mat."

Sıktığı dişlerinin arasından konuştu. "Bana alışınca söyle."

"N-şimdi. Ben... *şimdi* ." Tırnakları omuzlarına battı, topuklarını onun etine batırdı.

eşek ve havada kucağına karşı kıvranmaya başladı. Kahretsin. Neredeyse oradan oraya geliyordu, sadece

onu görme. Başı geriye atılmış, kıvrak vücudu kısa devre yapmak için tasarlanmış hızlı daireler çizerek dalgalanıyor.

beyin. Amcığı onu öyle sıkı tutuyordu ki, vücudunun ona uyum sağlayamadığını biliyordu.

kolayca, ama yine de hareket etmeye devam etti, dişleri sanki aralarındaki baskı varmış gibi alt dudağına battı.

bacaklar onun dünyasının tek bilinçli parçasıydı.

Matt, kıcını ellerine aldı, kaldırdı ve onu horozunun üzerine geri indirdi. "Seviyorsun biraz acıdığında, bebeğim?"

Nefesi titredi. "Bunu yapma şeklini beğendim."

Hırıltısı gözlerinin açılmasına neden oldu. Korkuyla değil, heyecanla. Bir şeyleri serbest bıraktı

içinde, daha önce hiç hissetmediği bir şey. Onun için vücuduna komuta ederek devrıldı. o yapmadan önce

kendi hareketlerini kaydetti, onu yere sürükledi, ters çevirdi ve içinden içeri girdi.

arka. "Bu kalçalar bir erkeğe yayılmak için yapıldı. Bu adam. Onları daha geniş açın. *Şimdi* ."

"Evet."

Parmakları saçlarına dolandı, ağlayana kadar başını geri çekti. Bazı

dokunulmamış kısmı, onun vücudunun diktesiyle el ele giderek, onun üzerinde otorite istedi.

tepkiler. Onu tanımasına ihtiyacı vardı. "Evet, *lütfe*n ."

"Lütfen!"

Matt, tokat atan vücutların ve odayı dolduran vahşi iniltilerin sesiyle tekrar tekrar onun içine girdi.

Vücudu, ıslak sürtünme ve sıkı et darbeleriyle, kendi her hareketini mükemmel bir şekilde karşılıyordu.

Omuzlarında başlayan sarsıntıyı ve sırtından aşağı inişini izledi. onu yapmak istedi

güçlü salmak, hayatının geri kalanında zevki onunla ilişkilendirmesine *ihtiyaç duyuyordu* . Parmakları iz sürdü

klitorisine masaj yapmak için pompalanan kalçasının üzerinde, hareketleri sarsıntılı ve çaresiz hale geldikçe hızlandı.

"Ben...oh, lütfen..."

"Gel. *Şimdi*. Sana ne yaptığımı hissetmeme izin ver." İçgüdüsel olarak hareket ederek eliyle arkasını döndü ve

kıçına şaplak attı. Onun sınırları aştığını, iç kaslarının etrafında kasıldığını hissetti. onun hissi

- sıkı, titreyen mükemmellik - onu kendi doruk noktasına doğru hırlayarak gönderdi, istediği sürece ona pompaladı.

abilir. Hiç bitmesini istememek. "*Saşa*."

...

Matt'in dudaklarından kendi ismi yerine en yakın arkadaşının adını duymak, kendini bir buz kıracağı gibi hissetti.

Lucy'nin göğüs kemiği.

Ben ne yaptım?

Onu durdurmaya çalışmıştı; kelimeler, o ona girmeden hemen önce dudaklarında durmuştu. O zaman

onu iyice doldurdu ve hareket etmeye başladı. Onu durdurmak, şans eseri ona gerçeği söylemek

çekip gidebilir ve onu üşütebilirdi, bir seçenek değildi. Nefes almaya devam etmek istiyorsa hayır.

O andan itibaren, onun vücuduna hakim olması dışında hiçbir şeye aldırış etmemişti. orada basitçe

bunun için başka bir kelime değildi. Onu tamamen ele geçirmiş, onu parçalamış ve bir bütün haline getirmişti.

Aynı zaman. Onunla daha bu öğleden sonra tanışmış olması mümkün görünmüyordu.

Aralarındaki fiziksel çekim başlı başına bir güçtü. Buna hasretin yabancı karışımını da ekle ve onun için hissettiği endişe, tam olarak *ihtiyacı olan şey bu olmalıydı ...*

Şu an ona tam olarak böyle bakıyordu.

Haliya geri oturdu ve onu kucağına çekti, dudakları saçlarının üzerinde gezindi, sözler mırıldandı.

fark etmeyi göze alamazdı.

Senin başka biri olduğunu düşünüyor.

"Bana iyi olduğunu söyle."

Lucy, boğazındaki sert düğümü yutarak şiddetle başını salladı. söylemesini istediğini biliyordu

bir şey, ama kelimeleri yönetemiyordu. Sanki biri onu boğuyormuş gibi hissetti. Onun endişesi

sesi, parmaklarının kalçalarına ve karnına rahatlatıcı daireler çizmesi bunu hak etmiyordu. *Yalancı.*

Vücudundan aldığı tepki kadar güçlü bir şey hissetmeyi asla beklemiyordu. Hiçbir zaman

bir bağlantı hissetmesi beklenir. Bu adamla ilgili herhangi bir şeyin olabileceğini varsaymak ne kadar aptalcaydı.

gündelik. Gözlerinin arkasındaki şeytanlar bir uyarı olmalıydı. Onlara tepkisi olmalı

parlak, yanıp sönen bir uyarı işaretiydi.

Yine de Lucy gerçeği biliyordu. Uyarı işaretlerini görmüş ve yine de hızla yanlarından geçmişti. Onun

sayısız kez başını belaya sokan o kısıtlama eksikliği. Küçük bir ses ona fısıldadı

Şimdi ona, onu kandırmanın sonuçlarını söylemek, hiç olmadığı kadar kötü olurdu.

geçmişte yaşanmıştır.

Hiç uyarmadan onu kollarına aldı. "Ne yapıyorsun?"

Cevap vermedi ve banyoya doğru uzun adımlarına devam etti. İçeri girdiklerinde, neyse ki floresan ışığı açmadı. Gözlerinin her şeyi ele vereceğini hissediyordu. Olarak öyleydi, yatak odasından süzülen yumuşak ışık çok fazla ortaya çıktı. Matt onu ayağa kaldırdı ve

onun arkasında durdu. Bakışları buluştu ve orada gördükleri göğsünde bir suçluluk seline neden oldu. Endişe

Göz temasını kesip vücudunu incelemeye başladığında yüz hatlarını sıkılaştırdı.

Nazik ellerini onun kalçasında gezdirerek derin bir nefes aldı. "Bebek."

"Acımıyor," diye başardı. Bu sadece yarım bir yalandı, ama yine de diline acı geliyordu. vardı

Artık yalan söylemeye o kadar kolay mı gelecek?

Matt onun etrafından dolaştı, eli ufacık bir şişe ücretsiz losyonun etrafına dolandı.

motelin logosu yan tarafa basılmıştır. Niyetini anlamak için kapağı açması gerekti. "Değil çok, ama kızarıklığa yardımcı olur. "

Lucy dönüp onu durdurmaya çalıştı ama cildindeki çiğ acının yerini serinlik aldığında, ağzı patlayarak kapattı. O ana kadar, şaplak atmanın onu ne kadar acıttığını tam olarak fark etmemişti.

Korkutmak yerine durumunu... heyecan verici buldu. Onu aynada izlemek, onu görmek onunla o kadar özenle ilgilendi ki, kendisini güçlü hissettirdi. aziz.

Ne tuhaf bir tepki. Yine de oradaydı. Kapıya karşı hissettiği aynı duygu, üzerine eğildi.

masa, yerde diz çökmüş. Matt dizginleri elinde tuttuğundan, komuta ettiği için mantıklı değildi.

ona hükmediyor. Her nasılsa, kendini hiç bu kadar kontrol altında hissetmemişti.

Çıplak omzunda gezinen dudaklar dikkatini dağıttı. Sanki işaret etmiş gibi, başı yana yatırıldı,

onu cesaretlendirmek. "Güvenli bir sözümüz olmalıydı," dedi. "Bu kadar ileri gideceğini bilmiyordum. Ben

çok üzgünüm."

"Güvenli kelime," diye tekrarladı, bu terimi daha önce nerede duyduğunu bulmak için beynini aradı. saşa,

belki. Veya bir kitapta. "Sorun değil. Ben kullanmazdım."

Matt aceleyle nefes verdi, poposuna nazikçe masaj yapmaya devam ederken tekrar göz göze geldi.

çevreler. Biraz sersemlediğini hissetti. Arkasındaki bu absürd erkeksi adamın görüntüsü, ona böyle bir özenle davranılması, kesinlikle hayatının geri kalanında beynine kazınacaktı. onun kadar uzun

karnının sırtına bastırıldığını hissedebiliyordu, güçlü uylukları çıplak kadınla aynı hızadaydı.

alt. Losyonu uygularken kollarındaki kesik kaslar esnedi, gözleri onu böyle izliyordu.

aynadaki yoğunluk, parlıyormuş gibi.

Her şey başladığında, onun hararetli sözlerini düşündü. *Yapmama izin verme... Var*

Seni hala korkuttum mu? Yine onu yatıştırma ihtiyacı bir dalga gibi yükseldi. O baktığı yol sanki onu kırdığından endişeleniyormuş gibi... bu şekilde düşünmeye devam etmesine izin veremezdi. O severdi

yaptıkları her şey. Tanrım, tekrar yapmak istiyordu. *Şimdi olduğu gibi* . Olsaydı zaten önerirdim

mümkündü. Ama yalanı onu lanetlemişti. Onunla tekrar olamazdı, onun affedilemez aldatma başının üstünde asılı. Yine de, ona verdiği dair herhangi bir şüphe bırakamazdı. inanılmaz zevk.

Lucy döndü, ereksiyon onun karnından kaydığına nefes nefese kaldı. Kendini ondan uzak tutuyordu

hissetmesin diye. Nedense bu onu çok rahatsız etmişti. O sadece

Dürüst olmayan davranışlarını daha da kötüleştirmeden önce ondan uzaklaştı, ama bu kadar yakın durarak

gözlerindeki o huzursuzluğu görmek, onun kararlılığını bir gözleme gibi düzleştirdi. Kendiliğinden, ona

parmakları karın kaslarının sırtlarında gezindi, göğsünün inip kalkmaya başlamasını hayranlıkla izledi.

Daha hızlı.

"Mat-"

Kapıda bir vuruş. Matt küfür etti.

Kaşları kalktı. "Bu ısrarcı bir pizza teslimatçısı."

Başını iki yana sallarken bile ağzının kenarları yukarı kalktı. "Burada kal. Gidip bedelini ödeyeceğim." O gitti

banyodan ayrıldı, sonra geri döndü ve ağzına tatlı, yavaş bir öpücük bıraktı. çektiğinde uzaklaştı, onu gözden kaybetmekten korkar gibi banyodan geri çıktı. Bu bakış bir şeye neden oldu

onun içinde rahatsız bir şekilde kıvrılmak korkunç. Kime böyle baktığını bilmiyordu. O tamamen başka biri olduğunu düşündü. Gerçekte olduğu gibi fevri salak değil. *canı cehenneme,*

Lucy .

Döndü ve aynadaki yansımasına baktı. Saçlar karmakarışık, dudaklar şişmiş, zar zor kendini tanıdı. Yine de görünüşünden daha fazlasıydı. Damarlarında dolaşan pişmanlık etrafındaki havada hissediliyordu. Bir süre sonra, tartışmanın kısa kesitlerine kulak misafiri oldu.

kapıya yerleştirin.

Sonuçta parçayı buldum... kuruldu...araba gitmeye hazır...

Rahatlama ve hayal kırıklığı midesinde o kadar çok savaştı ki gözlerinin kapanmasına neden oldu. şimdi ayrılıyorum

ve New York'a yolculuklarına devam etmeleri, yalanıyla daha fazla yüzleşmek zorunda kalmayacağı anlamına geliyordu. O

onunla yollarını ayırabilir, karşılaşmalarını sıcak bir kaçışa bağlayacağını ve görmeye devam etmemesini umardı.

onu tekrar. Ancak bu düşünceyle birlikte gelen felç edici panik dalgası her şeyi engelledi.

başka dışarı. Temiz gelmeli. Şimdi. Daha bir dakika geçmeden.

Ve gözlerindeki şefkatin iğrenmeye dönüştüğünü gördün mü?

Hayır. Belki bu onu bir korkak yaptı ama yapamadı. Sadece birkaç saat daha ve gidebilirdi

Onu hoş bir hafızaya sahipti, onu öğrendiğinde ortaya çıkacağından şüphelendiği öfke yerine

Brent'in küçük kız kardeşiydi.

Banyonun dışında, kapının kapandığını duydu. Cesaret için derin bir nefes alarak, bir gülümseme yapıştırdı

yüzüne baktı ve onu bulmak için yatak odasına yürüdü, elleri kalçalarında, düşünceli bir şekilde

kapı. Onu gördüğünde dikkatini çekti, ama pek memnun görünmüyordu.

"Araba yeniden..."

Duydum, dedi Lucy parlak bir şekilde. "Bu harika bir haber."

"Bu mu?" Matt nefesini tutarak söyledi. Sertçe yutkunan Lucy, çekerken onu duymamış gibi yaptı.

malzeme hassas sırtına doğru sürüklendiğinde ürkmemek için elinden gelenin en iyisini yapıyordu.

Giyinmeyi bitirdiğinde ve adam hala kıpırdamadığında, onunla yüzleşmekten başka seçeneği yoktu. Orası

gözlerinin onun gömleksiz vücudunu takip etmesini engellemenin hiçbir yolu yoktu. Yüce Tanrım, o canlandırdı

vücudundaki her hücre. Kendisine bir daha dokunmasına asla izin veremeyeceğini bilmek, fiziksel olarak ona dokunmasına neden oldu.

ağrı. "Ne?"

"Gitmeye çok hevesli görünüyorsun."

Lucy, çantasını bırakıp kendini onun kollarına atma dürtüsüne karşı kendini çelikleştirdi. Bunun yerine, o

kaşlarını kaldırdı. "Bu hafta için büyük planlarım var. Sanırım başlamak için can atıyorum."

Sonra arkasına bakmadan, odadan esinti ile çıktı ve
garaj, yolun her adımında kendinden biraz daha nefret ediyor.

Beşinci Bölüm

Hollanda Tüneli'nden çıkarken Matt'in elleri direksiyon simidinde kenetlendi. dakika uzaklıkta

Sasha'yı bıraktı ve hala nerede durdukları hakkında hiçbir fikri yoktu. için uyuyor numarası yapıyordu.

son elli mil, başı pencereye dayadı, bukleleri hala lanet olası ellerinden dağınıktı.

Birkaç kez kenara çekip onu konsolun üzerinden kucağına sürükleme dürtüsünü bastırmak zorunda kalmıştı.

Onu becermemek, kuşkusuz o kadar yakınlaşırsa gideceği yer orası. Önce o ama
ondan dürüst bir tepki almak istedi. Onu otoyolun kenarında sorgulamak demekse,
tam da bunu yapmaya hazırdı.

Sonra geçmişe dönüşler başlamış ve her şeyi sorgulamasına neden olmuştu. Onu hayal etmiş miydi

Motel odasında seviştiklerinde ne kadar hevesliydim? Onun engelsiz tepkisi bir

projeksiyon, görmek istediği ama gerçekte var olmayan bir şey mi? O olduğundan beri mantıklıydı

sonrasında ölüm sessizliği, bir hayalet gibi solgun, banyoda önünde hareketsiz dururken. Tanrım, eğer

ona zarar verirdi...

Matt, bininci kez hissedilen bir şekilde onun narin formuna baktı. Kahretsin, o kadar kabaydı

onunla cehennem. İstiyor gibiydi, hatta istedi. Değil miydi? O çok fena gitmişti

şehvet ve onu memnun etme ihtiyacıyla dikiş yerlerinde patlarken, şimdi bunun

algı. İhtiyaçları çok uzun zamandır çok sıkı bir şekilde kilitli tutulmuştu. Her gece ondan terledi

dairesinde asılı duran kum torbasıyla dolaşırken. o yoktu

onun için hazırlanmıştır. Dürtüleri kaynama noktasından yavaşlığa indirecek zamanım olmamıştı

Simmer o her gün dolaştı.

Başka bir istenmeyen görüntü ona saldırdığında, kırmızı ışıktaki durdu. Tanıdık bir kadın, onu zorla uzaklaştırdı, gözleri tiksintiyle doldu. *Benden uzak dur. Neyin var? ben*

Artık seni tanımıyorum bile Matt.

Huzursuzluk boğazını tıkadı. Sasha ile olan işaretleri kaçırmış mıydı? Daha da kötüsü, onları görmezden mi gelmişti?

O tarafının ortaya çıkmasına izin vermeyeli çok uzun zaman olmuştu, belki o da onun durmasını istediğini anlama ihtiyacının üstesinden geldi. Başka ne açıklaması olabilir

Aniden gitme aciliyeti için mi? İsteseydi, hala o motel odasında olacaktı. O olurdu

onu duşta, yatakta, bulabildiği herhangi bir yüzeyde beceriyor. Kesinlikle bok gibi yapmazdı

Onu Midtown'daki lanet olası bir Starbucks'a bırakmaya hazırlan.

Yola çıkar çıkmaz planı değişmişti. Görünüşe göre bir "arkadaşına" mesaj atmıştı.

başka bir kafede tanıştırlarsa daha kolay olacağını düşündü. Bu arkadaş, dairelerinin bulmaları çok zor. Satın almamıştı. Onu hiç bırakmak istemiyordu, ama eğer öyleyse onu bir yerde bırakmak zorunda kaldığından, onu orada güvenle görmek istedi.

Belki senden korkuyor ve nerede kaldığını bilmeni istemiyor.

Matt, doğru olmamasını umarak bu rahatsız edici düşünceyi yuttu. Işık yeşile döndü ve rahatladı

freni kapatın. Onu tekrar görmek istiyordu. Lanet olsun, buna *ihtiyacı vardı* . Sadece onu almak için telafi etmek için

bir motel odasının zemininde. Bundan daha iyisini hak ediyordu. veren kişi olmak istedi

ona. Tek şansını kaçırmış mıydı? Bu onu son görüşü olamazdı. Çok

ilişkilerinin sadece birkaç dakika içinde sona erdiği fikri inkar edilemez bir şekilde yanlış geldi.

İleride Starbucks görüş alanına girdi ve arabayı sürmeye devam etme dürtüsüne zar zor direndi. Hepsi

şehir merkezindeki dairesine giden yol. Nasıl tepki verirdi? *İyi değil*, diye düşündü alayla. O kadar

o öğleden sonra ona teslim oldu, ateşle doluydu. Bir erkeğin onu değiştirmesini hafife alacak türden değil

ona danışmadan plan yapar.

Matt midesinde bir tuğlayla arabasını Starbucks'ın önünde durdurdu. Tam işarete, Sasha gözlerini açtı ve abartılı bir şekilde gerindi. "İyi zamanlama" dedi.

O masumca gözlerini kırptı. "N-neredeyiz?"

Doğru. İçini çekti ve bavulunu almak için arabadan indi, bir yandan da anlamaya çalışıyordu.

ona bir şans daha vermeye nasıl ikna edebilirim. Arabayı arkadan yuvarladığını görebiliyordu.

ön cam, onun gergin ifadesini görebiliyordu. Zaten, pratikte onun elinden kayıp gittiğini hissedebiliyordu.

ulaşmak. *Bunu yaptın. Senden uzaklaşmak için sabırsızlanıyor olması senin suçun.*

İkinci Sasha ona ulaştığında, elini bavulun sapının altına kıvırdı. "Teşekkürler. BEN, um... sürüşü takdir et."

Ona gitmediğini söylemek dilinin ucundaydı. Onu öylece bırakmayacağını

New York şehrinin ortasında ve uzaklaşın. Ondan ayrılmanın doğal olmadığını, *nokta*. Ama o

bakışlarından kaçınmaya devam etti, sanki her an bir koşuya çıkabilecekmiş gibi gergince kıpırdandı. BT

tahmin ettiğinden daha kötüydü. Onunla kalmakta ısrar ederse, vereceği zararı artırabilirdi. zaten bitti.

Başka seçeneği olmayan Matt, hala açık olan bagaja uzandı ve polis not defterini aldı.

orada sakladığı spor çantası. Kocaman gözlerle izlerken, telefon numarasını bir kağıda yazdı.

bir kağıt parçası ve ona uzattı. Onunkini isteseydi, vazgeçeceğini biliyordu. bu olmazdı ama onu son gördüğünde. Mermiyi ısırarak ve Brent'ten numarasını almasını istemek anlamına gelseydi

Lucy, yapacaktı. Arkadaşına ona işkence edecek kadar malzeme vermek anlamına gelse bile.

yıllar. Buna değeri.

"Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. *Herhangi bir şey* ." Dayanamadı, bir adım daha yaklaştı ve

parmaklar yüzünün kenarından aşağı doğru iniyor. Alt dudağı korkudan mı yoksa başka bir şeyden mi titriyordu? "BEN

bu hoşuma gitmedi."

"Ne?" o fısıldadı.

"Nerede olacağını bilmeden. Kiminle olacaksın."

Yan tarafa baktı. "Benden sorumlu değilsin."

Baş parmağı dudağını okşadı. Kahretsin. Kızına karşı hiçbir şeyi tutamıyordu. "Belki istiyorum

olmak. Benim numaramı kullan, Sasha."

Gözleri sımsıkı kapandı ve sanki büyüü bozacak bir şey söylemiş gibi görünür bir şekilde kendini salladı.

"Mete bak. Yolculuk için minnettarım ama gitmem gerek."

İsteksizce elini bıraktı. "Numaramı kullan."

Cevap vermedi.

Bavulunu Starbucks'a götürüp gözden kayboluşunu izledi. Uzun

Dakikalar, bacaklarını hareket ettiremedi, ama sonunda arabasına binmeyi ve uzaklaşmayı başardı.

kaldırım kenarı. Bir şeyi unutmuş gibi hissediyorsa, unutmuş olduğu içindir. Kısaca. Şimdi, o sürerken

yalnız, ondan uzakta, ne olduğunu hatırladı.

Yalnızlık onun için en iyi yerdı.

...

Lucy bir fincan kahve aldı ve Matt'in arabasının gitmesini bekledi, sıcak, siyah sıvıyı derin derin içti.

peşinden koşmamak için. Ona her şeyi anlatmak. Ona baktıklarında nasıl baktığını

yollarını ayırmıştı... bu onun içinı boş hissetmesine neden olmuştu. Sonunda ayrıldığında, sandalyesine kök salmış oturdu.

Hiçbir şeye bakmadan uzun dakikalar geçirdi, ardından cep telefonunu şort cebinden çıkardı. bir dakika sonra

tartışmadan Hayden'ı aradı.

Ağabeyinin nişanlısı ikinci çalışta şaşırmış gibi cevap verdi. "Lucy?"

"Hey."

Kısa bir duraklama. "Sen ve Sasha neredesiniz? Şimdiye kadar burada olacağını düşünmüştüm."

Brent'in Queens'deki evini kastediyordu, Matt'in öyle olduğunu bilseydi onu *bırakacağı yer*.

aslında Lucy. Haftayı geçirmek için sıkı bir bütçesi olmasaydı, yürürdü.

dışarı çıktı ve Brent'in evine giden bir taksi çağırdı. Ama olduğu gibi, zaten sıçramadan kazıyarak geçiyor olurdu

fazladan otuz dolar için. "Bir... plan değişikliğim oldu. Manhattan'da bir Starbucks'tayım. Ve bu sadece

ben. Sasha başaramadı." Bir nefes verdi. "Dinle, gerçekten gitmedikçe arabaya binmek istemezdim.

Buna ihtiyaç duydu-"

"Daha fazla konuşma. Brent'i arayıp ona haber vereceğim..."

"Aslında bunun aramızda kalmasının bir sakıncası var mı?" Matt'in başını belaya sokmak istemedi.

kardeşim yanlış bir şey yapmadığında. "Şimdilik?"

Kısa bir duraklama. "Adresi mesaj at. Yoldayım."

Yarım saat sonra Lucy, Hayden'ın gümüş Lexus'unu iki kez park ettiğini ve arabaya bindiğini izledi.

kaldırım. *Vay.* Lucy, Brent'in tarifine dayanarak Hayden'ın bir hayret verici olduğunu anlamıştı, ama o

küstah, top kıran kardeşinin tam tersinin ortaya çıkmasına hazırlıklı değildi. cilalı

ve bir araya getirildiğinde, üst kabuk yetiştirilmesini pratik olarak yaydı.

Lucy boş kahve fincanını çöpe attı ve bavulunu ona katılmak için dışarı çıkardı.

Kısa şortu ve bir delikten geçirilmiş gibi görünen saçlarında biraz kendini beğenmişlikten fazlası vardı.

ot avcısı. Hayden'ın ellerini ovuşturduğunu fark ettiğinde, ilk elleri kadar gergindi.

tanışınca hemen rahatladı.

"Müsrif kızı geri döndü."

Hayden sıcak bir şekilde gülümsedi. "Lucy."

Tereddüt ettiler, sonra biraz garip bir şekilde sarıldılar. "Seni buraya kadar getirdiğim için özür dilerim."

"Problem değil. Brent'in bu gece geç vardiya çalışması gerekiyordu, ben de sadece bazı evrak işlerini hallediyordum.

Her neyse, senden beklenmeyeni beklemem söylendi."

Hayden bagajı açtığında, Lucy gelen acıyı görmezden gelerek bavulunu içeri çekti.

iyi niyetli açıklama ile. "Bu doğru. Herkesi tetikte tutmayı seviyorum."

Saniyeler sonra trafiğe girdiler ve şehir dışına doğru gidiyorlardı. Syracuse'da bu kadar uzun süre yaşadıktan sonra,

Manhattan'da olmak, farklı bir gezegene inmiş gibi hissettiriyordu. Işıklar, sesler, gürleyen, bağırان,

hareket. Yine de bu onu sinirlendirmedi. Beklenti ve kıvrılma heyecanı biraz doldurdu

öğleden sonra içinde bıraktığı delik, ama Matt'in yürürken yüzünü unutacak kadar değil.

uzak. *Başka bir şey düşün.*

"Yani Hayden. Sormamın sakıncası yoksa...?"

"Ateş et."

"Kardeşim seni nasıl indirmeyi başardı?"

Hayden'ın kahkahası arabanın içinde yankılandı. "Sizi temin ederim, *onu ben indirdim* ."

Lucy esmeri düşündü, sesindeki samimiyeti duydu ve başını salladı. "Güzel çekiş, Brent," diye mırıldandı, ön camdan geriye bakarak.

Hayden tereddütle, Sorular sorduğumuza göre, Matt neden bana söylemek ister misin? seni yanlış yere mi bıraktı? Bu onun gibi değil. Normalde çok... alaylıdır."

Arabanın karanlık içi ve birdenbire üzerine çöken yorgunluk hakkında bir şeyler gözyaşlarına boğuldu.

Lucy'nin gözlerinin arkasından tehdit ediyor. Kendi yükünü hafifletme ihtiyacı, kısmen de olsa, inkar edilemezdi. "BEN

berbat," diye fısıldadı. "Matt yanlış bir şey yapmadı."

Hayden bir an bir şey söylemedi. "Bana anlatmak ister misin?"

Lucy sadece başını sallayabildi. Hayden, Riverside Drive'ı kapatıp sahilde durduğunda

Bir kasaba evinin önünde, Lucy ona sorgular gibi baktı. "Neredeyiz?"

"Burası benim yerim." Bu gerçek yüzünden neredeyse utanmış gibiydi ama Lucy nedenini anlayamadı.

"Nasıl olsa birkaç hafta daha. Anahtarları yeni sahibine Temmuz ayında teslim ettiğimde

kalıcı olarak Brent ile birlikte hareket et. " Yüzü biraz kızarmıştı. "Bir şey getireceğini düşündüğümde

Bir hafta boyunca arkadaşım, bundan faydalanabileceğini düşündüm. Bilirsin, iki bekar kız Manhattan, aksiyona çok yakın..."

İki dev abisiyle her şeyini paylaşarak büyümüş, sonra da bir

yurt, ardından son altı yıldır küçük iki yatak odalı bir fikir onu yere serdi. O sadece zorlukla lahana yaması dürtüsüne direndi. "Ben? Bu yer?"

"Fikir buydu , ama şimdi yalnız olduğuna göre..."

"Daha iyi. Pantolon giymek zorunda değilim."

Hayden bilgece başını salladı. "Bu var."

Lucy yolcu tarafındaki kapıyı iterek açtı ve ayağa kalkarak şehir evine baktı. Hayden yuvarlatılmış

yanında duracak araba. "Teşekkürler Hayden. Buna gerçekten minnettarım."

"Elbette." Yüksek topuklu ayakkabılarının içinde kıpırdandı. "Umarım seni aramızda istemiyoruz gibi görünmüyordur."

Kraliçeler. Bunu önerdiğimde Brent pek heyecanlanmadı. sahip olmayı dört gözle bekliyordu

kız kardeş etrafında."

Lucy'nin boğazına bir şey takıldı. "Yok canım?" o başardı.

Bafflement, Hayden'ın özelliklerini değiştirdi. "Tabii ki."

En iyi arkadaşını seninle yatması için kandırdığını bilse ne düşünürdü?

Lucy, kafasında çınlayan bu rahatsız edici düşünceyle bavulunu yerinden çıkarmakla meşguldü.

araba bagajı. Hayden onu durdurmak için elini bileğine koydu. "Beklemek. En azından bizimle kalacağını düşündüm."

bu gece için. Muhtemelen yemek bile yememiştir..."

"Gerçekten, sadece yorgunum. İyi bir arkadaş olmazdım." Lucy gülümsemesini yerinde tuttu, ama

her an çatlayabilirmiş gibi. "Paket veya başka bir şey sipariş edebilirim. Benim için endişelenme."

Hayden şüpheli görünüyordu ama geri çekildi. "Sanırım yarın gece görüşürüz, ne olursa olsun,

Sağ?"

Lucy bavulunun kolunu kaldırdı. "Yarın akşam?"

"Brent sana söylemedi mi?" Lucy'nin boş ifadesi üzerine içini çekti. "Ailem bize bir

Nişan partisi onların yerinde, aslında buradan hemen köşeyi dönünce. Olacak

küçük. Çoğunlukla sadece aile ve birkaç yakın arkadaş.” Nişan yüzüğünü parmağında büktü.

"Geleceksin, değil mi?"

Yakın arkadaşlar. Tanrım, Matt orada olur muydu? Lucy'nin damarlarındaki kan dondu, ama inkar edemezdi.

Koşullar ne olursa olsun onu tekrar görebileceğine dair midesinde küçük bir kıpırtı. kanıtlamak

bir psikiyatrik değerlendirme statüsüne ihtiyacı vardı. Kardeşinin nişanından kaçmasının hiçbir yolu yoktu.

parti ama. Artık bir bahane olarak okulu yoktu. Hayden orada durmuş onu beklentiyle izliyordu.

Lucy çok uzun süre sessiz kaldığında mükemmel bir şekilde tek kaşını kaldırdı. Açıkçası, o olurdu

Gidip Matt'in katılmaması için dua etmek için. Ya da... yaptığında saklanmak mı?

Kafasındaki canlı stüdyo seyircisi, onun pahasına kahkahalara boğuldu.

Boğazını temizledi. "Onu kaçırmazdım."

Altıncı Bölüm

Matt, Yukarı Batı Yakası kumtaşının dışında durmuş, gerçekten içeri girip girmemeyi tartışıyordu.

Küçük bir buluşma, demişti Brent ona. Doğru. Şehrin yarısı oradaymış gibi görünüyordu. o değildi

kalabalıklarla arası iyidir ve daha da kötüsü küçük konuşmalar yapmaktır. Bu onun sahnesi değildi, belli ki Brent bir gerçek.

iyi biliyordu, bu yüzden abartısızdı. Sasha'yı bıraktıktan sonra geçirdiği uykusuz geceden sonra,

bu kadar çok insanla başa çıkmak için her zamankinden daha az donanımlıydı, ona yaklaşıyordu,

klostrofobik.

Taraflar ona hiç başvurmamıştı, ancak Afganistan'dan döndüğünden beri onu daha da zorladılar.

rahatsız. Etrafında olup biten her şeyi izleyemiyor, kimin olduğunu göremiyordu.

arkasında duran, sürekli yeni yüzlerin gelip gitmesinden hoşlanmıyordu. Onu terletti, yaptı

Birkaç içkiden sonra insanların kaçınılmaz olarak ona attığı sorulara odaklanmak daha zordu. *Ne yaptın,*

tam olarak, denizaşırı? Eylem gördün mü? The Hurt Locker doğru bir tasvir mi?

Her gün birlikte yaşadığı anıları yüzeye çıkana kadar daha da yakınlaştırdı.

kaçınılmaz. Korkuyu tekrar görmeden gözlerini kırpamayana kadar, güneşin çarptığını hissedin

bir hedefin yerine geçmesini beklerken üzerine eğildi. Bazen kumun tadını bile alabiliyordu.

ağzında, gözlerinde hissedin. En kötü anıya kıyasla hepsi solgundu.

dün meydana gelmiş olacak kadar taze hissettim.

Tommy.

Kumtaşının ön kapısı aniden açılıp düşüncelerini böldü. Brent altında eğildi

kapı çerçevesi ve en üst basamağa çıktı. "Bütün gece burada dikilecek misin Matty? Aldık

Burada bedava yemek. Beni oraya gelip seni boyunduruk altına almaya zorlama."

İçeri girmek istemese de rahatladığını hissetti. Brent ile bir aşk-nefret ilişkisi vardı.

ama arkadaşlarının onu özlediği mutlak inzivadan alıkoyan tek şey olduğunu biliyordu. Olmak

keskin nişancı bir şekilde tecridine göz yumdu. Neyse ki, geçmişine asla çok fazla girmediler, bir şey

bunun için minnettardı. Öyle olsa bile, bunun hakkında konuşmak istediğinde, bunu açıkça belirtmişlerdi.

dinlerdi.

Hayatında daha önce de böyle insanlar olmuştu, değil mi? Halı çekilmeden önce

altından, onu kıcının üzerinde düz bırakarak.

Brent sabırsız bir ses çıkardı. "Hadi canım. Söz veriyorum her zaman yanında olacağım."

Merdivenleri çıkarken Matt gelişigüzel bir şekilde kuşu ona çevirdi.

"Bu daha doğru gibi. Sana soğuk bir tane alalım." Brent ağır bir kolunu omzuna attı. "Orası pembe şampanya dağıtan tepsili bir grup herif. Dikkatli olmazsam başlayacağım beğeniyorum. Böyle bir şey olursa, lütfen adam kartımı alın."

Belediye Binası'nda *Beaches* tema şarkısını çaldığında adam kartını kaybettin ."

İçeri girdiler, Brent hemen dönüp işaretle gözleriyle buluşan Hayden'a odaklandı.

"Evet. Ama bak karşılığında ne aldım."

Matt başını sallayarak bir bardak şampanyayı reddetti. "Peki bu varlığa ne oldu küçük bir buluşma mı?"

Brent omuz silkti ve Matt'in reddettiği şampanyayı aldı. "Winstead'lerin nasıl yuvarlandığını biliyorsun. ben

Donald Trump'ı buralarda bir yerde gördüğümü düşünüyorum." İçkiyi bir dikişte bitirdi. "Hey dostum. Yaptı

Lucy'yi tek parça olarak buraya getirdiğin için teşekkür etmedim mi? Bu küçük bir başarı değil. O genellikle

yolunda bir tür yıkım bırakır. Sanırım bu yönden kardeşi gibi."

"Lucy?" Matt başını salladı "Erkek arkadaşıyla göl evinde."

Brent arkasına yaslandı. "Lucy'nin erkek arkadaşı mı var?" Kararlı bir *gümbürtüyle* boş bardağı yere bıraktı . "Benim

küçük kız kardeşin erkek arkadaşı var mı?"

Hayden yaklaştı ve elini Brent'in koluna koydu. "Burada her şey yolunda mı beyler?"

"Lucy nereye gitti?" Brent kalabalığı taradı. "Görünüşe göre göl evi olan bir adam var.

Allah korkusunu yerleştirmek lazım."

Matt elini kaldırdı. "Beklemek. Lucy burada mı?"

Brent başını eğdi. "Yine kanıt dolabından esrar mı çalıyorsun? onu düşürdün dün gece buradan."

Onu gördüğünde Brent'i düzeltmek için ağzını açtı. Kelimeler dudaklarında öldü, herhangi bir şeyle birlikte

rasyonel düşüncenin görüntüsü. Saşa. Askısız yeşil bir elbise içinde, bir bardak şampanyayı onun yönüne yürüdü. Vücudunun tepkisi kahve dükkanındaki günden iki kat daha güçlüydü.

çünkü bu sefer biliyordu. Bir bakışla, bir dokunuşla, yırtık bir sesle onu tersyüz edebileceğini biliyordu.

onun boğazından. İki ayağı üzerinde bir tehlikeydi ve kendini onun içine sokmak istedi. O.

Bu ateşli düşünceler, onun ayakta durduğunu fark etmeden önce geldi ve güçlendi.

oradaydı, ama şimdi durmak için yavaşladı, bakışları genişçe bakıyordu. Adımlar sendeliyor. Sanki hiç beklemiyormuş gibi

onu tekrar gör. Ah, bundan hiç hoşlanmamıştı. Matt, onu taşırken tatmin edici bir görüntüye izin verdi.

omzunun üzerinden partiden onu zihninde oyalanmak için. Onun zevk eksikliğini telafi etti

onu orada keşfediyor. Dün geceden beri durmadan onu düşünmüş, güvenliği için endişelenmişti.

onu incitip incitmeyeceğini merak ederek, motelde geçirdikleri çok kısa saatin hayalini kurup, kız açıkça

onu aramak gibi bir niyeti yoktu.

"Luce, buraya gel." Brent onu öne doğru sürükledi ve kendi tarafına dayadı. "Senin bir erkek arkadaşım ve sen bana söylemedin mi?"

Matt yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. Hayır hayır. Lütfen yanlış duymasına izin verin. Sasha değildi

Sasha... o Lucy miydi? Lucy, Brent'in kız kardeşinde olduğu gibi. Nasıl mümkün olabilir? Onun minyon formunu görmek

Brent'in yanında dururken, görüşlerinde böylesine büyük bir zıtlık, bunu çılgın bir şaka gibi gösteriyordu. Ama o

yani açıkçası değildi. Suçluluğu yüzünün her yerine yapışmıştı. Olmuyor. İsa. Bu kız kim

Hayatının en dürüst deneyimlerinden birini yaşamıştı, ona sürekli yalan söylüyordu. BT déjà vu gibi hissettim.

Onu aptal yerine koymuştu. Tekrar.

Lucy zar zor algılanabilir bir şekilde başını salladı ve bunu gözleriyle bir özür olarak yorumladı, ama

umursamanın ötesindeydi. Yine de, henüz uzaklaşmaya kendini tam olarak getiremiyordu. Daha kötüsü, çok daha kötüsü, o

Onu hala istiyordu, kahretsin. En çok bu yaktı.

"Bir erkek arkadaşım olduğunu sana kim söyledi?" diye sordu Brent'e, onu hâlâ yakından izleyerek.

"Şoförün Matt, seni ispiyonladı."

Güldü, yeşil gözlerinin parıldamasına neden olan bir mizah ifadesi. Brent benzeri bir özellikti,

Matt daha önce görmediği için kendini tekmelemek istedi. *Yine de onun geri kalanına fazla odaklanmıştın.*

sen değil miydin? "Matt'ı biliyorsun. Bir dakika şaka. Dün burada yarı yolda, onu aramaya başladım.

Kıkırdamalar."

"Lanet olsun, bunu düşünmeliydim."

Matt, gözünün ucuyla Hayden'ın onu dikkatle incelediğini fark etti ve

Lucy'yi görünce tepkisini gizlemeye çalıştı. Brent bunu fark edemeyecek kadar yüksekte görünüyordu, ama

Hayden'ın şok edici bir sessizlikten kaçmadığı belliydi. Şu an vermesi gereken bir karar vardı. Doğru

şey temize çıkmak, en iyi arkadaşına ne olduğunu anlatmak ve tüm grafikleri dışarıda bırakmak olurdu.

detaylar. Yine de içindeki her şey bu fikre isyan etti. En iyi arkadaşının gözünün içine bakamadı

ve ona küçük kız kardeşini ucuz bir motel odasında yerde becerdiğini söyle.

Çarpmanın şiddetiyle Matt'i bir baş dönmesi dalgası sardı. Daha fazlasını yapmıştı

beynini siktir et, ellerini onun üzerine koymuştu. Sert. Sol işaretler.

Hayır, yapamazdı. Brent'in yüzüne bir daha nasıl bakacaktı?

"Merhaba Luce." Brent, solgun görünmeye devam eden kız kardeşini dürttü. "İçeride ne buldum biliyor musun?"

Geçen hafta bodrum?"

"Bir ipucu değil."

"Senin akordeon."

İçkisinden bir yudumda boğuldu. "Lütfen bana onu yaktığını söyle."

"Her zamankinden daha iyi." Göz kırptı. "Bu gece yanımda getirdim."

"Nedenini hayal edemiyorum," diye homurdandı Lucy.

"Ah, sanırım nedenini biliyorsun. Onu oynuyorsun."

"Cehennem donduğunda."

Brent titredi. "Burası soğuyor mu?"

...

Benimle dalga geçiyor olmalısın.

Kalabalık dağıldığında ve Matt'i gördüğünde, muhteşem ve rahatsız görünüyordu.

bunun hayatımın en kötü gecesi olacağını düşünmüştü .

Hiçbir fikri yoktu.

Abisi onu bu çocukların önünde akordeon çalmaya nasıl ikna etmişti?

sofistike Manhattanlılar, asla tam olarak anlayamazdı. İlk başta, istekte bulunmuştu performansına nişan hediyesi diyor. Hâlâ vazgeçtiğinde, her konuğu salona yönlendirmişti. teklif edilen enstrümanı alıp pes etmekten başka seçeneği kalmayana kadar adını zikretti.

Ve belki, sadece belki, küçük bir parçası Matt'in parıldayan bakışlarından kaçmak istiyordu.

Şimdi bunu düşünemezdi. Ya da maskesini takmadan hemen önce gördüğü acı

yerine geri dönün. Yüz çift göz ona çevrildi. Avuç içleri terliyor, dizler titriyor. Şey gibiydi

dördüncü sınıf yetenek yarışmasına geri götürülmüştü. Sadece olmak için haftalarca pratik yapmıştı

Becky Kessler'in dans rutini tarafından dövüldü, Hanson'ın "MmmBop" şarkısında seslendirildi. Bir dalgalanma hissettiğinde

Hatıralar karşısında canı sıkıldığında, yenilginin gitmesine asla gerçekten izin vermeyeceğini fark etti.

Bastırılmış yetenek gösterisi kaygısı. Yeni bir dip seviyeye ulaştık.

Herkes onun bir şey söylemesini bekliyordu ama o sadece Matt'e bakabildi. O geçmişti acı ve karışıklık. Şimdi kızgındı. İyi. Onu kızdırmak daha iyi. En azından idare edebilirdi bu duygu ondan. İnsanların ona kızmasına çok alışmıştı.

Sessizlik içinde boğazını temizledi. "Hmm...Fransızca bir şey mi?"

Takım elbiseli birkaç adam ona golf sopası attı. Brent kalabalığın arkasından bağırdı, ama Hayden onun koluna yumruk attı ve bu bir ciyaklamayla sonuçlandı. Gözleri kapalı, Lucy piyanoda birkaç nota çaldı.

akordeonun yanında, aklındaki şarkıyı bitirmeye başlamasını deli gibi umuyordu.

Yapmadı. Genç bir Fransız hizmetçinin tarlada erdemini kaybetmesiyle ilgili canlı şarkının yarısında,

sözleri tamamen beyninden kaçtı. İnsanlar ona gülümsüyor ve başlarını sallıyordu. O

iyiye işaretledi, değil mi? Eğer şarkının sonuna kadar gelebilseydi, bundan kurtulabilirdi.

on yıllık bir terapi gerektirmeden. Neydi o aptal şarkı sözleri? tek kelime gelmedi

akla. Odadaki kimsenin Fransızca bilmediğine dua eden Lucy, başka bir trajedi hakkında şarkı söylemeye başladı.

muhtemelen Fransız hizmetçinin V-kartını kaybetmesinden daha kötü.

J'ai rencontré un bel homme

Nous sommes allés à l'hôtel

Il a fessé mon cul, notre pizza partisi

Et je suis enfer bakım.

Hangi kabaca tercüme edildi:

güzel bir adamla tanıştım

bir motele gittik

kıçıma şaplak attı

Pizzamız kaldı

Ve şimdi cehennemdeyim.

Lucy, solundaki kel bir adam şampanyasını tükürdüğünde yüzünü buruşturdu. Görünüşe göre, en az bir tane vardı

Evde Fransızca konuşan. Sonunda şarkı *bitti* ve oda kibar bir şekilde dağıldı.

alkış. Olabildiğince çabuk, akordeonunu en yakın masaya koydu.

herkes oldukça hızlı bir şekilde konuşmalarına geri döndü. Gözleri hemen Matt'i aradığı yeri aradı.

kapının yanında durdu. Hareketlerle dolu bir odada dinginlik içindeydi, gri bakışları kesiyordu.

hareketli kalabalık.

Bir karar vermiş gibi bir kez başını salladı. Sonra döndü ve ön kapıdan çıktı. Brent ve

Hayden, onların sevişmeleriyle bitecekmiş gibi görünen hareketli bir konuşma yapıyordu.

çıkışını fark etmediler.

Gitmesine izin vermeli. Kesinlikle takip etmemeli. Peki ayakları neden hareket ediyordu? Belki o

açıklayacak, bir özür dileycek ve onu göğsünden çekecekti. Belki bir gram faydası olmaz,

muhtemelen işleri daha da kötüleştirebilirdi ama onu şok ettikten sonra gitmesine izin veremezdi.

sahip olduğu yol. Ondan nefret ederek ayrılabilceği düşüncesi kesinlikle ekşiydi. En sonunda

bu duruma biraz açıklık getirebilir.

Lucy neredeyse gülecekti. Yakında kapanma olmayacaktı. Paylaştıklarından sonra değil. değil

Dün gecedan beri onun hararetli sözlerini dudaklarına karşı tekrarlamadığı bir an geçmişti.

sesinde işkence. Elleri, onu o kadar emir verici bir şekilde konumlandırmışlar ki, araba kullanabilsin.

ona mükemmel bir hassasiyetle.

Karar verildikten sonra Lucy, polis memurlarını kaçıрма planlarını tartışan bir grup kadının yanından geçti.

kendilerini kimsenin görmemesini umarak duvar boyunca koştular. Sıcak yaz esintisi karşıladı onu

dışarıda, Hudson Nehri'nin ve yakındaki bir fırının kokusunu taşıyordu. Basamaklardan inerken baktı

sağda ve solda, sonunda bloğun yarısında Matt'i gördü.

"Mat. Beklemek."

Omuzları kasıldı ve durmak için yavaşladı ama dönmedi. O gelene kadar yürümeye devam etti

beş adım ötede durmuş, gergin bir şekilde sırtına bakıyordu.

"Ne oldu *Lucy* ?"

Adını keskin bir şekilde söylemesi onu sarstı, ama sonunda bir rahatlama duygusu da vardı.

onu doğru isimle çağırdığını duy. Ve oğlum, *bu* onu bir pislik gibi mi hissettirdi? "Sadece istedim

üzgünüm demek için. Bunun uzaktan bile yeterli olmadığını biliyorum ama gitmene izin veremezdim.

işitiyor." Yavaşça döndü ve kadın onun ifadesinde gördüğü öfkeyle bir adım geriye düştü, ama yine de

hiçbir şey söylemedi. "Lütfen bir şey söyler misin?"

"Neden bunu yaptın? Neden yalan?"

Aptalca, beklemediği tek soru buydu. beklediğini, daha doğrusu *umduğunu*

sadece ona korkunç bir şey bağıracaktı. Bu onu daha iyi hissettirirdi. Onu küçük bir parçadan kurtardı

onun suçundan. Bunun yerine, onu hazırlıksız yakalamış, ona dürüstçe cevap vermekten başka seçenek bırakmamıştı. "İstedim

sen. Kahve dükkanında, kim olduğunu bilmeden önce," dedi sessizce, çenesinin kasılmasını izleyerek.

"Sonra bana baş belası dediğini duydum... ve sanırım sadece ilham vermeyen biri olmak istedim.

tahriş. Sadece bir gün için. En iyi arkadaşının küçük kız kardeşi olmak istemedim. Ben ben olmak istedim."

"Yalnız sen sen değildin. Başka biriymiş gibi davrandın."

"Yalan söylediğim tek şey adımdı. Diğer her Şey-"

"Bu durumda, adınız en önemli ayrıntıydı." Bir elini siyah saçlarının arasından geçirdi.
"BEN

bilseydim sana asla dokunmazdım."

"Yalan söylememin diğer nedeni de bu," diye fısıldadı, onun açıklamasının verdiği acıyı görmezden gelmeye çalışarak.

Bunu duymak istemiyordu. Ondan o kadar etkilendiğini hayal etmeye devam etmek istedi ki,

seçenek yok.

Gözleri kapalı, Matt başını salladı. "Bir daha olamaz. Olmayacak . " Yaklaştı ve indirdi

Onun sesi. "Seni, belediyenin kiraladığı pis bir motel odasının zemininde ellerinin ve dizlerinin üstünde becerdim.

saat. Bundan daha fazlası, ben-"

"Bana şaplak attı. Beni manipüle etti." Kelimelerin nereden geldiğini bilmiyordu, sadece şimdi biliyordu

Konuştuklarından Matt ile aralarındaki hava yoğunlaştı. Saniyeler içinde, nefesi

sığılaşmış, yanakları alev alevdi. Orada durabilirdi ama Matt'in göğsü titredi ve

gerçeği tutamadı. "Beğendim Matt."

" *Dur* ." Sert emrine karşı çıkarak daha da yaklaştı. Sanki o yardım edemeyecekmiş gibi

bakışları göğüslerine kaydı, heyecanı sayesinde tepesinde şiştiler.

elbise. "Önemli değil. Artık kim olduğunu bildiğime göre sana dokunmak affedilemez."

"Ama istiyorsun."

Bir nefes çekti. "Lucy, bu kadar *yeter* ."

Sesindeki otorite, ona başka seçenek bırakmadığı halde onu motel odasına geri getirdi.

ona itaat et. Niyeti onu kendinden uzaklaştırmaksa, talepleri tam tersi etki yapıyordu. O

nabızı yüksek sesle kulaklarında uğulduyordu; elleri yontulmuş göğsünde koşmak için ağrıyordu. Buraya gelirdi

yalanı için özür dilemek, ama şimdi çok yakın oldukları ve inkar edilemez çekimi hissedebildiği için

yalanının dünün sonucunu herhangi bir şekilde etkileyip etkilemediğini merak etti. Bu cazibe

Başından beri onun kimliğini bilseydi bile orada olurdu. Bundan emindi. *Bu*

yalan değildi.

Daha önce olduğu kız, bilinmeyene doğru fırlayan kız, onu itmek istedi.

itiraf etmek için. Paylaştıkları şey kolaylığa indirgenemezdi. Araba olarak zaman öldürmenin bir yolu

tamir edildi. Hayır, birçok kadına göstermediğinden şüphelendiği bir yanını ona göstermişti. İçinde

dön, ona kendisi hakkında bir şeyler öğretmişti. Varlığından haberdar olmadığı bir yanını açtı. Lucy

aralarındaki mesafeyi kapatarak kıvrımlarının ona çarpmasına izin verdi. Kaslı göğsü kabardı

gözlerinin önünde. Onu, pantolonunun önünde kocaman ve gergin hissedebiliyordu. Onun için. Öyleydi

ihtiyacı olan son cesaretti. "Bugün her oturduğumda seni düşündüm. aynen anlattığın gibi bana, Matt."

Sanki içinde bir ip kopmuş gibi, Matt boğuk bir inilti ile kadının üzerine düştü. Elleri yere düştü

poposu onu yerden kaldırıyor. Ağzıları bir savaştı, ama o çok üstesinden geldi

payları kabul etmek gerekir. Hareketi işledi, Matt'in onları bir

Sokağın hemen dışındaki karanlık kapı. Lucy parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve başının düşmesine izin verdi.

dişleri boynunun kenarını yukarı çıkarırken geri çekildi.

"Lanet olsun, bunu yapmamalıyım."

Kulağını ısırırken nefesi kesildi. "N-ne yapıyorsun?"

"Size sikimi hemen burada vermeyi düşünüyorum. Bunu ister misin bebeğim? İstemek

Talimatlarıma uyduğun için ödüllendirilmek ister misin?"

"Evet lütfen." İç uyluğunu beline ulaşana kadar bacağından yukarı kaydırды, o bir şey verdiğinde inledi.

Kalçalarını onun çekirdeğine hızlı bir şekilde pompaladı. Zaten onun için ıslaktı. Arada kapana kısılmış hissetti

Matt'in zorlu vücudu ve arkasındaki sert yüzey. İnanılmaz bir duyguydu. Yeni ve tanıdık aynı zamanda, sanki bilinçli olarak bilmeden hareketsiz kalmaya can atıyordu.

Elleri göğüslerini doğru miktarda sıvıyla sıkamak için bedenlerinin arasına sıkıştığında.

baskı, diye kıvrandı Lucy, ona verebileceği her şey için çaresizce.

"Ne bok yemem gerekiyor, Lucy?" Sözleri dudaklarına sürttü. "Şimdi ben

Bacaklarınızın arasındaki sıkı sıkışmayı hissettiniz mi? Kıçını benim cezamı emerken izledin mi? şimdi sıçtım,

değil miyim?"

"Matt," diye nefes aldı, bacaklarını ona daha sıkı dolamaya çalışarak. "Ben de seni tekrar hissetmeye ihtiyacım var.

Lütfen."

Bir araba geçti, yüksek sesle müzik. Matt'in görünmez bir ip gibi geri döndüğünü hissedebiliyordu.

onu gerçeğe döndürmüştü. Yavaşça uzaklaşırken yumruğu arkasındaki duvara bağlandı.

onların arasında. Lucy basınç ve ısı kaybı karşısında hıçkıra hıçkıra ağlamak istedi.

"Geri dön," dedi titrek bir sesle.

"Numara. *Hayır* ," Matt inledi, hayal kırıklığı ağzının etrafındaki dar çizgilerde görülüyordu. "Sen bile

Brent'in kız kardeşi değildi, ki bu kendi başına fazlasıyla yeterli..."

"Evet?" Lucy bir süre sonra onu teşvik etti.

Perili gözler onunkilerle buluştu. "Yalancılara tahammülüm yok. Durmadan. Ben orada oldum. hepiniz aynısınız ve siz

asla değişme."

Lucy hareket edemiyor, sözlerinin göğsünde canlandığı acıdan nefes alamıyordu. ne olabilir

o dedi? Haklıydı. Onu aldatmış, onu suçladığı yalancı haline getirmişti. onu ölçmek

Matt son bir bakışla uzaklaştı ve bir kez bile arkasına bakmadan onu orada bıraktı.

Yedinci Bölüm

Matt, karakoldaki soyunma odasında Kevlar yeleğini emniyete alarak ve NYPD Acil Durum düğmesini ilikledi.

Üstüne servis üniforması gömleği. Brent'in yan koridorda başka bir polis memuruna sürtündüğünü duyduğunda,

göğsüne yerleşen rahatsız edici duygu. Uzaklaşmakla doğru olanı yapmış olabilir.

Lucy dün gece, ama bu akla gelebilecek her cinsel senaryonun kafasında oynamasını engellememişti.

o ayrıldıktan sonra. Brent'in aldatıcı derecede tatlı görünen küçük kız kardeşi başrolde. Tabii, tadı tatlı olabilir, ama

dün gece kaldırımında yüz yüze dururken ona söylediği şeyler, onun

ondan en uzak şey.

Kontrolünü test etmek için hangi düğmelere basacağını tam olarak biliyordu. O pişmanlıkla ona bakmak

yeşil gözleriyle, savunmasını kaldırmış ve temel arzularını o kadar zahmetsizce kullanmıştı ki,

onu alarma geçirdi. Hiç kimse onun içini böyle görmemişti. Kabul edilemezdi. Sadece o uzaktaydı

alarmdan. Çılgınlık noktasına kadar açılmıştı. Parti içinde, kararlılığı

sarsılmaz. Ama orada sadece ikisi dururken, aralarında kıvılcımlar çakan anılarla, her şey değişmişti. Ondand umutsuzca ona vermek istediğı bir şeyi istiyordu.

Hiçbir anlamı olmasa bile vermek *göreviymiş* gibi hissettiren şey .

Eve gitmiş ve kapıdan girer girmez pantolonunun fermuarını açmıştı. Lucy'nin ağzını hayal ederek,

göğüsleri, kıcı kızarmış, alnını kapıya dayamış ve bir azgın gibi kendini dışarı atmıştı.

genç. Bir seferin yeterli olacağını düşünmüştü. O zaman sözleri kafasında savrulacaktı. *ben*

Bugün her oturduğumda seni düşündüm. Tıpkı bana söylediğın gibi Matt. Aynen öyle büyüyecek

onu sabahın erken saatlerine kadar süren bir kısır döngüye soktu. Hala,

yine de tatmin olmadı. Bir daha asla olmayabilir. Onunla gerçek hayat fantezilerini yaşadıktan sonra değil.

Lucy. Bunu iki kat zorlaştırarak tekrar yapmak istedi. Daha fazlası için ona yalvarmıştı.

Hayır. Bunun olmasına izin veremezdi. Arzularının daha genç bir kızın yanında yeri olmaması sadece

Daha parlak bir geleceğı vardı ama Lucy'ye yalan söylememişti. Yalan söylemek onun için bir anlaşma bozucuydu. İlk için

zaman, normalde kilit altında sakladığı acı bir hatırayı memnuniyetle karşıladı, umuyordu.

dikkat dağıtıcı olarak hizmet eder. Eski nişanlısının "iğrenç" ihtiyaçları karşısında duyduğu korku. Onun aradığı rahatlık

en iyi arkadaşından. Dün gece Lucy'nin kendisine yalan söylediğini öğrendiğinde her şey yüzeye çıkmıştı.

Kendini ona yaptığı gibi ifşa ettikten sonra, bu ihanetin en kötüsü gibi gelmişti. bu yüzden o

Kiminle vakit geçirdiğı konusunda çok dikkatliydi, kime gerçekten arkadaş diyebilirdi. Bir kez oldun

yandı, bu bok artık kolay gelmiyordu.

Yalan, Lucy'yi istemekten onu alıkoymuş muydu? Asla. Bir şey olursa, onu bu dakika bulmak istedi.

ve onun adını haykırmasıyla sonuçlanan bir şekilde cezalandırın. O kadar çok istiyordu ki elleri titriyordu.

İnkar etmek acı vericiydi, özellikle de o esnek vücudu onun etrafına saracağını ve ona sert bir şekilde vermesini söyle. *Kahretsin* . Artık onu düşünmeyi bırakmalıydı yoksa işi biterdi.

imkansız. Çalışma alanında odak kaybı başarısızlıkla eş anlamlıydı ve işinde başarısız olmayı reddetti.

Görev.

Brent köşeyi dönerken Matt düzgünce katlanmış sokak kıyafetlerini dolabına yerleştirdi.

Daniel Chase, diğer en iyi arkadaşı tarafından. Grubun en yeni üyesi Troy Bennett takip etti arkasında, Matt'e sözsüz bir şekilde karşılık verdiğini çabucak başını salladı. Matt iki kişiyi tutmakta yeterince zorlandı.

arkadaşlar rahat bir mesafede. Troy'u içine nasıl sığdıracağını tam olarak çözememişti.

onun organize planı. Neyse ki, Troy sıradanlıklarını sürdürmekten memnun görünüyordu.

tanıdık, daha fazla bir şey için zorlama.

Dikkatini, genellikle yüzünde bir bıkkınlık ifadesi olan Daniel'e yöneltti.

Brent'le her konuştuğunda böyleydi.

Brent, Matt'i gördüğünde, iki kez aldı. "Hey, sık kafalı. sadece üzerimizde kayboldun

dün gece. Hakaret etme yeteneğim olmadığı için şanslısın."

Daniel gömleğini çıkardı ve dolabına attı. "Evet, Story'den önce kaçtın ve ben bile

oraya vardım. Ne oluyor?"

Matt yorgun olduğuyla ilgili belli belirsiz bir bahaneyle cevap vermeye başladı ama ince kırmızıyı gördü.

önce Daniel'in sırtındaki çizikler. Brent aynı anda fark etti ve birbirlerine baktılar. "Ne

sırtına mı oldu kardeşim

Daniel soru karşısında bir an kafası karışmış göründü, sonra sırtıttı. "Ah. Kızımın aldığı ortaya çıktı

birkaç bardak pembe şampanyadan sonra biraz çılgınca. Kapıya bile koymadı. not al, beyler."

"Neden, Daniel, seni pis hayvan."

Kız kardeşi Matt'le olanlardan sonra Brent'le şakalaşmak gibi hissetse de eğlenmeden edemedi. "Belki de şirketten hisse almalısın."

Daniel onu işaret etti. "Düşünme şeklini beğeniyorum."

"Pekala, fikir adamı. Yeter oyalanma." Brent, kral boy Kevlar yeleğini başının üzerine çekti. "Yaptı

Kız kardeşim yüzünden mi kefaletle çıktın, yoksa ne?"

Matt dolabını emniyete alırken donup kaldı. "Affedersiniz?"

"Lucy'nin akordeon çalıyor." Brent sırtıttı. "Bir odayı temizlemesiyle biliniyor."

Aslında, performansıyla ilgili her şey çok sevimliydi. Onun bariz sinirleri, yumuşak, husky Fransızca şarkı söylerken sesinin kalitesi. Adeta parlıyordu. Gölgesine böyle bir paralel hayat, kendinden utanarak bakmaktan başka bir şey yapamıyordu. O kızı almıştı, kızaran kızı

yüzünü çevreleyen buklelerle ve farkında bile olmadığı bir ihtiyacı gidermek için onu kullandı.

Bu düşünce sonunda onu kapıdan göndermişti, yaptıklarının hatırlatıcısından kaçma ihtiyacı duyuyordu.

Nasıl tekrar yapmak istedi. Ve yeniden.

Sonra onu takip etti ve kendi kendine verilen her uyarı bir konuda pencereden uçup gitti. saniye sayısı.

Troy onu cevap vermekten kurtardı. "O kadar korkunçsa neden ondan oynamasını istedin?"

"Bak, bu kardeş işi böyle işliyor. Onu sevdiğim için onu utandırıyorum." Brent onun üzerinde sarılı

kemer. "Merak etme, beni geri almanın bir yolunu çoktan düşünüyor. Umalım ki içermesin evimi yakıyor."

Ya da kör en iyi arkadaşını becermek. Mide bulantısı hisseden Matt, Lucy'nin

kardeşini kızdırmak için onu baştan çıkardı, ama aynı hızla bu düşünceden vazgeçti. yalan söylemiş olabilir

ama onların kimyasını taklit edemezsin. Ya da vücudunun onun altında tepki verme şekli tedavi. *İsa. Onu düşünmeyi bırak.*

Ancak Brent, kız kardeşi hakkında konuşmayı bitirmemişti. "Şimdi her an bir telefon almalıyım

gel onu kurtar. Belki haberleri açın ve Chrysler Binası'ndan bungee jumping yaptığını görün."

Matt kaşlarını çatarak dolabına baktı. Bu, günü birlikte geçirdiği kıza benzemiyordu. çift anadal

Syracuse'da. İnanılmaz bir mizah anlayışıyla akıllı ve mantıklı. Sıralanmış iş fırsatları olan bir kız

yukarı. Şehirde geçirdiği hafta için ayrıntılı bir güzergah. *Sonra bana baş belası dediğini duydum... ve sanırım*

sadece sinirlenmeyen biri olmak istedim. Sadece bir günlüğüne . İçinde bir sempati uyandı

onu durdurmadan önce. Hiçbir şekilde ona sempati duymazdı. Öfke, evet. Şehvet, *cehennem* evet. Ama o

onun için üzülmecekti. Yalan söyledikten sonra değil.

Daniel güldü. "Hâlâ eski numaralarına devam ediyor mu?"

"Aslında, son zamanlarda sessizdi. Büyük bir patlamaya hazırlanıyor olmalı." Brent çarptı dolap kapattı ve kilidi büktü. Yanında getirdiği arkadaşı Sasha ile tanışmadım.

Yine de Siraküza. Belki de o iyi bir etkidir." Çenesini Matt'e doğru eğdi. "Ona verdin sürmek. Nasıl biri, Matty?"

Matt'in gözleri kaydı ve aniden dolabını yumruklama dürtüsüyle savaştı. Lucy belli ki söylememişi

Brent yalnız gelirdi. Neden? Niye? O bilmiyordu. duyduğu huzursuzluk dalgasını da anlamadı.

bütün hafta şehirde yalnız kalacağı bilgisiyle geldi. Sadece sürüklendiğini biliyordu

şimdi onun yalanına. Onu nefret ettiği bir şey yapmak. Şimdi temize çıkmadıysa. Tam da bunu yapmak niyetinde,

o döndü. Brent onu beklentiyle izledi, yerinde sürekli aptalca bir gülümseme vardı. Matt bunu yapamazdı.

Belki dün gece onu bir kapı eşiğine sürükleyip ona her türlü pis şeyi söylemeseydi, kim olduğunu çok iyi bilse bunu yapabilirdi. Ama o vardı. rağmen onu tekrar istedi. onun kimliği. Ve onun yakınında hiçbir yere ait değildi.

"Tanrım, Matt. Yanlış çağda doğdun." Brent çizmesinin bağını bağlamayı bitirdi. "Yapabilirdin

bir cehennem sessiz film yıldızı yaptı."

Dördü de aynı anda bir acil durum sayfası aldı. Matt rahat bir nefes aldı.

hızla silahlarını kuşandı ve soyunma odasını terk etti. Aklı bu durumda olmalıydı. içine giriyorlardı.

Bunun yerine Lucy'nin yanlışlıkla arabasında bıraktığı güzergahı düşündü.

...

Lucy toplanan kalabalığın yanında bir yer seçti ve battaniyesini çimenlerin üzerine serdi.

Daha iyi görebilmek için Bryant Park'a yeterince erken geldiğini sanıyordu ama on beş dakika geçmişti.

Geleceğe Dönüş'ün dış mekan gösterimi başlamadan ve tüm çimler dolmadan önce.

Patlamış mısır veya sosisli sandviç yiyen çiftler ve arkadaş grupları; hatta bazı sinemaseverler gizlice

kahverengi kağıt torbalardan gizli yudumlar. Akşam olmuştu ve heyecanlı sohbetin uğultusu

Lucy gülümse. Yalnız olabilir, ama etrafta o kadar çok insan varken, onun kadar yalnız hissetmiyordu.

beklenen. Hayatının son altı yılı, ölüm sessizliğinde bir ders kitabına kamburlaşmakla geçmişti.

kütüphane. Karşılaştırma yoktu.

Bacaklarını battaniyenin üzerine uzattı ve sandaletlerini fırlattı, ılık esintinin tadını çıkardı.

saçını boynundan kaldırdı. Mezunlarının çoğu için kot pantolon ve sweatshirt içinde yaşıyormuş gibi geldi.

okul, bu yüzden bu gece hafif bir elbise giymişti. Yeni tıraş olmuş bacaklar, bir sundress ve ödev yok

başının üzerinde asılı ilahi hissettim. Dirseklerine yaslandı ve ilk kez gözlerini kapadı.

başardıklarından zevk almasına izin vermek. Duygu sadece birkaç dakika sürdü çünkü bir

kafa derisi boyunca karıncalanma başladı. Bir gözünü açarak baktı, bağdaş kurmuş bir pozisyona geçti ve

karıncalanma kaynağı arandı.

Onu fark etmesi hiç de uzun sürmedi. Sakinliği onu ele veriyordu. Parkın karşısında, eğilerek

Matt, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir ağaca dayanmıştı. Bölünmüş bir saniye için, o almadan önce

maskesini taktığında, açlığın karanlık yakışıklı özelliklerini sıkılaştırdığını gördü. Hareket eden ısı gönderdi

Lucy'nin açıkta kalan cildinin her santimini fark etmesini sağlayan yavaş bir dalgalanmayla. duyabiliyordu

nefesinin hızlı temposu, kendi kulaklarına yüksek sesle. Bacaklarının altındaki battaniye gitti

okşamak için rahat. Burada ne yapıyordu? Sadece üniformasıyla orada durmak için mi geldi?

Sadece ona işkence etmek için mi lezzetli görünüyorsun? Eğer öyleyse, kutsal dumanlar, çalışıyordu. Arzu akışı ile

onun aracılığıyla, bu kadar çok tanıgın olduğu halka açık bir yerde olmanın uygunsuz olduğunu hissetti.

Film o zaman başladı, parkın önündeki dev projeksiyon ekranı beyaz yanıp sönüyor, sonra yuvarlanıyordu.

açılış kredisi. Yine de Matt kıpırdamadı. Neden ona yüzlerce kez dokunuyormuş gibi hissettiriyordu?

metre uzakta? Etrafındaki herkes, Marty gibi nostaljiye sarılmış battaniyelerine yerleşmişti.

McFly ilk sahnede Doc Brown'ın garajına giriyor. Matt'i görmezden gelmeye çalıştı, gerçekten yaptı. o

dün gece onunla hiçbir şey yapmak istemediğini açıkça belirtti. Ama bakışları sürekli

hala orada olduğundan emin olarak ona döndü. Onu sürekli olarak incelemesi, dikkatini o noktaya kadar dağıttı.

filme odaklanamıyordu. Sonunda, yeterince içmişti. Onu gelmeye zorlaması gerekiyordu.

yaklaşmak veya ayrılmak.

Lütfen yaklaşmasına izin verin.

Lucy bacaklarını açtı ve karnının üzerine doğru kayd. Çenesini eline dayadı ve

ayak bileklerini çaprazlayarak bacaklarını arkasında havada bir ileri bir geri sallamasına izin verdi. kışkırtıcıydı

özellikle tek başına oturan bir kız için poz verdi, ama arkasında kimsenin oturmadığı gerçeğiyle rahatladı

çıplak kalçalarını ekranda görmek için. Tahmin ettiği gibi, Matt bundan hoşlanmadı. O ittiğinde

ağaçta uyarı ifadesi takınca Lucy'nin midesinde alçak bir gümlleme başladı ve daha aşağılara doğru yayıldı.

her geçen saniye.

Matt'le ilgili olarak sahip olduğu bu içgüdüler tamamen yeniydi ama yine de bir şekilde ona güveniyordu.

onlara. Onu neyin tahrik ettiğini biliyordu çünkü aynısını ona da yaptı. Onu çıldırtmak, onu itmek

sınırlar, onu arzu edilir hissettiriyordu. Aynı anda ona kontrol hissi verdi

kontrolü kaybetme izni. Başka seçeneği kalmaması için onu geri dönüş noktasından geçmek istedi.

ama onunla ihtiyaçlarını karşılamak için. Sabırlı ifadesinin altında bir yerde, o da istiyordu ya da

burada olmazdı.

Elleri iki yanında kenetlenip açılırken Lucy aradaki mesafeyi kapatmak istediğini söyleyebilirdi.

onların arasında. Saçlarını omzuna attı, boynunu açığa çıkardı, aynı zamanda

Kalçalarını battaniyenin üzerinde hafif hafif kıvrandırdı. Matt onun yolunu takip etmeye başladığında

kalabalığın içinde bir zafer dalgası hissetti, ama şehvet onu çabucak örtbas etti. Kadın kafaları onun yönüne döndü

geçerken ama gözlerini bir kez olsun ondan ayırmadı. Matt her zaman bir komuta havası tuttu,

ama bugün üniformasını giydi, sadece otorite havasını artırdı. Onu öpmek istedi. O

onu öpmeyi reddetmesini istedi. Artık hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

Matt sonunda ona ulaştı, ama pozisyonunu değiştirmek için hiçbir harekette bulunmadı. İçinde kalan bir hırıltı

boğazını tutarak, yanındaki battaniyeye diz çöktü.

"Otur," diye emretti, sesini alçak tutarak. "Hemen."

"İyiyim."

Bakışları, uyluklarının üzerinden aşağı kaymadan önce kalçasında oyalandı. "Sen tam tersisin

iyi."

Belinin altındaki her şey sıkılaştı. "N-burada ne yapıyorsun?" o başardı.

Bacaklarını bükerek battaniyenin üzerine oturdu, öyle şık bir hayvan gibi hareket etti ki Lucy

nefesi kesildi. "Kardeşin yalnız olduğunu bilmiyor. Görünüşe göre yalan söylemeyi bitirmedin

Cuma günü seni bıraktığımda."

Sert yorumu eve vurdu ve sonunda oturdu, yalanı üzerine onu aradığını bilip bilmediğini merak etti.

amacına ulaşacaktı. "Ruh hali katili," diye mırıldandı. "Eğer buraya beni bir başkasını devirmek için geldiyse

peg, gerekli değil. Dün gece harika bir iş çıkardın."

"Sadece seni kontrol etmeye geldim," dedi sert bir şekilde.

Sinir uçlarında öfke kıvılcımlar saçıyordu. "Kontrol edilmem gerekmiyor. izmirde film izliyorum

park, Times Meydanı'nda üstsüz dans etmemek." Sadece onu izlemeye devam ettiğinde, içini çekti. "Bak, ben

eğlence olsun diye ona yalan söylemedi. Hayden'la bütün bu nişan olaylarını yaşıyor. değil iki işten bahsedin. Ben olmak istemedim-"

"Sıkıntı mı?"

Ona böyle dediğini duymak -yine- pek iyi oturmadı. Lucy, kızarıklığın ne olduğunu deneyimlerinden biliyordu.

boynuna tırmandı, yanaklarını boyadı ve onu görmesine izin vermedi. Çantasını kaptı ve

Ayağa kalkmaya çalıştı ama Matt son anda kolunu onun beline doladı ve onu aşağı sürükledi.

kucağına.

"Hey. Bunu demek istemedim." Sesi boynunda guruldadı ve ona doğru eğilmesine neden oldu.

ağzının kulağının arkasındaki saçların arasından geçmesine izin veren yeni temas. "Bunu ilk kez söylemiyorum. Değil

şimdi. Peki?"

Bir nefes verdi. "O zaman lütfen kelime dağarcığınızdan çıkartır mısınız?"

Matt cevap vermek için boğazında mırıldandı. Yardım edemedi ama ne kadar doğru hissettiğine şaşırdı

onun tarafından böyle tutuluyor. Göğsüne yaslanmış, vücut ısısı her santimini ısıtıyordu.

o. Vücutları birbirine yapıştırılmış gibi birbirine yapışmıştı. Dokunmayı nasıl  zleyebilirdi ki?

Birbirlerini bu kadar kısa sürede tanıdıklarında?

"Bu hangi film?" saçlarına sordu.

Lucy'nin gözleri kocaman açıldı. “ *Geleceğe Dönüş* . Hiç görmedin mi?”

"Numara."

"Çocukluğun için ağlıyorum."

Matt'in tereddütlü kahkahası içini kapladı, ama sert bir şekilde sertleşince dikkati çabucak dağıldı.

parmakları iç uyluğuna desenler çizmeye başladı, elbisesinin eteğini sıyırdı. O da olabilir yarattığı hisler için onu bacaklarının arasına okşuyordu. "Beni yakala."

"Ha?"

"Filmde. Bana neler olduğunu anlat."

Yutkunmaya çalıştı ama ağzı kurumuştı. "Hım... yani. Doc Brown, yaşlı bir beyefendi. sürekli stresli, bir zaman makinesi yaptı."

"Nasıl?"

Lucy başını hafifçe çevirdi ve temiz deri kokusunu aldı. "Temelde bir çorba yaptı DeLorean. Ve ayrıca... gigawatt."

"Gigawatt mı?"

"Bunun için inançsızlığınızı askıya almanız gerekiyor."

Ağzının kenarı seğirdi. "İnanç askıya alındı."

Aman Tanrım, gerçekten daha fazla gülümsemeli. "Marty zamanda geriye gider ama her şey alt üst olur.

annesi ona aşık olduğunda."

"Bunun ne tür bir film olduğunu söylemiştin?"

Güldü ama sesi nefes nefese geliyordu. "Bu bir klasik." Matt'in parmakları daha da yükseldi bacağı elbisesinin altından kayarak eğlencesini etkili bir şekilde kesiyordu. Başı geriye düştü

serbest kolunu onun orta kısmına dolarken ve onu daha yükseğe yerleştirirken omzuna yasladı.

kucak. Ereksiyonu poposunun altında şiştiğinde, Lucy titrek bir nefes verdi.

"Açıklamaya devam et. Marty'ye ne olacak?"

"Ciddi olamazsın."

"Ben?" Kalçalarını bir, iki kez eğdi. "Ben her zaman ciddiylim."

"Lise dansına gidiyorlar ve Marty 'Johnny B. Goode' oynuyor ve sonsuza dek mutlu oluyorlar"

dedi hepsi bir nefeste. Onu çevreleyen büyük vücuduyla, derin sesinde belirgin olan uyarılma, özlem

üzerinden yuvarlandı, bacaklarının arasında yoğunlaştı.

Matt battaniyenin bir köşesini alıp kucağına attı. "Lisede dansa gittin mi,

Lucy? Bütün erkekleri baştan çıkaran kötü kız sen miydin? Evet, sanırım öyleydin."

Hızlı bir hareketle külotunu kenara itti ve iki kalın parmağını içine soktu. Aldı

öyle bir şaşkınlık içindeydi ki Matt onu örtmeseydi boğazından küçük bir çığlık kaçacaktı.

ağzını açıp başını onun omzuna yasladı.

"Şşş." Kulağına gelen nefesi, omurgasından aşağı lezzetli bir ürperti gönderdi. "Çok sessiz ve çok hareketsiz olun veya

herkes bu battaniyenin altında amını parmakladığımı bilecek. Bu bizim küçük sırrımız olmalı,

öyle değil mi kızım?"

Lucy normal bir şekilde nefes alabildiğinde başını salladı. Durumun yasa dışılığı tüm gücünü vurdu.

Bu sadece kardeşinin en iyi arkadaşı değil, aynı zamanda bir ESU subayıydı. Üniforma içinde. O olurdu

Riskin karnındaki aşırı hızlanma arzusunu körüklediğini söylerse kendine yalan söylüyordu. Onun

parmakları içinde yüksek ve sıkıydı, kalp atışlarını hızlandıran bir baskı oluşturuyordu. Onun hayatta kalması gibi hissettim

sonra ne olduğuna bağlıydı. Cesur bir çabayla sığ nefesini yavaşlatmaya çalıştı ve

ona karşı rahat ol, böylece kimse ne yaptıklarını fark etmesin. Aksi halde durabilir. *Hayır.*

Dur.

"İyi kız, Lucy." Dili kulağını çevreledi, ama yine de parmakları hareket etmedi. "Kıçın hissediyor

benim horoz üzerinde oturan iyi. Geçen sefer o kadar ileri gitmedik, değil mi?"

Eline sızlandı, kalçaları kendiliğinden dönmeye başladı.

"Şunu hemen durduramazsan," diye hırladı, "parmaklarımı çekeceğim. Yapmak. Değil. Hareket. sen

Tüm film boyunca böyle oturacak."

Bir anda kalçaları hareketsiz kaldı. Hayal kırıklığı içinde feryat etmek istedi ama kalmaktan başka bir şey yapamadı.

hareketsiz. Başparmağı klitorisini bir kez, *yalnızca bir kez gezdirdi* ve titremeye başladı. *Ah lütfen,*

neden ihtiyacım olanı bana vermiyor? İhtiyacım var. İhtiyacım var.

"İnmek zorunda mısın Lucy? Çok fazla sürmez, belki başparmağımla birkaç vuruş ve sen rahatla. Vardiyamı senin zevkin parmaklarımdayken tamamlayabilirdim."

Lucy uzandı ve elini onun ağzından çekti. "Lütfen," diye fısıldadı. "Matt, buna ihtiyacım var."

"Dün gece kaç kez seni düşünmeye geldim biliyor musun?" Hızlı, kızgın bir ısırık aldı omzundan. "Sıcak, ıslak amını mı düşünüyorsun?"

Onun sözleri, omzundan yayılan acı, onu uçuruma daha da yaklaştırdı. Bu arada,

parmaklarını bile kıpırdatmamasına rağmen baskı arttı ve daha ısrarlı hale geldi. "B-ben özür dilerim.

Lütfen, Matt. Acıtıyor."

"Sana zarar verme şeklimi sevdiğini sanıyordum." Baş parmağı, dişleri ona çok sert bir şekilde ısırıcaya kadar klitorisini salladı.

dudak, kan çektiğinden emindi. Aniden, durdu. "Yoksa bu da mı yalan?"

Sözleri kaydedilirken Lucy'nin dünyası bir anlığına eğildi. İç stüdyo seyircisi nefes nefese kaldı

birlik, ön sıradaki bir üye şokta bayıldı. Bu yüzden mi buraya gelecekti? cezalandırıyordu yalan söylediği için mi İçini bir hormon musonluğu sarmış olsa bile, onun onu kullanması fikri

ona karşı çekim çıldırtıcıydı. Fiziksel olarak geçirdikleri her an dürüsttü.

Bu an dürüsttü. Tek bir parçasını bile geri tutmamıştı. Matt onu sorguluyor

birlikte yaşadıkları zevk söz konusu olduğunda dürüstlük... ihanet gibi geldi. Yapıldı

o ve o , ucuz hissediyorum.

Lucy, elini itip kucağından kayma isteğini nerede bulduğunu bilmiyordu ama bir şekilde

o başardı. Matt onu kendisine karşı tutmaya çalıştı, ama mücadele etmeye başlayınca onu serbest bıraktı.

ciddi.

"Bundan hoşlandın mı?" diye öfkeyle fısıldadı. "Bana işkence mi ediyorsun?"

İfadesi kafa karışıklığı ve keskin bir uyarılma karışımıydı. "Lucy-"

"Bu düşüktü, Matt." Sesi titredi. "Bana geri dönüyorsun... böyle."

Onu yakından izlememiş olsaydı, yüzündeki suçluluk duygusunu kaçıracaktı.

özellikleri. O haklıydı. Onu *cezalandırıyordu* . Ona zevk vermeye niyeti olmadan. o

Hastalıklı bir intikam şekli için buraya gel.

"O kadar sert değilim." Ayağa kalktı, Matt de ayağa kalkarken geri çekildi. "Yaklaşma yine ben."

Lucy ona yaklaşmak yerine battaniyeyi atmaya karar verdi ve arkasını döndü.

sokak. Matt'in elinin dirseğinin etrafında kıvrıldığını hissedince şaşırmadı.

kaldırım. Bir lanetle onu göğsüne doğru geri çekti. "Yanlış düşünüyorsun. demek istemedim ile-"

"Beni cezalandıracaksan Matt... ikimiz de buna katılmalıyız. Ve ben değilim. Böyle değil.

Manipüle edilmiş hissetmekten hoşlanmıyorum."

Burun kemerini sıktı, konuşmak için ağzını açtı.

Omzundaki iki yönlü telsizi cıtırdıyarak canlandı. Nazal bir kadın sesi bir dizi kod yayınladı

bu ona yabancı geliyordu. Yine de ifadesinden bir şey açıktı. ona ihtiyaç vardı

başka bir yer. Matt, o şeyi vücudundan söküp en yakınına fırlatmak istiyormuş gibi görünüyordu.

çöp tenekesi.

"Bunu konuşacağız," dedi sert bir şekilde.

"Amaç ne?" Lucy çantasını omzuna daha yükseğe çekti ve arkasını döndü. Onun gururu vardı

hırpalanmış. Vücudu sadece Matt'in ona verebileceği bir şey için sızlıyordu. Ondan uzaklaşması gerekiyordu

onu ve düşün.

Hayden'ın büyük, boş şehir evine doğru köşeyi döndüğünde, inkar edilemez bir parçası vardı.

Onu takip etmesi için yalvardı, ama onun yerine hızını artırarak onu durdurdu.

Sekizinci Bölüm

Matt, West Forty-Second Street'te yanıp sönen mavi ve kırmızı ışıkların arasında son sivil olarak duruyordu.

bekleyen ambulansa yüklendi. Şehir merkezindeki bir belediye otobüsü, sürücü kaçmaya çalışırken devrildi.

çok yüksek bir hızla sola dönerek bir mağazanın penceresinden çarparsınız. Keskin nişancı olarak orada

Bu durumda, kurtarma görevlilerine dikkatli bir şekilde dışarı çıkarmalarında yardımcı olmaktan başka yapabileceği pek bir şey yoktu.

Yaralılar kaza yapan otobüsün çevresini trafiğe kapatarak kaza yaptı. Onun

rehine çatışmaları veya yüksek hız gibi çok farklı durumlarda belirli becerilere ihtiyaç duyuldu.

Bir aracın uzaktan devre dışı bırakılması gerektiğinde kovalar. Zamanının geri kalanını devriye gezerek geçirdi.

Bu geceki durumda olduğu gibi, diğerk ESU eğitimini kullanıyor.

Artık dikkatini dağıtacak hiçbir şeyi kalmadığından, aklı hemen Lucy'ye döndü. İle

onu düşündükçe kendinden iğrenme dalgası o kadar güçlü geldi ki, çıplak elleriyle bir şeyleri kırmak istedi.

eller. Bu gece iyice sıçmıştı. Onu kontrol etmek için Bryant Park'a gitmek niyetindeydi.

Kimsenin onu rahatsız etmediğinden emin olmak için güvenli bir mesafeyi korumaktı. En azından, söylediğı buydu

kendisi. İki saniyeliğine dürüst olsaydı, onu görmek için açlıktan ölmek üzere olduğunu kabul ederdi.

Sonra çok yakındı, çimenlerde yatarken, geceleri etrafını sarıyordu. O çok lanet görünüyordu

elbisesinin içinde güzeldi, dudaklarında memnun bir gülümseme vardı, yaklaşmaktan başka seçeneğı yoktu. Sanki o olmuştu

mıknatıslanmış.

Yine de uzun süredir gülmüyordu. Tipik Matt tarzında, onun gecesini mahvetmenin bir yolunu bulmuştu.

ve ona özgürce verdiğı güveni kırmak. Parkta ona yaptığı şey,

işkence, özellikle Lucy gibi duyarlı, çekingen olmayan bir kız için.

Ona bir bakış, ihtiyaçlarının etrafına sardığı zincirleri sallamış, içindeki şeytanları

yüzey. Geçmişe ait olan ama orada kalmayı reddeden iblisler. Bir türlü alamamıştı

onun sahtekârlığını izine çevirmeden önce onlarla başa çık ya da sonuçlarını düşün.

onu cezalandır. Zevkini esirgemek onu utandırmış ya da daha kötüsü gülünç duruma düşürmüştü. Tamamen

affedilmez. Lucy'nin geçmişiyile ya da ona yaptıklarıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Fark etmediğı şey, şeytanlar ya da değil, daha fazla dayanamayacaktı. o

onun doruğunu parmaklarında hissetmek için çaresizdi.

Matt sabırsızca ensesini ovuşturdu. Mantıklı yanı, onun öfkeli tepkisinde ısrar etti.

iyi bir şeydi. Bir çırpıda, kızın bir daha ona gelmeyeceğini garanti etmişti. Baraka

O deniz camından gözlerle vücudunu incelemeyi bırak, sanki ilk anda kıyafetlerini yırtmak istiyormuş gibi.

fırsat. Öğleden sonralarını tekrar etmesi için beden diliyle yalvarmayı bırak.

motel odası. Umarım, onun dünyasıyla uğraşmaktan yeterince eğlendiğine karar verir ve yoluna devam ederdi.

Doğru?

Hayır. Bunların hepsi, yapışmalarını sağlamak için kendi kendine söylediği yanlışlardı. yatıştırmak için

Ona defalarca söyleyen vicdan, *sen onun için doğru değilsin. Ya da herhangi biri.* Bunu kanıtlamıştı

bu gece, değil mi? Ancak tüm bunlara rağmen, gerçekten istediği, elleri o kadar titriyordu ki gitmekti.

zamanda geriye git ve ona orgazmı ver. Kalçalarını sıkarak ve sözlerini geveleyen türden. bu

Onun tatmin olmadan çekip gitmesine izin vermesi, kendisini kafese kapatılmış bir hayvan gibi hissetmesine neden oldu. Delirmiş olabilir,

tamamen temelsiz olabilirdi, ama bir şekilde Lucy'nin zihinsel sorumluluğunu üstlenmişti . Onun zevki.

Bana ait. Benim olanı tatmin etmedim.

Onu bu terimlerle düşünmek tehlikeliydi çünkü böyle bir şey asla olamazdı. bak onun nasıl kontrol onun huzurunda onu terk etti. O yoldan geçmişti, çok iyi tanıdığı insanları izlemişti.

ona bak, ona bir yabancı gibi bak. Karmaşık geçmişi ona asla dokunamazdı. Onu olarak gördü

maceralarından biri ve başka bir şey değil. Hâlâ vakit varken, çekip gitmeliydi. Yapmayı bırak

Onu görmek için bahaneler. Ona dokun.

Bunun yerine, ESU kamyonunu şehir merkezinden ziyade Yukarı Batı Yakası'na doğru dönerken buldu.

nerede yaşadı. Bilinçsiz kararı verdiği an içini rahatlatan bir rahatlama hissetti.

hızla derisinin altında düşük, sabit bir kaynayan ısıya dönüştü. Bir kez daha. Sadece bir tane daha

Böylece daha önce yaptığı yargıdaki hatayı düzeltebilirdi. Uyuyamaz ve yemek yiyemez ya da o battaniyenin altında akılsızca ondan mahrum bıraktığı şeyi Lucy'ye verene kadar konsantre olabilir. Onun

zihin başka herhangi bir sonuca isyan etti.

Onun bana ihtiyacı var.

Bu düşünce kafasındaki her uyarıyı geçersiz kıldı. *O çok temiz. Çok parlak. Onu lekeleyeceksin. o*

Brent'in kız kardeşi ve sen haddini aşıyorsun. Onu yalnız bırakın.

Onun bana ihtiyacı var.

Kahretsin, ona da ihtiyacım var.

Matt arabasını kasaba evinin dışına park etti ve basamakları ikişer ikişer attı. Kısa bir ara verdi

kapıda, ona böyle gitmenin ne anlama geldiğini kabul etmesi için kendine bir an verdi. istediği anlamına geliyordu

yalanına rağmen. Bu, artık ona karşı kullanma hakkına sahip olmayacağı anlamına geliyordu. bir dev demekti

doğru şeyi yaptığın için *siktir git.*

Daha şimdiden vücudunun talepleriyle mücadele ediyordu ve bunları düşünmeden edemiyordu. Birkaç uzun süre,

Endişeli saniyeler, önünden bir gölge geçtiğini görene kadar kapıya cevap vereceğini düşünmedi.

gözetleme deliğinden. Sonra sessizlik. Kapıyı açmak istemedi. Boğazı düğümlendi gerçekleşme.

"İçeri girmeme izin ver Lucy." Tanrım, kendi sesini zar zor tanıdı. Jilet yutmuş gibiydi bıçaklar.

Hiç bir şey. Cevap vermedi ve hiçbir hareket duymadı. Beynini zorladı, hatırlamaya çalıştı

Daniel's ve Brent'in çiftlere kafa yormalarından öğrendiği bir miktar başıboş bilgi-

kapüşon. Burada ona yardımcı olabilecek herhangi bir şey . Sonra ona geldi. Afedersiniz. erkekler hep unuttur

sadece özür dile. Bunu Brent'e söyleyen o *değil* miydi ?

"Çok üzgünüm bebeğim." Sert ahşaba karşı içini çekti. "Kapıyı benim için aç. görmeliyim sen."

Bir kilit döndü ve kapı çok yavaş açıldı. Lucy beyaz bir gecelik giymiş önünde duruyordu.

kalçalarına zar zor ulaştı. Gözleri şişmişti. Uykudan mı ağlamaktan mı? Kalbi bu fikri ele geçirdi

sonuncusu olabilir. Çıplak ayak, saçları yanaklarına dökülüyordu, o kadar acınacak kadar kırılgan görünüyordu ki,

dizlerinin üzerine çöküp yüzünü onun derisine gömmek istedi. Onun sıcaklığını em ve ona kendininkini ver

karşılığında.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, sesindeki ihtiyatlı not midesine isabet etti.

Matt'in sözleri yoktu. Nadiren yapardı. Her şey o kadar uzun süre kafasının içinde kilitli kalmıştı ki,

artık doğru şeyi nasıl söyleyeceğini bilmiyordu. Bu yüzden kolunu kapı pervazına dayadı ve eğildi.

yakından, dudakları farkındalıkla ayrıldığında Tanrı'ya şükretti. Onu yok etmeyi başaramamıştı.

en azından onun için çekicilik. "Özür dilerim Lucy." Bir şans verdi ve ağzının onunkileri nazikçe okşamasına izin verdi.

"Çok üzgünüm."

Yaklaştıkça nefesi kesildi. "Ne için?"

"İhtiyacın olduğunda seni iyi hissettirmemek." Diliyle alt dudağını takip etti. "Girmeme izin ver

böylece düzeltebilirim."

"Matt," diye başladı başını sallayarak. Onu kaybediyordu, bu yüzden bir adım daha ileri gitti. göze alamazdım

hayır demesine izin vermek. Bir parmağını düşük binici külotunun önüne geçirdi ve onu daha da yakınına çekti,

göz kapakları düştüğünde tatmin oldu. "Muhtemelen içeri girmemelisin."

"Numara?" Eli onun karnının üzerinde gezindi, sonra parmak boğumunun tam kenarının altından geçebilmesi için alçaldı.

onun iç çamaşırı. "Beni içeri almazsan, her yerde tatlı olup olmadığını nasıl anlayacağım?"

Bu soruyla dikkatini dağıttığını görünce, onu kasaba evine geri götürdü ve tekme attı.

kapı arkasından kapandı.

"Bunu nasıl bulmayı düşünüyorsun?"

Biliyordu. Matt, gözlerinin kirpiklerinin altından ona meydan okuduğunu anlayabiliyordu. O sadece

söylediğini duymak istiyordu. Tanrım, bu kız onu seksi yaptı. Her nasılsa masum, çekici ve hepsine aynı anda meydan okuyor. Tedirginlik hala oradaydı ve ona yenilenmiş bir aciliyet verdi.

gözlerindeki korkuyu tutkuyla değiştirmek için.

Göğüsleri, ince tişörtüyle çevrelenmişti ve onu sutyen giymediği konusunda uyarıyordu.

Yüzünü izlerken, hızlı nefesleriyle yükseldiler ve düştüler. Onu bundan kurtarma arzusu

T-shirt onun muhteşem vücudunun her santimini emip yalayabilmesi için diğer her şeyi yaktı

onun evreninin dışında. Düşüncelerinin yüzünde görünmesi gerektiğini fark etti çünkü kendi ifadesi

yön değiştirdi, ihtiyaçla bulutlandı.

Matt bir an daha kaybetmeden ağzını onunkinin üzerine indirdi. Lanet olası. Bir inilti koptu

boğazından. Onu daha önce öpmemişti ve dudaklarının dokunuşu taze bir sıcaklık dalgasına neden oldu.

Dilini onunkinin üzerinde kaydırmanın nasıl bir his olduğunu unutmuştu, dolgun dudaklarının

onu ağırla. Lucy'yi öpmek nefes almak gibiydi. Bunu düşünmek zorunda değildi. onlar basitçe

birlikte hareket etti, içgüdü devraldı.

İsteksizce, onun nefes almasına izin vermek için ayrıldı. Zaten, onun siki varmış gibi hissettirdi

pantolonunda boğuldu. Oksijeni içine çekerken, dudaklarına karşı konuştu.

"Bana küçük bir tat verecek misin, Lucy?"

Cevap vermek yerine parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve bir başkası için onu aşağı çekti.

yakıcı öpücük. Matt onun poposunu ellerinin arasına aldı ve bacaklarını sarabilmesi için onu kaldırdı.

belinin etrafında. Hemen onu sıktı ve onu tutan küçük, sıcak bir kıvrınma hareketi başlattı.

Onu en yakın duvara bastırmak, kalçalarından üç hızlı pompalamak için durdu.

"Hayatımın en ateşli sikişi," diye hırladı boynuna doğru. "Kahrolası bir şey düşünemiyorum ama

geri senin içinde. Bana ne yaptın?"

Hayır, onun içinde bu şekilde kaybolamazdı. Bu gece, ondan mahrum bıraktığı şeyi ona vermekle ilgiliydi.

Park. Ona vermek için *sabırsızlanıyordu* . Bir hırıltı ile onu duvardan çekti ve yürüdü

oturma odasına. Öpücüklerini kesti ve onu en yakın yüzeye koydu, büyük boy bir osmanlı

zengin oturma odası. Tanrı kızı korusun, kendi gömleğini başının üzerine yırttı, buklelerini itip kaktı.

Bir gözünün üzerine düştü ve onu akordeon çalan bir yüksek lisans öğrencisi yerine *Playboy pinup'ı gibi gösterdi*.

Başını kaldırıp ona baktı, şişmiş dudaklar, kalkık göğüsler ve heyecanlı yeşil gözler ve kalbi tökezledi.

her şey kendi başına.

Dikkatli olmazsam, beni tamamen parçalayacak.

Parmakları kemer tokasını çalıştırmaya başlayınca kendine geldi. Gömleğini elinden aldı

bastırdı ve yere attı. Elleri ve dizleri üzerinde, zorla bindirilene kadar onun üzerinde sinsice dolaştı.

sırtı, elleri kemerinden gevşedi. "Hayır hayır. Beni çok iyi emeceğini biliyorum. ama ağzım bu gece zevk verecek."

Pert meme ucunu uzun süre yaladı ve inledi. "Kolumu bük, neden yapmıyorsun?"

Matt dilini onun göğüsleri arasında gezdirdi, diğer meme ucunu dudaklarının arasına alıp emdi,

vücuduna titreşimler göndermek için boğazında mırıldanıyordu. Sırtı kavisliyken, tırnakları kesiliyor

omuzlarının içine, dokunuşunu kadının uyluklarının içine kadar takip etti. Onun için açık düştüler, bir gösteri

onu ısı ile nabzını yapan teslimiyet. Gururla.

Lucy'ye zaten nemli olan külotunun üzerinden masaj yapmaya başladığında, neredeyse Osmanlı. "Mat. Aman Tanrım."

"Eve geldiğinde buraya dokundun mu bebeğim? Belki almak için biraz porno izle parmaklarım nerede kaldı?"

Kızardı ama yumuşak yüzeyde çılgınca başını salladı. "Numara."

Tanrıya şükür. O kişi olmak istemişti. "Nedenini söyle."

"Bilmiyorum, ben..." Gözleri sımsıkı kapandı. "Ona teslim olmak istemedim. seni kabul etmek istemedim

bana geldi."

Bu kız onu şaşırtmaktan vazgeçer miydi? İç çamaşırının malzemesini bir kenara itti ve izini sürdü.

dikişini orta parmağıyla. Nemli. Güzel. "Ama sana geliyorum. değil mi?"

"Evet," diye fısıldadı, onu öldürürken. "Ben de sana geliyorum."

O anda kendini şeffaf hissetti, sanki savunmasının tam ötesini görebiliyormuş gibi. Onu alarma geçirdi,

başka bir şey söyleyemeden onu tekrar harekete geçirdi ve onu tamamen soyundu. alma

Leziz göğsünden son bir kez emerek dilini karnından aşağı sürüklemeye başladı. titredi

tedavisinin altında, göbeği sıcak, küçük iç çekişleriyle zamanla batıyordu. Dudaklarını almadan

onun ısınan teni, külotunu bacaklarından aşağı kaydırđı ve sonunda onu tamamen ortaya çıkardı.

"Şuna bak, bir öpücük için bacaklarını aç." Altında küfür ederek iki parmağını onun sıcaklığına itti.

onun uyarılma kayganlığında nefesini. Başını geriye attı, kalçaları kalkıyor ve düşüyordu.

hatırladığı gibi engelsiz. "Seni ilk kez gelmeye ikna ettiğimde, bu bir özür olacak.

İkinci kez beklemek için bir ödöl olacak. " Dizlerinin üstüne düştü ve ilk sarhoş edici tadı aldı

Lucy'nin. Göğsünden bir hırıltı çıktı. "Üçüncü kez olacak çünkü ben lanet çğılık attığını duymayı seviyorum."

"Mat. Şimdi . Lütfen!"

Acele etmek istedi ama başlayınca duramadı. Onun nasıl mırıldandığını

klitorisini diliyle dolaştıran isim onu bir tanrı gibi hissettirdi. İnsanca yaklaşmak için

mümkünse, kadının bacaklarını omuzlarına attı ve dünyasını alt üst etmeye odaklandı. Ne zaman

uylukları kulaklarını sıkmaya ve sallamaya başladı, orta parmağını onun içine ve dışına çekti.

giriş, onu kurtaracak sinir demeti üzerinde artan baskı ile emme. onun horoz

osmanlıya bastırıldı, kalçaları onu becermeyi hayal ettiğı gibi ritmik olarak pompaladı,

tüm o sıkı ısı ile çevrili.

Fazla kısa birkaç dakikadan sonra, tırnaklarını onun saçına batırdı ve çekiştirdi, eti kasıldı.

ağına karşı. "Aman Tanrım. Bu çok iyi. Çok iyi."

Hizmetlerine devam etti, ama o gelirken gözlerini onun kıpır kıpır vücudundan ayırmadı. Lucy iniyor

hatırlayabildiğı en inanılmaz manzaraydı. Onun bir bağımlılık haline gelmesinden korkmuştu ve

şimdi endişesinin gereğinden fazla olduğunu gördü. Kendi durumu hızla kötüye gidiyordu, onu deliliğe gönderiyor. Açlık damarlarında çılgınca pompalandı. Dürtüye boyun eğmeyecekti

vücudunun üstüne tırman ve adının tavanda haykırdığını duymaktan bıkana kadar ona bin. Olarak

içinde, asla. O yapmazdı. Bu onun içindi. Sadece o.

Yerine oturduğunda Matt bir eliyle uzandı ve parmak uçlarını göğsünün üzerinde gezdirdi.

"Hepiniz çok tatlısınız değil mi? Senin ağzın. Senin memelerin." Yavaşça, uyluğunun içini ısırdı

iğneyi yalamadan önce. "Senin amın." Dili yeniden merkezini buldu, hassasiyetini salladı

klitoris nazikçe "Yalvarman hoşuma gidiyor bebeğim. Tekrar yap."

İnledi, kendi saçını huzursuz yumruklarıyla aldı. "Bu... Yani, kutsal..."

"Lucy." Matt ağırlı ereksiyonunu osmanlının yan tarafına doğru itip sürükledi. "Tekrar."

"Numara." Oturmaya çalıştı. "Benimle buraya gel."

Uyluklarını bir hırıltı ile açarak itti. " *Evet. Bir tane daha istiyorum, lütfen . bu doğru tepki.*"

Duygusal olarak dolu bir an için, onu sadece kapüşonlu gözlerle izledi, sanki yapabilirmiş gibi.

yine protesto. Ta ki onu uzun, sert bir yalamayla tadına bakana kadar. Vücudu titredi, dizleri bir kez genişledi

daha fazla. "E-evet. Bir tane daha istiyorum, lütfen— *Oh, Tanrım .*"

Dokuzuncu Bölüm

Lucy, stüdyodaki izleyicileri önce yumuşak bir sesle, sonra da onun adını zikretmeye başlayınca irkilerek uyandı.

daha yüksek ve daha yüksek sesle. Sanki onaylarını kazanmak için bir şey yapmış gibi. Ama ne? Gözleri uçarak açıldı,

akşam olayları, ormandaki bir gergedan gibi hafızasına kazınıyordu. mat gösteriliyor

ıstırap içinde kapıya dayandı. Aç. Onu dizlerinden ses tellerine kadar tatmin ediyor

çiğ gitti. Onu resmen orgazm komasına göndermişti. Bu gerçek onu utandırmalı mı yoksa ona bir rock yıldızı gibi hissettirmek mi?

Stüdyodaki izleyicileri hemen adını zikretmeyi bıraktı ve *rock yıldızı, rock yıldızı,*

rock yıldızı ! Dudaklarının memnun bir gülümsemeyle yukarı kıvrıldığını hissetti. Lanet olsun, rock yıldızı. Mick Jagger'ı ara

çünkü-

Biri devasa misafir yatağında arkasından kıpırdandı ve Lucy bir panik çılgılığını bastırdı. ağır kol orta bölümünün etrafında kaydı, sağlam erkek sakalı boynunu kazıdı, buna memnun bir şekilde eşlik etti.

gürültü, ses. Burnunu temiz bir koku doldurdu, ağız sulandıracak kadar erkeksi. Onu sakinleştirdiği gibi onu sakinleştirdi

ani sinirlerle karın çarpıntısı. Matt *kalmıştı* dün gece *bitti mi* taşıdığını hatırlamıyordu.

onu yatağa atmış, birlikte geçirdikleri çalınan anları düşünmesine de izin vermemişti. Matt ile değil, kim

anlaşılmaz olmaya devam etti.

Parkta onu cezalandırma girişimine rağmen, öfkeden çabucak bir su birikintisine dönüşmüştü.

titreyen ihtiyaç. Matt'in söz konusu olduğu yerlerde sık sık meydana gelen bir şey. O duymuştu

sesindeki hamlık ve kapıyı açmaktan başka çaresi yoktu. Durduğu gibi ifadesi

sokak lambasının silueti onun son yıkımı olmuştu. Pişmanlık yazılmış bir canlıydı

yüzünün üzerinde. Akılcı bir düşünce oluşturmadan önce ona dokunuyor, onu öpüyor, onunla konuşuyordu.

içinden her fısıltıyla geçtiğinde tüylerini diken diken eden, suskun, açıkça cinsel bir tavırla

zihin. Yolları bir daha kesişirse yapmayı planladığı gibi ona cehennemi yaşatmak yerine,

Kalçalarını bir Pilates eğitmeninden daha hızlı aç.

Dün gece hiçbir zaman kendi zevkini tatmamış olmasının ne anlama geldiğini bilmiyordu. Baraka

ona vermeye çok istekliydi, birden fazla konuda ona açıkça söylediğini hatırladı

fırsat aslında . Yine de, gözle görülür şekilde uyarılmış olmasına rağmen, kendini inkar etmeye devam etmişti. Olarak

gün için ahşap . Bununla birlikte, orgazmlara rağmen, gerçekte ne görüldüğü hakkında konuşmamışlardı .

aralarında olmaya devam etmek için, bu yüzden gün ışığında dün gece o rüyalardan biri gibi hissettim

Bu, anlamı konusunda endişeli ve kafa karışıklığı hissetmenize neden olur.

Kalçaları onun poposuna bastırdı ve dikkatini tamamen dağıttı. Uyarılma onu bağıcıklı zaman

onun ereksiyonunu, zonklayıcı ve ısrarlı arkasında hissetti. Konuşmadığı için, konuşup konuşmadığını bilmiyordu.

uyanıktı ya da tüm konuşmayı vücudu yaptıysa. Kaslı kolu gerildi ve onu kendine doğru çekti.

göğsünü, kalçalarını yavaşça gıcırdatarak, onu şehvetli bir su birikintisine dönüştürdü. Onun kıpırdandığını hissetti, ardından sesi

bir folyo rapçi yırtılarak açılıyor. Eli, prezervatifi yuvarlamak için vücutlarının arasında kaydı.

"Şimdi seni becereceğim Lucy," diye hırladı saçlarına doğru.

Nefesi tutuldu. "Zaman hakkında."

Eli boğazından çenesine kadar gitti ve sıkı. "Benimle konuşma şekline dikkat et."

Lucy'nin içinde öfkeli bir vuruş başladı. Bu adamın kaç yüzü vardı? değer vermek

bir dakika, bir sonraki talep. Ayak uyduramadı, ancak her iki taraf da ona inanılmaz şeyler yaptı. saat

Dün geceki filmde, onun yalanını zevkten alıkoymak için bir neden olarak kullanmasına üzülüyordu, ama

bu noktada gecikmiş tatmin büyük bir dönüş olmuştu. Şimdiye kadar yaptıklarından sonra bile, o

hala saklandığından şüpheleniyordu. Daha fazlasını istedi... hepsini.

"Üzgünüm," dediğini duydu, boğuk özürünün sesi bir şekilde onu tahrik ediyordu.

daha fazla. Henüz yüzünü görmemiş olması, sadece sesini duyması, vücudunu hissetmesi de öyleydi. BT

erotik bir fantezi gibi geldi, ancak vücudunun tepkileri ona kesinlikle tamamen uyanık olduğunu söyledi.

Matt hızla külotunu ayak bileklerine kadar çekti. Nefesini tutarak onları yerden kaldırdı.

Yolun geri kalanında endişeyle bir sonraki hamlesini bekliyor. Elini bir an dizine koydu,

kendi içinde dokunma, teni boyunca yarısan elektrik pingleri gönderiyor. Sonra yüksek sarsıldı ve çekti

uyluğu üzerinde dinlenmek için onu açık bırakarak, merkezini açıkta bıraktı.

"Dün gece sen bilincini kaybedene kadar güzel amını yaladım mı, yalamadım mı?" o daldı

iki kalın parmak onun yüksek sesle inlemesine neden oldu. "Bir cevap, Lucy."

"E-evet," diye titreyerek yanıtladı. "O oldu."

Parmaklarını döndürerek yavaşça onun hassas iç duvarlarını okşadı. "Yani 'zaman hakkında' dediğinizde

neden bahsettiğini merak etmemi sağlıyor."

Dün gece ulaştığı sayısız zirveden sonra bu pek mümkün görünmüyordu ama göbeği sıkıştı.

yine bir trampet gibi, hafif ve ağır bir ağrı, hepsi Matt'in eli tarafından kontrol ediliyor. onu rafa kaldırdı

Beynine, ona dokunmaya devam etmesini sağlayacak bir cevap verme yolu arıyordu. "Senin hakkında konuşuyordum.

sen yapmadın-"

Bacaklarının arasına sert bir şaplak indirdi. "Neyi yapmadım?"

"Aa! İçini saran şok şokuyla Lucy uygun bir yanıt aradı. Klitorisi zonkladı

acı tokatı attığı yere. Acı vardı, ama oh, çoğunlukla sadece sürüş o kadar güçlü ki

salladı. "Seni içimde istedim."

"Ah, hatırlıyorum." Eğlenerek verdiği cevap, kulağını sıcak bir nefesle yıkadı. "Tüm sıcak

yalvarmak ve inlemek. ' *Lütfen Mete. Sik beni. Sik beni. Buna çok ihtiyacım var.* " Bir zil sesi daha tokat

uyuklarının arasında, hassas sinir demetinin tam üzerinde. "Beni deli etmekten zevk mi alıyorsun?"

Lucy, başparmağı klitorisini okşarken sızlandı. "Biraz, evet."

"Yanlış cevap." Uyarı yapmadan, ereksiyonunu onun içinde eve sürdü. " *Fuuuuuck* ."

Aynı uzun, yıpratıcı küfür Lucy'nin kafasında yankılandı ama çıkan tek şey boğuk bir sest.

çığlık. Matt tarafından saatlerce doldurulması gerektikten sonra, sonunda olmuştu ve bir şekilde

O motel odasında aklını başından aldığından beri inanılmaz bir başarıydı. O hissetti

muazzam, içinde derin zonklıyor, ama o hareket etmiyordu. Kendini sakinleştirdiğinden şüpheleniyordu.

birleşik bedenlerinin hissine alışmak. Onu da kendisi kadar etkilediğinin kanıtı

onu etkiledi, içini güvenle doldurdu. Ona istendiğini hissettirdi. gerekli . Hayati.

"Dizlerinizi göğsünüze kadar çekin." Sesi çakıllıydı. "Onları orada tut. Ve siktir git."

Dizlerini kendine çekti ve kollarını altlarına sardı, gözleri beklentiyle kapandı.

Hareketlerini taklit ettiğinde, bantlı kollarını örttüğünde ve onu kendine daha sıkı çektiğinde,

aynı anda bir kahkaha patlattı. İki insanın bundan daha fazla yakınlaşabileceğini düşünmemişti.

bir an, vücudu onu saracak şekilde yanına kıvrıldı. "Ah, lütfen. *Lütfen* ," diye nefes aldı.

hareket etmesine ihtiyaç duyuyor.

Yavaşça geri çekildi ve öncekinden daha derine daldı. "Artık yalvarmak yok yoksa yapacaksın

dizlerinden. Beni duyuyor musun?" Sıkıdığı dişlerinin arasından konuşuyor gibiydi.

Çılgınca başını salladı. "Evet." *Tekrar tekrar. Lütfen hareket etmeye devam edin.*

Arabayı kabzasına kadar sürmeden önce adım adım kendini dışarı attı. "Hala senin tadını alabiliyorum

dil bebeğim. Dün gece iki kez daha fazlasını isteyerek uyandım." Beş hızlı hamle onun adını hıçkıra hıçkıra ağlatmasına neden oldu.

Tanrım, çok derine gitti. Mümkün olduğunu düşündüğünden daha derin. "Beni bağımlı yapmaya mı çalışıyorsun?"

"Evet!" Bu kelimeyi hiç düşünmeden haykırdı, ama bunun doğru olduğunu hemen anladı. Evet şimdi,

Titreyen vücudundaki her ihtiyaçı kusursuz bir hassasiyetle saptayarak onu istiyordu.

ona bağımlı. Kimin bildiği ya da onun hakkında ne düşündüğü de umurunda değildi. Sadece daha fazlasına ihtiyaım vardı.

"Böylece?" Dişleri omzunu ısırđı, kalçaları çılgınca pompalanmaya başladı. "Misyon başarıldı."

Orgazmı hızla yzeyeye ıktı. Lucy, elindeki küçücük gücü kullanarak kalçalarını çalıştırdı.

ileri geri, onun itişleriyle buluşuyor. Sürtünme onu daha da yaklaştırdı, o kadar çılgınca yaklaştı ki, tadını alabiliyordu.

dişlerinin dudaklarına battığı yerden kan. Sollamaya başladığında boğazında bir çığlık oluştu

o.

Matt, ağladığında karanlık bir şekilde gülerek saldırısını yavaşlattı. "Bekleyeceksin Lucy. hazır değilim

seni becermeyi bırak. Ve bana sıkı sıkıya sarılırsan olacağı tam olarak bu. düz fleyeceğim senin amının içine."

Baş dönmesi ve sıcak hissetti. Bacakları kontrolden çıkıyordu ama onun gücünü emmekten başka seçeneği yoktu.

Daha hızlı gitmesi için çığlık atmak istese de uzun, ölçülü hamleler yaptı. "Aman Tanrım. gidiyorum

lmek."

Matt tamamen geri çekildi ve onu sırtüstü çevirdi. Ondan önce hazırlanmak için zamanı yoktu.

kalçalarını genişçe itti ve ona çarptı. Tekrar ve tekrar. Ellerini tuttu ve sabitledi

boynuna doğru inlerken onları başının üstünden geçirdi. Lucy sadece adını tavana doğru haykırabilirdi.

serbest bırakılması bir kez daha yakındı. Yavaşlayacağını bilerek kendini tutmaya çalıştı.

sona erdiğinin belirtilerini gösterdi. Şık vücudunun ve yakışıklı, konsantre yüzünün görünümü yukarıda

yine de ona izin vermedi ve çekirdeği umutsuzca onun uyarılması etrafında sıkışmaya başladı. Biliyordu

başını bir inilti ile geriye attığında hissetti.

"Mete lütfen. sabırsızlanıyorum . "

Acımasız hamlelerine ara vermeden eğildi ve onun alt dudağını ısırdı. "Geldin çünkü ben izin ver. Bunu sadece benim için yapıyorsun."

"Evet. *Evet!* "

"Sık beni o zaman. Bunu benden sağla."

Lucy tırnaklarını onun kıkına indirdi, iç duvarlarını daraltırken onu daha da yakınına çekti. O

gözlerini açık tuttu, çenesinin nasıl gevşediğini ezberledi, içe doğru patlarken gözleri görmedi, sarsıldı

onun içinde yoğun. Güçlü tepkisi, arka tarafını pompalamasının kaslı etiyile birleşti.

avuçlarının altında onu uçurumun kenarından yuvarlayarak gönderdi, o yükseldikçe çevresi önemsizleşiyordu.

onu çarpıcı bir orgazmıla çalıştırdı.

Lanet olsun Lucy, diye homurdandı, onun üstüne çökerek. "Bunu durduramam. Nasıl durabilirim?"

Beyni bir lapa yığınıydı, Lucy sadece parmaklarını onun saçlarından geçirebiliyordu, bu hareket yatıştırıcıydı.

onların her ikisi de. Ondan uzaklaşmaya başladığında, onu orada tutmak için bacaklarını kalçalarına doladı.

Bir süre sessizce ona baktı, sonra yüzünü saçlarına gömdü.

Kısa bir süre sonra tekrar uykuya daldılar.

...

Matt mutfağa girerken aceleyle yürüyüşünü yavaşlattı ve Lucy'yi tezgaha tünemiş halde buldu.

büyük boy bir Syracuse tişörtü giyiyor. İlk başta onun içeri girdiğini görmedi, derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu.

o... lokum mu kızarttı?

Başını salladı ve onu izlemek için omzunu duvara dayadı, bir şeyler gördüğünden emindi.

Bir tel elbise askısını uzatmış ve kabarık beyaz şekerlemeyi ucuna saplayarak tutmuştu.

gaz brülörü üzerinde. Yanında, tezgahın üzerinde açılmış bir kutu graham kraker ve büyük boy bir kraker vardı.

Hersey bar. S'mores yapıyordu. Sabah saat sekizde. Fikir çok göründü

saçma, ama Lucy ile eşleştirildiğinde, bir şekilde mükemmel bir anlam ifade ediyordu. Güneş ışığı içeri aktı

mutfak penceresi, saçındaki çilek rengini seçiyor, tüm sahne acımasız bir hatırlatma

onun olmadığı her şey olduğunu. Odanın karşısında, gölgelerde dururken bir ışık feneri.

İçindeki her şey onu ona doğru itti, o ışığa dokunma ihtiyacı duydu ama o buna isyan etti,

etkisiyle sönebileceğine ikna oldu.

Dakikalar önce uyandığında ve onun gittiğini öğrendiğinde, gereksiz yere paniklemişti. Onlar

yatağında , kaldığı yer *burasıydı* . Fazla uzağa gitmiş olamaz. Onu durdurmamıştı

aceleyle pantolonunu çekiştirdi ve peşinden yatak odasından çıktı.

Mantıksız. Bu kıza tepkisiyle ilgili her şey mantıksızdı. Kalmayı bile düşünmemişti

gece, sadece onu bir süre tutmak istedi. Nasıl bir his olduğunu bilmek için. Bildiği bir sonraki şey,

uyandı ve kışını kucağına kalıplanmış buldu, horozu o kadar sertti ki nedenini göremedi veya düşünemedi

dümdüz. O andan itibaren geri dönüş yoktu. *Ya içine gir ya da öl*. Düşünce devreye girdi

Kafatası, onu aç bir adam gibi onun üzerine oturttu. Kontrol den yoksundu, ona hükmediyordu,

talepler... ve her dakika cehennemi sevmek. Uyanıp onun gittiğini bulana kadar.

Çok kaba davranmıştı. Kendini çok fazla açığa vurdu. Kaçacaktı.

Hala böyle olup olmadığını bilmiyordu. Kaşlarını çatıp lokumunu döndürerek oturdu.

alevin üzerinde, tatlı dudaklarından hafif bir uğultu yükseldi, ama hiçbir şey vermedi. Henüz.

Matt buzdolabına doğru yürürken, "S'mores tam olarak besleyici bir kahvaltı değil," dedi.

" Ah! Sarsılarak graham kraker kutusunu yere düşürdü. Kaşlarını çatarak itti

buklelerini kulaklarının arkasına attı ve marşmelovu saklamaya özen göstererek onu almak için tezgahdan aşağı kaydı.

brülörün üzerine doğru şekilde yerleştirilmiş. Eğildiğinde, onun pembe çocuk şortuna bir bakış attı ve

bir hırıltıyı güçlükle bastırdı. "Huysuz olma. İkimize de yeter."

Bir kaşını kaldırdı. "Sanırım geçeceğim."

"Figürünü izliyor musun?"

Hayır, seninkini izliyorum. Boğazını temizledi ve boş olduğunu görünce buzdolabını açtı.

bir karton portakal suyu ve yeşil üzüm sakla. Dükkana gitti ve malzemeleri satın aldı.

s'mores ve başka bir şey yapmak? Derin bir iç çekerek buzdolabının kapağını kapattı. "Tamam. Beni bir yap."

Yüzü aydınlandı, beynine giden oksijeni kesti. "Brent ve ben çocukken..." Kendini kesti

Odadaki pembe filden bahsettiğini fark ettiğinde güzel bakışları onunkilere doğru uçtu. O

Erkek kardeş. Onun en iyi arkadaşı. Matt midesinde rahatsız edici bir uğultu hissetti ama hiçbir şey söylemedi ve

bir süre sonra çenesini yukarı kaldırdı ve devam etti. "Biz çocukken annem almayı reddetmişti.

biz kamp. Böceklerden nefret ederdi. Vahşi doğayla ilgili herhangi bir şey , gerçekten. Yani yılda bir kez babamız taşındı

mutfaktan masa çıkardı ve bir çadır kurdu. Bu şekilde s'mores yaptık. "

Anıya sevgiyle gülümsemesi, onu mutfağa dalmak ve onu sürüklemek istemesine neden oldu.

kollarına aldı, ama bir kez daha yerinde kaldı. Bunun yerine, "Kamp, Queens tarzı," dedi.

Gözleri parladı. "Hiç kamp yaptınız mı?" Sadece ona baktığında, solgunlaştı,

Belli ki denizaşırı ülkelerde geçirdiği zamanı çoğunlukla dışarıda yaşayarak hatırlıyordu. "Boşver. Bu bir

salak soru."

Matt, kendisini daha iyi hissettirmek için ısrarlı bir ihtiyaç duydu. "Aşırı kamp, belki. Eksi s'mores."

Tekrar gülümseyene kadar bekledi. Göğsündeki baskı hafifledi. "MRE yedik. Tarla tayınları. olarak değil

pişirdiğin yemek kadar iştah açıcı ama işi halletmişler."

Bir parça çikolatayı çok dikkatli bir şekilde graham krakerin üzerine yerleştirirken izledi, sonra

üstüne marshmallow ve başka bir graham krakeri. Kendinden memnun görünerek,

ona yaradılış. Parmakları birbirine değdiğinde, bunu ayak tabanlarına kadar hissetti. ona göre

nefes aldıkça o da hissetti. Dili dudaklarında dans ediyordu. "İlk yemeğiniz ne zamandı?

geri geldin?"

Ne tuhaf bir soru. Kahretsin, tüm bu durum tuhaftı. Peki neden kendini bu kadar evinde hissediyordu? ısırdı

Sorduğu soruyu düşündükçe daha da çok, durduramadan içinden bir onay homurtusu çıktı.

Kahretsin, tadı güzeldi. Yine de onun yarısı kadar iyi değil. "Bir ayak uzunluğunda bir alt sandviç. Aslında iki."

"Annenin yaptığı bir şey değil mi?" Sorusunun onu nasıl fırlattığından habersiz, bir başkasını sıkıştırdı.

telin ucuna hatmi. "Köfte ve patates püresi isterdim. ve birkaç

turta çeşitleri. Diyelim ki bir süre eşofman giyeceğim."

Fazladan ağırlık kullanabileceğine karar verdi. Belki o zaman bu kadar suçlu hissetmezdi

onu manipüle etmek. *Bu düşünce tarzını bırak. Ona sahip olmaya devam edemezsin. Onu yalnız bırakın.* "Benim

Geri döndüğümde ailem bana yemek pişirmek için orada değildi, ama denizaltı işini yaptı."

"Onlar neredeydi?"

S'more boğazına takıldığını hissetti. "Babam ben gençken bacaklarını kullanmayı kaybetti. Onlar bir .. sahip

seyahat etmek zor zamanlar." Matt, konuşlandırılmadan önce ailesini görmediğini ekledi.

ve onlarla sadece tatillerde konuştum. Babası uzun zaman önce annesinin tam zamanlı işi olmuştu.

seyahat etmek için çok az zaman bırakıyor. Veya özel köfte pişirin. Lucy'nin aşağı sürüklenmesine gerek yoktu

Yine de bu bilgi, onun sempatisine nasıl tepki vereceğini de bilmiyordu. çok korktu ondan

ister ve faydalanır. Elinden geldiğince o ışığın tadını çıkar. Hızla yönünü değiştirdi

dikkati kendinden. "Bugün yapılacaklar listenizde neler var?"

Uzun dakikalar boyunca, onu ailesi hakkında daha fazla sorgulamak istiyormuş gibi baktı. o fark etti

Her ikisinin de iyiliği için nefesini tutmasını umarak nefesini tutuyordu. Eğer ona bir ons gösterseydi

Merhamet, gözlerini kırpmadan önce onun gömülü olduğu odanın karşısında olurdu. Bunu açıklayamazdı. Sadece

onu mahvedeceğini biliyordu ve bu yönünü başka birine asla göstermemiştir. üzerinde ne yatıyor

kendini böyle ifşa etmenin diğer tarafı?

"Bilmek istediğinden emin misin?" tereddütle sordu.

Şimdi yaptı. Tehlikeli miydi? Olmaması daha iyi. "Söyle bana," diye talep etti.

Görünür bir şekilde titredi. Neden? Niye? "Chelsea İskelesi'nde trapez dersleri." Bakışları saate kaydı. "Aslında,

gitsem iyi olur İnsan ölüme meydan okumakta geç kalmamalıdır. Şanssızlıktır."

Tezgahtan atlayıp odadan çıkmaya başladığında kaşlarını çattı. "Unutmak
bir şey?"

İfadesi şaşkındı. Sobanın brülörünü bileğinin bir hareketiyle kapatana kadar. bakıyor

utangaç, çıplak ayağını karşı bacağına sürttü. "Hayden'a söyleme?"

"Bugün boynunu kırmayacağına söz verersen, yapmayacağım."

"En iyi şansımı vereceğim, koç."

"İsa." Bir elini yüzünü yıkadı. "Git giyin. Seninle geliyorum."

Onuncu Bölüm

Lucy, trapez eğitmeni Justin onu emniyete çekerken kollarını kaldırarak ayağa kalktı.

teçhizat. Matt ayakta olduğu için aslında zavallı adamın hayatından çok kendi hayatı için endişeleniyordu.

on adım ötede, her hareketi tehlikeli bir şekilde kısılmış gözlerle izliyor. Belliydi ki o eğitmenin vücudunun herhangi bir yerine erişimi olmasını sevmedi ve Justin'in gergin Matt'in pek de ince olmayan uyarısını da anlamıştı.

Trapez okulu yazları açık havada, Hudson Nehri'nin hemen üzerinde yapılırdı. nazik yaz meltemi teninde uçuşuyor, ılık sabah güneşi boynunu ve omuzlarını ısıtıyordu. Olurdu Sahiplenici tavrının ne anlama geldiğini bilseydi ne *güzel* olurdu . Teklif edince şok oldu bugün onunla gel, ama o sadece izin günü olduğu ve hiçbir şeyi olmadığı hakkında bir şeyler mırıldandı.

yapacak başka. Acaba onu kollayarak ağabeyine bir iyilik mi yapıyordu, yoksa gerçekten yapmak mı istiyordu?

Burada olmak? Dün gece ve bu sabah, olağanüstü seks yaparak beynini etkili bir şekilde karıştırmıştı.

Hayden'ın evinde bir yerde, külotu hâlâ tütüyordu. Onunla mutfakta konuşmak

daha sonra... doğal hissettim. Eh, damlayan büyük bir adam-panter olduğunda mümkün olduğunca doğal

şehvet çıplak göğüslü parmaklarındaki çikolatayı yalayarak duruyordu. Sessizce ona yalvarıyordu

pantolonunu çıkar ve ikinci raunda başla, ama onun kendini tuttuğunu hissetmişti.

Kafa karıştırıcı hakkında konuşun. Başka bir zaman, onu göğsüne dürter ve cevap isterdi. Onun

nasıl ameliyat etti. Kendini tutmanın ve fikrini söylememenin pek bir anlamı yoktu. Matt ile, Ancak bunun onu paketleyeceğinden korktu. Onu sinirlendirdi. Dengesini boz. o gönderdi karışık sinyaller ve onları nasıl alacağını bilmiyordu. Ona yalancılara tahammül etmediğini söylemişti, ama o

uzak kalamayacakmış gibi görünmeye devam etti. Niyeti olsa bile onun etrafında olmasını seviyordu.

net olmaktan uzaktı, bu yüzden tüm kafa karıştırıcı düşüncelerini kendine sakladı.

Justin'in güvenlik konuşmasına geri döndü. "İlk atlayışınız, çok basit tutacağız. sallanacaksınız

bara alışmak için birkaç kez ileri geri. Sonra serbest kalacak ve ağa düşeceksin. Bir kere ağın orada olduğunu ve bunu deneyimlediğini biliyorsun, bir sonraki aşama için kendinden daha emin hissedeceksin."

Matt kollarını kavuşturdu. "Sonraki aşama?"

"B-eğer rahatsa, diz çökmeye çalışırız."

Lucy biraz dans etti. "Baş aşağı sallanmak mı? Boom, hadi yapalım."

Justin başını salladı ve Matt'e endişeli bir bakış attı. "Sadece rahatsan."

Lucy, ona mı yoksa iki saniye sonra gözünü çıkaran Matt'e mi güvendiğini bilmiyordu.

rozet ve tüm işlemin kapatılması.

"Tamam, kemeriniz sağlam. Platforma çıktığımızda, onu *çok güvenli emniyete* bağlayacağız . çizgiler." Justin ölüm yürüyüşüne çıkmış gibi görünüyordu. "Şimdi seni kaldıracağım."

"Serin-"

"Bekle," diye havladı Matt. O onun niyetini çözemedi, adam onlara doğru yürüdü, baktı.

inanılmaz kararlı. Emniyet kemerinin bir çekişi ile vücuduna çarptı ve adam öpüşüyordu.

o. İyi şanslar-seni-yakalayacağım-öpücük-yan öpücüğü değil. Beyin eriten bir şeydi, seni-yapacağım-

Neredeyse dizlerini kıran ve onu yere yığılmasına neden olan çok-üzgünüm-incirsen-öpücüğü. Onun

dili içeri girdi ve ağzının her köşesini talep etti, eli onu eğmek için atkuyruğunun etrafında kıvırdı.

bir sahiplik jestinde geri dönün. Ağzına inledi, her seviyede ona teslim oldu

mümkündü, ama çok çabuk geri çekildi ve dirseğinde sağlam bir el ile onu sabitledi.

Vay canına, diye soludu, hemen kendini tokatlamak istedi. Dürüst olmak gerekirse, onun liderliğini alamaz ve

kendini de biraz gizemle mi örtmüştü? Bunun yerine, her seferinde elini göstermeye kararlı görünüyordu.

fırsat. Belki de canı istediğinde ortaya çıkmasının nedeni buydu. onu karşıladı

her seferinde kendi adına küçük bir ısrarla. Can sıkıcı farkındalık alınının kırıışmasına neden oldu.

Matt ona kaşlarını çatı. "Sorun nedir?"

"Ben çok kolayım."

"Hayatını mor tayt giyen bir adamın ellerine bırakırken beni izlemeye zorluyorsun."

Kafasını salladı. "Kolaydan başka bir şey değilsin."

Ağzının bir sırtışla gerildiğini hissetti. "Teşekkürler."

Yaklaştıkça çenesi büküldü, sesini alçalttı. "Dikkatini dağıtma riskiyle bebeğim, sen

Şu anda sen çılgın atana kadar kıcına şaplak atmak için can attığımı bilmeliyim."

Ah, kutsal cehennem . Midesi kanatlanmış gibi hissediyordu. "H-nasıl dikkat dağıtmıyor?"

"Bunu yapmanı istemiyorum."

O tereddüt etmedi. "Çok kötü. Yapıyorum."

Gözleri, onun zaten şiddetli olan ihtiyacıyla birlikte parladı. Ama pes etmeyecekti. O çoktan karar vermişti

bir an önce, son zamanlarda bunu çok fazla yapmıştı. Bir kereliğine daha fazlasını istemekten vazgeçme *zamanı* . O

Belli ki gözlerindeki kararlılığı okudu, çünkü kemerini son bir kez çekştirerek nefesini dışarı verdi.

güvenliğini değerlendirin. "Gitmek. Tam burada olacağım."

"İyi. Ağ kaçırırsam birinin beni yakalamasına ihtiyacım olabilir." Onu yakalarken bağırdı, ulaşamayacağı bir yere sıçradı ve gergin görünen Justin'e katılmak için koşarak uzaklaştı. merdivene tırmandılar

Justin'in yirmi üç fit yüksekliğinde durduğunu açıkladığı platforma. Zirveye ulaştıklarında Lucy

çevresini taradı ve derin, canlandırıcı bir nefes aldı. Bunlardan sonra istediği buydu

grad okulunun yorucu yılları. Belini bükerek ve vahşi tarafını bir anda kilitleyerek kaçırdığı şey

kafes. Bilinmeyene atılmak üzereyken o hissi özlemişti. Matt ona bunu verdi

duygu da. Ona vermek için ne kadar daha burada kalacağını bilmiyordu.

Artık aptalca düşünceler yok. Olumluya odaklanın.

Justin emniyet halatlarını kemerine bağlamayı bitirdikten sonra trapez çubuğunu ona verdi. "Tamam, şimdi ben

dedi, bu ilk sefer gerçekten eğlenceli ve kolay olacak. Sadece uçmasına izin ver. Ne zaman istersen bırak

hazır ve ağ seni yakalayacak. "

Lucy bir kez başını salladı, omuzlarını dikleştirdi ve atladı.

...

Lucy bacaklarını göğsüne çekip kıvrılırken Matt korku ve huşu karışımı bir ifadeyle izledi.

Onları barın etrafında. Hayır. Bu sadece ilk atlayışydı, bunu alt üst etmemesi gerekiyordu.

hızlı bir şekilde. Onun baş aşağı sarkan görüntüsüne zihinsel olarak hazırlanmak için yeterli zaman verilmemişti.

hayvanat bahçesindeki bir maymun gibi, kalbini sıkıştıran bir hızla havada hızla ilerliyordu. ama

öylece sallanamadı. Oh hayır. Doyamadığı bu çılgın kız kollarını iki yana açmak zorunda kaldı.

ve sanki tüm hayatı boyunca yapıyormuş gibi sırtını kamburlaştır.

Matt, doğrudan onun altına yerleşene kadar hareket etmeye başladığının farkında bile değildi.

sallanan form, ifadesinin mutlak bir mutlulukla dönüşümünü izliyor. Onun güzelliği ve terk emdi

hava ciğerlerinden çıktı. Ancak bir yandan da *kıskanıyordu* . Tek kişi olmak istedi

ona öyle hissettirdi. Bu son derece tehlikeli ve kibirli bir duygu değilse, bilmiyordu.

neydi. Bu hak ona ait değildi ve onun etrafında bir yeri yoktu. olduğu konusunda onu uyardı

Onu trapezden sürüklemeye mecbur hissetse ve asla ondan uzak durmalıydı.

bırak. Hatırlayabildiği ilk kez, kontrollü kısmının kazanıp kazanmayacağını bilmiyordu.

Lucy'nin söz konusu olduğu yerde değil.

Bu onun her zaman seven bokunu korkuttu.

Sonra barı bıraktı. Matt düşerken, düşerken... ve inerken zaman dondu. Zıpladı

bir kez havaya, göğüs kafesini delen keyifli bir kahkaha attı. Sadece ayakta durabildi ve

ona doğru yuvarlanırken ve ağdan ayağa kalkarken izle. Gözleri kilitlendi ve her neyse

ifadesinde gördüğü, yüzündeki parıltıyı kararttı. Bu tepkiden nefret etti, çünkü bunu biliyordu.

kaçınılmaz olarak. Etrafında biraz zaman geçirirse, artık ışık kalmayana kadar onu karartırdı.

Bunu mutlak bir kesinlikle biliyordu.

Elleri emniyet tellerini kısıtıp onları kemerinden ayırmaya başladı. "Banyo var mı

Kullanabilirim?" Purple Spandex'i aradı.

"Ofisin içinde, ta arkada. Önce bir sıçrama daha yapmak istemiyor musun?" pislik

diye bağırdı, Matt'in onu boğmak istemesine neden oldu.

"Numara. Şimdi olmaz." Sonunda kemerden kurtulmayı başardı ve

yere ve elini almak için ileri geliyor. "Haydi, Chuckles."

Matt, parlak bir şekilde aydınlatılmış koridordan aşağı boş ofise kadar onu takip etti. Nerede oldukları hakkında hiçbir fikri yoktu

Gidiyordu ya da istediği şey oraya vardıklarında, sadece dokunma şansını geri çeviremeyeceğini biliyordu.

o. Şimdi değil, onun havada süzülmesini ve *gitmesine izin vermesini* izledikten sonra . Muhtemelen hiç değil. Ne zaman

onu kadınlar tuvaletine çekmeye çalıştı, o direndi ama yine de onu takip etti.

Kapı arkalarından kapandığında birinin derin bir nefes aldığını duydu ve sesi fark etti.

ondan geldi. Aynada yüzüne bir bakış, onu iki kez çekmesine neden oldu. İsa, benziyordu bok. Daha da kötüsü, titrek, endişeli hissetti. Sadece cinsel çeşitlilikle değil, ihtiyaçla tartıldı.

Bir şey daha. Acil bir şey. Daha önce ona şaplak atmak istediğini söylediğinde bunu kastetmişti.

kadar çılgılık attı. Onun platformdan atladığını, sonra bırakışını ve serbest düşüşünü izlemek, onu duygulandırmıştı.

şaşırtıcı bir şekilde kontrolden çıktı. Kontrolü hemen geri kazanması gerekiyordu.

Her nasılsa, Lucy anlamış gibiydi, onun önünde durdu. "Neye ihtiyacın varsa al BT."

Ellerine emretmeden önce onu lavaboya bakacak şekilde döndürmüştü. içinde gördü gözlerini kapatışını aynalayın, ağzı canlandırıcı bir nefesle ayrıldı ve onun horozu onun içinde şişti.

kot. Bu onun adını soluduğunu duymak istemesine neden oldu. Ağla. Bağır. Onu duymak için çaresiz bıraktı

onun etinin tokatı. En ufak bir nezaket belirtisi göstermeden siyah yoga pantolonunu indirdi ve onu çıplak bıraktı.

sıkı, sikilebilir eşek. "Ellerinizi lavaboya dayayın."

Aynaya yansıyan göğüsleri baştan çıkarıcı bir şekilde inip kalkıyordu. Etrafına kaba bir şekilde ulaştı

elini ve yakasını aşağı çekti, böylece ona her tokat attığında sallanmalarını izleyebildi. Buldu

meme uçlarını sertçe sıktı, muhtaç inilti görüşünü bulanıklaştırıyordu.

"Beni kahrolası aklımdan çıkardın, biliyorsun değil mi?" Elini omzunda gezdirdi ve

sırtından aşağı, kalkık kıcına son buluyor, eti parmaklarıyla yoğuruyor. "İstememelisin

Bu. Benim cezamı istememelisin. Ama yapıyorsun, değil mi? Bunun için aklıktan ölüyorsun."

"Onu istiyorum." Geri çekildi ve kalçalarını bükte. "Lütfen."

Bilincinden hızla geçen bir ses ona bunun yanlış olduğunu, onu onunla tanıştığını söyledi.

asla bilmemesi gereken bir şeydi, ama vücudu uyarıyı geçersiz kıldı. Güç

Damarlarını yalayarak eğildi ve kulağının yakınında çok net bir şekilde konuştu. "Umarım

Orospu çocuğu kırmızı olana kadar kıcına şaplak attığımı duydu. Bu ilki çünkü ellerini beğenmedim

senin üzerinde. İndiğinde bir özür duymak istiyorum."

Gözlerinin aynada parıldayarak onu içinden uçan kaygısız kızıdan dönüştürmesini izledi.

hava tamamen başkasına. Onu utandırdı. Onu daha sıcak yaptı. Bakışlarını kilitleyerek,

tokatla elini indirdi . Fısıldamadan önce ağzı sessiz bir çılgılla açıldı.

duyamadığı bir şey.

"Seni duymadım Lucy."

Daha fazlasını istemek için kıcını onun ellerine itti. "Üzgünüm."

Onu lavabonun üzerine bastırmaktan kendini alamadı, kot pantolonla kaplı ereksiyonunu pompaladı.

ağlayana kadar düzensiz bir hızda yayılmış uylukları arasında. Sonunda kendini çekmeyi başardı

uzak. "Sıradaki, dürtüsel olmak ve ters çevirmeden önce uygun talimatı beklememek içindir.

bir deli gibi baş aşağı. Beni çok korkuttun. Özür dilerim Lucy."

Onun etiyile birleşen eli tuvalette yankılandı, boğazına karıştı.

inilti. Kontrol ederse, onun ıslak ve hazır olacağını biliyordu, ama bir şey onu oraya götürmesine izin vermeyecekti.

tuvalette. Gerçekten bir parça nezaket mi kaldı? Gözleriyle buluşup nefesini verdiği

ikinci özür, merak etmeyi bıraktı ve daha sonra düşünmeye karar verdi. hissettiği bir anda akılcı. Şimdi oraya gidiyordu, kusursuz sırtına aldığı her darbede soğukkanlılığını yeniden kazanıyordu.

Dudaklarından çıkan her zevk sesi. Bu tatlı, kaygısız kız onu endişesinden kurtarıyordu. Ve onu kendi çukuruna sürüklüyordu.

Matt o anda neredeyse duracaktı, bu idrak onu biraz olsun ayılttı. Sonra kıcını itti daha yükseğe ve dolgun alt dudağını ısırdı, ağır kapaklı bakış aynada onunkiyle buluştu. onun göğüsleri vardı

olgun, ona doğru somurtkan meme uçları. Tanrım, o gördüğü en güzel şeydi. Çok güzel. Ona son darbeyi vurmasını hiçbir şey engelleyemezdi. Sözlü ve fiziksel olarak.

At kuyruğunu yumruğuna sardı ve başını geriye yatırdı. "Bu sonuncusu bunu yapmama izin verdiğin için

sana. Beni her gördüğünde kaçmadığın için. Sana dokunmama izin verdiğin için üzgün olduğunu söyle."

Gözleri berraklaştı, içlerine bir parça panik girdi. "Numara."

"Lucy," diye rendeledi. "Kontrol sende değil. Buraya geldiğimizde bana verdin."

"Umurumda değil." Sesi titredi. "Söylemeyeceğim."

Boğazından bıkkın bir hırıltı koptu. Gücü nereden bulduğunu bilmiyordu ama

banyo kapısına geri düşerek onu serbest bıraktı. Hızlıca pantolonunu çekiştirdi ve ona döndü.

onunla yüzleş. Gözlerindeki yaşları görünce korktu.

"Neden söylemiyorsun? Kendine bak." Sesi boş, ıstıraplı geliyordu. "Arka arkaya iki gün seni ağlattım. Bahse girerim bir yılda bu kadar ağlamazsın."

Aralarındaki mesafeyi kapatıp kollarını boynuna doladı. O irkildi

temas çünkü çok doğru hissettim. Çok doğru. Az önce yaptıklarından sonra bunu hak etmemiştii. Nasıl

kıskançlık ve kontrol sorunlarıyla sabahını mahvetmişti. "Sana bir kez yalan söyledim ve bir daha yapmayacağım.

O yüzden söylemedim." Geri çekildi ve dudağını hafifçe öptü. "Beni eve bırak?"

Onu görmemek için gözlerini kapadı. Bakmaya devam ederse, onu öpecek ve kendini kaybedecekti. Baraka

utancı unutturur ve buna izin vermez. "Yapacağımı biliyorsun."

Lucy'nin ara sıra gözlerine baktığını hissedebilse de sessizce eve gittiler.

yön. Ne olduğunu, nasıl aşırı tepki verdiğini konuşmadığı ya da tartışmadığı için memnundu. Ne

fena mı diyecek? Ona yaptıklarının hiçbir açıklaması yoktu. Onun içinde. çektiklerinde

kasaba evinin önünde, onun gidişini izleme ihtimali karşısında bir panik patlaması hissetti, ama

güzergasının evde, mutfak masasının üzerinde olduğunu hatırlattı kendine. Marjinal olarak rahatlayabilirdi

yarın nerede olacağını bilmek, o zamana kadar her anını inandırıcı olarak geçireceğini bilse bile

kendisi uzak dursun.

"Mat?"

Dikkatlice ona baktı. "Evet."

"Sana köfte yapardım." Elleri kucağında kıpırdandı ama bakışlarını tuttu. "Senin için

İlk yemek dönüşü, yani. Sana köfte yapardım."

Arabadan atlayıp şehir evine doğru hızla yürürken, o kelimeleri toplayamadı.

kanayan kalbini de peşinden sürükleyerek.

Onbirinci Bölüm

Lucy, içindekilere saygı duyarak büyük boy çantasını çok nazikçe yere bıraktı ve yanına çöktü.

çimenlerin üzerinde. Union Square Park, bir iş gününün ortasında bile bir arı kovanıydı, çiftler

yemek kamyonlarından öğle yemeği paylaşmak, ücretlerini kontrol altında tutmak için mücadele eden köpek gezdiricileri, turistler

bir sonraki varış noktalarını haritalamak. Bakışlarını birbirine karışmış kalabalığın üzerinde gezdirerek bir yol arıyordu.

buluşmaya geldiği grubun işareti. Basamaklarda dolaşan birkaç kişi vardı.

onunkine benzer çantalar tutuyor. Onunla ince bir göz teması kurdular, sonra bakışlarını kaçırdılar.

Gülümsemesini sakladı ve maça daha beş dakikası olduğunu tahmin ederek çimenlere yaslandı.

Etkinlik Başladı. Anılarından etkili bir şekilde dikkatini dağıtabilmesine beş dakika daha vardı.

dün. Dün gece ve bu sabah dikkat dağıtma bölümünde pek şansı yoktu.

Hayatının bir santiminde delicesine muhteşem ve karmaşık bir görüntüden zevk aldığını düşünürsek.

ESU memuru, daha sonra bir umumi tuvalette şaplak attı ve izin aldığını düşündü.

Mat. Onun hakkında ne yapacaktı?

Dün trapez okulunda, içinde onu korkutması gereken bir şey görmüştü.

Bunun yerine, görünmez bir ip tarafından çekilir gibi yakına çekilmişti. Kendi başına yatıştırmak, güven vermek için

sıradışı yol. Belki de sonunda sert dış kabuğunun altına girme vaadiydi. Veya

belki de ona olan çekiciliği, ona yönelmekten başka bir tepkiye izin vermiyordu. O

Onu bu şekilde görmekten hoşlanmamıştı, endişe dalga dalga saçıyordu. Bir şekilde bunu ona yapmıştı.

bu da onu daha iyi hale getirme dürtüsünü üçe katlamıştı.

Sana dokunmama izin verdiğin için üzgün olduğunu söyle. Geceyi savurdu ve anlamaya çalışarak döndü

bununla ne demek istediğini ortaya çıkardı. Bu muhteşem, hayattan daha büyük adam nasıl tek bir güvensizliğe sahip olabilir?

Yine de dün duygusal tuğla duvarını indirdiğinde gördüğü tam olarak buydu. Güçlü,

kendine güvenen adam bir an için savunmasız hale getirilmişti. Ama o da o kısım kadar çekiciydi

onun baskın tarafında olduğu gibi. Bunu anlamadı mı?

Arabadan inerken ona söylediklerini hatırlayınca yüksek sesle inledi. Hisler

ortaya çıkarmıştı. *Sana etli ekmek yapardım.* Tanrım, muhtemelen onun ya budala olduğunu düşündü ya da

çaresiz. Kasabadan uzaklaşırken hız sınırını aşmış olmalı. ile birlikte

banyodaki sahne, muhtemelen onu bir daha görmeyecekti. Boğazına takılan düşünce, yutmayı zorlaştırıyor.

İzlenmenin belirgin hissini deneyimlediğinde, tekrar oturma pozisyonuna geçti.

pozisyon ve kaynak için parkın etrafına baktı. Bu sadece izlenme hissi değildi,

inceleniyormuş hissi . Okudu. Isı, boynundan başlayarak derisi boyunca ilerledi ve hareket etti.

göğüslerinin üzerinde ve karnında kıvrılıyor. Açık hava filminde hissetmişti, aynı kalınlaşma

onun etrafında hava. Aniden bastırılıp yıkılma arzusu. Matt buradaydı. Yapamadı

onu toplanan kalabalığın arasından bul.

Orada . Yaklaşık elli metre uzaktaki ESU kamyonuna yaslanmış. Görünce ağzı kurudu

çok yetkili görünüyordu, gözleri bir çift Ray-Ban'in arkasına gizlenmişti. Artık sadece olmadığını biliyordu

onu çok buyurgan gösteren üniforma. Oydu. Uyguladığı sıkı kontrolü biliyordu

ve onu fena halde heyecanlandırdı. Hatta dün gördüğü güvenlik açığının üstüne katlandı. Belki

daha çok bu yüzden. Tanrım, onu tekrar istiyordu. Onu tam olarak ne kadar şaşırttı.

Ancak şu anda, onun gelip onunla konuşmasını sağlamaya razıydı. Sonra o

parkta olacakları hatırladı. *Oh hayır* , olduğu yerde kalması gerekiyordu yoksa

sürpriz ve tahriş dünyası. Hızla arkasını döndü ve kendini ona kaptırmış gibi yaptı.

telefon, onun buraya gelmemesinin onu güvenli bir mesafede tutacağını umuyordu.

Şanssız. Bir an sonra, etrafındaki zemini bir gölge kararttı. Midesinde korku, o

yukarı baktı ve Matt'in kollarını göğsünde kavuşturmuş ona baktığını gördü. Bunu inkar edemezdi

bok gibi çizmeleriyle onun üzerine dikilmesi, rozetinin kalçasına tutturulması, kadının hormonlarını harekete geçirdi.

hayali bir striptizci direğinin etrafında dönün.

"Lucy."

Derin sesi onun içinde titredi. Güneş gözlüklerinden yansıdığını görebiliyordu ve

onun heybetli figürüne yansıyan minik benzerliği başını döndürdü. Bu adam onu buraya getirmişti.

dün deliliğin eşiğinde. Şimdi nasıl bu kadar havalı görünebiliyordu? "Beni bulmaya nasıl devam ediyorsun?"

Uzaklara baktı. "Çekmece listenizi arabamda unutmuşsunuz."

Ey. "Yani bu görünmeye devam etmen gerektiği anlamına mı geliyor?"

O koyu renk güneş gözlüklerinin arkasından kendisine baktığını hissetti. "Brent'e söylersen arkadaşın seni iptal etti, bütün hafta şehirde yalnızsın, her şeyi yapmak zorunda değilsin listede tek başına."

"Neden ona söylemedin? " Cevap vermeyince ayağa kalktı ve kişisel

Space, kısa sürede toplayabileceği tüm baştan çıkarıcılıkla ona baktı. "Belki seversin

Beni yalnız mı buluyorsun, Chuckles?"

Çenesi büküldü, ama yine de hiçbir şey söylemedi.

Lucy içini çekerek geri çekildi. "Ev içi mutluluğundan tamamen memnun. atmak için gelmedim

motorunu taktıysam, daha düzgün çalışmasına yardım etmeye geldim."

Matt uzun bir süre onu düşündü. "Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?"

"İş bularak, baskıyı hafifleterek. Onu yalnız bırakmak," diye ekledi nefesinin altından.

Elini koluna koyarak onu şaşırttı. "Gerçekten ona iyilik yaptığını sanıyorsun, yapma.

sen?" Ona sadece baktığında başını salladı. "Yanılıyorsun."

"Ben miyim?" Uzaklara baktı. Tanıştığımız gün benim hakkımda hiçbir şey bilmiyordun. Ne dışında hiçbir şey

başım belada. Bir sıkıntı."

Matt'in eli çenesine gitti ve yüzünü yukarı kaldırdı. "Bir daha kendine böyle seslendiğini duyarsam,

Nerede olursan ol seni bulacağım ve seni üzeceğim."

Ona bu kadar yakın olmak, sesindeki çeliği duymak onu düğümlere bağladı. Fırsat verilirse, asla alışamayabilir. "Bu bir söz mü?"

"Bu bir söz." Matt gözlerini kıstı. "Her neyse, yarım bok dolusu bela olabilirsiniz, ama kesinlikle dolu değil. İşin içinde trapez olmadığı sürece."

"Öyle düşünüyorum?" Sırıttı. "Bu fikri cehenneme atmak üzereyim."

Uzaktan bir düdük öttü ve ona etkinliğin otuz saniye içinde başlayacağını söyledi. ihtiyacı vardı

Matt'i uyar. Dikkati çoktan dağılmıştı, yüzünde şaşkın bir ifadeyle etrafa bakınıyordu. Lucy döndü ve hepsi beklenti içinde gülümseyen büyük bir kalabalığın toplandığını gördü. "Bu da ne? Senin

güzergah az önce 'FM, Union Square' dedi."

Lucy dudağını ısırıldı. "FM, flash mob anlamına gelir."

"İsa."

Bu kelime ağzından çıkar çıkmaz, dev bir su balonu omzuna kare bir şekilde çarptı.

Ağzı şokla açıldı, üniforma gömleğindeki ıslak noktaya baktı, sonra Lucy'ye baktı. Yapamadı boğazında köpüren kahkahaya yardım et. İçeride tutmak için iki eliyle ağzını kapattı.

"Aman Tanrım. Bence üniforman seni hedef yapıyor."

Su balonları uçmaya başladığında, arkasındaki insan kalabalığı bir dizi savaş çığlığı attı.

insanların ve çevrelerindeki kaldırımın üzerinde patlıyor. Her yere dağılmış masum turistler

Bazı cesurlar cep telefonlarıyla fotoğraf çekmek için duruyorlar. Yine de haklıydı.

Birkaç katılımcı onları işaret ediyordu, muhtemelen bir hukuk mensubuna ateş etmek için can atıyordu.

icra. Arkasını döndüğünde Matt'in başını salladığını gördü.

"Buradan gitsen iyi olur, Memur."

Bir su balonu kıl payı kafasını kaçırdı. "Siktir et şunu. Cephanen nerede?"

Lucy'nin kaşları havaya kalktı ama su balonlarıyla dolu çantayı gösterdi.

Matt uzanıp çantayı aldı, diğer elini de tuttu. Bir şaşkınlık çılgılığıyla,

Lucy en yakın sıraya koşup onu arkasına çekerken arkasına takıldı. Sonrasında

dün, görmeyi beklediği son şey eğlenceli bir taraftı. Sanki oradaymış gibi onun başka bir yüzü

zaten yetmedi. Çantayı aralarına koydu, uzandı ve ona bir su balonu verdi.

"Ne var görelim, Mason."

Yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Vurduğun her yenilikçi için bir puan. Turistler için iki tane."

Ağzı seğirdi. "Tamamlandı."

Sıranın üzerinden baktı ve boynuz çerçeveli gözlüklü bir kıza pembe bir balon fırlattı. bu

Lucy'nin balonunun beklenmedik etkisi onları yüzüne çarptı.

"Güzel bir."

"Benim için bir puan." Ona sarı bir balon fırlattı. "Senin sıran."

"Bana bir tane daha ver." Omuz silkerek onun istediğini yaptı. Güneş gözlüklerini geri itti

Lucy aniden parmaklarını onun kalın siyah saçlarından geçirebilmeyi diledi. Bir sıvıda

hareket, dizlerinin üzerine kalktı ve iki balonu da aynı anda fırlattı. Koşan iki turist tedavi altına alındı

patlayan bir su balonu saldırısına.

"Etkileyici." Yüzündeki sırıtmayı silemedi, çantayı yokladı. "Sanki sen bir profesyonel keskin nişancı ya da başka bir şey."

Matt'in eli, mesleğinden bahsederken elinde bir tüfek hissi veriyormuş gibi esnetti. "Sen haksız bir avantajım olduğunu mu ima ediyorsun?"

"Ben ima etmiyorum. suçluyorum." Üç balon çıkardı ve ona göz kırptı. "Hangi

Bu, oyunumu hızlandırmam gerektiği anlamına geliyor."

Sıcak bakışları onun üzerinde gezindi. "Benimle rekabet edebileceğini mi sanıyorsun?"

Balonların avuçlarında buharlaşmaması bir mucizeydi. "Asla geri adım atmadım

meydan okuma, özellikle rekabet anlamsız olduğunda ve kazanmak için hiçbir ödül olmadığına. İzlemek

ve öğren, Donovan."

Kibirli bir tavırla kavganın sürdüğü dörtlü alanı işaret etti. "Bekliyorum."

Lucy banktaki tahta çıtaların arasından baktı ve *I Love NY giyen bir grup turisti gördü.*

Tişörtler. Uzaktaydılar ve şimdiye kadar kuru kalmayı başarmışlardı. Riskliydi ama

büyük bir oyun konuşmuştu. *Cesaret yoksa, zafer de yok.* Ayağa kalktı ve üç balonu da hızla fırlattı.

arka arkaya, turistlerin her birini birbiri ardına çiviliyor. Onu fark etmeden önce eğildi

Matt'in ona kaşlarını kaldırarak baktığını görmek için bankın arkasına geri dönün.

"Şu anda benden çok etkilendin," dedi, sesi biraz nefes nefeseydi.

"Doğru benim."

Onu öpmek zorundaydı. Bu konuda sıfır seçeneği vardı. Ağzı, zevk veren ağzı,

muhteşem ve çok yakın. Sanki manyetize olmuş gibi bedeni onunkini daha da yakınına çekti. Onun büyüklüğünü istedi,

kıçına eller talep ediyor. Sert kenarlı kaslarını parmak uçlarının altında hissetmek istedi, esnedi.

onun için.

Dışleri alt dudağını sıyırdı. "O zaman buraya gel bebeğim."

Ona ulaşmadan bir su balonu koluna sapladı. O kadar iğrenmiş görünüyordu ki,

yine gülmek zorunda kaldı. Ellerini onun omuzlarına koydu ve ciddi görünmek için elinden geleni yaptı.

"Aman Tanrım Matt, vuruldun. Işığa doğru *gitmeyin* . Benimle kal—"

Ağzı onunkinin üzerine bastı. Sanki vücudu üzerinde tam ve mutlak kontrole sahipmiş gibi inledi,

dilinin her vuruşunu emmek için başını geriye doğru eğiyor. Düzensiz iniltileriyle övündü; ona söylediler

göndermesi onu ne kadar etkiledi. Ona bir denge olduğunu söyledi. Onun korkmaması gerektiğini

dizginleri ona teslim etme isteği. Bu bir seçimdi.

Matt de bunu hissetti. Kontrolü tamamen bırakması. Ne zaman yaptığı ifadesinden anlayabiliyordu.

geri çekilip yüzünü inceledi. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorsun, Lucy."

"Söyle bana. Bana göster."

Lucy nefesini tuttu. Cevabının neden bu kadar önemli olduğunu bilmiyordu, sadece

ya da bu şeyi aralarında kırın. Bir kez daha, çok fazla şey olduğu onun için çok açık hale geldi.

onun hakkında henüz öğrenmemişti. Her şeyi bilmek istiyordu. Daha az bir şey ona benziyor

aldatılıyordu.

Pişman bir ifadeyle saçlarını geriye itti ve buklelerinin yüzüne düşmesini izledi. "Bakmak sen. Güneşte yaşıyorsun. Yapamam."

"Evet yapabilirsin. Şu anda burada, güneşte benimlesin." Kelimeler bir çırpıda ağzından çıktı. o zorlukla

ne dediğini biliyordu, sadece onu kaybettiğini biliyordu. Su balonları fırlatan Matt,

uzaklaşıyor, yerini herkese gösterdiği stoacı, kapalı adamla değiştiriyordu. "Sadece zorundasın

burada benimle kal."

"Keşke o kadar basit olsaydı." Elini geri çekti ve Lucy inkar ederek karşılık verdi. radyo ne zaman

omzunda çatırdayarak geri çekildi. "Gitmek zorundayım."

Belki adrenalin hala su balonu uçuşundan damarlarında pompalıyordu ya da belki onların öpücük onun duyuları için bir alay konusu olmuştu. Onsuz gitmesini istememesi bile mümkündü.

ona verebileceği en iyi hatırayı alarak. Sebep ne olursa olsun, kendini atarken buldu

Matt için ve değer verdiği her şey için onu öpmek. Parmakları onu tutmak için saçlarına battı

dilini onun ağzına kaydırırken sabit kaldı. Şok hırlaması dudaklarında titreşti; onun sakalı çenesini sıyırdı.

Bir teslimiyet sesi çıkardı ve öpücüğü derinleştirmeye çalıştı ama Lucy geri çekildi.

Onun gözünün içine baktı. "Bunu düşün. Hakkımda düşün."

İçinden alaycı bir kahkaha kaçtı. "Bunu isteğe bağlıymış gibi söylüyorsun."

İçinden bir ses onu ayağa kalkmaya zorladı. Onun uzaklaşmasını izlemek istemedi, *yapamadı*, değil

söylediklerinden sonra. Bu yüzden aralarına mesafe koymak canını acıtsa da önce o gidecekti. "Görüşürüz

sonra Matt."

Balon savaşından geriye kalanların yanından geçti ve en yakın metro girişine indi.

içgüdüsel olarak tüm yol boyunca onu izlediğini bilerek.

On İkinci Bölüm

Matt, ESU kamyonunda kırmızı ışıktaki oturdu ve atandığı her zamanki Doğu Yakası devriyesini gerçekleştirdi.

son altı aydır. Parmakları direksiyonda davul çaldı; donuk bir zonklama yukarı doğru çalıştı

boynunun arkası. Ön camından sızan her ses, güneş ışığının her parıltısı rahatsız ediciydi. çenesi bile

ağrıyordu, dün gece ve bu sabah aralıksız dişlerini gıcırdatmaktan şüpheleniyordu.
Yirmidört

Lucy'siz saatler geçiriyordu ve kendini çok uzun zamandır çaresi olmayan bir bağımlı gibi hissediyordu. o zaten nasıl

kıza bir bağımlılık oluşturdu onun ötesindeydi. Ama o *vardı* . Dikiş dikmiş her şeyi tüketen bir

güzel görüntüsü kalıcı olarak göz kapaklarının içinde. Kokusunu içinde yakalamasına neden oldu

en tuhaf yerler

İşine odaklanamıyordu. Her düşünce, dün nasıl görüldüğüne geri dönüyordu. İle dolu

hayat. Heyecanlanmak. *İzin* verdiği kısa, parlak an boyunca, bunu ona hissettirme şekli de

kendini hissetmek. Gerçek olamayacak kadar iyi görünüyordu. olmadığını kendine hatırlatmak zorunda kalmıştı.

o adam. Lucy gibi bir kızı gülümseten türden bir adam. Bir tanesi için onu kaldırabilir

öğleden sonra, ama devam edemezdi.

Söyle bana. Bana göster. İş ona geldiğinde bu sözlerin ne anlama geldiğini bilemezdi. Onlar

Yüzeyi zar zor çizdi, elinin tek başına onun etiyle birleştiğini hatırlaması bile

onu dizlerinin üstüne getir. Lucy hakkında hayal kurmasına izin verdiğinde, onun ona bağlı olduğunu hayal etti.

onun yatağı, onun emri altında. Onu dizlerinin üzerinde, üzerinde beyaz bir çift beyaz gömlekten başka bir şey giymediğini hayal etti.

külot, talimatlarını bekliyor.

Görüntü, bacaklarının arasında rahatsız edici bir şişmeye neden oldu ve Matt,

üniformalarının içinden sıkı bir darbe indir. Sadece işleri daha da kötüleştirdi, düşünceleri tırmandı

Lucy'den dizlerinin üzerinde onu emmek için izin isteyen Lucy'ye. Onun eti kayboluyor

ilk kez pembe dudaklarını geçti.

Bunun gibi mi Matt?

Dişleri acıyla gıcırdattı, başını salladı. Maceracı bir kız olduğu için heyecanlı olabilir.

yeni bir deneyim vaat ediyordu, ancak büyük olasılıkla sadece deniyordu. Bilinmeyene meraklı. Fakat

ne kadar süreliğine? Ya doğası gereği, yeterince yaşamadan onun özgür ruhunu kararttıysa? *Asla* affetmezdi _

kendisi. Bu noktada, soyadını hatırlatarak kendini uyarmayı bırakmıştı. O

bir Mason'dı. Brent'in küçük kız kardeşi. En iyi arkadaşı, onu rahatsız eden düşüncelere dair bir sezgiye sahip olsaydı

ve gece, onu bir çift beton botla Hudson'ın dibine batırırdı. hak ederdi

çok.

Bunu kastetmiş olabilir mi? Beni böyle kabul edebilir miydi?

Aklında, bütün sabah yaşadıklarının aynısı olan başka bir geri dönüş yansıdı.

Lucy hakkındaki düşüncelerinde bir çatlak oluşturmayı başardıklarında. Eski nişanlısının ifadesi

Sonunda ihtiyaçlarını ortaya çıkardığında tiksinti. Kabul ettiğini anlayınca paniklemiş bakışı

"hastalık" dediği bir adamla evlenmek.

O zamanlar, yatakta hükmetme dürtüsünü henüz keşfetmemişti. içinde bir yerde saklanıyordu

hatırlayabildiği sürece bilincine geri döndü, ama sonunda cesaretini toplayınca

neye ihtiyacı olduğunu kabul etmek için, soğukkanlılıkla kapatılmıştı. Ondan sonra, onu altında tutmak için çok uğraşmıştı.

yüzeyde, sonunda bir gece keşfetme cesaretini kazanana kadar, onu biraz fazla ileri götürdü.

açıkça anlamayan biri. Sebep olabileceği duygusal hasarı görmüştü. Yol

bir canavarmış gibi ondan irkildi. O hatıra beyninde kazınmıştı, ancak şimdi

Lucy'nin yüzü, içinde tuttuğu şey yüzünden dehşete düşmüş, *iğrenmiş görünüyordu*. Lucy diğerine dönerek

rahatlık için adam. *Normal* ihtiyaçları olan bir adam .

Matt direksiyona o kadar sert vurdu ki sallandı.

Bu sonuçtan kurtulamayacaktı. Onun zamanı değil. Lucy ile değil.

Şimdi çekip giderse, onun için en iyisi olurdu. Bunu biliyordu. Devam etmemesini sağlardı en iyi arkadaşına da arkasından iş çevirerek saygısızlık etmek. Bu kadar uzun sürmesine izin vermesi,

affedilmez. Şimdi çekip gitseydi, Lucy başka biriyle tanışacaktı. Kamyon dolusu olmayan bir adam

bagaj ve çirkin bir geçmiş. Ona hakkıyla davranma yeteneğine sahip biri. Brent zavallı adamı kaburga ederdi

Ama Lucy'nin seçimiyle Matt'le asla anlaşılamayacağı bir şekilde barışık olurdu. Onun onun güveninden yararlanan, öğrendiği noktayı çoktan aşan kız kardeşinin peşinden giden arkadaş onun kimliği.

Ya da bir inanç sıçraması daha yapabilir. Lucy'nin kendi alanını keşfetmesine izin verebileceği karanlıkta bir atış.

onunkiyle vasıfsız bir şekilde ilgilenirken ihtiyaçları vardı. Lucy'nin kendi aklını bildiğine güvenebilirdi, ona

ona güvendiği zamanlar için iyiliğini iade etme şansı. Ona... *gösterebilirdi* . Başka bir dalgalanma

beklenti onu parçaladı. Lucy ile birlikte olmak, suçluluk duymadan, sınırsız olmak...

Işık yeşile döndü. Matt, rotasının belirttiği gibi İkinci Caddeden aşağı inmek yerine

Lucy ve Brent'in öğle yemeği yediklerini bildiği Yukarı Doğu Yakası'na doğru bir U dönüşü yaptı.

Quincy yarım saat içinde.

...

Lucy, Metropolitan Sanat Müzesi'nin basamaklarına oturmuş, bir pipetten bir Diyet Kola içiyordu ve

uzaya bakmak. Alan gezilerine çıkan öğrenci grupları onun etrafında ayrıldı, taksiler korna çaldı, sosisli sandviç satıcıları

cep telefonlarına bağırdı. Çok sayıda ses, ılık yaz esintisi boyunca zar zor süpürüldü.

kayıt olmak. Bir iş görüşmesi için pek iyi bir ruh halinde değildi ama öyle olduğunu düşündü.

şaşırtıcı derecede iyi gitti. Onunla röportaj yapan genç kadın bir Syracuse mezunuydu ve aslında işe başlamadan önce bir saat konuştuk. İş teklif edilseydi, ilk gün bir öğle yemeği arkadaşın var. Şans ondan yana gibi görünüyordu.

En azından görüşme, bir saatliğine dikkatini dağıtmış ve ona amacını hatırlatmıştı.

en kısa sürede istihdam olun. Ancak şimdi, zayıf olduğu kabul edilen iradesine karşı, düşünceleri

Matt'e döndü. Dün gece ona gelmemişti. Birbirlerini görmek için hiçbir plan yapmamışlardı. Peki neden

Yatakta uyanık bir şekilde uzanmış, kapıyı mı dinlemişti? Gelmeyeceği belli olunca,

Muazzam yatakta savruldu ve döndü, vücudu sıcak ve ağırlı hissediyordu. Üniversite ve mezuniyet boyunca

Okuldayken, kendisine dokunma zorunluluğunu nadiren hissetmişti. O da ders çalışmaktan yorulmuştu.

başka şeylere odaklandı. Yine de dün gece elini külotunun önünden aşağı kayarken bulmuştu.

bilinçli bir karar vermeden önce.

Yüzüstü yatarak, meme uçları serin çarşaflara sürtünebilsin diye gömleğini çıkarmıştı. onun uylukları

Hızlı hareketlerle kendine masaj yaparken huzursuzca hareket etmişti, iniltileri yastık tarafından bastırılmıştı. BT

çok uzun sürmüştü - rahatlama ihtiyacıyla hüsrana uğruyordu, öfkesini yansıtıyordu.

Matt'e gelmediği için. Sonunda onu uçuran şey buydu. Onunla tartışmayı düşünmüştü.

uzaklaşmaya çalışıyor. Onu durduran. Onu duvara yaslayarak, savaşmayı bırakmasını talep ederek

ona...ona dokunmaya başvurmadan önce. Öfkesini isteksiz bir zevkle değiştirmek. olmamıştı

o göndermeden çok önce, fantezide ve gerçekte. Doruk noktası adını ona getirmeden önce dudaklar, tekrar tekrar.

Gün ışığında, hayal gücünün ortaya çıkardığı şeyi düşününce o bile kızarmak zorunda kaldı. Onun

fantezisindeki güç, onu uçurumun eşiğine getiren unsur olmuştu. Vazgeçmeyi reddetmesi.

Matt'in zevkleri içinde bir ateş yakıyor gibiydi, kindling var olduğunu asla bilmediğini istiyor. O

onları keşfetmeyi çok istiyordu ama çünkü son alışverişlerine ve dün geceki yokluğuna dayanarak,

nerede durdukları hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ağabeyinin arkasından gizlice dolaşmakta pek rahat görünmüyordu, öyleyse neden devam etti?

peşinde mi? Onu bu kadar çok mu arzulamıştı ki, buna engel olamayacak mıydı? Lucy'nin içinden bir heyecan geçti.

Matt gibi bir adamın, genellikle duygularını bu kadar acımasız bir şekilde kontrol altında tutamaması ihtimali.

etrafını kontrol et. Yine de, Brent'in arkasından gitmekten de hoşlanmıyordu. O aptaldı ve

ilk seferinde dürtüsel, ama ne kadar uzun sürerse, o kadar suçlu olurdu. Onun ve Brent'in gözünde.

Abisi öğrenirse . *Eğer* onun arasında fiziksel bir çekimden daha fazlası varsa

ve Matt, bir noktada bilgilendirilmek zorunda kalacaktı. Aksi takdirde, bu bir

Bitiş tarihi olan yasak bir ilişki, o ve Matt dışında kimse tarafından asla kabul edilmeyecek. bu

bu sonucun olasılığı, onu biraz daha boş hissetmesine neden oldu.

Kardeşini düşündü, onun için yaptıklarını. Onu büyötmeye yardım etmek, üniversite harçlığını ödemek,

onu kendine özgü bir şekilde teşvik ediyor. Boğazı suçluluk duygusuyla sıkıştı. Bir dahaki sefere o ve Matt

tek başına mermiyi ısırır ve ona ne yapmak istediğini sorardı. Bu arada öğle yemeği yedi.

Doğu Yakası'ndaki Quincy's'de Brent'le randevusu vardı, yani yarım saat içinde kasabayı geçmesi gerekiyordu.

Röportaj için giydiği kalem eteğinin tozunu almak için ayakta duran Lucy, çok olmaması için dua etti.

gözünün içine bakmak zor.

Tam zamanında, hareketli bara girdi ve hemen kardeşinin bir barda oturduğunu gördü.

arkaya yakın masa. Bedeni onu çoğu kişiden bir ayak daha uzun yaptığı için fark edilmesi zor değildi.

kuruluştaki insanlar. Bugün izin günü olduğu için eski, solmuş bir jean giymişti.

ve bir Mets tişörtü. Onu görünce gülümsemeye başladı.

"Şuna bak, öldürmek için giyinmiş." Onu yanağından öptü, sonra ona endişeli bir bakış attı. "Gecikmek.

Aslında kimseyi öldürmedin, değil mi?"

Gülümseyerek çantasını koltuğun arkasına astı. "İş görüşmesi. Geri zekalı."

Brent tekrar otururken omuz silkti. "Gün genç."

"Devam et, ilk kurbanım sen olacaksın."

Lucy sandalyesine yerleşirken Brent garsona işaret etti. "İş görüşmeleri şimdiden, ha? Sen okulu dört gün önce bitirdi."

Garsondan bir menü kabul etti. "Ne kadar erken o kadar iyi."

Abisi onu dikkatle izliyordu. "Evet? Nedenmiş?" Sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Yapacağını düşündüm

Avrupa'da sırt çantasıyla dolaşmak ya da sirke katılmak için can atıyor olabilir."

Sana yardım etmek istiyorum. Artık yük olmak istemiyorum. Sorun değil, çözüm olmak istiyorum. "

sirk şu anda işe almıyor."

"Bütün sakallı bayan pozisyonları doldu mu?"

Şakaları o kadar rahat ve tanıdık geliyordu ki gülümsemesini menüsünün arkasına gömmek zorunda kaldı.

"Bunun gibi bir şey." Hindi kulübüne karar vererek -her *zaman* hindi kulübünü aldı-masaya menü. "Avrupa'dan bahsetmen komik, ama bir teklifim vardı..."

Matty, diye bağırdı Brent omzunun üzerinden atlayarak. Onun altındaki bir çukurla midesi bulan Lucy döndü ve Matt'in ESU üniformasıyla kapının hemen içinde durduğunu gördü. Her

nabızı onu görünce sıçradı. Bakışları buluştuğunda, teninin her santimini kapladı

elbiseler alev aldı. Tıpkı kendi yaptığını hayal ettiği gibi, gözlerinin istekle parladığını gördüğünü sandı, ama

Döndü ve emin olamadan garsona siparişi verdi. Onlara yaklaşırken denedi

ifadesini okumak için. Bu onun için garip olmalıydı. Ama ondan hiçbir şey ölçemedi ifade.

Gitmek için biraz öğle yemeği alayım dedim, dedi Matt selam vererek. "Dört kişilik daha görevdeyim

saat."

"Beklerken bizimle otur, kardeşim." Brent yanındaki sandalyeyi tekmeledi. "Lucy az önce bana

bugünkü iş görüşmesi hakkında."

Matt ona baktı, maskesi mükemmel bir şekilde yerindeydi. "Yok canım. Neresi?"

Birden o maskeden nefret etti. Uzaklaşana kadar ona bağırarak istedi. "Buluşma."

"*Mete* mi?" Brent masaya tokat attı. "Benimle dalga mı geçiyorsun Luce? Neden bir şey söylemedin?"

"Az önce yaptım." Matt'in uyluğundan yayılan ısıyı görmezden gelmeye çalışarak koltuğunda kıpırdandı.

"Her neyse, bu sadece bir asistan pozisyonu. Küratörlerden birinin altında çalışacaktım. Muhtemelen yapıyor

Starbucks, ben su toplayana kadar çalışır."

Gerçekte, yüksek lisans okulundan yeni çıkmış biri için imrenilen bir pozisyondu. O ısrarcıydı

Röportajı almakla ilgili, hatta daha bağlantılı bir avuç profesörünün mektup yazmasıyla ilgili

öneri. Onu merdivenden daha yükseğe çıkması gereken yere yerleştirecek ve ona

süreçte değerli bir deneyim. Eğer hayatına devam etmeye karar verirse, özgeçmişini çok sağlam olurdu.

dünyaca ünlü müzede çalışmış olmak. Daha sonra pozisyon için doğru olduğuna karar vermeliler mi?

bugünkü röportajda işi bir çırpıda kabul edecekti. Rüyasını yaşamak ve yakın olmak demekti

ailesine.

Garson, Brent'in sipariş ettiği içecekleri bırakarak, ağabeyinin dikkatini ucuz bir içkiyle etkili bir şekilde dağıttı.

Mets hakkında çekim. Lucy başını kaldırıp Matt'in onu yakından incelediğini gördü. Bir şey vardı

bir an önce orada olmayan gözlerinin arkasında, sanki bir karar vermeye çalışıyormuş gibi. Onun

gri bakış her zamanki gibi ciddiydi ama arkasında başka bir şey vardı. Ümit etmek?

Masanın altına uzanıp elini tuttuğunda, özelliklerini korumak için çok çalışmak zorunda kaldı.

okullu. Diğer elini masanın üzerine koyarak ona kendini hazırlıyormuş izlenimi verdi. bu umarım kararlılığa dönüştüğünü gördüğünü düşündü ve *biliyordu* .

Aman Tanrım, kardeşime bizden bahsedecek.

Eşit parça sıcaklık ve endişe içinde genişleyerek her santimini kapladı. Bu adam

Daha iyi tanıma şansını umutsuzca istediği adam onu tutuyordu.

el, kardeşinden sadece inç. Arkadaşlığını riske atıyorsa, aynı şekilde hissetmeliydi.

Brent böyle.

Matt derin bir nefes aldı ve kardeşine döndü. "Brent, bir şey var..."

"Gecikmek." Ağabeyi taze birasını bir *gümbürtüyle masaya koydu* . "Sen gelmeden önce Lucy

bir şey söylemek üzereydi. Başka bir teklif hakkında.”

Aldığı her nefes, bir kamış tarafından emiliyormuş gibi hissediyordu, öyle ki, onu bir yere götürdü.

yakalama anı. Abisi ona ne sormuştu? *Başka bir iş teklifi. Doğru.*

Lucy, uyumlu bir çabayla dikkatini ağabeyine verdi. "E-evet. bana bir iş teklif edildi Louvre. Paris'te. Satın alma direktörlerinden birinin araştırma asistanı olarak.”

"Paris?" Brent aynı anda hem mutlu hem de ürkmüş görünüyordu. "Bu harika." Bir el koştı koyu sarı saçlıdır. "Ayrıca, kutsal bok, o kadar uzak."

Matt'in eli soğudu. Yüz ifadesini ölçmek istedi ama Brent onu çok yakından izledi. "Evet, uzak ama..."

“Met pozisyonundan daha fazla mı ödüyor?”

Yönetmenle paylaştığı e-postaları düşündü. "Evet," diye itiraf etmek zorunda kaldı. “Oldukça bir

biraz daha fazla aslında. Ve buna konut da dahil, ama ben-”

"Vay." Kafasını salladı. "Bu kadar uzağa taşındığın için mutlu olduğumu söyleyemem ama asla

seni tut, Luce. Bu harika bir fırsat."

Lucy ona kaşlarını çatı. Mantıklı olarak, ağabeyinin sadece destekleyici olduğunu biliyordu, ama çoğunlukla

ne istediğini sormadan onu Atlantik'in ötesine gönderdiğini duydum, hatta

onu yakınında tutmaya çalışıyor. Cehennem gibi acıttı.

Matt bir kez başını salladı, çenesi esniyordu. "Bu harika Lucy. Tüm bu sıkı çalışmanın karşılığını almış gibi görünüyor. Sen

teklifi kabul etmeli."

Sözleri kulaklarına ağır ağır geldi. Yüzündeki kararlılık gitmişti. Aslında gözleri hayırdı duygunun izi. Brent'le ilişkilerini ortaya çıkarma niyetini yanlış mı değerlendirmişti?

Sanki biri ciğerlerine basıyormuş gibi hissederek elini masanın altından bıraktı. Numara

sıradan bir ilişkidenden başka bir şeymiş gibi davranmak mantıklı. Yanlış hüküm vermemiş olsa bile, eğer

birlikte olma şanslarının boşa gitmesine ve savaşımadan ölmesine izin vermeye istekliydi, belki de bu iyi bir şeydi.

temiz gelmemiştir. Onun için savaşacak, sonuçlarına lanet *edecek* bir adam istiyordu .

"Pekala, bu patlar." Brent bir nefes verdi ve Matt'e başını salladı. "Ne diyecektin, her neyse?"

Kısaca, Matt'in bakışları Lucy'ye döndü. "Hiç bir şey. Bunun dışında, arabanızın üzerinde bir bilet var. koymayı unutmuşsun

NYPD kaydınız yine pencerede."

" *Lanet olsun* ."

Matt dönüp Quincy'ninkinden uzaklaşırken Lucy arkasını dönmedi. Ama o daha oraya varmadan

kapı, yıkımını bırakmıştı... ve iyileşip sinirlendi.

Onüçüncü Bölüm

Matt, Lucy'nin onun varlığını hissettiği an biliyordu. Caddenin karşısında, dudakları derin bir şekilde hafifçe aralandı.

nefes, omuzlar neredeyse belli belirsiz bir şekilde gerilir. Onu aramak için başını çevirmediği gerçeği

geleceğini bildiğini söyledi. Aynı zamanda onunla işini bitirmeye karar verdiği anlamına geliyordu. O

nefretle bu varsayıma isyan etse bile onu suçlamadı .

Ayrıca, o burada *olmamalı* . Dün şansını sikmişti. Onunla kendini lanetlemek

Quincy'de sessizlik. Açıkçası, eylemleri ya da eksikliği onun üzerinde kaybolmamıştı.

Elini tuttukten sonra onun gözlerinde gördüğü umudu düşününce...

suçluluk ile. Hak ettiği kararlı adam olmadığı için kendine kızdı.

Kardeşinin önünde duygularını açığa vurmak için her niyetiyle restorana girmişti.

Öngörülebilir geleceğin her gecesini onu göğsüne yaslamış olarak geçirmemek cehennem olmuştu.

yüzleşmek istemedi. Elinde iki tane olsun ya da olmasın, elini tutarak oradan çıkma vizyonu siyah gözler, gerçek olmaktan sadece anlardı.

Sonra... Paris.

Syracuse yolundaki iş teklifinden bahsetmişti ama o gün Sasha olmuştu. Değil

Lucy. Bunu bir uydurmaya bağlamıştı. Açıkçası, olmamıştı. O zaten daha az-

onu mutlu etme yeteneğinden emin. Şimdi bile, bir grup yabancıнын arasında duruyordu,

salsa dansına hazırlanıyor. Alenen. Hepsi tek başlarına. Cesur ve ruhluydu. O kısmı karartacaktı

hiç vakit kaybetmeden onun. Çirkin şeyler görmüştü, her gün görmeye devam etti. Cehennem, onun işi almaktı

başka bir seçenek olmadığında insanlar dışarı çıktı. Ortaya koyduğu olasılıklarla rekabet edemezdi.

onun önünde.

Denemeye istekliydi. Bir inanç sıçraması yapmak, çünkü onun hakkında hissettikleri ona başka seçenek bırakmadı.

Ama böyle harika bir fırsatı geri çevirmesinin nedeni o olmayacaktı. bir kadından rica etmişti

yurtdışında savaşırken bir kez daha hayatını askıya aldı. O acı ve küskün büyümüştü. Vefasız.

Sonunda ondan nefret etmişti. Lucy'nin peşine düşerse tam olarak böyle olacaktı. Bundan gelen acı

eski nişanlısının yapabileceklerinin *çok ötesine* geçecekti .

Peki onun burada ne işi vardı? Alçak yatarak, onun yoluna devam etmesine ve hazır hale gelmesine izin vermeli.

Paris. Sadece, geride kalan seyahat programı onunla mutfak masasından alay etmişti. *Günbatımı Salsa 6:00,*

Lincoln Merkezi. Uzak durmaya çalışmıştı. *Gerçekten* vardı . Ama binlercesini uçurmasına izin verme düşüncesi

kilometrelerce uzakta bir açıklama yapmadan onun için işe yaramadı. Neden desteklediğini anlaması için ona ihtiyacı vardı.

Onu gerçekten kucağına çekip New York'ta kalması için yalvarmak istediği zaman.

Matt başka bir nedenle gelmişti. Kanını pompalayan ve dinlemeyi reddeden biri rasyonel düşünce. Lucy'nin dışarıda, diğer erkeklerin yanında dans etmesi fikri... onunla uçuyorsun. Kendi kendine ne kadar çok söylese de, bu onun işi değildi.

Bu konuda ne yapacaksın? Dans etmiyorsun. Sana bakmayacak bile.

Lanet olası aklını kaybedecekti. Yapacağı buydu.

Eğitmen temel hareketleri açıklarken onu yakından izleyerek Latin müziğine yöneldi. İçinde

göğüslerini, karnını ve kalçalarını belli eden kırmızı sundress, saçları bir klipsle boynundan süpürüldü, benziyordu

lezzetli bir yasak meyve.

Matt onu bir lokmada yutmak istedi.

Gerçi bundan daha fazlasıydı. Konsantre bakışı, ağzını sanki hareket ettirışı

eğitmenin sözlerini nefesinin altında tekrarlayarak... onu bütün gün izleyebilir ve bundan asla bıkmazdı. O

sikişmek istemesine neden oldu. Başını kucağına koyup konuşmasını dinlemek için. Onu sallamak için o kadar

arasında asla yürümeyeceğini kabul etti.

Yine de *yasak* onu tanımlamanın tek yoluydu. *Ona yasak* . Erkeklerin sonsuz akışı değil

Kim nereye giderse gitsin pozitif enerjisine akın ederdi. O piçlerden birini seçene kadar ve ona güvenini, vücudunu vermeye karar verdi. Onun gülüşü. Bunun fikri bile onu defalarca kafasını arabasının direksiyonuna çarpar.

Gitmeli. *Şimdi* . Sadece arabayı çalıştır ve çek. Ne yazık ki kendini bile kandıramadı

bunun bir olasılık olduğunu düşünmeye başladı. Buraya tam olarak ne olacağını bilerek gelirdi. herhangi bir saniye

Şimdi, bir pislik onunla dans etmeye çalışacak ve onu durdurmak için orada olacaktı. seçeneği yoktu

Önemli olmak. Belki Atlantik'i geçtiğinde, onun fikriyle başa çıkabilirdi.

başkası. O olmayan biri.

Muhtemel değil.

Ancak New York'tan ayrılana kadar, içinde yaşamaya ikna ettiği sahiplenme duygusu başlamıştı.

kararları vermek. Göğsünde, *onun kendisi olduğu konusunda ısrar eden davul sesi* giderek hızını artırdı.

Çenesinde saniyeleri sayan bir kas gıdıkladı.

Sonra oldu. Dansçılar çiftleşmeye başladı. İki adamın aynı anda ona yaklaştığını gördü ve daha fazlasını görmek için bekleyin. Arabayı çalıştırdı ve yer altı ücretli bir otoparka girdi.

bitişik yan sokakta yer almaktadır. İlk müsait yere park ettikten sonra,

Hayal kırıklığı sonuna kadar arkada kalarak hızlı bir şekilde araçtan indi. ne zaman görevli anahtarlarını almak için öne çıktı, rozetini gösterdi ve yürümeye devam etti. Üzerindeki halojen ışıklar

kafasındakiyle uyumlu bir elektrik vızıltısı çıkardı.

Köşeyi dönerken adımları yavaşlamadı ve dansçılarla dolu dörtlü görüş alanına girdi. O

Lucy'yi hemen kırmızı elbisesi içinde dikildiğini gördü. Gülerek başını arkaya attı

Önündeki adamın söylediği bir şey. Çok yakın duran adam.

En az doksan yaşında olan adam.

Matt avlunun kenarında durdu. Lucy ona sert bir şekilde baktığında,

gülüyor. Bu onu kısa getirdi. En son ne zaman bu kadar yüksek sesle güldüğünü hatırlamıyordu. Yani

özgürce. Doğal olmayan bir histi. Bu...gerçekten iyi hissettirdi. Bilincini yerine getirmeden ayakları hareket etmeye başladı.

karar, sadece onun yanında olması gerektiğini bilerek. Onun ihtiyatla yaklaşmasını izledi, yapıyormuş gibi görünüyordu.

partnerine dikkat etmek için elinden gelenin en iyisini yapar.

Yaklaştıkça kalbi daha çok çarpıyordu. "Lucy." Tanrım, adını söylemek bile iyi hissettirdi yüksek sesle. Göğsündeki basıncın bir kısmı boşaldı.

Tek kaşını kaldırdı. "Evet?"

"Konusabilir miyiz?"

"Şimdi olmaz." Partnerine başıyla selam verdi. "Maurice ile dans ediyorum."

Maurice onu selamladı. "O senin mi?"

evet . Cevap kafasının içinde gürledi ama dudaklarına yansımadı. Lucy'nin nasıl olduğunu bilmiyordu.

tepki verecekti. Ayrıca, yüksek sesle söylerse böyle olacağını biliyordu. gidiş olmazdı geri döndü ve o onun olamazdı.

Bu anlık tereddüt Lucy'nin yanaklarının kızarmasına neden oldu. "Git buradan Matt."

Maurice başını salladı, sonra Lucy'ye döndü. "Bir torunum var. Yine de o bir müzisyen" dedi.

uyarı sesiyle eklendi.

"Dans ediyor mu?"

"Tatlım, *tek* yaptığı bu."

Matt'e keskin bir bakış attı. "Satıldı."

Arkasında dans eden bir çift neredeyse ona çarpıyordu, bu yüzden Lucy'ye bir adım daha yaklaştı. "Anladım

neden üzgünsün, ama ne oldu... bu en iyisiydi."

...

Lucy'nin kafasının içindeki stüdyo seyircisi bir dizi yuhalama ve tıslamayla patladı. Ev sahibi bile salladı

ne yazık ki başını, mikrofonun uyluğuna düşmesine izin vererek.

Aniden yüksek topuklu ayakkabılarını çıkarıp, müstehcen sözler haykırarak Matt'e fırlatma isteğı duydu.

onu bir ömür boyu mavi toplara lanetler. Bunun yerine, gülümsemesini yerinde tuttu ve d r stl   n  yaptı.

en iyisi onu görmezden gelmek. Orada *dikilip tırmanılabilir* g r nd   nde kolay bir başarı değildi . Nerede oldu

siyah bir ti  rt ve kot pantolonu böyle mi dolduruyor? Sanki bir terzi onları ona dikmi ,

kollarının, g  s n n ve bacaklarının kesik kaslarını yerleştirmek için doğru miktarda alan, daha da iyisi

 niformasının normalde yapt  ından daha fazla. Aniden ellerini o yontulmu  g  slerinde gezdirdi ini hatırladı.

parmaklarının altında nasıl esnediklerini. Ne kadar hoşuna gitmişti.

Maurice. Maurice'e odaklan. Matt'in sana nasıl bakt   n  düşünme. Bu kayıp karışımı

ve a . Duyularına komik şeyler yaptı.

D n, sessizce onu iki eliyle tutmasını ve asla bırakmamasını isterken,

ayaklarını yere basan bir bufalo sürüsü gibi kadının tüm duygularını    neyerek inat etmişti. Bir elini tutarak

ikincisi, bir sonrakini paketlemesini göndermek. Buraya ona bir teselli  d l  sunmak için gelseydi

yarım yamalak açıklamalar şeklinde, onları tutabilirdi. İlilenmedi.

Buraya seks için geldiği alternatifi düşünmek acı vericiydi. Ama belki onun varsayımı

onlar daha fazlasıydı sadece. Bir varsayım. başka hangi sonuca varabilirdi?

her fırsatta ona dokundu, ama kelimeleri söylemeyi reddetti mi?

Bir yanı, yıllardır evcille tirmek için çok u ra    yıkıcı yanı, bunu almak istiyordu.

onun kalbiyle oynadığı oyun ve kibirli kafasına ters çevirin. onu daha iyi hissettirir mi

ona o acı ilacın tadına baktın mı? Belki de değil. Ama bu noktada aklına başka bir şey gelmiyordu.

açıklamasını dinlemekten ve ondan istediği her şeye boyun e mekten başka bir seçenek

kesinlikle fiziksel ilişki veya anlayış. Anlamak istemiyordu. sahip değildi

Kalbinin bu kadar a ırla    bir anda bunu yapabilecek kapasitedeydi.

Ancak durumun sorumluluğunu üstlenebilir ve aralarındaki bu oyunu kendi şartlarına göre sonlandırabilirdi.

Cazibeyi beslemek için son bir kez. Bununla başa çıkabilirdi. Ona ne olacağını göstermek için son bir kez

olarak uzaklaştığında kayboldu .

Lucy, kafasındaki ona bunun kötü bir fikir olduğunu söyleyen küçük sesi görmezden geldi. Bir zamanlar uzmandı

o sesi görmezden geldi ve şimdi o kıza dokundu. Şu an için başka biri olmak, durumu maskeleymeye yardımcı oldu.

acıtmak.

Şarkı sona erdi ve gözleri Matt ile onun arasında değişen Maurice'ten geri çekildi.

faiz. Matt hala orada durmuş, onu hareketsiz bir tuğla duvar gibi izliyordu. "Hala buna sahip olmak istiyorsun

konusmak?"

Sürpriz, saklamadan önce özelliklerini aştı. "Evet. İsterim."

Başıyla onayladı, sonra Maurice'e dönüp onu iki yanağından öptü. "Ayrıntılı oldu zevk canım."

"Haftaya geleceksin." Omuzunu okşadı. "Torunumu getireceğim."

Matt, "Gelecek hafta burada olmayacak," dedi.

"Yapmayacağım? Nedenmiş?"

Kaşlarını çattı. "Paris'e gidiyorsun."

"Ben?" İçinde dalgalanan tatmini gizlemek için elinden gelenin en iyisini yaparak yanından geçti. "Bu

bana haber."

Bir saniye sonra, onu yakaladı. Elini tuttuğunda kalbi biraz sıkıştı, ama öyleydi.

sadece onu ters yöne yönlendirmek için. "Arabam garajda. Bir yere gideceğiz ve konuşacağız." A

yendi geçti. "Paris'e gidiyorsun."

Lucy gözlerine yayılan aptal nemi gözlerini kırıştırdı. "Tanrım, bir dakika gitmeyeceksin yalnız beni, sonra benden kurtulmak için sabırsızlanıyorsun. seni karma şampiyon ilan ediyorum

sinyaller."

"Bunu neden atlayasın ki?"

Sorusuna cevap vermedi. Garaja girdiler ve o loşluk için minnettardı. O

sakin ve kontrollü olması gerekiyordu ve gözleri parlıyorsa bunu yapamazdı. O olduğunu biliyordu

Yeraltı otoparkına daha derine girerlerken onun sorusunu yanıtlamasını bekleyerek,

ama o reddetti. Arabası göründü ve kafasında bir alarm sinyali çaldı. o giremedi

o araba onunla Bir yere gitseler, konuşsalar ondan uzaklaşmak daha zor olurdu.

sonrasında. Yapacağını bildiği gibi, onun için kapıyı açmak için yolcu tarafına yürüdü.

Erişmeden önce, vücudunun onunkine doğru kaymasına izin verdi ve inlememek için dudağını ısırdı.

Neden vücudu ona tüm doğru noktalardan vurmak zorundaydı? Derin bir nefes alarak, ona daha önce verdi

ellerini göğsünde gezdirme fantezisi. "Neden konuşmak istiyormuş gibi yapmaktan vazgeçmiyorsun?"

Gözleri kararmıştı, ona dokunurken boğazı çalışıyordu, ama sözleri onu iki kez düşünmeye sevk etti.

"Bu ne anlama geliyor?"

Lucy, onun titremesini izleyerek tırnaklarını hafifçe göğsüne ve karnına indirdi. ne zaman onun elleri

kemer tokasını çalıştırmaya başladı, inledi ve ağızlarını birleştirdi. Sadece sonra geri çekti

bir öpücük, ona mal olduğunu söyleyebilmesine rağmen. "Ne yapıyorsun bebeğim? bu yüzden gelmedim

seni yakalarım."

Kotunun fermuarını açtı ve ağır ereksiyonunu okşamak için içeri uzandı. "Yalancı."

Matt ellerini arabasının çatısına dayadı. "Kahretsin. Bunu durdurmak zorunda kalacaksın. Bilmiyorum

sana gelince nasıl durulur."

"Durmak istemiyorum."

On Dördüncü Bölüm

"Ah, Tanrım." Matt'in gözleri sımsıkı kapandı. "Lütfen. Bir otoparktan daha iyisini yapabilirim."

Sesindeki ham ıstırap, sözleri, bir ses dalgası getirselere bile, kendi ihtiyacını artırdı.

burada yeri olmayan sevgi. Onu kırılma noktasının ötesine itmek istedi. görmek için sabırsızlanıyordum

BT. Başparmağı, onun uyarılmışlığının başını okşadı.

"Belki de senin ne kadar derine inebileceğini öğrenmekten korkuyorsun..."

"Yeter." Bir hırlama ile arka kapıyı açtı ve onu koltuğa itti. kaba eller

elbisesinin üstünü indirerek göğüslerini ortaya çıkardı. Yanakları kızardı, dişleri kazındı

alt dudağının üzerinde. Göğüslerinden birini tokatlamadan önce sadece bir an için yırtılmış görünüyordu.

sokmaya, boğazından bir inilti koparmaya yetecek kadar. Parmakları çenesini kavradı ve

yukarı. "Benimle konuşurken ağzına dikkat edeceksin."

"Evet, Matt." Çenesini serbest bıraktığında öne eğildi ve dilini vücudunun alt tarafında gezdirdi.

onun ereksiyon. İnlerken dizleri koltuğa çarptı. "Bunu beğendin mi?"

"Siktir, evet, beğendim." Bir eliyle uyarılmanın tabanını kuşattı, onu zaten ona yönlendirdi-

ağız ayrılık. "Daha. Şimdi."

Lucy bunu yapalı uzun zaman olmuştu ve asla Matt'in boyunda bir erkekle olmamıştı. Rahatlamak için kendini zorladı

ve vücudunun ona söylediklerine odaklan. Ne cevap verdi. Çok geçmeden kendi içinde kayboldu

zevk. Onun tadı. Boğazından çıkardığı boğuk sesler. Kafa derisinin o kadar karıncalanma şekli

saçını çekti, yavaşça onu hızlı, sonra yavaş, sonra tekrar hızlı hareket ettirdi.

"Tadımı beğendin mi bebeğim?" Kalçaları öne doğru sallandı. "Hayır, lanet olsun seviyorsun."

Lucy boğazında mırıldandı, parmaklarını onun çevresine kilitledi, onunla zamanında onu okşadı.

ağız. Nefesinin kesik kesik gelmeye başladığını duydu. Saçındaki parmaklar cezalandırıcı bir şekilde büyüdü, anlatıyor

zirvesine ulaşmak üzereydi. Çılgınca elleriyle onu çekmeye çalıştı ama Lucy istemedi.

durdurmak için.

"Saygısız küçük ağızda bitirmemi mi istiyorsun? Hayatımı mahvetmek mi istiyorsun?"

Yavaşça başını salladı, daha derine, eskisinden daha derine kaymasına izin vermek için boğazını gevşetti,

sert etinden akan titreşimler gönderir. Ağzı bir aşağı bir yukarı hareket etti, hızı arttı,

Yavaşlaması için yalvarırken dişlerini hafifçe yanlara doğru sürükledi. Tam kenardaydı. O

onun ayrıldığını görmek istedi, buna tanık olmak için can atıyordu ama sonunda ağızını uzağa sürükledi.

ikinci.

"Bir dahaki sefere," diye havladı, kot pantolonunun cebinden bir prezervatif çıkararak ve süzülerek aşağı yuvarladı.

ereksiyon. "Bacaklarını aç. Beni bu kadar sıkı parçanı görmeme izin ver."

Lucy dizlerini çekti ve elbisesinin beline kadar inmesine izin verdi. Çıplak göğüsleri kabarıyordu; o

dudaklar ağırlaşmış ve şişmişti. Matt'in bacaklarının arasındaki sıcak bakışları onun koltukta sabırsızca kıpırdanmasına neden oldu.

Acele et, diye fısıldadı titrek bir sesle, o kendini okşamaya başladığında.

Matt ayak bileklerini tuttu ve yüksek topuklu ayakkabılarıyla kapı çerçevesinin karşı uçlarına dayadı.

bir şekilde hala ayakta. Külotunu bir bükülme ile yırtarken onunla göz temasını sürdürdü bileğini tuttu, sonra merkezini yalamak için eğildi. Onu yapan dilinin iki uzun vuruşu uyluklar kontrolsüz bir şekilde titremeye başlar.

" ığlık atmak yok," diye hırladı. Kafasını s r klemeden önce uyarısını tam olarak işlememişti.

Onun uyarılma kıvrımları boyunca, sonra onu derinlere sürdü. Lucy  ığlığı bastırarak dudağını ısırıdı.

göğsünün derinliklerinden koptu. O hemen hareket etmeyince ses bir hıçkırıkla sona erdi.

Onu itmeye ihtiyaçı vardı, ama o hareketsiz kaldı, o kadar derinlerinde ki onun nabzını hissedebiliyordu. "yemin ederim

Tanrım, bebeğim, sen benim için yaratıldın. Bunu hissediyor musun?" Onu çıkardı, sonra bir kez eve çarptı

daha fazla. " *Benim . Lucy'im .* Söylediğini duymama izin ver."

Hayır. Umutsuzca tekrarlamak istese de onun sözlerine teslim olamadı.

Doğru hissettiler, ama olmadıklarını biliyordu. Bedeni ona yenik düşebilirdi ama zihni bunu yapamazdı.

şimdi bile, alt karın kasları sımsıkı kıvrılmıştı ve sadece Matt'in kaçınılmaz koşuşturmacasına hazırlanıyordu.

Verebilir. Kendini tutmak için çabaladı, onu bir öpücük için aşağı çekmek istedi ama dudağını ısırıdı.

yerine. Bu olaydan sonra uzaklaşacaktı. Bu sevgiyle ilgili olamazdı.

Matt onun içindeki gerilimi hissetmiş olmalıydı çünkü gözleri onun yüzüne kısılmıştı. "Sen ulaşamazsın

geri dur. On santim derinliğimdeyken olmaz, Lucy. İzin vermeyeceğim."

Kalçalarını koltuğa yuvarladı, nefesi titrediğinde bir memnuniyet kıvılcımı hissetti. "Sen osun

geri çekilmek. İ imde hareket etmek istemiyor musun Matt?

Elleri onun uyluklarında büküldü. "Sen yanımda olana kadar olmaz. *Söyle .*"

Bunu neden yapıyordu? Ondan ne *istedi* ? "Numara."

Sıkıntı onu ele geçirmeye başlamıştı. Çıkıntılı karnı sarktı ve titredi, sesi

kulağa doğal gelmiyor. Görevi ne olursa olsun onu unutmaya teşvik etmek çok fazla zaman almaz.

aniden üzerinde. Lucy elini karnında gezdirdi, parmaklarını meme uçlarının üzerinde gezdirdi.

Matt boğuk bir sesle onun bileklerini tuttu ve arkasına tutturmaya çalıştı ama

onları serbest bırakmak için mücadele etti. "Kes şunu," dedi ama kelimeler nefes nefese bitti. Sürtünmenin neden olduğu

mücadelesi vücuduna şok dalgaları gönderdi. Otomatik olarak, bacakları onun beline dolandı,

yüksek topuklular kıcına giriyor.

" *Lucy'm* ."

" *Hayır* ."

"Vücudun aynı fikirde değil," diye hırladı, onu sabitlemek için derinlere iterek. "Zor olanı istiyorsun

lanet olsun senin için biriktirdim mi Kelimeleri söyle."

O anda ondan nefret etti, vücudunu, içindeki hissini her şeyden daha çok arzularken bile.

ciğerlerinde hava. Bu kısıtlanma hissini pek çok katmanı vardı. onun yolu

kımıldamayı reddeden güçlü vücuduyla başardı. Dün kendisine karşı olan reddi

bugün onu talep etmek istiyor. Hiçbiri mantıklı gelmiyordu.

"Benden ne istiyorsun *Matt* ?"

"Kendime seni istemenin, seni tutmanın bencilce olduğunu söylemeye çalıştım. Belki öyledir." Dudakları onu okşadı

alın. "Ama ben burada kayboldum, Lucy. Sahip olduğun her şey olmadan kayboldum."

Acıttı. Dışarı çıkmakla tehdit eden aşk sözlerini dile getirmemek, onları içeride tutsak etmek, hatta

onun tarafından hareketsiz tutulduğu için vücudunun şarkı söylemesine neden oldu. Duygular, kaotik ve çelişkili, onun içinde yerleşik

göğüs artık onu tutamayana kadar.

Sana kalanları veriyorum Matt, diye hıçkırdı. "Al onu."

"Daha fazlasına sahipsin. Onu bana ver."

Kendi başına hareket ederek eli arkaya doğru gitti ve yüzüne sert bir tokat attı. Kısa bir an için,

Matt harekete geçmeden önce tek ses yorucu nefesleriydi.

ellerini deri koltukta başının üzerine yapıştırdı. Artık tanıdık olan heyecan Lucy'nin evinde toplandı.

ortasında ve vücudunun her köşesine yayılmış, zihni.

Matt onu yakından izledi, yüzünün her düzleminde çatışyordu, kalın eti hala içinde zonkluyordu.

o. Sonunda konuştuğunda, sesi saf çakıllıydı. "Burada dur mu yoksa seni becermeye devam mı ediyorsun? ihtiyacım var

Cevap. Ve *şimdi* ona ihtiyacım var ."

Uyluklarının davetle açılmasına izin vermeden önce onu iç duvarlarıyla sıkıştırdı. de

aynı zamanda ellerini serbest bırakmak için mücadele etti. "Bana bir seçenek bırakma."

"Lucy..." diye uyardı, gözleri kararıp kapanırken bile.

Peşinde olduğu hissinden vazgeçmeyi reddeden Lucy, başını çevirdi ve dişlerini onunkilere geçirdi.

kolun ön kısmı. Matt inlerken, kendisini kelepçeleleyen eller cezalandırıcı tutuşlarını sıkılaştırdı. Lucy arttı

mücadelesi, vücudunu onunkinin altına bir, iki kez çarparak.

Kalçaları yavaşça geri çekildi, sonra tekrar ileri doğru itildi. Euphoria vücudunun içinden fırladı.

Başını koltuğa attı, muhteşem bir an için bunun keyfini çıkardı, sonra yenilenmeye başladı.

mücadele eder. O izlerken, Matt kendi içinde verdiği savaşı kaybetti ve

ona sür. Lucy onu yerinden oynatmak için isteksiz bir çabayla koltuğa kıvrıldığında, sadece fırlattı.

bacaklarını geniş omuzlarının üzerinden geçirdi ve daha çok pompaladı.

"Sakin o amcığı benden uzak tutmaya alışma. Bu benim. *sen* benimsin."

Lucy her nasılsa içini kaplayan zevkten bahsetmeyi başardı. Aman Tanrım, o çok kapat. Birazcık daha. "Numara."

Matt hüsrana uğramış bir sesle vücudunu onunkinin üzerine indirdi ve dizlerini onun omuzları. Vücudunu onun üzerine eğerek, eforla homurdanarak aşağı indi. "Vazgeç, bebek. Benim için titrediğini hissediyorum."

Başını koltuğa attı ama inkarını dile getiremedi. Çok erkeksi, çok baskın görünüyordu vermek istemediği, ancak kendini reddedemediği bir serbest bırakma talep etti.

Matt onu sertçe öptü, dilini derine soktu. "Alırken nasıl hissettiğini hatırlıyorum.

Patlamaya hazır. Lanet olası beynimde kurumuş. şimdi her an, bana sıkı sıkıya yapışacaksın bir mengene." Alt dudağını ısırđı. "Ve ben de içinden geçeceğim."

Lucy umadı ya da uçurumdan srklenmedi, ama siyah bir uçuruma doğru fırladı. o belli belirsiz

Matt'in adını haykırırken elini ağzını kapattığını kaydetti, ama zevk diğerlerinin önüne geçti.

düşünce. Zaten sıcak olan vücudu, doruğa ulaştığında kaynama noktasına ulaştı. O da bitmezdi

Matt ona tekrar tekrar binerken duyularını yumruklamaya devam etti.

Sonunda yüzünü onun boynuna gömdü ve ateşli tenine karşı dağınık sözler inleyerek bıraktı.

"Seksi kız, kızım. Lütfen. Bebeğim, bebeğim, bebeğim. Çok iyi. Çok sıkı."

Matt ellerini bıraktı ve saçlarına gittiler, kalın sa tellerine gömülerek sa derisini okşadılar.

Bilinçsizce rahatlık ve övgü sunar. zerindeki ağırlığı inanılmaz hissettirdi,

şampuanının kokusu. Sonsuza kadar böyle kalmak istedi, alışılmamış bir ortam olduğu gibi. Duyu

Memnuniyet omurgası boyunca karıncalandı.

İşte o zaman Lucy oradan defolup gitmesi gerektiğini anladı. Orada yatarken, Matt'i ona kucaklarken

sevişmelerinin ardından vücudu titrerken onu tutan göğüs, vahşice oldu

Belli ki ona karşı ciddi, tedavi edilemez duygular besliyordu. Ona verebileceğini düşünmek aptallıktı.

Akıllara durgunluk veren bir cinsel deneyim yaşayın ve Dixie'yi ıslık çalarak uzaklaşın, gururunu koruyarak güvende olun. İle birlikte

Her karşılaşma, cinsel ya da başka türlü, aralarında hissettiği bu bağ büyüyordu. Bir kez daha, o

çok düşüncesizce davrandı ve bu ona şimdi pahalıya patlayacaktı.

Ama gitmesi gerekiyordu. Böyle devam ederek, kapalı kapılar ardında fiziksel bir ilişki sürdürmek,

onu öldürecekti. Son bir kez kokusunu derinden içine çekti, sonra Matt'in altında kıpırdandı.

arabanın dışında durdu. Gözleriyle ona nüfuz ederek oturmasına ve elbisesini düzeltmesine yardım etti.

nazik eller, dakikalar öncesinden çok farklı. Bakışlarını tutmak için elinden geleni yaptı

Arabada çantasını ararken kaçtı.

"Lucy. Bana bak."

Bir gülümsemenin oluşmasına izin vererek yüzünün geri kalanını boş bıraktı. Olduğu gibi, *yanında patates kızartması ister misin?*

"Gitmek zorundayım."

Kaşları havaya kalktı. "Yaptığın bok. Böyle değil."

Karnındaki sıcak bir sıkışma Lucy'nin dişlerini gıcırdatmasına neden oldu. Matt'deki bu güç onun olabilir

dikkatli olmazsa çöküş. "İş görüşmem var." Başka bir yalan. Salıncak için de olabilir çitler.

"Gece saat yedide mi?"

Omuz silkti ve koltuktan atlamaya çalıştı. "Burası hiç uyumayan şehir mi, değil mi?"

Matt onu engelledi. "Neden hala görüşüyorsun?" Sesi isimsiz bir sesle kalınlaştı
duygu. "Paris işini kabul ediyorsun. Syracuse'dan giderken bana onu sevdiğini söyledin.
orada."

Oh, bu yaptı. Bir saniye daha soğukkanlı kalamazdı. İki eliyle onunkine doğru itti.

göğüs. Zar zor hareket etti ve onun gazabını daha da artırdı. " Paris işini kabul etmiyorum,
seni aptal . Fakat

Endişelenme, New York'ta kalmamın seninle bir ilgisi yok. Skoru biliyorum. o yüzden
endişelenme

benim hakkımda. Bunun ne olduğunu biliyorum." Yanından geçip gitti. "Bir şey değil ."

"Saçmalık, bir şey değil." Bir elini omzuna koydu ama o omuz silkti. "Ben yapmadım

kafeden beri seni düşünmeyi bıraktım. Beni asla *terketmiyorsun* ."

Kahretsin. Gözlerinde yaşlar toplandı. "Artık seni bırakıyorum."

"Hayır," diye nefes aldı.

" *Evet* . Beni becermek istediğinde öylece ortaya çıkamazsın Matt. Ben bundan daha iyiyim."

Sözleri onu kısa tuttu. "Tanrım, Lucy. Sana böyle hissettirdiğim için özür dilerim." geri
düştü

arabasına karşı. " *Benden* daha iyisin . Konu bu."

Lucy'nin öfkesi tepetaklak oldu. "Bunu bana açıkla."

"Aslında seni otoparkta becerdikten sonra bana sormak zorunda mısın?" Baktıkça boğazı
çalıştı

yeraltı boşluğunun karşı ucuna doğru. Bir süre sessiz kaldıktan sonra arabadan indi ve

aralarındaki mesafeyi kapattı. Lucy nefes alamıyordu, gözlerindeki bakış çok şiddetliydi.
"Dinlemek

ben, ben-"

Sirenler. Yüksek, sürekli ses, Matt'in söyleyeceği her şeyi boğdu. Durmadı ama

yüksek sesle büyümeye devam etti, başlarının üstünde hız yapan polis araçlarının sesi
imkansızdı

aldırmamak. Lucy ve Matt, yorumlamak için kelimelere ihtiyacı olmadığını belirten bir bakış attılar. Bir kez başını salladı

ve konsoldan cep telefonunu alarak arabasına geri döndü. Onu yakından izlerken,

Tişörtünün altında kasları katılaştı, sağ eli tanıdık bir hareketle yanında esnedi. O

keskin nişancı olmaktan bahsettiğinde onu gördüğünü hatırladı. Bir korku duygusu onun çukuruna yerleşti

karın.

"Sorun nedir?"

Bakışları onunkiyle buluştuğunda tamamen boştu. Bu onu daha da endişelendirdi. "Herşey olacak

iyi, ama şehir merkezinde bana ihtiyaç var."

Lucy dudaklarını kıpırdatmaya zorladı. "Herkes öyleymiş gibi geliyor."

"Arabaya bin. Seni yolda bırakırım."

El salladı. "İyi olacağım. Hayden'ın yeri buradan çok uzakta değil."

"Seni burada bırakmıyorum." Sesi ölüm sessizliğindeydi. "Seni eve götüremezsem, yapamam.

yoğunlaşmak. İçeri gir lütfen."

Neden tam konsantrasyonuna ihtiyaç duyduğunu sormadı, sadece elinden geldiğince hızlı hareket etti.

yolcu tarafı ve içine tırmandı. Park yerinden çıktı ve onu Hayden'ın önüne koydu.

birkaç dakika içinde şehir evi. Her seferinde sirenler yanlarından geçerken paniğe kapılmamaya çalıştı.

Bulvar. Lucy, iyi olup olmayacağını, neler olduğunu sormak istedi, ama

Cevap. Dakikalar önce ondan uzaklaşmaya hazırdı ama tehlikenin ışığında

hissedildiğinde, fikrin kendisi saçma görünüyordu. Kollarını ona dolamak ve kalması için yalvarmak istedi.

Yine de sert duruşu buna izin vermiyordu. Onu terk ettiğinde nereye gidiyorsa, tüm dikkati oradaydı.

Yukarı çıkarken arkasına baktı. "Dikkatli ol Matt."

Tek bir başıyla onayladıktan sonra, Lucy'yi kaldırımında arkasından ona bakarken bırakarak uzaklaştı.

On Beşinci Bölüm

Matt hiç kıpırdamadan karnının üzerinde yatıyordu, sokağın karşısındaki binayı izliyordu, parmağını

tüfeğinin tetiği. Adamı dürbünüyle görebiliyor, tek kurşunla yere serebiliyordu. Eğer

Göğsüne bağlı, bütün bir şehir bloğunu yok edebilecek bir bombası olmasaydı,

zaten yaptı. Bunun yerine, ateşini tutması ve beklemesi emredildi. Onuncu kattaki levrek

yüksek bir binanın penceresi Matt'e adamın geri adım attığı bankayı engelsiz bir şekilde görmesini sağladı ve

ileri. NYPD, banka binasını mümkün olduğunca yan çıkışlardan ve arkadan tahliye etmişti.

kapılar, çevredeki alana ek olarak. Ancak bankanın ana katındaki müşteriler ayaktaydı.

Bir araya toplandılar, adam sürekli telefon görüşmelerini görmezden gelirken yüzlerinde korku ifadesi vardı.

Olay yerine rehine arabulucusu olarak çağrılan Daniel.

Matt, bankanın ana hattına yaptığı arama sırasında arkadaşının alçak küfürünü kulaklığında duyabiliyordu.

dördüncü kez cevapsız kaldı. Daniel, patlayıcı uzmanları Brent ve düzinelerce ESU ile birlikte

subaylar birinci katta, on kat altındaydı. Bu kadar farklı uzmanlıkları olan

üçü aynı anda nadiren çağrıldı, ancak bu durum her birinin özel olarak çağrılmasını gerektiriyordu.

yetenekler. Özellikle Brent'inki, Matt cehennem gibi dua etmesine rağmen o bankaya girmek zorunda değildi.

Lütfen buna izin vermeyin.

Otoparka geri döndüğünde, departmanının cep telefonunda acil durum mesajını görmüştü.

onu son derece uçucu patlayıcıların bulunduğu bir olay yerine götürün. Lucy'ye söyleyememişti. ona bakmak için

zaten onu bir kez incittikten sonra yüzü ve onun ve Brent'in ne tür bir duruma gittiklerini açıklayın.

içine. Bir gram endişe ya da korku gösterseydi, asla uzaklaşamazdı.

Her zaman olduğu gibi, bu pozisyondayken, etrafındaki gürültü kaybolarak hiçliğe dönüştü.

kalp atışlarıyla zamanında gelen nefesleri. Yine de göğsündeki davul sesi bu sefer farklıydı.

Her zamanki gibi sabit değil. Düller. Ritmik olarak kaburgasına çarptığı için biraz acı vericiydi.

kafes. Etrafında yarattığı sessizlik, Lucy'nin sözlerinin kafasında uçuşmasını engelleyemedi.

Skoru biliyorum. Bunun ne olduğunu biliyorum. Önemli değil.

Boğazındaki düğümü yuttu ve kelimeleri kafasının arkasına itmeye çalıştı.

onlarla daha sonra ilgileneyeceği yerd, ama inatla solmayı *reddettiler* . Solmayı reddetti. O

yaralı ifade. Gözlerindeki ısıltı eksikliği. Bunu ona yapmıştı, kahretsin. Her zaman, o

kaçınılmaz olduğunu biliyordu, ama bunu görmek yıkıcıydı.

Ne düşünüyordu ki? Sıcak kıvrımlarını vücudunun üzerinden kaydırmış, ona sanki

Buna çok ihtiyacım olduğunu söylemek için Matt ve sağduyuyla olan savaşını kaybetmişti. O yeteneksizdi

kafasının içindeki ses onu uyarmış olsa bile, onu o koltuğa delmekten kendini alıkoymaktan

bir şey kapalıydı. Tavrı, mesafeli tavrı... Lucyliği eksikti. Başta. O

İçine ittiğinde kendini tutamamıştı. Ondan sonra ne oldu... Tatlı İsa.

Onun horozunda kıvranıyordu, onunla birlikte ona doğru iterken kalçaları onun için sonuna kadar açıktı.

eller. Onu *ısıtır* . Direnişi ve teslimiyetinin çelişkisi akıllara durgunluk verecek kadar sıcaktı.

Sonlara doğru, vücudunun talepleri dışında hiçbir şeye aldırış etmemiş, tamamen onun tarafından tüketilmişti.

Yine kafasındaki o ses ona yavaşlamasını, onu öpmesini, uyanana kadar gözlerinin içine bakmasını istemişti.

Lucy'yi geri aldı, ama o noktada durmak yoktu.

Sonra gözlerini kırpamadan çok geç olmuştu. Uzaklaşıyordu, sesinde böyle bir kesinlik inkarda donmuş olduğunu. Az önce paylaştıklarından sonra çekip gidebilseydi, biraz ciddi hasar, ancak kendi yıkımını onarmak için hiçbir deneyimi yoktu. Sadece neden oluyor. Sadece o

düzeltilmek için çok geç olmadığını umuyordu. Hayır, çok geç olmasına izin vermeyecekti . Tehlikede olan çok fazla şey vardı

bu zaman.

Odak. Önce yapman gereken bir işin var.

Matt burnundan derin bir nefes aldı ve tamamen sakin görünen hedefe odaklandı.

istifa. İşin garibi, bu onun durumundaki bir adam için alışılmadık bir şey değildi. gelmek için zamanı vardı

yapmaya çalıştığı şeyle ilgiliydi. Matt yurtdışındayken, payından daha fazlasını görmüştü.

Bu tür bir olay, ancak New York'ta en azını söylemek nadirdi.

Matt kaşlarını çatı. Ayrıca nadir? Adamın bombayı patlatması için geçen süre. eğer o

Daniel ile taleplerini belirtmek için bir iletişim hattı açmadı, amacı neydi? Bu işte

noktası, yanında sadece bir avuç sivil getirmeyi başarabilirdi.

Sonra oldu. Matt gözlerini kırpmış olsaydı, kaçırırdı. Ustaca, adam saatini kontrol etti.

ve pencereden sokağın karşısındaki binaya baktı. Bina o ve yüzlerce

ESU görevlileri içeride konuşlandırıldı. Matt'in kalbi, ona uzanırken kulaklarında yüksek sesle çarpmaya başladı.

omzunda radyo.

"Binayı hemen boşaltın. Herkesi dışarı çıkarın."

Aniden, şefinin hırçın sesi cevap verdi. "Donovan mı? n-"

"O bir tuzak. Herkesi dışarı çıkarın. Şimdi." Kendi sesi uzaktan geliyordu. "Hedef biziz."

Matt sipariş bekleme zahmetine girmede. Tüfeğini omuzladı ve hızlı bir şekilde şamandıraya doğru hareket etti.

merdivenler. Daha lobiye varmadan, yer ayaklarının altında sallanmaya başladı.

...

Lucy, Hayden'ın devasa düz ekranını açıp ekrana bakmadan önce bir dakika bile yapmamıştı.

yerel haber istasyonu. Gördüğü şey kalbinin durmasına neden olmuştu.

İntihar Bombacısı Banka Müşterilerini Rehin Tutuyor.

Bunu idrak edememişti. Bir bomba. Bunun anlamı... kardeşi ve Matt'in ikisi *de* orada mıydı?

Zararın ortasında şaplak atın. Birkaç dakika önce Matt'i kollarına aldıktan sonra,

gerçeküstü oldu. Ve korkutucu. Olay yerine çağrıldıktan sonra onun katı ifadesi ona geri döndü,

birdenbire çok fazla anlam ifade etmeye başladı. Oradan, sadece daha da kötüye gitmişti.

Patlama Aşağı Manhattan'ı Taşlıyor. Kayıp Sayısı Bilinmiyor.

Orada ne kadar uzun süre ölü gibi durduğunu bilmiyordu, en kötü ihtimalle, televizyonun önünde.

Onları durduramadan önce kafasında gerçekleşen senaryolar. Kardeşi... Matt... tekrar oynattı

son birkaç gündür onlarla geçirdiği her dakika, gözyaşlarının aktığını fark edene kadar onun yanakları.

Diş macunu reklamı için verilen bir ara sonunda onu sersemliğinden kurtarmıştı. En kısa sürede

kendini koltuğa bıraktı, cep telefonu çalmaya başladı. Cevap vermek için uğraştı, dua etti

onun kardeşiymiş. Matt'in telefon numarası bile yoktu. Ne kadar saçmaydı?

Arayan Hayden'dı.

"Evdeyim. Henüz Brent'ten haber almadım. Gelip benimle oturabilir misin?"

Lucy kendini bir takside, Queens'e doğru giderken bulmuştu, daha ayaklarının yere değdiğinin farkında bile değildi.

hareketli. Ev. Olmak istediği yer orasıydı. Bir mahallede dev, tanıdık olmayan bir ev değil

kimsenin adını bilmediği yer. Yakında müstakbel kayınbiraderi de kendisi gibi endişelenmek zorunda kaldı.

Yirmi dakika sonra, çocukluk evinin ön kapısına girdi. Farklılıklar

En son oraya gittiğinden beri şaşırtıcı.

Aksan duvarları? *Aplikler*? Bu ne zaman olmuştu?

Hayden ellerini ovuşturarak önünde belirdi. "Brent yeniden dekore edildi. istediğini söyledi benim için piliç-ify." Şok olmuş görünüyordu. "Bir gün için bombaları söken bir adamla evleniyorum.

yaşamak. Ben deli miyim neyim?"

İkisi de güldüler ama o da aynı hızla öldü.

Lucy çantasını yere koydu. "İçecek bir şeyin var mı?"

"Dolapta tekila."

Başıyla onayladı ve mutfağa gitti. "Katılıyor musun?"

Hayden boş bir hareketle elini karnına koydu ama Lucy onu yakaladı. "Hayır, iyiyim şimdi. Sen benimkini iç."

Lucy boğazındaki yumruyu yuttu. Bir kahve kupasına yarım atışlık bir şey döktü, sonra fikrini değiştirdi ve iki parmak daha döktü. Oturma odasına girdiğinde Hayden

televizyonun önünde durmuş, bir daire çizerek çekilen patlamanın görüntülerini izliyordu.

helikopter. Gerginlikten kurtulmaya o kadar hazır görünüyordu ki Lucy dikkatini dağıtmaya ihtiyacı olduğunu anladı. Cehennem,

umutsuzca kendisine ihtiyacı vardı.

"Düğün planları nasıl gidiyor?"

Hayden ona boş boş baktı. "Ne?"

"Kardeşimi tanıyorsam, muhtemelen bir Mets teması istiyor. Baştan sona mavi ve turuncu. sosisli sandviç ve

resepsiyonda bira..." Lucy canlandırıcı bir yudum aldı. "Bir rahip yerine bir spiker alabilirsin.

Sizi karı koca bir hoparlörden ilan edin. O zaman Brent ilk adımı atabilir."

Hayden gözyaşlarına boğuldu.

"Bok." Tekila bardağını bıraktı ve Hayden'ı kanepeye doğru yönlendirdi. "O iyi olacak.

Adamı gördün mü? Eğer gökten bir meteor düşerse, onun üzerinden sekerdi."

Sulu bir kahkaha attı. "Bu sabah kahvaltı etmedi. bu beni neden bu kadar rahatsız ediyor bilmiyorum

fazla. Belki de dikkatini dağıtan ben olduğum içindir." Gözlerini ovuşturdu. "O olmalı gerçekleşmeden hemen önce açlıktan ölmek. Sürekli düşündüğüm tek şey bu."

Lucy bildiğinden daha fazlasını anladı. Matt'le olan sahne durmadan kafasında canlandı.

her seferinde aynı şekilde bitiyor. Ayrılmaya çalıştığında fısıldadığı inkar, artık tanıdık hala tam olarak anlamadığı perili ifade. Ondan hemen önce onu oyunundan çıkarmış mıydı?

tehlikeli bir duruma mı girdiniz? Olasılık, oturamayana kadar bağırsaklarını kemirmeye devam etti.

hala artık.

"Neden Brent'e yiyecek bir şeyler hazırlamıyoruz ki o geldiğinde hazır olsun?"

Hayden kasten başını salladı. "Evet."

"Bugünlerde ne yiyor?"

"Ne *yemiyor* ?"

Lucy nazikçe yorgun görünen Hayden'ın gitmesini önerene kadar bir süre mutfakta çalıştılar.

yatmak. Lucy'yi şaşırtan bir şekilde, itiraz etmemiş, tek kelime etmeden mutfaktan çıkıp gitmişti.

Lucy oturma odasına geri döndü ve televizyon onu çıldırtmadan önce sesini kısıtı. bu

sessizlik ve dikkat dağıtmamak kötü bir fikirdi çünkü Matt'i düşünecek daha çok zamanı vardı. Daha erken

bugün, ona karşı duygularının beklediğinden daha derine indiğini fark etmişti. Yarısını bilmiyordu.

Katmanlarını soyma şansı bulamadan onu kaybetmek. Tanrım, başına bir şey gelseydi

O...

Garaj yoluna bir araba yanaştı. Daha ayaklarının hareket ettiğini bile anlamadan Lucy, kapı açık. Brent. Garaj yolunda yorgun görünüyordu ve üzeri pislik içindeydi, iki kelebek sargısı vardı.

sağ gözünün üzerinde ve sol kolunu çevreleyen beyaz bir sargı. Rölyef bir kova gibi başının üzerine döküldü

yaralarının daha kötü olmadığı kumdan.

Arka koltuktan bir çanta dolusu eşya alıp kapıyı kapattı. "Merhaba Luce."

Sertçe yutkundu. "Telefonunuzda bir sorun mu var?"

"Aslında, evet. Patladı."

"Ey." Kokladı. "Bu olduğunda nefret ediyorum."

Brent sırtıttı ama ifadesi ciddileşti. "Çok daha kötü olabilirdi. eğer içeride olsaydık

birkaç saniye daha uzun olsaydı, şu anda beni ekstra büyük kanatlara uydururlardı." ovuşturdu

alın. "Yalnızca bir avuç adam yaralandı, hiçbiri ölmedi."

Basınç göğsüne geri döndü. "Zamanında nasıl çıktın?"

İçini çekti. "Diyelim ki Matt konuşmaya başlamak için iyi bir zaman seçti."

"Yani o...iyi mi?"

"Evet. O sırada merdiven boşluğundaydı... olabileceği en güvenli yeri. şanslı piç

birkaç kesikle kurtuldu." Abisi ona komik bir şekilde baktı. Daha fazlasını söyleyemeden, gözleri

arkasında bir şeye takıldı. Daha doğrusu birisi. Lucy döndü ve Hayden'ı

Brent'in dizlerinin altında biten kral tişörtlerinden biri dışında hiçbir şey giymiyordu. Onun gözleri

kırmızı kenarlı ve kabarıktı.

"Düşes, toplum içinde pantolonsuz gezmek konusunda ne demiştik?"

"Şort giyiyorum."

"Şimdi bir utanç var."

"Hamileyim."

Brent çantasını araba yoluna düşürdü. "Ne?"

"Hamileyim ve neredeyse havaya uçuyordun, seni göt," dedi Hayden titreyerek. "Asla konuşmuyorum

yine sen."

Yavaşça ona doğru gitti ve elini göbeğine koydu. "Bir mini düşes olabilir

burada?" Nefesi titrek geliyordu. "Vay be."

Lucy, araya giren biri gibi hissederek yanlarında kıpırdandı. Bu özel bir andı ve o yapmadı

oraya ait. Bir yere ait olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Sessizce, o eve girdi

Manhattan'a giden trene binmek niyetiyle çantasını geri almak için. Ayrılmak için dönerken, Brent

Hayden'ı kucağında taşıyarak kapıdan içeri girdi.

"Doğum öncesi vitamin alıyor musun?"

"İlk sorunuz bu mu?"

"Benimle konuşmanı sağladı, değil mi?"

Hayden, Brent'in omzunu sıvazlayarak ilerlemelerini durdurdu. "Lucy, gitme."

"Kadını duydun, neredeyse havaya uçacaktım. Bu bir bira ister." Hayden'ı biraz çizdi.

daha yakın. "Senin için değil. su alırsın."

Lucy başını salladı, aniden oradan çıkma ihtiyacıyla boğuldu. O önemli değildi

kardeşini seviyordu ve Hayden'ın sonunda dünyadaki en sevdiği insanlardan biri olacağından şüpheleniyordu.

orada olmak istemedi. Onları mutlu bir şekilde birbirlerine sarılmış görmek...

onu neşeyle doldurması gerektiğinde acı verici. Sebebini de biliyordu ve bu durumu daha da kötüleştirdi. yapmamalı

Matt'le aynı şeyi istemek. Onunla istemediğinde değil. Ama yardım edemedi

ona Brent'in Hayden'a baktığı gibi bakmasını dilerdi. Bu kadar sevgiyle zar zor olabilir içeriyordu.

"Gitmek zorundayım." Yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi. "Patlamadığına gerçekten sevindim."

Beklediği gibi gülmedi. Bunun yerine ikisi de endişeyle onu izliyordu. Yapamadı kapıya yeterince hızlı gel. Hiçbir şekilde kendi sorunlarıyla anlarını mahvetmezdi. Birlikte el sallayarak evden dışarı çıktı ve akşama doğru süzüldü.

Manhattan'a geri dönen metro yolculuğu göz açıp kapayıncaya kadar geçmiş gibi görünüyordu, araba sallanıyordu.

ara sıra titreyen loş ışıklar. Kendini huzursuz hissederek bir yere gitmeyi düşündü ama bunun yerine kendini hızlı bir şekilde şehir evine doğru yürürken buldu. Adrese ulaştığında ve gördüğünde

Matt en üst basamakta oturmuş onu beklerken, bir gram şaşırmamıştı. Bunun yerine, hissetti

anında sakinleşir. Queens'ten ayrıldığından beri sahip olduğu sinirlilik, beyaz gürültünün kesilmesi gibi azaldı.

Garipti, gerçekten. Kafasının arkasında, orada olacağını biliyordu. onun zamanı yoktu

Yine de nedenini sorgulamak için, çünkü gözlerindeki yoğunluk onu merdivenlerden yukarı çekti. Yavaşça ayağa kalktı ve

onun açık kollarına doğru yürüdü. Nasıl bu kadar doğru hissettirebilirdi? Soruyu seslendirmek istedi ama

göğsünde yanmaya devam etmeyi başardı.

Sana ihtiyacım var, diye fısıldadı Matt onun saçlarına.

"Evet," diye aynı şekilde yanıtladı, kendini lanetlediğini ve iradeyi toplayamayacağını bilerek.

onu her şeyi inkar et. Ona ihtiyacı olduğunda da değil. Matt'e bakarak içeri girmelerine izin verdi.

elini tuttuğunda sorgularcasına. Neyin tekrarı için onu yatak odasına götürmesini beklemek

Daha önce yapmışlardı, onu kanepede durdurduğunda şaşırdı. Hiçbir şey söylemeden uzandı

yanına çekti ve onu yanına çekti, hareket edemeyecek kadar sıkı kollarına sardı.

Boynunu öpmesini veya vücuduna dokunmasını beklerken uzun dakikalar geçti. Derin, eşit nefesleri,

ancak, ona uyuyakaldığını söyledi.

Kalbi boğazında, Lucy başını onun çenesinin altına gömdü ve yorgunluğun onu ele geçirmesine izin verdi.

Onaltıncı Bölüm

Lucy kanepeden kalktığında Matt hafızasındaki en derin uykudan uyandı. den söyleyebilirdi

Yokluğunu fark etmeyeceğini düşündüğü mutfağa doğru parmak uçlarında yürümesi. ya da özledim

onu kollarında o kadar çok sarmıştı ki, peşinden gitme dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldı, onu kanepeye geri getirdi, böylece

onu biraz daha tut. Hayır, henüz bunu yapamazdı. Şimdi ona dokunsaydı, sonunda onun altında kalırdı.

bacakları onun boynuna dolanmış. Bu sefer, eğer onu öldürürse ilk onlar konuşacaklardı. Ve

Uyandığı sert hareketler sayesinde, öyle olabilir.

Oturma odasının karanlığından, onu aydınlatmaya açılan kapıdan izledi.

Mutfak, yiyecek bir şeyler bulmak için dolapları karıştırırken. Dudaklar büzüldü, bir ayak ovuşturdu

karşı bacağının baldır kasına karşı. Bukleleri uykudan boynuna dolanmıştı. bukleler

deneyimlerinden karpuz gibi koktuğunu biliyordu. O anda her şeyden çok, istedi

ellerini saçlarına daldırır, dudaklarını boynunda gezdirebilmek için başını geriye yatırır. İsa, onun düşünceleri

pantolonundaki gerilimi azaltmak için hiçbir şey yapmıyordu. Boğazının düz çizgilerini izlemek de

bir bardak süt boşaltırken çalışın.

Bardağı bıraktığında, sonunda yüzünü görebildi. Kafasındaki her ahlaksız düşünce yeşil gözlerinin ardındaki ıssızlıkta buharlaştı. Aynısını onlara geri koymuştu.

Kapalı Otopark. Matt kanepeden kalktı ve mutfakta ona katılmaya gitti. onu izledi ihtiyatla yaklaşın, midesinde keskin bir ağrı hissedin. Kafasını toplamaya için bir dakikaya ihtiyacı vardı.

bu yüzden buzdolabını açtı ve gördüğü ilk şeye uzandı. Bir kase üzüm. konuşmak, sahip olmak

dürüst bir konuşma, asla onun işi olmamıştı. İnsanları dinlemek ve onları onların aracılığıyla okumak

ton onun rahatlık bölgesiydi.

Şimdi denemesi gerekiyordu. İkinci kattaki patlama onu geri ittiğinde

Mermer duvar, diğer memurlarla birlikte binadan çıkabileceğinden emin olmadığına, onu düşündüm. Takımından ters yöne gittiğinde, işini bitirmek için bankaya gitti.

hedefi düşürme ve rehinelere özgürlüklerini verme görevi, onu düşünmüştü.

Garip bir şekilde, onun akordeon çaldığını düşünmüştü. Boğuk şarkı söyleyen sesi, yanaklarının şekli

boyunca pembeye boyandı. Çenesini nasıl kaldırdığını ve oynamaya devam ettiğini. O kızı başarısızlığa uğratmıştı.

Brent'e Lucy ile kalıcı olarak birlikte olmak istediğini söyleme fırsatını bulmuştu ve bunu becermişti.

yukarı. Saçma sapan güvensizliklerinin yoluna çıkmasına izin verecekti. O anı asla geri alamazdı.

Yine de izin verseydi, tüm enerjisini onunla telafi etmek için harcardı. *eğer* o hala

İçinde sakladığı tüm çirkinlikleri öğrendikten sonra onu istedi. *Hala* buna değer olduğunu düşünüyorsa.

Ona değer. Her şeyi kendi içinde tutan onun gibi biri için pek çok eğer, neredeyse yeterli kesinlik yok.

temiz küçük bölme. Lucy bölümlere ayrılamaz. Bu onu korkuttu bile

kendisi için belirlediği zorlu gereksinimlerden nihayet kurtulmayı çok istiyordu.

Ağırdan almak. Onu korkutma. Matt baktı, kendine bir şey söylemesi için emir verdi, herhangi bir şey,

yüzündeki ihtiyatlılığı kovmak için. "Gigawatt."

Ağzı açılıp kapandı. "Ha?"

Sen aptal bir eşeksin. "Geçen gece Back to the Future'ı kiraladım . İyiydi." o geçti

kolları göğsünün üzerinde. "Tamamen mantıksız, ama iyi."

Ona baktı. "Neden kiraladın?"

Matt, dürüst olma kararlılığını hatırlamadan önce neredeyse yumuşak sorusunu omuz silkecekti. Daha fazla yok

onu rahatsız eden şeyleri görmezden gelmek. Onunla bir şans istiyorsa hayır. "Olmak isterdim

sevdiğin bir şeyin etrafında Seni düşünmek istedim." Lucy şaşkın görünüyordu. *Çok çok yakında.*

Geri sarın. "Geçmiş değişirmek. Hataları düzeltmek... Keşke bazen bunu yapabilseydim. Biliyorsun?"

İfadesi kepenkli büyüdü. "Benimle yaptığın hatalar mı?"

Matt, Quincy's'de Lucy'yi talep etme anını nasıl kaçırdığını düşündü. Yaptığı kaba yol

onu ilk kez aldı. Parktaki zevkini inkar ediyor. "Evet. Seninle."

Tanrım, onu okuyamamaktan *nefret ediyordu* . Normalde kalbi her zaman gözlerindeydi, ama doğru

şimdi, onun açık bir kitap olmasına ihtiyaç duyduğunda, kendini kapatmıştı.

Devam et. "Yine de düzelteceğim daha çok şey var." Mutfağın diğer tarafına geçti.

onu öpme dürtüsüne karşı savaşmak, ikisini de konuşmadan uzaklaştırmak.

"Ne gibi?"

Matt doğru kelimeleri aradı, Lucy'nin uzun süre uzatmasına izin verdiği sessizliği doldurduğu için minnettardı.

"On dört yaşındayken," dedi, "babam ilk lise dansımda giymem için bana bir elbise aldı.

Korkunçtu...Day-Glo orange'nin elbise üzerinde gerçekten yeri yok." İçine üzüm attı

ağız, çiğnenmiş ve yutulmuş. "Bu yüzden harçlığını farklı bir elbise almak için kullandım. Bakmayan biri

bisiklet yansıtıcı dişli gibi. Çok rahatladım, diye düşündüm ama merdivenlerden indiğimde,

baba çok hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Ezilmiş." Bir omzunu kaldırdı. "Zamanda geri gider ve giyerdim

turuncu elbise. Eğer... gigawatt."

Nasıl yaptı? Rastgele üzüm yerken onu bu kadar kolay mı etkisiz hale getireceksiniz? İcini çekti. "Benimki biraz

daha kötüsü."

Bir an kendi kendisiyle boğuşur gibi oldu. Sonra uzandı ve ışığı çevirdi

duvarı aç, mutfakı karanlıkla kapla. "Bazen ışıklar kapalıyken daha kolay."

O haklı. Şimdiden göğsündeki ağırlığın birazı hafiflemişti. Hepsi değil, bazıları. İhtiyacı vardı

daha çok ama. Ona daha yakın olması gerekiyordu. Garip bulmayacağını umarak masayı yuvarladı.

nerede o tezgaha yaslanmış duruyordu. Ellerini her ikisine de yaslarken mükemmel bir şekilde hareketsiz kaldı.

onun yanında tezgahda ve vücutlarını birbirine uydur. Otomatik olarak, onun daha fazla sıkılması

üst vücut küçüldü. Yanağını onun başının üstüne yasladı, onu kollarına aldı ve

derin nefes aldı.

Lucy.

...

Matt'e karşı rahatlamamaya çalıştı, *gerçekten denedi*. Onu tutarken neredeyse imkansız bir başarı

aksi halde kırılabilir. Hâlâ niyetini netleştirecek bir şey söylememiş, onu bir

Artık tanıdık gelen bir kafa karışıklığı duygusu vardı ama onu teselli etme dürtüsü inkar edilemezdi. Anlamı vardı

yükünü hafifletmesi ve Tanrı'nın ona yardım etmesi gerektiğini, birlikte yaptığı kişi olmak istedi. olurdu

onu mahvet. İçgüdüsel olarak, bunu biliyordu. Kapalı, Matt onun için karşı konulmazdı. Bir kez ifşa etmişti

kendisi, o batacaktı.

Ne yazık ki, o her zaman biraz pervasız olmuştu. Sadece daha önce hiç kalbiyle. bir şey söylendi

onun sonuçları, kelepçelenip bir polis arabasının arkasına tıklılmaktan çok daha kötü olurdu.

Matt'in parmakları ensesinde gezinip başını tuttuğunda, tutamadı.

artık kendini geri Onun sert açlarına karşı vücudu erimiş tereyağı gibi yumuşadı, gözleri kapandı.

rahatlamış gibi iç çektiğinde.

"Bebek."

Lucy'nin kalbi sıkıştı. "Konuş benimle Matt."

"Bana neyi değiştireceğimi sordun. Eğer... gigawatt. Komik olan şu ki, ne yapacağımı bile bilmiyorum

ne olduğunu düzeltmek için yap." Matt sesli bir şekilde yutkundu. "Tommy, benim en iyi arkadaşım. servise katıldık

bir arada. Konuşlandırıldılar ve birlikte konuşlandırıldılar." Bir vuruş geçti. "Eğer farklı davransaydı

Geldiğimizden beri, bulunduğumuz yer yüzünden olduğunu varsaydım. İlgili tehlike."

Kollarını onun beline dolama ihtiyacı hissetti, o da öyle yaptı. Kalp atışı biraz hızlandı

kulağına dayadı, ama yine de bir şekilde güven vericiydi.

"Yol kenarına yerleştirilmiş bir bombaydı. Ben sürüyordum, o diğer üç adamla birlikte aracın dışında yürüyordu. Eğer

önceki gün veya sonraki gün olsaydı, o ben olurdum. Araba kullanıyor olurdu. rastgelelik bundan..."

Boğazını temizledi. Devam etme konusundaki tereddütünü, suçluluğunu ve kederini hissedebiliyordu. İçinde hissedilirdi

etraflarındaki hava. "Bu tür bir durumda ne bekleyeceğinizi asla bilemezsiniz, arkadaşınızı izlerken

ölmek. Bilemezdin." Bir ara. "Son nefesinde bana öldüğünü söylemesini beklemiyordum.

nişanlımla yatıyorum."

Lucy geri çekildi, yüzündeki dehşeti saklamaya çalıştı ve başarısız oldu. Ne yapacağını bilmiyordu

söylemesini bekliyordu. Bu olmamıştı. "Ah hayır Matt."

"O onu seviyor. Söyleyebilirim. Ve fark ettim... Yapmadım. Onun yaptığı gibi değil." Sesi uzaklara gitti

kalite. "Bu ne kadar bencillik? Benden nefret etmiş olmalı."

"Yanlış içindeydiler. Sen değil."

Matt önce ona, sonra da uzağa baktı. "Numara. Genç ve cahildim. neyin doğru olduğunu göremedim

önümde ve bu yüzden iki hayatı mahvettim."

"Buna nasıl inanabilirsin?" o fısıldadı.

Ona cevap vermedi. "Bunun için beni suçladığını söyleyebilsem de, onunla çözmeye çalıştım.

Tommy. Bunun için benden nefret ediyor. Ona borçlu olduğumu düşündüm, sonra..."

"Tanrım, Matt." İlk aldatmasına verdiği tepki, kör edici bir aceleyle geri döndü. Üzerindeki öfke

partinin dışında onunla yüzleştğinde yüz yüze geldi. *Yalancılara tahammülüm yok.* Aniden her şey geldi

şaşırtıcı odak *Ben onun gözünde bir yalancıyım. Bana tahammül edemez.* "Turuncu elbisemi gerçekten büyüttün.

hikaye," diye boğuldu.

Bir an için şakanın fazla ileri gittiğini düşündü ama sonunda sesi biraz sersemlemiş gibi güldü.

"Sadece sen, Lucy." Eli saçlarının üzerinde gezindi. "Bu benim geçmişim. yalan söylemeyeceğim, ortalık karıştı

kafamla. Tanımadığım bir yere, beni artık tanımayan insanlara geri döndüm.

Her şey yalan gibi geliyordu. Bazen hala normal hissetmiyorum." Nefesi saçlarını havalandırdı.

"Ama dahası var."

Matt'in sesinin alçalmasıyla ilgili bir şey, odadaki atmosferin değişmesine neden oldu. O

başını eğdi ve dudaklarını şakağında gezdirerek titremesine neden oldu. Daha fazla konuşmak istedi,

Ona olanların hiçbirinin onun hatası olmadığını söyle. Burada insanlar vardı, yani arkadaşları,

Onu olduğu gibi tanıyor ve seviyordu, ama kelimeler boğazına takılıp kalmış gibiydi. O fiziksel ve

Sözlü olarak konuyu değiştirerek vücudunun dikkat çekmesine neden oldu.

"Daha?"

Matt başını salladı. "Evet." Saçlarını kullanarak kafasını geriye çekti ve dilini kızın yanında gezdirdi.

boyun. Lucy'nin teninde çökmekte olan bir vızıltı yükseldi ama Matt'in bakışıyla karşılaştığında bu yumuşadı. O

açıldığını hissedebiliyordu, oh evet, ama gözleri sorunluydu. "İstiyorum , kontrole *ihtiyacım var* , Lucy. Hep

Sahip olmak. Seni korkutup kaçırmak istemiyorum."

Kalbi göğsünde çarpıyordu. Ondan *korkmuştı* , ama onun kastettiği şekilde değil. çok korktum

ona kendisini yok etme gücünü vermişti. Buraya nasıl bu kadar çabuk geldi? Matt'di, onu çekmişti.

o kadar derine, o kadar hızlı ki, savaşıma şansı olmamıştı. Şimdi, merak onun içinde yaşayan bir şeydi.

"Kolay korkmam," diye fısıldadı, ne derse desin gitmeyeceğini zaten biliyordu.

herhangi bir yer.

Onu biraz inceledi, sonra bir üzüme uzanarak onu şaşırttı. Dişlerinin batışını izledi

hayranlıkla derisinin içine giriyor, belinin altındaki tüm kaslar manzara karşısında kenetleniyor. O ovuşturduğunda

kalan yarısı dudaklarının üzerinde, onları üzüm suyuyla kaplarken, uyluklarının arasına sıcaklık hücum etti.

Bir çapaya ihtiyaç duyduğu için tezgahı tutmak için arkasına uzandı. "Birini duymak ister misin?

Seninle ilgili fanteziler mi, Lucy?"

Dudaklarının arasından ittiği üzüm parçasını çiğnedi. "Evet."

Matt elbisesinin korsajının düğmelerini çözmeye başladı, göğsü inip kalkıyordu. "Sen gel daireme, tanıştığımız gün giydiğin kot şortları giyerek. Sikimi yapanlar

O kadar sert ki kafede seni eğmek istedim." Sonunda kumaşı ittiğinde

göğüslerini ortaya çıkarmak dışında, meme uçları sert noktalardı. Sesinin uyuşturucu kalitesinden,

dokunuşunun beklentisi.

Bir üzüm daha aldı, yarısını ısırıp, sonra kalanlarla meme uçlarını yavaşça daire içine aldı. yarım. Her nasılsa soğuk hissi, merkezinde bir sıcaklık dalgası yaydı. Bir inilti ile onu itti göğüsler daha yüksek, aynısından daha fazlası için yalvarıyor.

Matt üzümün geri kalanını ağzına attı. Sert eller göğüslerini kucaklamak için kalktı, masaj yaptı

onları ritmik olarak "Oraya gittiğinde sana yemek hazırladım. Sadece senin için, benim için değil." O eğildi

sağ meme ucunu derinden çekmek için. "Sen yemek yerken seni kucağıma oturtuyorum, çıplak kalçaların

benimkinin üzerine örtülü. Bitirdiğinde ıslanacaksın çünkü beni kıcının altında hissedeceksin.

Ne olacağını bileceksin."

Dilini uzun yalayarak göğüslerine işkence etmeye devam ederken, eli iç uyluklarından yukarı kayd.

ve külotunu aşağı çekerek yere düşmesine izin verdi. Lucy ciğerlerinin patlayabileceğini hissetti

nefesinin yarışından. "Sonra ne olur?"

Bir sonraki hamlesini tahmin edemedi, onu tezgahın üzerine kaldırdı ve bacaklarını açtı. nemli merkezini engelliyor. Dudaklarını yavaşça yalayarak bir parmağıyla onu test etti ve Lucy ona yemin etti.

iniltisini duydu. "Şortunu dizlerine kadar indiriyorum ve batıyorum. Masayı tutuyorsun ve sürüyorsun

bacakların pes edene kadar sikim. Sonra seni masaya yüzüstü yatırırım ve işini sert bir şekilde bitiririm."

Özlem karnına dolandı. "B-bu kulağa yapılabilir gibi geliyor."

Matt'in ağzının bir köşesi seğirdi ama gözleri gizemli havuzlar olarak kaldı. Uzandı ve Lucy'nin dişlerinin arasına koyarak başka bir üzüm aldı. "Isırmayın. Orada tut. Ve gözlerini kapat."

Bir an sonra, inşa ettiği ısrarlı ağrıyla savaşmasına yardım edeceğine güvenerek başını salladı. ne zaman o

gözleri kayarak kapandı, Matt'in dilinin uyluğunun içini yukarı çektiğini hissetti. Güçlü eller poposunu avuçladı,

onu tezgahın kenarına çekerek ve belli bir açıyla yatırarak. Ağzı onun çekirdeğini, dudaklarını şaşırttı

hassas cildini fırçalıyor. Sonra onun tadına baktı, boğazında mırıldanarak vakit geçirdi. Dengeleme

Lucy bir eli tezgahta, sabırsız parmakları saçlarındayken onu daha da yaklaştırdı. O

rahatlamaya ihtiyacı vardı, bu yüksek uyarılma durumunda daha fazla dayanamazdı. Matt onu hissetmiş gibiydi.

ezici bir ihtiyaç çünkü dudakları uzun süre emmeden önce klitorisini sardı, endişelendirdi ve

derin.

Dişleri bir çılgınlıkla üzüme battı. Zaten bacaklarının arasındaki baskı kırbaçlanmıştı

etrafında, bir çıkış arıyor. Üzümün yarısının göğüslerinin arasından kaydığını hissedebiliyordu.

göbek, ama umurunda değildi. Matt'in dili şimdi sıkı vuruşlarla onu çevreliyordu, koca eller masaj yapıyordu.

ağzıyla zamanında onu arka. Kalçaları titremeye başladı. *Daha fazla.*

Matt'in ağzı durdu ve doğruldu, nefes nefese kalırken baş parmağı alt dudağında gezindi.

"Isırdın. Şimdi tekrar denemeliyiz."

"Mete *lütfe*."

"Şşş." Eli, sineğinin arkasındaki şişkinliğe masaj yapmak için kadının ağzından düştü. Diğer eliyle,

bozulan üzümü ağzında yenisiyle değiştirdi. "Seni iyi hissettirmek için bana güven. Güven bana

Seni buraya getirmeye kafayı takmış olmak, Lucy."

Nabızı kulaklarında deli gibi çarpıyordu. Sadece söylediklerinden değil, ona bakışından da.

Bu yeterli olabilir mi? Bu karşı konulamaz adam onu sadece vücudu için mi istiyor? Şu anda, yapmadı

bir seçenek var. Bedeni onun adına kararlar veriyordu. "Evet, Matt."

Sert eller, usta dili onu uçuruma getirirken uyluklarını tezgahın üzerinde daha geniş açtı.

bir kez daha doruk noktası. Odak noktasının yarısı, umutsuzca ihtiyaç duyulan zirveyi bulmaya gitti, diğer yarısı

üzümü dudaklarının arasında bütün olarak tutmaya odaklanıyor. Onun kuralını bozmamak. kendini buldu

meyveyi emiyor, ağzının hareketlerini taklit ediyor, dili meyvenin üzerinde kayarken inliyordu.

pürüzsüzlük. Orgazmı mutlu bir dalgayla üzerine yuvarlandı, vücudunu titretti ve ona tutundu.

onu, mükemmelliğin her zerresini atarak. Yine de daha fazlasını istiyordu. Derisinin hareket ettiğini hissetmesi gerekiyordu

kendi aleyhine.

Üzümün düşmesine izin verdi. "Lütfen. Seni içimde istiyorum Matt.

Ağzı sıcak, ıslak bir öpücükle onunkiyle çarpıştı. "Seni ne zaman becereceğime ben karar veririm."

Aman Tanrım. Yenilenen ısı, vücudunun her santimini kaplayarak içini kapladı. "İyi. Olduğu sürece

kar."

Gözlerine eğlence sıçradı, ama kararlılık ve arzuyla çabucak söndü.

Dikkatini ona odaklayarak kemerini çözdü ve pantolonunun ilmeklerinden geçirdi.

Vızıltı sesi, nabzının kendiliğinden düşmesine neden oldu, ağzından bir inilti döküldü. O denedi

rahatlamak için arkasına uzanıp bileklerini bir araya getirerek sıkıca tutturdu.

esnek deri şerit, ama bacaklarının arasındaki nabızı bir kez daha kontrolden çıkmaya başlamıştı.

Kısıtlanmak yabancı geliyordu ama güvenini tamamen Matt'e teslim etmek özgür hissettiriyordu. Pozisyon

sert meme uçlarını göstererek, onu baştan çıkarıcı bir güçle doldurarak sırtını kavislendirdi. Tanrım, buna ihtiyacı vardı

doldurmak.

Sanki iç savunmasını duymuş gibi fermuarını indirdi ve çıkardığı prezervatifi üzerine sardı.

pantolonunun cebinden. Hızlı bir hareketle onu tezgahı bekleyen ereksiyonuna sürükledi.

Lucy, ani dolulukla boğazında çığlık attı. Matt onun omzunu ısırıp ve inledi, ama

bacaklarını onun beline dolmasına izin vermedi, yapmaya çalıştığında dizlerini aşağı itti.

onları daha yükseğe çıkarın.

Aralarındaki boy farkıyla, ayak parmakları zemini zar zor kazıdı, Matt'in tek ereksiyon olması

onu dik tutmak. Bu hisle çığlık attı, bağlı elleri arkasında çabalıyordu.

satın alın, ancak kasaya yeterince yakın değillerdi. Onu tutmak için saçlarını yumruğunun etrafına sardı.

yine de, acının iğnesi bile hoş karşılanırdı. Umutsuzca ihtiyaç duyduğu çapa. Dikkatini dağıttı

evreninin merkezi haline gelen, onu dolduran, tüm ağırlığını destekleyen doluluktan.

Sinirleri piyano teli kadar gergindi, vücudu rahatlamak için çılgık atıyordu. Anlamsız sözler düştü

dudaklarından, çoğu onun adı.

"Ne zaman düzülmen gerektiğine kim karar veriyor, Lucy?"

"Sen," diye hıçkırdı, ayak parmaklarını yere basmaya çalıştı ve başarısız oldu. "Sen karar ver. *Lütfen* ."

"Lütfen ne?" Kulağını ısırıp ve çekiştirdi. "Lütfen sizi tezgaha karşı destekleyin ve

Beni dönüştürdüğün deli adamdan hoşlanıyor musun?"

"Evet. *evet* ."

"Hazır olduğumda." Dişleri alt dudağını sıyırdı. "Senin bağlı olduğunu ve yalvardığını hayal ediyordum.

seninle tanıştığımдан beri her dakika Belki de tüm hayatım. Ve ben de bundan zevk alacağım."

Çaresizlik içinde vücuduna tırmanmaya ve bacaklarını bir kez daha etrafına sarmaya çalıştı, ama

terden ıslanmış dizlerini aşağı itti. Bacaklarının ağır düşüşü onu ona daha da fazla sapladı.

ve boğazından bir çılgık daha koptu. Kısıtlı ellerini çekiştirdi ve Matt'in gözlerini gördü.

parlama, kurtulamadığında bir inilti ondan kaçır. İhtiyacını daha da yükseltti,

karnında büyüyen ağrı. Matt'in istediğini izlerken bu şekilde orgazm olabileceğinin farkına varmak

o, vızıldayan kafasının içinden geçti. Nefesleri gelmeye başlasa da kendini durmaya zorladı.

dışarı daha çok nefes nefese gibi geliyor. Karnında bir gerginlik oluştu ve başını geriye bıraktı, hala tutuluyor

Matt'in saçlarını kavrayarak yukarı kaldırdı. Doruğunu yaklaşan bir fırtına gibi hissedebiliyordu.

"Hayır, yapmıyorsun. Ben izin verene kadar olmaz." Bir hırıltı ile başını geri çekti. Aynı zamanda, o

onu geri tezgaha doğru yürüdü. Sert yüzey beliliyle buluştuğu anda,

bacaklarını burktu ve bir çığlıkla kalçalarını çevreledi. Kovalamaktan başka hiçbir şeye aldırış etmezdi

rahatlama. Matt'in boyun eğmez vücudunun hissi. Tekrar tekrar kalçalarını yuvarladı, uylukları titriyordu

vücudunu bu kadar şiddetle kavramaktan.

"Ah kahretsin bebeğim, beni böyle çalıştırmama bayılıyorum." Alnını alnına bastırdı ve *sert* sürdü . Sert inilti kulağını doldurdu. "Tanrım. Bu yüzden seni bekletiyorum. Bir itme ve şimdiden etrafımı sarıyorsun. Bu beni çıldırtıyor."

Sadece o tek sürüşten sonra içinde durduğunda, ağladı. "Numara. *hayır* . Lütfen durma."

Çaresiz, akılsız, hiçbir şeyi geri tutmadan onu öptü. Onu ağızıyla göstererek

hareket etmesine ne kadar ihtiyacı vardı. Oksijene ihtiyaç duyduğu için sonunda ayrıldı. "Daha güçlü. Daha. İstiyorum

hepiniz. Her şey."

Matt'in gözleri yoğun, nefes nefeseydi. "Beni böyle öptüğünde, ne istersen yaparım."

Boğazı çalıştı. "Belki de bu sırrı kendime saklamalıydım."

Sözlerine odaklanmaya çalıştı. "Numara. Bir zayıflığın olduğunu bilmek hoşuma gidiyor."

Kafasını salladı. "Hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Lucy huzursuz olmaya başlamıştı. Vücudu onunkinin içinde kilitliydi, kalın ve zonkluyordu. Onun sinir uçları

derilerinin dokunduğu her yeri kopardı. Ne kadar uzun süre hareketsiz kalırsa, ağrı o kadar artıyordu. BT

yoğun ve talepkardı, yatıştırılmak için haykırıyordu. Hepsinden öte, muhtemelen daha güçlü

her şey, gözleriydi. Şehvetle kaplıydılar, ancak bir şekilde kontrol tarafından karanlık bir şekilde heyecanlandılar.

vardı. Buna karşılık, onu güçlü hissettirdi. Sonuçta kontrolün gerçekten kimde olduğunu sordu. İle birlikte

Aklında bu düşünceyle sırtını tezgaha yasladı ve başını arkaya atarak onu

midesi, göğüsleri, boğazı sergileniyor. Onu baştan çıkarmak.

Matt homurdandı. "Bana ait."

Kanıtla, diye fısıldadı Lucy.

On Yedinci Bölüm

Sahiplenicilik, öfkeli ve tüketen, Matt'in sistemine bağlı. önüne serildi

onu bir tanrıça gibiydi ve onun içine gömülme onuruna sahipti. geçen her saniye yapıldı

onu daha ateşli, çılgın atarak onu becereceği o anın beklentisini artırıyor

hak ettiği orgazm. İlk üç seferde onu çok çabuk yakalamıştı ve sonrasında pişman olmuştu.

onun tadını çıkarmak için zaman ayırmasını dilerdi. Şimdi bile, vücudu sikini dışarı kaydırma ihtiyacıyla sarsıldı ve

onu kaygan sıcaklığına geri sok. Onu seveceğini bilmek, daha fazlası için inleyip kıvranacak, sadece

dürtüyü inkar etmek iki kat daha zor.

İhtiyacının fiziksel doğası, yalnızca onunla hissettiği bağla arttı. güzellik parladı

çıkardı ve boğazına sarıldı. Hayatı boyunca eksik olan tek şeydi

o farkına varmadan. Nasıl bu kadar uzun süredir dimdik yürüyor, konuşuyor, işleri başarıyordu?

onsuz?

tadını çıkarın. Meme uçlarını kızdırmak için parmak uçlarını vücudunun ortasında gezdirdi. "Bana ne olduğunu sordun

kontrol etme ihtiyacımın boyutu..." Kendini daha fazla tutamayarak kalçalarını geri çekti ve

Onları ileri doğru yuvarladı, ellerinin tezgahta nasıl pençeleştiğini hatırladı, dudakları bir inilti ile aralandı.

"Bir vardiyadan sonra ön kapıdan girdiğimde Lucy, daha ağzımı açmadan ağzını benim üzerimde istiyorum.

ceketini çıkar.”

Matt, tekrar içine girerken bir elinin hassas boynunu hafifçe sarmasına izin verdi. Ve yeniden. Yapamadı

Şimdi dur, onun etrafını böyle sararken değil. Onun lezzetli küçük meme uçlarını işaret ederek değil

göğsü inip kalkarken, vücudu dalgalanırken dimdik kalktı.

"Sabahları seni cezalandırmak istiyorum, böylece günümü senin tatlı, pembe kıcını düşünerek geçirebilirim.

Eve gittiğimde onu yatıştırmanın yollarını düşünüyorum.” Arkasına uzandı ve ayak bileklerini kavradı,

onları başının üstüne kaldırarak. Lucy'si bundan hoşlandı. Onu tam da olması gereken yere koydu,

onun tatlı klitoris karşı çarpma. Karnındaki titremeleri görebiliyor, ayaklarını hissedebiliyordu.

elinde esniyor. Tanrım evet, yakındı.

"Daha hızlı Matt," diye soludu. "Lütfen, *lütfe* ."

Boğazından bir hırıltı çıktı. Onun için yalvarmasına asla alışamayacaktı. Ya da *sevdiği* gerçeği

Bunu yapıyor. Ona ihtiyaç duyduğu şekilde boyun eğmeyi seviyordu.

"Lezzetli küçük vücudunu bağlayıp seni becermek istiyorum. Saatlerce. kahrolası güneş gelene kadar

yukarı." Kalçalarını içe doğru yuvarladı, sonra aşağı bastırdı ve ereksiyonunun tabanını ona sürttü.

hassas sinir demeti. "Muhteşem kıcından memnun sikimi kucaklarken uykuya dalmak istiyorum.

Göğüslerin ellerimde. İhtiyacım var *bebeğim* ."

" *Evet* ."

Onu cesaretlendirmeye devam etme şekli...göğsünde sıcaklık arttı. daha fazlasını istemesini sağladı

o. *Lanet etmek*. Bu açıda istediği kadar hızlı gidemezdi. Vücudunun her hareketiyle, santim

kaygan yüzeyde hafifçe geriye doğru itin. Matt homurdanarak onu tezgahdan çekti ve onu sıkıştırdı.

kabine dayadı, incinmesin diye ön koluyla kalçasını destekledi. pozisyon bükülmüş

onu ikiye böldü ve ayak bileklerini onun kulaklarına doladı. Matt tavana bir küfür savurdu ve bu onu öyle bir yere koydu ki

lanet olası derin. Her ince santimetresi, sürüş horozunun etrafındaki bir kelepçe gibiydi.

Bir hıçkırıkla başını arkaya attı ve sallamaya başladı. *Neredeyse. Hadi güzel bebeğim .* "Ey, İsa... *Matt ...*"

Biraz daha, ve patlardı. "Lucy, seni gece ikide uyandırırırsam, amını yemek için can atarım.

Kalçalarını açıp *evet demeni istiyorum, lütfen Matt. beni anlıyor musun ?*"

" *Evet , evet... ah .*" Anlatılan sıkışmanın onu kavradığını ve sertçe ittiğini hissetti, derinden tutarak

onun sarsıntısını çevresinde hissedebiliyordu. O, sahip olabileceği cennete en yakın olanıydı ve onu özüksedi.

her titreme, her kelime. Loş ışıktaki kör görünen gözleri, hayır yapmayan şeyler söyledi.

sense, hala kalçalarından tezgaha sabitlenmişti. " *Mat .*"

Bir an sonra içindeki gerilim biraz azaldı ama tamamen değil. O hala yeterince zordu

çeliği kırmak için onun içinde. Kadını önünde pembe ve memnun görünce taze bir atış yaptı.

Matt'in içinden yükselen sıcak, nabızı atan adrenalin. Göğsü kalktı ve nefes nefese indi.

Bitmediklerini bildirmek için kalçalarını burktu. *Oh hayır. Bitmiş olmaktan çok uzaktayız. Sen gidiyorsun*

tekrar al. Dudakları nefes nefese bir inilti ile ayrıldığı için yüzündeki düşünceleri okumuş olmalı.

ve başını salladı.

O benim için mükemmel. Onun için mükemmel olmak istiyorum. Bacaklarından birini serbest bıraktı ve kendi bacağına düşmesine izin verdi.

diğlerini bileğinden tutmaya devam ediyor. Gözlerini onun yüzünde tutarak hareket ettirdi.

vücudunun üzerinden geçti, yavaşça onu döndürdü, böylece tezgaha bakacak şekilde, tüm süre boyunca onun içinde kaldı.

zaman. Bükülme hissiyle Matt'in alnında bir ter patladı, vücudunun içi okşadı.

dönerken onu yana doğru çevirdi. Onu tamamen çevirdiğinde, biraz uzaklaşmıştı.

inanılmaz.

Dişlerini boynuna geçirmesine engel olamayarak onu tezgâha dayamaya zorladı.

Lucy ağlayarak başını eğdi. "Şimdi küçük çarkımı becereceğim. Şimdiye kadar çok kolay atlattı."

Bir eli ensesinde, onu yüzü aşağı gelecek şekilde serin yüzeye, eller hala emniyettedi.

kemeriyile arkasından. Kıçını onun için teşhir etti ve onu tokatlamaktan başka seçeneği yoktu.

ona saldırmadan önce bir, iki kez teni baştan çıkarmak. Dizleri pes etti, dolaba çarptı

altında çığlık attı. "Bunu hissediyor musun, Lucy? Bu lanet olası kadar zor."

" *Daha fazla lütfen . Tekrar .* "

Görüşü, kadının boğuk isteği üzerine kenarlarda bulanıklaştı. Hiçbir zaman. Onun bu kısmına hiç sahip olmamıştı.

daha önce kabul edildi, çok mükemmel bir şekilde karşılandı ve eve gelmek gibi geldi. diye bağırmak istedi

haklıydı ama bedeni rahatlamak için yalvarıyordu. Şimdiden önceki her şey aniden hissedildi

önemsiz. Burası onun ait olduğu yer. *Ait* olduğu yerdeydi.

Matt ona binerken uzandı ve omuzlarını kavradı. Kalçaları sertçe ona çarptı,

onu mutlu bir sürtüşmeyle onun içine ve dışına çıkarıyordu. İnlemeleri şaplak sesine karıştı

et, onu zirvesine daha hızlı gönderiyor. Son bir sürüşle, sanki bir kükremlerle geldi, sanki

bedeni tükenirken bile ruhu genişliyordu. Üstüne düştü, zorlamaya boyun eğdi

ona tutunmak için. Aslında onu yeterince sıkı tutamıyordu. Şu anki durumunda, mantıksız korku

ondan alınabileceğini söyledi ve aslında dişlerini bu düşünceye karşı gösterdi,

tutuşunu sıkarak.

"Lucy'm," diye fısıldadı hararetle saçlarına doğru, boynunda çırpınan nabızı öperek.

Geçmişte zor zamanlar geçirdiği kelimeler şimdi kafasının etrafında dönüyor, bir şeye çarpıyordu.

baş döndürücü hızda birbirlerine. Lucy'nin duyması için ağzından dökmek istediler, ama o kararlı bir şekilde onları kontrol altında tuttu. Şimdilik yeter demişti. Cesurca ve güzelce kabul etmişti

onun kontrol ihtiyacı. Sorgulamadan kucakladı. Artık ondan daha fazlasını isteyemezdi. bilseydi

onunla ne istediğini, onunla ne *yapmayı planladığını* , ürkütebilirdi. alması gerekiyordu yavaş. Daha da önemlisi, bunu doğru yapması gerekiyordu.

Bu yüzden yarın ilk iş en iyi arkadaşını bulup ona gerçeği söyleyecekti. o

Brent'in kız kardeşine aşık oldum ve bu dünyada onu tutabilecek hiçbir şey yoktu.

onu tekrar sevmesini sağlamaya çalışmaktan. Hayatı, hiç ummadığı ve ummadığı mutluluk, tutmasına bağlıydı. *Onu* tutması .

Saçlarını son bir kez öptükten sonra Matt ellerini deri kemerden kurtardı ve onu kucakladı.

göğsüne yasladı ve onu arka yatak odasına taşıdı. Yatmayı her şeyden çok istiyordu

onun yanında ve uyu, ama henüz kendisine ayrıcalığa izin vermeyecekti. O yapana kadar değil

cılız bir kelime olsa bile ilişkilerine meşruiyet *kazandırıyor*

sahip olduklarını anlatmak için.

Bağlıydılar.

Gözleri kapalı, yastığa sokuldu, zaten yarı uykulu görünüyordu. İsa, ayakta durabilirdi

bütün gece ona bakarak, onun enerjisini tükettiği gerçeğinin keyfini çıkararak.

"Mat?"

Lucy yataktan adını seslendi, buruşmuş bukleler ve kızarmış yanaklar. Bunun hatırasını sıkıştırdı

sonraya kaldı ve alnını öpmek için eğildi.

"Ben şimdi gidiyorum bebeğim."

"Sen?" Oturup yorganı göğüslerinin üzerine bastırdı. "Ah... seni dışarı çıkaracağım."

"Burada kal. Uyumak." Matt yatağı geri çekti ve gözleriyle ne olduğunu anlatmaya çalıştı.

henüz yüksek sesle söylemesine izin vermiyordu. Sonunda onunla kollarında uyuduğunda, orada

aralarında yatan bir şüphe veya yanlışlık ipucu olmazdı. "Öyle gizlice dolaşmaya devam edemeyiz

Bu. Doğru olanı yapmalıyım, Lucy."

Başıyla onaylayarak tekrar uzanmaya başladı, sonra fikrini değiştirdi ve onu öpmek için eğildi. değildi

sonra görüşürüz öpücüğü. Hayır, belli ki aklında başka bir şey vardı. Hakimiyetine seslendi

başının omuzlarına düşmesine izin vererek doğa, böylece uzandığı yerde onun üzerinde yükseldi.

yatakta savunmasız. Ağzı bir iç çekişle aralandı, dili bir sunu gibi ağzına girdi. Mat

neredeyse dengesini kaybediyordu, zevki, teslimiyeti onun üzerinde öyle bir etki bırakmıştı ki. ondan bir saniye önce

Onu yastıklara kadar takip etmekten ve asla terk etmemekten başka bir şey yapması imkansız hale geldi.

geri hafifledi.

Matt kokusundan son bir nefes aldı. "Yarın orada olacağım. Bankta."

"Olacaksın?"

Onun içinde bu kadar kaybolmamış olsaydı, yüzündeki garip ifadeyi incelemek için daha fazla zaman harcamış olabilirdi.

ama tüm odağı, daha fazla idare edemedi ayrılmaya gitti.

Başıyla onayladı ve kendine kalkmasını emretti. "Hoşçakal Lucy."

Yastıktan onu dikkatle izledi. "Hoşçakal, Chuckles."

Onsekizinci Bölüm

Lucy, Central Park'ta büyükanne ve büyükbabasının bankına oturdu ve yeşil çimenliğe baktı.

ağaçların arasında kaybolmadan önce bir mil uzanmış gibiydi. Yokluğunda, parmakları izini sürdü

Kalbinin içine tanıdık isimlerin oyulması, uyluğunun hemen sağında.

Dünya Dönmeyi Durdurana Kadar Virginia ve Frankie Mason.

Bundan beş dakika sonrasını bilmek, büyükbabasının evlenme teklifinin altmışıncı yıl dönümü olacaktı.

büyükannesi, gülümsemeye çalıştı ama yüzünde soldu ve öldü. Onun yerine

olayı anarken, onu gergin enerjisiyle lekeliyormuş gibi hissetti. o derin aldı

nefesini tuttu ve gözlerini kapattı, büyükannesini moda bir şapkayla hayal etmeye çalıştı, ayak bilekleri çapraz

asil ve tam o noktada oturuyor. Aylardır çıldırdığı adam yanında oturuyordu.

terli avuçlar, cebinde bir delik açan bir nişan yüzüğü. Lucy teklif hikayesini hatırladı

onu tehdit eden belirsizlikten uzaklaştırmaya hizmet edeceğini umarak şimdi tekrar etti.

onu devirmek.

Frankie Mason gazeteyi elinde yuvarladı ve dizine vurdu.

Düşünüyordum da, Virginia...

Evet, Frankie. Ben seninle evleneceğim.

Harika.

Lucy'nin ağzında bir gülümseme başladı ama Matt onu aldığı anda bu gülümseme kayboldu.

dedesinin hafızasında yerini aldı ve Virginia'nın yerini aldı. Frankie Mason'ın nazik yüzü yerine,

Matt'in gri gözleri, arkalarında büyük bir gizemle, sıranın karşı tarafından durmadan onu izliyordu. O

Yaklaşmayı, onu bir gece önce mutfakta olduğu gibi sıkıca tutmayı o kadar çok istiyordu ki,

ama onun yerine kalktı ve uzaklaştı. Lucy görüntüyü dağıtmak için başını salladı ama inatla

kaldı. D n gecekinin aksine, onu asla terk etmeyebilir.

Kahve dükkanındaki  gleden sonrayı d    nd . Kolunun altında yüksek lisans derecesi ile, hayatının her alanında kendini yenilmez sanıyordu. Sonra Matt içeri girdi ve bu teoriyi patlattı.

cehenneme doğru. Belki de saftı. Onun için bu kadar çok şey hissetmeye, onu istemeye hazır değildi.

bu çarpıcı derecede. Kendini onun etrafında tutmak bir seçenek değildi ve şimdi oturdu bu bank, çıplak hissediyor. Sanki parçaları vücudunun dışında dolaşıyordu ve onları geri almanın yolu yok.

Dün gece, daha fazlasını hissettiğinden o kadar emindi ki. Onlardan gelecek zamanda bahsetmi ti,

sanki onları kayna tırmaya  alı ıyormu  gibi onu sıkıca kendisine karşı tutmuştu. Yine de içinden  ıktı

Orada o kadar hızlıydı ki, kasaba evi de yanmış olabilir. Onu yanlış mı okumu tu? o alamadı

İlişkilerinin onun yalanıyla ba layıp bittiğine dair amansız endişeyi geride bıraktılar.

 gleden sonra. Belki de bunu asla a amamı tı ve başka herhangi bir sonuç onun üzerinde h sn kuruntuydu.

Bölüm. Dürüst olmak gerekirse, pek fazla erkekle birlikte olmamıştı. Ve kesinlikle hiçbiri Matt gibi değil. adamın türü

kim seni d ğ  mlerle bağlayabilir, sonra sen patlayana kadar onları daha sıkı çekebilir. adamın türü

vücudunuza ve zihninize eşit bir egzersiz yapan kişi. Dün gece ona açıldıktan sonra, diye d    nd .

bir tür dönüm noktasına ula mı lardı. Onu kim yapanın ne olduğunu anlamasını istiyordu.

Neyi anlamadı? O adamı ilk gün kucaklamı tı. Motel odasında onu *g rm   t * .

Onu *tanıyordu* . Birinin onu tanınmasına izin verdiği kadar.

İki yıl önce gözüpek adamı geride bırakmış ve ailesinin ihtiyaç duyduğu Lucy olmaya odaklanmı tı.

Matt'in paraşütsüz paraşütle atlamaya eşdeğer olduğu gerçeğini nasıl gözden kaçırmıştı?
Onun yerine

sinyallerini dinleyerek, ondan fiziksel bir şeyin ötesinde bir şey istemediğini kabul ederek

Bir anlaşma yaparsa, onun yakınlaşmasına izin verecek, varlığından asla haberdar olmadığı
bir parçasını ona gösterecekti. O

her karşılaşmada güven inşa edilmişti. Sonra onu çalmış, onun tüm ilerlemesini de
beraberinde götürmüştü.

Yine de *kafasında* Matt'i doğru okuduğunu söyleyen inatçı bir ses vardı. umursadı

o. O kararsız bir adam değildi, birinin duygularıyla oyun oynayan bir tip de değildi. Hangisi
neden büyükanne ve büyükbabasının sırasına oturup, onun gelmesi için cehennem gibi dua
ettiğini. Her birine yapardı

şimdiye kadarki güzergahındaki olay. Bu sabah gelmeyi başarırsa, tek önemli maddeye
listesi, onlar için savaşıyordu. Ona aşık olduğunu söylerdi ve buna alışsa iyi olur.

onun etrafında olması. Buna değdiğini anlayana kadar bağırır, küfreder ve tekmeler. o _
değdi.

Eğer ortaya çıktıysa.

Neredeyse bakmaya korkan Lucy saatine baktı. Bir dakika. Buraya gelmek için bir dakikası
vardı.

B seçeneğiyle gitmeden önce.

Paris.

Kendisiyle hiçbir ilgisi olmadığını iddia etmesine rağmen, kararı yalnızca Matt'e
dayandırmamıştı.

Fransa'ya taşınmak yalan olur. Onunla aynı şehirde olmak, onunla aynı anda
karşılaşabileceğini bilmek.

her an ve şu an hissettiklerine geri dönmek, onu unutmak için ters tepebilirdi. Ve

onu unutmak onun tek seçeneği olurdu. Yüceltilmiş bir ganimet çağrısı onun için işe
yaramadı,

özellikle de ağabeyinin arkasından iş çevirmek anlamına geldiğinde. Hayır, yapamazdı.
Açıkçası, o

Matt'in *yapabileceğine* şaşırdı . Onu yanlış yargılamanın başka bir yolu mu?

Lucy, dakika gelip geçerken midesine bir paniğin girdiğini hissetti, derin bir nefes aldı.

onun yarış nabzını sakinleştir. Tersine, kalbi göğsünde sıkıştı, ağırlaştı. Fransa sadece

Matt'le hayatını değiştiren bu haftayı arka görüşüne koymak için bir fırsat olabilir, bu onun şansı olurdu.

ailesinin geçimini sağlamasına yardımcı olun. Brent'in omuzlarındaki yükü kendi omuzlarına yüklemek için. onu tutmak için

ebeveynler Florida'da rahatça emekli oldular. Yeni bebek geldiğinde, erkek kardeşinin tüm yardıma ihtiyacı olacaktı.

Bunu asla yüksek sesle söylemese bile anlayabilirdi.

Dün gece gelen telefonu düşündü. Ona Met'teki işi teklif etmişlerdi.

tam burada, New York'ta. Alıp kalabilirdi. Vermek için yeterince sağlıklı bir maaş olurdu

kendi başına bir başlangıç yapar ve ailesiyle birlikte adım atar. Ama o anda aklına geldi ki bu

artık onun evi değildi. Uzun zamandır olmamıştı. Arkadaşları taşınmıştı, ailesi

onun yokluğunda gelişti. Bir haftadan az bir süredir buradaydı ve hayatı tehlikeye atmayı başarmıştı.

Matt ve erkek kardeşi arasındaki dostluk ve Hayden'ı Brent'e yalan söylemeye ikna eder. Onun ayrıldığı kasaba olabilir

çok iyi herkes için en iyi karar olur.

Onu burada tutan ne vardı? Daha iyi kararına karşı, bunu düşünmesine izin verirdi.

Matt kalmak için bir sebep olabilir. Artık içinde yaşadığı hayal dünyasını tanımıştı.

uzun bir kaçamak oldu, sade ve basit. Etkileyici gri gözleri kafasında belirdi, ama o

Eylemin sonu kalbinin acıyla burkulmasına neden olsa bile onları bir kenara itti.

Lucy saatine bir kez daha baktı, ne kadar zaman geçtiğini görünce şok oldu. Otuz dakika geç. İlk etapta gelmeyi hiç planlamamışlarsa geç kalabilir mi?

Çantasından cep telefonunu çıkardı ve Louvre'daki bağlantısına bir e-posta gönderdi.

...

Matt arabasını kaldırıma park etti ve dışarı atladı, Lucy'nin güzergahı hâlâ elindeydi. Geç.

Geç kaldı. Sadece kırk beş dakika sonra, ama içinde biriken korkunç korku hissinden kurtulamadı.

midesi. Onu beklemiş miydi?

Bu sabah erken saatlerde komiser tarafından kendisi hakkında bir açıklama yapması için çağırılmıştı.

dünkü patlama Aynı hikayeyi NYPD'nin farklı seviyeleri için dört kahrolası kez tekrarlamıştı.

pirinç, tek bir kelime değiştirmeden. Sonra evrak işleri başladı. Bitirdiği zaman,

saate baktığında saatin üç olduğunu gördü.

Bu sabah Brent'e Lucy'ye olan hislerini söylemeye karar vermişti. Lanet olsun, gelmek için can atıyordu.

temiz. Bu öğleden sonra ona sahip çıkma şansı olacaktı. Onu tutmak için, aralarında hiçbir engel yok.

Şimdi New York ziyaretinin en önemli kısmını kaçırmıştı. Altmış yıllık bir olay

ve lanet olsun ki bunu kaçırmıştı. Yardım edemedi ama meşrulaştırmak için son teslim tarihini de kaçırmış gibi hissediyordu.

Lucy ile olan ilişkisi.

Bu düşünceyle midesi bulanarak, yol boyunca yürüyen insanların yanından geçerek adımlarını hızlandırdı. O

onu bekleyecekti. Değil mi? Ona direnmeye çalışsa da, bu hafta en iyisiydi.

Onun hayatı. Onun yanındayken, hafifliğinin bir kısmı içine sızdı. Ama onun *yanında* ona ihtiyacı vardı

onu hissetmek için. O yokken işe yaramadı.

Bank görüş alanına girdi ve yolda durmak için yavaşladı. Boş. Olay yerinde, o da aynı şeyi hissetti

boşluk onu işgal eder. O gitmişti. Beklememişti. Bir an için, kendisinin bunu umduğunu ummasına izin verdi.

bir hata yaptı ve bu yanlış sıraydı, ama yaklaştıkça oyulmuş kelimeleri ve onun sözlerini gördü.

umut buharlaştı.

Hiç gelmemesi de mümkündü. Gece yüzündeki tuhaf ifadeyi düşündü.

Ona bu öğleden sonra yedek kulübesinde olacağını söylemeden önce. Onu böyle öpme şekli son, sanki veda edercesine.

Belki de dün gece kendini ifşa etmesinden, ona sahip olduğu gücü açık terimlerle söylemesinden sonra.

İlişkilerinde istediği için seçimini yapmıştı. Doğru seçim. İstanbul'da yaşama seçimi o olmadan güneş ışığı. Kalbi parçalanıyormuş gibi hissetse de onu suçlayamazdı.

milyon küçük parça. Bu şekilde daha mutlu olurdu. İş ona geldiğinde bencil olmadı. BT

Beyninin *benimkini*, *benimkini*, *benimkini söylemesi* ve onu arkasını dönüp onu bulmaya zorlaması önemli değildi.

onu, onun olduğuna ikna et. Onu bunu yapamayacak kadar çok önemsiyordu. Mutlu olmayı hak ediyordu. Ve

dün geceden sonra, onunla mutluluğun mümkün olmayacağını anlamış olmalı. O sahip olabilir

fiziksel olarak yaptıklarından geçici olarak zevk aldılar, ama sonunda, tıpkı onun gibi tahmin edildi.

Matt tekrar sıraya düştü ve parmak uçlarıyla oymanın izini sürdü, Lucy'nin oturması için zihinsel olarak istekliydi.

onun yanında aşağı. O yapmaz. Bunu biliyordu. Ama bu onun farklı bir hayal kurmasını engellemedi.

sonuç. Kucağına sürünerek ona büyükanne ve büyükbabasının evlenme teklifinin hikayesini anlattı. Onun gözleri

parlıyor, parmakları gömleğinin düğmeleriyle oynuyordu.

Acı ona sert vurdu. Aman Tanrım, onsuz nasıl çalışacaktı? Lucy'den önce, ondan önce

Onun varlığının etkisini bildiğinden günlük rutini o kadar da kötü görünmüyordu. Şimdi, gitme fikri

aynı hareketlerle anlamsız görünüyordu. Onunla tanıştığımdan beri, sabah yataktan kalktığımdan beri

bir angarya olmayı bırakmış ve hayati hissetmeye başlamıştı. Bakması gereken Lucy vardı. Daha iyi, o vardı

onu görme, onunla konuşma ayrıcalığı.

Birinci kareye geri dönmemişti.

Hayır, bundan daha fazla batmıştı.

Beni istemiyor.

Birden kasları ağrıyan Matt yedek kulübesinden kalktı ve son fiziksel antrenmandan uzaklaştı.

Lucy'yi hatırladı, ne zaman ne de mesafeyi bilmenin anıları silmeyeceğini biliyordu.

...

Matt soyunma odasındaki bankta hiçbir şeye bakmadan oturdu. Son gün ondan daha kötüydü

beklenen. Göğsünde onunla birlikte acı çeken kalbinin her vuruşunu hissedebiliyordu. nefes

bir çaba olmaya devam etti. *İçinde. Dışarı. İçinde. Dışarı.* Bu sabah istasyona arabayla gittiğini hatırlayamadı ya da

dakikalar önce soyunma odasına girdi. Vücudu kendini korumadan devralmıştı çünkü düşünmek acıttı.

Brent ve Daniel'in dolap sırasına girdiğini duyduğunda başını kaldırıp bakmadı bile. o istemedi

onları gör veya onlarla konuş. Mutluluklarını duymak istemiyordum. Ve her şeyin aşkı için kutsal, düğün planlarını duymak istemiyordu. Normal şartlar altında, o buldu çekilmez konuşma türü. Bugün, onu uçurumun kenarına gönderebilir.

Evet doğru, sanki daha önce uçurumu aşmamışsınız gibi.

İkisi de onu homurdanarak selamladılar, o da göz göze gelmeden geri döndü. Matt şüpheli

Lucy'yi düşünmeden bir daha asla Brent'e bakamayacaktı. *Tanrım* . sadece onu düşünüyorum

isim göğüs kemiğine çakılan bir çivi gibi geldi. Dikkatini dağıtmaya çalışarak ayağa kalktı ve açtı.

onun dolabı. Neyse ki, arkadaşları bir kez olsun nispeten sessiz kaldılar ve vardiyası için giyinmesine izin verdiler.

birbirlerine her zamanki nervürleri olmadan.

Arkasında, Brent dolabının kapısını açıp yanındakine çarpmasına izin verdi. Mat

kaşlarını çattı, sonunda şaşkın görünen Daniel'e baktı.

"Sarılmaya ihtiyacın var mı, dostum?" Daniel şaka yaptı.

"Bugün havamda değilim, güzel çocuk."

Daniel baskı yapmadı ama Brent sanki basmış gibi gürledi. "Bazen merak ediyorum ki kadınlar sadece

Erkekleri pislik gibi hissettirmek için bu dünyaya koyun. Kim benimle?"

Daniel tek kaşını kaldırdı. "Yanlış adama soruyorsun. Kadınlar benim işim." yavaş

gülümsemesi yüzüne yayıldı. "En azından eskiden öyleydiler."

"Evet, peki, belki kız kardeşime biraz mantıklı konuşabilirdin." Brent dev bedenini fırlattı

patlama ile dolabının arkasına soktu . "Kesinlikle yapamadım."

Matt çok hareketsiz kaldı. "Ne oldu? O iyi mi?"

Brent gergin bir şekilde omuz silkti. "Bir saat önce onu havaalanına bıraktığımda fiziksel olarak iyiydi.

Zihinsel olarak, bu herkesin tahmini."

"Havalimanı?" Matt bir baş dönmesi dalgasıyla savaşıyor boğuldu.

Brent banka oturdu, siniri uçup gitmiş gibiydi. "Anlamadım. zar zor

Liseyi bitirdiğinden beri kızla iki saniye geçirdi, sonra Paris'e gitti." ovuşturdu

Matt'in dizlerinin neredeyse önünde büküleceği gerçeğinden habersizdi. "Kahretsin. ben mi

ona onunla takılmak istemediğim izlenimini mi vereceksin?" Gözleri sinirli bir iç çekişle kapandı.

"Kendisine baş belası dedi."

Matt rozetini tutuyordu. Şimdi, yerde çatırdadı. Brent'i yakalama dürtüsüyle savaştı ve onu salla. " *Rahatsızlık* ," diye ilan etti. "Tam olarak o kelimeyi mi kullandı?"

Su balonu savaşının olduğu gün, kelimeler ve renklerden oluşan bir kasırga içinde ona geri döndü. *eğer ben hiç*

Kendine bir daha dediğini duyarsan, nerede olursan ol seni bulacağım ve seni üzeceğim. O bir söz .

Sefil görünen Brent başını salladı. Louvre'daki pozisyonun erken açıldığını söyledi...

beklemezdi. Yalan söylediğini anlayabiliyordum. Onu biliyorum. Bir şeyler oldu."

Matt göğsündeki öfkeli çarpmayı zar zor düşünebiliyordu. Bu ona bir gönderme yöntemi miydi?

İleti? Eğer öyleyse, onun anlamaması konusunda ciddi bir risk almış olacaktı. Brent gibi, hikayeyi satın almadı

Pozisyonun erken açılması hakkında.

Harekete geçti, ayaklarını ayakkabılarının içine soktu ve dolabının kapısını çarparak kapattı. Olanaksız

Lucy uçağa binmeden ona ulaşamamanın sonuçlarından başka bir şey düşünmüyordu.

Brent omuzlardan. "Uçuş numarası. Terminal. Şimdi onları bana ver."

"Neden?" Brent'in kaşları çatıldı, ama arkadaşı onu yeterince iyi tanıyordu, bu sadece kısa bir çalışma gerektiriyordu.

Matt'in yüzünü tam olarak neden kız kardeşini bulmak istediğini belirlemek için. "Aman Tanrım Matty. Sen

benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Numara. Ona ihtiyacım var." Sesini sabit tutmaya çalıştı. "O bana ait ve onu alacağım, yardımınla ya da yardımın olmadan."

"Hayatımı kurtardıktan iki gün sonra beni kıcını tekmelemeye zorladığına inanamıyorum." onun kustu

eller. "Yapılması gerekiyor. Bu bir kural."

Daniel onları yakından izleyerek, Taşa yerleştirilmiş, diye mırıldandı.

Matt'in sabrı hızla kötüye gidiyordu. "Bak, daha sonra kıcıma tekmeyle *deneyebilirsin* . sana vereceğim

ilk salıncak. Ama hemen şimdi-"

Brent inanılmaz bir şekilde güldü. "Kendi kıcına tekmeyle basmayı planlayamazsın."

Bu başardı. Her ne kadar soğukkanlılığını koruyabildiyse buharlaştı. Brent'i karşı karşıya getirdi.

dolapları ve onu orada tuttu. Arkadaşı tepki veremeyecek kadar sersemlemiş görünüyordu, bu yüzden avantajını kullandı.

"Beni dinle. Kızkardeşini seviyorum. Onu o kadar çok seviyorum ki yarını bekleyemem. Ne söylediğini görmek için,

ne giydiğini, hangi gülüşü kullanacağını. O benim için senin kız kardeşin değil. O *Lucy* . o kız kim

beni insan hissettiriyor." Sözler bir kez başladı mı, duramıyor gibiydi. "Biliyorum, istediğin kişi değilim

onun için seç, muhtemelen seçeceği kişiyi ben bile değilim , ama bunu değiştireceğim. Ona her şeyi vereceğim.

Sadece bana nerede olduğunu söyle."

Bir an için, iki arkadaş birbirlerinin ölçüsünü alarak meydan okudular. Sonra yavaşça, sözsüz,

Brent elini onun omzuna koydu. " Oraya zamanında varabilseydin, ciddi *bir*

yapmak için ikna edici, adamım. İş zaten kabul etti. Buna hazır olsan iyi olur."

İnandırıcı? Söylediği her şeyden sonra... bitti mi? Panik onu sardı, kulaklarında kan hücum etti.

Güvensizliğinin onu yönetmesine izin verecekti, ona gösterdiği şeyden hoşlanmadığı için kaçacağından emindi. Vardı

yanıldı mı?

Karanlıkta söylediği her kelimeyi hatırlayınca midesinde mide bulandırıcı bir his belirdi.

birlikte geçirdikleri son gece. *Böyle gizlice dolaşmaya devam edemeyiz. Doğru şeyi yapmam gerek.* o

Onu yatağında istemenin ötesinde, ona ne hissettiğine dair bir ipucu vermeden hâlâ kendini tutuyordu. o

Ona güvenini vermenin bir yolu olarak geçmişini açtı, karşılığında onunkini istedi. Muhtemelen onu bir şey olarak görmüştür.

güvenemediğine dair bahane veriyordu . Göstermeyi ihmal ederek sadece onun için onayladı.

dün bankta zamanında kalktım.

Onunla bitirdiğini düşünmüştü . _

Aman Tanrım, büyük bir hata yapmıştı. İstedini düşünerek uçağı binmeye hazırlanıyordu.

ondan gündelik seksten başka bir şey yok mu?

Hayır . _ Bu olamazdı. Matt soyunma odasının kapısına doğru ilerlerken zorlukla kaydetti

Brent elini onun koluna koyduğunda. Döndü ve arkadaşının ciddi gözleriyle karşılaştı. "JetBlue terminali. Hasta

uçuş numarasını mesaj at. Git kız kardeşimi al ve onu eve getir."

19. Bölüm

Lucy, bilgisayar klavyesinin her tıklamasında, bilet gişesinde biniş kartını bekledi.

kafatasına saplanan bir çivi gibi hissetmek. Kardeşini ikna etmek için enerjisinin her zerresini harcamıştı.

Fransa'ya bu kadar erken gitmenin gerekli olduğunu. Üstüne atlamadığı sürece işin orada olmayacağını

hemen. Aslına bakarsanız, kararını önümüzdeki birkaç gün içinde vermesi gerekecekti. koyarak

kapalı olması sadece Matt'le tekrar karşılaşma olasılığını artırırdı ve o basitçe yapamazdı.

bundan kaynaklanan duygusal serpinti ile başa çıkın.

"Haziran ayında Paris." Nazik gözlü bir kızıl olan görevli hoş bir şekilde gülümsedi.
"Eminim öyle olacak

güzel. Son dakika gezisi için herhangi bir sebep var mı?"

Kendine bir mezuniyet hediyesi vermekle ilgili bazı genel cevaplar vermeye başladı ama gerçeği seçti.

kendini özgür bırakmak için o an. "Bir çeşit... evet. Bazı sık kafalı yapmak için kalbimi kullanmaya karar verdi

gübre. Onu sadece bir haftadır tanıyorum, ama artık bu şehirde köşeyi onsuz dönemem.

aptal güzel yüzünü düşünmek . Ve bana nasıl baktığını." o patladı

tavana doğru nefes alın. "Sanırım sürekli dişlerimde bir şey vardı ve o

Bana söylemeye utandım."

"Şimdi, bunun doğru olmadığından eminim. Çok hoş görünüyorsun."

"Eh, değilim. Ben bir yalancıyım ve baş belasıyım. Kimseye sorun."

Görevlinin parmakları klavyede çılgın bir hızla uçmaya başladı.

Lucy zavallı kıza acıdı ve ağzını kapadı, bekleyen televizyona kayıtsızca baktı.

yirmi dört saatlik bir haber istasyonunun çaldığı alan. Birkaç kişi altında toplanmıştı,

ekrana bakıp birbirleriyle konuşuyorlar. O gün yüzüncü kez gördü

Aşağı Manhattan'daki patlamanın görüntüleri. Baktığı her yerdeydi, kapağında

her gazete, her kanalda oynuyor. Bakmayı son derece zor bulmuştu, nasıl olduğunu biliyordu.

çok daha kötü olabilirdi. Ne kaybedebilirdi. *Kimi* kaybetmiş olabilir. Lucy başladı

ekrandan uzağa baktıktan sonra çift çekim yaptı. Matt'in fotoğrafı aniden televizyonun yarısını kapladı.

Sniper'dan *Matthew Donovan, Yüzlerce Kolluk Görevlisinin Hayatını Kurtarıyor.*

rehineler .

Tekrar okurken kafa derisi diken diken oldu. Neden hiçbir şey söylememişti? Kardeşinin durumunu hatırladı.

dün eve döndüğünde söylediği sözler. *Diyelim ki Matt başlamak için iyi bir zaman seçti yüksek sesle konuşmak.* Matt'in zarar görmediğini duyunca çok rahatlamıştı, ifadesi aklından çıkar. Pek çok insanın hayatını kurtardıktan sonra, hemen ardından ona gelirdi.

uyurken onu yakın tutuyor. Sanki... ona ihtiyacı varmış gibi. Yine de nedenini asla söylemedi, hepsini şişede tuttu yukarı içeride.

Kendine başka ne saklamıştı?

Görevli biniş kartını eline bastırduğunda dikkati dağıldı. "Almak isteyeceksiniz hızla kapıya. Zaten biniyorlar."

Lucy dalgın dalgın başını sallayarak yolcu kalabalığını yarararak bavulunu sürmeye başladı. onun arkasında. Matt'in düşünceleri beynini işgal etmeye devam etti. Ona özlediğini söyleyen yeni bir ses

bir şey. Matt çiçeklerle gelip bir kızı geri dönüştürülmüş iplerle besleyen tipte bir adam değildi. O

kendi ince yollarıyla iletişim kurdu. Bu kadar odaklanmışken gözden kaçırmayı kolay olan yollar

ne *demiyordu* . Onun için hissettikleri hiç de sıradan değildi. Dediğini duymaya *ihtiyacı* vardı

O gece mutfakta aynı şey. Geçmiş hakkında konuşması Matt'in söyleme şekli miydi? onun umurunda mı?

Ya da belki de herkes için en iyi şeyi yapmamak ve uçağa binmek için bir bahane istiyordu. Paris. Evet, yapması gereken buydu. Şans eseri New York'ta kalmayacaktı Matt

Karar vermek-

" *Lucy!* "

Matt'in çılgılığı içini kapladığında henüz kapısına ulaşmıştı. Bavulunu tutan el kolu gevşedi, bagajı yere düştü, ama onu bir on saniye daha sürdü.

arkanı dön ve onunla yüzleş. Birkaç metre ötede, bir kaos denizinde dinginlik, eskiden olduğu gibi duruyordu.

nişan gecesi. Alnında ter damlaları vardı, gözleri onu tararken biraz vahşiydi.

tepeden tırnağa, elindeki biniş kartına takılıyor. Her zaman olduğu gibi, farklı erkek güzelliği onu

göğüs ağrısı. Böyle kasvetli bir ortamda yerinden fırlamış gibi görünüyordu, gri gözleri her şeyi kesiyordu.

Kalbini hızlandırmak için onların ardından.

Bir şey söylemesini bekledi ama o sadece ona bakmaya devam etti. Öfke ona battı deri. Buraya kadar gelebilmişti ve şimdi onu tutuyordu. Ne için? Daha fazla sessizlik mi?

"Burada ne yapıyorsun?"

Acı, özelliklerini gölgeliyordu. "Bunu bana sormak zorunda olduğun için üzgünüm. Neden olduğuna dair sıfır şüphen olmalı

lanet olsun buradayım."

Lucy başını salladı. *Hayır*, belirsiz beyanları yorumlamaya çalışmaktan bıktı. denemekle bitti

satır aralarını oku. Kelimelere ihtiyacı vardı. Aralarındaki bu şeyin onu rahatlatacak bir şey hayal gücünün dışında vardı. Bavulunu alıp yürümeye devam etti. "Tekrar dene Matt," dedi. omzunun üzerinden seslendi.

Onu görmezden gelmek için elinden gelenin en iyisini yapan Lucy, biniş kartını ve kimliğini hazırlayarak sıraya girdi.

gerçi varlığının her zerresi ona uçağa binmemesi için bağıırıyordu. Matt'in hislerini hissedebiliyordu.

ona yaklaşırken ona bak. "Uçağa binme Lucy. Lütfen."

Gözlerinden akan yaşların düşmesini engellemek için tavana baktı. "Neden?"

"Ben sıraya gittim." Sesi çığ geliyordu. "Üzgünüm geç kaldım ama *oradaydım*."

Ah, ona inanmak istedi ama etraflarında bu kadar çok belirsizlik dans ederken, nasıl inanabilirdi ki?

"Nasıl emin olabilirim?"

" *Dünya Dönmeyi Durdurana Kadar Virginia ve Frankie Mason.* " Bakışları onunkiyle buluştu.

Lucy'nin kalbi boğazına atladı. Ona gitmek, yüzünü boynuna gömmek ve asmak istiyordu.

sevgili hayat için, ama daha fazlasına ihtiyacı vardı. Aralarındaki bu şeyin gerçek olduğunu bilmek gerekiyordu. Sadece bir taneden daha fazlası

karşıma atılan kimya ile uygun güzergah. Her zaman daha çok onun tarafında olmuştu, ama ne

onun hakkında?

Kapıdaki sıra ona gelmişti. Uçuş görevlisi Matt'e ihtiyatla baktı, sonra ona uzandı.

biniş kartı. Lucy canlandırıcı bir nefes aldı ve onu vermeye başladı.

"Gigawatt."

"Ne?" O ve uçuş görevlisi aynı anda, biniş kartının havada donduğunu söyledi.

Matt ayaklarının üzerinde kıpırdandı. "O gece bana zamanda geriye gidip bir şeyi düzeltip düzeltemeyeceğimi sordun.

olurdu. Cevabımı değiştiriyorum." Ona doğru bir adım attı, sonra ondan korkar gibi durdu.

cıvata olabilir. "Birlikte olduğumuz son geceye geri döner ve sana aşık olduğumu söyledim.

sen. Seni asla bırakmayacağıma dair."

Lucy, gözyaşlarının arasından onu zar zor görebiliyordu. Midesinde yaşadığı korkunç ağrı

sabah söylediği her kelimeyle biraz daha soldu. Ayaklarının hareket etmesini, ona gitmesini istedi,

ama sesindeki yoğunluk onu yerinde tutuyordu.

"Sebat görmedin, Lucy. Benim üzerimde görene kadar neye benzediği hakkında hiçbir fikrin yok.

Daha önce hayatım için savaştım ve şimdi tekrar yapıyorum. Uçuşta olacağımdan şüphenez olmasın

seninkinin arkasında. Bana günün saatini verene kadar o müzeye musallat olacağım. *Orada yaşayacağım.* "

Lucy'nin boğazı o kadar sıkıştı ki zorlukla konuşabildi, bu yüzden onun yerine biniş kartını ikiye böldü.

Matt bir adım geriye düştü, iki eli başının üstüne dayadı, vücudunun her çizgisinde belirgin bir rahatlama vardı.

Onun kollarını etrafında hissetmeden bir an daha orada duramazdı. Bavulunu bırakarak arkasında, onları üç adımda ayıran mesafeyi kat etti ve kendini kollarına attı.

tereddüt etmeden etrafını sardı. Etraflarından alkış koptu, tanık olan yolcular

Bazıları Matt'i haberlerden tanıyordu.

"Vay canına, Matt." Sesi titriyordu. "Konuştuğunda gerçekten başardığını söylemiş miydim? saymak?"

Bir eli saçlarının arasından geçti ve ağzını öpebilmek için başını çevirdi. "Üzgünüm.

Tanrım, çok üzgünüm."

İçinden bir ürperti geçti. "Neredeyse uçağa biniyordum."

Matt onu da alarak en yakın koltuğa oturdu. "Bana hatırlatma. Bir daha lütfen."

Lucy onu daha sıkı tuttu. "Ben de seni seviyorum. Sadece buna odaklanalım."

"Beni seviyorsun." Nefesi kulağına titriyordu. "Beni seviyorsun?"

Kokusunu bir ilaç gibi içine çekerek boynuna doğru başını salladı. Bir an bunu nasıl düşünmüştü?

onsuz yaşamak bir seçenek miydi?

Matt onu biraz sarstı. "Bebeğim, bazen düşündüğüm şey kelimelere dönüşmüyor. sen

Bunda daha iyi olana kadar onları benden uzaklaştırmak zorunda kalacak, tamam mı?"

"Ben porsuk yapabilirim."

Yavaşça bir öpücük daha vermek için yüzünü kaldırdı, sonra ayağa kalkıp onu kollarının arasına aldı. "Seni seviyorum. asla

bunu yine kendime sakla. Bu bir söz, Lucy."

Onları çıkışa doğru yürütürken, yeni bir mutluluk gözyaşları dalgası yuttu. "Bana bir araba ver

eski günlerin hatrına eve mi?"

Matt'in kahkahası, ciddileşmeden önce onun için gürledi. "Bu sefer, bundan sonra *her* seferinde

Dışarı çıkar, birlikte eve gideriz."

sonsöz

Matt, streç limuzinin arkasına oturdu, kolu siyah deri koltuğun üzerine dökülmüş,

binasının kapısı açılacak ve Lucy ortaya çıkacak. Haftalardır onun için ne istediğini soruyordu.

doğum günü ve onun belirsizliği yüzünden hayal kırıklığına uğradığını biliyordu. Onu sinirli görmekten hoşlanmıyordu, ama

yakında öğreneceği bilgisiyle kendini yatıştırdı.

Matt'in ağzı, son zamanlarda daha sık yaptığı gibi, bir gülümsemeyle yukarı kalktı. özellikle,

son dört aydır. Lucy'den beri. Met'te kendisine teklif ettikleri pozisyonu almış ve derhal

ne kadar yetkin ve işe kendini adanmış olduğunu gördüklerinde terfi etti. en sevdiği yanı

gün onu işten almaya gelmişti. Sonsuz basamaklardan aşağı doğru süzülmesini izlemek,

günüyle ilgili haberlerle dolup taşıyor. Buna inanamayarak hâlâ her seferinde kendini çimdikleme dürtüsü hissediyordu.

ona doğru yürüyor olabilir . Sonra kollarını boynuna dolardı ve her şeyi

kendi dünyasında haklı çıktı.

Queens'deki çocukluk evine taşınma numarası yapmıştı, ama bir tane de geçirdikten sonra

ondan uzakta geçirdiği birçok huzursuz gece, onun dairesine taşınmak için anlaşmasını kazanmıştı.

Kabile. İlk başta, yalnızlığında bu kadar rahat olması onu şaşırtmıştı. o kadar

Lucy'yi beklediğini fark etti. Sonra çok mantıklı geldi.

Parmak uçlarını sabırsızca kol dayanağına vurarak, yaşadıkları ilk haftayı düşündü.

bir arada. Hâlâ bir misafir gibi davranıyor, eşyalarına dokunmayı ya da hareket ettirmeyi reddediyordu. bir sabah sonra

işe gitmek için ayrılmıştı, o mekanın ortasında durmuş, etrafına bakınmış ve her şeye sahip olduğunu fark etmişti.

bir morg karakteri. Beyaz duvarlar, gri mobilyalar, siyah... her yerde. Daha önceki hayatı gibi

onun içine girecekti. Tam bir kayıpta, Daniel'in kız arkadaşı Story'yi aramış ve ondan yardım istemişti. Onun

daire şimdi parlak pembeye boyanmıştı.

Onu sevdi.

Lucy, konsantrasyonuna etkili bir şekilde son vererek binadan dışarı çıktı. O sıkı giydi

mavi süveter-elbise ve diz boyu deri çizmeler, daha serin Ekim sıcaklığına göre. O

onu ararken omuzlarında sallanan çilek sarısı bukleler uzamıştı.

kaldırım. Onu limuzinde otururken görünce bakışları kısıldı, ama o gördü.

ifadesinde yaramazlık belirtisi. Lucy sürprizleri severdi, onun hakkında öğrendiği başka bir şey daha vardı. *Değil*

Yeter, diye düşündü Matt, ileri doğru sendeleyerek. Onunla ilgili her şeyi bilmek istiyordu. Eğer

ona doğum gününde istediğini verdi, bunu yapmak için dünyanın her yerinde zamanı olurdu.

Matt limuzinden indi ve Lucy için kapıyı açık tuttu. Tanrım, çok güzel görünüyordu. Renk yanaklarında, gözleri ıslık ıslık. *Lütfen bununla bir ilgim olsun.*

"Kendi doğum gününde bir limuzin mi kiraladın? Resmi olarak gelmiş geçmiş en kötü kız arkadaş benim."

Omuz silkti. "Aynı anda hem araba kullanıp hem de dikkatinizi dağıtamam."

Yanaklarındaki çiçek açıldı, dudakları aralandı. "Bu umut verici görünüyor."

Matt parmağını ona doğru eğdi ve o da onu yumuşak bir şekilde öpmek için parmak uçlarına bastı, ama bu yeterli değildi.

Bir kolunu onun beline doladı ve ağzından derin bir şekilde çekti ve onu kendine karşı tuttu.

birlikte olduklarında onun için her zaman yaptığı gibi, bu doğruluk duygusu yerine oturdu.

İşte burada. Matt kapıdan girerken elini tutarak geri çekildi. Onu takip etti, sürücüye gitmesini işaret ediyor. Limuzini kiralama nedenlerinden birinin onun dikkatini dağıtın. Hedeflerinden.

Bileğinin bir hareketiyle onları sürücüden ayıran paneli kapattı. ikinci sebep açıklamaya gerek yoktu. Ona dokunmak, onu tutmak için her fırsat değerlendirilecekti. Bu onu yaptıysa

bencilik, öyle olsun. Sonuçta onun doğum günüydü.

Kaldırımdan uzaklaşırlarken kollarını açtı ve Lucy kucağına tırmandı. onun yolu

Çenesinin altına o kadar mükemmel bir şekilde sokulmuş ki, kalp atışları hızlanırken bile gözlerinin kapanmasına neden oluyordu.

ona yakın olmak kadar.

"Nereye gidiyoruz?"

"Şimdi söylemek için seni bu kadar uzun süre karanlıkta tuttuğumu mu sanıyorsun?"

"Bir ipucu bile yok mu?"

"Numara." Matt boğazını temizledi. "Lucy?"

Başka bir şey söylemesine gerek yoktu. Kızı duyması gereken şeyi biliyordu. "Seni seviyorum Matt. Yani

fazla. Hep." Bir elini göğsüne bastırdı. "Hala bir ipucu istiyorum."

Bu yüzden onun dikkatini dağıtması gerekiyordu. Onunla boğuk sesiyle konuşmaya devam ederse, ona dokunursa

her fırsatta, bunu batırırdı. Bir eli çenesinde, bir öpücük için yüzünü kaldırdı. BT

tatlı başladı ama her zamanki gibi onun tadı, kucağındaki ağırlığı onu sertleştirdi. Onun vücudu

on dakika içinde gidecekleri yere varmak umurlarında değildi, sıkışıp kalmak istiyordu.

bacaklarının arasına sıkıca Lucy'nin kıcı kucağında daireler çizdi ve birbirlerinin ağzına inlediler. hepsi bu

kiyafetlerinin birkaç vardiyaşını alacaktı ve onun sıkı sıcağına oturacaktı.

Hayır, bugünün konusu bu değildi. Daha sonra. Daha sonraya kadar beklemesi gerekecekti. Onu öldürmüş olsa bile. Mat

çekildi, ama nefesi düzelene kadar dudaklarına hafif öpücükler kondurdu.

"Doğum günümde bana ne aldın?"

Çenesi düştü. "Sana bir şey almamamı söylemiştin."

"Ne zamandan beri beni dinliyorsun?"

Kirpiklerinin altından ona baktı. "Seni her zaman dinliyorum."

Evet, kesinlikle yaptı. Hatırlatma, onu deri koltuğa sırtını bastırmak istemesine neden oldu ve

onu ne kadar iyi olduğu için ödüllendirin. "Yatak odasının *dışında*, Lucy."

"Beni yakaladın."

Matt, parmaklarının eteğiyle oynama şeklini kaşlarını çatarak bekledi.

"Aşırı tepki verme. Ailemle tanışmak için Florida'ya uçak bileti ayırttım. Gelecek aya kaldılar. Fakat

iade edilebilirler."

Dikkat dağıtan hareketleri durdurmak için elini tuttu ama hiçbir şey söylemedi. ile olamazdı

boğazındaki yumru. Onu anne babasıyla tanıştırmak istiyordu. Kazanmayı umduğu şeyin dışında

Bugün ona olan inancı, ona verebileceği en iyi hediye idi. İçine eğildi ve

sesini bulana kadar onu uzun ve sert bir şekilde öptü. "Onları iptal etme. Gitmek istiyorum."

Gülümsemesi göğsünü acıttı, bu yüzden başını çenesinin altına sıkıştırdı. öyle kaldılar,

Matt gidecekleri yere birkaç blok kalana kadar onun saçlarını okşadı. Neyse ki, Lucy baktı

şehirde tam olarak nerede olduklarını belirleyemeyecek kadar kendi düşüncelerine dalmıştı. Sadece güvende olmak için

yan cebinden göz bağınyı çıkardı. Onu bağladığında çekinmedi ya da sorgulamadı

onun gözleri. Ona olan güveni o kadar kesindi ki onu göğsüne bastırmak ve asla bırakmamak istedi.

Yakında. Daha sonra.

Şoför kapıyı açtığında Matt Lucy'nin elini tuttu ve dışarı çıkmasına yardım etti. Adama başını salladı

beklemeye başladı, sonra onu yoldan aşağı yönlendirdi. Meraklı bir gülümseme sonunda dudaklarını kıvırdı, ama aralarındaki kaş çatma

kaşları ona yerlerini bilmediğini söylüyordu. Sonunda, önderlik ettiği noktaya ulaştılar.

büyükanne ve büyükbabasının sırasını ortaya çıkarmak için gözlerini bağladı ve çıkardı.

Aşağıya baktı, sonra tekrar ona baktı, gözlerinde yaşlar vardı. "Mat?"

Annesi ve babası arabanın arkasından çıkarken gözlerini onun yüzüne kilitledi.

Brent ve Hayden ile birlikte çevreleyen ağaçlar. Troy ve kız arkadaşı Ruby. Öykü ve Daniel vardı

Orada da. Her biri gülümsüyordu, yapmak üzere olduğu şeyden mutluydu. korkmamak

daha iyisini yapmış olmasını dilememektir. Kalbi zar zor nefes alabilene kadar şişmişti.

Lucy sulu bir kahkaha attı ve tekrar banka oturdu. Onu istediği yerde. O olmalı

Böyle bir halka açık teklifin onun için zor olduğunu düşündü, çünkü tek dizinin üzerine çöktüğünde

dışarı çıktı ve yüzünü ellerinin arasına aldı, başparmaklarını yanaklarında ovuşturdu. Bunun olduğunu bilmiyor muydu

hayatında verdiği en kolay karar?

"Lucy Mason, rengi sen getirdin.

nefes almayı bıraktı." Elini onun yanağına koydu. "Artık yeterince hava alamıyorum. Onun

Senin yüzünden her yerde." Ceketinden yüzüğü çıkarıp kapağı açtığında,

gözlerini bir an olsun yüzünden ayırmadı. "Benim havam ol. Senin olmama izin ver. Sonsuza dek. Evlen benimle Lucy."

"Evet." Yerde onun önünde diz çöktü ve her zamanki gibi onu yarı yolda karşıladı. "Evet, Matt.

Tabii ki evet."

Teklif e davet ettiği herkes, etrafta dolaşan birkaç seyirci de dahil olmak üzere tezahürat yaptı.

olaya tanık olmak için durdu. Grup etraflarına kapanırken onu kendisine karşı sıkıca tuttu.

"Üçlü düğün. Umarım hazırsındır," dedi Öykü gülerek.

Lucy dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Her şeye hazırız."

Teşekkür

Çılgın kıcımla ilişkisi nihayet geçen yıl meyvesini veren kocam Patrick'e. bak tatlım

Bir şeye denk geldim! Ve ben yazarken yatak odamın kapısının önünde duran sevgili küçük kızım

yatakta, "Anne, orada mı çalışıyorsun?" Bana *neden* çalıştığımı hatırlatıyor. Seni seviyorum.

Asla yeterince teşekkür edilemeyen Heather Howland'a. bana yatırım yaptığın için teşekkür ederim

karakterler ve gelecekleri. Ah ve geleceğim ! Yaptığın her şeyi takdir ediyorum.

Liz Pelletier'e, bu kitapla ilgili harika notlarınız için teşekkür ederim. Beni eklemeye teşvik ettiler

Gerçekten sevdiğim, karakterleri zenginleştiren bir şey ve umarım okuyucular da sevecektir.

Her şeyiyle harika bir hanımefendi ve yazar olduğu için Cari Quinn'e. Arkadaş oldun ve

İhtiyacım olduğunda beni sürekli yükselten, hayatımdaki cesaret verici varlık. Teşekkürler!

Pamela Symes'a oldukça uygunsuz bir cümleyi benim için Fransızca'ya çevirdiği için. ve Jillian Stein

(J-Sizzle), ReadLoveBlog'dan, bu son dakika yardımına aracılık ettiği için (bahsetmiyorum bile,

süper sinek bebeğim). Teşekkürler!

Bailey's Babes'e, sizi seviyorum çocuklar! Günlük teşvik ve okuma heyecanınız için teşekkür ederiz.

Matt'in hikayesi. Umarım onu benim kadar seversin.

yazar hakkında

Çok satan yazar Tessa Bailey, kocası ve küçük kızıyla birlikte Brooklyn, New York'ta yaşıyor.

Romantizm yazmadığı veya okumadığı zamanlarda, iyi bir tartışmadan ve otuz dakikalık tariflerden hoşlanır.

Buraya yüklediğimiz e-book ve pdf kitap özetleri indirildikten ve okunduktan sonra 24 saat içinde silmek zorundasınız.

Aksi taktirde kitap'ın telif hakkı olan firmanın yada şahısların uğrayacağı zarardan hiçbir şekilde sitemiz zorunlu tutulamaz.

Bu kitapların hiç birisi orijinal kitapların yerini tutmamaktadır.

Sitemizin amacı sadece kitap hakkında bilgi edinip,fikir sahibi olmanızdır.